[illegible]

[illegible]

உ

சிவமயம்

தருமபுர ஆதீனத்தலைவர்கள்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருமுறை விழாமலர்

(விஜய ஹு வைகாசி மீ 21 உ)

3—6—53.

வெளியீடு எண் 290.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்

(முதல் திருமுறை)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
தருமபுர ஆதீனம் 25-வது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-லஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய
சுவாமிகள் அவர்களின்
ஆஞ்ஞையின்வண்ணம் வெளியிடப்பெற்றது.

1958.

பதிப்பாசிரியர் :

[illegible]

ஸ்ரீராஜாங்கக் கட்டளைக் கட்டளை விசாரணை, திருவாரூர்.

குறிப்புரையாசிரியர் :

வித்துவான் [illegible]

தருமபுர ஆதீனக் கல்லூரித் தலைவர்.

பதிப்பகம் :

ஞானசம்பந்தம் பிரஸ், தருமபுரம்.

பொருளடக்கம்

பதிப்புரைகள்

[illegible]

திருப்பனந்தாள்.

ஸ்ரீமத் காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

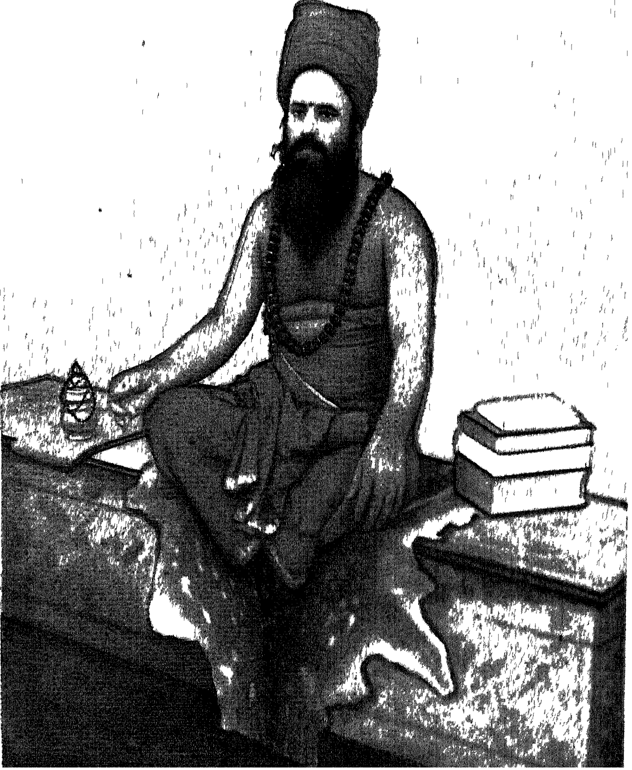
॥ श्री चन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி

ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

[illegible]

[illegible]

தருமபுர ஆதீனம் 25-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

முகவுரை

கவிக்குத் தருவன கண்ணுக் கினியன கேட்கில்இன்பஞ்
செவிக்குத் தருவன சிந்தைக் குரியன பைந்தரள
நவிக்கட் சிறுமியர் முற்றில் முகந்துதஞ் சிற்றில்தொறுங்
குவிக்கத் திரைபரக் குங்கொச்சை நாதன் குரைகழலே

—நமபியாணடாா நமபி

உற்ற துணை:

உலகம் இன்பதுன்பங்களுககுட, ஒளியிருளகளுக்கும், புண்ணியபாவங்களுக்கும் அறிவு அறியாமைகளுககும இருப்பிடம இததகைய கலப்பான வாழ்வில மக்கள் களிப்படைவதிலலே. தனிதத இன்பத்தை ஒளியை — புணணியததை — அறிவை அவாவுகின்றனர் ஆனல் துன்பம் இன்றி இன்பமும், இருளின்றி ஒளியும், பாவமின்றிப் புண்ணியமும், அறியாமையின்றி அறிவும் சிறப்பதில்லே' சிநதனைககுப் புலப்படுவதும் இல்லே அனுபவததிற்குப் புலனுவதும் இல்லே ஆதலால் இரண்டுங்கலந்த வாழ்விலேயே உயர்ந்தது சிறக்கின்றது

ஏன் இரண்டுங்கலந்த வாழ்வு :

இறைவன் பரம கருணநிதி மககளனைவரும் 'என்றும் இன்பத்து இருக்கவேண்டும்' என்பதே அவர் திருவுள்ளம். அங்ஙனம் இருந்தும் இன்பமயமாக உலகைப் படைக்காமல்

கலந்த வாழ்வினதாய்ப்படைததகில் ஆழ்ந்த கருதது இருததல வேணடும் அபபரடிகள நீறறறையை நீரோடையாக அநுபவிததது போல — பொன்னேயும் போகதலைதயும பொய்மாயப் பேயகளாகக் கண்டதுபோல இன்பததையும துன்பத்தையும் சமபுததிபண்ணுந் தகுதி வரசசெயய வேண்டும் என்பதே அக்கருதது இததகுதி எம்மனோர்ககு எளிதிற் கைவருவதன்று.

ஞானிகள் காட்டிய நன்னெறி,

எலலாரும் இருவினேயொப்பு எளிதில் எய்துதறகுத தோத்திர பாராயணத்தைக் கைககொளளலாம் எனறனர் தோத்திரங்கள் ஆன்மாக்களாகிய நமக்கு இறைவன் செய்த பரமோபகாரஙகளேப் பலகாலும் சொல்லி, கருதது ஊனறச செய்து மனத்தைக கனியவைக்குங் கருவிகள மனித மனத்தைத் தெய்வமனமாக்கும மருந்து; கவலேமனததைக களிப்புமனமாக்கும குளிகை

தோத்திரங்களில் சிறந்தன எவை?

ஏதோ ஒவ்வொருகால் ஒன்றிய மனத்தோடு ஒரு மனிதன் புலமை நிலேமையினின்று புகன்றவறறைககாட டிலும், உலகத்தைப் பண்படுத்துவதறகென்றே திருவருள வயத்தால் அவதரிதது, சிந்தையைச சிவமாககி, திருவரு ளோடு வளர்ந்து, சென்ற செனற இடமெலலாம் திருவருளேக் கணடு, அது உளநின்று உணர்தத உரைககப்பெறற தோத்திரங்களே மிகமிக உயர்ந்தது என்பதில் ஐயமுண்டோ! ஆதலால், 'எனதுரை தனதுரையாக" வந்த தோததிரங் களாய்ச் சிறந்தன தேவார திருவாசகமாகிய பன்னிரு திருமுறைகளே அவற்றுள் தேவாரம் என்ற சிறப்புப் பெயருக்குரியன முதல் ஏழு திருமுறைகள். அவற்றுள முதல் மூன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் அருளிச் செய்தவை.

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் அறிவாற்சிவனேயென்பது திணணம். அதிலும் முதிர்ந்து விளைந்த சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் இளமையிலேயே சிவஞானம கைவரப்பெற்ற செம்மல ஆதலால், ஆணடில இளைஞரான இவர் திருவாயிலிருந்து தோன்றி முதிர்ந்து விளைந்த சுவையமுதம் முதன் மூன்று திருமுறைகள். அதிலும திருவருட்பராசத்தி சிவஞானததின்னமுதம் குழைததருளி 'உண் அடிசில்' என ஊட்ட, உணடவாய் புலர்வதற்கு முன்னே சிவஞானததோடு ஒட்டிவந்த பெருமையையுடையது 'தோடு' என்ற பாடலை முதறகண கொணடுளள முதல திருமுறை. பொதுவாகத் திருமுறைப்பாகுபாட்டில் பணமுறையெனவும தலமுறை யெனவும் இருமுறை உணடு அவறறுள பண்முறையாவது பண ஒற்றுமைபறறிப் பாடலகளை வரிசைப்படுத்தியது தலமுறையாவது கோயில முதலாகத தலங்களின் முறை பறறிக கோக்கப்பெறறது.

தலமுறை.

நமது நாட்டில சிவபூஜை செய்பவர்கள் தமது ஆனமார்த்த மூர்த்தியோடு ஒவ்வொருநாளும ஒவ்வொரு தலத்து மூர்த்தியையும் க்ஷணிகாதிலிங்கங்களில் ஆவாகனஞ் செய்து உடன்வைததுப் பூசிப்பதும், அந்தந்த தலத்துப் பதிகத்தை அன்று பாராயணஞ் செய்வதும பழக்கம். அதற குத தலமுறை மிகக வசதியளிப்பதாகும்.

பண்முறை:

பண் என்பது பாடலின் ஓலி 'பருந்தும் நிழலும் போலப் பாடலும் பணணும்' என்பது பணடையோர் எடுத்துக் காட்டுரை. ஆகவே பண் என்பது பாடல் வகைகளுக்கும் அவற்றின் சீர் அமைப்புக்கும் ஏற்ப அமைவது. ஆதலால் திருப்பாடல்களைச் சீர் முதலிய யாப்பிலக்கண அமைதி கருதி

ஒருங்கு தொகுதத பண்முறை தொன்றுதொட்டு வருவ தாயிறறு. இந்தப்பணமுறையமைப்பை ஒட்டியே இப்பதிப்பு வெளிவருகிறது.

பதிப்புக்கள்.

திருமுறையை முதன்முதல பல ஏடுகளைத தொகுத தாராயநது வெளிப்படுததிய பெருமை திருஞானசம்பநதம பிளளை யென்னும தீட்சாநாமம் பெறற மதுரை இராமசாமிப் பிளளையவர்களுடையது இடையிலே செந்திலவேல முதலியாா போனற பல அறிஞர் இததுறையில முயனறு திருததமாய்ப் பதிப்பிததனர் அண்மையில யாழப்பாணதது வணணா பணணை வித்வசிரோனமணி சுவாமிநாதபண்டிதர் அவர்கள பலநாட்டு ஏடுகளைத் தொகுதது ஒப்புநோக்கிச சிறந்த பாடம காணப் பெரிதும் முயனறு, பாடபேதக குறிப்புக்கள் பலவற றுடன் வெளியிட்டாாகள பினனர், கயப்பாக்கம் சதாசிவச செட்டியார் அவர்கள திருத்தஙகளுடன் கழகப்பதிப்பு வெளி வந்தது. இன்னும் பல பதிப்புககள் எத்தனைவந்தாலும் இன்னும சிறந்த பாடம காண வழியுணடு என்று எணணத தக்க வகையில் ஏடுகள கிடைத்துவருகின்றன அங்ஙனம கிடைக்க, சில பாடல்களுக்குத் திருத்தமான பாடங்கள் இப் பதிப்பிலும் வாய்ந்தன இவற்றையெல்லாம் சேர்தது நலல தொரு பதிப்பாக — அழகான பதிப்பாக ஆதீனச சார்பாக வெளியிடவேணடும் என்பது எங்கள ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதான மவர்கள திருவுள்ளக்குறிப்பு பதிபபழகு படிப்பவர்களின் மனத்தை மிகப்பிணிககுமலலவா?

உரைக்குறிப்பும் வேண்டும் :

பலருக்கும் பயன்படக்கூடிய நிலையில் பொழிப்புரையும, தேவையான சொறகளுககுக குறிப்புரையும, செய்யுள முடிபும், தொனிப்பொருள நயப்பொருள்களும் எழுதினுல்

நலம் என ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம அவர்கள் ஆணை தந்தார்கள் அதனைககேட்டவுடன் அடியேன் திடுககிட்டேன் அருளாளப் பெருமககளால் இயறறப்பெறற திருமுறைகள எங்கே! அடியேன் எஙகே! பாடலை அருளியவா நிலையில நம சிந்தையும் உயர்ந்தாலலலவா உணமையுரைகாண இயலும், அரசவேடந்தாங்கியவன அரசபாவனையில நிலைதது நின்ருல அல்லவா பிறர்மனஙகவர நடிக்க இயலும? என்ற எண்ணங் கள் அடியேன் மனததுப் படிப்படியாக எழுந்தன. அப் போது நாடகம பார்ககவந்த பலருடைய பாவனை நடிப்பவ னிடம சென்று தைகக அவனும் உணமையரசனுகி உள்ளங களிகக நடிக்கவில்லையா? என்ற சிந்தனை பிறநதது சிந்தனை "இரும்பிரத குளிகையினுல' என்ற சித்தியார் திருவிருத தத்தை நினைவிறகுக கொணடுவநதது இருபததைநதாவது குருஞானசம்பநத சுவாமிகள ஆணை இப்பணியில் அடியேனை ஆட்கொளளுகின்றது, அவர்களுடைய பாவனையால இதற் கேற்ற அருட்பதிவு எளியேனிடமும உணடாகும் என்ற உறுதி பிறந்தது. அதனை நிறைவேறறிக்கொளளக காழிப் பிள்ளை கழலடியையும் பணிந்தேன் அத்தலததிலேயே "தோடுடைய செவியன்" என்ற முதற்பாடலுக்கு உரை எழுதத் தொடங்கினேன

உரையமைதி :

சைவத்திறகுத் தேவாரததிருமுறைகள்போல வைணவத் திற்குரிய மனம உருக்கும் நூல்கள திவயப்பிரபந்தங்கள. அவறறிற்குப் பெரியவாசசான்பிள்ளைபோன்ற வியாகயானக் காரர்கள எவவளவு முயன்று எத்துணைச சுவைபட்ட பேருரையைத தோற்றுவித்திருக்கிருர்கள் எத்தனையோ இடங் களில் திருப்பாடற்போக்கு, அமைதி, சொல்லாட்சி, சொற் ருெடர் ஆடசி, பொருளாட்சி முதலியன அபபடி அப்படி அமைந்திருக்கின்றனவே. அவற்றையும் ஓத்துநோக்கி எழுதி ஞல ஏற்புடையதாகுமே என்றஎண்ணம் எழுந்தது அருளால் அங்ஙனமே இது அமைவதாயிற்று.

பிற சிறப்புக்கள் :

ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தொடக்கத்திலும், தெய்வச் சேக்கிழார்பெருமான் தெரிவித்த நெறியில் பதிகம் எழுந்த வரலாற்றுமுறை விளக்கப்பெற்றுள்ளன. செந்திலநாத ஐயர் அவர்கள் எழுதிய தேவார வேதசாரத்தைத் துணையாகக் கொண்டு வேத, உபநிடத, புராணங்களிலிருந்து ஒப்புமைப் பகுதிகள் தேவையான இடங்களில் தரப்பெற்றுள்ளன. சிவஞானபோத மாபாடியத்திலும், வெள்ளியம்பலவாண மாபாடியத்திலும் முதற்றிருமுறைப் பாடல் சிலவற்றிற்கு எழுதிய உரைக்குறிப்புக்களை ஒட்டி அங்கங்கே குறிப்புக்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. இங்ஙனம் இவ்வுரை இனிது நிறைவேறியது முதற்றிருமுறைப் பதிப்பு முற்றுப்பெற்றது. ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை முதலியவற்றிற்குப் பழையஉரை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

முற்சேர்க்கை :

இதன் தொடர்புரையாக நூலின் தொடக்கத்தில் தலங்களைப்பற்றிய புராணவரலாறுகளும், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் மடம் விருட்சம் இவற்றின் பெயர்களும், சிறப்புக்களும், வழிபட்டு நலம்பெற்றோர் வரலாறுகளும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. சிறப்பாக, நமது தமிழ மன்னர்களுடைய தெய்வ பக்தி, திருமுறையன்பு, திருமுறை ஆசிரியர்களிடம் இவர்களுக்குள்ள இணையீடற்ற பக்தி, ஆட்சிச் சிறப்பு, வெற்றி, தோல்வி முதலிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், தானச்சிறப்பு இவற்றைக்காட்டும் கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றால் நமது சிவாலயங்களின் தொன்மையையும், நமது தமிழ்மக்கள் தெய்வபக்தியைத் துணைக்கொண்டே தமது புகழையும், வாழ்வையும் வளர்த்துவந்தமையையும் அறியலாம்.

இவ்வண்ணம இவ்வெளியீடு இததுணைசசிறப்புககளுடன் வெளிவர உறுதுணையாயிருந்தவை, நித்யபாராயணஞ்செய்து வரும ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவாகள தந்த சில நயமான குறிப்புககளும, ஊக்கவுரையுமே என்பது உறுதி ஆதலால் தெய்வததமிழ நூல்களை ஒவ்வொரு தமிழமககள கரததிலும விளஙகசசெயயவேணடும் எனற பெருநோககுடைய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்களுககு அடியேன "ஆளாய் இனி யலலேன் எனலாமே!"

அடியேனுடைய எளிய குறிப்புக்களையும் திருக்கண ணோக்கிச் சிறப்பிதது நலலாசி வழஙகியருளிய செந்தமிழ வளர்க்கும் செம்மல ஸ்ரீகாசிமடம் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருளநந்தித தம்பிரான் சுவாமிகள அவர்கள திருவடி கட்கும், குடந்தை ஸ்ரீ காஞசி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீமத் சஙகராசசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள திருவடிகட்கும் அடியேன் வணககம் உரியதாகுக.

இப்பதிப்பு அழகாக வெளிவர ஒப்புநோக்குதல் முதலிய காரியங்களில முயற்சியுடன் ஒததுழைதத புலவர், முத்து சு. மாணிக்கவாசக முதலியார், விததுவான் M. ஆறுமுக தேசிகர், வித்துவான் V S குருசாமி, விததுவான் S திருஞான சமபந்தன் இவர்கட்கும் என்நன்றி உரிததாகுக

இவவெளியீட்டிறகு வேணடிய சீகாழி, திருவையாறு படங்களைத்தந்த ஆனநதவிகடன் காரியாலயத்திற்கு நன்றி.

கல்வெட்டுக குறிப்புககளில் சிலவற்றைத் தொகுகக வழி காட்டி உதவிசெய்த அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி விரிவுரையாளர் தி வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்கட்கு மிக்க நன்றியுடையனுவேன்.

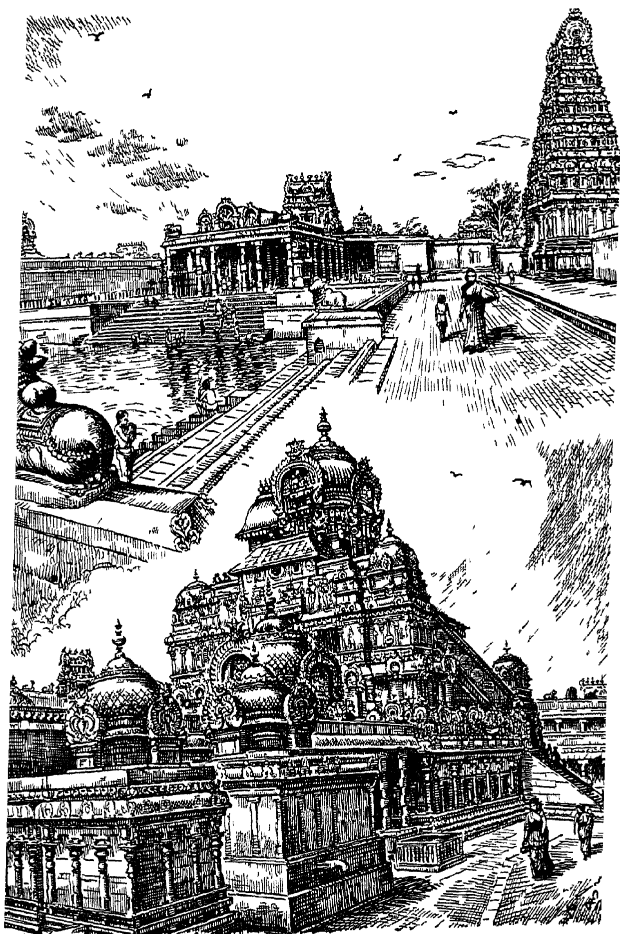
இங்ஙனம எல்லாவகையிலும் இவவெளியீடு நன்றும் வணணம திருவருளபாலிதத ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமான திருவடிகளை மனமொழிமெயகளால எனறும் வணங்குவேன்.

குறறங்களைந்து குணமபெய்து அடியேனை ஆசீர்வதிக்கச செந்தமிழப் பேரறிஞர்களை வேண்டிககொளகிறேன்

பிறவிஎனும பொலலாப பெருங்கடலை நீநதத
துறவியெனுந தோறறோணி கணடோ—நிறையுலகில
பொனமாலை மாாபன புனறகாழிச சமபநதன
தனமாலை ஞானத தமிழ

தருமபுரம்,
3—4—'53.

விதது வான, ச தண்டபாணி தேசிகர்,
துணைததலைவா
தருமபுர ஆதீனப பலகலைக கலலூரி

சீகாழி, ஸ்ரீ தோணியப்பர் விமானம்

திருததோணிபுர ததில்

‘அலையும் பெருவெள்ளத்து அன் [illegible]’

முதல் திருமுறையில் வந்துள்ள

தலங்களின் குறிப்புக்கள்

1.

தலம் :

பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய, புறவம், சண்பை, காளிபுரம், கொச்சைவயம், கழுமலம், சிரபுரம் என்ற பன்னிரண்டு திருநாமங்களையுடையது இவற்றின் பெயர்க்காரணங்களைப பதிகம் அறுபததுமூன்றில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளே எடுதது விளக்கியுள்ளார்கள். அது 'பல்பெயாப்பத்து' என அமைக்கபபட்டுள்ளது திருக் கழுமல மும்மணிக்கோவையுள் 'வசையில் காட்சி' என்னும் செய்யுளில் இப்பன்னிரண்டு பெயர்களும் பன்னிருயுகததில் வழஙகினவாகப் பட்டினததடிகளால் உணர்ததப்பெறுகின்றது. இவையன்றி, சங்கசிதிபுரம் முதலாகப் பதினன்கு பெயர்களும் உள்ளனவாகத் தலபுராணம் சொல்லும்.

விசேடங்கள் :

புறவாழிக் கடல் பொஙகி எழுந்த பேரூழிக்காலத்தில் இறைவன் அறுபததுநான்கு கலைகளையும் ஆடையாக உடுத்துப் பிரணவத்தோணியில் அம்மையப்பனுக எழுந்தருளி வரும்போது ஊழியிலுமழியாத இத்தலத்தைக்கண்டு இதுவே மூலமென் றெண்ணித் தங்கினர்.

இஙகே ஒரு மலே உணடு இது இறைவன் ரோமச முனிவருக்காகத திருக்கயிலேச சிகரமொன்றைத தென்திசையில் தோற்றுவிதது, தானும் அம்மையுமாக இருந்து காட்சி வழங்கும் இடம் இதனே 'இருபது பறவைகள ஏந்திக்கொண்டிருக் கின்றன'. இஙகே குரு, லிஙக, சங்கமமாகிய மூன்று திருமேனி யையும் வழிபடலாம் குருமூர்ததம் தோணியப்பர், இலிங்க மூர்ததம் பிரமபுரீசர், சங்கமமூாததம் சட்டைநாதர். இதுவே திருஞானசம்பநதப்பெருமான் அவதாரஸ்தலம்.

சுவாமிகளின் பெயர்கள்

சுவாமி பிரமபுரீசுவரா, அம்மை திருநிலேநாயகி. சுவாமி அம்மன் கோயில்களுக்கிடையில் ஞானசம்பந்தர் ஆலயம் இருப் பது சோமாஸ்கந்தா நிலேயை நினேவூட்டுவது. திருத்தோணிச் சிகரத்துள்ள இறைவா பெரியநாயகர், தோணியப்பர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர் இறைவி பெரியநாயகி, திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குச் சிவஞானப்பால் அளிததவர் இவரே

தீர்த்தங்கள் .

பிரமதீர்ததம், காளிதீர்ததம், கழுமலநதி, விநாயகநதி, புறவநதி முதலிய இருபத்திரண்டு தீர்ததங்கள உள்ளன

வழிபட்டோர்

முருகன, காளி, பிரமன், இநதிரன் முதலியோர்

விழாக்கள் :

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அாததயாமததில் விசேஷ வழிபாடு நடைபெறும். சிததிரைமாதம் பெருவிழா நடைபெறும். அதில் இரண்டாந்திருநாள் திருமுலேப்பால் திருவிழா இவ் விழாக்களிற் பெரும்பாலன திருஞானசம்பநதர் ஐதீகததை ஒட்டினவேயாம்.

இடம் :

மாயூரம் சென்னேப்பாதையில் உளள ஒரு புகைவண்டி நிலேயம். தாலூகாவின் தலேநகரம்.

கல்வெட்டுக்கள் ·

இததலத்துக்கு நாற்பத்தேழு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன அவை இரண்டாங்குலோத்துங்கன் கல்வெட்டுமுதல் வேங்கட தேவராயா கல்வெட்டுவரையில் பதின்மூன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசர் பெருமக்களுடையனவாகக காணப்படுகின்றன.

இக்கல்வெட்டுக்களால், இததலம் இராஜராஜவளநாட்டுத திருக்கழுமலநாட்டுப் பிரமதேயம் திருக்கழுமலம் என்று பிரிவும் பெயரும் குறிக்கப்பெறுகின்றது. பிரமபுரீசுவரா திருக்கழுமல முடையார், திருக்கழுமலமுடைய நாயனுர் என்றும், தோணி யப்பரும் அம்மையும் திருத்தோணிபுரமுடையார், பெரிய நாசசியார் என்றும், சம்பந்தப்பெருமான ஆளுடையபிளளையார் எனறும் குறிக்கப்பெறுகின்றுர்கள்.

ஆளுடையபிளளையார் கோயிலில் ஆளுடையபிள்ளையார் வடிவததை எழுந்தருளசசெய்தவள் மூன்றுங்குலோததுங்க னுடைய அடுக்களைப் பெணடுகளிலே மூத்தவள் இராஜ விசசாதரி என்பாள் என்பது குறிககப்பெற்றுளளது இரண் டாம் இராஜராஜனது கல்வெட்டு, கங்கைகொண்ட சோழ புரத்தானொருவன் ஆளுடையபிளளையாா திருக்கோயில் முதற் பிராகாரம் திருமதில் எடுக்கப் பொன்கொடுததான் எனகினறது கல்வெட்டொன்றில் திருநட்டப்பெருமான ஆளுடையபிளளை யார் என வருவது சுட்டுவிரல் நீட்டிக் கூததாடுகின்ற குழந்தை யாகிய ஞானசம்பந்தரைக் குறிபபதாகலாம் பொததப்பிச் சோழன் என்பவன் வீரபாண்டியனைவென்று வெற்றிப்பரிசாக அங்கிருந்து நடராஜப்பெருமானைக் கொண்டுவந்து சீகாழியில் கொடுததான் எனத தெரிகிறது. இங்கு, பொன்கொடுத்தும், நிலம்விட்டும் போற்றிய அரசர்கள வீரராஜேந்திரன், குலோத் துங்கன் II, இராஜராஜன II, இராஜாதிராஜன் II, குலோத் துங்கன் III, இராஜராஜன் III, கோப்பெருஞ்சிஙகன் III, வீரவிருப்பணமுடையான், வேங்கடதேவராயா, இராமப்ப நாயக்கன், ஆறனூர் இணைச்சியப்ப அகரவல்லவன், விட்டல தேவன் முதலியோராவர்.

2. திருப்புகலூர்

தலம் :

புன்னகவனம், சரண்யபுரம், ரததஞரணயம் என்பன புராணங்களில் வழஙகும் மறுபெயாகள். இததலத்தின திருக கோயில நாற்புறமும் அகழிசூழ நடுவில் இருக்கிறது அக்னி பகவான் பூசிததுப் பேறுபெற்ற தலம் திருநாவுக்கரசர் முததி பெற்ற தலம் முருக நாயனருடைய அவதார ஸ்தலம். சுந்தர மூர்ததி நாயனருக்குச செஙகல்லைப் பொன்னுக்கிய திருத்தலம். மேகங்களை பூசிதத தலம்.

பெயர்கள் :

இறைவன் பெயர் அகனிபுரீஸவரர், இறைவி கருந்தாள் குழலியம்மை. இறைவன் திருநாமம் தேவாரங்களில் 'கோணப் பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே' 'கருந்தாள் குழலி யும் தாமும் கலந்து' என்பன அம்மையப்பர், திருநாமங்களை அறிவிக்கும் அகச்சான்றுகள்

தீர்த்தம் :

அக்னி தீரததம். இதற்குப் பாணதீரததம் என்றும் ஒரு பெயருண்டு. முடிகொண்டான் ஆறு கோயிலுக்குத தென்பக் கத்தில் ஓடுகிறது.

தல விருட்சம் :

புன்னை. 'புன்னைப் பொழிற்புகலூர்', 'புன்னகம் மணங் கமழும் பூம்புகலூர்' என்ற திருமுறைகள் இதற்கு மேற்கோள்.

விழா :

சிததிரைச் சதயத்தைப் பததாம் நாளாகக்கொண்டு விழா நடைபெறுகிறது பத்துநாளிலும் அப்பா சுவாமிகளை ஒட்டிய ஐதீகமே நினைவூட்டப்படுகின்றது வைகாசி மாதம் பருவ இறுதி யாகப் பிரமோற்சவம் நடைபெறுகிறது சந்திரசேகரர் விசேஷ மான மூர்த்தி.

இடம் :

நன்னிலம் ரயில்வே ஸடேஷனிலிருந்து 3½ மைல் கிழக்கே உள்ளது

கல்வெட்டுக்கள் .

அரசாங்கததினர் படி எடுதத கல்வெட்டுக்கள் 67. அவை இராஜராஜன் I (கி. பி. 985—1014) காலததிலிருந்து காணப் படுகின்றன. இரணடாம் பிராகாரம் இராஜராசன் I இராஜ ராஜேநதிரன் I இவாகள் காலத்திற்குப் பிந்தியதாகும். இக் கோயில் அர்ததமண்டபததைக் கட்டியவன் இறையூர் உடை யான் அரையன் கங்கைகொண்டாருன சோழ விச்சாதரப் பல்லவரையன். முதல் பிராகாரததுத தென்னங் திருவாயிலுக்கு ராஜராஜன் திருவாசல் என்று பெயர் கற்பக்கிருகத்தைச் சுற்றி யுள்ள நீராழிப் பததி மண்டபத்தைத திருப்பணி செய்தவன் ஆர்க்காடு கிழான் சேதுராயன என்பவன் இததலதது 'நரலோக வீரன் திருமணடபம்' எனற ஒன்று இருநததாக ஒரு கலவெட் டுக் கூறுகின்றது சிதம்பரம் கோயில் கல்வெட்டில் நரலோகன் என்று கூறப்பட்டவன் கோப்பெருஞசிஙகன. அக்காலத்து நூற்றுக்கால் மண்டபம் அவனுல் கடடப்பெற்றது அதுபோல இத்தலததும் நூற்றுக்கால்மண்டபததை அவன் கட்டி வைத் திருக்கக்கூடும் திருமதில் திருப்பணி வேளாக்குறிச்சி மகாதேவ பண்டாரததின் சிஷயரான அருணுசலத தம்பிராஞல் செய்யப் பெற்றது. மூனருங் குலோத்துங்கன் காலததிலும் இக்கோயில் அகழால் சூழப்பட்டிருந்தமை அறியலாம்.

இவவூர், முதல்ராசராசன்காலத்தில் க்ஷத்திரியசிகாமணி வளநாடு என்றும், மும்முடிசசோழ வளநாடு என்றும் முதற் குலோத்துஙகன காலத்திலும் அதற்குப்பின்பும், குலோததுங்க சோழவளநாட்டைச் சார்ந்ததெனவும் கூறப்படுகிறது இது பனையூர் நாடடுப் பிரமதேயமான திருப்புகலூர் என வழங்கப் பெறுகிறது. இறைவன் கோணப்பெருமான் என்று குறிப்பிடப் படுகிருர் இஙகுள்ள அம்பிகை நம்பிராட்டியாா என வழங்கப் படுகிருா இராஜராஜன் காலததில் அம்மைக்கு நிவந்தங்கள் அளிக்கப்பெற்றன. திருநாவுக்கரசு நாயனுர் குளிச்செழுந்த நாயனுர் எனக் குறிக்கப்படுகிருர் இவருக்கு இராஜராஜன்

காலத்தில் நித்தியபூசைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. முருகநாயனூர் திருமடம் நம்பிநாயனூர்திருமடம் என்றும், திரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணரைத் தருமபுரதது நாயனூர், யாழமூரி நாயனூர் எனறும், திருநீலநக்க நாயனூரை நக்கநாயனூர என்றும் கல்வெட்டுக்கள காட்டுகின்றன

3. திருவலிதாயம்

தலம் :

இததலம் பாடி என இன்று வழங்குகிறது பாரத்வாஜ மகரிஷி, வியாழன், அநுமான் இவர்கள் வழிபட்டு முததி பெற்றதாகத தலபுராணம் கூறும் சுவாமி பெயர் வலிதாய நாதர்; அம்மை பெயர் தாயம்மை, இங்கேயுளள கிணற்று நீர் மிகச் சுவையானது

கல்வெட்டுக்கள் :

இததலததைப பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 14 உள்ளன. அவற்றில் சுவாமி பெயர் திருவலிதாயமுடைய நாயனூர் என வழங்கப்பெறுகிறது. அம்மை பெயா திருவீதி நாசசியார் என்பது.[1] இனன அரசர் காலத்தது என்று அறியப் பெறுத கல்வெட்டு ஒன்று, திருவெண்காட்டிலிருந்து அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடைய நாயனூரை எழுந்தருள்விததுப பிரதிஷ்டைசெய்து, அதனைப்பூசிக்க, அநதணரையும் அங்கிருந்து குடியேற்றி, அவர்களுக்கும் உணவுக்காக ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து, புலியூர்க்கோட்டமான சங்கமசோழவள நாட்டு அம்பத்தூர் நாட்டு திருவலிதாயததில் நிலம் விட்ட தாகக் கூறுகிறது [2] அதுவும் திருஞானசம்பந்த நாழி என்னும் மரக்காலால் நெல்அளந்துகொடுக்க எழுதியுள்ளது. திரிபுவன சக்ரவர்ததியான ராஜராஜசோழன் தமதுஆட்சி 28ம் ஆண்டில் க்ஷேதரபாலப் பிள்ளையார் கோயிலையும் கட்டி, நிவே தனத்திற்காக நிலமும் விடடான்.[3] விஜயகண்ட கோபால தேவர் என்பவர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து நடனமாதரைக்

[1] 217 of 1910, [2] 214 of 1910, [3] 216 of 1910.

கொண்டுவந்து குடியேற்றினர் சுவாமிக்கும் அம்மை திருவீதி நாசசியாருக்கும் ஆபரணங்களும், பாததிரங்களும் வழங்கினர்.[1] ராஜராஜன் காலத்தில் சாளுக்கியநாரணன் யாதவராயன் என்பவனுல் பாடியைச் சேர்ந்த சிநதாமணிபுரம் என்னும் இடததில் இருவீடுகளும் இரு நந்தவனங்களும் வழங்கப் பட்டன பரமேஸ்வரமங்கலததுச் சிலம்பூர்கோட்டததுச் சிலம் பணிந்தான் மாதவராயனுல் விளக்கிற்குபபொன்வழங்கப்பெற்ற செய்தியும் அறியலாகும்.[2] இவையன்றி, விளக்கு உணவு முதலியவற்றிற்கு நிலமும் காசும் அளித்ததாக ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன

4. திருவீழிமிழலை

இத்தலம் காத்தியாயன மகரிஷியின் யாகத்தில் தோன்றிய உமாதேவியாரைத திருமணம் செயதுகொண்டு இறைவன் என்றும் மணக் கோலத்தோடும் இருக்கும்தலம். திருமால் சக்கரம் பெறும்பொருட்டு, நாள் தோறும் ஆயிரம் தாமரைப் பூவைக்கொண்டு அர்ச்சிக்க, ஒருநாள் ஒருமலர்குறைய, அதற் காகத தமது தாமரைமலாபோன்ற கணணைப் பிடுங்கி அர்சசித்துச சக்கரம் பெற்றதலம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் படிக்காசுபெற்றுப் பஞ்சம் போக்கியதலம். இததலத்து வடக்குவீதியில் அப்பா சம்பந்தர் திருமடங்கள் தனிததனியே இருககினறன

விமானம்

விண்ணிழி விமானம், இது விஷ்ணுவால் தாபிக்கப் பெற்றது மூலத்தானததுக்குப் பின் பார்வதி பரமேசுவரரது திரு உருவங்கள் உள்ளன இங்குக் காழிக்கோலத்தைச் சம்பந்த மூர்ததிக்கு இறைவன் காட்டியருளினா

விழா :

மணக்கோலததிருவிழா இங்கு சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. மணவாளப் பெருமான் திருவடியில் திருமால் கண்ணைப்பறித்து

[1] 217 of 1910, [2] 218, 219 of 1910.

அர்ச்சித்த அடையாளம் இன்றும் இருக்கிறது சுவாமி பெயா நேத்திராா்ப்பணேசர்; வீழியழகர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர் அம்மை சுந்தரகுசாம்பிகை

தீர்த்தம் · விஷ்ணு தீர்த்தம்

தலவிருட்சம் · வீழிச்செடி

கல்வெட்டுக்கள் ·

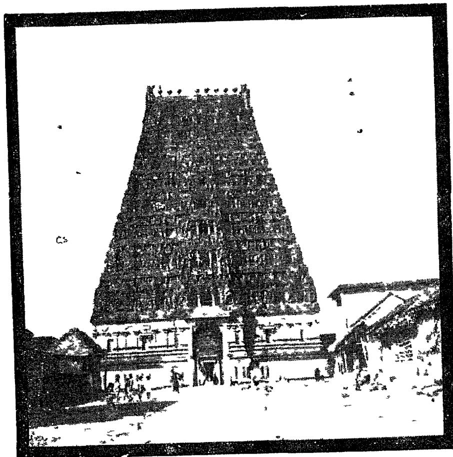
இத்தலத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் 68. வீழிமிழலை என்றே இத்தலம் வழங்கப்பெறுகின்றது முதற் குலோத்துங்கன் காலத்து உலகுய்யக்கொண்ட சோழவளநாட்டுவேணுட்டுப்பிரம தேயம் திருவீழிமிழலை என வழங்கியது. சுவாமி பெயர் வீழிநாதர், வீழிமிழலைநாதர் என்பன கோயில் பிராகாரததில் சிலரால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற நின்றருளிய நாயனுர், நெறிவார்குழலி நாச்சியாா, திருவேட்டீஸ்வரமுடைய மகா தேவர், திருவேகம்பமுடையார்[1] பார்வதீஸ்வரமுடையாா[2] திருத தண்டூனறிய மகாதேவா[3] கோயில்களும் பிரதிட்டிக்கப்பெற்ற இடங்களும் குறிக்கப்பெறுகின்றன அம்மை காமக்கோட்டம் உடைய நாசசியாா எனறு அழைக்கப்பெறுகிருா.

திருஞான சம்பந்தருக்கும், திருநாவுககரசருக்கும், மாணிக்க வாசகருக்கும் தனித்தனி ஆலயங்கள் அமைந்திருந்தன. முன் னிருவருடைய மடங்களும் வடக்குவீதியில் இருந்தன என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றன.[4]

ஆதித்தன் மகனுகிய முதற்பராந்தகன் காலத்திலிருந்து பதி ஞெரு சோழமன்னர்களின் காலததுக்கல்வெட்டுக்களும், சடா வர்மன் சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியதேவன் கல்வெட்டுக் களும் விஜயநகர பரம்பரையைச்சேர்ந்த விருப்பண்ண உடை யார் கல்வெட்டு ஒன்றும், பெயரறியப்பெருதன பதினன்கு மாக அறுபத்தெட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன அவற்றுள் ராஜேந்திர சோழன் திருவீழிமிழலை வடக்கு வீதியிலுள்ள

[1] 417 of 1908, [2] 418 of 1908, [3] 436 of 1908, [4] 392 of 1928.

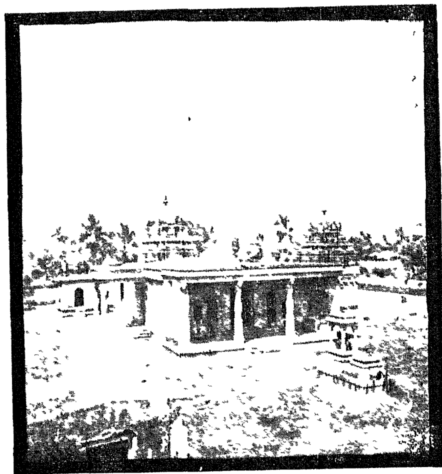
திருமயிலாடுதுறை :

ஸ்ரீ மாயூரநாதர் ஆலயம்
(முனகோபுரம)

—பக்கம் - ரு௨.

ருநின்றியூர்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மிபுரீசுவரர் ஆலயம்.

—பக்கம் - ௩௧.

திருமருகலில்.

விடந்தீர்த்தது.

திருநாவுக்கரசர் திருமடததிற்கு நிலம்விட்ட செய்தி அறியப் படுகிறது [1] மூன்றும் ராஜராஜன திருவீழிமிழலைக் கோயில் மூன்றும் பிராகாரத்தில் திருவாதவூரா மாணிக்கவாசகர் படிமத தைப் பிரதிஷ்டைசெய்தான் [2]. சடாவனமன் சுந்தரபாண்டிய தேவன் திருக்கை கொட்டித திருப்பதியம் விண்ணப்பிக்க ஏற்பாடுசெயதான் [3] முதல் ராஜராஜசோழன்காலத்தில் ஐப்பசி ஓணத்திருவிழா தரிசனததிற்காகவரும் அன்பர்களுக்கு அன்னம் வழங்கக் காசு அளிக்கப்பட்ட செயதியும் இவவிழா மிகச் சிறப் பாக நடைபெற்றமையும் அறிவிக்கும் [4]. முதற் குலோத்துங்கன் தமது ஆட்சி முப்பத்துநான்காம் ஆண்டில் சணடேஸ்வரப் பிரதிஷ்டை செயவிதது நிததியபூசைக்கு ஏற்பாடுசெய்தான் [5]. சிறந்த செய்தியொனறு வாணியின பாதனை அரிகுலகேசரி விழுப்பரையனல் 'ஸ்ரீ காலகாலன்' என்னும் வாள் வீழிமிழலை நாதாக்கு வழஙகப்பெற்றது [6]

மாப்பிள்ளைசசாமி எனப்பெறும் மணவாளத் திருக்கோலப் பெருமான் அழகிய மணவாளப்பெருமான் என்று குறிக்கப் பெறுகினறுர். இந்த மூாத்தியையும், இராஜேந்திர சோழ அணுக்கப் பல்லவரையா புதுக்கிப் பிரதிட்டை செய்ததாகத் தெரிகிறது. [7]

5 கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

விருததிராசுரனைக் கொன்ற பழி நீஙகத் தேவேந்திரன் பூசிததுத தேவலோக ஆட்சியை மீணடும் பெற்றதலம் இதனை 'இமையோர் பெருமான நுண்ணறிவால் வழிபாடுசெய்யும்' என இப்பதிகம் நானகாம் பாடல் தெரிவிக்கின்றது. நண்டு பூசிதத விநாயகர் சந்நிதி இருக்கிறது சுவாமி பெயர் ஆரணியசுந்தரர்; இறைவி பெயா அகிலாண்டநாயகி தீாத்தம் காவிரி

இந்தத் தலம் திருவெண்காட்டிலிருந்து மேற்கே ஒருகல் தொலைவில் இருக்கினறது இததலததைப்பற்றிக் கல்வெட்டு ஒன்றும் இருப்பதாக அறியக்கூடவில்லை.

---

1 402 of 1908, 2 409 of 1908, 3 414 of 1908, 4 422 of 1908, 5 427 of 1908, 6 438 of 1908, 7 444 of 1908.

6. திருமருகல்

தலம்

மருகல் என்பது ஒருவகைவாழை இது கல்வாழையெனவும் வழங்குகின்றது. கருங்கலத்தளத்திலேயேவளரவதால் இப்பெயர்த்தாயிற்று என்கின்றார்கள் அதன் பழத்தை இறைவனுக்கு நிவேதிக்கலாமேயன்றி மக்கள் உண்ணல் ஆகாது, உண்டால் வயிற்றுநோயுண்டாகும் என்பது அவ்வூர்மக்கள் வாய்மொழி ஆனால் எப்போதும் காய் இருக்குமாம் இந்த வாழை தலவிருட்சமாதலின் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் வந்தது. கோச்செங்கட்சோழநாயனார் எழுப்பிய எழுபது மாடக்கோயில்களில் இதுவும் ஒன்று யானையேறாப் பெருங்கோயில்

பாண்டியநாட்டு வணிகனாகிய தாமன் என்பவன் தன் மக்கள் எழுவரில் ஒருத்தியைத் தன்மருமகனுக்குக்கொடுப்பதாக வாக்களித்தும், அவர்களுக்குப் பருவம்வந்தகாலத்துஒவ்வொருத்தியாகப் பிறருக்கு மணம் செய்துகொடுத்தே வந்தான். அதனை உணர்ந்த ஏழாமவள் தாய்தந்தையர் அறியாமல் தன் நன்மாமனோடு உடன் போக்கு நிகழ்த்தினாள், திருமருகலையடைந்து ஒரு திருமடத்தில் இராத்தங்கினாள், அன்றிரவு அந்தச்செட்டிக் குமரனை வினைவயத்தால் பாம்புதீண்டியது. அவன் இறந்தான். அவள் இறைவனைநோக்கி முறையிட்டுப் புலம்பினாள். சுவாமி தரிசனத்திற்காகவந்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவுள்ளத்தை இவள் அழுகை ஒலி அருளசுரக்கச் செய்தது சுவாமிகள் திருப்பதிகம்பாடி அவனை எழுப்பித்தந்து தம் திருமுன்பே அவர்களுக்குத் திருமணம் முடிப்பித்தனர் என்பது இத்தலத்தைப்பற்றிய சிறந்த நிகழ்ச்சி.

இறைவன் மாணிக்கவண்ணர் இறைவி வண்டுவார்குழலி ஸ்தலவிருட்சம் வாழை. தீர்த்தம் மாணிக்க தீர்த்தம் இது கோயில் சந்நிதியிலேயே இருக்கிறது. கிழக்குப்பார்த்த சந்நிதி. அம்மன் சந்நிதிக்கு எதிரில் விஷந்தீர்த்த பிள்ளையார்கோயில் இருக்கிறது.

)டம் .

நன்னிலம் ரயில்வேஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே நான்கு மைல் தூர்முள்ள திருபபுகலூரையடைநது, அங்கிருந்து மட்சாலை வழியாகக் கிழக்கே மூன்று மைல் செனருல் இத்தலததை யடையலாம்.

கல்வெட்டு: அறியக்கூடவில்லை.

7. திருச்செங்காட்டங்குடி

தலம்:

விநாயகப்பெருமான் கஜமுகாசுரனைக் கொன்றகாலத்து அவன் உடலினின்றும் பெருகிய இரத்தவெள்ளத தால் இவ்விடம் முழுதும் செந்நிறமாயிற்று ஆதலால் இததலம் செங்காடு, செங்காட்டங்குடி எனப் பெயர்பெற்றது விநாயகப்பெருமான் கயமுகனைக்கொன்ற கறை நீஙகச் சிவலிங்கப்பெருமானை த தாபித்து வழிபட்டார் அதனுல் 'கணபதீசசரம்' எனத் திருக் கோயில் வழஙகப்பெறுவதாயிற்று இவ்வரலாற்றைக் கந்த புராணதது,

ஏடவிழ அலஙகல திணடோள இபமுகத தவுணன மாாபில
நீடிய குருதிச செநநீா நீததமாய ஒழுகும வேலைப
பாடுற வருஙகான ஒனறிற பரததலின அதுவே செயய
காடெனப பெயாபெற றினனுங காணடக இருநத தமமா !

மீணடுசெங காடடில ஓாசாா மேவிமெயஞ ஞானத துமபா
தாணடவம புரியுந தாதை தனனுருத தாபித தேததிப
பூணடபோ அனபிற பூசை புரிநதனன புவியு ளோாககுக
காணடகும அனைய தானம கணபதீச சரம தெனபா

என்ற செய்யுளான் அறியலாம்.

மிகப் பழமையான திருவாததிவிருக்ஷம் ஒனறு எழுந்தருள் நாயகர் திருமுன்புஇருக்கின்றது. பிராகாரத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில் இத்தலத்து வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டர், திருவெண்காட்டு நங்கை,

சீராளன், சந்தன நஙகை இவர்கள் திருவுருவங்கள இருக கின்றன. சிறுதவெதாண்டர், உததராபதியினின்றும் வந்த பைரவ வேடம் தாங்கிய பரமனுக்குத தம்மகன சீராளனையே கறிசமைத்திட்டு முததியடைநதனா என்பது வரலாறு, இந்த அடியாா பெருமகனுர், திருஞானசம்பநதப் பெருமானும் அப்ப மூர்த்திகளும் எழுநதருளியகாலதது அவாகள நடைபெறறு அவர்கள் பதிகததுச சிறபபிககப்பெறும் தகுதியைப்பெற்றவா. சிததிரைப் பூரணிமையில் சிறுதவொணடர் திருவமுதுபடைதத திருவிழா நடைபெறும் அமுதுபடையல் என்றே வழஙகுகிறது.

இறைவன - கணபதீசசரததார். இறைவி - திருக்குழல் நனமாது விருட்சம் - திருவாத்தி தீர்ததம் - சூாயதீாததம். பைரவ கோலத்துடன் உததிராபதியாா எழுநதருளியிருக்கிருா. இததலம், நனனிலததில் இறஙகி கிழக்கே 4-மைலில் உளள திருப்புகலூரிலிருநது திருக்கண்ணபுரம் மட் சாலையில் கிழககே 2-மைல் தூரத்தில உள்ளது.

கல்வெட்டு :

முதலாம் இராஜராஜன் முதலாக ஏழு சோழ அரசா காலத்தனவும், பராக்கிரம பாணடியன் காலததததும், வீரவிருப் பண்ண உடையார் முதலிய இரு விஜயநகர அரசர்கள் காலத தனவும் ஆகிய கல்வெட்டுக்கள் உளளன அவற்ருல் அறியப் பெறும் சில உண்மைகள் இத்தலம் கயாமாணிக்க வளநாட்டு மருகல்நாட்டுத திருச்செஙகாட்டங்குடி என அழைக்கப் பெறு கின்றது. முதல் இராஜ ராஜன் காலததிய கல்வெட்டு [1] மும்முடிசசோழ வளநாட்டு மருகல்நாட்டுத திருசசெங்காட் டங்குடி எனக் காட்டுகிறது.

இறைவன் கணபதீச்சரமுடைய நாயனுர் [2] கணபதீசசர முடைய நாயர் எனவும், பைரவமூர்ததி உத்திராபதி நாயகா எனவும் [3], சீராளா சீராள தேவா எனவும், சிறுதவொணடர் 'சிறுத்தொண்ட நம்பி' எனவும், விநாயகப்பெருமான் வாதாபி கணபதி [4] எனவும் குறிக்கப்பெறுகின்றனா

[1] 57 of 1913, [2] 51 of 1913, [3] 71 of 1913, [4] 72 of 1913.

சித்திரைமாதத் திருவாதிரையில் சீராளதேவர்க்குத் திருவிழா நடந்ததாக முதல் இராஜராஜன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்[1] கூறுகிறது. மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் சிறுத்தொண்டர் மடத்திலிருந்து சீராளப்பிள்ளையை எழுந்தருள்வித்த செய்தி தெரிகிறது.[2] உத்தராபதிநாயனருக்குச் சித்திரா பௌர்ணிமையில் விழா நடந்தமை மூன்றாம் இராஜராஜன் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. ஒவ்வொருமாதமும் பரணி விசேடமாகக் கொண்டாடப் பெற்றமை மற்றொரு கல்வெட்டுக் காட்டும்[3]. இந்த விழாவிற்கு விடப்பட்ட நிலம் 'திருவோட்டுக் கட்டளை' எனவழங்கப்பெற்றமை அறிந்து இன்புறுக. சித்திரை, ஐப்பசிப் பரணிகள் மிக விசேஷமானவை. ஆதலால் இவ்விழாவைக்கொண்டாட, கி. பி. 1245-67-ல்வாழ்ந்த மூன்றாம் இராஜேந்திரன் நிலம்விட்டான்.[4] மூன்றாம் இராஜராஜன் ஆட்சி 24-ம் ஆண்டில் அரசகாரியம் பார்ப்பவனான அரசூர் உடையார் திருச்சிற்றம்பலம் உடையானான திருச்சிற்றம்பல உடைய பல்லவராயன், உத்தராபதியார் சித்திரா பௌர்ணமை விழாவிற்கு எழுந்தருளும்போது திருமுத்துவிதான நெறியில் உணவளிக்க ஏற்பாடுசெய்தமை ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படும்.[5] மற்றும் சீராளதேவர் விழாவிற்கு வேளாளன் உலகனு சிறியவனான தாப்பிள்ளை மூவேந்த வேளாளனும்[6], விழாவிற்கு வரும் அடியார்களுக்கு அமுதுபடிக்காகத் தாயன சிற்றம்பலமுடையானும்[7] நிவந்தம் அளித்தார்கள். விளக்கிற்கும், நிவேதனத்திற்குமாக மற்றும் பலர் வழங்கியிருக்கின்றனர்.

8. திருவாலவாய் (மதுரை)

தலம்.

இத்தலத்திற்கு மதுரை, நான்மாடக்கூடல், திருவாலவாய், கடம்பவனம், துவாதசாந்தபுரம், பூலோக கயிலாயம், சிவராஜதானி, கன்னிபுரீசம், ஜீவன்முத்திபுரம், சிவநகரம் எனப் பல பெயர்கள் தலபுராண நூல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இது

---

[1] 57 of 1913, [2] 66 of 1913, [3] 71 of 1913, [4] 77 of 1913, [5] 69 of 1913, [6] 56 of 1913, [7] 58 of 1913.

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரம். கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த தலைநகர். சொக்கலிங்கப்பெருமான் 64 திருவிளையாடல்களை இயற்றிய தனி நகரம். மூர்த்தி நாயனர் விபூதி உருத்திராக்கம் சடைமுடி என்ற மூன்றனையும் துணைக்கொண்டு மும்மையாலுலகாண்ட தலைநகரம். சைவங்காத்த திருஞானசம்பந்தரும், மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும், நெடுமாறநாயனரும் எழுந்தருளிய இடம். இந்திரன், வருணன், முருகன், விநாயகர் முதலிய தேவர்கள் வழிபட்டுப் பேரின்பம் எய்திய தலம். மணிவாசகப் பெருந்தகை மந்திரியாக இருந்து, வாசகத்தேனை வடித்தெடுத்த திருப்பதி. தருமபுர ஆதீன முதற்பெருங் குரவர் குருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் சொக்கலிங்கப் பெருமானைப் பெற்ற இடம். குமரகுருபர சுவாமிகள் மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாட, அம்மையே இருந்து அதனைக்கேட்கும் ஏற்றம்பெற்ற இடம்

திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் 'கூடலாலவாய' 'மதுரையாலவாயிலாய' எனக் குறிப்பதால் கூடல் மதுரை என்பன தலப்பெயராகவும் 'ஆலவாய்' என்பது கோயிற்பெயராகவும் இருக்கலாமோ என ஐயுற இடமுண்டு இறைவன் சொக்கலிங்கமூர்த்தி அம்மை மீனுட்சியம்மை தலவிநாயகர் சித்திவிநாயகர். தலவிருட்சம் கடம்பமரம். தீர்த்தம் பொற்றாமரை. எழுகடல், வையை முதலியனவும் உள்ளன. விமானம் விண்ணிழி விமானமாகிய இந்திரவிமானம். இதனை இந்திரன் கொண்டுவந்து வைத்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பூசித்தான் இவ்விமானம் எட்டு யானைகளால் தாங்கப்பெறுவது. மன்று - வெள்ளிமன்று, இரசதசபை என வழங்கும். இங்கே இராசசேகர பாண்டியன் வேண்டுகோளுக்காகப் பெருமான் இடது காலையூன்றி வலது காலைத்தூக்கி மாறியாடினர்.

மண்டபம்:

'மண்டபங்கள் நாயன்' என்பது. இதனைச் சாலிவாகன சகம் 1448-ல் சென்னப்ப நாயகர் என்பவர் திருப்பணி செய்வித்தார் இன்னும் சுவாமிகோயிலில் அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், மணிமண்டபம், அறுகாற்பீடம் முதலியன இருக்கின்றன. இவற்றைக் கட்டுவித்தவன் குலசேகர பாண்டியன்.

மீனாட்சியம்மன் சந்நிதியில் அஷ்டசித்தி மண்டபம், மீனாட்சி நாயக்கர் மண்டபம் முதலிய மண்டபம் இருக்கின்றன இவையன்றிக் கல்யாணமண்டபம், ஆயிரக்கால் மண்டபம், வீரவசந்தராய மண்டபம், ஆடிவீதி நிருதிவீதி மண்டபம், சம்பந்தர் மண்டபம், அறுபத்துமூவர் மண்டபம் முதலியனவும் விளங்குகின்றன அவற்றுள் ஆயிரக்கால் மண்டபம் சகம் 1494-ல் அரசாண்ட கிருஷ்ண வீரப்ப நாயக்கரது திருப்பணி என்று சொல்லுகிறார்கள் சொக்கநாதப்பெருமான் கோயிலின திருவாயில முதற்தளத்தின் திருவாயில் என்று சொக்கநாதர் உலா கூறுகிறது

சொக்கலிங்கப் பெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகன, அடியார்க்கு நல்லான், அதிரவீசி ஆடுவான், அபிடேகச சொக்கன், பண்ணிசைச சொக்கன் முதலான பலபேர்கள் வழங்குகின்றன அம்மைககு அபிஷேகவலலி, அங்கயற்கண்ணி, தமிழ் அறியும் பெருமாட்டி முதலிய பல நாமங்கள உள்ளன

கல்வெட்டு

மதுரை தொன்றுதொட்டே வரலாற்றுடைய தலம். கி மு. 302-ல பாடலிபுரத்தில் அரசாண்ட சந்திரகுப்தன் அவையில் செலுக்ஸின் தூதனுகவந்த மெகஸ்தனிஸ பாண்டியநாட்டையும் மதுரையையும் குறிப்பிடுகிறார் கி பி 140-ல் தாலமியும் குறிப்பிடுகிறார சஙக இலக்கியங்கள மதுரையின் இயற்கை வளத்தை எடுத்தியம்புகின்றன உலகப் பொதுநூலாகிய திருக்குறள் அரங்கேறிய இடமும் இதுவே முதலாம் நெடுஞ்செழியன் முதல் பல பாண்டிய மன்னாகளினுடைய நிகழ்ச்சிகள் குறிக்கப்படுகின்றன

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களாக சுந்தரேஸ்வர ஸ்வாமி கோயிலிலும், மதனகோபால சுவாமி கோயிலிலும், கூடலழகர் கோயிலிலுமாக முப்பத்தைந்து கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன 17-ல் தாமர சாஸனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 36 of 1908 கல்வெட்டு பெருமாள கோயிலில உள்ளது 557 முதல் மூன்று கல்வெட்டுக்கள் கூடலழகர் கோயிலைப்பற்றியன. செப்புப் பட்டயங்களில் 6, அந்தணர்களுக்கும் பூந்தோட்டத்துக்குமாக கிருஷ்ணப்பநாயக்கர் ராணி ரங்கம்மாள் இவர்கள் நிலம் அளித்

தமையை அறிவிக்கின்றன 6 செப்புப் பட்டயங்கள் சேதுமன்னர்கள் செய்த அறச்செயல்களை அறிவிப்பன. ஏனையன சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலுக்கும் மீனாட்சியம்மை கோயிலுக்கும் செய்த பல பணிகளை அறிவிக்கின்றன. ஜடாவர்மன் குலசேகர பாண்டியன், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், பராக்கிரம பாண்டியன், வீரபாண்டியன், ஸ்ரீ வல்லபன் முதலிய பாண்டிய மன்னர்கள் திருக்கோயிலுக்கு நிலம் அளித்ததையும் வரி தள்ளுபடி செய்ததையும், வரி வசூலித்துக்கொள்ள உரிமை அளித்தமையும் அறிவிக்கின்றன 507 of 1907 கல்வெட்டு ஸ்ரீ வல்லபதேவன் காலத்தில் சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கு இருசந்தியிலும் ஏற்பித்தருள நந்தவனம் அமைத்த செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றது இவள் ஏழுலகம் முழுதுடையாள் எனவும் வழங்கப்படுகிறாள் கி. பி 1572 முதல் 1595 வரை அரசாண்ட வீரப்ப நாயக்கர் கம்பத்தடி மண்டபத்தைக்கட்டினார் (35 of 1908) ஒரு செப்புப் பட்டயம் ஞானக்கூத்தரான சத்தியஞான தரிசினிமடத்துக்கு நிலம் விட்டதையும், (160—) கல்வெட்டு ஆமர்த்தமடம் நந்திகேஸ்வர சந்தானம் சைவ ஆசாரியரான ஞானமூர்த்திக்கு மேலக்குடி நாட்டு வடகரை வாரணவாசி பட்டணத்து அண்ணன் விழுப்பாதராசன் மனம்பிரியான் மடம் என ஒன்றைக் கட்டிப் பத்துமா பூதானம் வழங்கினான் என்ற செய்தியையும் குறிக்கிறது நரலோக சூரியன் திருமடம் என்றும், அன்னதான மடம் என்றும் சில மடங்களின் பெயர்கள் குறிக்கப்படுகின்றன.

9. திருநள்ளாறு

தலம் :

இது அரசிலாற்றுக்கும் வாஞ்சநதிக்கும் நடுவில் இருப்பதால் நள்ளாறு என்று அழைக்கப்படுவதாயிற்று. தர்ப்பாரணியம், நகவிடங்கபுரம், நளேசுரம் என்பன இதன் மறுபெயர்கள். இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று.

இறைவன்பெயர் நள்ளாறர், இறைவிபெயர் போகமார்த்த பூண்முலையம்மை, விநாயகர் கற்பகவிநாயகர், சொர்ணவிநாயகர், தியாகர் நகவிடங்கத் தியாகர், அம்மன் நீலோற்பலாம்பாள்; நடனம் உன்மத்த நடனம் இத்தலத்தில் சனிபகவான் சந்நிதி மிகச் சிறப்புடையது.

10. திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம்

தலம் :

இப்பெயரமைப்பால் தலததின் பெயா ஆவூர் என்பதும், கோயிலின்பெயர் பசுபதீசசரம் எனபதும் அறியலாம். இந்திரன், சப்தரிஷிகள, பசுக்கள் பூசிகத தலம் சுவாமிபெயர் பசுபதீசர் அம்மைபெயா மங்களநாயகி தீாததம் பிரமதீர்ததம்

இததலம் கும்பகோணததுக்குத தென்மேற்கே சென்று பட்டீஸ்வரததையடைநது, அஙகிருந்து மீட்டும் தென்மேற்கே எட்டரைமைல் சென்ருல் இததலததை அடையலாம்

கல்வெட்டு :

அரசாங்கததாரால் படியெடுக்கபபட்ட கல்வெட்டு ஒன்று காப்பக்கிருகததுக்கு மேல்தளம் அடிப்பக்கததில் இருக்கின்றது திரிபுவனச் சக்ரவர்த்தியான III இராஜேந்திர சோழதேவன் மூனரும் ஆட்சி ஆண்டில் நித்தவிநோத வளநாட்டு ஆவூாக் கூற்றத்துப் பசுபதீஸவரமுடையாா கோயிலுக்கு நிலஙகள் அளித்தமையைத தெரிவிக்கிறது [1].

11. திருவண்ணமலை

தலம் :

நினைக்க முததிகிடைக்கும் தலம் இத்தலம் இது வடாாக் காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணமலை தாலூகாவின தலைநகரம். சூரியன், பிரதததராஜன், அஷடவசுக்கள், பிரமதேவன், சந்திரன், திருமால், புளகாதிபன் முதலியோர் பூசிததுப் பேறு பெற்ற தலம் வித்தியாதரர்களாகிய இருவா ஒரு ரிஷியின் சாபத்தால் பூனையாகவும் குதிரையாகவும் இருந்த நிலை இத தலத்தை வலம் வந்தமையின் மாறின.

இறைவன்பெயர் அணணமலைநாதா, அருணசலேசுவரர் என்றும் கூறுவர். இறைவிபெயர் உண்ணமுலையம்மை,

[1] *181 of 1911.*

அபீதகுஜாம்பாள் என்றும் கூறுவர் விநாயகர் பெயா ஸ்ரீ சம்பந்தவிநாயகா, முக்குறுணி விநாயகா என்றுங் கூறுவா தலவிருட்சம் மகிழமரம்.

தீர்த்தம்:

கோயிலுக்கு உள்ளும் வெளியிலும் மலைப்பகுதியிலுமாக 360 தீாததஙகள் உளளன. சிறநதவை சிவகங்கையும், பிரம தீர்ததமும், மலைப்பகுதியிலுள்ள அக்னிதீர்ததமும், இந்திர தீாததமும் ஆகும் இநதிர தீர்ததத்தில் தெப்ப உற்சவம் நடைபெறும்

இததலததில் நடைபெறும் பெரியவிழா கார்த்திகைத் திருவிழாவாகும் இது காாததிகை மாததில் கார்ததிகை நாளைத் தீாததமாகக்கொணடு நடைபெறும் சிததிரைமாதத தில் சிததிரைநட்சததிரததைதத தீாததமாகக்கொணடு பிரமோற் சவமும், பங்குனி உததிரததில் திருக்கல்யாணமும் ஆறுநாள விழாவும், மாசிமகத்தில் வல்லாளன் திருவிழாவும், தைமாதம் திருவூடல்விழாவும், ஆனிவிழாவும், ஆடியில் அம்பிகைவிழாவும், பவிதரோற்சவம், நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, திருவெம்பாவை உற்சவம், திருவாதிரை முதலியனவும் சிறபபாகக்கொண்டாடப் பெறுகின்றன

அயனும் மாலும் அகந்தைகொண்டு, அடிமுடிதேட அன்ன மும் வராகமுமாக மாறித தேடி அயற்சி அடைந்தாராக, அக்னி வடிவாய் நின்று அருள்செயதவர் அணணுமலைநாதர் முருகன் தாருகனை வதஞ்செய்து வணஙகிசசெனற தலம் பலவற்றுள இதுவும் ஒன்று. சம்பந்தர், அப்பர், மணிவாசகர் இம் மூவ ராலும் பாடல்பெற்றது. சுநதரா பாடியதாகப் பாடல இல்லை யாயினும் சேக்கிழாா வரலாற்றால் ஊகிக்கவேண்டியுளளது. நக்கீரர், பரணர், கபிலர், பட்டினததாா ஆகிய இநால்வரும் அணணுமலையைப்பற்றிப்பாடிய பாக்கள பதினொராநதிருமுறை யில் உள்ளன. வசசிராங்கதன் எனனும் பாண்டியன தினமும் வலம்வந்து திருப்பணி பல செய்துளளான் வல்லாளமகாராஜன் அண்ணுமலையை ஆணடுவந்தான அருணகிரிநாதா கோபுரத் திலிருந்து இறக்க எண்ணி வீழ்நதபோது முருகன் தோன்றி அருள்செய்தான் குகைநமச்சிவாயர், குருநமச்சிவாயர் முதலான வர்கள் சித்தி பல செய்தனர்.

கோயிலின வடகிழக்குமூலையில் ஆயிரக்கால் மண்டபம் உள்ளது. கிழக்குப்பக்கத்தில் நுழையும்போதுள்ள உட்கோபுரம் வல்லாளமகாராஜன் கோபுரம் என்று வழங்கப்படுகிறது வல்லாள கோபுரததின வடகிழக்கு மூலையில் சக்திவிலாஸமும் உள்ளது மேற்குநோக்கிஉட்சென்ருல் கிளிகோபுரம் காணலாம். தலவிருட்சத்திற்கு மேற்கே கல்யாணமண்டபம் உள்ளது

கல்வெட்டுக்கள்

பதிவுசெய்யப்பட்ட மொததக்கல்வெடடுக்கள 119 இவை களில் பெரும்பாலன சோழாகாலததன திருவிளக்கேற்றல், திருமஞ்சனம், திருநந்தனவனம், திருவமுது, திருவெழுசசி, அடியாாக்கு அமுதளிததல முதலிய பல அறங்களுக்காக நிலம், பொன், கால்நடை முதலியனவற்றை அளிததமையை அறிவிக் கினறன. பாணடியா, பல்லவர், ஹொய்சளமன்னரான வீரவல் லாளதேவர், விஜயநகரததுராயர், தஞசாவூா நாயக்கா மற்றும் வணிகா, வேளாளா முதலியவர்கள கல்வெடடுக்களும் காணக் கிடக்கின்றன.

முதல் இராஜேந்திரனுடைய காலததில் (கி பி 1038) திருவணணுமலை, மதுராந்தகவளநாட்டுப் பெணணை வடகரைத திருவணணுமலை என்றும், மூன்ரும் குலோததுங்கன் (கி. பி 1179.) காலததில் இராஜராஜ வளநாடடு வாணகோப்பாடி பெண்ணை வடகரை அணணுநாட்டுததிருவண்ணுமலை என்றும், மேற்படிசோழனுடைய 27-ம் ஆட்சி ஆணடில் (கி. பி 1204) வாணகோப்பாடிப் பெண்ணை வடகரை அண்ணு நாட்டுத திருவண்ணுமலை என்றும், விஜயநகர இராயர்கள் காலத்தில் ஜெயங்கொணட சோழமண்டலததுச் செஙகுனற கோட்டததுப் பெண்ணைவடகரை வாணகோப்பாடி அணணுநாட்டுத தனியூர் திருவண்ணுமலை என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது இதனல் திருவண்ணுமலையின் உள்ளடங்கிய வளநாட்டுப் பெயா முதலில மதுராந்தகவளநாடு என்றிருந்து, பிறகு இராஜ ராஜ வளநாடு என்று மாறி, இறுதியில் ஜெயங்கொணட சோழமண்டலம் ஆயிற்றெனறும், இம்மணடலததின் உட்பிரிவாகிய செஙகுன்றக் கோட்டத்தினுள் அண்ணுநாட்டுத தனியூராகக் குறிக்கப் பட்டதென்றும் அறியக்கிடக்கும்

கலங்களின் குறிப்புக்கள்

பல்லவர் காலததிற்கு முந்திய கல்வெட்டொனறும் இல்லா மையால், கோயில் செஙகற்சுதை மாடமாக இருநததென்றும், மலையினமேல் அண்ணுமலையாா கோயில்கொண்டிருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் யூகிக்கவேணடியுளளது முதற்பிராகாரததுச சுவரில் கஙகைகொணட இராஜேநதிரன் கல்வெட்டு (1028) காணபபெறுவதால், இதற்கு முனபே கருஙகல் திருப்பணி நடந்திருக்கவேண்டும், முதற்பிராகாரதது விளங்கும் ஏகாம்பரநாதர் கோயில, சிதம்பரேசா கோயில் ஆகிய இரண்டின் சுவாகளிலும் கி பி. பனனிரணடாம் நூற்ருண்டுச் சாஸனங்கள் காணப்படுகின்றன கிளிக்கோபுரதது 33 கல்வெடடில் பழைமையுடைய வீரராஜேந்திர சோழனது இரண்டாவது ஆட்சியாணடின் (கி. பி, 1063) முன்பே கருங்கற் திருப்பணியாயிருக்க வேண்டும் திருக்காமக் கோட்டமுடைய உணணுமுலைநாசசியாா கோட்டம் தனியாக 12ம் நூற்ருணடில் அமைக்கப்பட்டது கல்வெடடுக்களில் திருக்காமக் கோடடம் எனக் குறிக்கப்பெறும்

பதின்மூனரும் நூற்ருண்டின் நடுபபகுதியில் எழுந்த கலவெடடுககளில வீரராகவன் திருமதில், வாணதிராயன் திருமதில, திருவேகம்பமுடையான் திருமதில் முதலியன குறிக்கப்பட்டுளளன. அம்மையப்பன் சநநிதிக்கு இடையில் மேற்பக்கததில் நஙகையாழ வீ சுவரம் என்னுங் கோயில் பல்லவகுடும்பததைச சேர்ந்த ஒரு அரசியால் (கி. பி. 1269ல) எடுப்பிக்கப் பதினலடிக் கோலால் பதின்மூன்றரைகுழி விற்றுப் பதினயிரம் பொற்காசு பெற்றுக் கடடியபகுதி இனறு இல்லை. கிருஷ்ணதேவராயா (கி பி. 1516ல்) ஆயிரக்கால் மண்டபத்தையும், எதிரிலுள்ள திருக்குளததையும், பதினெரு நிலையிலுள்ள கோபுரததையும், வேறுபல திருப்பணிகளையும் அமைத்தமை அறியப்படுகிறது. பல்லவமன்னனுன கோப்பெருஞ்சிங்கனும், அவன் மகன் வேணவுடையானும் செய்த திருப்பணிகள் மிகப்பல பூஜைக்கும் திருப்பணிக்குமாக "அண்ணுமலைநாதா தேவதானப்பற்றுக்களும், அண்ணுநாட்டு நாற்பாக்கெல்லைக் குட்படட நனசெய புன்செய் ஆக உள்ள நிலததிற்கு ஆயம் பாடி காவலால் வந்த நெல்லும் காசாயமும் மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட பல்லாயங்களும்" இவன் தானமாக ஈந்தான்.

கலவெட்டுக்களில் காணப்பெறும் கோயில் அதிகாரிகள ஸ்ரீருததிரர், ஸ்ரீமாகேசுரர், ஸ்ரீமாகேசுரக் கண்காணி செயவார்,

தானத்தார், தானபதி மாகேசுரர், தேவகன்மிகள், கோயிற் கணக்கர், ஸ்ரீகாரியஞ்செய்வார் எனப் பலராவர். இவரில் ஸ்ரீமாகேசுரர், தாமசாசனங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறக் காரியம் பார்ப்பவராவர்

அண்ணாமலைநாதருக்கும் உண்ணாமுலை அம்மைக்கும் பிச்ச தேவர் முதலிய மூர்த்திகட்கும் திருப்பள்ளிஎழுச்சி, சிறுகாலை சந்தி, உச்சிப்போது, இரவை, அர்த்தசாமம் முதலியகாலங்களில் அமுது முதலியவற்றிற்கு நிலம் அளித்தமை அறியலாம். சில சாஸனங்களில் பிரமநாயனார் பெரியமடத்து முதலியார், வையந் தொழுவார் பெரியமடத்து முதலியார், ஊருக்குப்பெரியமடத்து முதலியார், திருவண்ணாமலை உடையார் திருமுற்றத்தே இராஜேந்திரசோழனசாலை, காங்கேயனமடம், அம்மைமடம் முதலியன அறியப்படும் செய்திகள்

நெய், மிளகு, உப்பு, தயிர், அடைக்காய், வெற்றிலை, சீரகம், வாழைப்பழம், வாழையிலை முதலியன நெல்லளந்து பெறப் பட்டவை மங்கையர்க்கரசி என்னும் நங்கை தன்னுபரணங்களை விற்ற பொருள்கொண்டும், நெல்லைக்கொண்டும் ஏரிபுதுக்கி உதவினாள் என்ற செய்தி கல்வெட்டால் அறியப்படுகிறது.

12. திருமுதுகுன்றம்

நடுநாட்டுத் தலங்கள் இருபத்திரண்டில் இதுவும் ஒன்று. சுவாமிபெயர் முதுகுன்றநாதர், பழமலைநாதர். அம்மைபெயர் பெரியநாயகி.

தீர்த்தங்கள்.

நித்யானந்தகூபம், அக்னிதீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், குபேர தீர்த்தம் என்பன. மணிமுத்தாறு சிறப்புடையது

தலவிருட்சம்: வன்னிமரம்

கோயிலின் வடக்குக்கோபுரத்திற்கு நேர்வடக்கேயுள்ள மணிமுத்தாற்றுப் பகுதிக்குப் புண்ணியமடு என்று பெயர். இங்கேதான் இறந்தார்களின் எலும்புகளை இட்டு முழுகுவது

வழக்கம் இங்கே ஆழத்துப்பிள்ளையாா என்பது தலவிநாயகா திருப்பெயா. முதல் பிராகாரததிற்குக் கைலாசப் பிராகாரம் என்று பெயா இந்தப் பிராகாரததில் வடமேற்குமூலையில் இருபததெட்டு ஆகமக்கோயில் உளளது. அம்மை திருமுக மணடலம் கிழக்குநோக்கியது அம்மையின திருநாமம் வட மொழியில் விருததாம்பிகை. சுவாமிபெயர் விருததகிரீசா. கற்பகமரமே வன்னிமரமாக வந்து பழமலைநாதர் திருக்கோயில் திருப்பணியைச செயததாக வரலாறு. உற்சவமூாததிநாமம் பெரியநாயகா இவா ஆணடிற்கு ஒருமுறை மாசிமக விழாவில 6 ந திருநாளமட்டுமே எழுநதருளிக காட்சிவழஙகுவார் பிரமன் படைப்புக்குமுன் சிவபெருமான தாமே மலைவடிவாகி நிற்கப் பிரமன் அதனையறியாது, பல மலைகளையும் படைதது, அவற்றை நிலைபெறுதத இடமின்றி மயங்கச சிவபெருமான தோன்றியருளி தானே பழமலையாதலைத தெளிவிததாா ஆதலின் முதுகுனறம் எனவும், பழமலை எனவும் வழங்குவதாயிற்று

வழிபட்டவர்களை

சுக்கிராசாரியாா, யாக்ஞவல்ககிய முனிவா, சிகணடி, கோசிகன், விதாக்கணசெட்டி, விபசிதது முனிவா, அகததியர், சுவேதமன்னர், நாதசர்மா, அநவர்ததினி முதலியோா. சுநதர மூர்ததி சுவாமிகள் திருப்பதிகம்பாடிப் பனனீராயிரம் பொன பெற்று அதனை மணிமுத்தாற்றிலிட்டுத் திருவாரூரில் பெற்ற அற்புதம் நிகழ்ந்த இடம். இததலததில் விழாநிகழ ஏற்பாடுகள செய்தவா கசசிராயமன்னர். துறவுபூணடு உணமை ஞானியான கன்னடநாட்டு மன்னா ஒருவாக்காக இறைவனே தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்துக்காத்ததாகவும், அம்மை அவருக்குப் பாலளிததுக் குமாரதேவா எனத் திருநாமம்சூட்டி அழைததததாகவும், குமார தேவர்க்காக அம்மை பாலாம்பிகையாகி அமுதுபடைதததாகவும் வரலாறு. கி பி. 11ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில வாழ்ந்த இலிங்காரெட்டியாரும், அவா மகன அண்ணாமலைரெட்டியாரும் திருப்பணிசெய்து கி பி. 1623ல் கும்பாபிஷேகம் செயதனா.

கல்வெட்டுக்கள்

இராஜகேசரிவாமனான குலோததுஙகசோழன காலததில் இத்தலம் விருதராஜபயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு இருங கோளப்பாடியின் ஒருபகுதியான மருவூாக்கூற்றததுத திருமுது

குன்றம் எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது சுவாமிபெயர் முதுகுன்றுடைய நாயனுர் எனவும், திருமுதுகுன்றத்துடையார் எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது கோப்பெருஞ்சிங்கன் சுவாமிக்கு ஒரு மாங்காய்மாலையும், விளக்குக்குப் பொன்னும், ஆடுகளும், பசுக்களும் அளித்தான்[1] இராஜராஜன், பரகேசரிவர்மன், குலோத்துங்கன் இவர்களும் பசுக்களையும், பொன்னையும், நிலத்தையும் அளித்தனர்

இராஜகேசரிவர்மனுன குலோத்துங்கனது காலத்து, ஆளப்பிறந்தான் ஏழிசைமோகனுன குலோத்துங்கசோழ காடவராதித்தன் இறைவற்கு ஸ்நபனமண்டபம் கட்டினுன்[2]. புக்கண உடையார், ரங்கப்பநாயகர், செவ்வப்பநாயகன் இவர்கள் காலத்திய நிபந்தங்களும் மிகுதியாக உள்ளன சகம் 1545ல் கசசிராயன் என்பவன் குகை காவலனுக்கு நானகு கலம் நெல் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்திருந்தான் ரங்கப்பமாவைராயர் என்பவர் அரியலூர் சந்தைப்பேட்டையில் மூட்டை ஒன்றுக்கு அல்லது ஆள் தூக்கக்கூடிய கைமூட்டை இரண்டுக்கு ஒருகாசு விழுக்காடு வரிவாங்கிக்கொள்ள உரிமைவழங்கியிருக்கிறுர் கி பி 16ம் நூற்றுண்டினனுன செவ்வப்பநாயகன் நான்கு இராசகோபுரங்களையும் கட்டியதாகச்சொல்லுவர் கி பி 1602ல் முத்துக் கிருஷ்ணப்பராயர் என்பவர் திருமுதுகுன்றமுடையார்க்குப் பஞ்சாவரணப் பிராகாரம் கட்டிவைத்ததாகத் தெரிகின்றது அப்பிராகாரம், புறமதிலுக்கு வெளியிலிருந்து முகமதியர் கலகத்தில் இடிந்துபோனதாகக்கூறுவர் தென்னுற்காடு ஜில்லா கலெக்டராக இருந்த ஹைட்துரை கைலாசப்பிராகாரத்திற்குத் தளவரிசை போட்டதால் இன்றும் அது ஹைட் தளவரிசை யென வழங்குகின்றது

[1] 134, 135 of 1900. [2] 137 of 1900.

13. விசலூர்

இத்தலம் பண்டாரவாடை திருவிசநல்லூர் என்று வழங்கப் படுகிறது. விசலூர் என்ற பெயரோடு தஞ்சை ஜில்லாவில் வேறு இரண்டு ஊர்களும் உள்ளன. இது திருவிடைமருதூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே வேப்பத்தூர் மார்க்கத்தில் நான்குமைலில் உள்ளது. சுவாமிபெயர் யோகானந்தீசுவரர். அம்மைபெயர் சாந்தநாயகி. தீர்த்தம் சடாயுதீர்த்தம். இறைவன் புராதனேசுவரர், வில்வாரண்யேசுவரர் எனவும் பெயர் பெறுவர். அம்மை சௌந்தரநாயகி எனவும் வழங்கப்படுவர். ஜடாயு வழிபட்டுப் பேரின்பம் எய்திய தலம்.

கல்வெட்டுக்கள்

அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் மொத்தம் 94 உள்ளன. இத்தலம் கி. பி. 985—1013-ல் அரசாண்ட முதல் இராஜகேசரி வர்மன் காலத்து அவனிநாராயண சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சேர்ந்ததென்றும், 1011–1043-ல் அரசாண்ட இராஜேந்திர சோழதேவன் காலத்து வடகரை இராஜேந்திர சிம்ம வளநாட்டு மண்ணிநாட்டுப் பிரம்மதேயமான வேப்பத்தூர் சோழமார்த்தாண்ட சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சேர்ந்தது என்றும் தெரிகிறது. சுவாமிபெயர் சிவயோகநாதர் எனவும் [1], உமாமகேசர்க்கு ஆண்டநாயகர் எனவும் [2] கல்வெட்டுக்கள் பெயர் கூறுகின்றன. இத்தலத்துக் கல்வெட்டுக்களால் குறிக்கப் படுகின்ற சோழமன்னர்கள் பன்னிருவர்; பாண்டியர் ஒருவர்; விஜயநகர கிருஷ்ணதேவராயர் ஒருவர். இவர்களில் கி. பி 862 முதல் 894 வரை ஆண்ட பாண்டிய மன்னனாகிய வரகுண பாண்டியனது 38-ம் ஆண்டின் நிகழ்ச்சி ஒன்று குறிக்கப் பெறுவதால் இக்கோயில் அதற்குமுன்பே கற்றிருப்பணியாகச் செய்யப்பெற்றமை தெளிவு. [3]

I பராந்தகன் கி. பி 907-முதல் 947-வரை ஆட்சி நடத்தியவன். இவனுடைய ஆட்சி 16ம் ஆண்டில விளக்கீட்டிற்காக ஆடுகள் விடப்பட்டன; பொன்னும் கொடுக்கப்பெற்றன [4], இவன் மதுரைகொண்ட பரகேசரி வர்மன் எனக் குறிக்கப்படுகின்றான்.

[1] 338 of 1907. [2] 346 of 1907. [3] 17 of 1907. [4] 23 of 1907.

பராந்தகன்II காலத்தில் விளக்குக்காகப் பொன்னும் ஆடுகளும், அபிஷேகத் திரவியங்கட்காக நிலமும் அளிக்கப் பெற்றன. செம்பியன் காரைக்காடு உடையானாலும்[1] பராந் தகப் பல்லவராயன் என்பவனாலும் விளக்கிற்காக ஆடுகளும்[2] பணமும் அளிக்கப்பெற்றன. இவன் தருமங்களில் விளக்கிற்காக அளித்தமையே பெரிதும் காணப்படுகின்றன. விசலூர் உடைய நாயனாருக்குத் திருமஞ்சனநீர் காவிரியிலிருந்து கொண்டுவர நிலம்விட்டான். இதில் திருவிசலூர் மகாதேவ பட்டாரகர் என இறைவன் திருநாமம் குறிக்கப்படுகின்றது.[3]

முதல் இராஜராஜன் கி. பி. 985 முதல் 1013 வரையில் ஆண்டவன். இவன் காலத்தில் கோவில் விளக்குக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்ட செய்திகள் குறிக்கப்படுகின்றன. கிராமங் களின் நிலவிற்பனைகளும் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இவனு டைய அரசி ஒருத்தி பொன்னளித்திருக்கின்றாள்.[4] திருமஞ் சனத்தில் இடப்பெறுகின்ற ஸ்நான திரவியங்களுக்காகவும், பிராமண போஜனத்திற்காகவும் பொன்னளித்திருக்கிறாள். மிகச் சிறப்பாக இவன் ஆட்சி 29ல் அரசன் துலாபாரம் புகுந்த் தானம் செய்தான் என்றும், அரசி தந்திசக்தி விடங்கியாரான லோகமாதேவியார் ஹேமகர்ப்பதானம் செய்தாள் என்றும் குறிக்கப்பெறுகின்றன.[5] பிச்சுதேவன் என்னும் அரசகாரியம் பார்ப்பான் கருப்பக்கிருகப்பணிக்காக நிலம்விட்டமை தெரிகிறது.

இராஜேந்திரன் இவன் கி. பி. 1011 முதல் 1043 வரை ஆண்டவன். இவன்காலத்திய கல்வெட்டுக்கள் பதின்மூன்று உள்ளன. அவற்றால், திருவிசலூர் உடைய மகாதேவர்க்குத் தங்கக் கசசை அளித்ததும், சிதாரிக்காக நறும்புகையிட நிலம் அளித்ததும், விளக்கிடப் பணமும் நிலமும் ஆடுகளும் அளித்த தும் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன.[6]. அவனுடைய மனைவியான அரசியொருத்தியால் அபிஷேகத்திற்கு வெள்ளிக்கலசம் ஒன்று அளிக்கப்பெற்றது[7]. இவன் தனது மூன்றாவது ஆண்டில் திருவிசலூர் மாதேவர் கோயிலையும், கோபுரத்தையும் திருப்பணி செய்தான். இவன் மனைவியான நக்கன் செம்பியன் மாதேவியாரால் விளக்குக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றது.

---

[1] 9 of 1907 [2] 18 of 1907. [3] 35 of 1907 [4] 19 of 1907
[5] 42 of 1907. [6] 1, 15, 338, 339 of 1907. [7] 340 of 1907.

இவனுக்கு உருத்திரன் அருளமொழியான பிருதி மகாதேவி என்ெருரு மனைவியும் இருநதனா [1] இவனுக்கு அததையும், முதல இராஜராஜன மூதத சகோதரியும், பல்லவராயர்வங்கியத தேவா மனைவியுமான குநதவைதேவியாா பழையாறையில இருககும்போது நிலம் அளிததார் என்ற செயதியை அறிவிக்கும் கலவெட்டு சரிததிர ஆராய்சசியாளாக்குப் பெருவிருந்தாவது [2]

குலோததுஙகன III இவன் கி பி. 1178 முதல 1218 வரை யாண்டவன். இவனுடைய ஆட்சி பதினெட்டாம் யாண்டில் நிலவிற்பனையைபபற்றிக் கூறுகிறது. அதில் வேம்பததூா எதிரிலிசசோழச சதுர்வேதி மஙகலமான வேம்பததூர் என அழைக்கப்பெறுகின்றது ஏனைய முதல் மூன்று கல்வெட்டுக்கள அரசாங்க நில அளவைமுறைகளையும் நிலவிற்பனையையும் அறிவிப்பன

தெனனண்டைப் பிராகாரததில் உளள கருப்பக்கிருகததின் வடக்குச்சுவரில் அந்த மண்டபததைக் கட்டினவனுன ஆனநத சிவன் எனபவனுடைய உருவம் இருக்கிறது அதில் ஒரு பகுதியைச சுவா மறைததுவிட்டது,

14. திருக்கொடுங்குன்றம்

இது பிரான்மலை என இக்காலததது வழங்குகின்றது திருக்கோயில் அடிவாரததில் உள்ளது. மகோதர மகரிஷியும், நாக ராஜனும் வழிபட்ட தலம். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்பெற்ற சுப்பிரமணியத் தலமாகும். மலைமேல் வைரவசசந்நிதி மிக விசேஷம் சுவாமி சந்நிதியில் திருக்கல்யாணககோலம் சிறபபான காட்சி. தேவசபா மண்டபம் என்ற ஒரு மணடபம் இருக்கின்றது.

இறைவன்பெயர் கொடுஙகுன்றீசா தேவியார் குயிலமுத நாயகி தேவாரம் 'தேனிற் பொலிமொழியாள' எனக் குறிப்பிடுகின்றது இத்தலம் அம்மைநாயக்கனூா புகைவணடி நிலையததிலிருந்து வடகிழக்கே 16 மைலில் உள்ளது

[1] 349 of 1907. [2] 350 of 190.

கல்வெட்டுக்கள்

இத்தலத்தைப் பற்றியனவாக இருபத்தொரு கல்வெட்டுக்கள் அரசியலாரால் 1903-ம் ஆண்டில் படியெடுக்கப் பெற்றுள்ளன அவற்றுள் எட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் ஆராய்ந்து முடிவுகட்டப் பெற்றன ஏனையவை அறியப்பெறுதன, நான்கு கல்வெட்டுக்கள் குலசேகர பாண்டியனுடைய ஆட்சி 10, 13-ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்தவை இவற்றை இங்ஙனம் வரையறுத்து எழுதியவர் ஸெவல்பாதிரியார்

இத்தலத்தில் சுந்தரபாண்டியன் மண்டபம் (இது கருப்பக் கிருக வாயிலில் உள்ளது) ஆறுகால் மண்டபம்[1], லக்ஷ்மீ மண்டபம்[2] முதலிய மண்டபங்களும் விசுவநாதர் கோயில்[3], சுப்பிரமணியசுவாமி கோயில்[4] முதலியனவும் கோயிலுக்குள் இருக்கின்றன பிரான்மலைக் கிராமத்தில ஸ்ரீ சொக்கநாதர் கோயில் உள்ளது.[5] இறைவன் மங்கைநாதர்[6] எனவும், கொடுங்குன்றமுடைய நாயனார்[7] எனவும் நலலமங்கைபாகர் எனவும்[8] குன்றுண்டநாயனார் எனவும்[9] குறிப்பிடப்பெறுகின்றார்

பாண்டிய மன்னர்களில சுந்தரபாண்டியன் I, ஷை II. பராக்ரம பாண்டியன், குலசேகர பாண்டியன், வீரபாண்டியன் இவர்கள் விளக்குக்காகப் பசுக்களும், பொன்னும், சேவார்த்திகட்கு உணவிற்கும், விளக்குத் தண்டு செய்தற்குமாகப் பொன்னும் நிலமும் அளித்த செய்திகளை அறிவிக்கின்றன, பல கட்வெட்டுக்கள் கி. பி 1251–1264-க்குள் ஆண்ட கோனேரின்மைகண்டான காலத்தில் துவராபதி வேளார், பிரபாவ புரந்தரன ஆகிய இருவரும் நிலம் அளித்தனர் இத்தலம் சாளுவ அரசனாகிய இம்மடி நரசிங்கராயர் காலத்தில் பிரான மலைசசீமை என்றும், திருமலைநாட்டுப்பகுதியான பிரான்மலை என்றும் குறிக்கப்பெறுகின்றது. திப்பரசரையன நன்மைக்காகக் கேரளசிங்க வளநாட்டு இப்புலி நாயகர் நிலம் அளித்தார். இங்கு ஒரு வியாபாரிகள் சங்கம் இருந்ததாகவும் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது[8].

[1] *144* of *1903*, [2] *142* of *1903*, [3] *146* of *1903*, [4] *152* of *190*, [5] *154* of *1903*, [6] *138* of *1903*, [7] *140* of *1903*, [8] *154* of *1903*, [9] *202* of *1924*.

1924-ம் ஆண்டில் படியெடுக்கப்பெற்ற கலவெட்டுக்கள 16. அவற்றுள ஐந்து, பாண்டியர்கள் காலத்தன. ஏனையவை விசய நகர அரசாகள் காலததன சடாவாமன் வீரபாண்டியன் ஆட்சி 9-ம் ஆண்டில், திருஞானம்பெற்றபிள்ளேயாா படிமததை எழுந்தருளவிததுக கேரளசிஙக வளநாட்டுக் குலசேகரன பட்டினதது அருவியூராஞன கொடுஙகுனறமுடையான் ஒருவன் பூசைக்கு நிபநதமும் அளிததான [1] குலசேகர பாண்டியன காலததில் கீழவேம்புநாட்டு இராசவல்லிபுரததுக் கொன்றைசோ முடியானும், திருநெலவேலியுடையானும் விளக்குக்கு ஆடுகள் அளிததனா [2]. கண்ணமஙகலமான திருவெஙகா உடைய நல்லூா, அமோகமஙகலமான முதலி நாயகநல்லூர் உடையான் இருவரும் ஆததயாம பூசைக்கு நிலம் அளிததனர் அநதப் பூசைககுத தாழவுசெயயாதான சநதியென்று பெயர் [3] காரைக் குடியான ஒருவன மஙகைநாயகா வசந்த உற்சவததிற்காக வாணராயநல்லூரை இறையிலிசெயது அளிததான் [4] விஜய நகர அரசர்கள வேதபாராயணத்திற்காகவும் [5]. உற்சவததிற்காகவும் [6]. கானூா முதலிய இடஙகளே யளிததனர்.

15. திருநெய்த்தானம்

இததலம் திருவையாற்றிற்கு மேற்கே ஒருமைல் தூரததில் உள்ளது திருவையாற்று சப்தஸதான க்ஷேத்திரங்களில் ஏழாவதுதலம் இங்கே கலேமகள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ருள. சுவாமிபெயா நெய்யாடியப்பர். அம்மைபெயர் பாலாம்பிகை. ‘இளமங்கையம்மை’ எனத் தேவாரம் குறிப்பிடுகின்றது

தீாத்தம் காவிரி கிழக்குப்பார்தத சந்நிதி இப்போது தில்லேஸ்தானம் என வழஙகுகின்றது வடமொழியில் கிருதஸ்தானமாயிற்று. இறைவற்குப பசுநெய அபிஷேகிப்பது வழக்கம்

கல்வெட்டுக்கள் :

இததலத்தில் அரசியலாா படிஎடுததவண்ணம் 51 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன அவற்றுள் இததலம் ராஜாதிராஜன்

---

[1] 208 of 1934, [2] 194 of 1924, [3] 202 of 1924, [4] 203 of 1924, [5] 207 of 1924, [6] 196 of 1924

காலத்தில் ராஜராஜவளநாட்டுப் பைங்காநாட்டுத திருநெய்த் தானம் எனக் குறிக்கப்படுகின்றது இததலத்து பராந்தகன் I முதலாக ஐந்து சோழ அரசர்களின் தானங்களைக் குறிக்கும் நிகழ்ச்சிகளும், நநதிவர்மன தானநிகழ்சசிகளும் குறிக்கபபெறு கின்றன செம்பியன ஈக்காட்டு வேளாளன பரிசைகிழான் மறவன்நக்கன் என்பவன் 13 கழஞ்சு பொன்னைக் கோயில் விளக்கிற்காகக் கொடுததான் [1]. கூததன் அருள்மொழியான வானவன பேரரையன் நிலததை 25 கழஞ்சு பொன்னுக்கு நஙகை வரகுணபெருமானா வாங்கி விளக்கிறகாக வைத்தாள் [2]. சாமரகேசரி தெரிஞ்ச கைக்கோளர், விக்ரமசிஙக தெரிஞ்ச கைக்கோளா இருவராலும் பைஙகாநாடடுக கீழபபிலாறு கிராமததில நிலம் அளிக்கப்பெற்றது முற்கூறிய சாமரகேசரி தெரிஞ்ச கைக்கோளருள ஒருவனன மல்லன் ஆரியனல் நிவந்தம் விடப்பெற்றது. கோயில் காரியததலைவனன காமக் கோடநல்லூா ஆயனல இரு பொன்பட்டஙகள் கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்பெற்றன [3]. சோழப பெருமானடிகளுடைய காமக் கிழததியான நங்கை கூத்தப்பெருமானா 30 கழஞசு பொன்னை விளக்குக்காக வைததாா அதனைத் திருநெயததானச் சபையார் சுவாமிக்கு ஸ்நபன மணடபஙகட்டப் பயன்படுததி விட்டனர். அதற்குப் பதிலாகக் கோயில் நிலஙகள் சிலவற்றை ஏற்பாடு செயதனா வளவாகோன பேரரையன் என்பவனும், செம்பியன் தமிழ வேளான் விக்கணன மனைவி கடம்பமாதேவியும், தென்னவன் பிரதிமாராசனன கடடி ஒற்றியூரான் பராந் தகனும், இளஙகோ வேண்மான் மனைவியான வரகுணப் பெருமானும் விளக்கிற்காகப் பொன்னும், நிலமும் அளிததனர். முண்டஙகுடி உடையானன கண்ணங்குடி நாராயணன் நைவேத்யத்திற்கு நெல்லளித்தான். இது அளித்தகாலம் பராந்தகன்I காலம் மேளக்காரன், தேவதாசி, வாணிகன் இவர்கள தருமமும் விளஙகின என்பதை மூன்று கல்வெட்டுக் கள குறிப்பிக்கின்றன [4] கோப்பரகேசரியான பராந்தகன I-க்கு மாமியாா முள்ளூா நங்கையென்று தெரிகிறது [5].

[1] 276 of 1911, [2] 277 of 1911, [3] 283 of 1911, [4] 22, 33, 36 of 1895, [5] 45 of 1895

16. திருப்புள்ளமங்கை

தேவர்கள் அமுதங் கடைந்தபோது உண்டான விடத்தை அமுதுசெய்த இடம் ஆதலின் ஆலந்துறை எனத் திருக்கோயில் வழங்கப்படுகிறது தலம் திருப்புள்ளமங்கை இன்று பசுபதி கோயில் எனவும் வேளாளப் பசுபதிகோயில் என அடைமொழி சேர்த்தும் வழங்குகிறது. பிரமன் பூசித்ததலம் புள்ளமங்கை என்பதற்கேற்பக் கோபுரத்தில் கழுகுகள் எப்பொழுதும் வசித்துவருகின்றன 'பொங்கின் இடை தேனூறிய' எனனும் அருளாா வாக்கிற்கியையப் பொந்துகளில் எல்லாம் தேனடைகள் காணப்படும் திருச்சக்கரப்பள்ளியின் சப்தஸ்தலங்களில் இதுவும் ஒன்று

இறைவன் ஆலந்துறைநாதர், இறைவி அல்லியங்கோதை பசுபதிநாதர் எனவும் வழங்கும் தீர்த்தம் காவிரி அய்யம் பேட்டை ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே இரண்டுமைல் சென்று, வடக்கே காலமைல்சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம்

கல்வெட்டு :

அரசியலாரால் 1921ல் படியெடுக்கப்பட்ட 546 முதல் 559 வரையுள்ள பதின்மூன்று கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன

17. திருஇடும்பாவனம்

இடும்பன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இடும்பனது தலைநகரமாகிய குன்றளூரும் அருகாமையில் இருப்பது அறியத்தக்கது. இங்கு வெண்மைநிறமுடைய 'வெள்ளை விநாயகர்' விசேஷமானது இறைவரது மணவாளக் கோலம் மூலத்தானத்தின் பின்புறம் அமைந்துள்ளது அகத்தியர்க்குக் காட்சிகொடுத்த தலம்.

சுவாமிபெயர் சற்குணநாதர், அம்மைபெயர் மங்களநாயகி. தீர்த்தம் சமூகபுஷ்கரணி இத்தலம் பாண்டிஸ்டேஷனிலிருந்து நான்குகல் தெற்கே சென்றால், முத்துப்பேட்டை வேதாரணியம்

மடசாலை சநதிக்குமிடத்திலிருந்து, மேற்கே கால்மைலில் உளளது இததலததைப் பற்றியதாகக் கல்வெட்டொன்றும் அறியக்கூடவிலலை

18. திருநின்றியூர்

திருமகள வழிபடடு நிலைபேறு எய்திய தலம் சோழன் ஒருவன் திருவிளக்கிட்டுத தினந்தோறும் வழிபடடுவந்தான் அவன்கொணடுவந்த திரி ஒருநாள் நின்றுவிடவே, சிவலிங்கத தினின்றும் ஒரு சோதி தோனறி, அவன் வழிபாட்டிற்கு இடையூறுண்டாகாமல் உதவியது அதனால திரிநின்றவூர் ஆயிற்று அது இப்போது திருநினறவூா என வழஙகுகினறது என்பது செவிவழிசசெயதி பரசுராமன நினறியூரை இறைவற்கும், பக்கத்திலுள்ள 360 வேலி நிலததை வேதியர்கட்கும் அளித்து வழிபட்டான என்பது புராணவரலாறு இதனையே சுந்தரா தேவாரம் தக்கேசி மூனறாம்பாடல் குறிப்பிடுகிறது அடுத்த பாடலில, பசு பால்சொரிந்து அபிஷேகிததுவந்ததாகவும் ஒரு வரலாறு குறிக்கப்பெற்றுள்ளது இது மாயூரமிருநது சீகாழி செல்லும் கற்பாதையில சுமார் ஆறுமைல தூரததில உள்ளது

சுவாமிபெயர் லக்ஷ்மிபுரீசுவரர், மகாலட்சுமிநாதர் அம்மை பெயா உலகநாயகி தீாததம் நீலதீர்த்தம். (இது அபிதான சிநதாமணி கூற்று) மகாலக்ஷமிதீாததம் எனவும் வழங்கும்.

கல்வெட்டு

இததலததைபபற்றிய கல்வெட்டு ஒனறே உளளது 1921ம் ஆண்டில படியெடுக்கப்பெற்றுளளது. திரிபுவன சகரவாததி இராஜராஜதேவாக்கு ஆண்டு 15வது கும்பரவி அட்டமி ஞாயிறு மூலநக்ஷததிரம் என்று தொடஙகுகிறது [1]

19. திருச்சிவபுரம்

தனபதி அரசன தன் சாபவிமோசனததிற்காக ஒரு பிராமணக குழந்தையை வாஙகித தந்தையும் தாயும் பிடிக்கச சோமவார சிவராததிரியில் அறுதது அபிஷேகிக்க, அம்பாள்

[1] 538 of 1921. மீனரவி என்றும் பாடம் உண்டு.

வெளிப்பட்டு, அந்தக்குழந்தைக்கு அநுக்கிரகித்தார எனபது செவிவழிச செயதியான வரலாறு. வெளளைபபனறியாகி திருமால் வழிபாடுசெயத தலம் சுவாமிபெயா சிவபுரநாதா அம்மைபெயா சிஙகாரவலலி தீாததம் சந்திரபுஷகரணி காாததிகைச சோமவாரஙகளில் தீாதத விசேஷம் கடைசி சோமவாரததில உற்சவம் அரசியலாா 1927 ல் படியெடுதத 272 முதல 282 எண் உள்ள 10 கலவெட்டுக்கள் உளளன

20. திருமறைக்காடு

இததலம் இனறு வேதாரண்யம் என வழங்குகின்றது வேதங்கள் வழிபட்டமையால் இபபெயா பெற்றது ஆதிராமா இங்குவநது, அணைகட்டி, இலஙகைசென்று, இராவணவதஞ் செய்தனர் பின்னர் அப்பழிநீஙகப் பூசித்தார் ஆதலால் ஆதிசேது எனவும் வழங்கும் பிரமதேவர் பூசிதது இறைவன் வாயிலாகவே வேதோபதேசம் பெற்றுச சிருட்டிததொழில் கைவரப்பெற்றனர் விஸவாமித்திரர் பூசைசெய்து பிரமருஷி யாயினர் பிநதிய இராமர் பூசிதது வீரகததிதோஷம் நீஙகப பெற்ருர் தென்திசையைச் சமப்படுதத இறைவன ஆணையால் வந்த அகததியமுனிவர்க்கு, இறைவன் மணவாளத் திருக்கோலங் காட்டிய தலம். சுவாமிக்குப் பின்புறம் கருப்பக்கிருகததுள் ளேயே மணவாளப்பெருமான் திருவுருவம் இருக்கிறது. நெய யுண்ணவந்த எலி, அபுததி பூர்வமாகவே திரியைததூண்ட, அதனல் மறுபிறப்பில் அவ எலி மாவலிசசக்ரவாததியாகிப் பேறுபெற்ற தலம். இதனைத் திருக்குறுக்கைத் தேவாரதது அப்பர் சுவாமிகள் " திருமறைக் காடுதன்னில்'' எனனும் திருப பாடலில் விளக்கியிருக்கிருர்கள.

மூர்த்திகள் :

இறைவன்பெயர் வேதாரண்யேசுவரர், தேவாரம் 'மறைக் காட்டுறையும் மணளன்' எனக் குறிக்கின்றது. அம்மைபெயா யாழைப்பழிதத மொழியம்மை, வீணைகானவிதூஷணி எனவும் வழங்குவர். தலவிருட்சம் வன்னி. சப்தவிடங்கத தலங்களுள் ஒன்ருதலின் தியாகேசமூர்ததி எழுந்தருளியிருக்கின்ருா அவர் பெயர் புவனிவிடங்கர். நடனம் ஹம்ச நடனம்

தீர்த்தம்

மணிகர்ணிகை, வேதபூஷண தீாதகம், வேதாமிருதம் (கடல்) முதலியன

சம்பந்தசுவாமிகளும், அபபமூர்த திகளும் இததலததிற்குத் தரிசனததிற்காக எழுந்தருளியபோது, வேதங்கள பூசிதக காலதது அவை அடைதத நோக்கதவம் திறக்கப்படாமலே வழக காறறிருக்க, அப்பர் திறக்கவும், சம்பந்தா அடைக்கவும் பாடி அற்புதம் நிகழ்த்திய தலம் சுநதரமூாத்திகள சேரமான் பெருமாளோடு எழுந்தருளி வழிபட்டதலம் இங்கு, கோடி தீாத்தம், ஆதிசேது மிக விசேடமானது. உருத்திரகோடி என்னும் இடத்திலும் கடலாடுவதுவழக்கம் அது புதை சேற்றுக் கடலாதலின் மிக எசசரிக்கையாக இருததலவேண்டும். அழகான கோடியக்காடு உண்டு கோடிக் குழகர்கோயில் விசேடம்.

தலவிநாயகர் சிந்தாமணி விநாயகர். இராவணன் வழிபட்ட விநாயகர் வீரஹததி விநாயகர் துர்க்கை சந்நிதி விசேடமானது வேதாரண்யம் விளக்கழகு எனறு ஒரு பழமொழி இத்தலத்தைப் பற்றி வழங்கிவருகிறது அதனுலே பராந்தகசசோழர் முதலிய பலா விளக்குத தருமமே செயதிருக்கிருாகளபோலும்

இததலம் திருததருபபூண்டியிலிருந்து பிரியும் வேதாரண்யம் தொடர்ச்சியில் இருக்கிறது

கல்வெட்டுக்கள்

இததலததிலுள்ள கல்வெட்டுக்களை அரசியலாா கி பி 1904 ம் ஆண்டில் படியெடுத்திருக்கின்ருர்கள மொத்தம் 89 கல்வெட்டுக்களும், ஒரு செப்புப்பட்டயமும் இருக்கின்றன அவற்றுள் சோழமன்னர்கள காலததன எண்பததிரண்டு. ஏனையவற்றுள் ஒன்று தஞ்சை துளஸாமகாராஜாவின் மகனுன பிரதாபசிம்ம மகாராஜாவினது மற்றவை இரண்டும் விஜயநகர அரசன் பிரபுடதேவ மகாராய, தேவமகாராயர் என்பவர்க ளுடையன. ஒன்று இன்னுரது என்று அறியப்பெருத செப்புப் பட்டயம். சோழர்காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் முதற்பராந்தகன் முதல் குலோததுங்கன் III வரை உள்ளன. அவற்றுள் முதற்

பராந்தகனசெயத விளக்கீடுகள்பற்றிய தருமம் 38 கல்வெட்டுக்களால் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன.

இததலம் உம்பளநாட்டுக் குன்னூரநாட்டுத திருமறைக்காடு எனக் குறிககப்பெறுகின்றது [1] முதற் பராந்தக சோழன காலததுக கல்வெட்டுக்கள் அனைததும் அவனுடைய ஆட்சி 5ம் ஆணடுமுதல் 34-ம் ஆண்டுவரை ஆணடுகளதோறும் விளக்குவைக்க ஆடுகளும், நிலமும், பொன்னும் அளிததமையை அறிவிக்கின்றன [2] இராஜராஜதேவனும், பரகேசரி இராஜராஜனும், குலோததுஙகன I குலோததுஙகன் III இவர்களும் விளக்குக்கு நிலமும் ஆடுகளும் அளித திருக்கின்றனர் இராஜேந்திரன III காலததில ஆட்சி 16-ம் ஆண்டில் நிலம்விட்ட செயதி அறியபபெறுகின்றது [3]. இராஜராஜன் III காலததில் சிங்களதண்டநாயகனுல கோடிக்குழகாகோயில் சீரணோததாரணம் செயவிக்கபபெற்றது [4] கி. பி. 1496-ல் அர்ச்சகருக்குச் சில உரிமைகள் வழங்கப்பெற்றன என்று செபபுப் பட்டயம் கூறுகிறது.

21. திருக்கோலக்கா

இத்தலம் திருததாளமுடையாாகோயில் என வழங்குகிறது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் திருமுலைப்பால் உண்டருளிய மறுநாள், இத்தலத்திற்கு எழுநதருளிக் கையினல தாளம் இடடுப் பாடினர் அப்போது இறைவன திருவருளால் திருவைந்தெழுதது எழுதப்பெற்ற பொற்றுளம் இவா கைவநதருளப் பெற்றது சுவாமிபெயா சப்தபுரீசுவரா அம்மை பெயா ஓசைகொடுததநாயகி கிழககுப்பாாதத சந்நிதி கோயில் வாயிலில் அழகான தீரததம் இருககிறது சீகாழி திருமுலைப்பால அன்று மாலை சம்பந்தசுவாமி இங்கு எழுநதருளுவா.

இததலம் சீகாழி ரயில்வேஸ்டேஷனுக்கு அருகில் ¼ மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது

---

[1] 415 of 1904 [2] 433 to 436, 444 to 459 463 to 469, 478 to 488 of 1904. [3] 460 of 1904 [4] 501 of 1904.

22. திருச்செம்பொன்பள்ளி

இததலம் செம்பொனூர்கோயில் என இக்காலதது வழங்கப் பெறுகின்றது. இந்திரன் விருததிராசுரனைக் கொல்வதன் பொருட்டுப் பூசிதது வழிபட்டான் அதனுல் இந்திரபுரி எனவும் வழங்கப்பெறும். முருகப்பெருமான் தாரகாசுரவதத்தின் பொருட்டுப் பூசித்தமையின் ஸகந்தபுரி எனவும் வழங்கும். அகஸ்தியா வழிபட்டுப் புருஷாாததஙகளைப்பெற்ருர் பிரமன் பூசித்துப் படைப்புததொழில் கைவரப்பெற்ருன் இரதி பூசித் துத் தன பதியாகிய காமனையடைந்தாள். நாககன்னியர்கள் வழிபட்டு நல்ல கணவரை அடைந்தனா இநதிரன, தக்ஷன் யாகததில் கலந்துகொண்ட குற்றததிற்குப் பரிகாரநதந்தருளிய தலமும் இதுவே வசிஷ்டர், திக்பாலகர்கள, காவிரி, சமுததிரம் முதலியவாகளும் பூசிததுப் பேறுபெற்றனா வீரபத்ரர் தக்ஷ யாகததிற்காக அவதரிதத தலமும் இதுதான. இத்தலததிற்கு அருகாமையில் ஓடும் காவிரியில் இட்ட எலும்புகள் பூமரங களாய இறைவனுக்குச சாததப் பயனபெறும்.

சுவாமிபெயர் சுவர்ணபுரீசுவரா அம்மைபெயர் சுகந்தவன நாயகி, மருவார்குழலி தலவிருட்சம் வனனி தீர்ததம் இந்திர தீர்ததம், காவிரி முதலியன கிழக்குபபார்தத சநநிதி அம்மை தென்பக்கததில் மேற்குமுகமாக எழுந்தருளியிருக்கினறா

இத்தலம் மாயூரம் தரங்கம்பாடி கிளைப்பாதையில் உள்ளது இது ஒரு ஸ்டேஷன்

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றியனவாக 6 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவை 1925 ல் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன இராஜாதிராஜன் ஆட்சி ஐந்தாமாணடில் திருவாலங்காடுடையார்க்கு விளநகரான நிததவிநோத சதுாவேதிமங்கலதது விளநாட்டுச்சபையார் நிலம் விட்ட செய்தியை அறிவிப்பது அதேயாண்டில் இராஜாதி ராஜ வளநாட்டு திருஇந்தளூர் நாட்டு மணற்குடியான உத்தம சோழ சதுாவேதிமங்கலத்துச சபையார், செயங்கொண்டசோழ மண்டலத்து ஆக்கூர்நாட்டு ஆக்கூரான இராஜேந்திரசிம்ம சதுாவேதிமங்கலத்து மேல்பாதி அபிமானநல்லூரில் அரசற்கு,

நன்றாக, வழிபடவருவார்க்கு உணவிற்காக நிலம் வழங்கப்பெற்றுள்ளது [1]. மூன்றாங்குலோத்துங்கன் காலத்து இராசேந்திர சிம்ம நாடாகிய ஆக்கூரில் தூண்டாவிளக்கெரிக்க நாற்பது பொற்காசுக்கு நிலம் வாங்கி உழவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 6-ம் ஆண்டில் அரசியலில் சிறந்த செய்தி ஒன்று அறிவிக்கப்படுகிறது. சிங்களவர்களைத் துணைக்கொண்டு பாண்டியர்கள் படையெடுத்துவந்த படையேறு கலகத்தில் செம்பொனார் கோயிலிலுள்ள தேவடியாரும் கோயில் நியாயத்தாருமாகச் சேர்ந்து எல்லாத் திருவுருவங்களையும் திருவிடைக்கழி இளையபிள்ளையார் கோயிலில் கொண்டுபோய்வைத்துப் பாதுகாத்தனர். மேலும் அவ்வாண்டில் பெரிய புயற்காற்றடித்திருக்கின்றது. அதனால் தப்பாதவேதியன் திருவாசல் வடக்குச்சுவரும் தேரடி இரண்டும் வீழ்ந்தன [2]. இன்னார் என்று அறியப்படாத இராசகேசரி வர்மன் ஆறும் ஆண்டில் பூசைக்கும் பணிக்குமாகத் தலைச்செங்காட்டுச் சபையார் ஒருவனிடமிருந்து நிலம் வாங்கி அரசற்கு நன்றாக அளித்தனர் இதில் இராசசுந்தரன்வீதி என்ற ஒரு தெருப்பெயர் குறிப்பிடப்படுகின்றது [3] சரபோஜிராசா கலி 4821-ல செம்பொன்னுதர் கோயிலுக்குத் தலைச்சங்காடு சபையார் கிராமங்களின் நன்மைக்காக ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வரியோடுகூட தறிகளின் உற்பத்தியளவையொட்டி ஆயம் வசூலித்துக்கொள்ளவும் காவேரிப்பட்டினம் அய்யாவையனும் தாண்டவராய முதலியாரும் வசூலிப்பாளராயிருக்கவும் ஆணை தரப்பட்டுள்ளது [4].

23. திருப்புத்தூர்

இத்தலம் திருப்புத்தூர் எனவும், கோயில் திருத்தளி எனவும் வழங்கும் அப்பர் சுவாமிகள் 'திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான் காண்' என அறிவிப்பார்கள். உமாதேவியும், இலக்குமியும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் இறைவன் அம்மை சந்நிதிகளுக்கு இடையில் பைரவர் சந்நிதி இருக்கிறது பைரவர் சிறப்புடையவர் ஆனந்தக்கூத்தப் பெருமான், சிவகாமியம்மை

[1] *172, 173* of *1925*, [2] *170, 171* of *1925*, [3] *174* of *1925*, [4] *175* of *1925*.

திருவுருவங்கள் கற்சிலையாலான கண்கவரும் வனப்பின. விஷ்ணுவுக்கும் சந்நிதி உண்டு

சுவாமி பெயர் புத்தூரீசர், ஸ்ரீதளிநாதர் அம்மை சிவகாமி அம்மையார் தீர்த்தம் திருத்தளித தீர்த்தம், சிவகங்கை முதலியன தலவிருட்சம் கொன்றை இததலம் பிரான்மலையி லிருந்து தென்கிழக்கே 15 மைல் தூரததிலுள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் .

அரசியலாரால் 1908ம் ஆணடில் படியெடுக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள் 51 உள்ளன

இறைவன திருப்பெயா திருக்கற்றளிப்பட்டாரர்,[1] ஸ்ரீதளி பரமேஸ்வரர்,[2] திருததளி உடைய பரமேஸ்வரர். திருத்தளி ஆண்ட நாயனூா[3] என வழஙகபபெறுகினறுா. அம்மை திருக்காமக் கோட்டமுடைய நாசசியாா[4] திருபபள்ளியறை நாசசியாா எனவும் வழங்கப்படுகின்றுா இவாகளேயன்றிக் கோயிலுக்குளளே கைலாசமுடைய நாயனூா[5] அகஸ்தீஸவரம் உடையார்[6] கோயில்களும் இருந்தனவாக அறியபபடுகின்றன பைரவா கோயில் மிகப பிரசிததமானது[7].

விஜயநகரததை அரசாண்ட வீரபபிரதாப அச்சுததேவ மகாராயர் நன்மைக்காகப் பெரியராமப்ப நாயக்கரால் பைரவ ருக்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது இதைப்பற்றிய குறிப்புக்கள விஜயநகர அரசர்கள் கல்வெட்டுக்களில் இதற்கு முந்தியதில் இல்லை.

கைலாசமுடைய நாயனூர் கோயில் தேவரடியாளான ஒருததி திருநாவுக்கரசு நாயனூர் படிவததைப் பிரதிஷ்டை செய்யவும், நைவேத்தியததிற்காகவும் பொன் அளிதத செயதி யைத திரிபுவன சக்கரவாததி விக்கிரமபாண்டியன 12-ம் ஆட்சி யாண்டு கல்வெட்டொன்று காட்டுகினறது.[8] கோவில் அடியாளுக்கிருந்த அடியாா பக்தி என்னே! திருஞானசம்பந்தர்

[1] 90 of 1908, [2] 93 of 1908, [3] 99 of 1908, [4] 123 of 1908, [5] 114 of 1908, [6] 130 of 1908, [7] 121 of 1908, [8] 117 of 1908.

திருமடமும்[1] திருத்தொண்டத்தொகைத திருமடமும்[2] சைவமடம் ஒன்றும் இருந்தன இவற்றுள் திருஞானசம்பந்தா திருமடத்தில ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியா இருந்ததாகவும் சோழ தேசததில் இருநத நிலததைவிற்று அவாக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தென்றும் அதே கலவெடடு அறிவிக்கினறது இக்கல்வெட்டு மாறவாமன் சுநதரபாண்டியன் I (கி பி 1214-35) காலததது.

இவையன்றிக் கிராம தேவதைகளாக அஙகாளம்மன் கோயில்[3], நினற நாராயணப்பெருமாள்கோயில[4] இவைகளும் திருப்புத்தூர் கிராமங்களில் இருநதனவாகக் குறிக்கப்படு கினறன. பெருமாளகோயில், திருததளிஉடையார்கோயிலிலேயே இருநததாகக் குறிககபபடாமை ஊனறி அறிதற்குரியது.

இத்தலதது நிகழ்சசிகள் யாவும் பாண்டியா காலத்துக் கல்வெட்டுக்களாகவே பெரும்பாலும் அமைந்திருக்கினறன. ஸ்ரீவல்லபபாண்டியன காலததில் ராஜேநதிரசோழ கேரளனன நிசசலராஜனால் கேரளசிஙக வளநாட்டில் விளக்கிற்காக 50 ஆடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது[5] அரசனாலேயே 25 பசுக் களும் ஒரு காளையும் ஒரு விளக்கிறகாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றன[6] சோழ தேசததில் கயாமாணிக்க வளநாட்டு மருகல் நாட்டுப் புத்தனூரில் வசித்த ஒருவா 25 பசுக்களையும் ஒரு காளையையும் விளக்கிற்காகக் கொடுததார்[7] காளிஙகராயன் வேண்டுகோளுக்காக இரண்டு கிராமங்கள் அளிக்கப்பட்டன. உலகமுழுதுடையாள் என்னும் அரசியால் மடப்பள்ளி திருப்பணிசெய்யப்பட்டது[8]

பராக்கிரம பாண்டியன்

இவன் காலத்திய கல்வெட்டுக்கள் 4 உள்ளன அவற்றுள் இவன் ஆட்சிப் பதினேராம் ஆண்டில புறமலைநாட்டுப் பொன னமராவதியான ராஜேந்திரசோழ நிஷதராயன் என்பவனால் திருத்தளி உடையார் கோயில் உற்சவததிற்காக நெல்

[1] 129 of 1908, [2] 116 of 1908, [3] 138 of 1908, [4] 140 of 1908, [5] 93 of 1908, [6] 108 of 1908, [7] 109 of 1908, [8] 115 of 1908.

அளிக்கப்பட்டது [1] திருப்புத்தூர்ச் சபையார்கூடி நரலோக வீரன் சந்தி என்னும் விழாவிற்காக நிலம்விற்றுக் கொடுத்த வரலாறு அறிவிக்கப்படுகிறது [2] ஓர் அந்தணனால் திருப் பள்ளி அறை நாச்சியார் நிவேதனத்திற்காகப் பொன் அளிக் கப்பட்டது உய்யவந்தான் கண்டிதேவனான காங்கேயன் என்பவனால கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட சாசனங்கள் பட்டிய லாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

குலசேகர பாண்டியன்

நியமம் என்னும் ஊரான் ஒருவனால விளக்குத்தண்டுக் காகப் பொன்னும், தேனுற்றுப்பாசன வசதியும்செய்து கொடுக் கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது அதிசயப் பாண்டியநல்லூரான குட்டக்குடியில் கண்டன் உய்யவந்தானுன காங்கேயனால் திருப் பதியம் விண்ணபபிப்பார்க்கு இறையிலியாக அளிக்கப்பட்டது இந்த நிலம், வீரகுணப் பெருமாள் என்பவரால் திருப்புத்தூர் திருத்தளியிலுள்ள கூத்தாடு தேவரான நடராஜ தேவருக்கு அளிக்கப்படடிருநதது. அதே கோயிலிலுள்ள சைவமடம் ஒன்றிற்குத திருவாலந்துறை உடையானுன திருக்கொடுங் குன்ற முடையான் நிஷதராஜனால் சில வரிகள் வசூலித்துக் கொளள உரிமை அளிக்கப்பட்டது திருப்புத்தூர் மூலபரிஷத் எனனும் சபையார் மதுரைசென்று கோயில் நிலங்களுக்கு வரிகட்டி வரவேண்டியதற்காக வழிப்பயணச் செலவான ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் தள்ளுபடிசெய்து கொடுத்திருக கிறுன்

கைலாசமலைநாதர் கோயில் திருவிழாவிற்காகச் சம்வத்சர வாரியமாக வரி தளளுபடி செய்யப்பட்டமை குறிக்கபபட் டுள்ளது தயாபஞ்சகம் என்றழைக்கப்படும் மணடபததில மூலச்சபையார் கூடிச சில கொடுக்கல் வாங்கல்கள் செய்த செய்தியும், திருததொண்டத தொகையான் திருமடமும் குறிக் கப்படுகினறன சோழபாணடிய வளநாட்டு குலசேகரநாட்டுப் பிராமணி ஒருவனால் கோயிலில நான்கில் முன்றுபங்கு விளக்கு களைப்போட பொன் வழங்கப்பட்டது கண்டிய தேவரால் திருக்காமக் கோட்டமுடைய நாச்சியாரை மருந்து சாத்திப்

[1] 94 of 1908, [2] 98 of 1908

பிரதிஷ்டைசெய்யத தம்முடைய நிலக்குடிவார உரிமை விற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி அறியப்படுகிறது, கோயில் கணக்காகளால் தவறிழைக்கபபட்ட கோயில் நில களைத் திரும்பவும் அளந்துகட்டி மீணடும் கோயிலுக்கே உரிமை யாக்கியதாக இவனுடைய 23-ம் ஆணடுக் கல்வெட்டு அறிவி கிறது தேவரகண்டன் மனைவியான அவனிமுழுதுடையாளா திருமஞ்சன தீாததததிற்காக நானகு தணணீாப பானைகள அளிக்கப்பட்டன

மாறன்சடையன்.

இவன் காலததில் 40 கழஞ்சு பொன் அளிக்கபபட்ட செய் அறிவிக்கப்படுகிறது [2]. நாகராஜதேவன் I (கி பி 9851-1013 திருப்புததூர் சபையார் உறஙகாப்புளி அடியில்கூடி ஏதே தீாமானிததததாகத தெரிகிறது. சிதிலமாதலின் முழுவரலாற்று குறிப்பும் தெரியவில்லை [3]

வீரபாண்டியன்

திருததொண்டத தொகைத திருமடததிற்குத திருப் புததூாச சபையாாகூடி இறையிலிசெயததை அறிவிக்கிறது தயாபஞ்சகம் என்னும் மண்டபத்தைத திருப்பணிசெயத வரலாறும் குறிக்கப்படுகிறது. தேனூற்றுப் பாசனமான கொறைக்குடியான் அவையன பெரிய நாயனுரான விசயாலய தேவனுல், யவனர்கள் ஆக்கிரமிதத கோயிலைவென்று திரும்பவும் பெற்றுப் புனிதப்படுத்தப்பட்டது இது நடைபெற்ற நாள 2–8–1339 திங்கட்கிழமை எனறு எபிகிராபிகா இணடிகா பகுதி 11 பக் 138 கூறுகிறது 2–12–1339-ல் அவையன் சொரக்குடி மாளவசசக்ரவர்த தியினுல் பாடிக்காவல் உரிமைகள் விற்கப்படடன. சில கோயில் நிலஙகள் ஆாசசகருக்கு மான்யமாக அளிக்கப்பட்டன [4]

விஜயநகர அரசரான கிருஷணப்பதேவமகாராஜன் காலத்து சகம் 1432-ல் பாண்டி மண்டலதது கேரளசிங்க வளநாட்டுக்

[1] 123 of 1908, [2] 90 of 1908, [3] 105 of 1908, [4] 128 of 1908.

கிராமங்களான நாரணமங்கலம், காரையூர் என்ற இரண்டையும் நரசிம்மராய செலலப்பரது சந்திக்காகக் கோயிலுக்கு அளித்தான் அவை இரண்டும் இபபொழுது செல்லப்பாபுரம் எனறு வழங்கப்படுகின்றன அச்சுததேவ மகாராயர் காலததில் அருவியூர் நகரமான குலசேகரபபடடினததான் ஒருவனுல் விளக்கிற்காக நிலம் அளிக்கப்பட் டிருக்கிறது [1] வயிரவருக்குப் பெரிய ராமபபநாயகருக்கு நன்மை உண்டாக நிலம் அளிக்கப் பட்டது. கிருஷ்ணராயர் காலதது வீரநரசிம்மராய நாயக்கரான செலலபபா நனமைக்காகத திருப்புதூர உடையான சிஙகம நாயக்கனுல் நிலம் வழங்கப்பட்டது [2] நாகமநாயக்கர் மகனுன விசுவநாதநாயக்கா நனமைக்காக ஒரு கிராமம் (வரகுண புததூர) வழஙகபபட்டது இவையன்றி நின்ற நாராயண பெருமாள் கோயிலுக்கும் அங்காளம்மன கோயிலுக்கும் நிபந்தங்கள அளிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிவிபபன மூன்று கல்வெட்டுக்கள இஙஙனம் திருப்புததூர்க்கோயில் பல பாண்டிய மன்னர்களுடைய சமய உணாசசிக்கு அரணுக இருந்தமை அறிந்து இனபுறுதற்குரியது

24. திருப்புன்கூர்

இது புன்கமரததைத தலவிருட்சமாகக்கொண்டதாகலின் திருப்புன்கூர் எனப்படுவதாயிற்று வடமொழியில காஞ்சாரண்யம் என வழங்கும் இததலததிற்குப் பக்கததிலுளள ஆதனூரில் அவதரிதத திருநாளைப்போவாா என்னும் நந்தனுர் பக்திக்காக நந்தியை விலகும்படிச்செய்த தலம் இவா வெட்டிய திருககுளம் ஒன்றும் இருக்கின்றது இதற்கு வடக்கே உளள திருபபெருமங்கலததில் வசிதத ஏயாகோன் கலிக்காமநாயனுா திருக்கோயிலைப் புதுக்கிப் பல திருப்பணிகளைச செயதிருக்கிருா. கலிக்காமா வேண்டுகோளுக்காக இறைவன 12வேலி நிலஙகளைப் பெற்றுக்கொண்டு மழைபெய்வித்து உலகை உயவித்தாா இதனைச் சுநதரமூர்ததி சுவாமிகள தம்பதிகததது 'வையகம் முற்றும் மாமழை" எனற பாடலால் குறிப்பிடுகினருர்கள் இச்செயதி கோயில் திருப்பண்ணியா விருததத்திலும் கூறப் படுகிறது

[1] *112 of 1908*, [2] *91 of 1908*.

இறைவன்பெயா சிவலோகநாதா, இறைவிபெயா சொகக நாயகி, தீர்ததம் கணபதிதீாததம், விருட்சம் புனகமரம் இத் தலம் வைததீஸ்வரன்கோயிலிலிருந்து மேற்கே 1¾ மைலில் உள்ளது

கல்வெட்டுக்கள் :

411 முதல் 415 வரையிலுளள ஐந்து கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன 1918 ல் படியெடுக்கபபட்டன. இறைவன சிவலோக முடையநாதா என்று வழஙகப்படுகின்முா [1]. இராசராசன் ஆட்சி 11 ம் ஆண்டில் சிவலோகமுடையாா கோயிலிலேயே வடக்கு இரணடாம் பிராகாரதது விக்கிரம சோழீசசுர முடைய நாயனுர் கோயிலேக்கடட விக்கிரம சோழனை வயநாட்டரையன மருதூா உடையான் நிலமளிதது இருக் கிறுன் [2] கோப்பெருஞசிஙகன 2 ம் ஆண்டில் இததலம் இராசாதிராச வளநாட்டு திருவாலிநாட்டுத் திருப்புனகூா எனக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுக் கீழையூர்நாட்டுக குறிசசியான் ஒருவன் சிவலோகமுடைய மாதேவா திருமஞ்சனததிற்கும் திருமாலேக்குமாக நிலமளித திருக்கிறுா [3]. ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்கிற்காக நிலமளிதத செய்தியை அறிவிபபன.

25. திருச்சோற்றுத்துறை

அருளாளர் என்னும் அந்தண அன்பர்க்கு அட்சயபாததிரம் அளிததுப் பஞ்சகாலததில் அடியார்களுககு அனனமிட்டுக் காத்த தலம். கௌதம முனிவர் தவஞசெய்து முததிபெற் றமையால் கௌதமாஸ்ரமம் எனறு வழஙகப்படும் இநதிரன, சூரியன முதலியோர்கள் வழிபட்டு உயநதனர் சூரியன் வழிபட்ட செய்தியை "செங்கதிரோன் வணங்கும் திருசசோற்றுததுறை நாதன்" என்னும் நேரிசையால் அறியலாம். திருவையாற்று சப்தஸ்தான ஸ்தலஙகளில் ஒனறு இறைவன்பெயர் தொலேயாச் செல்வர் இறைவியின்பெயர் ஒப்பிலாம்பிகை. வடமொழியில்

[1] 411 of 1918, [2] 412 of 1918, [3] 411 of 1918.

ஓதவனேஸ்வரர், அன்னபூரணி எனவும் வழங்கப்படும். தீர்த்தம் காவிரி. இத்தலம் தஞ்சாவூரிலிருந்து திருவையாற்றுக்குப் போகும்வழியில், திருக்கண்டியூரிலிருந்து 1½மைல் தென்கிழக்கில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு

இததலததைப்பற்றியதாக அரசியலாா படி எடுத்த கல்வெட்டுக்கள் 12-ம், M. S S. எடுததன 27-ம்; வி. ரஙகாச சாரியா M A அவர்களா எடுத்தது 25-ம் ஆக 64 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

இவை பராந்தகன, இராஜராஜன I, இனனுன எனறு கணிததறியமுடியாத கோராஜகேசரி, பரகேசரி, கோநேரின்மை கொண்டான், குலோததுஙகன காலததன இவை பெரும் பாலும் சிதைவுற்றிருததலின் நிகழச்சிகளை நன்கு அறிந்து கொளளக் கூடவில்லை ஆயினும் விளக்குகளுக்காகவும், நிவேதனததுக்காகவும், விழாவிற்காகவும் நிலமும் பொனனும் அளிதத செய்திகளா குறிக்கப்படுகின்றன

ஒரு கல்வெட்டு நடனமாதிற்குச சர்வமான்யம் விட்ட செயதியைத தெரிவிக்கிறது. நலமல்லூர் தேவர் என்பவர் தொலையாச செல்வருக்கு விளக்குததண்டு செய்ய நிலமளிதத செயதி தெரிகிறது. கடவுள் தொலையாசசெல்வர் எனறும், திருச்சோற்றுததுறை நாயனுர் எனறுங குறிபபிடப்படுகிருர்.

26. திருநறையூர்

தலத்தின பெயா திருநறையூர் ஆலயத்தின பெயர் சிததீச்சரம். சிததாகள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற இடமாதலின் இப்பெயர்பெற்றது. இறைவன் சித்திநாதா அம்மை அழகம்மை பிள்ளையாா ஆணடபிளளையாா இங்கு வழிபட்டுய்ந்தோர் குபேரன், தேவர்களா, கந்தருவர்கள் ஆகியோா தீர்த்தம் பிரம தீர்த்தம். இது கோயிலுக்கு வடபால் உள்ளது. தேன்சித்தி தீர்த்தம் என்ற ஒன்றும் உள்ளதென்பர்

இததலம் கும்பகோணததிலிருநது திருவாரூருக்குச செல்லு கினற கற்பாதையில் தென்கிழக்கே 5½ மைல் தூரததில் உளளது

கல்வெட்டு

இததலததில் அரசியலாா படியெடுதத கல்வெட்டுக்கள 24 உளளன அவற்றுள, முதல் இராஜராஜன காலமுதல் குலோததுங்கன் III காலம் வரையிலுளள சோழமன்னர்களின் கல்வெட்டுக்கள காணப்படுகின்றன கி. பி. 1118 முதல் 1135 வரை ஆண்ட விக்ரமனே இததலத்தில் மிக ஈடுபாடுடையவன் என்பது தெரிகினறது. இஙகுக் குறிக்கப்பெற்ற அரசாகள இராஜராஜன் I, வீரராஜேந்திரன II, குலோததுஙகன I, II, III, விக்ரமசோழன, இராஜராஜன் II, இராஜாதிராஜன் II

இவைகளில, இவவூா க்ஷததிரிய சிகாமணி வளநாட்டுத திருநறையூா நாட்டுத் திருநறையூா எனவும், அருண்மொழித் தேவவளநாட்டுத திருநறையூா எனவும், விக்கிரமன் முதற் குலோததுஙகன இவர்கள் காலததுக் குலோததுங்க சோழவள நாட்டுத திருநறையூர் எனவும் பஞ்சவன் மாதேவியான சதுாவேதி மங்கலத்துத் திருநறையூர் எனவும் குறிக்கப்பெற் றுள்ளது.

சுவாமிபெயர் சித்தநாதேஸ்வரமுடையதேவர் எனவும் சிததநாதேஸ்வரமுடையார் எனவும் வழங்கும்[1] இஙகுளள பிக்ஷாடனதேவர் சிறப்புடையாா இவருக்குத திருநறையூாச சிவப்பிராமணர் ஒருவா 30 காசு பொனனை நிவேதனததிற்காக அளிததாா[2] இங்கு வழிபாட்டிற்காகவரும் சிவயோகிகட்கு உணவுக்காக மண்ணிநாட்டுக்கருப்பூா உடையான் ஒருவர் நிலம் விட்டார் இததலததுள்ள பிடாரிகோயிலுக்கு நிலம்விட்ட செய்தியும் குறிக்கப்படுகின்றது[3]. ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்குக்காகவும் நிவேதனததிற்காகவும் பலா நிலமும் பொன னும் அளித்ததை அறிவிக்கின்றன.

---

[1] *156* of *1908*, [2] *161* of *1908*, [3] *175* of *1908*.

27 திருக்குரங்கணில்முட்டம்

இது தொண்டைநாட்டுத் தலங்களில் ஒன்று குரங்காகிய வாலியும், அணிலும், காகமும் வழிபட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது. முட்டம்–காகம். இறைவன் திருநாமம் வாலி வழிபட்டதைக் காட்டும் சானறு. காகமைமடு காக்கை வழிபட்டதைக் காடடுவது மூன்றின உருவஙகளும் ஆலயவாயிலில் அமைக்கப் படடிருக்கின்றன

இறைவன திருநாமம் வாலீசுவரர், இறைவி திருநாமம் இறையாாவளையம்மை. இதனையே "இறையார் வளையாளை ஓர்பாகததடக்கி" எனப் பதிகம் அறிவிக்கிறது தீர்ததம் வாலி தீர்ததம் இததலம் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதாகோயிலிலிருந்து தெற்கே ஆறுமைல் தூரததில் பாலாற்றின தென்கரையில் இருககிறது

கல்வெட்டுக்கள் .

இத்தலததைப்பற்றியனவாக 6 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவை கோநேரின்மைகொண்டான, குலோததுங்கன், ராஷ்டிரகூட கன்னரதேவன, கிருஷ்ணதேவராயர் இவர்கள் காலத்தன. அவற்றால் இததலம் காளியூரகோட்டதது இருகழிநாட்டு மாவண்டூரப்பற்றத்துப் பல்லவபுரமான திருக்குரங்கணில் முட்டம் எனறு குறிப்பிடப்படுகிறது[1] கடவுள் திருக்குரங்கணில் முட்டமுடைய நாயனா என்றும், கொயயாமலீசுவர தேவர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறா. பூஜா விருததிக்காகச் சகம் 1451-ல் கிருஷணதேவ மகாராயா பல்லவபுரங கிராமத்தை அளிததார்[2] ராஷ்டிரகூட கன்னரதேவன் ஸ்ரீ பலிபூஜைக்காக நிலம் அளிததான சம்புவராயரால் சத்திமஙகலமாகிற அம்ம நல்லூர் கிராமத்தை நிபந்தமாகவிட நீறணிந்தான் சேதுராயனுக்கு உததரவிட்டான்[3]

[1] 290 of 1902. [2] 295 of 1902. [3] 291 of 1902.

28. திருவிடைமருதூர்

இத்தலம் மததியாச்சுனம் எனவும் வழங்கப்பெறும். வடக்கே ஸ்ரீ பாபபதமாகிய மல்லிகாாசசுனமும், தெற்கே அம்பாசமுததிரததிற்கு அருகாமையிலுள்ள திருப்புடைமருதூராகிய புடார்சசுனமும் விளங்க இவற்றின் இடையில் இது விளங்குதலின இப்பெயாபெற்றது அாசசுனம் - மருது இம்மூன்றுதலஙகளுமே மருதைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்டிருப்பது அறியததக்கது இது காவிரிககுத தெனகிழக்கில் உளள தலம். வழிபட்டோர் உமாதேவியார், விநாயகா, முருகன், விஷ்ணு, காளி, இலக்குமி, சரஸவதி, வேதஙகள, மூன்றுகோடிஉருததிரா, பனனிரு சூரியா, வசிஷ்டா, அயிராவணமென்னும் யானை, சிவவாக்கியர், கபிலா, அகஸ்தியர், வரகுணதேவா, பட்டினததடிகள முதலியோர்

வரகுணதேவ பாண்டிய மனனனுக்குப் பிரமகததி நீங்கிய தலம். இப்பிரமகத்தி இரண்டாங் கீழக்கோபுரதது வாயிலில் வலப்பக்கததில் இருக்கின்றது. கிழக்குவாயிலில் பட்டினததடிகளும் மேற்குவாயிலில் பததிரகிரியாரும் எழுந்தருளி இருநதனா அம்மை மௌளனமாய இருநது தவஞ்செய்த மூகாம்பிகைசந்நிதி, அம்பாளகோயில்வாசலில் தனியே இருக்கிறது பெரியபிராகாரத்திற்கு அஸ்வமேத பிராகாரம் எனப்பெயர். அதனை வலம்வரின் அஸ்வமேதயாகம் செய்தபலன் சித்திக்கும் என்பது மரபு. பேய்பிடிததவாகளும் பைததியம் பிடிததவர்களும் வலம்வந்தால் அவை நீஙகுகின்றன என்பது இன்றும் கணகூடு இததலம் மகாலிஙகததலமாக இதனைச்சுற்றி சிதம்பரம் நடராஜா சந்நிதியாகவும், ஆலங்குடி தட்சணாமூர்த்தி சந்நிதியாகவும், சூரியனார்கோயில் நவக்கிரகங்களின் சந்நிதியாகவும், திருவலஞ்சுழி விநாயகா சந்நிதியாகவும், சுவாமிமலை முருகன் சந்நிதியாகவும், சீகாழி வயிரவர் சந்நிதியாகவும், சேய்ஞலூர் சண்டேசுவரா சந்நிதியாகவும் விளங்குகிறதென்பர். இத்தலத்துத் தைப்பூசவிழா மிகச சிறந்தது காவிரி அயிராவணத்துறையில சுவாமிசென்று தீர்ததம் அருளுவர்.

கல்வெட்டுக்கள்

இததலத்தைப் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 149. அவை பராந்தகன் I (கி பி. 905 - 947) குலோததுங்கன் III வரையி

லுள்ள சோழபரம்பரையினா காலததிலும் வரகுணன், சுநதர பாண்டியன் முதலிய பாண்டியமன்னர்கள் காலததிலும் வெட்டப்படடகல்வெட்டுகள இவற்ருல் அறியப்படும் சிறந்த நிகழ்சசிகள இததலம் உயயககொணடசோழவளநாட்டு, திரை மூாநாட்டு திருவிடைமருதூர் எனவழஙகப்படுகிறது பரகேசரி வாமனன முதல் இராஜேநதிரன் மூன்ருமாண்டில் ஏகநாயகன் திருவாசலுக்கு விளககுப்போட ஆடுகள் அளிததமை அறியப் படுகிறது [1] இதனுல் மகாலிங்க சுவாமிக்கு ஏகநாயகர் என்ற பெயருணமை அறியப்படும்

இததலதது எழுநதருளியுள்ள சோமாஸ்கந்தா ஆடல் விடஙகதேவர் என்று அழைககப்படுகிருா [2] இத்தேவர் இங்க நாடு பல்லவராயனுல் பிரதிஷடை செயவிககப்பட்டவா முதல் பராந்தகன் முப்பத்தேழாம் ஆட்சியாண்டில் திருவாதிரை, சதயம், அமாவாசை இந்நாட்களைக்கொண்டாட மான்யம் விட்டிருக்கிருன. திருவிடைமருதூா மூலஸ்தானம் தெற்குப் பக்கததிலுளள பூாணகணபதி கருபபக்கிருகததிற்கு 8 இலைக் காசு கொடுத்தான் [3] இதனுல் மூலஸ்தானக் கணபதி பூர்ண கணபதி என வழஙகப்பட்டமை அறியலாம் தைப்பூச விழாவைப்பற்றிச [4] சில கல்வெடடுக்கள அறிவிக்கின றன. மகாலிங்க சுவாமிக்குச் செண்பகப்பூ நிததியம் சாததி வருவதற் காகத திருவெண்காடு பிசசனுல நிபநதம் அளிககப்படடது [5]. சோழன் இராஜகேசரிவாமன காலததில் (கி பி 985—1113) 10-வதாண்டில் 278-ம் நாளில் அரசி பஞ்சவன மாதேவியாரால் உமாசகிதருடைய தங்க உருவம் அமைக்கப்பட்டது [6] திருக் காமக்கோட்டமுடைய நாச்சியாருக்கு இராஜகேசரிவாமன், ஒன்பதாமாண்டில் (கி பி 994) நம்பிராடடியாா பஞ்சமாதேவி யாரால் ஒன்பது கழஞ்சு பொன் அளிக்கப்படடது [7].

பல கல்வெட்டுக்களால் திருமஞ்சனம் கொண்டுவர மண் குடங்கள் அளிக்கப்பட்டமை அறியப்படுகின்றது இதனுல் அபிஷேகததிற்கு மண் குடங்களினுலேயே தீாததம்கொண்டு

[1] 200 of 1907, [2] 212 of 1907, [3] 239 of 1907, [4] 246, 248 of 1907, [5] 247, 260 of 1907, [6] 254 of 1907, [7] 279 to 286 of 1907.

வந்தமை அறியலாம் விக்கிரமசோழன் 5-ம் ஆண்டில் மாணிக்கக்கூத்தர் கோயில குறிக்கபபடுகிறது இது நடராஜா கோயிலோ இலலையோ என்பது அறியககூடவில்லை. சோழாகள காலததுச் சமயாசாரியரிடம் உள்ள அனபைவிளக்கும் அறிகுறியாக அமைந்த அடையாளஙகள பல அவற்றுள ஜெயஙகொண்ட சோழவளநாட்டின் திருவழுந்தூா நாட்டின் விககிரமசோழன் ஆறலூரிலுளள வாஞ்ஞிராயன எனபவன் ஆளுடைய பிள்ளையாா படிவததை அமைககப பணஙகொடுததான் [1].

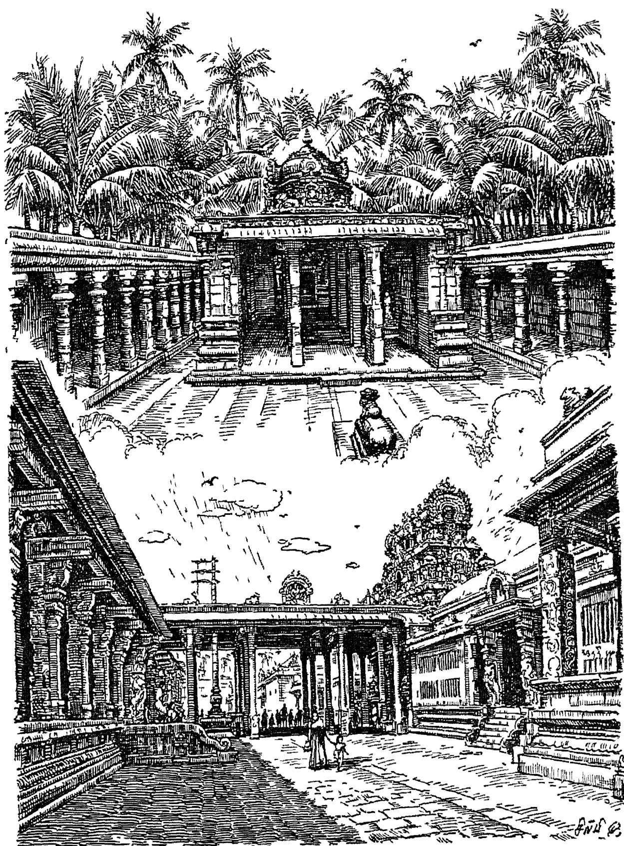
மேலும் ஆளுடையபிளளையாா, ஆளுடையநம்பி இவாகளுடைய படிவத்திற்காக நிவேதிக்க வரியில்லாத நிலததை உய்யக்கொணடான் வளநாடடில் இருமரபுநதூய பெருமாள சதுர்வேதி மஙகலத்தில அளிததான [2] விககிரம பாண்டியன சாந்திவிழா என்ற ஒனறு விக்கிரமபாணடியன் காலததில் கொண்டாடப்பட்டதாக அறிவிக்கிறது [3] சிறப்பில் சிறப்பாக நாலாவது பிராகாரததிலுளள மூகாம்பிகைபிடாரி, யோகிருநத பரமேஸ்வரி என வழஙகப்படுகிறா [4]

ஏனைய கல்வெட்டுககள விளக்கீட்டுக்காக அரசனும் அரசியும் நிலமும், பொன்னும், ஈடும் அளிததமை அறிவிபபன.

29 திருஅன்பிலாலந்துறை

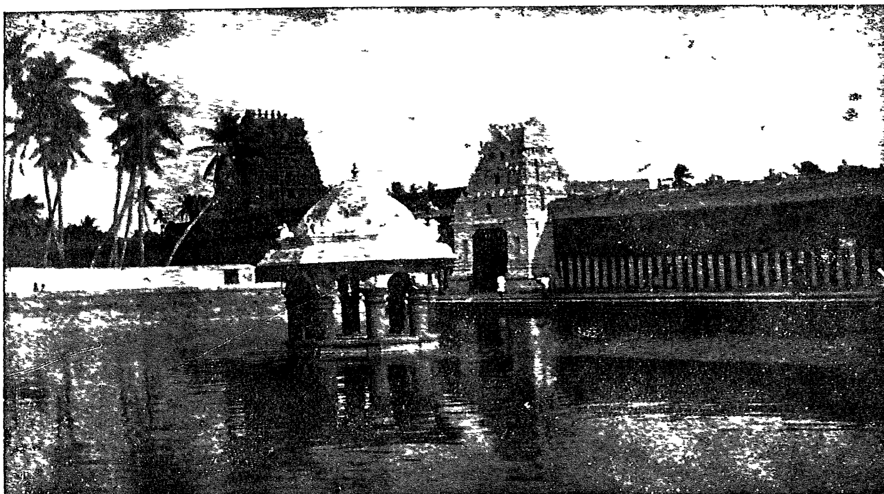
அன்பில் என்பது தலப்பெயர் ஆலந்துறை எனபது கோயில் பெயர். பிரமதேவர், வாகீச முனிவர் முதலியோா பூசித்த தலம். இது கொள்ளிடக்கரையில் உள்ளது திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் இததலததெழுந்தருளியிருந்தபோது, கொளளிடம் நீர்ப்பெருக்காய இருந்ததாகவும், இக்கரையில் இருந்தே பாடியதாகவும், இறைவன் ஆணையின்வண்ணம் விநாயகர் காதைச் சாய்த்துக் கேட்டதாகவும் ஒரு காணபரம்பரைச் செயதியுண்டு. அதற்கேற்ப தலவிநாயகர் திருவுருவம் முடிசாய்த்துச் செவி சாய்த்துக் கேட்கின்ற பாவனையில் அமைநதிருக்கிறது

[1] 289 of 1907, [2] 309 of 1907, [3] 313 of 1907, [4] 307 of 1907.

திருவையாறு, ஐயாறப்பர் கோயில் தோற்றம்.

திருவையாறு :

ஆலயத்திறகுள சூர்ய புஷ்கரணி தீர்ததம்

இறைவன்பெயர் சத்யவாகீசர், இறைவியின்பெயர் சௌந்தரநாயகி. சத்தியலோகவாசியாகிய பிரமனும், வாகீசரும் பூசித்தமையால் சத்தியவாகீசர் எனப்பட்டாரபோலும். தீர்த்தம் கொள்ளிடநதி

கல்வெட்டுக்கள்

இததலததைப்பற்றியனவாக 1902-ல் படியெடுக்கப்பட்டவை பதின்மூன்று கல்வெட்டுக்களும், 1938 ல் எடுக்கப்பட்டவை ஆறும் உள்ளன. அவற்றில் ஏழு கல்வெட்டுக்கள் திருமால் கோயிலில் உள்ளவை ஏனையவை சத்தியவாகீசரைப் பற்றியன கல்வெட்டுக்களில் இறைவன்பெயர் பிரமபுரீசுவரர் என வழங்கப்படுகிறது. மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன், மூன்றும் இராஜேந்திரசோழன், ஹொய்சள வீரராமநாததேவர், மதுரைகொண்ட பரகேசரிவர்மன், இராஜராஜதேவன முதலியவர்கள் காலததனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் நிபந்தம் அளிக்கப்பெற்றமையை அறிவிக்கின்றன *

30 திருவையாறு

இத்தலம் ஐயாறு, பஞ்சநதம், பூலோககயிலாயம் என வழங்கப்பெறும் ஐந்து தெய்விக ஆறுகள் தம்முட் கலப்பதால் வந்த பெயர் என்று நூல்கள் கூறும். ஐநது ஆறுகளாவன சூரியபுஷகரிணி, சந்திரபுஷகரிணி, கங்கை, பாலாறு, நந்திவாய் நுரை, நந்திதீர்ததம் என்பன

கோயிலுக்குக் காவிரிக்கோட்டம் என்பது திருமுறைகளில வழங்கும் பெயர், 'காவிரிக்கோட்டத்து ஐயாறுடைய அடிகளோ' என்பது அதற்குப் பிரமாணம் இதற்குக் காவிரிக்கரைக் கண்ணதாகிய ஐயாறு எனப் பொருள்காண்பாரும் உளர். சுவாமி அம்மன் சந்நிதிகள் கிழக்குப்பார்ததவை சோமாஸ் கந்தர் கோயில் தனியாக இருக்கின்றது. ஜபேசம் என்னும் முக்திமண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், உற்சவ மண்டபம் முதலிய சிறந்த மண்டபங்கள் உளளன.

* 595 to 601 of 1902.

தலங்களின குறிப்புக்கள

இறைவனபெயர் ஐயாறப்பர் செம்பொற்சோதீசுவரா என்பது திருமுறைகள் வழங்கும் பெயர் இன்றும் ஐயாறுடைய அடிகள், ஐயாற்றின்பெருமான் எனவும் அவை வழங்குகின்றன. புராணததில் கைலாயநாதர், ஐபேசர், பிரணதார்த்திஹரா எனவும் வழஙகபபெறுவர். இறைவிபெயா அறம்வளர்ததநாயகி, திரிபுரசுநதரி, தருமாம்பிகை என வழங்கும். வல்லபைவிநாயகா, ஓலமிட்டவிநாயகா. ஆதிவிநாயகா முதலான விநாயக வடிவங்களும், வில்வேளநாயனுா என்ற விலலேந்திய சுப்பிரமணியா வடிவமும் உளளன இஙகுள்ள தட்சிணுமூர்ததித திருவுருவம் தனிசசிறபபுடையது திருவடியில் ஆமையை மிதிததிருப்பது அறிந்து இன்புறுதற்குரியது. இவருக்கு அரிகுரு சிவயோக தட்சிணுமூாததி எனபது பெயா. ஆட்கொண்டார் சநநிதி மிக விசேஷமானது எப்போதும் குஙகுலியப்புகை கமழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

தீாததங்கள் காவிரி, சந்திரபுஷகரிணி, சூரியபுஷ்கரிணி, தேனுமிர்த தீர்ததம், நந்திதீர்த்தம் முதலியன தலவிருட்சம் வில்வம்

ஐயாறப்பர் ஆதிசைவவேடந்தாங்கித தன்னேயே பூசித்துக் கொண்டார் இதனைத திருவாசகம் "ஐயாறதனிற் சைவனுகியும்" எனக் குறிப்பிடுகிறது இதனை ஆத்மபூஜை எனபர் திருநந்திதேவர் சிலாதர்க்கு மகனுக அவதரித்த தலம் அகததியர் பூசித்துக் கயிலைபெற்ற தலம் சுசரிதன் என்னும் அந்தணச் சிறுவன் இறுதியெயதாதவணணம் இறைவன் ஆட்கொணடார் திருமேனிதாங்கிக் காததனர்

முதன்முதல் பிரியவிருதன் திருப்பணிசெயதான் அடுததுக் கரிகாலன் திருப்பணிசெய்தான் அடுதது வேங்கிநாட்டு விமலாதித்தன் இதனைப் புதுக்கினுன். முதல் இராஜராஜன் மனைவி உத்தர கயிலாயத்தைப் புதுக்கி ஒலோகமாதேவீசசரம் எனத் தன் பெயரை இட்டாள்

சித்திரையில் திருவிழா நடைபெறுகிறது அதில் 5-ம் திருநாள் ஆதமபூஜை. சித்திரைப் பூாணிமையில் சப்தஸ்தானத் திருவிழா நடக்கும் நந்தியும், அவர் மனைவியான சுயம்பிரகாச அம்மையாருடன் எழுந்தருளுவர்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இக்கோயில் முதன்முதல் பல்லவகாலப் படைப்பாக இருக்கலாம் என்பது துவாரபாலகர், கொடுங்கை, தூண் இவற்றைக்கொண்டு துணிகின்றனர் மூன்றும் பிராகாரத்துக் கீழக்கோபுரம் விக்ரமசோழன் திருப்பணி. கி பி. 1381-ல் செந்தலைக் கருப்பூர் கச்சிவீரப்பெருமான் மகனால் கோயில் திருமதில் மண்டபம் சீரிருத்தப்பெற்றன மேலக்கோபுரம், முதல் பிராகாரத்துத திருமாளிகைப்பத்தி, மூனறும் பிராகாரத் துத தெற்குக் கோபுரம், இடைமருதூர ஆனையப்ப பிள்ளை யாலும், அவர் தம்பி வைத்யநாத அண்ணன் என்பவராலும் எடுப்பிக்கப்பெற்றன காவிரி பூசப்படித்துறை கட்டியவர்களும் இவர்களே. படித்துறைக்கு அவாகள் வைத்த பெயர் கல்யாண சிந்து என்பதாம்.

அம்மை பெயா திருக்காமக்கோட்டத்து ஆளுடைய நாசசியார், உலகுடைய நாச்சியாா என்பன

இத்தலம் முதல் ராஜராஜன் காலத்து ராசேந்திர சிங்க வளநாட்டுப் பொய்கைநாடடுத திருவையாறு எனவும், மூன்றுங் குலோததுங்கன் காலததில் புவனமுழுதுடையான் வளநாட்டுப் பொய்கை நாட்டைச் சேர்ந்ததாகவும், சடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலதது, இராசராஜ வளநாட்டுப் பொய்கைநாட் டைச் சேர்ந்ததாகவும் குறிக்கப்பெறுகினறது இது இன்ன கூற்றத்தைச் சார்ந்தது எனக்குறிக்கப்பெறுமையின் தனியூராக இருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

ஓலோகமாதேவீச்சரம், இது உததரகைலாசம் எனவும் வழங்கும் இதனைக்கட்டியவர் முதலாம் இராசராசனது மனைவியாராகிய தந்திசததிவிடங்கியாரான ஓலோகமாதேவி யார். ஆதலால் இக்கோயில் கி பி. 1006-ல் கட்டப்பெற் றிருக்கலாம். இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தாக்கு ஓலோக வீதி விடங்கர் எனப்பெயர் இதில் சித்திரைப் பெருவிழா, சதயவிழா கொண்டாடப்பெற்றன.

தென்கயிலாயம்: இதனைத் திருப்பணிசெயதவர் முதலாம் ராஜேந்திரன் மனைவியான பஞ்சவன்மாதேவியார். இறைவன் பெயர் பஞ்சநதிவாணன். இறைவி அஞ்சலை,

பராந்தகன் I விளக்குபபல இட்டுவரவும் பொன், வெள்ளி விளக்குகள் வைக்கவும், நிபந்தஙகள அளிததான்,* இராஜ ராஜன் I, இராஜேந்திரன் I, இராஜாதிராஜன I, பரகேசரி இராஜேந்திரன், இவர்கள் தருமஙகளும் பல உள்ளன

31. திருப்பனையூர்

இஙகு, சுந்தரமூர்ததி சுவாமிகளுக்கு இறைவன் நடன தரிசனம் காட்டியருளினூர் பராசரமுனிவா பூசிததுப் பேறு பெற்றூர் கரிகால்வளவன் இஙகு வளாநதான் எனறும், அவனுக்கு விநாயகர் துணை இருநதார் என்றும் சொல்லப் படுகிறது

இறைவன்பெயர் சௌந்தரநாதா. இறைவிபெயர் பெரிய நாயகி. தீரததம் அமுதபுஷகரணி, இது மகாலட்சுமி தீர்ததம் எனவும் வழஙகும் விநாயகர் துணையிருந்த பிள்ளையார். தலவிருட்சம் பனைமரம்

நன்னிலம் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்கிழக்கே கரை மார்க்கமாக ஒரு மைலில் இருக்கிறது.

32. திருமயிலாடுதுறை

இத்தலம் இன்று மாயூரம் என்று வழங்குகிறது. அம்மை மயில் உருக்கொணடு இறைவனை வழிபட்ட தலம். இங்கு அம்மையின் வேண்டுகோளுக்காக இறைவன மயில் உருக் கொண்டு தாண்டவமாடினூர். இதற்குக் கௌரீதாண்டவம் என்று பெயா இறைவன் பெயா மாயூரநாதர். கல்வெட்டுக் களும் தேவாரமும் மயிலாடுதுறையார், மயிலாடுதுறையரன் எனக் குறிக்கின்றன. இறைவியின பெயா அஞ்சல்நாயகி, அபயாம்பிகை என்பன தீர்ததம் காவிரியில் இடப தீர்ததத் துறை விசேடம் துலாமாதம் முழுவதும் இங்கு நீராட்டுவிழா நடைபெறும்.

* 223 to 227, 231 to 236 of 1844

சென்னை திருச்சி நோவழியில் ஒரு சந்திப்பு. கோயில், சந்திப்பிலிருந்து கிழக்கே 2 மைல் தூரததிலிருக்கிறது. மாயூரம் டவுன் நிலயத்திலிருந்து ½ மைல் தூரம்

கல்வெட்டுக்கள்

இத்தலத்தைப்பற்றிப் படியெடுக்கப்பட்டதாகப் பதினறு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. பணிசெயத அரசர்கள் குலோத் துங்கன் I, இராசாதிராசன் II, குலோத்துங்கன் III, இராஜ ராஜன III, சடையவர்மன் சுந்தரபாணடியன் இவர்களாவர். இக்கல்வெட்டுக்களால் நிலம் பொன் அளிக்கப்பெற்றமை அறியப்படுகின்றன இறைவன் திருமயிலாடுதுறை உடையார்[1] எனவும் குறிக்கப்பெறுவா இக்கல்வெட்டுகளில் ஐநதுபோக ஏனையவை ஐயாறப்பரைப்பற்றியன இத்தலதது ஐயாறப்பர் கோயில் தனியே மாயூரநாதர் கோயிலுக்குத தென்மேற்கில் உள்ளது இந்த ஐயாறப்பர் ஐயஙகொண்டசோழவளநாட்டுத் திருவழுந்தூர்நாட்டு குலோத்துங்கசோழன் குற்ருலமாகிய திருவையாறுடையாா எனக் குறிக்கப்பெறுவர்[2]. இத்தலத்து விக்கிரமசோழன் திருமடம் என ஒனறிருப்பதாகக் குறிக்கப் பெறுகின்றது[3] முதற் குலோத்துங்கன் சுங்கம்தவிர்தத சோழன் எனப்படுகிருன். ஐயாறப்பர் கோயில் ஐயாறப்பரைப் பிரதிஷ்டை செயததுபோன்ற சிறந்த நிகழ்ச்சிகள் அறிவிக்கப் படுகின்றன[4]

33 திருவேட்களம்

இததலம் மூஙகில்வனம் எனவும் கூறப்பெறும். அர்ச்சுன னுக்குப் பாசுபதம் கொடுதத தலம் பாசுபதாஸ்திரம் ஏந்திய இறைவன் திருவுருவமும், அர்ச்சுனன் தவநிலையைக் காட்டும் திருவுருவமும் இருக்கின்றன இறைவன் வேடனுகவந்து அர்ச் சுனனுக்கு அருள வழஙகினுர் என்பது வரலாறு. இதனை 'வேடனுர் உறைவேட்களம்' என்ற அபபர்வாக்கும் நன்கு விளக்கும்

[1] 372 of 1907, [2] 380 of 1907, [3] 376 of 1907, [4] 377 of 1907.

இறைவன் பெயர் பாசுபதேஸ்வரர், இறைவியின் பெயா நல்லநாயகி. கோயிலுக்கெதிரில் தீர்த்தம் உண்டு. புதிய திருப்பணி திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள சிதம்பரத்தில் இருப்பதற்கு அஞ்சி, இததலததிலேயேதஙகிச சிதம்பரததைதத தரிசிததனர் என்பது பெரியபுராண வரலாறு

இததலம சிதமபரததிற்குக் கிழககே இரண்டு மைலில் உள்ளது இப்போது அண்ணமலைப்பல்கலைக்கழகம் விளங்குமிடமும் இதுவே.

கல்வெட்டு.

சகம் 1488-ல் (கி பி. 1556-ல்) சிதம்பரேஸ்வர சிவகாமி கோயிலுக்குத் திருவேட்களங் கிராமததை 'அச்சுதப்பநாயக்கர் அளித்த வரலாறு அறியப்படுகிறது *

34. திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

இன்று திருவாளபுத்தூா என வழஙகுகிறது. தேவாரத்தில் வாழ்கொளிபுததூர் எனவும், வாளஒளிபுற்றூர் எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது. திருமால் மாணிக்க லிங்கததைத தாபிதது வழிபட்டார். வடமொழியில் அரதனபுரம் என வழஙகும். வண்டு, அருச்சுனன் பூசித்த தலம் அர்ச்சுனன்செய்த பூசைக்கு உகந்தபெருமான அவன் வாளைப் புற்றில் ஒளிததுவைததிருநது, மீட்டும் அவன அததிருபுரி திரும்பும்போது அளிததார் என்பது வரலாறு இதனாலேயே வாள்ஒளிபுற்றூா ஆயிற்று என்பது புராணம் "உன்கரவாள் நின்ற வாகையின் அயல்புற்றொளிததான்" என்பது தலபுராணப் பாடற்பகுதி இறைவன திருமேனி மாணிக்கமாதலின் வாள்ஒளிபுததூா எனபது இங்ஙனமெல்லாம் மாறிற்றோ என்று எணணவும் இடமுண்டு. வாள் ஒளி - மிக்க ஒளி.

* 259 of 1913

35. திருப்பாம்புரம்

பாம்பு புரம் என்பது பாம்புரம் என மருவியது நாகராஜன் பூசித்த தலம். ஆதிசேடனுடைய மூலவிக்கிரகமும் உற்சவ விக்கிரகமும் கோயிலில் உள்ளன. இறைவன் பாம்புரேஸ்வரர். இறைவி வண்டாரகுழலி தலவிருட்சம் வன்னி. தீர்த்தம் ஆதிசேஷ தீர்த்தம்.

இடம்

பேரளத்திலிருந்து மேற்கே 3 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுகள 15 உள்ளன. அவை இராஜராஜன், இராஜேந்திரன், திரிபுவனவீரதேவன், குலோத்துங்கன் III, சுந்தரபாண்டியன், சரபோஜி மன்னர்கள் காலத்தன. இத்தலம் உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திருப்பாம்புரம் என வழங்கப்படுகிறது இறைவன் திரும்பாம்புரமுடையார் [1] எனவும், இறைவி மாமலையாட்டியாள் [2] எனவும், விநாயகப் பெருமான் இராஜராஜப்பிளளையாா [3] எனவும் வழங்கப்படுகின்றனர்

இராஜராஜதேவன் காலத்தில் சோழியதரையவேளான் தாமோதரையனால் கோயில் 2-ம் பிராகாரத்தில் மண்டபங் கட்டவும் இதனைப் பராமரிக்கவும் நிலமளிக்கப்பட்டது [4]. வசந்தமணடபதவதை சரபோஜி மன்னனுடைய பிரதிநிதியான சுபேதார் ரகுபண்டிதராயன் கட்டினான். கி. பி. 1209ல் திருப்பாம்புரத்தில் கடும்பஞ்சம் நிலவியது ஒரு பொற்காசுக்கு 3-படி நெல் விற்றது பஞ்சத்தால் வாடிய ஒரு வேளாளன் தனனுடைய இரண்டு பெண்களை நூறு பொற்காசுக்குக் கோயிலுக்கு அடிமையாக விற்றான் [5]

---

[1], [2] 90 of 1911, 90 of 1911, [3] 91 of 1911, [4] 99 of 1911, [5] 86 of 1911.

36 திருப்பேணுபெருந்துறை

தலம் :

இது திருப்பந்துறை என இன்று வழங்குகிறது அம்மை, முருகன், பிரமன் இவர்கள்பூசித்ததலம் இறைவன் சிவானந்தா அம்மை மலையரசி தீர்த்தம் மங்கள தீர்த்தம் விருட்சம் வன்னி. முருகனுக்கு ஊமை நீங்கியதாக வரலாறு

இடம் :

கும்பகோணத்திலிருந்து தென்கிழக்கே ஏழுமைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு :

அரசியலார் 1932-ல் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் ஐந்து உள்ளன. மதுரைகொண்டபரகேசரி 22 ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் திருநறையூர்நாட்டுக் கிராமமான பேணுபெருந்துறை எனவும், இறைவன்பெயர் பேணுபெருந்துறைமகாதேவர் எனவும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன [1]. இராஜராஜன் ஆட்சி 14 ம் ஆண்டில் பாண்டியகுலாசனிவளநாட்டு ஆர்க்காட்டுக்கூற்றத்து அரைசூராள் ஒருத்தியால், அமாவாசையில் சுவாமி அம்மன் பெரியதேவர் அஸ்திரதேவர் வீதிஉலாபோதவும், அரிசிலாற்றில் தீர்த்தங்கொடுக்கவும் நிலமளித்தாள் [2] வீரபாண்டியன் ஆட்சி 6 ம் ஆண்டில், நல்லுடையான் வழுதூரானால் சுவாமி படிமம் செய்துகொடுக்கப்பெற்றது [3]

[1] 135 of 1932, [2] 137 of 1932, [3] 138 of 1932.

37. திருக்கற்குடி

இத்தலம், இன்று உயயக்கொண்டான் மலையென வழங்குகிறது. நநதிவர்ம பல்லவனால் திருப்பணி செய்விக்கப்பெற்றமையின் நந்திவர்ம மங்கலம் எனக் கல்வெட்டுக்கள வழங்குகின்றன மேற்குநோக்கிய சநநிதி அம்மன் சந்நிதிகள் இரண்டு

இறைவன் பெயர் உசசிநாதர் முத்தீசா, கற்பகநாதா, உச்சிவநாத சுவாமி, உய்யக்கொண்ட நாயனார், விழுமியாா ஆள்வார் விழுமியதேவர், விழுமியநாயனா எனக் கல்வெட்டுக்களிலும், புராணஙகளிலும் வழங்கப்பெறுகின்றன அம்மை அஞ்சனாட்சி, தீர்த்தங்கள பொனனொளி ஓடை, குடமுருட்டி, ஞானவாவி, எண்கோணக் கிணறு, நாற்கோணககிணறு என்பன. மார்க்கண்டா வழிபட்டு அருள்பெற்ற தலம் முனிவர்கட்குக் குருமூர்த்தியாக இருநது பெருமான் விழுமிய நூல்களை உபதேசித்த தலம் கரனும், ஈழநாட்டரசனும் வழிபட்ட தலம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலம் இராஜராஜன் காலத்து, பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு ராஜாஸ்ரய சதுர்வேதி மஙகலததுக் கற்குடி எனவும்[1], குலோததுங்கன் காலத்து, இராஜமகேந்திர வளநாட்டு உறையூர்க் கூற்றததுப் பிரமதேயமான ஷை சதுர்வேதி மஙகலத்துக் கற்குடி எனவும்[2] முதல இராஜேநதிரன் காலதது கேரளாநதக வளநாட்டு உறையூர்க் கூற்றததுக் கற்குடியெனவும்[3] மல்லிகார்ச்சுன மகாராஜா காலதது இராஜகம்பீர வளநாட்டுப் பிரமதேயமான உயயக்கொணடான திருமலையெனவும்[4] வழஙகப்பெறுகின்றது

தருமம் ஆற்றிய மன்னர்கள் முதற்பராந்தகன், கண்டராதிததன் மனைவி, பராந்தகன் மாதேவ அடிகளாராகிய செம்பியன் மாதேவியாா, உத்தமசோழன, இராஜராஜன் I, பரகேசரி இராஜேந்திரன் I, வீர இராஜேநதிரன், குலோததுங்கன் I,

[1] 455 of 1908, [2] 460 of 1908, [3] 461 of 1908, [4] 474 of 1908

அ

மல்லிகார்ச்சுன மகாராஜா, மயிலைத் திண்ணன் முதலியோர், இவர்கள் அளித்தன, பெரும்பாலும் விளக்கிற்காகப் பொன்னும், ஆடும், நிவேதனத்திற்கு நிலமும் ஆம்

38. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பாசசில் கூற்றத்து ஆச்சிராமமாதலின், பாச்சிலாச்சிராமம் என வழங்கப்படுகிறது கல்வெட்டுக்களில் கொள்ளிடத்தின் வடபகுதி பாசசில் கூற்றம், வடகரை மழபாடி நாடு, இராஜாதிராஜ வளநாடு எனப் பல பகுதிகளால் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது கொல்லிமழவன் புதல்விக்கு உற்ற முயலகன் என்னும் நோயைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நீக்கியருளிய தலம் இங்குள்ள நடராஜர் திருவுருவிலும் முயலகன் உருவம் இல்லாமை அறியத்தக்கது திருவடியின்கீழ் அதற்குப்பதில் ஒரு பெரும்பாம்பிருக்கிறது. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் 'இவரலாதில்லையோ பிரான்' என இகழ்ந்துபேசிப் பொருள் மிகப் பெற்ற தலம். இறைவனே ஒரு வைசியன் பெண்ணை மணஞ்செய்து கொண்ட தலம்

இறைவன்பெயர் மாற்றறிவரதர், சமீவனேசுவரர், அம்மையின்பெயர் பாலசௌந்தரி, தீர்த்தம் அன்னமாம் பொய்கை, சிலம்புநதி பொய்கை, அம்பாள் கோயிலுக்கு எதிரில் இருக்கின்றது. இதன்கரையில் தலவிருட்சமாகிய வன்னிமரம் இருக்கின்றது சிலம்புநதி ஊருக்கு வடக்கில் ஓடுகின்றது அது பங்குனியாறு என்றும், அமலையாறு என்றும் சொல்லப்படும்

கோயிலுக்கு எதிரில் மிக உக்கிரதேவதைகளான தேரடிக் கருப்பண்ணசாமியும், மதுரைவீரன கோயிலும், அடைக்கலங் காத்தான்கோயிலும் இருக்கின்றன பார்வதி, பிரமன், இலக்குமி, அகத்தியர் முதலியோர் வழிபட்டதலம் வைகாசி மாதம் பெருவிழா நடக்கும் திருச்சி விழுப்புரம் குறுக்குப்பாதையில் உத்தமர்கோயில் ஸ்டேஷனிலிருந்து 4½ மைல் தூரத்தில் உள்ளது

கல்வெட்டு:

1891ம் ஆண்டில் எடுக்கப்பெற்ற 34 எண்ணுள்ள கல்வெட்டு ஒன்றுள்ளது ஏனைய எடுக்கப்பெறவில்லைபோலும்

இது ஹொய்ஸள மன்னன் வீரசோமேஸ்வரன் காலத்தது. இதனல் இக்கோயிலுக்குப் பதினுயிரக்கலம் அரிசி கிடைத்த தாகத தெரிகின்றது. இவன் கி பி. 1253 ல் சமயபுரததைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டுவந்தான். சோழ அரசர்களில் குலோததுங்கன் விளக்கு எரிக்க நிபந்தம் அளித்திருக்கிறுன்

39. திருவாலங்காடு

நடராஜப்பெருமான் நடனஞ்செயயும்சபை ஐந்தனுள் இது ரததினசபையாகும் இறைவன் காளியை ஊர்ததுவ தாணட வததால் தோற்கச்செய்த தலம் இதனைத் தேவாரம் 'ஆடினுா காளிகாண ஆலங்காட்டடிகளாரே' என்றுசொல்லும். பதஞ்சலி கார்க்கோடகன என்ற பெயரோடும், வியாக்கிரபாதர் முஞ்சி கேசர் என்றபெயரோடும் எப்பொழுதும் நடனதரிசனம்செய்வா. கைலைக்குத தலையாலே நடந்துசென்ற காரைக்காலம்மையாா, என்றும் திருவடிக்கீழ் ஆனந்த தாணடவ தரிசனததோடு அமர்ந்திருக்கின்ருா திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள, அம்மையார் தலையாலே நடநத தலமென்று மிதிததற்கு அஞ்சிப் புறம்போக, இறைவன் கனவில் 'பாட மறந்தனையோ' எனறு கேட்டுப் பாடல்பெற்ற தலம் இங்கே வாழ்ந்த வேளாளர்கள் பழயனூர் நீலிக்குக்கொடுத்த வாக்குப்படி உயிர்கொடுத்து, உண்மையை நிலைநாட்டினுர்கள். இதனைத 'துஞ்ச வருவாரும்' என்னும் பதிகததில் ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் விளக்கியுள்ளார்கள்

சுவாமிபெயர் தேவரசிங்கப்பெருமான் ஊர்த்துவ தாண்ட வேஸ்வரர் அம்மைபெயர் வண்டாாகுழலி தீர்த்தம் முத்தி தீர்ததம் தலவிருட்சம் பலா.

திருவாலங்காடு ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 3-மைலில் உள்ளது

கல்வெட்டு.

அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் 52 உள்ளன இத்தலம் வடகரை மணவிற்கோட்டத்து மேல்மாலை பழைய னூர் நாட்டுத திருவாலங்காடு என்றும், ஜெயங்கொண்ட

சோழமண்டலத்து மேலமாலையாகிய பழையனூர் நாட்டுத் திருவாலங்காடென்றும் வழங்கப்படுகின்றது. பெருமான் திருவாலங்காடு உடைய நாயனுர் எனக குறிப்பிடப்படுகிருர். இத தலததுள் ஏதோ ஒரு மணடபததை, மூன்ரும் குலோததுங்கன் காலததில் இருந்த அம்மையப்பன் பழியஞசிய பல்லவராயன் கட்டினுன்[1] நடராஜப்பெருமான **திருவாலங்கில அநதம உற நிமிர்நதருளிய நாயனுா** எனக் குறிப்பிடப்படுகிருர் இவருக்கு இலததூர்நாட்டு அரும்பாக்கததுக் குன்றததூர்க் கோட்டதது அறநிலை விசாரகன திரைலோககிய மன்னன் வதஸராஜன் என்பவன் விளக்குககாக நிலமளிததான[2]. அம்மை வண்டாா குழலி நாசசியாா எனவும், பிரமராம்பாள எனவும் குறிப்பிடப்படுகிருா[3].

ஏனைய கல்வெட்டுக்கள நிலம் விற்றதையும், தணட நாயகருக்கு உததரவிட்டதையும் அறிவிப்பன. 477, 476 என்ற விஜயநகர அரசர் கல்வெடடுக்கள இம்மடி தாமசிவாசசாரியா, பொன்னம்பல சிவாசசாரியார். அனந்தசிவாசாரியார், இவாகளுக்கு விழா நடதத உததிரவு அளிததுப் பொன் கொடுததலை உணர்ததுகின்றன பராந்தகசோழன் I கால முதல் விஜயநகர அரசா காலம்வரையுள்ள இக்கலவெடடுக்களால் இத்தலததின் தொனமையை அறியலாம்.

40. திருவதிகை

இது அடட வீரட்டங்களுள் ஒன்று முப்புரங்களை எரிதத தலம். கருடன், பிரமன, விஷ்ணு, பஞ்சபாண்டவர்கள் பூசிததுப் பேறுபெற்றனா பல்லவ அரசன் திருநாவுக்கரசரை நீற்றறையில் இடட தலமும் இதுவே இது இப்போது ஓடையாக இருக்கிறது சக்கரதீர்ததம் என வழங்குகிறது. குணதரேச்சுரம் என்ற ஒரு கோவிலும் உண்டு அது குணதர பல்லவனுல் பாடலிபுரததுக்கோவிலை அழித்துக் கட்டப்பெற்ற தென்பது வரலாறு திருஞானசம்பந்த சுவாமிக்குத திருநடங் காட்டியருளிய தலம். சுந்தரமூர்ததி சுவாமிகளுக்குச் சித்தவட

[1] 468 of 1905, [2] 482 of 1905, [3] 495 of 1905

மடத்தில் திருவடி தீட்சை அளித்த இடமும் இதுவே. மெய் கண்டதேவர் மாணுக்கராகிய மனவாசகங்கடந்தார் உண்மை விளக்கம் செயதருளிய தலமும் இதுவே, இறைவன் பெயர் திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர் திரிபுராந்தகேசுவரர். அம்மை திரிபுரசுந்தரி. தீாததம் கெடிலம், ஆலகங்கை, சக்கரதீர்ததம் என்பன. தலவிருட்சம் சரக்கொன்றை, இத்தலம் பண்ணுருட்டி ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்மேற்கே ஒரு மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு

இததலதநில் படி எடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் 34. இவற்றில் ஏழு கல்வெட்டுக்கள் சாரநாராயணக் கோவிலைப் பற்றியவை. ஏனையவை திருவதிகை வீரட்டானமுடையார் கோவிலில் உளளவை அவற்றுள, தெள்ளாற்றுப்போர் எறிந்த நந்திபோததரையன் விளக்குக்காக வைதத நிபந்தம்[1], கோப் பெருஞசிஙகன் விளக்கிற்காகப் பசுவுங்காளையும் அளிததமை[2], பரமேஸ்வரப் போத்தரையன் பொனனளிததமை ஆகிய பல்லவ பரம்பரை நிகழசசிகள் அறிவிக்கபபடுகின்றன அவ்வாறே சோழர்களில் குலோததுங்கன் I, II, III, இராஜேந்திரசோழன், பராந்தகன் இராஜாதிராஜன் II முதலிய சோழ அரசர்களும், விக்கிரமபாண்டியன், வீரபாண்டியன் முதலிய பாண்டிய மன்னர்களும் காளிங்கராயன, காடவராயன், கங்கபல்லவன் முதலியோர்களும் உணவிற்காகவும், நிவேதனத்திற்காகவும், விழாவிற்காகவும் நிலம் அளித்தமையைக் காட்டும் கல்வெட்டுக்கள் பல

சகம் 1235-ல் சேர அரசனுன ரவிவாம வீரராஜ குலசேகர தேவனுல் கோயில் முழுவதும் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட செய்தி தெரிகிறது[3]. வாகீசமடம் என்ற பெயருடன் ஒன்று இத்தலத்திருந்திருக்கவேண்டும் இதற்குக் குலோத்துங்கன் I தனனுட்சிக் காலததில் நிலம் அளித்துள்ளான்[4]

[1] *36* of *1903*, [2] *47* of *1903*, [3] *34* of *1903*, [4] *49* of *1903*.

41 திருச்சேய்ஞலூர்

முருகன் திருக்கைலையில் இருநது, சூரசம்மாரததின பொருட்டு, வீரமகேந்திரததிற்கு எழுநதருளியபொழுது, வழி நடையில இஙகுவந்து சிவபூசை செய்தருளினூர் எனபது கநத புராண வரலாறு சண்டேஸ்வர நாயனூ திருஅவதாரஞ் செய்தருளியதலம். இவவரலாறு இவவூாப் பதிகதது ஏழாம் பாடலில் விளஙகக்காணலாம். சண்டேஸ்வரர் அவதாரஸ்தலம் என்று சம்பந்த சுவாமிகள் சிவிகையினின்றும் இறங்கி நடநது சென்றுவழிபட்டாாகள என்று பெரியபுராணஙகூறும். முருகன் வழிபட்ட தலமாதலின் சேய நல்லூர் என்பது சேய்ஞலூா என்ருயிற்றுபபோலும் இததலம் இக்காலததுச் சேங்கனூர் என வழஙகுகிறது

சுவாமிபெயர் சததகிரீஸ்வரர். அம்மைபெயர் சகிதேவியார் தீாததம் மண்ணியாறு

இது கும்பகோணத்திலிருந்து திருப்பனந்தாள செல்லும் மார்க்கத்தில் 9½-மைல் தூரததில் இருக்கின்றது.

கல்வெட்டு · 89 of 1932 ல் எடுதத ஒனறே உளளது

42. திருவலிவலம்

இது வலியன் பூசிதத தலமாதலின் இபபெயாபெற்றது. வலியன் என்பது கரிக்குருவி சூரியனும், காரணரிஷியும் பூசித்துப் பேறுபெற்றனா சுவாமிசந்நிதி கட்டுமலைமேல் இருக் கின்றது கோயிலைச்சுற்றிக் கிழக்குப்பக்கநதவிர அகழி சூழந் திருககிறது மாடக்கோயிலுள் ஒன்று. சுநதரமூாத்திநாயனூ, திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் 'சொல்லியவேசொல்லி ஏத்துகப்பான்' என இருவர் பாடல் உண்மையும் எடுத்துக் காட்டுகிருர்.

சுவாமிபெயா மனத்துணைநாதர் அம்மைபெயர் மாழையங் கண்ணி தலவிருட்சம் புன்னை தீர்ததம் காரணா கங்கை. திருவாரூருக்குத தென் கிழக்கே 7-மைல் தூரததில இருக்கிறது.

கல்வெட்டுக்கள் .

படியெடுத்தன ஒன்பது உள்ளன இராசேந்திரன் III காலத்தன மூன்று குலோததுங்கன் காலததன இரண்டு இராசராசன் III காலத்தன இரண்டு சுந்தரபாண்டியன் காலததன இரண்டு இத்தலம் அருமொழித தேவ வளநாட்டு வலிவலக் கூற்றததது உபயகுல சுதத சதுர்வேதி மங்கலமான வலிவலம் என்று வழங்கப்பட்டது [1] இறைவன் மனத்துள தேவர் என்றே கல்வெட்டுக்களில் அழைக்கப்படுகிறா உடையார் மனததுள் நாயனரது கோயில் காரியம் பார்ப்பாா சிலரால் தேவப்பெருமான திருமடத்து எதிர் ஒப்பிலாதாா சோமநாத தேவ முதலியாருக்கு நிலம் மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டது [2] இந்தத திருமடம் மனததுள நாயனர் கோயிலுக்குத தெற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது [3] தென் விடங்கலூர், குலோததுங்க சோழ நல்லூர் திரிச்சூலம், பொனவேய்நத பெருமாள நல்லூர் முதலிய கிராமங்கள் பலவேறு காரியங்களுக்குத தானமாக அளிக்கபபட்டமை அறியப்படுகின்றன திருமூலதேவர் திருமடத தில் இருந்த கோயில அர்சசகர் ஒருவருக்கு நிலம் விற்கப்பட்டது என்பதால் திருமூலதேவா மடம் என்பது ஒன்று இருந்தமை புலனுகும் [4]

43. திருச்சோபுரம்

இது இப்பொழுது தியாகவல்லி என வழங்குகிறது முதற் குலோததுஙகன் மனைவி மூவருள பட்டத்து மனைவியாகிய தியாக வல்லியால் திருப்பணி செய்யப் பெற்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது போலும் அகஸதியர் பூசிதத தலம் சமீபகாலம் வரையில் கடற்கரை மணலால் மூடப்பட்டு மேடாய் இருநதது ஒருதுறவி கருப்பக்கிருகத்தின கல்ஸ்தூபி மணலில் காணபபடத் தோண்டி, ஊரவர் உதவியைக்கொண்டு வெளிப்படுத்தினர். பரிவாரங்களுடன் ஆலயம் முழுவதும் மணலிலிருந்து தோண்டப் பட்டது சில அறிகுறிகளால் நகரமே புதையுண்டிருக்க வேண்டுமென்று தெரிகிறது

[1] *110* of *1911*, [2] *108* of *1911*, [3] *109* of *1911*, [4] *116* of *1911*.

சுவாமிபெயர் சோபுரநாதா அம்மைபெயா சோபுரநாயகி. தீர்த்தம் பரம தீர்ததம் இது ஆலப்பாக்கம் ஸ்டேஷனிலிருநது கிழக்கே 1½ மைல் தூரததில் இருக்கிறது கானலாற்றைத தோணியால் கடந்து செல்லவேண்டும் மணற்பாதை

கல்வெட்டு

கல்வெட்டு ஐநது உளளன இஙகே நாத்தனகணபதி கோயில் இருந்ததாகவும், அதற்குச் சுந்தர பாண்டியன் நிலம் அளிததததாகவும் அறியப்படுகிறது * இராஜராஜ தேவர், சாரிபுத்த பண்டிதர், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன I, கோநேரின்மைகண்டான், சுந்தரபாண்டிய தேவர் இவர்கள பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன

44. திருநெடுங்களம்

திருநெட்டான்குளம் என இக்காலதது வழங்கும் வஙகிய சோழன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் சுவாமி நிததியசுநதரா தேவி ஒப்பிலாநாயகி, தீர்ததம் சுந்தரதீரததம் தொண்டைமான்பட்டி ஸடேஷனிலிருந்து தெற்கே 2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள 34 உள்ளன அவை சுந்தரபாண்டியன காலதத்ன மூனறும், கரிகாலன் காலதததது ஒன்றும், ஸ்ரீவல்லபதேவனது ஒனறும், ராஜகேசரிவர்மன் காலததன ஒன்பதும், 3-ம் ராஜராஜன் கல்வெட்டு இரண்டும், ஹொய்ஸள வீரராமநாததேவரது ஒன்றும், திரிபுவன வீரதேவனுடையன இரணடும், பரகேசரிவாமனென்றுமட்டும் குறிப்பன மூன்றும், விஜயநகர அரசர்களுடையன ஐந்தும், நாயக்க மன்னரது ஒன்றும் ஏனைய அறியப்படாதனவுமாக அமைந்தன.

* 114 of 1904.

இத்தலம் சுந்தரபாண்டியன் காலதது பாண்டிய குலபதி வடகரைநாட்டுத் திருநெடுங்களம் என்றும்[1], இராஜராஜ தேவன III காலத்து பாண்டியகுலாசனி வளநாட்டு வடகாவிரி நாட்டுப் பிரமதேயம் தியாகவல்லி சதுர்வேதி மங்கலமான திரு நெடுங்களம் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது இறைவன் திருநெடுங களமுடைய நாயனுர்[2], நெடுங்களமுடையார, உலகாண் டேஸ்வரமுடையார்[3], களந்தை நாயகா[4], திருநெடுங்கள முடைய தம்பிரானுர்[5], நிழலார் சோலை வளமுடையநாயனுர[6] திருநெடுங்களத்து ஆள்வாா[7] என்றெல்லாம் வழங்கப்படுகிருர்.

இவ்வரசாகள் அனைவரும் கோயிலுக்குப் பொன்னும், நெல் லும், நிலமும் அளிதத செய்தி அறிவிககப்படுகினறன அரசர் களேயனறி அரசருடைய தணடல் நாயகர்களும், அரசகாரியம் பாாப்பவர்களும், மனைவியார்களும் அறம் செய்துளளனா. ராஜகேசரிவர்மன் மூன்ருமாண்டில் உறையூர் உடையான் ஒருவனுல் லோககசுந்தரத் திருபபடிமம் பிரதிஷடை செய்யப் பட்டது[8], பிள்ளையார் கணபதி கோயிலுக்கு விளக்கிடு செயவிததான் ராஜகேசரிவாமன் I (கி பி 985—1013) பிததளையால் செய்யப்பட்டு பொன்முலாம் பூசப்பட்ட மததளி ஒன்றைக் கம்பன மணியனுை விக்கிரமசிங்கன் மூவேந்த வேளாளன் என்பான் ஸ்ரீபலி உபயததிற்காகச் செயது கொடுததான்[9] இக்கோயிலில் முழுக்குடி அரசன் வல்லப தேவன ரங்கமண்டபம் கட்டிக்கொடுத்தான[10]

45. திருஓத்தூர்

இது திருவததூர் என வழஙகுகிறது இறைவன் தேவா களுக்கும், முனிவாகளுக்கும் வேதததை அருளிச்செய்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது சம்பநதசுவாமிகள் எழுந்தருளியபோது கோயிலைப் பராமரித்துவந்த சிவனடியார் ஒருவா கோயில் நிலங் களில் பனைவைதது வளர்ததார் அவை ஆண்பனையாயின சமணர்கள பரிகசிததனர் அதைக்கண்டு இவர் வருந்திச் சுவாமி

[1] 627 of 1909, [2] 667 of 1909, [3] 579 of 1909, [4] 692 of 1909, [5] 693 of 1909, [6] 793 of 1909, [7] 682 of 1909, [8] 682 of 1909, [9] 691 of 1909, [10] 692 of 1909.

களிடம் விண்ணப்பித்தார் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம்பாடி திருக்கடைக்காப்பில் 'குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஓத்தூர்' என்று அருளியபோது அவை பெண்பனையாயின ஆலயத்தில் பனை உருவம் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பூசிக்கப்பட்டு வருகிறது சிவாலயத்துள்ளேயே ஆதிகேசவப்பெருமாள் சந்நிதியும் இருக்கிறது

சுவாமி வேதநாதர் அம்மை இளமுலைநாயகி தீர்த்தம் சேயாறு (வேததீர்த்தம்) அசசிறுபாக்கம் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே 18 மைலிலும், காஞ்சிபுரத்திலிருந்து மேற்கே 18 மைலிலும் இருக்கிறது

கல்வெட்டு·

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 29 உள்ளன அவற்றுள் இராஜாதிராஜன், குலோத்துங்கன், இராஜேந்திரன், பொத்தப்பிசசோழன், ராஜராஜன I. III. விக்கிரமசோழன் ஆகிய சோழ அரசர்கள் காலத்தனவும், சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியன் காலத்தனவும், கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலத்தனவும், ராஷ்டிரகூட கன்னரதேவன் காலத்தனவும் ஆக அமைந்துள்ளன

இறைவன் பெயர் வேதபுரீஸ்வரர் எனவும், ஓத்தூர் உடைய நாயனார் எனவும் வழங்கும் கோயில்வழிபாட்டிற்கும் நிவேதனத்திற்கும், ஆச்சகாக்கும் நிலமளித்த செய்திகளும், பூந்தோட்டத்திற்கு நிலமளித்த செய்திகளும் அறிவிக்கப்படுகின்றன. விளக்கிற்காகப் பசுக்கள்வாங்கி விடப்பட்டமையைத் தெரிவிக்கின்றன. சிறப்பாக, விளையாட்டாக வேட்டைக்குச் சென்ற ஒருவன் எய்த அம்பு குறிதவறி ஒரு மனிதன்மேல் பட்டுவிட, அதற்காகத் திருஓத்தூர் சபையாரைக்கூட்டி குற்றத்தைக்கூறி, சபை விதித்தவண்ணம் குற்றத்தண்டமாகக் கோயிலுக்கு 16 பசுக்களை வாங்கிக்கொடுத்து விளக்கிடச் செய்தான்.* விக்கிரமசோழன் (கி பி 1118—35) காலத்து வெள்ளம்புகுந்து விளைச்சலழிந்ததால் குடிகளுக்கு வரிகட்ட முடியாமல்போக இரண்டாயிரம்குழி நிலத்தை 25 காசிற்கும்,

* 77 of 1900

4450 குழி புன்செய்யை 20 காசிற்கும் கோயிலுக்கு விற்று இறையிலிசெய்தான் [1], மூன்றும் குலோத்துங்கன் பொன் ஆபரணங்கள அளிததிருக்கின்றான் அதேகோயிலில் சிதம்பரேஸ்வர ஆலயம் ஒன்று இருப்பதாக அறியப்படுகிறது [2] கேதாரிநாதர் மடம் என்ற ஒன்று குறிப்பிடப்படுகிறது [3].

46. திருஅம்பர்மாகாளம்

இததலம் கோயில்திருமாகாளம் என வழங்கும். அம்பன் அம்பாசூரன இருவரையும்கொன்ற காளி பாவந்தீர இறைவனை இத்தலததுப் பூசை செயதாள் மாகாளரிஷியும் பூசிதத தலம். காளிகோயில் தெற்குப் பிராகாரததில் உள்ளது வைகாசி மாதத்தில் சோமாசிமாறர் யாக உற்சவம் நடைபெறும். சிறிய உருவமுடைய பாணலிங்கம் குவளை சாத்தப்பட்டுள்ளது. இறைவன் காளகண்டேசுவரர் இறைவி படசநாயகி. தீர்த்தம் மாகாள தீர்ததம். சோமாசிமாறநாயனர் யாகஞ்செயத தலம். இததலம் பேரளம் திருவாரூர் மார்க்கததிலுள்ள பூநதோட்டம் ஸடேஷனிலிருநது கிழக்கே 1½ கல் தூரததில் உள்ளது

கல்வெட்டுக்கள் :

இததலம் முதற்குலோத்துங்கன் காலதது உயயக்கொண்டார் வளநாட்டு அம்பர் நாட்டு அம்பாதிருமாகாளம் என வழங்கப்பட்டது [4] இராஜகேசரிவாமஞன குலோததுங்கன் காலத்து, பூபாலகுலவல்லி வளநாட்டு அம்பாநாடடு அம்பா மாகாளம் எனவும் [5] வழங்கப்பட்டது இறைவன் திருமாகாளம் உடையார் [6], திருமாகாளத்து மகாதேவர் [7] என வழங்கப் படுகிறார் இக்கோயிலுக்கு முதற்குலோத்துங்கன் காலத்து நுளம்பராசன் வேண்டுகோளுக்காக மாததூர் திருசசிற்றம்பலநந்த ராசஞல் புரவுவரி விளாகம் என்ற கிராமம் கோயிலுக்களிக்கப்பட்டது [8] மேலும் அவனது ஆட்சி 42-ம் ஆண்டில் வேதந்தூர் என்ற கிராமத்தை அம்பா உதயமார்த்தாண்டன் அளித்திருக்கிறான் [9].

---

[1] 87, 88, [2] 100, [3] 98 of 1910, [4] 93 of 1910, [5] 107 of 1910, [6] 107 of 1910, [7] 116 of 1910, [8] 94 of 1910, [9] 95 of 1910.

சேக்கிழான்வேளான் திருவாய்க்குலமுடையான் எயினிகுடி கிராமத்தை அளித்தான் முன்னரே அதை அனுபவிததுவந்த காணியாளரைத தளளிவிட்டுப புதிதாகப்பயிரசெயய ஏற்பாடு செயதான் விககிரமசோழன் காலததில் (கி. பி 1118 of 35) நிலமளிதத செயதி அறியப்படுகிறது சிறப்பாக ஆட்கொண்ட நாயகனையும் அம்மையையும் கோயிலுக்கு வார்ததுககொடுதது, திருவமுதுக்கு க்ஷததிரிய சிகாமணி வளநாட்டுப் பனையூா நாட்டுச சிறுவேலூரானுன அமுதன திருசசிற்றம்பலமுடையான் உதயமாாததாண்ட மூவேந்த வேளான நிலமுமளிததான் அதே அம்மைக்கு மற்ருே சிறுவேளூா உடையான் நிலமளித திருக்கிருன் இந்த ஆட்கொண்ட நாயகர் எனபது சோமாஸ கந்தரின் பெயர்போலும் இவரைப்பற்றி விக்கிரமசோழன காலதது கல்வெட்டும் அறிவிக்கிறது [1] இறைவனுக்கு முததுக கழுத்தணி, வைரமுடி இவற்றைக் காரிபுலியனுன சோழ மாராயன அளிததான, விக்கிரமசோழன திருமாளிகைப பத்தியைககட்டினுன் [2] மற்றும் விளக்கிற்காகவும், விழாவிற் காகவும் பொன்னும், நிலமும் அளித்த செய்தியை அறிவிக் கின்றன முதுபகவர் என்ற கோயிலொன்று குறிபபிடப் படுகிறது [3]

உமாபரமேஸவரி காளி அம்மையாக இருததல்வேணடும் இதனை அமைத்தவன விக்கிரமசோழன் பூசைககும் அமுதுக்கு மாக நிலம் வழஙகியிருக்கிருன இராஜேந்திரசோழனும் அக் கோயிலுக்கு நிலம் வழஙகினுன் [4]

47. திருவல்லம்

இத்தலம் இபபொழுது திருவலம் என வழங்கப்படுகிறது. வில்வாரண்யதலம், தீக்காலி என்பான பூசித்துப் பேறுபெற் றமையன் தீக்காலி வல்லம் எனவும் வழஙகும். நவக்கிரகஙகளும், வல்லாளனும் பூசித்துப் பேறுபெற்றனா சுவாமி வலலநாதா இறைவி வல்லாம்பிகை தீர்த்தம் கௌரிதீாததம். இததலம் திருவல்லம் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே ½ மைலில் உள்ளது

[1] 108 of 1910, [2] 99 of 1910, [3] 111 of 1910,
[4] 100, 101 of 1910.

கல்வெட்டுக்கள்

கோபபரகேசரியான ராஜேந்திரசோழன (கி. பி. 1050–62) 3 ம் ஆணடில் உததியோகஸ்தன் ஒருவனிடமிருந்து 25 கழஞ்சு பொன்வாங்கித தீடசதரிடங் கொடுததான்[1] அதேயாண்டில் வாணபுரததிலுளள பேரவையோா சஙகரதேவன் மகனுன வைதும்ப சோமநாதனுக்கு 1000 குழி நிலம் விற்றதையும் அவர்கள் அதைத திருவைய ஈஸ்வரருக்கு உரிமையாக்கியமையும் குறிக்கிறது[2]. 4-ம் ஆண்டில் முதல் இராசராசன் உத்தியோகத்தனுன ஈராயிரவன் பல்லவராயனுல் இராசராசேஸ்வரர் கருப்பக்கிரகம் கட்டப்பட்டது 2 விளக்கிற்காக 2000 குழி நிலமும் அளிசகப்பட்டது[3]

கோராஜகேசரி வர்மனுன இராஜமகேந்திரன் காலதது 2-ம் ஆண்டில் படைததலைவனெருவன் திருவலலம் பேரவையிலிருந்து 800 குழி நிலம்பெற்று அதைக் கோயிலுக்குக கொடுத்தான். அதன் விலை 64 காசு (22 கழஞ்சு 8 மஞ்சாடி)[4]. குலோத்துங்கன் 23-ம் ஆண்டில் ஒரு கஙகதலைவனுல் வீரசோழன் மனைவியான தன்னுடைய மகளுக்கு நனறுண்டாக விளக்குப் போடப்பட்டது[5]. மூன்ரும் குலோததுஙகன் 8-ம் ஆண்டில் திரிசூலக்காசு கோயிலுக்களிக்கபபட்டது[6] 34 ம் ஆண்டில் கங்க அரசியான அரியபிளளையால் இரணடு விளக்கு தானம் செய்யப்படடன[7] கோராஜகேசரிவர்மன I, 7-ம் ஆண்டில் இறைவி திருவுருவம் செய்யவும் ஒரு விளக்குக்கும் ஒரு பிராமணனுல் 1700 குழி நிலமும் தூயநாட்டில் மந்திரம் பேரவையினின்றும் 1700 குழி நிலமும் வாங்கப்பட்டன[8] 26-ம் ஆண்டில் 4-ம் விக்கிரமாதித்தனிடமும் 3-ம் ஜயசிம்மனிடமும் வெற்றிபெற்றமையும், கோயிலுக்கு விளக்குபோடப்பட்டமையும் தெரிகிறது[9] 7-ம் ஆண்டில் மதுராந்தக கணடராதித்தன் கோயிலுக்கு வந்தமையும் 1000 குடங்களால் அபிஷேகித்தமையும், வருமானத்தை ஆராய்ந்தமையும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது[10].

---

[1] *75* of *1889*, [2] *92* of *1889*, [3] *299* of *1897*, [4] *5* of *1890*, [5] *300* of *1897*, [6] *301* of *1897*, [7] *303* of *1897*, [8] *8-a* of *1890*, [9] *9* of *1890*, [10] *10* of *1890*.

கோராஜ இராஜகேசரிவர்மன் I, 16-ம் ஆண்டில் 700 குழி நிலம் சங்கரதேவனுக்கு விற்றமையும் அவன் அதைத் திருவைய ஈஸ்வரருக்களித்தமையும் தெரிகிறது [1]. கோராசகேசரிவர்மன் இராசராசதேவன் 20-ம் ஆண்டில் 90ஆடுகள தானம்செயதான். 3-ம் ஆண்டில துாயநாட்டிலுளள குககனூர் கிராமத்தின வருவாயகளைத திருவல்லம் கோயிலுககுக் கொடுததான [2] மகாவலி வாணராயனது பொனபடு குட்டததிலுள்ள சில நிலஙகளை ஒருவன்வாங்கி விளக்கிற்காகவும் படையலுக்காகவும் கொடுததான [3] வாணவித்தியாதரன காலதது விளக்கெரிக்க 20 கழஞ்சு பொன் கொடுக்கப்பட்டது [4] விக்கிரமாதிததன் I வேண்டுகோளின்படி மூன்று கிராமஙகள் (விடேல் விடுகு விக்கிரமாதித்த சதுாவேதிமங்கலம்) தானம்செயயபபட்டன [5]. வாணராயனது சகம் 810-ல எடகூரிலுளள ஒரு பார்ப்பனனுல காரநாட்டிலுளள வன்னிப்பேடு கிராமததாரிடம் 25 கழஞ்சு பொன் கொடுக்கப்பட்டு அதன் வடடியிலிருந்து விளக்குப போடப்படடது [6]

சோழபூபன் மகனுன வீரசம்பன சகம் 1236-ல் ஆததமணடபம் ஞானமூாததி என்ற பெயருடைய துறவியாலும் பிருதா அரசனுலும் கட்டப்பட்டது மேலும் கருபபக்கிருகமும் கட்டபபடடது (வீரசம்பன் படைததலைவனு? ஒருநாயகனு? ஊகிக்க வேணடியுளளது) [7] வாணவிததியாதர ராஜன என்கிற வாணராயன் விளக்கிற்கு நெயயிட 25 கழஞ்சு பொன வழஙகிஞன் [8]. விசயகண்ட கோபாலதேவன் மூன்ருமாணடில் அழகிய பல்லவன காலதது 3-ம் இராசராசன் நிலமணியக்காரர் $\frac{1}{16}$ பாகவரியையும் $\frac{1}{5}$ பாகவரியையும் தள்ளியமை தெரிகிறது [9]. ராஷ்டிரகுப்த அமோகவர்ஷனன் I மருமகன் காலதது பொற்கொல்லன் ஒருவன கோயிலுக்கு நிலம் தானம் செயதான [10].

---

[1] 11 of 1890, [2] 1415 of 1890, [3] 12 of 1890, [4] 298 of 1897, [5] 1-a of 1890, [6] 1-b of 1890, [7] 3 of 1890, [8] 77 of 1889, [9] 79 of 1889, [10] 76 of 1889.

48. திருப்பருப்பதம்

இத்தலம் பருப்பதம் எனவும், ஸ்ரீசைலம் எனவும் வழங்கும். அர்ச்சுனக்ஷேத்திரங்கள் மூன்றனுள் இது ஒன்று. மல்லிகார்ச்சுனம் எனவும் வழங்கப்பெறும். திருநந்திதேவர் இறைவனைத் தாங்க மலையுருவாகத் தவஞ்செய்த தலம். இத்தலத்திற்குச் செல்லும்வழி மிக அருமையானது. இதனைச் சுந்தரமூர்த்தி தேவாரம் 'செல்லல் உறவரிய சீபருப்பதமலை' என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது. சுவாமி பருப்பதநாயகர். இறைவி பருப்பத நாயகி. தீர்த்தம் பர்வததீர்த்தம்.

இத்தலம் கர்னூல் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தது. நந்தியால் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 60 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. 40மைல் தூரம் மலைகளின்மேல் ஏறியும் இறங்கியும் செல்லுதல் வேண்டும்.

கல்வெட்டுக்கள்

விஜயநகர அரசனான வீரப்பிரதாப வீரநரசிங்கராயன் இங்கு வந்து வழிபட்டிருக்கிறான். ஒரு பருவதையன் என்பானும் அவன் மனைவியும் இங்குவந்து 'சித்தபுரம்' என்னுமிடத்தில் ஒரு குளம் வெட்டி நந்தவனம் அமைத்தனர். கிருஷ்ணதேவ ராயனுடைய மந்திரியான சந்திரசேகர அமாத்யா என்பவன் கல்யாணமண்டபத்தைக் கட்டிப் பொற்கலசம் ஸ்தாபித்தான். மல்லிகார்ச்சுன கோயிலுக்கு முன்புறத்தில் ஒருமண்டபங் கட்டினான். நந்தீஸ்வரத்திற்கும், பிருங்கீஸ்வரத்திற்கும் பொன்னாலேயே திருவுரு அமைத்துக்கொடுத்தான். அந்த மண்டபத்தில் தமராசா என்பவன் கிருஷ்ணதேவராயா சந்திரசேகரஅமாத்யா இவர்களுடைய கற்சிலைகளை அமைத்தான். கோயில் செலவுகளுக்காகச் சிவபுரம் என்னும் ஊரைத் தானமாக வழங்கினான். பொற்கிண்ணமும், வெள்ளிப்பீடமும் அளித்தான். நந்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அதற்கு முன்பக்கத்தில் பொற்றூண் ஒன்றை நிறுவினான். வீரப்பிரதாப அச்சுதராயன் காலத்தில் மல்லப்பநாயுடு என்பவன் பிரமராம்பா அம்மைக்கு ஒருமணியும் சரிகையாடையும் அளித்தான். விஜயராயமகாராயன் மகளும், பாண்டியபெருமாளதேவனின் மனைவியுமாகிய லெட்சம்மாள்ஜி ஆயி என்பவள் தினசரி ஐந்து ஜங்கமர்களுக்கு உணவளிக்க

நிலம் வழங்கினாள். சாளுவ அரசனான பதமலலபபன் ஒருகுளம் வெட்டியிருக்கிறான் காகதீய அரசனான பிரதாபருத்திரதேவ மகாராஜா காலததில் அவனுடைய முதல மநதிரி உசசிக்கால வழிபாட்டிற்காக கமநாட்டில் நிலம் வழங்கியிருக்கிறார். ஜன மாதா பண்டபத்திற்கருகில் ஒரு கோயிலேயும் கட்டியிருக்கிறா அன்னப்பஜயன் என்பவன் மல்லிகாாசுன தேவர்கரும் பிரம ராம்பா தேவிக்கும் நைவேததிய நிபநதஙகளே அளிததேதாடு முகமண்டபஙகட்டுவித்தான் தென்னண்டைமதில பிராகாரத தைப் பழுதுபார்ததான் இரும்புத தூணகளே நிறுததித தெற்குக் கோபுரததையும் பழுதுபாாததான். பயிராகிஸநதகி என்பவன் தன் மனேவியினபெயரால் பூநதோட்டததிற்கு நிலம் அளித்துள்ளான் இவையன்றி நந்திநாதா,பிருஙகிநாதர் முதலிய வர்களே வழிபடுகிறவாகளுக்கு வீடுகள கட்டி அளிதத செயதி யும், செஙகையன் என்பார் சந்தனக்கல் வைததும் அறியப் படுகின்றன. பிரதானகங்கைக்கு இரணடாம் விதரிகரனின மனேவியான கடம்பவிததலம்பா படிககடடு கட்டினாள் விதத லேஸ்வரருக்கு ஒரு உருவசசிலே வழஙகினாள் இநதத் தருமங களேச்செயய இறைவன் அவட்குக் கனவில்வநது அருளியதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். மேலும் சநதிரசேகரன் வீரபததிரதேவா கோபுரததையும், தூண்களேயும், பொற்கலசஙகளேயும் அமைத திருக்கிறான உதயகிரி அப்பனேயங்காரு நநதித தூணிலிருநது துர்க்காதேவிகோயில வரையில் படிக்கடடுகளேக் கட்டுவிததான. கொண்டபட்டி என்பவன் கோயில் முழுமையும் புதுபபிததிருக கிறான் இவையன்றிப் பல அன்பர்கள் பொற்றூண்கள் அமைத்தும், படிக்கட்டமைததும், முகமண்டபஙகட்டியும் பணிசெயதார்கள் என்று தெரிகிறது

49. திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்

இத்தலம் திருச்செங்கோடு, திருசசெஙகுன்றூா, நாகா சலம் என வழங்கப்பெறும் மேலவீதியிலிருநது பார்ததால மலே, நாகம்போல் தோன்றுவதால் நாககிரி எனப்பட்டது சுபபிரமணியசுவாமி சந்நிதி தனியே அமைந்துள்ளது சுவாமி சந்நிதி மேற்குப்பார்ததது முருகன் சந்நிதி கிழக்குப்பாாததது. விஷ்ணுகோயில் கோயிலுக்குளளேயே தனியேயிருக்கிறது.

சுவாமி அர்த்தநாரீஸ்வரர். அம்மை பாகம்பிரியாள், அர்த்த நாரீஸ்வரி விஷ்ணுக்கு ஆதிகேசவப்பெருமாள் என்றுபெயர். அர்த்தநாரீஸ்வரர் பாதத்தில் ஒரு சிறு ஊற்று இருக்கிறது. இது விறல்மிண்ட நாயனுருடைய அவதாரஸ்தலம். தீர்த்தம் பிரமதீர்த்தம் முதல் 16 தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

இத்தலம் சங்ககிரிதுர்க்கம் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே 6 மைல்தூரத்தில் இருக்கிறது. ஈரோட்டிலிருந்து பஸ் மூல மாகவும் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டு :

பரகேசரி வர்மனை முதலாம் இராஜராஜன், மதுரை கொண்ட முதற் பரகேசரிவர்மன், சுந்தரபாண்டிய தேவன், சொக்கப்பநாயக்கன், சொக்கலிங்கநாயக்கன், மைசூர் கிருஷ்ண ராஜ உடையார் முதலிய அரசர்களின் கல்வெட்டுக்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன அவற்றால் அறியப்படுவன பெரும் பாலானவை அந்தணர்களுக்கு அன்னமும், யாத்ரீகர்களுக்கு உணவும், விளக்கிற்கு நெய்யும் அளிக்கப்பட்ட நிபந்தங்களே யாகும் 192 முதல் 194 வரையிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் சுப்பிர மணியப் பிள்ளையார்கோயிலைப்பற்றி அறிவிக்கின்றன. கி பி. 1660 முதல் 1682 வரை அரசாண்ட விஸ்வநாத சொக்கலிங்கர் காசிவிசுவேசர் கோயிலையும் கோபுரத்தையும் கட்டினர்.

50. திருப்பூவணம்

இது பிரமன் பூசித்த தலம். 'நான்மறையோன் கழலே சென்றுபேணி ஏத்த நின்ற தேவர்பிரான் இடமாம்' என்பது சம்பந்தர்தேவாரம். பொன்னனையாள் என்னும் தாசிக்காகக் சொக்கலிங்கப்பெருமான் சித்தர்வடிவாக எழுந்தருளி ரசவாதம் செய்து சோமாஸ்கந்தர் திருவுருவத்தை அமைக்க அருள் செய்தனர் என்பது திருவிளையாடற்புராணத்துட் காணப்படும் வரலாறு.

இத்தலம் என்றும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களும் ஒருங்கு கூடி வழிபடும்தலமாக இருந்தது என்பதனை 'முன்சேர் தென்னர் சேரர் சோழர்கள் தாம் வணங்கும் திருப்பூவணம்' என்னும்

சம்பந்தசுவாமிகள் வாக்கும், 'உதியருடன் வன்றெண்டர் தாமிருந்த இடங் கெழுமி வளவனூர் மீனவனூர வளம்பெருக மற்றவரோடும் அளவளாவிய விருப்பால் அமாநது கலந்து இனிதிருநதார்' என்னும் சேக்கிழார திருவாக்கும் சான்றுகும்.

இறைவன பூவணநாதர் இறைவி மின்னம்மை மின்னனை யாளம்மை எனறும் வழஙகுவதுணடு விருட்சம் பலா. தீாததம் வைகை மதுரைககுககிழக்கே 12 மைல் தூரத்தில் இததலம் இருக்கிறது இது ஒரு ஸ்டேஷன்.

கல்வெட்டு.

கோநேரின்மைகொண்டானது எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் புஷ்பவனேஸ்வரா கோயிலுக்கு நிலம் வழஙகினுன். குலசேகர தேவன் தனது 25 ஆம் ஆட்சி யாண்டில் தினநதோறும் வேத பாராயணஞ செய்ய 1008 பிராமணர்களுக்கு உணவிற்காக நிலம் அளிததான ஒரு செப்பேடு ராஜகெம்பீர சதுர்வேதி மஙகல சபைககு 25 காசுகள வழங்கியதை அறிவிக்கிறது

51. திருமாற்பேறு

இததலம் ஹரிசக்ரபுரம் எனவும் வழங்கும் திருமால் ததீசி முனிவருடன போர்செய்ய அவா சக்கரம் வாய்மடிநது போயிறறு சலந்தரனைக் கொன்ற சக்கரம் சங்கரனிடத் திருப்பதையறிநத திருமால் இத்தலத்திற்குவந்து இறைவனை ஆயிரந்தாமரைகொண்டு அர்ச்சிக்க, இறைவன் ஒரு நாள் ஒரு மலரை மறைததுவிட்டார் திருமால் அதற்குபபதிலாகத் தம் கணணேயிடநது அாசசிக்க, சுதரிசனம் என்னும் சக்கரததை ஈநதாா கண் இடந்து அாசசித்தமைக்காக பதுமாக்ஷன எனனும் பெயரையும் கொடுததார். சோமனும் பூசிததுப் பேறுபெற்ற தலம். இசசெய்தி 'மன்னி மாலொடு சோமன் பணிசெயும் மன்னுமாற் பேறடிகளே' என்னும் தேவாரத்தானும், 'பெருமாற் றினபடைவேண்டி நற்பூம்புனல வருமாற்றின் மலர் கொண்டு வழிபடும் கருமாறகின்னருள் செயதவன்' எனனும் திருக்குறுந்தொகையானும் அறியப்படும் இறைவன்பெயர் மால்வணங்கீசர், மணிகணடேசர். இறைவி கருணைநாயகி,

அருசஞுக்ஷியம்மை, தீர்த்தம் பாலாறு இத்தலம் பளூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்மேற்கே 2 கல் தொலைவில் உளளது

கல்வெட்டுக்கள :

ஜயஙகொண்ட சோழமண்டலத்திலுளள காமக்கோட்டத்தின் பகுதியான வல்ல நாட்டிலுள்ள திருமாற்பேறு [1] என்று ராஜகேசரிவாமன் திரிபுவனச்சக்ரவர்ததி குலோததுஙக சோழன்காலததில் குறிக்கப்பட்டுளளது. இறைவன பெயா கல்வெடடுக்களில் திருமாற்பேறுடையார், ஆளுடையார், உததம சோழீஸ்வரமுடையார், அவிமுக்தீஸ்வரமுடையார் என்று வழங்கப்படுகினறன இததலததில் அக்கினிஸ்வரக் கோயில் ஒனறு தனியே இருந்திருக்கவேண்டும் இக்கோயிலுக்குக் கணடராதிததனல் ஐம்பெருஙகுழு ஏற்படுத்தி நிலங்களைக் கவனிக்கவும், படையலுக்கு நெல்கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செயயப்பட்டுளளன [2]. இங்குள்ள விஷ்ணு கோயிலிலுள்ள இறைவன் பெயர் கோவிந்தபதியில் நின்றருளிய பெருமானடிகள் என்பது [3]. இது தண்டகநாட்டின் ஜில்லாவான தர்மக்கோட்டத்தின் பிரிவான வல்லநாட்டில் கோவிந்தபதியிலுள்ள கோயிலிலுளள நின்றருளிய பெருமான் ஆகும் [4]. மாற்பேறுடையார் கோயிலைக் கட்டவும், சுற்றுமண்டபத்தை முற்றுப்பெறச செய்யவும் விராட அரசன் அனையமான் என்கிற மணடலாதித்யனல் தானம் கொடுக்கப்பட்டது [5], உததமசோழீஸ்வரமுடையார் உருவம் தயார்செய்ய சேதிராயன் என்பவனல் நிலம் தானம் செயயப்பட்டது [6]. உமாபத்தராகியார் (அதிசுந்தர தேவதேவியார்) உருவம் தயார்செயய சோழன் ராஜகேசரி வாமனல் நிலம் தானம்செய்யப்பட்டது [7]. மணவாளப்பெருமாள் உருவம் செயயவும், ஆபரணம் தயார்செய்யவும் பரகேசரிவர்மன் ராசேந்திர சோழன ஆட்சியில் ஆவனசெய்ததைத் தெரிவிக்கின்றது [8] கோயிலில் அனையமான் பரமண்டலாதிததன ஒரு மணடபம் கட்டியுளளான [9]. நம்மாழவார் திருவாயமொழியின வரிகள் கருப்பககிருகத்தின மேற்குச் சுவரில் காணப்படுகின்றன [10] மணவில்கோடடத்தின பகுதியான மேல்பழுங்கூர்

[1] 271 of 1906, [2] 283 of 1906, [3] 303 of 1906, [4] 314 of 1906, [5] 267 of 1906, [6] 277 of 1906, [7] 284 of 1906, [8] 321 of 1906 [9] 323 of 1906, [10] 326 of 1906

நாட்டில் சிறியரூரில் கோவிநதபதி ஆழவார கோயில் ஒன்று உள்ளது [1] தோழனா தந்தையால் கோவிநதபதி ஆழவாரமீது ஒரு திருப்பதியம் பாடப்படடுளளது [2].

சோழன இராசகேசரிவர்மன் காலததில் வைஷணவாகளில 18 நாட்டை குறிககபபடுகிறகின்றது. மேலும் வண்டல்படிநத நிலங்களைப்பற்றியும் பாலாற்றில் வெளளம்வநததைப்பற்றியும், இதற்குச் செப்பனிட 1000 கூலிகள நியமிககபபட்டு ஒவவொரு வருக்கும் 12 கோல் நிலம் கொடுககப்படடதுபற்றியும் அறிவிக் கப்படுகினறன [3]. மற்றைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்கிற்கு, பிராமணஉணவிற்கு, அபிடேகததிற்கு பொன, நிலம், பசுக்கள, குடங்கள முதலியன கொடுக்கப்பட்டதைத தெரிவிக்கின்றன.

52. ஊறல்.

இத்தலம் தக்கோலம் என வழங்கப் பெறும் நநதிதேவரது வாயினின்றும் நீர சுரபபதாலும், இறைவனது திருவடியி னின்றும் நீர சுரபபதாலும் ஊறல என்று வழஙகுவதாயிற்று. சம்வாத்தமுனிவா பூசிததுப பேறு பெற்றதலம். இக்கோயிலை யடுத்து மதிலோரததின கிழக்கே உள்ள கஙகாதரர் சந்நிதியில் மேற்குப்பிராகாரத்தில் விருஷபவாயில் அகோராதரம் தீாததம் வருவது ஸதல மகிமையைவிளக்கும். இறைவன உமாபதீஸ்வரர், ஜலநாதேஸ்வரர். இறைவி உமையம்மை தீாததம் பார்வதி தீாத்தம். விசயநகர அரசர்களால நந்திதீர்ததம் என்றழைக்கப் பட்டது. தக்கோலம் ஸ்டேஷனிலிருநது கிழக்கே ஒருகல தொலைவில் இத்தலம் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

கல்வெட்டில் ஜலநநதீஸ்வரா என்று வழங்கப்பெறும். இராஜகேசரிவர்மன் ஆட்சியில் கஙகமன்னன் பிருதிவிபதியால் வெளளிப்பாத்திரம் தானம் செய்யப்பட்டது [4]. அவன் மனைவி அருளமொழி நஙகையால் கோதானம் செயயபபட்டது [5].

---

[1] 326 of 1906, [2] 333 of 1906, [3] 322 of 1906, [4] 5 of 1197, [5] 7 of 1197.

கோ பார்த்திவேந்திர வாமன் ஆடசியில துாக்கைசசிலேக்கு விளக்குகள அளிக்கப்பட்டுளளன [1]. திரிபுவனச்சக்ரவர்தகி குலோததுஙகன் ஆட்சியில திருக்காளத்திதேவன் என்கிற யாதவனுல் நிலம் தானம் செய்யப்பெற்றுளளது [2]. மற்றவை விளக்கிற்கும், மற்றச்செலவுகளுக்கும் பொன், பணம், நிலம் ஆடுகள் நெல் முதலியன வழஙகியதைத தெரிவிக்கின்றன.

53. இலம்பையங்கோட்டூர்

இஙகு அரம்பாதியர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். அரம் பையஙகோட்டூர் என்பது இலம்பையஙகோட்டூா என மருவியது. இறைவன் சந்திரசேகரர். இறைவி கோடேந்து முலேயம்மை தீர்த்தம் சந்திரதீாததம். இததலம் திருவிற்கோலத்தினின்றும் தென்மேற்கே இரணடு மைலில் உள்ளது

கல்வெட்டு

பாண்டியன் கோநேரின்மை கொண்டான் திரிபுவனச் சக்ர வாததி ஜடாவர்மன் சுந்தரபாணடியன் ஆட்சியில் மணவிற் கோட்டததின் பகுதியான கான்றூா நாடடிலுள்ள இலம் பையங்கோட்டூா என வழஙகபபெறும் [3], திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி திரிபுவன வீரதேவனது ஆட்சியில் கான்றூா நாட்டிலுள்ள சதுாவேதிமங்கலம் இலம்பையஙகோட்டூா எனவும் வழங்கப் பெறும் [4]. இறைவன்பெயர் இலம்பையங்கோட்டூர் உடைய நாயனுர் எனபது [5].

ராஜாதிராஜதேவன் காலத்தில், தேவநாயகசுவாமிகோயில், சிவபாதசேகர மூவேந்தவேளாாஞல் கட்டப்படடுள்ளது [6]. மற்றவை விளககிற்கு நெல். பொன், ஆடுகள, நிலஙகள் முதலியன தானங்கொடுக்கப்பட்டதை அறிவிக்கின்றன.

[1] 14 of 1197, [2] 16 of 1197, [3] 232 of 1910
[4] 234 of 1910, [5] 234 of 1910, [6] 231 of 1910

54. திருவிடைச்சுரம்

இத்தலம் மலைகளின் இடையில கற்சுரததில் அமைந் தமையின் இப்பெயர் எய்தியது சனதகுமாரமுனிவா பூசிததுப் பேறுபெற்ற தலம். மூலலிங்கம் ஸ்வரூபததில பிரதிபலிககுக கூடிய மரகதலிஙகம். சம்பந்தமூாததிகள தூரததே எழுநதரு ளும்போது திருமேனிச செம்மைகணடு "விடைச்சுரமேவிய இவர் வணம் என்னே" என்று வியநதுள்ளார் இறைவன் இடைச்சுரநாதர், ஞானபுரீசுரா. இறைவி இமய மடக்கொடி யம்மை.

திருக்கழுக்குன்றததிலிருந்து 3-மைல் சென்று அஙகிருநது வடக்கே திருப்போரூர்சென்று இரண்டுமைலில் வடக்கே திரும்பினுல் அரைமைலில உளளது

கல்வெட்டு

சோழ அரசன் குலோத்துங்க சோழதேவன ஆட்சியில் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலததிலுளள களததூா கோட் டததின் பகுதியான வளநாட்டிலுளள திருவிடைசசுரம் எனறு[1] குறிக்கப்படடுள்ளது இறைவன பெயா திருவிடைச சுரமுடைய நாயனுா, திருவிடைசசுரம் உடையார் என்றும், வழங்கப்பெறும் இஙகு ஜனனபுரீஸவரர் கோயில் ஒனறு உள்ளது. மேலும் கோவர்ததன அம்பாள திருக்காமக் கோட்ட முடைய பெரிய நாசசியாா உருவம் நிறுவ, பெருநதண்டிலததி லுளள கருப்பக்கிரகம் கட்டப்பட்டதையும் கூறுகிறது[2]. இநத இறைவி கருப்பக்கிருகததிற்கு விளக்குப்போட ஆவன செய்யப் பட்டுள்ளது[3] மகாமண்டலேஸ்வர குமார ஜலகராஜ திரு மலையதேவ மகாராயரால் விளக்குக்காகவும் படையலுக்காகவும் நிலம் கொடுக்கபபட்டது[4]. பிளளையாா நீலஙகநாயனுரைப பற்றி[5] விவரிக்கின்றது.

மற்றவை விளக்கிற்காகவும் மற்றவற்றிற்காகவும் பொன் நிலம் ஆடுகள் பசுக்கள இவைகள் அளிக்கப்பட்டமையை அறிவிக்கின்றன.

[1] 335 of 1908, [2] 346 of 1908, [3] 347 of 1906, [4] 337 of 1908, [5] 342 of 1908,

55. திருக்கழுக்குன்றம்

கழுகுகள் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் கழுக்குன்றம் எனப்பெறும். முதல்யுகத்து சாபமெய்திய சண்டன் பிரசண்டன் என்னும் கழுகுகளும், இரண்டாம் யுகத்து சம்பாதி ஜடாயு என்னும் கழுகுகளும், மூன்றும் யுகத்து சம்புகுத்தன் மாகுத்தன் என்னும் கழுகுகளும், நான்காம்யுகத்து சம்பு ஆதி என்னும் கழுகுகளும் பூசித்து முறையே பேறுபெற்றன. வேதங்கள் மலை யுருவாய்ச் சுவாமியைத் தாங்கலின் வேதகிரி எனவும் வழங்கும். வடதேசத்தினர் பட்சி தீர்த்தம் என்பர் இன்னும் இரண்டு பட்சிகள் தினந்தோறும் அன்னத்தையும் உண்டு வலம்வரு கின்றன. 12 ஆண்டுக்கொருமுறை சங்கு பிறத்தலின் சங்கு பிறந்த குளம் என்னும் மகிமையைப்பெற்றுள்ளது. மாணிக்க வாசக சுவாமிகளுக்கு இறைவன் குருமூர்த்தி வடிவமாய்த் தரிசனங்கொடுத்த தலம் இவரன்றி நந்தி, இந்திரன், கோடி ருத்திரர் முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். இறைவன் வேதபுரீஸ்வரர். இறைவி பெண்ணினல்லாளம்மை. மலைச் சொக்கநாயகி அடிவார இறைவன் பெயர் பக்தவத்ஸலர். இறைவி திரிபுரசுந்தரி தீர்த்தம் சங்கு பிறந்த குளம். சங்க தீர்த்தம், பட்சி தீர்த்தம்.

இத்தலம் செங்கற்பட்டிலிருந்து தென்கிழக்கே 9 மைலில் உள்ளது

கல்வெட்டுக்கள்:

பாண்டியமன்னன் ஜடாவர்மன் என்கிற திரிபுவன சக்ர வர்த்தி வீரபாண்டியதேவன் காலத்தில் செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் களத்தூர் கோட்டத்துத் திருக்கழுக்குன்றம் என்றும்[1], சோழர் காலத்தில் களத்தூர் கோட்டத்தில் களத்தூர் நாட்டிலுள்ள உலகளந்த சோழபுரம் என்றும் வழங் கப்பெறும் இறைவன் திருக்கழுக்குன்றமுடைய நாயனார்[2], என்று வழங்கப்படுவர். சண்முகப் பிள்ளையார் குறிக்கப்பட் டுள்ளார்[3]. இராஷ்டிரகூட அரசன் கன்னரதேவன் காலத்தில்

---

[1] *59* of *1909*, [2] *61* of *1909*. [3] *62* of *1909*,

கருப்பக்கிருகத்தின் முன் மண்டபங்கட்ட ஈசானசிவா இட மிருந்து ஒருபட்டி நிலம் வாங்கப்பட்டது[1]. இராஜராஜ புரத்தில் வசிக்கும் ஒருவா 10 காசுகள் கொடுக்கத் தான்வாங்கின நிலத்தை 63 நாயன்மாரில் ஒருவரான நமிநந்தியடிகள பிதாவிடம் கொடுத்துள்ளார்கள[2]. பக்தவத்சலக் கோயில குன்றத்தின மேலுள்ளதாக[3] இரண்டு கல்வெட்டுக்கள அறிவிக் கின்றன கோயிலைப் பழுதுபாரக்க விஜயநகர அரசன பிரதாப புக்கராயா நிலம் தந்துளளார் மேலும் தன பெயராகிய புக்கராயன் சந்தி விழாவிற்காகவும் நிலம் தானம் செய்யப்பட டுள்ளது[4]. ஆயிரப்பிரிவிலுள்ள மக்களால் திருமலை ஆளுடை நாயனா கோயிலுக்கு நிலம் தானம்செய்யப்பட்டது[5] களத்தூர் பிரிவிலுளள மக்களால் அதே கோயிலுக்கு காளிங்கராயன சந்தி விழாவிற்காக நிலம் தானஞ்செய்யப்பட்டுளளது[6]. மாற வர்மன் திரிபுவனச் சக்ரவர்த்தி வீரபாண்டியதேவன் காலத்தில் ஒரு நபரால் சண்முகப் பிளளையார் கர்ப்பக்கிருகத்திற்கு விளக் குப்போட பசுக்கள் தானஞ்செய்யப்பட்டுளளன[7]. விஜயநகர அரசன் வீரவிஜய பூபதிராயரது ஆட்சியில் அரசனுடைய அதிகாரியான நாகேஸ்வரமுடையான் விழாவிற்காக வரியைத் தள்ளுபடி செய்துள்ளான்[8] 17-ம் நூற்றுண்டின மத்தியில் டச்சுக்கார ஆபீசாகளைப்பற்றிய அடையாளச செய்திகள குன்றின் ஒருகால்மண்டபத்தின் கிழததாழ்வாரத்தில் 8 சுவர் களின்மேல பொறிக்கப்பட்டுளளன[9]. இவையன்றி விளக்கு முதலானவற்றிற்குப பொன், நிலம், ஊர், ஆடுகள, பசுக்கள், முதலிய அளிக்கப்பட்ட செய்திகளும் அறியபபடுகின்றன.

56. திருக்கானூர்

உமாதேவியார் சிவயோகத்து எழுந்தருளியிருநதபோது இறைவன செந்தீவண்ணராகத் திருவுருககாட்டிய தலம். இதனை அப்பர்சுவாமிகள 'கானூரில பரமனுய பரஞ்சுடா' என் பார்கள். சுவாமி செம்மேனிநாதர். அம்மை சிவயோகநாயகி

---

[1] 170 of 1894, [2] 179 of 1894, [3] 189 of 1894, 57 of 1909, [4] 57 of 1909, [5] 58 of 1909, [6] 59 of 1909, [7] 62 of 1909, [8] 63 of 1909, [9] 66 to 73 of 1909.

தீர்த்தம் கொள்ளிட நதி இது பூதலூா ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் உளளது

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலம் வடகரை ராஜராஜவளநாட்டுப் பொய்கையூா நாட்டு பணிபதிமங்கலமாகிய கரிகாலசோழ சதுர்வேதி மங்கலத்துத் திருக்கானூர் என்று குறிக்கப்படுகிறது சுவாமி பெயர் இட்சுபுரீஸ்வரர் எனறு கல்வெட்டுக் குறிப்பாளர் எழுதுகிருா. கி பி 1268—1308 ஆண்ட மாறவர்மன் குலசேகரதேவன ஏதோ நிபநதம் அளிததிருக்கிருன் பெரிய நப்பனுன உத்தம சோழ நாடாள்வான கிராமக் காவலாக இருந்தான். ராஜாதி ராஜதேவனுடை நான்காம்ஆண்டுக்கல்வெட்டொன்றில் கரிகாற் சோழீசுரமுடைய மகாதேவர் கோயில் ஒன்று குறிக்கப்படுகிறது. இஙகே திருமேற்கோயில் என்னும் விஷ்ணு கோயில் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.*

57. திருப்பரங்குன்றம்

இது முருகனது ஆறு படைவீடுகளில் ஒன்று முருகன் தெயவயானையைத திருமணம் செய்துகொண்ட தலம் முருகன் வழிபட்ட தலம் சுவாமி பெயர் பரங்கிரிநாதர் அம்மை ஆவுடை நாயகி தீாத்தம் சரவணப்பொய்கை மலைமேல் காசிதீர்ததம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது அதில் பலரக மீன்களை பார்பபோர் கண்ணைக்கவரும். நக்கீரர் வாழ்ந்த நனனகரம். இததலம் மதுரைக்குத தென்மேற்கில நான்கு மைல் தூரததில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

இத்தலததுக் கல்வெட்டுக்களாக செவல் பாதிரியார் குறிப்பவை பதினென்று ஆனல் அவைகள் தெளிவும், வரலாற்று விளக்கம் உடையன அல்ல. கி பி 1843-ல் வீரசிம்மநாயுடு என்பவன் மரபில் வந்த மங்கம்மாள் கோயிலுக்குச் சிறிது தானம் வழங்கினள். சுந்தரபாண்டியதேவன, வீரநாராயண

* 164 of 1911.

குளததிற்குக் கீழப்புறமிருந்த அம்பாண்டியபுரமாகிய புளிங குன்றூா கிராமததைப் பூசைக்கும் பணிக்கும் அளிததான். அதில் கடவுள் பெயர் சுந்தரபாண்டீஸவரமுடையாா என்று குறிக்கப்படுகிறது முகம்மதிய அரசாஙகததின் திவாணுயிருந்த ராஜகோபாலராயர் ஐரோப்பியர் படை மதுரையில் புகுந்து, கோயிலை அழித்து முனனேறிக்கொண்டிருந்தபோது. வயிராவி முததுக்கருப்பன் குமாரன குடடி எனபவன எதிரிப்படைகளைத தடுப்பதற்காகக் கோபுரத்திலிருந்து கீழேவிழ, அவன் பரம்பரையினருக்கு இறையிலியாகச சில நிலஙகள அளிதத செயதி அறியப்படுகிறது

58. திருப்பழனம்

இது திருவையாற்று ஸபதஸ்தானத தலஙகளுள் ஒன்று அப்பூதி அடிகளுடைய அவதாரததலமாய திங்களூர் இதற்கு அணமையில் இருப்பதால் இங்கு வழிபட வந்த அப்பர் அடிகள் இத்தலப் பதிகதது அப்பூதிநாயனா திருப்பெயரை அமைதது அருளிசசெயதார்கள விடந்தீரதத பதிகமாகிய "ஒன்று கொலாம்" என்ற பதிகநிகழ்சசிக்கு இடமானதலம் இது இறைவன் பெயா ஆபதசகாயா அம்மையின் பெயர் பெரிய நாயகி தீாததம் காவிரி இது திருவையாற்றிற்குக் கிழக்கே இரண்டுமைல் தூரததில் உள்ளது

கல்வெட்டு.

இத்தலததைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 29 உளளன இவைகளும் முதற்பராந்தகன் காலமுதற்கொண்டே தொடங்குகின்றன, இவற்றுல் அரசர்களும் அரசியர்களும், அவாகளது தோழிமாாகளும், தண்டத தலைவர்களும் விளக்கிற்காக நிலமும் நெய்யும், பொன்னும் வழஙகியமை அறியலாம் திரிபுவன வீரதேவனுன மூனரும் குலோததுஙகன் சிந்திநல்லூரில் உள்ள நிலங்களை 15500 காசுகளுக்கு விற்று அதைக் கோயிலுக்குக் கொடுததான். இராஜராஜன் மூன்று காணி ஒரு முந்திரி நிலம் அளிததான் என்பதால் அரசாகளின் அன்பின் நுணுக்கம் அறியப்பெறுகிறது கோ இராஜகேசரிவர்மன் காலத்தில் ஒரு வேளாளன் கல்மண்டபம் ஒன்றை எழுப்பித தந்தான்.

59. திருப்பராய்த்துறை

இத்தலம் இந்திரன், குபேரன், சப்தரிஷிகள் இவர்களால் பூசிக்கப்பெற்றது அகண்ட காவிரித்துறையில் உள்ளது. இதனை அப்பர் சுவாமிகள் 'பரக்குநீர்ப்பொன்னி மன்னுபராய்த் துறை' என்று அருளுவார்கள். இறைவன் பெயர் பராய்த்துறை நாதர். தேவியார் பெயர் மயிலம்மையார், தீர்த்தம் காவிரி. விருட்சம் பராய் விருட்சததால் இத்தலத்திற்குப் பெயரா யிற்று திருச்சி ஈரோடு பாதையில் ஸ்டேஷன் உண்டு

கல்வெட்டு :

மதுரைகொண்ட கோப்பரகேசரி வர்மரான முதற்பராந் தகன் காலதநிய கல்வெட்டுக்கள மிகுதியாக உள்ளன. இன்னா ரது என்றறியமுடியாத இராஜகேசரிவர்மன் காலத்திய கல்வெட் டுக்களும் சில உள்ளன அவையன்றிச சுந்தரபாணடியதேவர், கோநேரின்மைகொண்டான் கிருஷணதேவ மகாராயர் கல்வெட் டுக்களும் இன்னாரென்று அறியமுடியாத சில கல்வெட்டுக்களும் உள்ளன எல்லாமாக அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட் டுக்கள் 83 அவற்றால் அறியப்படும் கோயிலைப்பற்றிய உண்மைகள் கோயிலுக்கு விளக்கு எரிக்க ஆடும், பொன்னும் நிலமும் அளிதத செய்திகளாகும்

சுந்தரபாண்டியதேவன் தன்னுடைய ஆட்சி ஒன்பதாம் ஆண்டில் தங்க ஆபரணஙகள் அளிததான் [1] குலோத்துங்கன் கருப்பக்கிருகததுக்குப் பொன்வேய்நதான [2]. சோமாஸ்கந்தர் கோயில் முன்மண்டபம் சிறைமீடடான் திரிவிக்ரம உதயனால் கட்டப்பெற்றது [3]. தலவிநாயகருக்கு ஏகாம்பர உதயன் ஆட்சியில் நிலம் வழங்கப்பெற்றது [4]. இறைவன் திருப்பராய்த் துறை மகாதேவர், பராய்த்துறை பரமேசுவரன் [5] என்று வழங்கப்பெறுகிறார். இத்தலம் உத்தமசீலிச் சதுர்வேதி மங்க லத்துத திருப்பராய்த்துறை என்று குறிக்கப்படுகிறது. இங்கே தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலத்தும் சஙகராந்தியிலும் நீராட்டு விழா நடைபெற்றதாகத தெரிகின்றது.

---

[1] 267 of 1903, [2] 268 of 1903, [3] 280 of 1903, [4] 282 of 1903. [5] 570 of 1903. 566 of 1903.

60. திருநாகைக்காரோணம்

இது சப்தவிடங்க ஸதலங்களில் ஒன்று. அதிபததநாயனுர் அவதரிதத நம்பியாஙகுபபம் திருக்கோயிலுக்கு வடகிழக்கில் ஒருமைல் தூரததில் இருக்கிறது சிவபெருமான புண்டரீக மகரிஷியை உடலோடு ஏற்றுக்கொணட தலமாதலின, காரோணம் எனப் பெயாபெற்றது ஆதிசேடன் பூசிதத தலமாதலின இப்பெயர்பெற்றது அவன் பூசிதத திருக்கோயில் மேற்கே ஒருமைல் தூரததில் நாகநாதா கோயில் என வழஙகு கிறது முததிமணடபம் எனற ஒனறு இஙகு உள்ளமை தனிசசிறபபு.

இறைவன் பெயர் காயரோகணேஸவரர் ஆதிபுராணா என வழஙகுதலும் உணடு அம்மை கருந்தடஙகண்ணி வட மொழியில் நீலாயதாக்ஷி என வழங்கும். தலவிருடசம் மா. விநாயகா மாவடி விநாயகா, நாகாபரணப் பிள்ளையாா. தியாகா திருவுரு தனியே உண்டு பாராவாரதரஙக நடனம். தீாததம் புண்டரீக தீாததம், காகதீாததம் முதலியன

இது திருவாரூா நாகை கிளைப்பாதையில் கடற்கரை யோரமாக உள்ள தலம்.

கல்வெட்டு

இததலததைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் மிகச் சிலவே. இவவாலயததைபபற்றியனவாக ஒன்றும் இல்லை. நாயக்க மன்னர்கள் டச்சுக்காரர்களுக்கு இந்நகரை வழங்கிய வரலாற் றுக்குறிப்பும் இதில் காணப்பெறுகிறது.

61. திருநல்லூர்

இத்தலம் கோசசெங்கட் சோழனல் திருப்பணி செயயப் பெற்ற மாடக்கோயில்களுள் ஒன்றை உடையது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருசசததி முற்றததிலே 'பூவாா அடிசசுவடு என்மேல் பொறிததுவை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இறைவன் 'நல்லூருக்குவா! உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின் ரேும்' என்று அருள இங்கு எழுந்தருளினா. திருவடி சூட்டப்

பெற்றூர் அதனை அமைத்துத் திருததாண்டகத்து ஓதுதலைக் காண்க. திருவாறையில் அவதரிதத அமர்நீதிநாயனுர இத் தலததில் திருமடங்கட்டிச் சிவனடியார்களுக்குக் கந்தை கீள் கோவணங் கொடுத்துவந்தார் மறைந்துபோன சிவபெருமானது கோவணததிற்காக தானும் உரிமையும் உடைமையுமெல்லாம் துலை ஏறி, அததுலையே விமானமெனககொண்டு சிவபதம் அடைந்தார் இதனை அப்பா சுவாமிகள் "நாட்கொண்ட" என்ற பாடலில் (7-ம் பாட்டு) விளக்கி அருளுகிறாகள

பிருஙகி வண்டுருபமாகப் பூசிததூால் திருமேனி முழுவதும் தொளைகள் உள்ளன. அகத்தியருக்குக் திருமணக்கோலம் காட்டிய தலமாதலால் அகததியலிஙகமும். கல்யாண சுந்தரக் கோலமும் கருப்பக்கிருகததில இருககின்றன சுவாமி பொன் வணணத திருமேனியோடு விளங்குகிறா ஒருநாளைக்கு ஐந்து வர்ணமாய் தோன்றுவதாக ஐதீகம் இஙகு சாலிககிராமத்தால் செய்யப்பெற்ற சுப்பிரமணியர் விக்கிரகம் ஒன்றுணடு. சுவாமி பெயா பெரியாண்டேஸ்வரர், கல்யாண சுநதரேஸ்வரர், பஞ்சவர் ணேசா என்பன இறைவிபெயர் பாவதசுநதரி, கல்யாணசுந்தரி என்பன தீாததம் சப்தசாகர தீர்த்தம்.

சுந்தரபபெருமாள கோயிலுக்குத தெற்கே இரணடுமைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு

இத்தலம் ஹொயசள அரசரான வீர ராமநாததேவரின் 23-வது ஆட்சியில் நிததவிநோத வளநாட்டு நல்லூராநாட்டுப் பஞ்சவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலமாகிய திருநல்லூா என்று வழங்குகிறது.

இறைவன் திருநல்லூா நாயனுர் என்று வழங்கப்படுகிறூர். இத்தலவிநாயகர் அகம்படிவிநாயகர் என்று குறிக்கப்படுகிறூர். நாராயணன்மேகவீரன் என்பவன் ஒரு மணடபங்கட்டினுன். ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் நிவேதனததிற்கு நெல்லும், நிலமும். விளக்கிற்குப பொன்னும் பூந்தோட்டததிற்கும், பூக்கட்ட நிலமும் பொன்னும் அளிதத செயதியை அறிவிக்கின்றன. இராஜேநதிர சோழதேவனின் 5-ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டொன்று கோயிலில் அடிததளம் அமைக்க நிலம் வழங்கியதைத் தெரிவிக் கின்றது.

62. சிதம்பரம்

தலம் :

இததலம் கோயில் என வழஙகப்படுகின்றது. தில்லை, சிதாகாசக்ஷேததிரம், பெரும்பற்றப்புலியூா எனபன இதன மறுபெயாகள மைதரேய உபநிஷதம் "இருதாயாகாச மயம் கோசம் ஆனந்தம் பரமாலயம்" எனக் குறிப்பிடுகின்றது திருமநதிரததில திருவம்பலசசக்கரம், திருக்கூததது, சிதம்பரம் முதலியன குறிப்பிடபபடுவதால் இதன்தொன்மை விளஙகும். கீஸ்ட் லிச பேராசிரியா கி. பி 5 ம் நூற்ருணடுமுதல் 10, 11 வரையில் கட்டப்பட்டுளள கட்டடங்கள இஙகு இருக்கின்றன என்கிருர்.

மூர்த்திகள்

திருமூலட்டானேசுரா, உமையம்மை, முககுறுணிவிநாயகர், கற்பகவிநாயகர், பாணடியநாயகம், அம்மன, நவலிஙகம், துர்க்கை முதலியன மிக விளக்கம் வாய்ந்தவை. வைஷ்ணவததில் திருச் சிததிரகூடம் எனவழங்கும் பெருமாள தில்லைக்கோவிந்தராசா. தாயார் புண்டரீகவல்லித்தாயாா. ஐநது சபைகளுள் இது கனகசபை. இததலததிலேயே ஐநது சபைகள் உணடு அவை சிற்சபை (இது நடராசப்பெருமான் இருக்குமிடம்), ராஜசபை (ஆயிரக்கால் மண்டபம்), கனகசபை (சிற்சபைக்கு முன்ஞல் உள்ள பகுதி), நிருததசபை (நடராசப்பெருமானின கொடி மரததிற்கருகிலுள்ளது), தேவசபை (பேரம்பலம்.) என்பன.

இத்தலதது சிறப்புடைக் கடவுள் ஆனந்த நடராசர். அதனுடைய திருமேனி முழுவதும் பஞ்சாக்கரவடிவம் அவருடைய திருக்கூதது ஒரேகாலததில் ஐந்தொழிலையும் ஆற்றுவது

தீர்த்தங்கள் :

சிவகங்கை, பரமானந்தகூபம் புலிமடு, வியாக்கிரபாத தீாத்தம், ஆனநததீர்ததம், நாகசேரி, பிரமதீர்த்தம், சிவப் பிரியை, திருப்பாற்கடல் முதலியன. இறைவன் ஊர்ததுவ தாணடவமாடத தோற்ற காளியின் கோயில் இந்தச் சிவப் பிரியைத் தீர்ததததின் கீழகரையில், சிதம்பரததின் வட எல்லையில் இருக்கிறது.

தலவிருட்சம் ஆல் இது இன்று இல்லை. தில்லைவனம் என்ற பெயரால் தலவிருட்சம் தில்லை என்பாருமுளா.

இடம் சென்னை திருசசி நோபாதையில் பிரபலமான ஸ்டேஷன்.

கல்வெட்டுக்கள்

சிதம்பரம் ஒரு தனியூராக அரசன் நேர்பார்வையில் இருந்துவந்தது. இதனைச்சூழ பதினான்கு சிற்றூர்கள் இருந்தன வாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன இததலததின் பழையபேர் சிற்றம்பலம்[1]. புலியூர், பெரும்பற்றப்புலியூா, பொற்புலியூர், தில்லை, தில்லையூர், கோயில் என்று கல்வெட்டுக்களில் வழங்கப்படுகிறது[2] தில்லையின் தேவகாரிய கண்காணிப்பாளர்களே சோழநாடு முழுமைக்கும் தேவாலயக் கண்காணிப்பாளராக இருந்துவந்தனா சோழமன்னர்களுக்கு முடிசூட்டும் உரிமை தில்லை தேவகாரிய குழுவினாக்கே இருநதது

கல்வெட்டுக்களில் மிகப் பழமையானதாகிய இராஜேந்திர சோழ தேவனுடைய 24 ம் ஆண்டுக் கல்வெடடும், குலோததுங்க சோழ தேவனுடைய 47 ம் ஆணடுக் கல்வெட்டும் கனகசபையையும் திருமூலட்டானத்தையும் பிரிககும் சுவரில் உள்ளன

கனகசபையைச் சுற்றியுள்ள பிராகாரம் விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்றும், திருமூலட்டானத்தைச்சேர வருகினற இரண்டாம் பிராகாரம் குலோத்துங்கசோழன் திருமாளிகை என்றும், அதற்கும் வெளியிலுள்ள மூன்றும் பிராகாரம் இராசாக்கள தம்பிரான் திருமாளிகை என்றும் வழங்கப்பட்டன. இவற்றுள் குலோததுங்க சோழன் திருமாளிகை என்ற பெயரும், விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்ற பெயரும் மேற்குறிதத சுவரிலுள்ள கலவெட்டுக்களிலேயே காணப்படுகின்றமையின், விக்கிரமனே தன் தந்தையாகிய குலோததுங்கன் பெயரால் உட்பிராகாரததையும், தன்பெயரால் இரண்டாம் பிராகாரததையும் செய்திருக்கவேண்டுமெனறு தெரிகிறது

---

[1] A. R. for *1914*. Para. *13* [2] A. R. *117–1888*.

சம்பநதர் முதலிய மூவா காலததிலேயே இததலம் சிறபபுற் றிருக்கவும், அவாகள காலததிய பல்லவ வேநதாகளின் கல்வெட் டொன்றும் இதில் காணபபெருமை குறிப்பிடததக்கது

சிதம்பரததைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள 271 உளளன, அவைகளுள் பெரும்பாலன கோப்பெருஞ்சிங்க அரசனைப பற்றியும், ஜடாவாமன் சுநதர பாண்டியனைப்பற்றியும் கூறுவன வாகும் மற்றும் சோழமன்னாகளாகிய ராஜேநதிரன முதல இராஜராஜன III முடிய உளள பலருடைய கல்வெடடுக்களும், விஜயநகர மனனாகளின கல்வெட்டுக்களும் நாயக்க மனனா களின் கல்வெட்டுக்களும் இருக்கின்றன

இவைகளுள பெரும்பாலனவற்றில் நந்தவனப் பணிகளே அறிவிக்கபபட்டுள்ளன மிகச சிலவற்றுள் பூசை வழிபாட்டுக் குரிய நிபந்தஙகள குறிக்கபபட்டுள்ளன அறச்சாலைகளைப் பற்றியும், அக்கிரகாரஙகள அமைப்பதைப்பற்றியும், திருப் பாவாடை போடுவதைபபற்றியும் தெரிவிக்கின்றன சில கல் வெட்டுக்கள்.

விக்கிரமசோழனது காலம்வரையில் கோயிற் சாாபாக நடைபெற்ற சாசனஙகளெல்லாம் திருப்புலியூர்ச சணடேசுவர தேவநாயனா பெயராலேயே நடைபெற்றுவந்தன இவன் காலத்துக்குப் பிறகு கோயில் கணகாணிப்புச சபையின பெயராலேயே நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன

அரசாங்கத தலைமை அதிகாரிகளும், உளநாயகததாாகளும், சிகாரியஞ் செயவார்களுமாகப் பலர் மேற்கூறிய சபையின அங்கததினாகளாக இருநது கோயிற்காரியங்களை மேற்பார்வை செயது வநதுளளார்கள்

சிதம்பரம் திருக்கோயிலைக் கண்காணிததவாகளாக 1 தொண்டைமான 2 திருவையாறுடையான் 3. மதுராந்தகப் பிரமராயன் 4 தில்லையம்பலப பேரரையன் 5 விழிஞத தரையன் 6 இராசராசவிழுப்பரையன் 7 சிததரையன் 8 வில்லவரையன், 9. அங்கராயன் 10. சிங்களராயன் 11. விஜயராயன் 12. மூவேந்தரையன் 13. வாணதரையன்

14. வயல்நாடடரையன் 15 பொத்தப்பிசசோழன் 16 காரணை விழுப்பரையன் 17. குருகுலராயன் 18. மழவராயன் 19 காடு வெட்டி 20 வயிராதிராயன் 21 விலாடராயன் 22. விக்ரம சோழப்பிரமராயன் 23 விளநாடுடையான 24 நிகரில்சோழப் பல்லவரையன் 25. குலோத்துங்க சோழவாணகோவரையன் 26 எதிரில்சோழவேளான 28 நரசிம்மவாமன் 28 பாண்டிய ராயன் 29 மலையப்பிராயன் 30 வேணுடுடையான எனபவர்கள் குறிக்கப்படுகிருர்கள

கிழககு, தெற்கு, மேற்குக் கோபுரஙகளை முடிசூடிய மன்னர்கள் கட்டியதாகவும், வடக்குக்கோபுரததைக கடவுள் தானே கடடிக்கொண்டாரென்றும் S I I 374—1913 கல் வெடடுப பாட்டொன்று அறிவிக்கிறது இவவடக்குக் கோபு ரததைக் கிருஷணதேவராயன் தொடங்கி நிலைமட்டம் வரை யிலோ, அல்லது அதற்கு மேலுமோ நிறுததியதாகவும், அச்சுத தேவராயன் இதனை முற்றுப்பெறுவிததததாகவும் கல்வெட்டுக் களில் யூகிக்க இடந்தருவதால. கடவுள் தானே கட்டிக் கொணடார் என்று கல்வெட்டு உபசாரமாகக கூறுகிறது போலும் தெற்குக்கோபுரம் கோபபெருஞ்சிஙகனல் கட்டப் படடது இவனுக்கு அழகிய சிங்கன் என்ற மற்ருெரு பெயரு முண்டாதலால் இக்கோபுரம் சொககசீயம் எனறு குறிக்கப் படடுளது இதனைத தெற்கில் சொக்கச்சீயன் திருநிலை யேழு கோபுரததிருவாசல் திருப்பணிககு உடலாகத தொண்டை நாடடு ஆததூரில் நிலம்விடடதாகவரும் ஆததூர் முத்தீசுர முடையார் கலவெட்டும், கசசிஏகம்பமுடையார் கலவெட்டும் தெரிவிக்கினறன [1]

மேலைக் கோபுரததைதத திருப்பணி செய்த சிற்பிகள் விருத தகிரிசேவகப் பெருமாளும் அவன் மகன விசவமிததுருவும், திருப்பிரைக்குடையாசாரி திருமருஙகனும், அவன் சகோதரன் சாரணுசாரியும் ஆவாாகள் எனக் கல்வெடடுக் காட்டுகிறது [2] இன்னும் அதிலேயே கீழ்ப்புறச் சுவரில் காமதேவன், அகத் தியன், ஸ்ரீதேவி, தேவேநதிரன், கணேசன், துாக்கை இவ்வுருவங் களும், வடபுறச்சுவரில் ருதரதேவர், ராகு கேதுக்களா, நாரதன்,

[1] S. I. I Vol VIII 51, [2] S. I I. 17 - 1916.

அளகேசன், சநதிரன், கிரியாசக்தி, சனி, வாயு இவ்வுருவங் களும் மேல்புறச சுவரில் [1] க்ஷேத்ரபாலப் பிளளையார், கங்கா தேவி, தனவந்தரி, திரிபுரசுந்தரி, சுக்கிரன், வைஜயன, நாகன், யமுனை பத்ரகாளி, ஆதிசண்டீசர் இவவுருவஙகளும், தெனை சுவரில புதன், நிருதி, ஞானசக்தி, அக்னிதேவன் இவவுருவங களும் இருபபனவாக அறிவிக்கிறது. [2]

தேவாரம் பாடிய மூவர் முதலிகளாகிய ஞானசம்பநதர், அப்பா, சுந்தரர் ஆகிய மூவருக்கும் தனிததனியே ஆலயஙகள இருந்தனவாகக கலவெட்டுககள அறிவிக்கினறன.

வடக்குக் கோபுரததை யடுததுத திருதவதொண்டைத தொகையீசசரம் என்ற ஒன்று குறிப்பிடப்படுகிறது இதில், திருதவதொணடதவதொகையில் பாராட்டபபெற்ற தனி அடியாா அறுபத்துமூவரும், தொகையடியாா ஒனபதினமருமாக உளள பெருமக்களில், தனியடியாாகளுக்குத தனிததனித திருவுருவம் அமைககபபெற்றமைபோலத தொகையடியாாகளாகிய கூட்டத தினருக்குத தனிததனி உருவம் அமைக்கமுடியாமையின, ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒவவொரு இலிஙகத திருமேனியாக எழுந்தருளச் செயதிருக்கிறது முததியடைந்த பெருமக்களை உருவம் தெரிநதால் உருவமமைததும், உரு அமைகக முடியாத தற்குச சிவலிஙகந தாபிததும், அதுவுமில்லையானால, பீடஙகள அமைததும் வழிபடலாம் எனறு ஆகமங கூறுகிறது ஆதலால், உருவம் அமைக்கமுடியாத தொகையடியாாகளைச சிவலிஙகத திருமேனி வாயிலாக வழிபடவேணடித, திருதவதொணடத தொகை யீசசரம் என்ற இக்கோயிலை அமைதது உளளாா்கள அன்றியும், தொணடதவதொகை பாடிய சுந்தரா வடக்குவாயில் வழியாக வந்தாரென்பதும் ஊனறிக் கருதததக்கது இவ் வாலயம் நவலிங்கம் கோயில் என இப்பொழுது வழஙகப் படுகிறது

மூர்த்திகளின் திருநாமங்கள பொன்னம்பலக் கூததன, [3] பொன்னம்பலநாதன், [4] ஆனந்த தாண்டவப் பெருமாள்

---

[1] இது தல விநாயகராகிய கற்பக விநாயகரைக் குறிப்ப தாகும் [2] S. I I 1916 of 17, 48 [3] A. R. 622 of 1888, [4] A. R 352 of 13

நாயனுர், [1] அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார, [2] ஆளுடைய நாயனுர், [3] சிதம்பரேசுவரர், தில்லைநாயகத தம்பிரானுர் முதலாகிய பலபெயர்களால் குறிக்கப்படுகிருர. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையில் மாணிக்கக்கூத்தன என்றும் இறைவன்பெயர் வழஙகப்படுகின்றது. அதற்குப் பேராசிரியா மாணிக்கம்போலும் கூத்தினை உடையான் என்று உரைகண்டாா ஆனுலும், அது இரத்தின சபாபதியாகிய மரகத நடராஜரைக் குறிப்பது என்பது தெளிவு

அம்மை சிவகாமசுந்தரி என்றும், திருக்காமககோட்டமுடைய பெரிய நாசசியார் என்றும் வழங்கப்படுகிருர் சிவகாமசுந்தரி என்பது சிற்சபையில் இறைவன இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்மையைக் குறிபபதாகும் முக்குறுணி விநாயகர் முகக்கட்டணத்து விநாயகர் எனவும், [4] குலோததுஙகசோழ விநாயகா எனவும் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகினறுர் முகக்கட்டணம் எனபது முகப்பு தில்லைக்குத தெற்குக்கோபுரமே சிறந்த பெருவாயில் அவவழியாகவே நடராஜப்பெருமானை வழிபடச் செல்கினறவாகள் செல்வது முறையாம் நடராஜப்பெருமானின் திருமுனபும் இதுவே ஆதலால் முகப்பிலிருக்கும் பிள்ளையாா முகக்கடடண விநாயகர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிருர். முகக்கட்டணமென்பது முக்கணமாகி - முக்கணம் முக்குணியாகப், போலி இலக்கண அறிவு அதனை முக்குறுணி யாக்கிவிட்டது அதனமேல் உருவத்தின் பெருமையையொட்டி, முக்குறுணி அரிசிக்கு ஒரே மோதகம் செய்து நிவேதிக்கப்படுவதால் இப்பெயர் உண்டாயிற்றென்ற செவிவழிச் செயதியும் கிளைத்துவிட்டது

'விக்கிரமசோழன் தெற்குத் திருவீதியில் வடபக்கததுச் செங்கனிவாயான் திருநந்தவனதது எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாா பண்டார உடலிட்டும்' என்ற குறிப்பு காணப்பெறுவதால் விக்கிரமசோழன திருவீதியில் திருஞான சம்பந்தருக்குத் தனியாகக் கோயில் இருந்தமை

[1] E. P. *1* of *1914*, [2] S. I. I. *280* of *13*, [3] S. I. I. *332* of *13*, [4] S. I. I. *365* of *13*

தெற்றெனப் புலப்படும் மேலைகோபுரத்தை யடுதது, திரு நாவுக்கரசருக்குத் தனிமடமிருந்ததாகக் காட்டப்பெறுகிறது. முருகன், 'சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார்' எனறு ஒரு கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெறுகிருர்.

கறபகவிநாயகா, க்ஷேததிரபாலப் பிளளையார்' என்றும், 'குலோததுஙகசோழவிநாயகா' எனறும் குறிபபிடபபடுகினறுா.

தில்லைக்காளி, 'திலலைவனமுடைய பரமேசுவரி' என்று குறிப்பிடப்படுகின்ருா

விழாக்கள் .

தில்லையில திருவானித திருநாளும், மாாகழித திருவாதிரைத திருநாளும் சிறப்பாகக் கோபபெருஞ்சிங்கன் காலததுமுன பிருநதே நடைபெற்றுவந்தன [1] மாசிமாததில ஒரு திருவிழா நடநததாகத தெரிகிறது அதில் திருததொண்டததொகை விணணபபம் செயயபபெற்று வந்தது [2] ஏனை சிவதலஙகளில அம்மைக்கு ஆடிப்பூரவிழா நடைபெற்று வருவதுபோல, இஙகு ஐப்பசிபபூரவிழா நடைபெற்று வருகிறது [3] மாசிமக நட்சத திரத்தன்று நடைபெறும் கடலாட்டு விழாவும் குறிப்பிடப்படு கின்றது 'திருப்புதியது விழா' எனறு ஒன்று காணபபடு கின்றது. அதில அம்மைககுப் புதிய ஆடை சாததியதாகக் குறிப்பிடபபெற்றுள்ளது திருப்புடவையீடுவிழா எனறும் அது வழஙகபபெற்றுப பின் திருப்புதியதுவிழா எனறு வநதிருக கலாமோ என்று கருத இடமுண்டு [4] அன்றி, திருபபாலி வளத்திருநாள எனறு ஒருவிழா குறிப்பிடப்பட்டுளளது அது ஐப்பசிபபூரத திருநாளைக் குறிபபதாகுமோ? என ஐயநதரு கிறது இதில் அம்மை நீராடி, வெளளணி அணிந்து, பயறு முதலிய நவதானியஙகளின் முளையைத தன மடியில் தரிக்கும் நாளாதலின் பாலிவளததிருநாள எனபபட்டதுபோலும், (பாலி-நவதானிய முளை) [5] வசந்தத்திருநாள என்பது பெருமான் வசந்த உற்சவம் கொண்டாடக் குலோததுஙகன தோப்புக்கு எழுந்தருளியதாகத தெரிகிறது. [6] திருக்கண்சாத்தும் திரு நாளும், பெருமான் பரிவார நாயன்மார்களுக்குத திருவருள்

[1] Vol. IV. 223. [2] Vol IV 223. [3] 360 of 13 [4] 269 of 13. [5] Vol. IV. 43. [6] Vol. IV. 43.

நோக்கம்செய்யும் திருநாளாகும் என அக்கல்வெட்டே குறிப்பிடுகிறது

இந்த ஒன்பது விழாக்களையுமன்றி 'எதிரிலிசோழன் சிவபாதசேகரன் சித்தத்துணைப் பெருமாள்விழா' என ஒன்று குறிப்பிடப்படுகின்றது சிவபாதசேகரன் என்பது முதல் இராஜராஜனுக்கு வழங்கியபெயர். எதிரிலி எனபது முதற் குலோத்துங்கனுக்கு வழங்கியபெயர். ஆகவே தன்னுடைகளில் தன் குலமுதல்வனாகிய இராஜராஜன வரையில் இருநத சோழ மன்னர்கட்குச சிததத்துணையாகவே இருந்துவநத நடராஜப பெருமானுக்கு நடநத பெருவிழாக்களையே இது குறிப்பிட்ட தாகுமென ஊகிக்கலாம். இதுவன்றித தைப்பூசததில் பாவாடையிட்டுப் பெரிய பூசவிழா ஒன்று நடததியதாகவும் தெரிகிறது. இததகைய திருவிழாக்கள் கலவெட டுக்களிலிருந்து அரிய வருகிறது எனபது சிந்திக்கத தக்கதொன று.

கீழக்கோபுரததின வாயிலின வலபபக்கத்தில் காணப் பெறும் கலவெட்டு, சோழகுலவல்லியால் நாயனமார்களுடைய பாமாலையைப பாராயணம் செய்விப்பதற்காக நிபநதம் விட்டதை அறிவிக்கிறது முதலாம் இராஜேநதிரன் காலததில் மாசித்திருவிழாவில் அழகிய திருசசிற்றம்பலமுடைய நாயனார் சந்நிதியில் திருதொணடதொகை பாராயணம் செயவாருக்கு நிலம்விட்டதாக உள்ளது சம்பந்தர் முதலிய மூவருக்கும், தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய கோபுரங்களைச்சார இராஜாககள தம்பிரான் திருமாளிகைத் திருவீதியில் தனித் தனியே திருக்கோயில்கள் இருந்ததாகவும், அவற்றுள் சம்பந்தப் பிள்ளையாா திருக்கோயில் பொன்வேயப் பெற்றிருந்ததாகவும் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிககின்றன. இதனால் திருமுறைகளுக்கும், திருமுறைகளைப் பாடியருளிய சமயாசாரியர்களுக்கும் எவ்வளவு சிறப்பு சிதம்பரத்திலிருந்தது என்பதை ஊன்றிநோக்க வேண்டும்

அப்பூதியடிகளா நாவுக்கரசாமீதிருநத பற்றினால் நிலம் புலம் எல்லாவற்றிற்கும் அவாபெயரிட்டு வழங்கியதுபோல, அரசர்கள் ஆனந்தக் கூததர்மீதிருந்த பற்றால், குடிகளைக் கல்லுக்கும், மரக்காலுக்கும் ஆடவல்லான் என்று பெயரிட்டு வந்தனர். சிற்றூர்களுக்குத் தில்லைவிடங்கன், கூத்தனூர்,

சபாநாயகபுரம், தில்லைநாயகபுரம், நடராஜபுரம் எனறும், ஓடை நீர்நிலை முதலியவற்றிற்குக் கூத்தாடு நாயகன் திருவோடை, ஆளுடையநாயகன் திருவோடை என்றும் பெயரிடடிருந்தனா தம்மிடம் அரசகாரியம் பார்ப்பாருக்குத திலலையம்பல பல்லவராயன், திருசசிற்றம்பலமுடையான நக்கன், இளைய திருசசிற்றம்பலமுடையான், திலலையம்பலப பேரரையன் எனறும் பெயா வைததிருநதமை அரசாகட்கு உளள அனபின் முதிாசசியை எடுததுககாட்டும் தக்க சானறுகளாம.

இததலததிற்குப பணிசெயத மனனாகளில பல்லவர்களில் இரணியவாமன, கோப்பெருஞ்சிங்கன முதலியோாகளும் பாண டியர்களின மாறவாமன் சுந்தரபாண்டியன, ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன், மாறவர்மன வீரபாணடியன, விககிரமபாணடியன் குலசேகரன் முதலியோா குறிக்கப்படுகிறாாகள. சோழமனனா களில முதல் பராந்தகன் முதல மூனறும் இராஜராஜன்வரையிலுமாகப் மதின்மா குறிபபிடப் படுகிறாாகள இவாகளில இரணியவாமனும், முதற்பராந்தகனும், மணவில் கூததன காளிஙகனும், அனபாயன் முனனோாகளும் அனபாயனும் பல காலஙகளில பொன் வேயந்தாாகள எனறு கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. இனனும் விஜயநகர அரசாகளும். நாயகா அரசாகளும், சேர அரசாகளும் திருப்பணிகள மிகசசெய் துள்ளாாகள. இவற்றின் விரிவையும் விளக்கததையும் எமது சிதம்பரம் எனனும் நூலில் பரக்கக்காணக.

63. திருக்கோளிலி

ஆதியில பிரமன் சிருடடிததொழிலைப்பெறவேணடிப் பூசித தான் அதனால பிரமதபோவனம் என வழஙகப்பெறும். இது சப்த விடஙகத தலஙகளுள ஒனறு இஙகே எழுந்தருளியுளள தியாகர் அவனி விடங்கர். நவகோளகள் பூசிததுப் பேறு பெற்றமையால் கோளிலி என வழஙகப் பெறுகிறது. இன்று திருக்குவளை என வழஙகுகிறது.

இறைவன் பிரமபுரீசுவரர். அம்மை வண்டமர்பூஙகுழலாள. தியாகர் ஊழிப்பரன். அவனிவிடங்கததியாகா. விநாயகர் தியாக

விநாயகர் முருகன சுந்தரவடிவேலன. சுந்தரமூர்த்திகளுக்குக் குண்டையூர்கிழார் தந்த நெல்மலையைப் பூதங்களைக்கொண்டு திருவாரூரில் சேர்ப்பித்த அற்புதத்தலம்

தீர்த்தம் முத்திநதியாகிய சந்திரநதி, மணிகர்ணிகை, இந்திரதீர்த்தம், அகத்தியதீர்த்தம், விநாயகதீர்த்தம், சக்தி தீர்த்தம் என்பன. விருட்சம் தேற்றுமரம்

வழிபட்டவர்கள்

பிரமதேவர், திருமால், இந்திரன, அகத்தியன், முசுகுந்தன், பஞ்சபாண்டவர்கள், நவகோள்கள், ஓமகாந்தன் முதலியோர்.

விழாக்கள்

மாசிமகத்தில் நெல் திருவிழா, மார்கழிமாதத்தில் ஆருத்ரா தரிசனம் கார்த்திகை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தீர்த்தம்

இடம்:

இத்தலம் நாகபட்டினம் தாலுக்காவில் திருவாரூர் அறந்தாங்கிப பாதையில் திருநெல்லிககாவல் நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 7 மைல் தொலைவிலும், நாகப்பட்டினமிருந்து திருத்துறைப்பூண்டி செல்லும் கற்பாதையில் கீழையூரிலிருந்து மூன்று மைலிலும் இருக்கிறது

கல்வெட்டு.

இங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் 19 இத்தலம் இராஜேந்திர சோழவளநாட்டு இடையளநாட்டு வெண்டாழை வேளூராக கூற்றத்திற்கு உட்பட்டதாயிருந்தது வடவலத்து இருள குடியான் இந்திராபதிநலலூர் உய்யவந்தான் சியயாழிப பிள்ளையான ஜெயதுங்கவனமன் மகாமணடபந தொடங்கிக் கீழைவாசல்வரையில் திருப்பணிசெய்தான் இத்திருப்பணி ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன காலத்ததாகும் இந்தக்கோயிலில் சிவன்படரில் (செம்படவர்) ஒருவனுன ஆலன என்பான் அதிபத்தநாயனார் படிவத்தை எழுந்தருளுவித்தான.

64. திருச்சிராப்பள்ளி

இததலம் மிக விளக்கமானது மலேக்காட்சியின முதலிட மாக உள்ளது. காவிரிக்குத தென்கரையில அமைந்தது கலா சாலேகளும், கல்லூரிகளும் நிறைந்து எல்லாவிதமான அறிவுத துறையிலும் வளர்சசிக்குரிய இடமாக இருக்கிறது

சரிததிர காலததிலும் கி மு 2-ம் நூற்ருணடுக்கு முன பிருநதே விளங்கிவருவது சோழர் தலேநகரஙகளில் ஒன்ருகிய உறையூரைத் தனனகததுக்கொணடு விளங்குவது.

பெயர்க்காரணம்

திரிசிராப்பளளி என்பதற்குத திரிசிரன எனனும் அரககன பூசிததுப பேறுபெற்றதனுல், இபபெயாபெற்றது என்று புராணஙகூறும் இம்மலேக்கே மூன்று சிகரஙகள் உளளன அதனுல் திரிசிராபபளளி யெனப்பெற்றது என்று செவிவழிச செய்தி நிலவுகிறது இநதப பொருளகளில் வழஙகிய திரிசிரப் பளளி திரிசிராபபளளி ஆதற்கு எனன விதியுணடு என்பதை யறிஞர்கள ஆயநது முடிவுகாணபாரகளாக

நமது சமயாசாரியப் பெருந்தகையாாகள 'சிராப்பளளிக குன்றுடையானே', 'சிராப்பளளிச் செல்வன்' 'சிரகிரி' எனவே வழங்குகினருாகள திரிசிரா எனபதில் திரி என்பது மூனறு என ற பொருள்குறிதத சொல்லாயின் அதனே விடுததுச் சிராப்பளளி என்று வழஙகியிராா்கள ஆதலால் அவாகள் காலததில் திரு என்பதை யடைமொழியாகக் கொண்டதே சிராப்பளளி எனபதற்கு வேறு பொருள் இருநதிருக்கவேண்டும் எனபதனேக் கருத இடந்தருகின்றது

"சிராப்பள்ளி" என்றதன் பெயாக் காரணததைப்பற்றி நமது சரித்திரப் பேரறிஞா தி வி சதாசிவப் பண்டாரததார் அவர்கள செந்தமிழில் எழுதிய சுருககக் கருதது இஙகே தரப் பெறுகின்றது —

சிராப்பள்ளிக் கோயில் கட்டியவன் கி பி 7-ம் நூற்ருண் டில் நமது அப்பரடிகளே வருததிச சைவனுன முதல் மகேந்திர வர்மனே அவன் இததலத்து எட்டு ஸ்லோகங்கள் அடங்கிய

கல்வெட்டு ஒன்று அமைத்திருக்கிருன் அதில் தான் சைவ ஞனதையும்[1] திருவதிகையில் அமண் பள்ளிகளை யிடித்துக் குணபரேச்சுரம் கட்டியதையும் குறிப்பிடுகின்ருன். குணபரன எனபது மகேந்திரவர்மனேயே குறிக்கும் பட்டப்பெயர். இத னேச் சிராப்பளளியிலும், செங்கற்பட்டு வல்லததிலும் உள்ள குகைக்கோயிற்கல்வெட்டுக்கள் வலியுறுத்தும் அதைப்போலவே சிராப்பள்ளியாகிய இவவிடத்தும் அமணப்பள்ளி ஒன்று பெரிய தாக இருந்தது. அதனே இடித்தே இந்தக் கோயிலேச் சைவஞன மகேந்திரவர்மன் கட்டினன்[2].

உச்சிப்பிள்ளையார் கோயிலின் பின்பாகத்தில் இனறும் சமண முனிவர்களுடைய கற்படுக்கைகளைக் காணலாம். அவற்றில் அநதந்த படுக்கையிலிருந்த அமணமுனிவர் பெயாகள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. அவைகள் 5-ம் நூற்ருண்டின் நிகழ்ச்சிகள். அவாகளில் ஓருவர் சிரா என்னும் பெயருடை யவர் என்று ஒரு கற்படுக்கை யறிவிக்கிறது ஆதலால் பள்ளி கோயிலானுலும், பெயர்போகாமல் சிராப்பள்ளி எனவே வழஙகுகிறது

ஊர்ப்பெயரும் - கோயிற பெயரும்

ஊர்ப்பெயர் சிற்றம்பர் கோயிற்பெயர் சிராப்பள்ளி இதனே நன்கு விளக்குவது, இராஜராஜன I ஆடசியாண்டு 16ல் வெட்டப்பெற்ற விக்கிரமசிங்க மூவேந்த வேளான் விளத்தூர் நாட்டில் நிலம் வாங்கி அதனை உறையூர்க் கூற்றத்துச் சிற்றம் பரிலுள்ள சிராப்பள்ளிக் கோயிலுக்கு அளிததான என்ற கல்வெட்டுப் பகுதியாம் வரகுணபாணடியன 11-ம் யாண்டுக் கல்வெட்டும் இதனேயே குறிக்கிறது. இன்னும் சில பகுதி களிலும் சிற்றம்பா, சிற்றம்பர்நகர், சிற்றம்பா பதியென இததலம் வழங்கப்பெறுகினறது. ஆதலால் ஊர் சிற்றம்பர் எனவும், கோயில் சிராப்பள்ளி எனவும் வழங்கிவநதமை தெளிவு.

[1] S I I. Vol. I No 33, 34 [2] S. I I. Vol I No 33.

மூர்த்தி :

இறைவன் பெயர் திருமலைக்கொழுந்தர், தாயுமானவர், செவ்வநதிநாதர் எனவும், அம்மையின பெயர் மட்டுவார்குழலம்மை எனவும் வழஙகும் வடமொழிவாணர் மாதுருபூதேஸ்வரர், சுகந்த குநதளாம்பிகையெனக் கூறுவா. கல்வெட்டுக்களில் இறைவன திருமலைப்பெருமான் அடிகள் எனற பெயரால் குறிக்கப்பெறுகின றனர். உசசிப்பிள்ளையார், மாணிக்கவிநாயகர் ஆலயங்களும், மௌனமடம் முருகன கோயிலும் மிகசசிறப்புடையன

தீர்த்தங்கள் :

காவிரி, சிவகங்கை, நன்றுடையான், தீயதில்லான், பிரம தீர்த்தம் முதலியன உள்ளன அவற்றுள் 'நன்றுடையான' 'தீயதில்லான்' என்ற தீாததங்கள ஞானசம்பந்தர் தெய்வ வாக்கிலும் திகழ்வன இவையனறித தெப்பக்குளம் ஒன்றுண்டு. அது 16-ம் நூற்றுண்டில் அரசாண்ட விஸ்வநாத நாயககர் வெட்டுவித்தது.

இது மேருவின சிகரங்களில் ஒன்று. ஆதிசேடனுக்கும், வாயுதேவனுக்கும்நடநத சொற்போட்டியால் பிரிந்த சிகரங்களில், ஒன்று திருக்காளததி, மற்ருென்று திரிகோணமலை, மற்ருென்று திரிசிராமலை என்று புராணம் கூறும்.

கருவுயிர்க்க வருந்திய இரததினவதியின் நிறைந்த அன்பிற்கிரங்கிப் பெருமானே தாயாக எழுநதருளிப் பணிபல புரிந்து பாதுகாததார். ஆதலால் தாயுமானு ஆயினர்.

செவ்வந்திப்பூவைத திருடிய சிவததிரவியாபகாரியான பூவாணிகனைக் கண்டிக்காத பராந்தகனது அரச அநீதியைக் கண்டு, சாரமாமுனிவர் வேண்டுகோட்படி பெருமான் மேற்குப் பக்கமாக உறையூரைப் பார்க்கத் திரும்பினு. மண்மாரியால் நகர் அழிந்தது. மன்னன் அழிந்தான். மன்னன் மனைவி கருவுற்றிருந்தாள். காவிரியில் வீழுந்தாள. அந்தணன் ஒருவன் பாதுகாததான். கரிகாலன் பிறந்தான். கருவுற்ற ஆதிததசோழன மனைவியாகிய காந்திமதிக்கு இறைவன் தானேதோன்றிக் காட்சி

கொடுத்து, தான்றோன்றீசர் என்ற திருநாமம்பெற்ற வரலாறுகளும் புராணங்களில் பேசப்படுகின்றன.

இங்கு குகைகள் உள்ளன இவை மகேந்திரன் காலத்தனவே என்பது குறிப்பிடப்பட்டது. ஒன்று மலைமேலுள்ளது. மற்றொன்று அடிவாரத்திலுள்ளது. மலைமேலுள்ள கோயில்களிலேயே கல்வெட்டுக்கள் மிகுதியாக உள்ளன வடமொழியிலமைந்த எட்டு ஸ்லோகங்கள் மகேந்திரவர்மனது மதமாற்றத்தையும் அதனால் அவன் செய்த சிவப்பணிகளையும் தெரிவிக்கின்றன. அவற்றில் கல்தச்சராலே இந்த அரசனுடைய புகழ் விரிந்து நீடித்திருக்கவேண்டும் என்ற செய்தி தெரிவிக்கிறது ஒரு ஸ்லோகம். இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களும், செப்புப் பட்டயங்களும் நிரம்ப உள்ளன அவற்றுள் காலத்தால் முற்பட்டது கி. மு. 2-ம் நூற்றாண்டில் எழுந்த பிராமி எழுத்தால் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டாகும்[1].

அவற்றிலிருந்து தொடர்ச்சியாகப் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன அவை பல்லவ கிரந்தத்தாலும், தமிழாலும் ஆக்கப்பெற்றன.

இராஜகேசரிவர்மன்.

இவன் ஆட்சி பதினாறும் ஆண்டில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்படாத நிலங்களைக் குறைந்தவிலையாக ஐந்து கழஞ்சுக்கு விற்று, நிலம் விளைச்சலுக்குவந்த பிறகு, நிலம் வாங்கியவர்கள் திருவிழாக்காலங்களில் சித்திரைத் திருநாளில் ஒன்பது நாட்களுக்குப் பன்மாகேசுவரர்களுக்கும் உணவு இடும்படி உத்தரவிட்டான்.[2]

பாண்டியன் மாறன் சடையன்:

இவன் ஆட்சி 4 ம் ஆண்டில் நிலமளித்திருக்கிறான். இதில் இறைவன் திருமலைப் பெருமான் என்றழைக்கப்படுகிறான்.[3] வேங்கடதேவ மகாராயர் சகம் 1351 வீரப்ப நாயக்கருடைய மேன்மைக்காக நிலமளித்தார். மதுரை விஜயரங்க சொக்கநாத

---

[1] 139 of 1938, [2] 985 of 1013. [3] 413, 414 of 1904.

நாயக்கருடைய காலததில நரசபநதுலு என்னும் தன்வநதரி வைததியருக்கு இறையிலியாக நிலமளிக்கப்பட்டது [1]

அவவாறே திருமலையப்பராயத் தொண்டைமான் மகனும், திருமலைராயத் தொணடைமான பேரனுமான இராஜா விஜய ரகுநாததொண்டைமான சகம் 1772-ல் கி பி 1805-ல் ஓராண டிககோடி கிராமததை தேனுப்பட்டணம் இருளப்ப முதலியாரிடம் அளிதது, திருசசிராப்பள்ளியில் அறசசாலைநடதத ஏற்பாடுசெயதான நலலப்ப காலாட்க தோழராலும், ரஙகப்ப காலாட்க தோழராலும் அளிக்கப்பட்ட தேவதானஙகளை அறிவிக்கும் செபபுப் பட்டயஙகள உள. கல்வெட்டுக்களில சிறப்பாகக் குகைக்கோயில் பினசுவரில திரிசிராமலை அந்தாதி யொன்று எழுதப்பெற்றுள்ளது. அது 103 பாடலகளை உடையது. அதில 104 ம் பாடலாக "மாட மதுரை மணலூா மதிலவேம்பை, யோடமர் சேயஞலூர் குண்டூரின்—நீடிய, நற்பதிக்கோன் நாரா யணன்சி ராமலைமேல், கற்பதித்தான் சொனன கவி" என்றதால் நாராயணன் எனபவன கல்வெட்டு விததான் எனறு குறிப்பிடப்படுகிறது.

65. திருப்பாற்றுறை

இததலததுப்போந்த மார்க்கண்டேய முனிவர் சிவபூசைக்குப் பால் இல்லாமையால வருநதியபோது சிவபெருமான் அருளினல் பால் பெருகியது ஆதலால இபபெயர் எயதியது.

இறைவன்பெயா திருமூலநாதா, மூலநாதேசுவரர், இறைவியின்பெயர் மோகநாயகி, மேகலாம்பிகை; தீாததம் திருக்குளம்.

இடம் திருவானைக்காவிலிருந்து கிழக்கே ஐந்துமைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள :

இததலத்தைப்பற்றி அரசியலாரால் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் பதினறு உள்ளன. அவை முதற்பராந்தகன்

[1] E. P R *1911* Page *90*.

பரகேசரிவர்மனுன விக்கிரமசோழன், இராஜராஜன், இராஜேந் திரசோழதேவன் காலததன அவற்ருல் இத்தலம் கொள்ளி டத்துத தெனகரைநாட்டுப பிரமதேயமான உததமசீலி சதுர் வேதிமஙகலததுத் திருப்பால்துறை என விக்கிரமசோழன் காலததுக குறிப்பிடப்படுகிறது [1] இறைவன் திருப்பால்துறை மகாதேவா [2] எனறும் திருபபால்துறை நாயனுர் என்றும் [3] திருப்பால்துறை உடையார் [4] என்றும் வழங்கப்படுகிருர். கல்வெட்டுக் குறிப்பாளர் ஆதிமூலேஸ்வரர் என்று அழைக் கிருர். தலம் திருப்பாலத்துறை என இக்காலதது வழங்கு கிறது கோயிலுக்கணமையில் திருநாவுககரசர் திருமடமும் [5] ஆண்டார் எம்பிரானுா மடம் எனப்பெரிய லிங்கிய சந்தானத்து மடமும் [6] திருவானைக்கா திருஞானசமபந்தா மடமும் [7] நாற்பத் தெண்ணுயிரவர் திருமடமும் [8] இருந்தனவாகக் குறிக்கப்பட் டுள்ளன. அவற்றிற்கு அரசர்கள் நிலம் வழங்கிய செய்தியும் குறிக்கப்படுகின்றன.

ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் திருக்கோயிலுக்கு விளக்கிற்காக நிலமும் பசுவும் ஆடும்விட்ட செய்தியை அறிவிப்பன இவை யன்றி கோயிலுக்கு வடபக்கத்தில் காக்கும் நாயகன்மடம் என்ற ஒன்று இருந்ததாகவும் அதற்கு மும்முடிச் சோழமங்கலத்துச் சபையார் நிலமளித்ததாகவும் தெரிகிறது. [9] திருப்பனம்பூதூர் பரமேஸவரருக்கு அரிகுலகேசரிதேவரால் உததமசீலி சதுாவேதி மங்கலதது நிலம்விட்ட செயதியும் அறியப்படுகிறது.

66. திருவேற்காடு

இங்கு வேல் தலவிருட்சமாதலின் இப்பெயர் எய்தியது. இங்குளள இறைவன் அகததியருக்கு மணக்கோலஙகாட்டி யருளினுா சுப்பிரமணியர், சூரசம்மாரத்தின்பின் பூசித்த தலம்.

இறைவன்பெயர் வேற்காட்டுநாதர், வேதபுரீசுவரர், இறை வியின்பெயா வேற்கண்ணியம்மை, தீாததம் வேலாயுததீாததம், விருட்சம் வேல்.

[1] 575 of 1908, [2] 575 of 1908, [3], [4] 582, [5] 583, [6] 584, [7] 585, [8] 586, [9] 582.

சென்னைக்கு மேற்கே 13 மைலில உளள ஆவடி ஸ்டேஷனி லிருந்து தெற்கே பூவிருந்தவல்லிக்குப் போகும்வழியில $3\frac{3}{4}$ மைல் செனறு, கிழக்கேயுளள காடுவெட்டி யாற்றைக்கடந்தால இத்தலத்தை யடையலாம்.

67. திருக்கரவீரம்

இத்தலம் கரையபுரம் எனவழங்கும் கௌதமர் பூசிததுப் பேறுபெற்ற தலம் கரம் (கழுதை) பூசிதத காரணததால் கரவீரம் எனறுயது.

இறைவன் கரவீரநாதர் இறைவி பிரததியட்சமின்னம்மை. தீரததம் அனவரத தீர்த்தம்

இத்தலம் திருவாரூருககு மேற்கே ஏழு மைலில் உள்ளது.

68 திருத்தூங்கானைமாடம்

இத்தலம் பெணணுகடம் எனவும் திருக்கடந்தைநகர் எனவும் வழங்கும். பெண் (தேவகன்னியா) ஆ (காமதேனு) கடம் (வெள்ளையானை) ஆகிய இவர்கள பூசிததுப் பேறுபெற்ற தாதலின இப்பெயர் எயதியது. ஆலயததின் பெயா தூஙகானை மாடம். அப்பரடிகள் 'பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்'' என்றேத்தித தம்முடைய தோளினமேல் சூலக் குறியும் இடபக்குறியும் பெற்றதலம் இங்கவதரிதத கலிக் கம்பநாயனா, ஒருநாள் தன பணியாளனே சிவனடியாராகவர தம்மனைவி அவருக்கு நீாவாாக்கத தாழததமையை யறிந்து மனைவியின் கரததை வாள்கொண்டு வெட்டி வீடுபெற்றார். மெய்கண்டதேவரின தகப்பனா அசசுத களப்பாளர் வாழநத தலமும் இதுவே

சுவாமிபெயர் சுடர்க்கொழுந்துநாதா அம்மை கடந்தை நாயகி தீர்ததம் கெடிலநதி.

விருததாசலத்திற்கும் திருச்சிக்கும் இடையிலுள்ள ஸ்டேஷன.

கல்வெட்டுக்கள் :

பரகேசரிவர்மனுன இராஜேந்திரன் காலத்தில் வடகரை இராஜாதிராஜ வளநாட்டு மேற்காநாட்டுப் பிரமதேயமான முடிகொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலததுத் திருத்தூங்கானை மாடம் என்று குறிக்கபபட்டுள்ளது. இறைவன் நாமம் திருத் தூங்கானைமாடமுடைய மகாதேவா எனவும்[1] திருத்தூங்கானை மாடமுடைய நாயனுர்[2] எனவும் நல்ல பெண்ணுகடத்திலுள்ள வீற்றிருந்த பெருமாள்[3] எனவும் திருத்தூங்கானை மாடத்துக் கடவுள்[4] எனவும் வழங்கப்படுகின்றனர். இவையன்றி கோயிலுள் கோசசெங்கணேஸ்வரமுடையார் கோயிலும்[5] மதுராந்தக ஈசசரமுடையார் கோயிலும்[6] தனிமையாகப் பள்ளிகொண்ட பெருமாள் கோயிலும்[7] இருந்திருக்கின்றன.

இராஜகேசரிவர்மனுன குலோத்துங்கன் காலத்து வடகயி லாயமுடைய மகாதேவர்க்கு விருதராச பயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு முடிகொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரால் நிலம் தானம் வழங்கப்பட்டது. திருத்தூங்கானை மாடமுடைய மகாதேவர் கோயிலுக்கும் கோச்செங்கணேஸ்வர முடையார் கோயிலுக்கும் முடிகொண்டசோழ சதுர்வேதி மங்கலதது தேவதானமான கிராமத்தைச் சேரிசபையார் இறை யிலிசெய்தனர். குலோததுஙகன் தன் பிறந்தநாளாகிய மாதபூச விழாவை நடத்தவும், கோயில் நாட்பூசைக்காகவும் நிலமளிக்க உத்தரவிட்டான். மேலும் மதுராந்தகேஸ்வரமுடையார் கோயிலி லுள்ள இரு சிவப்பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்கப் பணம் வழங்கப்பட்டது. பரகேசரிவர்மனுன இராஜேநதிரன் காலதது திருத்தூங்கானை மாடமுடைய மகாதேவா கோயிலுக்குத் தூண்டா விளக்கெரிக்கப் பசுக்கள் வழங்கப்பட்டன. தென்கரை நித்தவினோத வளநாட்டுக் கிழார்கூற்றததுக் கீழநல்லூர் உடைய ஒருவன் பசுக்கள் அளித்த செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது கடவுளுக்கு நீராட்டவும் பார்ப்பனர்களுக்கு அன்னமளிக்கவும் ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீதரரான பவித்திர மாணிக்கசசேரி உடையான் ஒருவனுல் ஏற்பாடுசெயயப்பட்டது. இராஜகேசரி வர்மனுன ராஜராஜன முத்திரையிடப்பட்ட அளவைகளால் வியாபாரிகள்

[1] 235 of 1929, [2] 247 of 1929, [3] 250 of 1929, [4] 255 of 1929
[5] 238, [6] 239, [7] 273

பொருள்களை அளக்கவும் சில வரிகளைக் கோயிலுக்களிக்கவும் ஏற்பாடுசெய்தான [1] 249-வது கல்வெட்டால் மூவாயிரவன கோல் என்ற நீட்டலளவை (15 அடியால்) நிலமளந்த செய்தி தெரிகிறது பரகேசரிவர்மனுன விக்கிரமன்காலததுப் அரையன ஆதிததேவன் தேவாகள்நாதன் என்ற மரக்காலைப் பயன் படுத்தியுள்ளான். [2] குலசேகரன் காலததுப் பொன்பேததி அம்பலததாடி அழகனுல் மணடபமும், முகப்பும் கட்டப் பட்டன அரசன் மநதிரியான மையிருஞ்சோலை மண்டபங் கட்டியுள்ளான்

விஜயநகர தேவமகாராயர் காலததில் நைவேத்தியததிற்கும் திருப்பணிக்கும் பள்ளிகொண்டபெருமாள கசசிராயருடைய மகனுன ஏகாம்பரநாதன் சில கிராமஙகளை இறையிலிசெய்தார் தேவராஜமகாராஜா சகம் 1356-ல் 18-ப பற்றுச்சபையாரால வீதிகளுக்கு இறையிலிசெய்து திருமடை விஜயததிற்காகவும் நல்ல பெணணுகடததுப் பெருமாளுக்கும் திருமாறன் பாடியி லுள்ள தாகநீராததருளிய நாயனுருக்கும் விழாசெயவதற்காக பெரியநாட்டான இறையிலிசெயதாா விக்கிரமன காலததில அமாவாசையில் சுவாமி உலாவரவும் விளக்குக்கு நெய இடவும் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டது ஏனையவை விளக்கு முதலானவற் றிற்கு நிலம், பொன், பசுக்கள், நெல் முதலியன அளிததமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது

69. திருப்பல்லவனீச்சுரம்

இத்தலம் காவிரிப்பூம்பட்டினததுப் பலலவனீசசரம் எனப் பெயர்பெறும் பல்லவராசன் பூசிததுப் பேறுபெற்ற தலம் இயற்பகைநாயனுரும், பட்டினததுப்பிள்ளையும் அவதாரம் செயதருளிய தலம்

இறைவன பல்லவனேசுவரர், இறைவி சௌந்தரநாயகி; தீர்ததம் காவிரி சங்கமதீர்ததம்

இடம் சீகாழிக்குத் தென்கிழக்கே 10 மைலில் உள்ளது

[1] 244 of 1929, [2] 270

70. திருஈங்கோய்மலை

தற்காலம் திருவிங்கநாதமலை என மருவி வழங்குகின்றது. அகத்தியர் ஈ உருவாய்ப் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் இப் பெயர் எய்தியது காவிரித் தென்கரையில் உள்ள கடம்பந் துறையைக் காலையிலும், திருவாட்போக்கியை நண்பகலிலும், இத்தலத்தை மாலையிலும் ஓரேநாளில் பூசித்தால் பலன் பெருகும். 'காலைக் கடம்பர் மத்தியானச சொக்கர் மாலைத் திருவிஙகநாதர்' எனபது பழமொழி கோயில் சிறிய குன்றின மேல் அமைந்துள்ளது

இறைவன் மரகதாசலர், இறைவி மரகதவல்லி, தீரததம் அமிர்ததீர்த்தம்

இடம் திருச்சி ஈரோடு சேர்க்கையிலுள்ள குழித்தலை ஸ்டேஷனில் இறங்கி வடக்கே அகண்டகாவிரியைக கடநதால் இததலததை யடையலாம்.

கல்வெட்டு :

திரிபுவனசசக்ரவர்த்தி வீரதேவனது 36-ம் ஆண்டில் இராஜ ராஜவளநாட்டுத் திருவாலிநாட்டுத திருவீங்கோயமலை என வழங்கபபட்டது இறைவன்பெயர் திருவீங்கோய்ஊருடையார் என்று கல்வெடடுக் கூறும் இக்கோயிலில் ஆளுடைய பிள்ளையாாக்கும், திருநாவுக்கரசுதேவாக்கும், ஆலாலசுநதரப் பெருமானுக்கும், நக்கீரதேவர்க்கும், திருப்படிமாற்றுக்கும், விஞசநததுக்கும் வடகரை இராஜராஜ வளநாட்டு மலை ஸ்ரீ ஜயங்கொணடசோழ சதுர்வேதிமங்கலததுப பெருங்குடி மகா சபையார் நிலம் விற்றுக்கொடுததனர்.

71. திருஅச்சிறுபாக்கம்

வண்டியின் அச்சு இற்றகாரணத்தால் இப்பெயர் எய்தியது. சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ்செயயும் பொருட்டுத தேவர்கள் அமைத்த தேரில் எழுந்தருளும்போது, தேவர்கள் விநாயகரை வணங்காமையின அச்சு முறிநதது என்பதும், பாண்டிய னொருவன் கங்கை மணலை வண்டியில் கொண்டு வரும்போது,

இததலத்து வநததும் வண்டி மேற்கொண்டும் செல்லாமையின ஊக்கிச்செலுத்த அசசுமுறிந்தது அவன் அசரீரியினுல் செயதி யறிநது ஆலயததிருப்பணி அமைததான் என்பதும் வரலாறு. கண்ணுவா கௌதமா பூசித்துப் பேறுபெற்றனர்

இறைவன் பாக்கபுரேசுரா இறைவி சுந்தரநாயகி, தீாததம் வேததீர்ததம் விருட்சம் கொன்றை

இடம் சென்னைக்குத தெற்கே 59 மைல் தூரததில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள

இததலம் இராஜேந்திர சோழவளநாட்டைச் சேர்ந்ததாகக் குலோத்துஙகன் காலததுக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இததலத திறைவன் அக்ஷேஸ்வரர் கல்வெட்டுக்களில் அசசுகொண டருளிய தேவா[1] என வழஙகப்படுகிறுர். திருபுவன சக்ரவர்தகி கோனேரின்மைகணடான் காலததில ஆட்கொண்ட நாயகன் சேதிராயனுல் ஒரு சிலே தயாரிககப்பட்டது இது இன்னுர் சிலே எனறு அறியக்கூடவிலலே[2] இராஜகேசரிவாமன குலோக துங்கன் I 5-ம் யாண்டில் குலோததுஙகன் உருவச்சிலே செயது வைக்கப்பெற்றது[3] ஏனைய கல்வெட்டுககள கோயி லுக்கு விளக்கிற்காக ஆடுகளும், பொன்னும், திருவமுதிற்காக நிலமும்விடட செயதியை அறிவிப்பன, குலோததுங்கசோழன III ஆட்சி 12-ம் ஆண்டில் பாண்டியநாட்டைக கைக்கொணட சேஙகணி அம்மையபபன வைரஙகள் வழங்கினுன.[4] கங்கன் என்பவனுல அர்சசனுபோகமாக நிலம் அளிக்கப்பெற்றுள்ளது[5]

72. திருநல்லம்

இததலம் கோநேரிஇராஜபுரம் என வழங்கும், இததலத தில் நடராசருடைய விக்ரகம் பிரபலமாய

[1] 241 of 1901. [2] 235 of 1901, [3] 247 of 1901, [4] 239 of 1901, [5] 108 of 1934.

சுவாமி உமாமகேசுவரர்; அம்மை மங்களநாயகி, தீர்த்தம் ்திதீர்ததம்

இடம் திருவிடைமருதூருக்குத தென்கிழக்கே 6 மைலில் உள்ளது

கல்வெட்டுக்கள் :

இக்கோயிலை மதுராந்தகதேவனுன உததமசசோழன் தாயும் கண்டராதிததன் மனைவியுமான செம்பியனமாதேவியார் கருங் கற் பணியாகக் கட்டினுள்[1]. இறைவன் திருநல்லமுடையார், திருநல்லமுடையமகாதேவர் என[2] வழங்கப்பெறுவர்[3] ராஜ கேசரிவர்மனுன ராஜராஜன் காலத்தில் கோயிலில் திருப்பதியம் ஓத இருவரால் பூங்குடி கிராமத்தில் நிலம் விடப்பெற்றது[4]. உடையபிராட்டியார் உத்தரவின்படி சாததன் குணபட்டனுன அரசாணசேகரனுல் கோயில் கட்டப்பெற்றது[5]. ராஜராஜன் காலததில் தெரிஞ்ச கைக்கோளர்களில் ஒருவனுன நக்கன் நள்ளாற்றடிகளால் கடவுளின் வெளளி விக்ரகம் ஒனறும், சணடேசுவரர் செப்பு விக்ரகமும் செயவிக்கப்பெற்றன இன்னுரது என்று அறியப்பெருத கல்வெட்டு ஒன்று செம்பியன்மாதேவி கண்டராதித்தன்பெயரால் இத்திருக்கோயிலைத திருப்பணி செய்தான் என்கின்றது[6] இங்கே கைலாசமுடையமகாதேவர்[7], ஆதிததேஸ்வரமுடைய மகாதேவர்[8] கோயில்களும் தனித்து இருந்தனவாக அறியப்படுகின்றன. உத்தமசோழ விண்ணகரம் என்ற விஷ்ணு ஆலயமும் குறிக்கப்பெறுகின்றது[9]

இவையன்றித் திருநல்லமுடையார்கோயில் தெற்குப்பக்கத் துப் பிராகாரத்தில் புகழாபரண மண்டபம் என்ற ஒனறு இருந்ததாகவும், அதில் பிள்ளையாரை பிரதிட்டைசெய்யக் குலோத்துங்கன் III காலததில் நிலம் அளிக்கப்பெற்றது என்றும் வரலாறு விளங்குகின்றது[10]. திட்டைவிழுமியான்

[1] 450 of 1908, [2] 628 of 1909, [3] 450, 624 of 1908, [4] 624 of 1909, [5] 626 of 1909, [6] 635 of 1909, [7] 653 of 1909, [8] 644 of 1909, [9] 655 of 1909, [10] 662 of 1909.

பிள்ளையடியாரால் சண்டேசுவரர்கோயில் திருப்பணி செய்விக்கப்பெற்றது*. ஆதனூர் விஜயநட்டரையனுன அருமொழித தேவனுல் திருநடைமாளிகை கட்டப்பெற்றது.

ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் திருமஞ்சனததிற்கும், பூமாலைக்கும், நந்தவனததிற்கும், அமுதுக்கும், விளக்கிற்கும் செய்த பணிகளை அறிவிபபன இததலததாற்றெரியும் அரசாகளும், தண்டத தலைவர்களும், அரசகாரியம் பார்ப்பாரும், வெற்றிக் குறிப்புக்களும் பல.

73. திருவடுகூர்

வடுகனுகிய வைரவா பூசித்துப் பேறுபெற்றதாதலின இப்பெயர் எய்தியது. தற்காலம் ஆண்டார்கோயில் என வழங்குகிறது

இறைவன் பெயர் வடுகூர்நாதர். இறைவியின பெயா வடுவகிாக்கணணியம்மை தீர்ததம் பெண்ணைநதி

இடம் பாண்டிசசேரிக்கு மேற்கே 10 மைலில் உளள சின்னபாபு சமுத்திரம் இறங்கி, மேற்கே 2 மைல் சென்ருல் இத்தலததையடையலாம்.

74. திருஆப்பனூர்

தற்பொழுது திரு ஆப்புடையார் கோயில் எனப்பெறும். சோழாந்தகன் என்னும் பாண்டியமன்னன் பொருட்டுச சிவபெருமான் ஆப்பினிடததுத தோன்றினமையால் இப்பெயர் பெற்றது. நடராசர் சிவகாமி இருவர்களின் உருவம் சிலையிலும் செம்பிலும் செதுக்கப்பட்டுளளது

இறைவன்பெயர் ஆப்பானூர்க்காரணா, ஆப்பானூரீசுரர், திருவாப்புடையாா இறைவியின் பெயா அம்பிகையம்மை, குரவங்கமழ் குழலம்மை. தீர்ததம் இடபதீர்த்தம்.

இடம் மதுரை ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே ஒரு மைலில் உள்ளது

* 658 of 1909.

75. திருஎருக்கத்தம்புலியூர்

இராஜேந்திரபட்டினம் எனவழங்கும். எருக்கினைத் தல விருட்சமாக உடைய புலியூராதலின் இப்பெயர்பெற்றது. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் அவதார ஸ்தலம்

இறைவன் பெயர் நீலகண்டா, இறைவியின் பெயர் நீலமலர்க்கண்ணியார். விருட்சம் எருக்கு.

இடம் விருத்தாசலததிற்குத தெற்கே 7 மைலில் உள்ளது.

76 திருஅன்னியூர்

பொன்னூா எனவழஙகும். வருணன்பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம்

சுவாமி பெயர் ஆபதசகாயேசுரர் அம்மையின் பெயர் பெரியநாயகியம்மை. தீர்த்தம் வருணதீர்ததம்

இடம் மாயூரம் தாலூகாவில் நீடூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே மூன்று மைலில் இருக்கிறது.

77 திருக்கண்ணார்கோயில்

குறுமாணக்குடி எனவழங்கும் கௌதம முனிவரால் சாபம்பெற்ற இந்திரன் பூசிததுச் சரீரததிலுள்ள குறிகள் அனைததையும்கணகளாக மாற்றிக்கொண்டமையால் இப்பெயர் எய்தியது வாமனமூாத்தியும் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் குறுமாணக்குடி என்ற மறுபெயரும் உண்டாயிற்று

இறைவன் பெயா கணணாயிரநாதர். இறைவியின் பெயர் முருகுவளர்கோதை இந்திரதீர்த்தம்

இடம் வைததீஸ்வரன் கோயிலுக்குத் தென்கிழக்கே 1½ மைலில் உள்ளது

78. திருப்பாதாளீச்சரம்

பாமணி, பாம்பணி என வழங்கும் சர்ப்பபுரம் எனவும் பெயர் உண்டு. தனஞ்சயன் என்னும் பாம்பு பூசிததுப பேறுபெற்ற தலம். அம்முனிவருடைய திருவுருவம் கோயிலில் உள்ளது

இறைவன பெயா நாகநாதா, சாப்பபுரீசுவரா, இறைவியின் பெயா அமிாதநாயகி; தீர்த்தம் நாகதீாததம்.

இடம் நீடாமஙகலம் ஸடேஷனிலிருநது 8 மைல் தூரததில் உளள ராஜமன்னுர் கோயிலுக்கு வடககே $1\frac{1}{2}$ மைலில் உளளது.

கல்வெட்டு:

இததலததைப்பற்றியதாக ஆறு கல்வெட்டுககள உளளன. இததலததிறைவன் திருபபாதாளீசசரம் உடையாா செலவத திருவாரூர் வாகீசப்பெருமான் வடகீழமடதது முதலியார் பிளளை யின நிலஙகள் இககோயிலுக்குக கொடுககபபடடன இதில் ஆலாலசுந்தரர் திருமடமும் குறிக்கப்படுகின்றது இததலம் சுற்றவேலி வளநாட்டுப் பாம்பணிகூற்றத்துப் பாமணி என இராஜராஜன காலத்து அழைக்கப்படுகின்றது. இவையன்றி ஸ்ரீபூதிவிணணகர ஆழ்வார்க்கு விளககிற்காகவும், வழிபடவரு வாாக்கு உணவிற்காகவும் பொன்னும் ஆடும் வழங்கபபெற்றன*.

79. திருக்கடைமுடி

இத்தலம் கீழூர் எனப்பெயாபெறும் காவிரியின் கடைமுடி யாதலின் இப்பெயா பெற்றதுபோலும் பிரமன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம்.

சுவாமிபெயர் கடைமுடிநாதர் அம்மையின் பெயா அபிராமியம்மை. தீர்ததம்

* 169 to 174 of 1926.

இடம் மாயூரமாக்கததின் காவிரியின வழியிலுளள திருநனிபள்ளிசென்று வடமேற்கே காவிரியைக் கடந்தால் ஒரு மைலில் உள்ளது

கல்வெட்டு :

கடைமுடி என்பது கீழூராயின் கலவெட்டொன்றுமிலலே. சேது சமஸ்தான வித்துவான் மு இராகவையங்காரவர்கள் தமது ஆராயச்சித தொகுதியில சிறந்ததோர் ஆராய்ச்சி வெளியிட்டுள்ளாாகள். அதன் சுருக்கமாவது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கோவிலடி எனவழங்கும் பேரூருக்குப் பக்கததில் கிழக்கே 1½ மைலில் திருசசி சன்னம்பூண்டி என்ற கிராமம் உள்ளது. அங்கே உளள இறைவர் சடையர், சடேஸ்வரா என்று வழஙகப் படுகிறுர் அஙகேயுள்ள சாஸனங்கள தெள்ளாறு எறிந்த மூன்ரும் நந்திவர்மன், அவன மகன் கோவிஜய ரிருபதுங்க வாமன், முதற்பராநதகன் இவர்கள காலததன. அவற்றுள முதற்பராநதகன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களில் ஒன்றே ஒன்று திருச்சடைமுடி மகாதேவர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஏனைய இறைவன் பெயரைத் திருக்கடைமுடிமகாதேவர் என்றே குறிப்பிடுகின்றன ஒன்பது பத்தாம் நூற்ருண்டுகளில் அதாவது ஏழாம் நூற்ருணடினரான திருஞானசம்பந்தர் காலததிற்கு அணிமையில் திருக்கடைமுடி இப்பொழுது வழங்கும் செனனப் பூண்டி என்றே விளஙகினமை யறியலாம் திருச்சடைமுடி என்பது திருப்பேராகிய கோவிலடிககு வழங்கிய பெயராதலேப் பிற கலவெட்டுக்களும் எடுததுக் காட்டுகின்றன ஆதலால ...ர் கடைமுடியன்று என்பர்

சென்னம்பூணடி கடைமுடியைப்பறறியனவாக 22 கல் வெட்டுக்கள் உள்ளன. தென்கரை இடையாற்றுநாட்டு திருக் கடைமுடி எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது*. ரிருபதுஙகவர்மன் காலதது அரசி ஒருததி விளக்கிற்காகப் பொன அளிததாள். முதற்பராந்தகன் பணிகள்யாவும் விளக்கிற்காக ஆடுகள அளித்தமையே. வீரநாராயண மூவேநத வேளான் முதலான அரசியல் தலைவாகளும் நிபநதஙகள் அளித்துள்ளார்கள்.

* 284 of 1901.

80. திருஇராமனதீச்சரம்

இராமன் பூசிததுப பேறுபெற்றனராதலின இப்பெயா எய்தியது

இறைவன் பெயா இராமநாதா இறைவியின பெயா சரிவார்குழலி. தீாததம் இராமதீாததம்

இடம் திருபபுகலூரிலிருநது முடிகொணடான் ஆற்றைக் கடந்து, கண்ணபுரம்சென்று கிழக்கேசென்றால் இததலததை அடையலாம்

கல்வெட்டுக்கள்

இததலம் திருக்கணணபுரம் கல்வெட்டுக்களிறசோததே அரசியலாரால் படியெடுக்கப்பெறறுளளது ஐந்து கல்வெட டுக்கள் உளளன இறைவன இராமனதீசசரமுடையார் என வழஙகப்பெறுவா குலோததுஙகசோழன் இக்கோயில் பூசைக் காகவும், அமுதுபடிக்காகவும் நிலம் அளிததான இந்நிலம் பின்னர் சிவபாதசேகரமஙகலம் என்று வழங்கப்பெற்றது. கோயிலைத திருபபணிசெயதவனும் இவனே [1] பினனா திருமலை தேவமகாராயரின (சகம 1397) விக்ரமாதிததன என்னும் அரசகாரியம் பாாபபவன கோயிலைப பழுதுபாாததிருக்கிறான பூசைககும், அமுதுக்கும் நிலம் அளிததிருக்கினறான் [2] கோனே ரின்மைகணடான (யார் என்று அறியககூடவில்லை) காலததில் ஆர்ச்சகர்ககுள் உரிமைப்போர் நிகழந்திருககினறது. அதனை நீக்கி, திருமன்னுசோழ பிரமராயனுககும், மானவரையனுக்கும் பூசை உரிமைகள் வழஙகப்பெற்றன [3]. தனியூரான தில்லை யிலிருந்த மாகேஸவராகளால் இக்கோயில் நிலம் பஞ்சத்தால் விளையாதுபோக, இராஜராஜபாணடிமண்டலம், வீரசோழ மண்டலம், நடுவில்நாடு, ஜெயங்கொண்டசோழமண்டலம் முதலியவற்றில் உள்ள கோயில்களிலிருநது நெல்லும் பொன னும் கொடுததுதவும்படி உத்தரவிட்டிருக்கின்றனர் இது கோயில் நிர்வாகததின் தனிச் சிறப்பைக் குறிப்பதாகும் [4].

[1] 533 of 1922, [2] 534, [3] 536, [4] 537 of 1922.

81. திருக்கள்ளில்

திருக்களளம் எனப பெயர் பெறும் பிருகு முனிவர் பூசித்துப் பெறு பெற்ருர்

சுவாமியின் பெயா சிவாநந்தா அம்மையின் பெயர் ஆனந்தவல்லி. தீர்த்தம் ஸ்ரீ நந்தி தீர்த்தம்.

இடம் சென்னையினின்றும் புழலேரியையடைந்து வடக்கே ஒருமைல் சென்று பின் 3 மைலிலுள்ள அத்திப்பேடடுச சத்திர மடைந்து குசஸதல ஆற்றைக்கடந்தால் வடகரையில் 6 மைலில உள்ளது.

82. திருப்பறியலூர்

இப்பொழுது பரசலூர் என வழங்கும். அஷ்டவீரட்டததில் ஒன்று தக்கன்செய்த யாகத்திற்குப் போந்த மாயன்முதலிய விண்ணவர்களின் வேதனையைத தீர்தத தலம்.

இறைவன் பெயர் வீரட்டேசர். இறைவியின் பெயர் இளம் கொம்பனையாள். தீர்த்தம் சிவகங்கா தீர்ததம்.

மாயூரத்தின் கிழக்கேயுள்ள விளாநகரிலிருந்து கிழக்கே ஒருமைல் சென்று அங்கிருந்து தெற்கே ஒருமைல் செனறுல் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டு :

இத்தலம் சுந்தரபாண்டியன் 5ம் ஆடசி ஆணடில் ஜெயங் கொண்ட சோழவளநாட்டு விழைநாட்டு ராஜநாராயண சதுர் வேதிமங்கலமான பறியலூர் எனவழங்கபபடுகிறது இறைவன் தட்சேஸ்வரமுடையார் எனவும், திருவீரட்டான முடையார் எனவும் வழங்கப்படுகிருர். கிருஷ்ணப்பதேவமகாராயரால் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்கள் (பறியலூர் உட்பட) சூலவரி வசூலிக்கப்பெற்றுச் சிவ விஷ்ணு கோயிலுக்களிக்கப்பட்டது. இதில் யாதரீகர்களுக்கும் உணவளிக்க ஏற்பாடுசெய்யப் பெற்றது. பூங்காக் குடியான பரராஜ பயங்கரநல்லூரில் 30 வேலி நிலத்தை இறையிலி செய்தளிக்கப்பட்டது. இங்கே

ஏழுலகமுழுதுடைய சதுர்வேதி மஙகலததது ஒரு அக்ரகாரம் அமைக்க நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது *.

83 ிருத்தருமபுரம்

தருமராசன் பூசிததுப் பேறுபெற்றமையின் இப்பெயா எய்தியது பிரமதேவரும் பூசித்துப் பேறுபெற்றுளளார். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரது மாதா பிறந்த இடமாதலின் திருஞானசம்பந்தா இங்கு எழுந்தருளியபோது, பாணரது சுற்றததவர்கள இவா யாழகொணடு வாசிக்காவிடில் திருஞான சம்பந்தர் பாடல் சிறக்காதெனறனா. கேட்ட பாணா வருந்தி திருஞானசம்பந்தரிடம் முறையிட்டனர் அவரும் 'மாதா மடப்பிடி' எனனும் பதிகததை ஓதினர் பாணஞர் யாழிலிட்டு வாசிக்க இயலாமையை உறவினாக்குணர்ததினர். யாழையும் உடைக்கச செனறனர். திருஞானசம்பந்தர் தடுத்து, இயன்ற அளவில வாசிக்கச் சொன்ஞர்

இறைவன பெயா யாழ்மூரிநாதர். இறைவியின் பெயர் மதுரமின்னமமை, தேனமிர்தவல்லி, சதாமதுராம்பிகை. தீர்ததம் தர்மதீர்த்தம்.

ிடம் காரைக்காலிலிருந்து மேற்கே அரைமைலில் உள்ளது.

84. ிருக்குடந்தை

இததலம் தேவாரங்களில் குடமூக்கு என வழங்கப்பெறும். பஞ்சக்குரோச தலங்கள் சூழ்ந்தது கஙகை யமுனை முதலிய ஒன்பது தீாத்தங்களும் வந்து வழிபடும் பெருமையுடையது பதினைகு கோயில்களையும், பதினைகு தீர்த்தங்களையும் உடையது. ஒன்பதாம் நூற்றுண்டுமுதல் சோழ அரசர்கள் இதனைத் தலைநகராகக் கொண்டனர். சோழர்கள் இருந்த இடமாகிய சோழமாளிகையும், இடிந்துபோன பழங்கோயில் களும் இதன் பழமைக்கு அறிகுறியென்பர் பெர்கூசன் என்னும்

* *167* to *169* of *1925*.

அறிஞர்[1] ஏழாம் நூற்றுண்டில் மூலக்கூற்றம் என வழங்கப் பட்டதென்பர் பர்னல்துரை. இததலததில் குரு சிம்மராசியில் பிரவேசிக்குஙகாலம் 12 வருஷததிற்கு ஒருமுறை மகாமகதீர்த் தததில் தென்னிந்திய மக்கள் அனைவரும் நீராடுவர். இங்கே யுளள பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்கள திருக்குடமூக்கு, குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக் காரோணம் என்பன. குடமூக்கு கும்பேசுவரசுவாமிகோயில், கீழக்கோட்டம் நாகேஸ்வரன் கோயில், காரோணம் காசி விசுவநாதர்கோயில். இவையன்றிச் சோமேசம் முதலிய பல கோயில்கள் உள்ளன. இத்தலம் மூர்க்க நாயனுர் வாழ்ந்த தலம்.

இறைவன் பெயர் கும்பேசர், அமுதகும்பேசர், ஆதி கும்பேசர். அம்மையின் பெயர் மஙகளாம்பிகை பிரமன், அகத்தியர், கிருதவீரியன், வீரவர்மன், இநதிரன், மாந்தாதா முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர்.

கல்வெட்டு :

இத்தலம் உய்யக்கொண்டான் வளநாட்டு வடகரையம்பூா நாட்டுத் திருக்குடந்தை என வழஙகும்[2]. கலவெட்டுக்கள பெரும்பாலும் நாகேச்சரமாகிய கீழ்க்கோட்டத்தைப்பற்றி யனவே. குடமூக்கு என்னும் இத்தலததைப்பற்றியன அல்ல வாதலின் அவை ஈண்டுத தரப்படவில்லை.

85. திருக்கச்சிஏகம்பம்

கயிலாயத்தினின்றும் இங்கு எழுந்தருளிய இறைவி, இறைவனை எய்துதற்பொருட்டுத தவஞ்செய்தனர். எண்ணுன்கு அறங்களையும் வழுவாதியற்றினர். கம்பையாற்றில் ஒற்றை மாமரத்தடியில் மணலால் சிவலிங்கம்செய்து வழிபட்டனர். இறைவன் அருளால் நீா கடுகிவரக் கம்பிதது, இறைவனைத் தழுவினர். வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் இறைவன் தன் மேனியில் ஏற்றனர் என்பது புராணவரலாறு.

[1] Indian and Castern Architecture 367 of 9.
[2] S. I. 256 of 1911, 14 of 1908.

கம்பம் - நடுக்கம் ஏகாமிரம் - ஒற்றை மாமரம். பஞ்சபூத ஸதலங்களுள் பிருதிவிஸதலம். 'முத்திதரும் நகரேழனுள் முக்கியமாம் முதற்காஞசி' என்றதற்கேற்ப முததிதரும் நகருள் முதன்மைபெற்றது இததலதது அமைந்துளள சிவ, விஷ்ணு, தேவி, கணபதி, முருகன் ஆலயங்கள் அளவிடற்கரியன. ஐயடிகள காடவாகோன்நாயனர் ஆட்சிசெயத தலம். சுந்தரர் இடக்கண்பெற்ற தலம் திருக்குறிப்புததொண்ட நாயனர் சாக்கியநாயனா ஆகிய இவர்கள் முததிபெற்ற தலம்.

இறைவன் ஏகாம்பரநாதா, பெரிய கம்பர். இறைவி காமாட்சியம்மை, ஏலவாாகுழலி விநாயகர் விகடசக்கர விநாயகா. முருகன் மாவடிக்கநதா. விருட்சம் மாமரம். தீர்த்தம் சிவகங்கை, கம்பாநதி, ஸ்ரவதீர்த்தம்

இடம் காஞ்சிபுரம் ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே ஒருமைலில் உள்ளது

கல்வெட்டு.

இத்தலததைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் பலவாயினும் ஏகாம்பரநாதா கோயிலைப்பற்றியன சிலவே. இங்குள்ள கலவெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் முறையே திரிபுவனச் சக்ரவர்ததி இராஜராஜன், கோப்பரகேசரி இராஜராஜன், திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி குலோத்துங்கன் III, இராஜகேசரி குலோத்துங்கன், கோராஜகேசரி குலோத்துங்கன், பரகேசரி உத்தமசோழன் ஆகிய இவர்களும், புவனேகவீரனும், விஜயநகர சதாசிவதேவன், வீரமல்லிகார்ச்சுனன், புக்கராயன் ஆகிய இவர் களும் காகதீய அரசன கணபதியும், சண்டகோபாலனுமாகிய இவர்களும் ஆவார்கள்.

இராஜராஜதேவன் I 27-ம் ஆணடில் ஒரு மாறன் தேவடி களால் 5 கழஞசு பொன் படையலுக்காகக் கோயில் பொக்கி 'ஷத்தில் சேர்க்கப்பட்டது *. புவநேகவீரன் என்ற சமரலோகன், சகம் 1391-ல் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள இரண்டு கிராமங்களை ஏகாம்பரநாதர் கோயிலுக்கும் காமாட்சியம்மன் கோயிலுக்கும்

* 54 of 1893.

கொடுத்தமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது.[1] காகதீய அரசன் கணபதி காலதது (சகம் 1172) மந்திரியாண்ட சாமந்தகபோஜனல் ஒரு கிராமம் கொடுக்கப்பட்டது.[2]

86. திருவாரூர்

இததலம் மாயூரம் அறந்தாஙகிப் பாதையில் உள்ள புகை வண்டிக் கூட்டுநிலையம். ஸப்தவிடங்கத தலங்களுள் ஒன்று. வீதிவிடங்கப்பெருமானே எல்லா இடங்கங்கட்கும் முதன்மை யாய்த் திருமாலாலும், இந்திரனுலும் பூசிக்கப்பெற்ற சிறப் புடையார். ஆதலின், அவரைச் சூழ ஏனைய ஆறுவிடஙகர்களும் எழுந்தருள, இவர் இத்தலத்து நடுநாயகமாக வீற்றிருக்கிருர்.

இத்தலம் மிகத் தொன்மையானது. "திருவினுள் சேர் வதற்கு முன்னே பின்னே திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்ட நாளே" என்ற அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கு இதனை மெய்ப்பிக்கும். இத் தலத்தில் பிரமன் கோயில், துருவாச ஆசிரமம்; பரவையுண் மண்டளி, திருநீலகண்டர் கோயில், தண்டபாணி கோயில், பரவையார் கோயில், இராஜதுர்க்கை கோயில், நடுவணநாதர் கோயில், மாற்றுரைத்த விநாயகர் கோயில், சோமநாதர் கோயில், குளுந்தாளம்மன் கோயில், ஐயனுர்கோயில், உருத்திரகோடீசுவரர் கோயில், குமரகோயில், எல்லையம்மன் கோயில், மாணிக்கநாச்சியார் கோயில் முதலிய கோயில்கள் உள்ளன.

தலப்பெயர் :

இததலத்துக்குக் கமலாலயபுரம், க்ஷேத்ரவரபுரம், ஆட கேசுரபுரம், மூலாதாரபுரம், சக்திபுரம், கந்தபுரம் எனப் பல பெயர்கள் இலக்கியங்களில் வழ்ஙகுகின்றன

தீர்த்தங்கள் :

தேவதீர்ததம், சங்கதீாததம், சரசுவதிதீர்ததம் முதலிய 21 தீர்ததங்கள் இருப்பதாகப் புராணங்கள் புகலுகின்றன.

[1] 25 of 1890, [2] 26 of 1890.

உட்கோயில்கள் :

திருக்கோயிலுக்குப் பூங்கோயில் எனறு பெயா. கோயிலுக் குள அசலேசம், ஆடகேசம், ஆனந்தேசம், அருணைசலேசம், விச்வகன்மேசம், சித்தீசம் எனப் பல உட்கோயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள அசலேசம் திருநாவுக்கரசா பாடல் பெற்றது.

மூர்த்திகள் :

ஐங்கலக்காசு விநாயகர், வனமீகநாதா, தியாகேசர், வாதாபி விநாயகர், நீலோதபலாம்பிகை, விடங்கா, தருணேநதுசேகரர், கமலாம்பிகை, சுநதரா, சேரமான் முதலிய மூாததிகள் எழுந தருளி யுளளார்கள்.

வாத்தியம் பஞ்சமுகவாததியம், பாரிநாயனம், சுதத மததளம் என்பவை இததலததுக்குச சிறந்த வாததியங்கள.

தியாகப்பள்ளு, தியாகக்குறவஞ்சி, வீராணுக்கவிசயம் என்பன இததலததில் ஆடபபட்ட கூததுவகை நூலகள

மண்டபங்கள் .

தேவாசிரய மண்டபம், பக்தகாட்சி மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம், துலாபார மண்டபம், சபாபதி மண்டபம், புராண மண்டபம், இராஜ நாராயண மணடபம், தட்டஞ்சுற்றி மண்டபம், வசந்த மண்டபம், திருப்பள்ளிததாம மண்டபம் முதலிய பல மண்டபங்கள் உள்ளன

கல்வெட்டுக்கள் .

சோழர்கள் தம் அரண்மனைததெய்வங்களாக வைத்துப் போற்றும் சிவாலயஙகளில் இததலத்துக் கோயில் முதன்மை யானது இததலம் கயாமாணிக்க வளநாட்டைச் சார்ந்த திருவாரூர் என்றும், அதிராஜ வளநாட்டைச் சேர்ந்த திருவாரூர் எனறும், க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுத திருவாரூாக் கூற்றத்துத் திருவாரூர் என்றும் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன.

இரண்டாம் இராஜாதிராஜன் தன் ஆட்சி 16-ம் ஆண்டில் பெரிய கோபுரத்தையும் சபாபதி மண்டபத்தையும் கட்டினுன்.

செம்பியன் மாதேவியார அரநெறிக்கோயிலைக் கற்கோயிலாகக் கட்டுவித்தார். லக்கம தண்டம நாயக்க உடையாருக்கு நன்முக அவர மந்திரி ஒரு கோபுரம் கட்டினான். இரண்டாம் இராஜேந் திரன் வீதிவிடங்காதா கருப்பக்கிருகததையும், வன்மீகநாதர் கோயிலையும் பொன் வேய்நதான்.

திருமுறை ஆசிரியர்களின் திருநாட்களில விழாக்கொண் டாட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பெறறிருநதன.

நம்பியாரூரர் தாயாரான இசைஞானியார் கௌதமகோத்தி ரததாரான ஞானசிவாசாரியாருடைய புததிரி என்பதை ஒரு கல்வெட்டறிவிககிறது.

பராந்தகன், இராஜராஜன் I, இராஜேநதிரன் I, இராஜாதி ராஜன் I, குலோததுங்கன் I, இராஜேந்திரன் II, விக்ரம சோழன், குலோத்துங்கன் II, இராஜாதிராஜன் முதலிய சோழ அரசருடைய கலவெட்டுக்களில் திருவிளக்குகளும் தேவதானங் களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

தியாகராஜசுவாமிகோயில் இரண்டாம் பிராகார வட சுவரில் உள்ள மனுசசரிதம்கண்ட கல்வெட்டில் மனுச்சரிதம் முழுவதும் குறிப்பிடப்படுகிறது *.

இத்தலததில் தருமை ஆதி குருமூாததிகளின குருமூர்த்தி யாகிய கமலை ஞானப்பிரகாசருக்குத தஞ்சை மன்னனும், கிருஷ்ணதேவராயனும் அளித்த தேவதானங்களும் வீதிவிடங்கப் பெருமானுக்கும் வன்மீகநாதப் பெருமானுக்கும் நிததியாசசனை பெருநீராட்டு இவைகளுக்காக அளித்த தேவதானங்களும் இராஜாங்கக்கட்டளை எனற பெயரோடு விளஙகிவருகின்றன. அவற்றை அவர்கள குருஞானசம்பநத சுவாமிகளிடத்தில் ஒபபடைததுவிட்டாாகள். அது இப்போதும் தருமை ஆதீன நிாவாகததிலேயே நடைபெற்று வருகிறது

இவற்றின் விரிவைத் ‘திருவாரூா’ என்னும் ஆதீன வெளியீடு 189-ல் காணலாம்

---

* 164 of 1894.

87. ஸ்ரீ கயிலாயம்

சுந்தரர் வெள்ளையானைமேல் கயிலைசென்றதும் அப்பரடிகள் உடலுறுப்புகளை தேயந்தொழியுமளவு மன உறுதியோடு கயிலாய யாத்திரை புரிந்ததும் புராண வரலாறுகளிலே இடம் பெற்றுள்ளன

ஸ்ரீகயிலாயம் இமயமலையின் வடசாரலில் மேற்குத திபெத தில் அமைந்துள்ளது அம்மலையின் தென்பகுதியில் திருக் கேதாரம் போனற தலஙகளமைந்துளளன. தேவாரம் பாடிய மூன்று சமயாசாரியாகளுள் சுநதரா கயிலையாததிரை செயதாா அப்பரடிகள் கயிலையாததிரை செய்து திருவையாற்றில் கயிலைக் காட்சியைக் கண்டாா ஞானசம்பந்தர் திருக்காளத்தி மலை யிலிருந்தே திருக்கேதாரததையும், திருக்கயிலாயததையும் பாடிய தாகச் சேக்கிழாா குறிப்பிடுகிருா.

கயிலையின் அமைப்பு

இமய உசசியின் வடபாகத்தில் சமுததிரமட்டத்துக்கு 22,980 அடி உயரததில், தென்திசையை நோக்கியதாகக் கயிலை அமைந்துள்ளது வெள்ளியங்கிரி என்றதற்கேற்ப அம்மலை பனிபடர் மலையாகக் காணப்பெறுகின்றது இருபத்தொன்பது மைல் சுற்றளவுடையதாய்ச் சமதளமாய் அமைந்துள்ளது. பிராகாரம்போன்ற மலைச சுவாகள் செஙகுத்தாக உள்ளன. அம்மலையில் சதுரம், முக்கோணம், வட்டம்போனற சிததிர வேலைப்பாடுடைய மேடைகளும் கைபுனைந்தியற்றுக் கவின் பெறுவனப்புடையதாய்க் காட்சியளிக்கினறது. இநதியாவில் தென்குமரிமுதல் இமயம்வரையுள்ள கோபுரங்கள எததனை வகையுண்டோ அத்தனைமாதிரிக் கோபுரங்களும் கயிலையில் காணக்கிடககின்றன. இறைவன் அம்மையப்பராய, தக்ஷிணா மூர்த்தியாய எழுநதருளிய திருக்கோலங்களும் இருக்கினறன

தீர்த்தங்கள் :

கௌரிகுளம், மானசரோருவம் போன்ற தீாததங்களும் உள்ளன.

சென்னையிலிருந்து சுமார் 1700 மைல் தூரமுளளது கயிலை.

சீகாழி பிரமதீர்த்தக்கரையில்:

சிவபாத இருதயர் சிறுகோல்கொண்டு ஓச்சுதல்

சீகாழியில்

"ஏடுடைய மலரான் பணிந்தேத்தும்"

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

முதல் திருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு:

சோழநாட்டிலே, சீகாழியிலே, தவம்பெருகும் கவுணிய குலத்தில், சிவதீக்ஷைபெற்ற வேதியர்குலதிலகராகிய சிவபாத இருதயருக்கும் பகவதியம்மையாருக்கும் வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகுசைவத் துறைவிளங்க, சித்திரைமாதத்துத் திருவாதிரைத் திருநாளிலே திருமகனார் ஒருவர் தோன்றினார். இவருக்கு மூன்றுமாண்டு நடக்கும்பொழுது ஒருநாள் சிவபாத இருதயர் சீகாழிக் கோயிலுள் இருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தில் நீராடச்சென்றார். குழந்தையும் அழுதுகொண்டே உடன் சென்றது. சிவபாத இருதயர் உடன்வந்த சிறுவரைக் குளக் கரையில் உட்காரவைத்து, நீருள்மூழ்கி 'அகமர்ஷணம்' என்னும் திருமந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் அவர்மூழ்கியதும்உடற்றந்தையைக்காணாதுசிறிதும் தனித்திரார் என்ற வியாசத்தால் முழுமுதற்றந்தையாகிய

சிவபெருமானது திருவடிகளை முறைப்படி வழிபட்டபண்டை யுணர்வு மூண்டெழ பிள்ளையார் திருத்தோணிசசிகரம்பார்த்து 'அம்மே! அப்பா!' என அழுதார் இவ்வொலி திருத்தோணி மலையில வீற்றிருக்கும் அம்மையப்பர் திருச்செவியில சென்று சேர்ந்தது முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னி அவர்க் கருள புரிவதற்காகப் பெருமான் பொருவிடைமேல அம்மை யுடன் எழுந்தருளினர் எல்வுலகும் தொழநின்ற மலைக கொடியைப் பார்த்து, 'துணைமுலைகள் பொழிகின்ற பாலடிசில பொன்வள்ளத்து ஊட்டுக' என ஆணைதந்தார் அப்படியே அம்மையாருங்கறந்தருளி, எண்ணரிய சிவஞானத்தின்னமுதம குழைத்து 'உண் அடிசில்' என ஊட்டினர், கண்ணீரைத துடைத்தார்; அழுகையை அகற்றினர், உயிர்த் தந்தையும் தாயுமாகிய இவர்களே திருமேனிதாங்கி வெளிப்பட்டுவநது இங்ஙனம் அருளப்பெற்றமையால் இவர் ஆளுடைய பிள்ளையார் எனவும் தேவர் முதலானோர்க்கும் அறியமுடியாத சிவஞானம சம்பந்திக்கப்பெற்றமையால் திருஞானசம்பந்தர் எனவும் அழைக்கப்பெறுவாராயினர்

செபமுடிதது நீராடிக கரையேறிய சிவபாத இருதயர் கடைவாய் வழிந்துகிடக்கின்ற பாலைககண்டு "நீ யார்தந்த பாலை உணடாய்? எச்சில மயங்கிட உனககு இது இட்டாரைக காட்டு" என்று சிறுகோல் கொண்டு ஓச்சி உரப்பினர் குழந்தையாகிய பிள்ளையார் கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிகக வலக்கையைச் சிரத்தன்மேலுயர்த்தி, வானிடமெல் லாம் பரவிநிறதும் ஒளியோடு விடையின்மீது பண்ணிறைந்த அருமறைகள் பணிந்தேத்த, பரமகருணையின் வடிவாகிய பராசக்தியோடு நின்ற அருள்வணணப்பெருமானைச் சுட்டிக காட்டினர். உளம் நிறைந்து வழிந்த உயர்ஞானத்திருமொழி யால் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் எண் 1.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி[1] யனவிடையேறியோா தூவெணமதிசூடிக
காடுடையசுட லைபபொடிபூசியென னுளளங்கவாகளவன[2]
ஏடுடையமல ரான்முனை நாடபணிந தேததவருளசெய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே 1

1. தோடுடையசெவியன என்பது முதலாக உள்ளங் கவர்நத கள்வனுடைய சிறபபியல்புகள தெரிவிக்கப்பெறு கின்றன பிளளையாருடைய அழுகைக்குரல சென்று பரந்து திருமுலைப்பால் அருளசசெய்தது திருசசெவியாதலின் அதனை முதற்கண் தெரிவிக்கிறார். உலகுயிர்கள துன்பம் நீங்கி இன்பம் அடைதலே பொருளாக, பாடல் பரமனுர் திருசசெவியில்சென்று சேர, திருச்செவியை முதற்கண் சிறப்பிததார் என்பது, "பல்லுயிரும் களிகூரத் தம்பாடல பரமாபால் செல்லுமுறை பெறுவதற்குத திருசசெவியைச் சிறப்பிதது" என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் தெரியலாகும் தோடுடையசெவி என்றதால் இடப் பாகததுச செவி என்பது குறிக்கப்பெறுகின்றது கருணை கேற்றது தாய்தழீஇய இடப்பக்கமாதலின் அதனை முற்கூறினுர் "தோடு கூற்று பிததா மூன்றும் பீடுடைததேசிகன பேரருள் ஆகும்" என்பதால் இது ஞானதேசிகனது திருவருடடிறத்தை விளக்குவதாகும். சொரூபசிவம் மூவகை ஆனமாக்களுக்கும் மூவகையால் அநுக்கிரகித்து மும்மலங்களையும் போக்கி அருளா ரமுதத்தை உண்பிததருளும் முறையில், சகலான்மாக்களுக்குப் படர்க்கையில் தோன்றிப் புரியும் குருவருளைக் குறிப்பதாகு மென்று "குரு அருளும்" என்ற பாடலும் குறிக்கிறது.

மூன்றுவயதுக் குழந்தையாகிய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யார் தீவிரதர அன்புகொண்டு சன்மாக்கநெறியாகிய நாயக நாயகித் தன்மையில் எடுதத எடுப்பிலேயே ஈடுபடுகின்றார்.

[1] दक्षिणे कुण्डले कर्णे वामकर्णे तु पत्रकम् । —பூர்வகாரணம்.

[2] तस्कराणां पतये नमो नमः ॥ —ஸ்ரீருத்ரம்.

உமையொருபாகனுக ஒருபெண்ணேடு இருந்த பயில்வால் என் னுள்ளங் கவாகின்ருா என நயந்தோன்றக் கூறியவாறு. விடையேறி- தாம் கணடகாட்சி இடபாரூடராதலின் அதனைக்குறித்தபடி தூவெண்மதி-தூயமையான வெண்ணிறம்பொருந்திய மதி. மதிக்குத தூயமை களங்கமின்மை, இருள் ஒளியைச் சாராதவாறுபோலக் களங்கம் இறைவனையும், அவனருள் பெற்ருரையும் சாராது. தூயமை மனத்திலும் வெணமைபுறததிலும் நிகழ்வது ஆதலின் இங்கே குறிப்பிடும் மதி நாம்காணும் சந்திரன்போன்று பிராகிருத சந்திரன் அல்லன் என்பது தெளியததக்கது. அன்றியும் ஒருகலைப்பிறையாதலின் களங்கததிற்கு இடமில்லை என்பதுமாம். இறைவன் சுடலைப்பொடி பூசுதல் சர்வசங்கார காலத்து எல்லாவுலகமும் தத்தங் காரணததுள் முறையே ஒடுங்க - காரணங்கள் யாவும் இறுதியாக இறைவனிடம் ஒடுக்கப் பெறும்போது நிகழ்வது மகாசங்காரமாவது நிவர்ததியாதி பஞ்ச கலைகளிலும் அடங்கிய எல்லாப் புவனங்களையும் சங்கரிக்கின்ற நிலை அப்போதுதான் எல்லாம் சுடலைககாடாகும் உள்ளங் கவர்தலாவது அவனையன்றி உளங்கள் அறியாவாறு ஆட் கொள்ளுதல். ஏடு - இதழ் மலரான் - பிரமன. பிரமன வழிபாடு செய்த தலமாதலின் இறைவற்குப் பிரமபுரீசா என்பதும் தலத் திற்குப் பிரமபுரம் என்பதும் பெயராயிற்று. பிரமாபுரம் எனவே பிரமன் வழிபட்ட தலம் என்பது விளங்குதலின் மலரான் என்பது பிரமனைக் குறியாது என்றும், இந்நாயனுரே முற்காலத்து ஏடுடைய மலரால் பூசித்த காரணம்பற்றி இங்ஙனம் கூறினுர் என்றும் சதாசிவச் செட்டியாரவர்கள கருதினுர்கள். பீடு - பெருமை. மேவிய - தாமே விரும்பி எழுந்தருளிய. இறைவன் நித்யசுதந்திரன் ஆகலின் இங்ஙனம் கூறப்பெற்றது. பெம்மான் - பெருமான் எனபதன் திரிபு. கள்வன் பெருமானுகிய இவன் அன்றே எனக் கூட்டுக. ஏறி, பூசி என்பன பெயர்சசொற்கள். வினையெச்சமாக்கி, கவர் கள்வன் என்ற வினைதொகையின் நிலைமொழியோடு முடிப் பாரும் உண்டு.

இத்திருப்பாடலுக்கு உரை எழுதிய கயப்பாக்கம் திரு. சதாசிவச்செட்டியார் அவர்கள் "விடையேறி" என்பது நித்யத் தன்மையை வேண்டிய அறக்கடவுளை வெள்விடையாகப் படைத்து ஊர்தியாகக்கொண்டதால் சிருஷ்டியும் "மதிசூடி"

என்பது சந்திரனுக்கு அபயம் தந்து திருமுடியில் ஏற்றிக் காத்ததால் திதியும், "பொடிபூசி" என்பது சர்வசங்காரகாலத்து நிகழ்ச்சியை அறிவித்தலால சங்காரமும், "கள்வன்" என்பது இறைவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தும் அவைகள் வினைப்போகங்களை நுகர ஒளித்து நிற்பதால் திரோபவமும், "அருள்செய்த" என்பது அனைவர்க்கும் அருள் செய்யும் அனுக்கிரகமும் ஆகிய ஐந்தொழிலையும் விளக்கும் குறிப்பு என்பார்கள்.

ஸ்ரீமத செபபறைச சுவாமிகள் அவாகள் 'தோடுடைய செவியன்' முதலாயின இறைவனது எணகுணங்களாகிய சிறப்பு இயல்புகளை உணாததுவன எனறும் 'பிரமாபுரம்' 'விடையேறி' முதலியன இறைவனது தசாங்கஙகளைக குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்பன எனறும், 'விடையேறி' 'பொடிபூசி' 'உள்ளங்கவர் கள்வன்' என்பன முறையே இறைவனுடைய மூன்று திருமேனிகளாகிய உருவம் அருஉருவம் அருவம்என நமூன்றையும் குறித்து நிற்பன என்றும் எழுதியுள்ளாாகள். சேக்கிழாா சுவாமிகள் "மறைமுதல் மெய்யுடன் எடுதத எழுதுமறை" என்பதால் பிரணவததின்முதலாகிய ஓஙகாரத்தைச்சிவசததியின்உண்மைச் சொரூபமாகிய தகரவித்தையின் அடையாளமாகிய த் என்பதோடு சோதது 'தோ' என்று தொடங்கியதாகக் குறிப்பிடுவார்கள் பன்னிரண்டாந்திருமுறையில் உலகெலாம் என்று முடிவதனையும் இதனோடு சேர்த்துத திருமுறை முழுவதுமே வேத மூலமாகிய பிரணவததுள் அடங்கியது என்பது குறிப்பு.

தேவாரத்திற்கும் வேதத்திற்கும் உள்ள ஒற்றுமையை உணர்த்த, வேதம் பயின்ற மரபில் வந்து தமிழ்வேதம் தந்த இவர்கள்,

तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

என்ற காயத்ரி மந்திரத்தின் முதலெழுததாகிய தகரததின்மீது பிரணவத்தின் முதலெழுததாகிய ஓகாரததைச் சேர்த்துத் தொடங்கியிருப்பது அறிந்து இன்புறற்குரியது.

முறறலாமையிள* நாகமோடேன முளைகொமபவைபூணடு
வறறலோடுகல னாபபலிதேரநதென துளளஙகவரகளவன
கறறலகேடடலுடை யாரபெரியாரகழல கையாறறொழுதேததப
பெறறமூரநதபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே 2

2. இதனால் இறைவன் அணிகளைக்கொண்டு அடையாளங்கள அறிவிக்கப்பெறுகின்றன முற்றல் ஆமை-ஆதி கமடமாதலின் வயது முதிர்ந்த ஆமை ஆமை என்றது ஈண்டு அதன் ஓட்டினை இளநாகம் என்றது இறைவன திருமேனியையிடமாகக்கொண்ட பாம்பிற்கு நரை திரை யில்லையாதலின் என்றும் இளமையழியாத நாகம் என்பதைக்குறிப்பிக்க. ஏனம்-பன்றி; ஆதிவராகம் வற்றல் ஓடு-சதை வற்றிய மண்டையோடு கலன் - பிச்சையேற்கும் பாத்திரம் பலி - பிசசை, பெரியாராக்கிலக்கணம் கற்றலும் கேட்டலுமே என்பது கற்றல் - உலக நூல்களை ஓதித தருக்குவதன்று, இறைவன் புகழையே கற்று அடங்கல். கேட்டலும் அங்ஙனமே. இறைவன் புகழையன்றி வேறொன்றையும் கல்லாத - கேளாத பெரியோர்களாலேயே இறைவன் தொழற்குரியன் என அதிகாரிகளை யறிவித்தவாறு 'கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன்' 'கற்றவர் வணங்கும் கற்பகக் கனியை' என்பன ஒப்புநோக்கற்குரியன. கற்றல் கேட்டலுடையார் பெரியார் எனவே உபலக்கணத்தால் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடல் முதலியனவும் கொள்ளப்பெறும். "கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை, கிளத்தல் என ஈரிரண்டாம் கிளக்கின் ஞானம்" என்பது சிவஞான சித்தியார். தமக்கு அருள் செய்தவண்ணமே தொழுதேத்தும் பெரியோர்க்கெல்லாம் அருள் வழங்கப் பெருமான் இடபத்தை ஊர்ந்தே இருக்கிறார் என்பதாம். பெற்றம் - இடபம்.

'गत्वा कैलासमतुलं महादेवं व्यजिज्ञपन् ।
तदा तमपि देवोऽयं हत्वा कूर्मं महाबलम् ॥
जग्राह तस्य पृष्ठास्थि महाघोरस्य शङ्करः ।
देवैः संप्रार्थितो देवो धर्मात्मैतत्प्रजापते ॥ —ஸ்காந்தம்.

நீபரநதநிமிா* புனசடைமேலோா நிலாவெணமதிசூடி
எர்பரநதவின வெளவளைசோரவென னுளளஙகவாகளவன
ஊாபரநதவுல கினமுதலாகிய வோரூரிதுவெனனப
போபரநதபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே

விணமகிழநதமதி லெயததுமனறி விளஙகுதலையோடடில
உணமகிழநதுபலி தேரியவந்தென துளளஙகவாகளவன
மணமகிழநதவர வமமலாககொனறை மலிநதவரைமாாபிற
பெணமகிழநதபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே

3 நீர் - கங்கை, நிமிர்புன்சடை - நிறைநத புல்லியசடை, ஓர்நிலா வெணமதி - ஓர்கலைப்பிறை, ஏர் - அழகு வெள்வளை - சங்குவளை சோர - நழுவ, அவன் மதியைச் சூடியிருத்தலின் விரகமிக்கு உடலிளைதது வளைசோர்ந்தது என்பதாம். ஊர் பரந்த உலகு - ஊர்கள் மிகுந்த உலகு. மகாப்பிரளய காலத்து உலகமே அழிக்கப்பெற்றபோது, இததலம் மட்டும் அழியாது இருத்தலின் உலகிற்கே ஒருவித்தாக இருக்கின்றது சீகாழி என்பது. பேர் - புகழ்.

4. விண்மகிழ்ந்தமதில் - ஆகாயத்திற் பறத்தலை விரும்பிய மதில். இவை திரிபுராரிகளின் பொன் வெள்ளி இரும்பாலான கோட்டை. எய்தது - மேருவை வில்லாக்கி, வாசுகியை நாணுக் கித துளைததது உள்மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. தேரிய - ஆராய, செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். மண மகிழ்ந்த அரவம் - புற்றினை விரும்பும் பாம்பு, இறைவன் அணிந்த பாம்பு புற்றில் வாழாததாயினும் சாதி பற்றிக் கூறப்பட்டது. அரவம் கொன்றை மலிந்த மார்பு - அச்சுறுத்தும் விஷம் பொருந்திய பாம்பையும், மணமும் மென்மையும் உடைய கொன்றையையும் அணிந்த மார்பு. என்றது வேண்டுதல் வேண்டாமையைக் காட்டும் குறிப்பாகும். பெண் - உமாதேவியார் பலிதேரவந்தார் எனதுள்ளம்கவர்ந்தார் என்றது என்னுடைய பரிபாகம் இருந்த படியை அறிந்து ஒன்றுசெய்வார்போல வந்து உள்ள மாகிய ஆன்மாவை மலமகற்றித் தமதாக்கினா என்பதை விளக்கியவாறு.

*शम्भुस्तेषु दयां कृत्वा तदादाय जलं महत् ।
जटायां रोम्णि चैकस्मिन् बभार जलबिन्दुवत् ॥ —ஸ்காந்தம்.

ஒருமைபெண்மையுடை யனசடையனவிடை யூருமமிவனென்ன
அருமையாகவுரை செய்யவமாநதென துளளங்கவாகளவன
கருமைபெறறகடல கொள்ளமிதநதோோ காலமமிதுவெனனப
பெருமைபெறறபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனன்றே 5

மறைகலநதவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேநதி
இறைகலநதவின வெளவளைசோரவென னுளளங்கவாகளவன
கறைகலநதகடி யாாபொழினீடுயா சோலைககதிாசிநதப
பிறைகலநதபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனன்றே 6

5 ஒருமை - ஒரு திருமேனியிலேயே, பெண்மை உடையன - பெண் உருவததை உடையன், என்றதால பெண்ணுருவும் ஆணுருவுமாகிய இருமையும் உடையன் என்பது குறிததவாறு பெண்மை - பெண்ணுரு. உடையன் என்றதிலுள்ள விகுதியால் ஆணுருவாயினும் பெண்மை உடைமையும், சிவம் உடையானும் ஆம் என்றவாறு. சடையன் - பெண்மையுருவில் பின்னிய சடையும் ஆணுருவில் அமைந்த சடையுமாயிருததலின் இரண்டிற்கு மேற்பச சடையன் என்றார் உரைசெய்ய - தோழியா தலைவன் இயல்பைச சொல்ல. உரையின் வாயிலாக உள்ளத்தில் புகுந்து விரும்பி உள்ளததைத் தமதாக்கிக்கொண்டான் என்பாா அமர்ந்து எனது உள்ளம் கவாகள்வன் என்றார் 'ஓர் காலம் கடல்கொள்ள மிதந்த தலம் இது என்னும் பெருமைபெற்ற பிரமபுரம்' என இயைத்துப் பொருளகாண்க. ஓர்காலம் - சர்வ சங்காரகாலம்

6. பாடுவது வேதம் செய்வது கள்ளம் என்ற நிலையில் பெருமான் இருக்கின்றார் என்பதைக் காட்டுவன முன் இரண்டு அடி. ஒலிகலந்த மறை பாடலோடு எனக் கூட்டி ஒலிவடிவாய வேதத்தைப் பாடுதலை உடையவர் எனப் பொருளகாணக. மழு - தவறிழைத்தாரைத் தண்டித்தற்காக ஏநதிய சஙகாரகாரண மாகிய தீப்பிழம்பு; ஆயுதமுமாம். இறை - மணிக்கட்டு. வெள வளை - சஙகவளையல்கள். முன்கையில் செறிநது கலந்திருந்த சங்கவளையல்கள் சோர்ந்தன என்பதால் 'உடம்புநனி சுருங்கல்' என்னும் மெய்ப்பாடு உணர்த்தியவாறு. கறை - இருள். கடி - மணம். பொழில் - நந்தனவனத்தும், சோலை - தானே வளர்நத சோலைகளிடத்தும். கதிா சிந்த என்றதால் நிலவொளி அங்கு மிங்குமாகச் சிதறியிருந்தமை அறியப்படும் கதிர் சிந்து அப் பிறை எனப்பிரிக்க.

சடைமுயஙகுபுன லனனலனனெரி விசிசதிரவெயத
உடைமுயஙகுமர வோடுழிதநதென துளளஙகவாகளவன
கடனமுயஙகுகழி சூழகுளிரகானலம பொனனஞசிறகனனம
பெடைமுயஙகுபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே 7

வியரிலஙகுவரை யுநதியதோளகளை வீரமவிளைவிதத
உயரிலஙகையரை யனவலிசெறறென துளளஙகவாகளவன
துயரிலஙகுமமுல கிறபலவூழிக டோனறுமபொழுதெலலாம
பெயரிலஙகுபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே 8

7. சடை முயங்கு புனலன்-சடையில் கலந்திருக்கின்ற கங்கையை உடையவன் அனலன் - திருக்கரத்தில் அனலை உடையவன். உடை முயங்கும் அரவு - ஆடையின்மேல் இறுகக் கட்டிய கச்சையாகிய பாம்பு. சதிர்வு - பெருமை உழிதந்து - திரிந்து ஊடத்தக்க ஒரு பெண்ணையும், அஞ்சதக்க எரி அரவு முதலியவற்றையும் அணிந்து திரிபவ்ராயிருந்தும் எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார் என்றது அவர்க்குள்ள பேரழகின் திறத்தையும், கருணையையும், எல்லாவுயிரையும் பகைநீக்கி யாளும் வன்மையையும் வியந்தவாறு. கழி - உப்பங்கழி கானல் - கடற்கரைச் சோலை. பிரமபுரத்தில் சடை முயங்கு புனலனுய் உள்ளம் கவாகின்ற தன்மையால் போகியாயிருந்து உயிர்க்குப் போகததைப் புரிய, சிறகன்னங்களும் தததம் பெடைகளை முயங்குகின்றன எனல் 'அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது' என்பதை அறிவித்தவாறு.

8. வியர் இலங்கு தோள் - வியர்வை விளங்குகின்ற தோள். இலங்கை அரையன - இராவணன். அரையன் தோளகளை வலிசெற்று என மாறிக் கூட்டுக. துயா இலங்கும் உலகு - துன்பம் விளங்குகின்ற கன்மபூமி. இதனைத் துன்ப உலகு என்றது வினைவயத்தான் மாறித் துய்க்கப்படும் இன்ப துன்பங் களுள் இன்பக்களிப்பைக் காட்டிலும் துன்பக்கலக்கம் மிகுந்து தோன்றலின். பல ஊழி - பிரம ஊழி முதலிய பல ஊழிகள். இறைவன் பலவூழிகளை விளைவிப்பது ஆன்மாக்களின் மலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு. பெயர் - புகழ்.

தாணுதலசெயதிறை காணியமாலொடு தணடாமரையானும*
நீணுதலசெயதொழி யநிமிாநதானென துளளஙகவாகளவன
வாணுதலசெயமக ளீாமுதலாகிய வையததவரேததப
பேணுதலசெயபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே 9

புததரோடுபொறி யிலசமணுமபுறங கூறநெறிநிலலா
ஒததசொலலவுல கமபலிதோநதென துளளஙகவாகளவன
மததயாணைமறு கவவுரிபோாததோா மாயமமிதுவெனனப
பிததாபோலுமபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனனறே 10

---

9 மாலொடு தண் தாமரையானும் தாள் நுதல் செய்து இறை காணிய நீணுதல்செய்து நிமிர்ந்தான் எனக் கூட்டுக. மால் தாளகாணிய நிமிர்ந்தான் எனவும், தாமரையான் நுதல் காணிய நிமிர்ந்தான் எனவும் தனித்தனிக் கூட்டிப் பொருள் காணக. தாள் நுதல் செய்து - தாளையும் நுதலையும் தமது குறிக்கோளாகக் கருதி. இறை காணிய - தம்முள் யார் இறை என்பதைக் காணும்பொருட்டு, இறைவனைக் காணும்பொருட்டு என்பாரும் உளர். நீணுதல் - மால் பெரிய பன்றியாய் நீளுதலும் பிரமன அன்னமாய் வானத்தில் நீளுதலுமாகிய இரண்டின் செயல்கள. ஒழிய - செயலற்றுப்போக. நிமிர்ந்தான் - அண்ணுமலையாய் உயர்ந்தவன சென்று பற்றுவேன் என்று செருக்கிய தேவர்க்கு அப்பாற்பட்டவன், செயலழிந்திருந்த தலைவியின் சிந்தையை வலியவந்து கவர்கின்றுன் என்பது இறைவனது எளிமைதோன்ற நின்றது. மகளிர் முதலாகிய வையத்தவர் ஏத்த மேவிய பெம்மான் என்றது இவளும் வையத்தவருள் ஒருத்தியாயிருக்க இங்ஙனம் கூறினுள், ஏனைய மகளிர்க்கு இல்லாததாகிய, இறைவனே வலியவந்து உள்ளங்கவரும்பேறு தனக்குக் கிட்டியமையைத் தெரிவிக்க.

10. பொறி இல் சமண் - அறிவற்ற சமணர்கள் புறங் கூற - நேர்நின்று சொல்லமாட்டாமையாலே மறைவான இடத்தில் எளிமையாய்ச் சொல்ல. நெறி நில்லா - வரம்பில் நில்லாதனவாக. ஒத்த சொல்ல - ஒரேகருத்தை உரைக்க. புறச் சமயத்தார் ஒருமித்துப் புறங்கூறவும் பிச்சையேற்று உள்ளங் கவர்கின்ற கள்வனுதலின் யானைத்தோலைப் போர்த்து மாயம் செய்தார் என்று இயைபில்பொருள் தோன்றவைத்தார்.

---

*यत्पादाम्भोरुहद्वन्द्वं मृग्यते विष्णुनासह ।
स्तुत्वा स्तुत्यं महेशानं अवाङ्मनसगोचरम् ॥—சரபோபநிஷதம்.

அருநெறியமறை வலலமுனியகன பொயகையலாமேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெமமானிவனறனனை
ஒருநெறியமனம வைததுணாஞானசம பநதனனுரைசெயத
திருநெறியதமிழ வலலவாதொலவினை தீாதலெளிதாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. அருநெறியமறை வல்லமுனி - அருமையான நெறிகளை வகுக்கும் மறைகளில்வல்ல முனிவராகிய பிரமன். அலர்மேய அகன்பொய்கை பிரமாபுரம் மேவிய பெருநெறிய பெம்மான் இவன்றனனை - தாமரைகள் பொருந்திய அகன்ற பொய்கையை உடைய பிரமாபுரத்தில் விரும்பியிருந்த முத்திநெறிசேர்க்கும் முதல்வனை. ஒருநெறியமனம் - ஒன்றுபட்ட மனம் மனம் ஐந்து வழியாகவும் அறிந்தவற்றை வழியடைத்தகாலத்தும் சென்று பற்றித் தன்மயமாயிருப்பதொன்றாகலின் அங்ஙனம் செல்லாது ஒருங்கிய மனத்தை ஈண்டு விதந்தார்கள். வைத்து - பிரியாதே பதித்து. திருநெறியதமிழ் - சிவநெறியாகிய அருநெறியையுடைய தமிழ் தொல்வினை - பழைமையாகிய வினை; என்றது ஆகாமிய சஞ்சிதங்களையும், இனி வரக்கடவ பிராரத்த சேடத்தையும். முன்னைய தீரினும் பிராரத்தசேடம் நுகராதொழியாதாகவும் இங்ஙனங்கூறியது யான் நுகர்கிறேன் என்ற இன்னலுமின்றிக் கழிக்கப்படுதலை. இதனால் பழவினை நீக்கமே இப்பதிகப்பயன் என்று உணர்த்தியவாறு.

திருப்புகலூர்

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் திருப்புகலூருக்கு எழுந் தருளும்போது, இதற்கு முன்னரே அங்கு எழுந்தருளியிருந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவ்வூர் அடியார் பெருமகனாராகிய முருக நாயனாரோடும் பிற அடியார்களோடும் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்தனர் சம்பந்தப் பெருமான் அவர்கள வேண்டுகோட்கு இணங்கி, முருகநாயனார் திருமடத்தில் எழுந்தருளினார்கள் அங்கே சிறுத்தொண்டர் திருநீலநக்கர் முதலிய அடியார்களும் வந்து தரிசித்து அளவளாவி இருந்தனர் சுவாமிகள், அவர்கள் அனைவரோடும் திருக்கோயி லுக்குச் சென்று வழிபடும்போது புகலூர்ப் பெருமையை உணர்ததும் முகத்தான் இப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 2**

திருசசிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசை பாடலினனசை யாலிவவுலகெல்லாம
நெறிகலநததொரு நீரமையனயெரு தேறிபபலிபேணி
முறிகலநததொரு தோலரைமேலுடை யானிடமொயமமலரின
பொறிகலநதபொழில சூழநதயலேபுய லாருமபுகலூரே

1. குறி கலந்த இசை - குறித்த சுரத்தானங்களோடு ஒன்றிய இசை, பாடலினன் - இறைவன், மனக்குறிப்போடு ஒன்றிய இசையமைந்த பாடலினன் என்பாரும் உளா. நசை - விருப்பம். நெறி - முறை, அஃதாவது அவ்வவான்மாக்களின் பருவநிலைக்கு ஏற்ப, விறகிற்றீயாகவும் பாலின்நெயயாகவும் மணியுட்சோதியாகவும் கலந்து நிற்கும் முறை, பலி - பிச்சை; முறி கலந்தது ஒரு தோல் - கொன்ற புலியின் தோலை. பொறி - வண்டு. உடையான் இடம் புகலூர் என இயைக்க. இது பின்வரும் பாடற்கும் இயையும்.

காதிலங்குகுழை யனனிழைசேர்திரு மார்பனனொருபாகம
மாதிலங்குதிரு மேனியினனகரு மானினனுரியாடை
மீதிலங்கவணிந் தானிமையோர்தொழ மேவும்மிடஞ்சோலைப
போதிலங்குநசை யாலவரிவண்டிசை பாடும்புகலூரே 2

பண்ணிலாவுமமறை பாடலினனிறை சேருமவளையங்கைப
பெண்ணிலாவவுடை யானபெரியார்கழ லெனறுநதொழுதேதத
உண்ணிலாவியவர் சிந்தையுணீங்கா வொருவனனிடமெனபர்
மண்ணிலாவும்மடி யார்குடிமைதததொழின மலகும்புகலூரே 3

நீரினமலகுசடை யனவிடையனனடை யார்தமமரணமூனறுஞ
சீரினமலகுமலை யேசிலையாகமு னிநதானுலகுயயக
காரினமலகுகட னஞ்சமதுணட கடவுளளிடமெனபர்
ஊரினமலகிவளர் செமமையினாலுயர் வெயதும்புகலூரே 4

2 ஒருபாகம் மாது இலங்கும் திருமேனியன் என்பதால், காதிலங்கு குழையன் என்பதற்குப் பெண்பாதியில் காதில் விளங்கும் குழையை உடையவன் என்றும், ஆண்பாதியில் தளிரை உடையவன் என்றும் பொருள்கொள்க. குழை - பனந் தோட்டால் செய்யப்படும் மகளிர் காதணி, ஆடவர் காதில் செருகிக்கொள்ளும் மணத்தழை, இதனை வடநூலார் 'கர்ணு வதம்சம்' என்பர். இழைசேர் திருமார்பன் - பூணூல் சேர்ந்த, இழைத்த தங்க அணிகள் சேர்ந்த மார்பினையுடையவன், கருமான் - 'கிருஷ்ண மிருகம்' என்னும் மான், உரி - தோல், இமையோர் - தேவர்கள், சோலைப்போதில் அங்கு நசையால் வரிவண்டு பாடும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க, அங்கு அசை, போது இலங்கு எனப் பிரித்துக்கோடலும் ஒன்று.

3. பண் நிலாவும் மறை - இசை தாமே விளங்கும் வேதம். இறை - முன்கை, பெண் - உமாதேவி, பெரியார் - சிவஞானத்தில் பெரியவர்கள், உள்நிலாவி அவர் சிந்தை நீங்கா ஒருவன் எனப் பிரிக்க. குடிமைத்தொழில்-வேளாண்மைத் தொழில், மிராசுக்குக் குடித்தனம் என்ற வழக்குண்மை காண்க. பாடலினன், உடையான், ஒருவன் இடம் புகலூரே என்பர் எனக் கூட்டுக.

4. அடையார் - (தேவர்க்குப்) பகைவர். மலையே சிலையாக முனிந்தான் என்றது அவன் முனிவொன்றுமே பகைதணித்து ஆட்கொண்டது, வில்லான மலை அன்று என்பதாம், காரின்

செயயமேனிவெளி யபொடிப்பூசுவா சேருமமடியாாமேல
பையநினறவினை பாறறுவாபோறறிசைத தெனறுமபணிவாரை
மெயயநினறபெரு மானுறையுமிட மெனபரருளபேணிப
பொயயிலாதமனத தாாபிரியாதுபொ ருநதுமபுகலூரே 5

கழலினோசைசிலம பினொலியோசை கலிககபபயிலகானில
குழலினோசைகுறட பாரிடமபோறறக குனிததாரிடமெனபா
விழவினோசையடி யாாமிடைவுறறு விருமபிபபொலிநதெஙகும
முழவினோசைமுந நீரயாவெயத முழஙகுமபுகலூரே 6

வெளளமாாநதுமிளிா செஞசடைதனமேல விளஙகுமமதிசூடி
உளளமாாநதவடி யாாதொழுதேதத வுககுமருடநதெம
களளமாாநதுகழி யபபழிதீாதத கடவுளளிடமெனபா
புளளையாாநதவய லினவிளைவாலவள மலகுமபுகலூரே 7

மல்கும் - கருமைநிறத்தில் மிகுந்த, ஊரின் மல்கிவளர் செம்மை யினால் உயர்வெய்தும் புகலூர் - ஊர்களில ஒருகாலைக்கு ஒருகால் நிறைந்து வளரும் ஒழுக்கத்தாலுயர்ந்த புகலூர்

5. அடியாாமேல் நின்றவினை பையப் பாற்றுவாா. பைய - மெதுவாக, நோயை விரைந்து நீக்கினால் அதனால் விளையும் தீமை பெரிதாய் நோயின் பெருமையும் மருத்துவன் உழைப்பும் அறியப்படாதவாறுபோல, வினைகளை விரைந்து நீக்கின் விளையுங்கேடு பலவாமாகலின் பையப்பாற்றுவார் என்றார். பாற்றுதல் - சிதறிப்போகச்செய்தல், பணிவாரை - அடியாாகள் இடத்தில், வேற்றுமைமயக்கம், மெய்ய-உணமையாக, பொய்-அஞ்ஞானம்.

6. கழலின் ஓசை-ஆண்பகுதியாகிய வலத்தாளில் அணிந்த வீரக்கழலின் ஓசை; சிலம்பின் ஓசை - பெண்பகுதியாகிய இடத் தாளில் அணிந்த சிலம்பின் ஓசை. அன்றிச் சிவபெருமானது கழலின் ஓசையும் மாறாடிய மகாகாளியின் சிலம்பின் ஓசையும் என்பாருமுளர். குனித்தார் - ஆடியவர், குறள்பாரிடம் - குள்ளமான பூதங்கள், மிடையுற்று - நெருங்கி, முந்நீர் - கடல்.

7. வெள்ளம் - கங்கை, வெள்ளம் ஆர்ந்து மிளிர் செஞ் சடை என்றது செருக்கால் மிக்க கங்கையை அடக்கியது என்றவாறு. விளங்கும் மதி சூடி என்பது இளைத்த மதியை விளங்க வைத்தது. இதனால் தருக்கினாரை ஒடுக்குதலும் தாழ்ந்தாரை

தெனனிலஙகையரை யனவரைபற்றி யெடுததானமுடிதிணடோள
தனனிலஙகுவிர லானெரிவிததிசை கேட்டனறருளசெயத
மின்னிலங்குசடை யானமடமாதொடு மேவமமிடமெனபா
பொனனிலஙகுமணி மாளிகைமேனமதி தோயுமபுகலூரே 8

நாகமவைததமுடி யானடிகைதொழு தேத்துமமடியாாகள
ஆகமவைததபெரு மானபிரமனநெடு மாலுநதொழுதேதத
ஏகமவைததவெரி யாயமிகவோஙகிய வெமமானிடமபோலும
போகமவைததபொழி லினனிழலானமது வரருமபுகலூரே 9

செயதவததாமிகு தேராகளசாகசியா செபபிறபொ நளலோக
கைதவததாமொழி யைததவிராவாாகள கடவுளிடமபோலும
கொயதுபததாமல ருமபுனலுஙகொடு தூவிததுதிசெயது
மெயதவததினமுபல வாருயாவானக மெயதுமபுகலூரே 10

உயர்த்துதலும் இறைவன் கருணை என்பது தெரிவிக்கப்படு கின்றன. எம் கள்ளம் ஆர்ந்து பழிதீர்த்த கடவுள் - அநாதியே பற்றிநிற்கும் எமது ஆணவ மலமாகிய வஞ்சனை நீங்கப் 'பெத்தான்மாக்கள்' என்னும் பழியைத் தீர்த்தகடவுள். புள - நாரை முதலியன.

8. தென் - அழகு, திசைகுறித்ததன்று. வரை - கயிலை; நெரித்து என்றது நெரிவித்தது என்றது விரலின்செயல் என்பதைத் தெரிவிக்க இவரே நினைததுச செய்யின் நேரும் தீமை பெரிதா யிருக்கும் எனபது இசை - சாமகானம் பொன்னிலங்கும் மணி மாளிகையின்மேல் மதிதோயும் என்பது, புகலூரும் மதிசூடி இறைவனைப்போல் சாரூபம் பெற்றது என்பது அறிவிததவாறு.

9. அடியார்கள் ஆகம்வைதத பெருமான் - அடியார்களைத் தமது திருவுள்ளத்து இடம்பெறவைத்த பெருமான், அடியார் கள் தமது நெஞ்சத்தில்வைத்த பெருமான் என்றுமாம். ஏகம் வைத்த எரி - ஒன்றான தீப்பிழம்பு, போகம்வைத்த பொழில் என்றது தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க்கா என்றதுபோல இன்பச் சிறப்பு அறிவித்தவாறு.

10. மொழியைத் தவிராவார்களாகிய செய்தவத்தரது கடவுளிடம் என இயைக்க. அன்றிச் செய்த அவத்தர் எனப் பெயரெச்சத்து அகரம் விகாரத்தால் தொக்கதாகக்கொண்டு

புறறிலவாழுமர வமடமரையாா ததவன மேவுமபுகலூரைக
கறறுநலலவவா காழியுணஞானசம ப நதன றமிழுமாலை
பறறியெனறுமிசை பாடியமாநதா பரமனனடிசோ நது
குறறமினறிககுறை பாடொழியாபபுக ழோஙகிபபொலிவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்

வீண்காரியம் விளைவிபபவர்கள் எனத தேரர்க்கு அடைமொழி யாகவும் ஆக்கலாம் செப்பில் - உரையில். மெயதவம் எதுகை நோக்கி மிகாதாயிற்று

11. பாம்பு என்ற பொதுமை பற்றி, யாகததிலிருந்து வந்த இந்தப் பாம்புகளையும் 'புற்றில் வாழும் அரவம்' என்ருா சாதி யடை. மேவும் - விரும்பும். கற்று நல்ல அவர் - இறைவன் புகழைப்படித்து நல்லவராயினுர்கள். குற்றம்-சொல்லான் வருங் குற்றம். குறை - சிந்தனையால்வரும் தோஷம்

ஞானசம்பந்தன புகலூரைச (சொன்ன) தமிழுமாலை பற்றி, பாடிய மாந்தர் பொலிவாா என இயைததுப் பொருள கொளக. 'கற்று நலல அவா காழி' என்றது 'கற்றவாகள பணிந்தேததும் கழுமலததுள ஈசன்' என்ற பகுதியை நினை வூட்டுவது. ஒழியா - ஒழிந்து, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

திருவலிதாயம்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அடியார் கூட்டத்தோடும் 'மலையுங் கானுங் கடந்து போந்து, பாலியாற்று வடகரையை அடைந்து, திருவேற்காட்டை வணங்கி அடுத்துள்ள வலிதாயத்தை வணங்கும்போது 'பத்தரோடு' என்னும் இத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 3.**

திருச்சிற்றம்பலம்.

பததரோடுபல ருமபொலியமமல ரஙகைபபுனலதூவி
ஒததசொலலியுல கததவா தாநதொழு தேததவுயாசெனனி
மததமலவைததபெரு மானபிரியாதுறை கினறவலிதாயம
சிததமவைததவடி யாரவாமேலடை யாமற்றிடாநோயே 1

1. *இது திருவலிதாயத்தைத தியானிப்பவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை என்கின்றது.*

மநதிர புஷ்பம் இடுவதற்காக வலக்கையில் பூவைவைத்து ஆக்கிய ஜலத்தைச சொரிந்து கையைமூடி அபிமந்திரிததுப் பலர் கூடி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லி இறைவர்க்குச் சாத்துதல் மரபாதலின் அதனைப் 'பத்தரோடு . ஒத்தசொல்லி' என்பதால் குறிப்பிடுகிறுர்

பத்தர் - பூசிக்கும் சிவனடியார்கள். பலர் - உடனிருக்கும் சிவனடியார்கள் பொலியம்மலர் - விளங்குகின்ற அழகிய மலா. புனல் தூவி - அர்க்கிய ஜலத்தை மந்திரத்தோடு சொரிந்து. ஒத்த சொல்லி - ஒரே ஸ்வரத்தில் வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி சொல்லி என்ற செயதென் எச்சத்தைச சொல்ல என்று செயவெனெச்சமாக்குக. அங்ஙனம் அவர்கள் திருவணுக்கன் திருவாயிலில் நின்று வேதமந்திரங்களைச் சொல்கின்ற காலதது வழிபடும் அடியார்கள் தொழுவார்கள் ஆதலின் அதனை

படையிலங்குகர மெட்டுடையானபடி றுகககலனேநதிக
கடையிலங்குமனை யிறபலிகொணடுணுங களவனனுறைகோயில
மடையிலங்குபொழி லினனிழலவாயமது வீசுமவலிதாயம
அடையநினறவடி யாராகடையாவினை யலலறறுயாதானே 2

ஐயனெயயனனணி யனபிணியிலலவ ரெனறுநதொழுதேததச
செயயனவெயயபடை யேநதவலலானதிரு மாதோடுறைகோயில
வையமவநதுபணி யபபிணிதீாததுயா கினறவலிதாயம
உயயுமவணணநநினை மினனினைநதாலவினை தீருநநலமாமே 3

உலகததவர் தாம் தொழுதேத்த என்பதால் விளக்குகின்றார் பிரியாதுறைகின்ற என்றது இறைவன் எஙகணும் பிரியாது உறைபவனுயினும் இங்கே அனைவர்க்கும் விளஙகித தோன்றும் எளிமைபற்றி. அடியாரவர்மேல் என்றதில 'அவா' வேண்டாத சுட்டு இதனைச் சோத்து அடியார்கள் பெருமை விளக்கிய வாறு. இடர் - ஆதிபௌதிகம் முதலிய வினைகளால் வரும் துனபம் நோய் - பிறவிநோய் 'பததரோடு பலரும் தூவி சொலல உலகததவா தொழுது ஏதத பெருமான பிரியாதுறை கின்ற வலிதாயத்தைச சிததம் வைதத அடியாாமேல் இடா நோய் அடையா' எனக் கூட்டுக

2. இது வலிதாயத்தை அடையும் அடியார்கடகு வினை யில்லை என்றது

படிறுக - பொய்யாக கலனேந்தி - பிரமகபாலததைத திருக் கரததில் ஏந்தி, என்றது உலகமெல்லாவற்றையும் தமக்கு உடைமையாகக் கொண்ட இறைவன் பலிகொணடுண்டான் என்பது பொருநதாது ஆகலின் அதுவும் அவருக்கோர் விளை யாட்டு என்பதை விளக்க படிறுக, ஏநதி, கொணடு, உண்டுணும் கள்வன் எனக்கூட்டுக. அன்றியும் களவ னுதற்குப் படிறும் இயைபுடைமை காண்க வினை அல்லல் துயர் - வினை ஏதுவாக வரும் அல்லலும் துன்பமும்

3. இது வலிதாயம் உலகப் பிணியைததீர்ப்பது, அதனை நினைத்தால் நும் பிணியும் தீரும், இன்பம் ஆம் என்கின்றது.

ஒறறையேறதுடை யானடமாடியோா பூதபபடைசூழப
புற்றிலாடரவை யாாததுழலகினறவெம பெமமானமடவாளோ
டுறறகோயிலுல கததொளிமலகிட வுளகுமவலிதாயம
பறறிவாழுமமது வேசரணவது பாடுமமடியாாககே 4

புநதியொனறிநினை வாாவினையாயின தீரபபொருளாய
அநதியனனதொரு பேரொளியானமா கோயிலயலெஙகும
மநதிவநதுகடு வனனெடுஙகூடி வணஙகும வலிதாயஞ
சிநதியாதவவா தமமடுமவெநதுயா தீாதலெளிதனறே 5

ஐயன் - அழகியன நொயயன் - அணுவினுக்கு அணுவாய இருப்பவன் பிணியில்லவா - அநாதியே பநதிதது நிற்பதாகிய ஆணவமலக் கட்டற்ற பெரியார்கள என றும் தொழுதேதத - முததிநிலையிலும் தொழ வெயய படை - கொடியவர்களுககு வெம்மையாய் அடியவாகளுக்கு விருபபமாய இருக்கும்படை. திருமாது - உமாதேவி. முடியுடை மனனனைக்கணடு பிடியரிசி யாசிப்பார் போலாது வலிதாயநாதரைத தியானிததுக் காமியப் பயனைக் கருதாதீாகள, உயயுநெறியைக் கேளுஙகள, அப் போது அதற்கிடையூறுகிய வினைகள் நீஙகும், இன்பம் உண டாகும், வினை நீங்குதலொன்றுமே இன்பம் என்பது சிததாந்த முததியனறுதலின் வினைதீரும் என்பதோடமையாது நல மாமே என்று மேலும் கூறினர்.

4. இது அடியாாகளாகிய உங்களுக்கு வலிதாயததைப் பற்றி வாழ்வதே சரண் என்கின்றது.

ஒற்றையேறு - மற்ற இடபங்களோடு உடன்வைதது எண்ணக்கூடாத அறவடிவமாகிய இடபம். புற்றில நாகம் சாதியடை. வலிதாயம் உலகம் முழுவதுமே ஒளிநிறைய நினைக்கப்படுவது என்பது, வாழுமது - வாழ்வது. சரண் - அடைக்கலஸ்தானம்.

5. இது பரிபாக விசேடம் கைவரப் பெருத மநதியும் கடுவனும்கூட வணங்கும்பொழுது, அசசிறப்பு வாய்ந்த மக்கள் வழிபடாராயின் அவ்ர்வினை தீராதென்பது அறிவிக்கின்றது

ஊனியனறதலை யிறபலிகொணடுல கததுளளவரேததக்
கானியனறகரி யினனுரிபோரததுழல களவனசடைதனமேல
வானியனறபிறை வைததவெமமாதி மகிழுமவலிதாயந்
தேனியனறநறு மாமலாகொணடுநின றேததததெளிவாமே 6

கணணிறைநதவிழி யினனழலாலவரு காமனனுயிரவீடடிப
பெணணிறைநதவொரு பானமகிழவெய்திய பெமமானுறைகோயில
மணணிறைநதபுகழ கொணடடியாரகள வணஙகுமவலிதாயத
துணணிறைநதபெரு மானகழலேததநம முணமைககதியாமே 7

புந்தியொன்றி நினைவார் - மனம் பொறிவழிச்சென்று புலன்களைப் பற்றுமல் ஒருமையாய் நின்று தியானிக்கும் அடியார்கள். பொருளாய - தியானிக்கும் பொருளாய. அந்தியன்னதொரு பேரொளியான் - அந்திக்காலத்துச செவ்வொளிபோன்ற திருமேனியுடையான். மந்தியும் கடுவனும் வணங்கும் வலிதாயம் என்றமையால் மக்களும் தம் இல்லற இன்பம் குலையாதே வந்து வணங்கும் பெற்றியர் என்பது விளக்கியவாறு.

6. இது வலிதாயம் தொழ ஞானம் உண்டாம் என்கின்றது. ஊனியன்ற தலை - ஊனகழிந்த தலை. பலி - பிச்சை. கான் - காடு. வானியன்ற - வானில் இலங்குகின்ற. ஆதி - முதற்பொருள், யாவற்றிற்கும் முதலாயுள்ளவன். தெளிவு - ஞானம்.

7. இது ஆன்மாக்கள் என்றும் அடையத்தகும் கதியாகிய வீட்டின்பத்தை வலிதாயநாதன் கழல் ஏத்த அடையலாம் என்கின்றது.

கண்நிறைந்த விழி - கண்ணுகிய உறுப்பு முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்ற விழி. அன்றியும் கண் நிறைந்த அழல் எனவும் கூட்டலாம். வருகாமன் - தேவ காரியத்தை முடிப்பதற்காக இந்திரன் கோபத்திற்காளாகி இறப்பதைக்காட்டிலும் சிவபெருமான் மறக்கருணையால் உய்வேன் என்று விரும்பி வந்த காமன். வீட்டி - அழித்து. உயிர் வீட்டி என்றது நித்தியமாகிய உயிரை அழித்ததன்று, அதனைத தன்னகத்தொடுக்கி. உண்மைக்கதி - என்றும் நிலைத்த முத்தி.

கடலினஞ்சமமு துணடிமையோர்தொழு தேத்தநடமாடி
அடலிலஙகையரை யனவலிசெறறரு ளமமானமர்கோயில
மடலிலஙகுகமு கினபலவினமது விமமுமவலிதாயம
உடலிலஙகுமுயி ருளளளவுநதொழ வுளளததுயாபோமே

பெரியமேருவரை யேசிலையாமலை வுறறரெயினமூனறும
எரியவெயதவொரு வனனிருவர்ககறி வொணணுவடிவாகும
எரியதாகியுற வோஙகியவனவலி தாயநதொழுதேதத
உரியராகவுடை யாாபெரியாரென வுளகுமமுலகோரே

ஆசியாரமொழி யாரமணசாககிய ரலலாதவாகூடி
ஏசியீரமில ராயமொழிசெயதவா சொலலைபபொருளெனனேல
வாசிதீரவடி யாககருளசெயது வளாநதானவலிதாயம
பேசுமாாவமுடை யாரடியாரெனப பேணுமபெரியோரே 10

8. இது வினைக்கீடாகிய உடலில் உயிருள்ள அளவும் தொழுவாரது மனத்துன்பம் மடியும் என்கின்றது

கடல் - பாற்கடல் நஞ்சம் அமுதுணடு என்றது நஞ்சின் கொடுமைகண்டும் அதனை அமுதாக ஏற்றமையை. இலங்கை யரையன் வலிசெற்று என்றது அவன் வலிமை காரணமாகவே செருக்கியிருந்தானுகலின் அவனை அதுகெடுதது ஆட்கொணடார் என்றது.

9. இது, வலிதாயததை வணஙகுவாரே பெரியர் என உலகததோர் உள்குவர் எனகின்றது பெரிய மேருவரை என்றது மலைகளில் எல்லாம் பெரியதாய, தலைமையாய் இருத்தலின் சிலை - வில். மலைவுற்றூர் - சண்டைசெய்த திரிபுராதிகள். எய்த ஒருவன் - அம்பு எய்து எரித்த ஒப்பற்றவன் இருவர் - பிரமனும் திருமாலும் எட்டுக்கண்ணும், இருகண்ணும் படைத்திருந்தும் அறியமுடியாத அக்கினிப்பிழம்பாகிய அண்ணுமலையாய நின்ற இறைவன். தாம் தெய்வம் என்று இறுமாப்பார் இருவராலும் அறிய ஒண்ணுதவன் என்பதாம். ஏத்த உரியராக உடையார் - பணிதலே தமக்கு உரிமையாக உடைய அடியாா கள். உலகோர் உள்கும் - உலகத்தார் நினைப்பர்

10 இது, ஏற்றததாழ்வற அடியார் எல்லார்க்கும் அருள் செய்யும் வலிதாயத்தைப் பேசுபவர்க்கு யாம் அடியர் எனப் பெரியோர்கள் பேணுவார் என்கின்றது. ஆசியார மொழியார் - ஆசிகளை நிரம்பசசொல்லும் மனப்பண்பற்ற சமணர்கள்.

வணடுவைகுமமண மலகியசோலை வளருமவலிதாயத
தணடவாணனடி யுளகுதலாலருண மாலைததமிழாகக
கணடலவைகுகடற காழியுணஞானசம பநதனறமிழபததுங
கொணடுவைகியிசை பாடவலலாகுளிர வானததுயாவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லாதவர் - சைவததிறகுப் புறம்பானவர்கள் ஏசி - இகழந்து, ஈரம் - அன்பு பொருள் என்னேல் - உறுதிப் பொருளாகக் கொள்ளாதே. வாசிதீர - வேற்றுமைநீஙக இறைவன் வாசிதீரக் காசு நல்கும் வள்ளன்மை விளங்கக் கூறியதுமாம். பேசும் ஆர்வம் - இடைவிடாது பாராட்டிப்பேசும் விருப்பம் ஆர்வம் - அமையாத காதல். பெரியோர் ஆர்வமுடையாாக்கு அடியார் எனப் பேணும் என உருபுவிரிததுப் பொருள் காண்க

11. இது, வலிதாயநாதன்மீது பாடிய இப்பததுப்பாடலை யும் மனததுள்கொண்டு சிந்திததுத் தெளிநது இசையோடு பாடவும் வல்லவர்கள் சுவர்க்கபோகததினும் பெரிய போகம் எய்துவர் என்கின்றது. மலகிய - நிறைந்த அணடவாணன் - அண்டங்கடோறும் ஒனறுயும் உடனுயுமிருந்து வாழபவன் அவன் திருவடியை இடைவிடாது தியானிப்பதால் மாலைபோன்ற தமிழாகக் கூறிய ஞானசம்பந்தப்பெருமானது தமிழப்பாடல் பத்தையும் வல்லவா உயர்வார் எனக் கூட்டுக கணடல் - தாழை. கடற்காழி - கடற்கரை நாடாகிய காழி என்பதுமட்டும் அன்று, கடலில மிதந்த காழி என்றதையும் உட்கொணடு. மாலைத்தமிழ - ஒருபொருள்மேற்கூறிய கோவையாகிய பாடல். வலிதாயநாதரை மனமொழி மெயகளான் வணஙகியவா வினை யறுவர் வீடுபெறுவா என்ற ஒருபொருளையே கூறுதலின் இது மாலைததமிழாயிற்று இசைபாடவலலாா வானததுவைகி உயர்வார் என இயைப்பாரும் உளர். இசைபாட வல்லார்க்கு வானததின்பம் ஒரு பொருளாகத் தோனறுதாதலின் வானத தினும் உயர்வர் என்பதே அமையுமாறு காணக

திருப்புகலியும் திருவீழிமிழலையும்

பதிகவரலாறு

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பேணு பெருந்துறையும், திருத்திலதைப் பதியும் வழிபட்டுத் திருவீழிமிழலைக்கு மீட்டும் எழுந்தருளி அங்கே வீற்றிருக்கின்றார்கள் அப்போது சீகாழிப் பதியிலுள்ள அந்தணர்கள் வீழிமிழலைக்கு வந்து பிள்ளையாரைச் சீகாழிக்கு எழுந்தருளும்படி வேண்டிக் கொள்கின்றனர் சுவாமிகள் 'தோணிநாதர் கழலிறைஞ்ச, நாளைக்கு வீழிநாதன் அருள்பெற்றுப்போகலாம்' என்றருளிச் செய்திருந்தனர் அன்றிரவு சுவாமிகள் கனவில் 'தோணியில நாமங் கிருந்தவண்ணம் தாமறைவீழி மிழலைதன்னுள், சேணுயர் விண்ணின் இழிந்த இந்தச் சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டுகின்றோம் பேணும்படியால் அறிதி' என்று காழிநாதர் திருவாய்மலர்ந்தனர் இதனை அறிந்த சுவாமிகள் விம்மிதமுற்று, விடிந்ததும் எழுந்து திருமஞ்சனமுடித்து வீழிக் கோயிலில விண்ணிழி விமானத்துட்சென்று வணங்கினர் அங்கே திருத்தோணியிற் காணுந்திருவோலக்கத்தைக் கண்டு வியந்து வினாவுரையாக 'மைம்மரு பூங்குழல்' என்ற இந்தத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளுகிறார்கள்

இத்திருப்பதிகத்தின் ஒன்பதாம் பாடலில் வீழிமிழலையில் பெருமான் 'எறிமழு வோடிள மான்கை யின்றி' இருந்த பண்டைய நிலையைக்கூறி மகிழ்கிறார்கள் காழிக்காட்சியாகச் சுவாமிகள் வீழியிற் **கண்டதைச்** சேக்கிழார்பெருமான் **'மறியுற்றகையரைத்** தோணிமேல் முன்வணங்கும்படி அங்குக் கண்டு' என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள், இது அறிஞர்க்குப் பெருவிருந்தாகும்

வினாவுரை:— காழியில் அம்மையப்பராக எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சியை வீழிமிழலையிற்காட்ட, தரிசித்த சம்பந்தப் பெருமான் வினாவாக உரைத்தன.

வினாவுரை பண - நட்டபாடை

பதிகம் எண் 4

திருச்சிற்றம்பலம்

மைமரு பூங்குழற் கற்றைதுற்ற
வாணுதன் மானவிழி மங்கையோடும்
பொய்ம்மொழி யாமறை யோர்களேத்தப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எம்மிறை யேயிமை யாதமுக்க
ணீசவெ னேசவி தென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே

கழன்மல்கு பந்தொட்டம் மானைமுற்றில்
கற்றவர் சிற்றிடைக் கன்னிமார்கள்
பொழின்மல்கு கிள்ளையைச் சொற்பயிற்றும்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எழின்மல ரோன்சிர மேந்தியுண்டோ
ரின்புறு செல்வமி தென்கொல் சொல்லாய்
மிழலையுள் வேதிய ரேத்திவாழ்த்த
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே 2

1. இதுமுதல் பத்துத்திருப்பாடல்களும் காழிப்பெருமானை நோக்கி 'நீ வீழிமிழலையில் உள்ள விண்ணிழி விமானம் விரும்பியது ஏன்' என்று வினவுவதாக அமைந்துள்ளன

மை மரு - கருமை சேர்ந்த. பொய்மொழியா மறையோர்கள் - என்றும் பொய்யேசொல்லாத வேதியர்கள். புகலி - சீகாழி. நேச - அன்புடையவனே. மெய் மொழி நான்மறை - என்றும் நிலைத்தமொழியினையுடைய நான்கு வேதம் மங்கையோடும் நிலாவிய, ஏத்த நிலாவிய புண்ணியன் எனக்கூட்டுக.

2. கழல், பந்து, அம்மானை, முற்றில் முதலியன மகளிர் விளையாட்டுப் பொருள்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றன. கழல் - கழற்சிக்காய். முற்றில் - முச்சி (சிறுசுளகு), கன்னியர், சோலையிலுள்ள கிளிகட்குச் சொல் கற்றுக்கொடுக்கும் புகலி. எழில் - அழகு. மலரோன் - பிரமன். ஓர் அசை. விண்ணிழிகோயில் - வீழிமிழலையிலுள்ள கோயிலின்பெயர்.

கனனிய ராடல கலநதுமிகக
கநதுக வாடை கலநதுதுங்கப
பொனனியன மாட நெருஙகுசெலவப்
புகலி நிலாவிய புணணியனே
இனனிசை யாழமொழி யாளோர்பாகத்
தெமமிறை யேயிது வெனகொலசொலலாய
மினனிய னுணணிடை யாமிழலை
விணணிழி கோயில் விருமபியதே. 3

நாகப ணந்திக ழல்குனமல்கு
நனனுதன மானவிழி மஙகையோடும
பூகவ னமபொழில சூழநதவநதண்
புகலி நிலாவிய புணணியனே
ஏகபெ ருநதகை யாயபெமமா
னெமமிறை யேயிது வென்கொல்சொலலாய
மேகமு ரிஞ்செயில சூழமிழலை
விணணிழி கோயில் விருமபியதே 4

3. கன்னியர், விளையாட்டைவிரும்பிப் பந்தாடுதற்குரிய ஆடையை அணிந்து மாடங்களில் நெருங்குகின்ற செல்வப் புகலி எனக்கூட்டுக. கந்துகம் - பந்து. துங்கம் - உயர்ச்சி. மின் இயல் - மின்னைப்போலும் இயல்பினையுடைய யாழ் இன்னிசை மொழியாள் - யாழினது இனிய இசைபோலும் மொழியினை உடையாள். புகலியும் கன்னியர் பந்தாடுதற்குரிய ஆடையை அணிந்து மாடங்களில் நெருங்கும் இயல்பினது, வீழியும் மின்னியல் நுண்ணிடையாரையுடையது, அங்ஙனமாகத் தேவரீர் வீழியை விரும்பியது ஏன்? என்றதில் நயம் காண்க.

4 புண்ணியனே! எம் இறையே! விண்ணிழிகோயில் விரும்பியது என்கொல் சொல்லாய் எனக்கூட்டுக. நாகபணம் - பாம்பின்படம். அல்குலையும், நன்னுதலையும், மான்விழியையும் உடைய மங்கை எனக்கூட்டுக. பூகவனம் - கமுகந்தோட்டம் புகலி - சீகாழி, ஏகப்பெருந்தகை - பெருந்தகுதியால் தன்னொப்பார் பிறரின்றித் தான் ஒருவனே பெருந்தகையானவன். பெம்மான் பெருமான் என்பதன் திரிபு. உரிஞ்சு - தோய்ந்த.

சநதள றேறுத டஙகொளகொஙகைத
தையலொ டுநதள ராதவாயமைப
புநதியி னைமறை யோாகளேததும
புகலி நிலாவிய புணணியனே
எநதமை யாளுடை யீசவெமமா
னெமமிறை யேயிது வெனகொலசொலலாய
வெநதவெண ணீறணி வாாமிழலை
விணணிழி கோயில விருமபியதே

சஙகொளி யிபபி சுருமகரந
தாஙகி நிரநது தரங்கமேனமேற
பொஙகொலி நீாசுமந தோஙகுசெமமைப
புகலி நிலாவிய புணணியனே
எஙகளபி ரானிமை யோாகளபெமமா
னெமமிறை யேயிது வெனகொலசொலலாய
வெஙகதிா தோயபொழில் சூழமிழலை
விணணிழி கோயில விருமபியதே

5. தளராத வாய்மைப் புந்தியின் நான்மறையோர்கள் - வேதங்களைப் பலகாலும் பயின்றதால் உண்மையினின்றும் தளராத புத்தியினையுடைய மறையோர்கள். சந்து அளறு - சந்தனச்சேறு தையலாரோடும் மறையோர்கள் ஏத்தும் எனச சிறபபித்தது மனநதளாதற்கேது இருந்தும் தளராத பொறிவாயில் ஐநதவித்த புண்ணியர் எனதெரிவித்தவாறு. வெந்த வெண்ணீறு - இனி வேதற்கில்லாத - மாற்றமில்லாது ஒருபடித்தான வெணணீறு.

எந்தமையாளுடையீச - எம்மை அநாதியே வழிவழியாளாக் கொண்ட தலைவ ஈசன் - செல்வமுடையவன். எம்மான் - எமக்கெல்லாம் பெரியோய. இறை - தங்குதலையுடையவன். அணிவார் என்றது அடியார்களை.

6. காழிக்குள்ள பெருமை கடலோதத்தில் தாழாது ஓங்கியிருப்பது என்றது முதலிரண்டடிகளான் உணர்த்தப்பெறுகின்றது. நிரந்து - வரிசையாய். தரங்கம் - அலை. பிரான் - வள்ளன்மை யுடையவன். பெம்மான் - பெருமான் என்பதன் திரிபு. வெங்கதிர் சூரியன்.

காமனை யெரிப்பிழம்பாக நோக்கிக்
காம்பன தோளியொ டுங்கலந்து
பூமரு நான்முகன் போல்வரேத்தப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
ஈமவ னத்தெரி யாட்டுகந்த
வெம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
வீமரு தண்பொழில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே 7

இலங்கையர் வேந்தெழில் வாய்ந்ததிண்டோள்
இற்றல றவ்விர லொற்றியைந்து
புலங்களைக் கட்டவர் போற்றவந்தண்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
இலங்கெரி யேந்திநின் றெல்லியாடு
மெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
விலங்கலொண் மாளிகை சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே 8

---

7. காமன்-விருப்பத்தை விளைவிக்குந் தெய்வம். எரிப் பிழம்பாக - தீயின் திரட்சியாக. நோக்கி என்றதால் விழித் தெரித்தமை குறிக்கப்படுகின்றது காம்பு - முள்ளில்லாத மூங்கில். பூ மரு - தாமரைப்பூவைச் சேர்ந்த பிரமன் இந்திரன் முதலியவர்கள் பூசித்த தலமாதலின் நான்முகன் போல்வார் ஏத்த என்றார். ஈம வனம் - சுடுகாடு, என்றது சர்வசங்கார காலத்து எல்லாம் சுடுகாடாதலைக் குறித்தது. வீ-பூ. காமனை எரித்தவர் ஒருபெண்ணோடு கலந்திருக்கின்றார் என்றது. அவர் கலப்பு எம்போலியர் கலப்புப்போல் காமத்தான் விளைந்ததன்று, உலகம் போகந்துய்க்கத் தான் போகியாயிருக்கின்றநிலையைத் தெரிவித்தவாறு. ஈமஎரியிலாட்டுகந்த பெருமான் பொழில் சூழ் மிழலை விரும்பியது எங்ஙனம் பொருந்தும் எனவினவியது.

8. புலங்களை வெல்லாத இராவணனை யலறச்செய்து, புலன்களை வென்றவர்கள் போற்ற இருக்கும் புகலியான் என நயந்தோன்றக் கூறியவாறு, இற்று - ஒடிந்து, விரல் ஒற்றி - காற்பெருவிரலால் சிறிது ஊன்றி புலன் களை கட்டவர் - புலன்களாகிற களைகளைக் களைந்தவர். எல்லி - இரவு. விலங்கல் - மலை.

செறிமுள ரித்தவி சேறியாறுஞ்
செற்றதில வீற்றிருந் தானுமற்றைப
பொறியர வத்தணை யானுங்காணப
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எறிமழு வோடிள மானகையினறி
யிருந்தபி ரானிது வெனகொலசொலலாய
வெறிகமழ பூமபொழில சூழமிழலை
விண்ணிழி கோயில விருமபியதே 9

பததாக ணமபணிந தேததவாயத்த
பானமைய தனறியும பலசமணும்
புததரு நினறலா தூற்றவந்தண
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எத்தவத தோக்குமி லக்காய்நின்ற
வெம்பெரு மானிது வென்கொலசொலலாய
விததகா வாழபொழில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே 10

---

9. பத்தர்கணம் ஏத்த வாய்த்த பான்மையது அன்றியும் - அடியார்கள் தோத்திரிக்கப் பொருந்தியதோடல்லாமல். புறச் சமயத்தார் அலர் தூற்றவும் நிலவிய புண்ணியன் என்க. முளரித் தவிசு - தாமரையாசனம்; (பதுமாசனம் என்னும் யோகாசனமுமாம்). ஆறும் செற்று - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் உட்பகை ஆறையும் அழித்து. அதில் வீற்றிருந்தான் - அந்தத் தாமரையில் வீற்றிருந்த பிரமன். பொறி அரவம் - படப்பொறிகளோடு கூடிய ஆதிசேடன். அணையான் என்றது திருமாலை.

10. எத்தவத்தோர்க்கும் - ஹடயோகம், சிவயோகம் ஆகிய எத்தகைய தவத்தினையுடையவர்க்கும், இலக்காய் - அவரவர் நிலைக்கேற்பக் குறித்துணரத்தக்க பொருளாய், வித்தகர் - சதுரப் பாடுடையவர்கள், ஞானிகள்.

விணணிழி கோயில விரும்பிமேவும
வித்தக மென்கொ லிதெனறுசொல்லிப
புணணிய னைபபுக லிநநிலாவு
பூஙகொடி யோடிருந தானைப்போற்றி
நணணிய கீரததி நலங்கொள்கேள்வி
நானமறை ஞானசம பநதனசொனன
பணணியல் பாடலவல லாகளிநதப
பாரொடு விணபரி பாலகரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

11. நண்ணிய கீர்த்தி நலங்கொள் கேள்வி நான்மறை ஞானசம்பந்தன் எனத் தன்னை வியந்ததாமோ எனின்; அன்று. ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இறைவனருள்வழிநின்று, தன் வசமற்று அவனுரை தனதுரையாகப் பாடிய பாடல்களாதலின் இது அவனுரை, ஆதலின் தன்னை வியந்து தான் கூறியதன்று. பாரொடு விண் என்ற ஒடு உயர்பின்வழித்தாய், பார் கன்ம பூமியாய் வீட்டிற்கு வாயிலாகும் சிறப்புடைமையின் சேர்க்கப் பெற்றது.

கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

பதிகவரலாறு

திருவெண்காடு முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீகாழியை வந்தடைந்த பிள்ளையார், கீழ்பாலுள்ள தலங்களாகிய மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாவூர் முதலியவற்றையும் வணங்கத் திருவுளங்கொண்டெழுந்தருளியபோது, தென்கீழ்த் திசையிலுள்ள காழிநகருக்கு எட்டுக்கல் தொலைவில் உள்ள கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளியை அடைந்து வணங்கினார்கள், வணங்கிய சுவாமிகள் 'செய்யருகே' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்கிறார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 5**

திருச்சிற்றம்பலம்

செயயரு கேபுனல பாயவோஙகிச
 செஙகயல பாயச சிலமலர்ததேன
கையரு கேகனி வாழையீனறு
 கானலெலல லாஙகமழ காடடுபபளளிப
பையரு கேயழல் வாயவைவாயப
 பாமபணை யானபணைந்த தோளிபாகம
மெயயரு கேயுடை யானையுளகி
 விணடவ ரேறுவா மேலுலகே

1. இது, ஆரணிய சுந்தரரைத தியானித்து நெகிழ்ந்த மனத்தடியவர்கள் மேலுலகடைவர் எனகின்றது செய் - வயல். வயலருகே நீர்பாய (அதனாற் களிதத) கயல்மீன் ஓங்கிப்பாய, சிலவாகிய மலாகளிலிருந்து தேன் காடெல்லாம்கமழும் காட்டுப் பள்ளி எனவும், கைக்கெட்டுந்தூரததில் வாழை கனிகளையீன்று கமழ்கின்ற காட்டுப்பள்ளி எனவும் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. பையருகு அழல்வாய்ப்பாம்பு அணையான் - விஷப்பையி னருகே அழலுந்தன்மை வாய்ந்த கூரிய விஷப்பற்களையுடைய பாம்பை (ஆதிசேடனை) அணையாகக்கொண்ட திருமால் (போல). உள்கி, விண்டவர் மேலுலகு ஏறுவர் என முடிக்க. திருமால் பாம்பணைமேலிருந்து ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தியானித்து

திரைகளெல லாமல ருஞசுமநது
செழுமணி முதததொடு பொனவரனறிக்
கரைகளெல லாமணி சோநதுரிஞசிக
காவிரி காலபொரு காடடுபபளளி
உரைகளெல லாமுணா வெயதிநலல
வுத்தம ராயுயாந தாருலகில
அரவமெல லாமரை யாாததசெலவாக
காடசெய வலல லறுககலாமே

தோலுடை யானவணணப போாவையினன
சுணண வெணணீறு துதைநதிலங்கு
நூலுடை யானிமை யோாபெருமான
நுணணறி வால்வழி பாடுசெயயுங
காலுடை யானகரி தாயகணடன
காதலிக கபபடுங காடடுபபளளி
மேலுடை யானிமை யாதமுககண
மின்னிடை யாளொடும வேணடினனே

மனம் நெகிழ்ந்தார் ஆதலின், அவ்வரலாற்றை உட்கொண்டு கூறியதாம் பணை - மூங்கில். மெய்யருகே - மெய்யில.

3. இது இறைவற்கு ஆட்செயயின் அல்லல் அறுக்கலாம் எனகிறது காவிரி கால் திரைகள் எல்லாமலருஞ்சுமந்து, மணி முத்தொடு பொன்வரன்றி, கரைகள் எல்லாம் அணிசேர்ந்து உரிஞ்சி பொரு காட்டுப்பள்ளி என இயைத்து, காவிரியாற்றின் வாய்க்கால்களின் அலைகள் எல்லா வகையான மலரையும் சுமந்து மணிகளையும் முத்துக்களையும் பொன்னையும் வாரிக் கொண்டு, இருகரைகளிலும் அழகு பொருந்த மோதிப் பொரு தற்கு இடமாகிய காட்டுப்பள்ளி எனப் பொருள்கொள்க. உரைகள் எல்லாம் உணர்வெய்தி - வேதங்கள் யாவற்றையும் உணர்ந்து. நல்ல உத்தமராய் உலகில் உயர்ந்தார் செல்வர்க்கு ஆட்செய அல்லல் அறுக்கலாம் எனக்கூட்டுக.

4. இது இறைவன் உமையாளோடு காட்டுப்பள்ளியை விரும்பி மேவினன் என்கின்றது. வண்ணப்போர்வை - அழகிய

சலசல சநதகி லோடுமுநதிச
சநதன மேகரை சாாததியெஙகும
பலபல வாயததலை யாாததுமணடிப
பாயநதிழி காவிரிப பாஙகரினவாயக
கலகல நினறதி ருஙகழலான
காதலிக கபபடுங காடடுபபளளிச
சொலவல தொணடாக ளேததநினறு
சூலமவல லானகழல சொலலுவோமே.

தளையவிழ தணணிற நீலநெயத
ருமரை செஙகழு நீருமெலலாங
களையவி ழுஙகுழ லாாகடியக
காதலிக கப்படுங் காட்டுப்பள்ளித
துளைபயி லுஙகுழ லியாழ்முரலத
துனனிய வின்னிசை யாற்றுதைந்த
அளைபயில பாம்பரை யார்த்தசெல்வர்க
காடசெய வலல லறுக்கலாமே

போர்வை, துதைந்து - செறிந்து, நுண்ணறிவால் வழிபாடு செய்யும் காலுடையான் - சிவஞானததால் அருளே வடிவாகக் கொண்டு வழிபடும் திருவடியை உடையவன நுண்ணறிவால் வழிபடாதவர்க்குத் திருவடி அருளாகக் காட்சியளிக்காது என்பது வெளிப்படை

5. இது காட்டுப்பள்ளியுள் தொண்டாகள துதிக்க இருந்த பெருமான் கழல்களை த தோததிரிப்போம் என்கின்றது. சலசல - ஒலிக்குறிப்பு, சந்து - சந்தனம், உந்தி - செலுததி. வாய்த்தலை - வாய்க்காலின் தலைப்புக்கள். ஆர்த்து - ஒலித்து. கழலான் - கழலானைய சிவபெருமான்.

6. இதுவும் ஆரண்ய சுந்தரர்க்கு ஆட்செய அல்லலறுக் கலாம் என்கிறது. தளை - இதழ்களின்கட்டு. நீலம் முதலிய நீர்ப் பூக்களை, அவிழுங் கூந்தலையுடைய கடைசியர்கள் களையாகப் பிடுங்கி எறிகின்றார்கள். குழலினர் களை கடிய என்க்கூட்டுக. துதைந்த ஆர்த்த செல்வர் எனக்கூட்டுக.

முடிகையி னறவெருடு மோடடுழவா
முனகைத தருககைக கருமபினகடடிக
கடிகையி னுலெறி காடடுபபளளி
காதலசெய தானகரி தாயகணடன
பொடியணி மேனியி னனையுளகிப
போதொடு நீாசுமந தேததிமுனனின
றடிகையி னறவெருழ வலலதொணட
ரருவினை யைததுரந தாடசெயவாரே 7

பிறையுடை யானபெரி யோாகளபெமமான
பெயகழ றுடொறும பேணியேதத
மறையுடை யானமழு வாளுடையான
வாாதரு மாலகட னுசமுணட
கறையுடை யானகன லாடுகணணுற
காமனைக காயநதவன காடடுப்பளளிக
குறையுடை யானகுறட பூதசசெலவன
குரைகழ லேகைகள கூபபினேமே 8

7. இது பூவும் நீருங்கொண்டு பூசித்துத் தொழும் தொண்டர்கள் வினைநீங்கி ஆட்செய்வர் என்கின்றது. முடி - நாற்று முடி. தொடும் - பறிக்கின்ற, மோட்டுழவர் - வலிய உழவர்கள், மணிக்கட்டின்வலியை வெல்லக்கட்டியை உடைப்பதால் போக்குகின்ற காட்டுபபள்ளி என்க. கரிதாயகண்டன் என்றதிலுள்ள ஆக்கப்பெயரெச்சம் கருமை இயற்கையன்மையை உணர்த்தியது அருவினை - இறைவனருள் ஒன்றாலன்றி வேறு எவற்றாலும் நீங்காத ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள். எனவே இறைவற்கு ஆடசெய்யவும் வினைநீக்கம் வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தியவாறு

8. இது ஆரண்யசுந்தரரின் அடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கினோம் என்கிறது. பிறை - முதற்பிறை. வார்தரு - ஒழுகுகின்ற, மால்கடல் - மால் துயிலுகின்ற கடலாகிற பாற்கடல். கறை - களங்கம். கனலாடு கண்ணுல் - நெற்றிக்கண்ணால். காட்டுப்பள்ளிக் குறையுடையான் - காட்டுப்பள்ளியில் நேர்த்திக் குறையை நிறைவித்தலை யுடையவன். குறள் - குறுகிய.

செற்றவர் தம்மர ணம்மம்மவற்றைச்
செவ்வழல் வாயெரி யூட்டிநின்றுங்
கற்றவர் தாந்தொழு தேத்தநின்றுன்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளி
உற்றவர் தாமுணர் வெய்திநல்ல
வும்பருள் ளார்தொழு தேத்தநின்ற
பெற்றம ருஞ்செரு மானையல்லாற்
பேசுவது மற்றொர் பேச்சிலோமே 9

ஒண்டுவ ரார்துகி லாடைமெய்போர்த்
துச்சிகொ ளாமையுண் டேயுரைக்குங்
குண்டர்கள் ளோட்டரைக் கூறையில்லார்
கூறுவ தாங்குண மல்லகண்டீர்
அண்டம றையவன் மாலுங்காணா
ஆதியி னானுறை காட்டுப்பள்ளி
வண்டம ருமமலர்க் கொன்றைமாலை
வார்சடை யான்கழல் வாழ்த்துவோமே 10

9. இது நாம் ஆரண்யசுந்தரரைப்பற்றியன்றி வேறொன்றையும் பற்றிப் பேசோம் என்கின்றது. செற்றவர் - பகைவர், அரணம் - கோட்டை. உற்றவர்தாம் - மலபரிபாகம் உற்ற ஆன்மாக்கள். உணர்வு - மெய்ஞ்ஞானம். பெற்றம் அமரும் - இடபத்தை ஊர்கின்ற; பெற்றமரும் என அம் என்னீறு கெட்டது. அவனை யன்றிப் பேசும் பேச்சு மற்றொன்றிலாமையால் மற்றொர் பேச்சிலோம் என்றார்.

10. இது சமணரும் சாவகரும் கூறுவன குணமற்ற சொற்கள், அவைகளை உறுதியென நம்பாதீர், இறைவன் கழலை ஏத்துவோம் என்கின்றது. துவர் ஆர் துகில் - காவியாடை. கொள்ளாமை உண்டு - கொள்ளாத அளவு மிகுதியாக உண்டு, குண்டர்கள் - உடல் பருத்த சமணர்கள். அரைக்கூறையில்லார் - அரையில் ஆடையில்லாதவர்கள், திகம்பர சைனர்கள் கூறுவ குணமல்ல. தாம் அசை. கண்டீர் - கண்டு தெளியுங்கோள். அண்ட மறையவன் - இரண்யகருப்பனாகிய பிரமன். பிரமன் நீரையே முதற்படைத்தான் என்பதும், அதில் பொன்மயமான முட்டையாக உலகையாக்கினன் என்பதும் புராண வரலாறு. அமரும் - விரும்பும்.

பொனனிய ருமரை நீலநெயதல்
போதுக ளாறபொலி வெயதுபொயகைக
கஎனியா தாஙகுடை காடடுபபளளிக
காதல னைககடற காழியாகோன
துனனிய வினனிசை யாறறுதைநது
சொல்லிய ஞானசம பநதனல்ல
தனனிசை யாறசொனன மாலைபததுந
தாஙகவல லாபுகழ தாஙகுவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. இது ஞானசம்பந்தன் இசையாற்சொன்ன இந்தமாலை பத்தும் வல்லார் புகழ் எய்துவர் என இம்மைப்பயன் கூறி, மறுமைப்பயனும் உடன்தோன்றத் தெரிவித்துத் திருக்கடைக் காப்பு அருளிச்செய்கிறது. பொன்னியல் தாமரை - இலக்குமி வசிக்கும் தாமரை. தாமரை பகலில் பொலிவது; நீலமும் நெய்த லும் இரவிற்பொலிவன, இவைகளையுடைமையால் பொய்கை எஞ்ஞான்றும் பொலிகின்றது என்பது குறித்தவாறு. காட்டுப் பள்ளிக் காதலன் - காட்டுப்பள்ளியில் விருப்புடைய பெருமான், துதைந்து - செறிந்து, நல்ல தன் இசையால் சொனன - நல்ல தனது மிடற்றிசையால் அமைத்து அருளிய.

பத்துத் திருப்பாடல்களும் கூடியே மாலையாகவும், மாலை பத்தும் என்றது, ஒவ்வொரு திருப்பாடலுமே தனித்தனிப் பயனுடையதாய், வழிபடும் முறைகளை உடையதாய் இருக்கும் சிறப்புநோக்கி. ஒவ்வொரு பாடலுமே ஒரு மாலைபோன்றது. அங்ஙனமாகிய பத்து மாலைகளையும் மனத்தில் தரிக்கவல்லவர் இம்மையிற் புகழ் எய்துவர்; எனவே மறுமையில் வீடெய்துவர் என்பது தாமே பெறப்பட்டது.

திருமருகலும் திருச்செங்காட்டங்குடியும்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வணிகனது விடந்தீர்த்து அவனுக்கு மணவாழ்வு வகுத்துத் திருமருகலில் எழுந் தருளியிருந்தார்கள் அப்போது சிறுத்தொண்ட நாயனர் வந்து மீட்டும் தமது ஊருக்கு வரவேண்டும் என விண்ணப் பித்தார். பிள்ளையார் மற்ற தலங்களையும் சென்று வழிபட வேண்டும் என்ற திருவுள்ளக்குறிப்போடு மருகலானடியைப் போற்றித் திருககோயிலுள் சென்ருர்கள். அப்போது மருகற் பெருமான் திருச்செங்காட்டங்குடிக் கணபதியீச்சரத்திலுள்ள திருவோலக்கத்தைக் காட்டியருள இப்பதிகத்தைப் பாடி ஞர்கள இங்கேயே அக்கோலத்தைக் காட்டியருளிய உள் ளக் குறிப்பை உணர்த்திச் சிறுத்தொண்டர்க்கு விடை கொடுத்தனுப்பினுர்கள்.

இப்பதிகம் திருமருகற்பெருமானைக் கணபதியீச்சரங் காமுறக் காரணம் என்ன ? என்று வினவுவதாக அமைந்த மையின் வினவுரையாயிற்று.

வினவுரை. பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 6.**

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஙகமும வேதமு மோதுநாவா
அநதணா நாளு மடிபரவ
மஙகுன மதிதவழ மாடவீதி
மருக னிலாவிய மைநதசொலலாய
செஙகய லாாபுனற செல்வமலகு
சீாகொளசெங காட்டங குடியதனுள
கஙகுல விளஙகெரி யேநதியாடுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே

1. அங்கம் - வேதத்தின் அங்கங்களாகிய நிருத்தம், சிட்சை, கற்பம், சந்தஸ், வியாகரணம், ஜோதிஷம் என்ற ஆறு. மங்குல்மதி - வானமண்டலத்துச் சந்திரன். அந்தணர் அடிபரவ

நெயதவழ மூவெரி காவலோமபு
நோபுரி நூனமறை யாளரேதத
மைதவழ மாட மலிநதவீதி
மருக னிலாவிய மைநதசொலலாய்
செயதவ நானமறை யோாகளேததுஞ
சீாகொளசெங காடடங குடியதனுள
கைதவழ கூரெரி யேநதியாடுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே 2

தோலொடு நூலிழை சோநதமாாபா
தொகுமறை யோாகள வளாததசெநதீ
மாலபுகை போயவிமமு மாடவீதி
மருக னிலாவிய மைநதசொலலாய
சேலபுலகு தணவயற சோலைசூழநத
சீாகொளசெங காடடங குடியதனுள
காலபுலகு பைங்கழ லாாககவாடுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே 3

மருகல் நிலாவியமைந்த! கணபதியீச்சரம் காமுறவு சொல்லாய் என இயைக்க. கங்குல் - அர்த்தயாமம். எரி - திருக்கரத்தி லுள்ள தீ.

2. அக்நிகார்யம் செயயும் அந்தணர்கள் வழிபடும் மருகல் என்றும், தவமுதியோர்களாகிய மறையோர் போற்றும் செங் காட்டங்குடி என்றும் இரண்டினியல்பும் ஒத்தமை உரைக்கப் பெறுகின்றது.

மூ எரி - ஆகவனீயம், காருகபத்யம், தக்ஷிணாக்கினி என்ற முத்தீ. அந்தணர்கள் மணக்காலத்து எடுத்த தீயை அவி யாதே பாதுகாக்க வேண்டியதுமரபாதலின், மூ எரிகாவல் ஓம்பும் மறையாளர் எனமுா. நேர் - நேர்மை. புரிநுல் - மூன்று புரி யாகத் திரிக்கப்பெற்ற பூணூல் மை - மேகம். கை தவழ் - திருக்கரத்தில் திகழ்கின்ற. கூா எரி - மிக்க தீ.

3. இது, யாகப்புகை விம்முகிற மருகலிலுள்ள தேவனே, குளிர்ந்த வயலும் சோலையும் சூழ்ந்த செங்காட்டங்குடியை விரும்புவதேன் என்று வினவுகிறது. தோல் - கிருஷ்ணாஜினம் என்னும் மான்தோல் மால் புகை - கரிய புகை. சேல் புல்கு - சேல்மீன்கள் தழுவிய கால் - திருவடி.

நாமரு கேளவியர் வேளவியோவா
நானமறை யோாவழி பாடுசெயய
மாமரு வுமமணிக கோயினமேய
மருக னிலாவிய மைநதசொலலாய
தேமரு பூமபொழிற சோலைசூழநத
சீாகொளசெங காடடங குடியதனுள
காமரு சீாமகிழந தெலலியாடுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே

பாடன முழவும விழவுமோவாப
பனமறை யோரவா தாமபரவ
மாட நெடுஙகொடி விணடடவு
மருக னிலாவிய மைந்தசொலலாய
சேடக மாமலாச சோலைசூழநத
சீாகொளசெங காடடங குடியதனுள
காடக மேயிட மாகவாடுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே

4. இது, அந்தணா வேளவி இடையறாத மருகல் நிலாவிய நீ, பொழிலும் சோலையும் சூழ்ந்த செங்காட்டங்குடியை காமுறுதல் ஏன் என்கின்றது.

நா மரு கேள்வியர் - நாவிற் பொருந்திய வேதங்களை யுடையவர். கேள்வி - வேதம் (சுருதி என்பதன் மொழி பெயர்ப்பு) மா - பெருமை, இலக்குமி, மேகமுமாம். காமரு - அழகிய.

5. இது விழவறாத மாடங்களோடுகூடிய மருகலிலுள்ள நீ காடகமே யிடமாக ஆடுங் கணபதியீச்சரம் காமுறல் ஏன் என்கின்றது.

பாடலும், முழவும், விழாவும் இடையறாத மருகல் எனவும், மறையோர் பரவ நிலாவிய மைந்த எனவும், கொடி தடவு மருகல் எனவும் இயைத்துப் பொருள் காண்க. சேடகம் - கேடகம்போலும் வட்டமாகிய மலர். ஆடும் - ஆடுதற் கிடமாகிய.

புனையழ லோம்புகை யந்தணர்
பொன்னடி நாடொறும் போற்றிசைப்ப
மனைகெழு மாட மலிந்தவீதி
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
சினைகெழு தண்வயற் சோலைசூழ்ந்த
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கனைவளர் கூரெரி யேந்தியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே 6

* * * * 7

பூண்டங்கு மார்பி னிலங்கைவேந்தன்
பொன்னெடுந் தோள்வரை யாலடர்த்து
மாண்டங்கு நூன்மறை யோர்பரவ
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
சேண்டங்கு மாமலர்ச் சோலைசூழ்ந்த
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
காண்டங்கு தோள்பெயர்த் தெல்லியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 8

---

6. இது அழலோம்பும் அந்தணர்கள் வணங்க மருகலி லுள்ள மைந்தனே ! கணபதீச்சரம் காமுறல் என் என்கிறது.

புனையழல் - சாதகன்மம் முதலான பதினாறு கிரியை களாலும் அழகு செய்யப்பெற்ற யாகாக்கினி. பொன்னடி - பொன்போல அனைவராலும் போற்றப்பெறுகின்ற திருவடி, இயற்கையே களிம்பற்று ஒளிபெற்று என்றும் மங்காத பொன்னைப்போல, இயற்கையே பாசம் இன்றி அடைந்தாரை யும் பாசங்களினீக்குகின்ற திருவருள், கல்லெறிய விலகும் பாசி போல ஒருநாள் ஒருகால் போற்ற, சிவஞானம் சித்திக்கும், அந்தணர்கள் நாடோறும் போற்றிசைப்பதால் நிலைத்த ஞானத்தை எய்துகின்றனர் என்பதாம். உடன்பிறந்தே கொல்லும் பகையாய், தன்னையும் காட்டாது தலைவனையும் காட்டாது நிற்கின்ற மூலமலப்பகையை வெல்லும் வீரனாதலின் மைந்த என்றார். மைந்து - வலிமை, சினை-கிளை, முளையுமாம். கனை - மிகுதி. ஓசையுமாம்.

8. பூண் - மதாணி முதலிய மார்பணிகள், மாண் தங்கு- மாட்சிமை தங்கிய. சேண் - ஆகாயம் காண் தங்கு - அழகு தங்கப் பெற்ற. எல்லி - இரவு.

அநதமு மாதியுந நானமுகனு
மரவணை யானு மறிவரிய
மநதிர வேதஙக ளோாதுநாவா
மருக னிலாவிய மைநதசொல்லாய
செநதமி ழோாகள பரவியேததுஞ
சீாகொளசெங காடடங குடியதனுள
கந்தம கிறபுகை யேகமழுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே

இலைமரு தேயழ காகநாளு
மிடுதுவாக காயொடு சுககுததினனும
நிலையமண டேரரை நீங்கிநினறு
நீதரல லாாதொழு மாமருகல
மலைமக டோளபுணா வாயருளாய
மாசிலசெங காடடங குடியதனுள
கலைமலகு தோலுடுத தெல்லியாடுங
கணபதி யீசசரங காமுறவே

9. அந்தம் அரவணையானும் ஆதி நான்முகனும் அறிவரிய என எதிர்நிரனிறை. அந்தம் ஆதி - அடி முடி. மநதிரவேதங்கள்-மந்திர வடிவாகிய வேதங்கள, அவை இருக்கு, வேதங்களில் இருக்கு மந்திரங்களும், யஜுர் பிரயோகஙகளும், சாமம் கானங்களுமாக அமைந்தன, வேதம் ஓதும் அநதணாகள விளங்கும் மருகலில் இருக்கும் இறைவன, செந்தமிழ் நூலோா பரவியேத்தும் செங்காட்டங்குடியை விரும்பியதில் நயமிருத்தல் ஓர்க. கந்தமே கமழும் என மாறுக

10. மருது இலை - மருதோன்றி இலை. துவர்க்காய் - பாக்கு. தேரர் - சாக்கியர் நீதர் - இழிந்தோர், நீசர் எனபதன் போலி, கலைமல்கு தோல் - மான்தோலாடை. எல்லி - இரவு. கையில் மருதோன்றிச் சாயம்பூசி, வெற்றிலைபாக்கும் சுக்கும் தின்னுதல் சமணத்துறவியர் இயல்பு. நீதரல்லார் தேரரை நீங்கிநின்று தொழும் மாமருகல் எனக்கூட்டுக.

நாலுங் குலைக்கமுங் கோங்குகாழி
ஞானசம் பந்தன் னலந்திகழும்
மாலின் மதிதவழ் மாடமோங்கு
மருகலின் மற்றதன் மேன்மொழிந்த
சேலுங் கயலுந் திளைத்தகண்ணார்
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
சூலம்வல் லான்கழ லேத்துபாடல்
சொல்லவல் லார்வினை யில்லையாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

11. நாலும் - தொங்குகின்ற மாலின் மதி தவழ் மாடம் - மேகத்தோடு பிறையுந்தவழ்கின்ற மாடங்கள் திளைத்த - ஒத்த சூலம் ஞானப்படையாய் மலமாயாகனமங்களைப் போக்குவதாகலின், சூலம் வல்லான் கழல் ஏத்து பாடல் வல்லார் வினை இல்லை யெனக் காரணம் குறிப்பித்தருளினார்கள்.

திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்

பதிகவரலாறு :

திருகடிகாள்ளம்பூதூரரை வழிபட்ட சிரபுரச் செல்வ ராகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார், மதுரையில் பாண் டியனது அவைக்களத்திலே, அனல்வாதத்தில் பசசைப் பதிகமாக இருந்த 'போகமார்த்த' என்னும் பதிகம்பெற்ற தலமாகிய திருநள்ளாற்றை அடைந்து 'பாடக மெல்லடிப் பாவை' என்ற இப்பதிகததைப் பாடியருளுகிறுர்கள் இதில நள்ளாறுடைய நம்பெருமானே ! அமணர் செய்த வாதில் தீயிலிடும் ஏடு பச்சையாக்கி என்னுள்ளத்துணையாகி, திரு, வாலவாயின்கண் அமர்ந்தவாறு என்னே என்று வினவியருளு கின்ருர் பச்சைப் பதிகமும் 'போகமார்த்த பூண்முலையாள்' என அம்மையைக்கொண்டு தொடங்குகின்றது இதுவும் 'பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும்' என அம்மையையே நினைவூட்டுவதாகத் தொடங்குகிறது, இவை ஊன்றி இன்புறுதற்கு உரியன

வினவுரை: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 7**

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடக மெலலடிப் பாவையோடும
　　படுபிணக காடிடம பறறிநினறு
நாடக மாடுநள ளாறுடைய
　　நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய
சூடக முனகை மடநதைமாாகள
　　துணைவ ரொடுநதொழு தேததிவாழதத
ஆடக மாட நெருஙகுகூடல
　　ஆலவாயினக ணமாநதவாறே 1

---

1. பாடகம் - காலணிகளுள் ஒன்று பாடக மெல்லடி என்று இணைத்தது பாடகத்தின் வன்மையும் அதனைத் தாங்கல் ஆற்ருத அடியின் மென்மையும் குறித்தவாறு. சூடகம் - வளை. துணைவர் - கணவர். ஆடகமாடம் - பொன்மாளிகைகள்.

திஙகளம போதுஞ செழுமபுனலும
செஞசடை மாடடயல் வைத்துசநது
நஙகண மகிழுநள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய
பொஙகிள மெனமுலை யார்களோடும
புனமயி லாட நிலாமுளைககும
அஙகழ கசசுதை மாடககூடல
ஆலவா யினக ணமாநதவாறே 2

தணணறு மத்தமும கூவிளமும
வெணடலை மாலையும தாஙகியாககும
நணணல ரியநள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய
புணணிய வாணரும மாதவரும
புகுநதுட னேததப புனையிழையாா
அணணலின பாட லெடுககுஙகூடல
ஆலவா யினக ணமாநதவாறே 3

---

2. போது வாடாமைப் புனல் வைப்பார்போல திங்களம் போது வாடாத வண்ணம் செழும் புனலைச் சேரவைததாா என்பது சிந்தித்தற்குரியது நங்கண - நம்மிடத்து மகளி ரோடு மயிலாட என்றது சாயலால் வேற்றுமை தோன்றுமை யால். கார் வரவால் களிப்பது மயில் கணவர் வரவால் களிப் பவர் மகளிர் ஆட்டம் ஈரிடததிலும் நிகழ்வது இயல்பு. அம் கழகம் - அழகிய தமிழ்ச்சங்கம்.

3. தண்ணறு மத்தம் - குளிர்ந்த மணம் வீசுகின்ற ஊமத்தம்பூ. இறைவனுக்கு உன்மத்த சேகரன் என்பதும் ஒருபெயர். கூவிளம் - வில்வம் தாங்கி உடைய பெருமான என முடிக்க. யார்க்கும் நண்ணலரிய நள்ளாறு - எவர்க்கும் அணுக முடியாத நள்ளாறு. என்றது நாடிழந்தும் நகரிழந்தும் மனைவியையிழந்தும் உருமாறியும் வினையை நுகர்ந்து கழித்த நளன்போன்றாரன்றி வினைச் சேடமுடைய எவர்க்கும் நணுக முடியாதது என்பதை விளக்க. புண்ணியவாணர்-சென்ற பிறவி களில் ஈட்டியபுண்ணியங் கொண்டு வாழுபவர்கள். மாதவர் - இப்பிறவியில் புண்ணியம் ஈட்டுவாா. அண்ணலின் பாடல் - இறைவனுடைய புகழ் சேர்ந்த பாடல்கள்

பூவினில வாசம புனலிறபொறபுப
புதுவிரைச சாநதினி றுறறதோடு
நாவினிற் பாடனள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வென்கொலசொலலாய
தேவாக டானவா சிததர்விசசா
தராகணத தோடுஞ் சிறநதுபொஙகி
ஆவினி லைநதுகந தாடடுஙகூடல
ஆலவா யினக ணமர்நதவாறே 4

செமபொனசெய மாலையும் வாசிகையும
திருநதுபு கையும வியுமபாடடும
நம்பும் பெருமைநள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
உமபரு நாகரு லகந்தானும
ஒலிகடல் சூழநத வுலகத்தோரும
அம்புத நாலகளா னீடுஙகூடல
ஆலவா யின்க ணமாந்தவாறே 5

---

4. பூவினில்வாசம் முதலியன இறைவன் கலந்து நிற்கும் நிலை கூறியன. "பூவினுள் நாற்றம் நீ தீயினுள் தெறலும் நீ" என்னும் பரிபாட்டானும் அறிக புனலில் பொற்பு - நீரில் அழகு புது விரைச் சாந்து - புதிதாக அரைத்து எண்வகை மணப்பொருள்களும் கூட்டப்பெற்ற சந்தனம். நள்ளாறன் ஐம்பொறிகளுக்கும் இன்பப்பொருளாயிருக்கும் தன்மையைச் சில சொல்லித் தெரிவிக்கின்றார் பூவினில் வாசம் என்பது முதல் நாவினில் பாடல் என்பதுவரை. பொற்பு - அழகு. என்றது தட்பமும் தெளிவும். தானவர் - அசுரர். ஆவினில் ஐந்து - பால், தயிர், நெய், கோசலம் கோமயம், என்பன

5. வாசிகை - திருவாசி, அவி - நைவேத்தியம். பாட்டு - தோததிரம். நம்பும் பெருமை - அனைவரும் இவரே எமக்கு அடைக்கலமாவார் என்று நம்பும் பெருமை. உம்பர் - தேவர். அம்புதம் - மேகம். அம்புதம் நால்களான நீடுங்கூடல் - கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் நான்கு மேகங்கள் கூடிய கூடல் நகர், நால்கள் - நான்கு. நால் - நான்கு, அதன்மேற்புன்மை விகுதி நால்கள், இது அரும் பிரயோகம்.

பாகமுந் தேவியை வைததுக்கொணடு
    பைவிரி துததிப பரியபேழவாய
நாகமும பூணட நள ளாறுடைய
    நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய
போகமு நினனை மனததுவைத்துப
    புணணியா நண ணும புணாவுபூணட
ஆகமு டையவா சேருங்கூடல
    ஆலவா யினக ணமா நதவாறே 6

கோவண வாடையு நீறுபபூசசுங
    கொடுமழு வேநதலுஞ செஞசடையும
நாவணப பாடடுநள ளாறுடைய
    நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய
பூவண மேனி யிளையமாதா
    பொனனும மணியும கொழிதடுதது
ஆவண வீதியி லாடுங்கூடல
    ஆலவா யினக ணமா நதவாறே 7

---

6. பாகமும் தேவியை வைத்துக்கொண்டு நாகமும் பூண்ட எனறது பாம்பைக் கண்டாற் பெரிதும் அஞ்சுகின்ற தேவியை வைததுக்கொணடேயும் நாகம் பூணுதல் சாலாது என்ற நயந்தோன்ற நின்றது. பை - படம். துததி - படப்பொறி. பேழ்வாய் - பிளந்தவாய். புண்ணியர் நின்னை மனததுவைத்துப் போகம் நண்ணும் புணர்வு பூணட ஆகமுடையவர் என இயைக்க. போகியாய உமையொரு பாதியாய இருக்கும் இறைவனை தியானிபபதாலேயே புண்ணியா போகம் நண்ணுவர் எனபதாம். புணாவு - சம்பந்தம், ஆகம் - திருமேனி.

7 இறைவனுக்கு வேதமே கோவணமாதலின் கோவண ஆடையர் எனறாா. நீறுப்பூசசும் - நீற்றுப்பூசசும் எனறபாலது ஓசைநோக்கி இரட்டாதாயிற்று இறைவன நீறுபூசி ஒளிர்தலை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் 'நீறுபட்டே ஒளிகாட்டும்மேனி' என்பார்கள். நாவணபபாட்டும் - நாவில் பல்வேறுவணணங்களையுடைய பாட்டும், வண்ணம் - பாஅவண்ணம் முதலிய செய்யுள் வண்ணங்கள் பூவணமேனி - பூப்போலும் மெல்லிய மேனி. ஆவணவீதி - கடைவீதி

இலங்கை யிராவணன வெறபெடுகக
வெழிலவிர லூனறி யிசைவிரும்பி
நலஙகொளச சோந்தநள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய
புலனகளைச செறறுப பொறியைநீககிப
புநதியி லுநநினைச சிநதைசெயயும
அலஙக னலலாாக ளமருஙகூடல
ஆலவா யினக ணமாநதவாறே

பணியுடை மாலும் மலரினேனும
பனறியும வெனறிப பறவையாயும
நணுகல ரியநள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வென்கொலசொலலாய
மணியொலி சஙகொலி யோடுமறறை
மாமுர சினனொலி யெனறுமோவா
தணிகிளா வேநதா புகுதுஙகூடல
ஆலவா யினக ணமாந்தவாறே

8. விரல் ஊன்றி என்றது நிக்கிரகம். விரும்பி என்றது கிருணைக்குறது. நலங்கொள என்றது அனுக்கிரகம். விரலூன்றிய வரலாற்றை மணிவாசகப்பெருநதகை 'மதிக்குந திறலுடைய வல்லரக்கன் தோள்நெரிய மிதிக்குந திருவடி' என்னுதல் காண்க. புலன்களைசசெற்று-விஷயங்களைக் கெடுததது பொறியை நீக்கி - இந்திரியங்களைச சேட்டியாதே செய்து. நினைப் புந்தியிலும் சிந்தை செய்யும் - தேவரீரைப் புத்தியாலும் தியானிக்கின்ற, பொறிகள் புலன்களின்வழிச செல்லாது அடக்கிய பெரியோாகளின் புத்தியில் சென்று பதியும் பொருள், கருவி கரணங்களைக் கடந்துநிற்கும் இறைப்பொருள் ஒன்றுமே யாதலின் இங்ஙனம் கூறினர் அலஙகல் - மாலை. நலலாாகள - சிவஞானிகள் கூடல் ஆலவாய என்பது ஒரு பொருட் பன்மொழி.

9. பணி - ஆதிசேடன், வென்றிப் பறவை - 'திருமுடி கண்டேன' என்று பொய் வென்றியைக் கூறிக்கொண்ட பறவையாகிய அன்னம். பாண்டிய மன்னனிடம் கப்பங்கட்ட வருமன்னர்-பலர் பலவகை ஒலிகளோடும் இடையறாதுவருகின்ற கூடல் எனபதாம்.

தடுககுடைக கையருஞ சாககியருஞ
சாதியி னீஙகிய வததவததா
நடுகதற நினறநள ளாறுடைய
நமபெரு மானிது வெனகொலசொலலாய்
எடுககும விழவுந நனனாளவிழவும
இருமபலி யினபினே டெததிசையும
அடுககும பெருமைசேர் மாடககூடல
ஆலவா யினக ணமாநதவாறே 10

அனபுடை யானை யரனைககூடல
ஆலவாய மேவிய தெனகொலெனறு
நனபொனை நாதனை நளளாறனை
நயமபெறப போறறி நலஙகுலாவும
பொனபுடை சூழதரு மாடககாழிப
பூசுரன ஞானசம பநதனசொனன
இனபுடைப பாடலகள பததுமவலலார்
இமையவ ரேதத விருபபாராமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

10 தடுக்கு-ஓலையிருக்கை. சாதியின் நீங்கி யவத்தவத்தர் - தத்தம் மரபின் நீங்கி வீணான தவத்தைச் செய்பவர்கள். எடுக்கும் விழா - நைமித்திகத் திருவிழா. நன்னாள் விழா - நித்தியத் திருவிழா

11 அன்புடையானை - உலகமே இறைவனுடைய மக்களாதலின் வாற்சல்யமுடையவனை, நயம்பெறப் போற்றி - போற்றுவதில் ஒரு நயம் உண்டாம்படிப் பணிந்து, அல்லது தாம் நலம்பெறப் போற்றி என்றுமாம், இமையவர் ஏதத இருப்பார் - தேவர்க்கெல்லாம் தேவராய் அவர்கள் தொழ விளங்குவர். இந்திரனுர் என்றுமாம்.

ிரு ஆலூாபபசுபதீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

திருப்பூவனூர்சென்று வணங்கிய திருஞானசம்பந்தர், சிவனடியார்கள பலர் ஏத்தொலியெடுப்ப, மிகப்பழம்பதி யாகிய ஆலூரையடை நதார்கள. பசுபதீச்சரததை வணங்கி இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் ; **எண் 8**

திருச்சிற்றம்பலம்

புணணியா பூதியா பூதநாதா
புடைபடு வாாதம மனததாாதிஙகட
கணணிய ரெனறெனறு காதலாளா
கைதொழு தேதத விருநதவூராம
விணணுயா மாளிகை மாடவீதி
விரைகமழ சோலை சுலாவியெஙகும
பணணியல பாடல ருதவாவூப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே

முததியா மூபபில ராபபினுளளாா
முககணா தககனறன வேளவிசாடும
அததிய ரெனறென றடியரேததும
ஐயன ணஙகொ டிருநதவூராம
தொததிய லுமபொழில மாடுவணடு
துதைந்தெஙகுந தூமதுப பாயககோயிற
பததிமைப பாடல ருதவாவூப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே

1. பூதியர் - செல்வம் உடையார். புடைபடுவார் - பக்கம் நண்ணிப் பரவுவார். கண்ணி - திருமுடியிற்சூடப்பெறும் மாலை.

2. முத்தியர் - முத்தியின்பத்தை உடையவர். ஆப்பு - கன்றுப்பூர், வேள்விசாடும் அத்தியர் என்றது தக்கன் வேள்விக் கண் அளிக்கும் அவியை ஏற்கும் இரவலராயிருந்தும் வேள்வியை

பொங்கி வருமபுனல சென்னி வைததார
போமவழி வநதிழி வேறறமானார
இஙகுயா ஞானததா வானோரேதது
மிறையவ ரெனறுமி ருநதவூராம
தெஙகுயா சோலைசே ராலைசாலி
திளைககும விளைவயல சேருமபொயகைப
பஙகய மஙகை விருமபுமாரூாப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 3

தேவியோா கூறின ரேறதேறுஞ
செலவினா நலகுர வெனனைநீககும
ஆவிய ரநதண ரலலறீககும
அபப ரஙகே யமாநதவூராம
பூவிய லுமபொழில வாசமவீசப
புரிகுழ லாாசுவ டொறறிமுறறப
பாவியல பாடல ருதவாரூாப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 4

அழிததமை சாலாது என்னும் பழிப்பு தோன்றக்கூறியது. அததியர்-இரவலர் ஹத்தி என்பதன் திரிபாகக்கொண்டு கொலை எனபாரும் உளர், அது பொருந்தாமை ஓாக தொததது இயலும் - பூங்கொத்துக்கள அழகு செய்கின்ற. பத்திமைப் பாடல் - சிவபததியைப் பயக்கும் பாடல்கள்.

3 பொங்கிவரும் புனல் - கங்கை அதுவந்த செருக்கினைக் குறிப்பிததபடி போம் வழிவந்து - பிறவியினீங்கி உயாநது போகக் கூடிய மனிதப்பிறவியில் வநது. இழிவு ஏற்றம் ஆனாா - தீயன செயது இழிநதும் நல்லன செய்து உயர்ந்தும் உய்நத மககள இழிவேற்றமானாரும், ஞானததரும், வானோரும் ஏததும் இறைவர் என்று ஒரு தொடராக்குக. தென்னஞ் சோலைகளும் ஆலைகளும் வயலகளில் நெறபயிாகளும் சேரும் ஆரூர் எனவும், பஙகயமாஙகே விரும்பும் ஆரூா எனவும் கூட்டுக. பொயகை - மானிடா ஆக்காத நீர் நிலை.

4 நல்குரவு என்னை நீக்கும் ஆவியா - வறுமை புகுதாதே என்னைக் காக்கும் உயிரபோன்றவர். இததோடு "இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய் தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன" என்று யாகத்துக்குப் பொன்வேண்டிய காலததுப்

இநதணை யுஞசடை யாாவிடையாா
இபபிறப பெனனை யறுககவலலாா
வநதணைந தினனிசை பாடுவாாபால
மனனினாா மனனி யிருநதவூராம
கொநதணை யுஙகுழ லாாவிழவிற
கூடட மிடையிடை சேருமவீதிப
பநதணையும விர லாாதமாவூாப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 5

குறற மறுததாா குணததினுளளாா
கும்பிடு வாாதமக கனபுசெயவாா
ஒறறை விடையினாா நெறறிககணணாா
உறைபதி யாகுஞ செறிகொணமாடம
சுறறிய வாசலின மாதாாவிழாச
சொறகவி பாடநி தானநல்கப
பறறிய கையினாா வாழுமாவூாப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 6

பாடிய பாடலையும் ஒப்பிடுக. அநதணா - முனிவா புரிகுழலாா சுவடு ஒற்றி - பெண்கள் காற்சுவட்டினுலே தாளமிட்டு, பாவியல் பாடல் - இசையமைந்த பாடல், பா - பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை.

5. இந்து - சநதிரன், இப்பிறப்பு அறுக்க வல்லாா என்றது என் வினை முழுவதும் உலாந்துபோதலின் முத்தி அளிக்கவல்லாா எனபதாம், வநது அணைந்து - திருக்கோயிலின திருவணுக்கன திருவாயிலை வந்து அடைநது மன்னினா - நிலை பெற்று இருப்பவர். கொநது - பூங்கொதது, குழலாா விரலார் என்பன மகளிரைக்குறித்து நின்றன.

6. குற்றம் அறுத்தாா - அடியாாகள்செய்த குற்றங்களை நீக்கியவர். குற்றம் மறுத்தார் - நறுநாற்றததிலன்றி தீநாற்றத தில் செல்லாத வண்டுபோல் குற்றங்களில் சென்று பொருந்த மறுத்தவர். மாதர்கள் விழாவின்கண் சொல்லானியன்ற கவி களைப்பாட, அதனைக்கண்ட மாந்தர்கள் பொன்னளிக்க, அதனை ஏற்ற கையர்களாய் வாழகின்ற ஆவூா என்க. நிதானம் - பொன், "நிதானம் - முற்காரணம் தூய்மை நியமம் நிதி

நீறுடை யாநெடு மாலவணஙகு
    நிமிாசடை யாாநினை வாாதமுளளம
கூறுடை யாருடை கோவணததாா
    குவலய மேததவி ருநதவூராம
தாறுடை வாழையிற கூழைமநதி
    தகுகனி யுணடுமிண டிடடினததைப
பாறிடப பாயநது பயிலுமாவூாப
    பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 7

வெணடலை மாலை விரவிபபூணட
    மெயயுடை யாாவிற லாரரககன
வணடமா பூமுடி செறறுகநத
    மைநதரி டமவள மோஙகியெஙகும
கணடவா சிநதைக கருததினமிககாா
    கதியரு ளெனறுகை யாரககூபபிப
பணடலா கொணடு பயிலுமாவூாப
    பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 8

மறைத்துக்கொள் பொருவ கன்றின் கயிறும்" என்பது நாஞர்த்ததீபிகை.

7. நீறுடையார் - தாம் தொன்மைக்கெல்லாம் தொன்மை யாயிருத்தலைத் தோற்றுவிக்கச் சர்வசங்காரகாலததுத திரு நீற்றினைத் திருமேனியிலணிந்தவர். உளளம் கூறுடையாா - உள்ளத்தில் குடிகொண்டிருபபர், தாறிட்ட வாழையில் தழை வால் மந்திகள் கனிந்த பழத்தை உண்டு செருக்கி, குரங்கினத் தைக் கலந்தோடப்பாய்கின்ற ஆவூர் என்றதால் நினைந்துருகும் அடியார்க்குச் சிவானுபவ வளமையளிக்கும் ஆவூர் என்பது குறிப்பால் போந்த பொருள்.

8. வெண்டலைமாலை உம்மைத்தொகை, வெண்தலைகளை யும் மாலைகளையும் கலந்து அணிந்த திருமேனியுடையவர். விறல்-வலிமை. நாளும் புதுபபூசசூடி, போகம் நுகர்பவனுதலின இராவணன்முடி வணடமர் பூமுடி எனப்பட்டது. அதனைச் செற்றுகந்தமைந்தர் என்பதால் வினைப்போகக் கழிவின்கண் ஆட்கொள்ளும் இறைவன் என்பது போதரும் சிந்தை கருத்து - இடைவிடாத சிந்தனையால் எழுந்த கருதது

மாலு மயனும வணஙகிநேட
மறறவ ருககெரி யாகிநீணட
சீல மறிவரி தாகிநினற
செமமையி னரவா சேருமூராம
கோல விழாவி னரஙகதேறிக
கொடியிடை மாதாகண மைநதரோடும
பாலென வேமொழிந தேததுமாவூாப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 9

பினனிய தாழசடை யாாபிதறறும
பேதைய ராஞசமண சாக்கியாகள
தனனிய லுமமுரை கொளளகிலவாச
சைவ ரிடநதள வேறுசோலைத
துனனிய மாதரு மைநதாதாமுஞ
சுனையிடை மூழகித தொடாநத சிநதைப
பனனிய பாடல பயிலுமாவூாப
பசுபதி யீசசரம பாடுநாவே 10

9 நேட - தேட. மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது சீலம் - எளிமை, இதனைச சௌலப்யம் என்பா வட நூலார். சீலமாவது அடியார்க்கு எளியராய் இருக்கும் தனமை. மாலும் அயனும் தேட அவர்களுக்குச் சோதிப் பிழம்பாய்த தோன்றிய எளிமையை விளக்கியது. அதனைச் சிற்றறிவுடைய ஆன்மாககள் அறியமுடியாமையால் அறிவரிதாகின்ற என்றார். கோல விழா - அழகிய விழா. மாதரும் மைந்தரும் அரங்கேறியும் பால்போன்ற மொழியால் இறைவனை ஏததுகிறார்கள் என்பது இன்பக்காலததும் இறைவனையே தியானிக்கும் பெருமை விளக்கியவாறு.

10. பின்னிய தாழ் சடையார் - பின்னித தொங்கவிடப் பெற்ற சடையை உடையவர்கள்; சமணரில் இல்லறத்தாராகிய ஆணகள தலையைப் பின்னித் தொங்கவிடுதல் மரபு, இன்றும் சீனமக்களிடத்துக் காணலாம். சாக்கியர் - புததர். தன்னியலும் உரை - தன்னைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லும் உரைகள. உரை கொள்ள இல்லா சைவர் - அவ்வுரைகளுக்குப் பொருளாகத் தாம் ஆகாத சிவபெருமான் என்றது சிவத்தைபபற்றி அவாகள்

எணடிசை யாருமவ ணஙகியேதது
மெமபெரு மானையெ ழிலகொளாலூாப
பணடுரி யாாசிலா தொணடாபோ றறும
பசுபதி யீசசரத தாதிதனமேல
கணடலகண மிணடிய கானறகாழிக
கவுணியன ஞானசம பநதனசொனன
கொணடினி தாவிசை பாடியாடிக
கூடும வருடை யாாகளவானே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூறும் உரைகள் சிற்றறிவினுல சொல்லப்பட்டன ஆதலின் அவற்றைக் கடந்துநின்ற இயல்பினை உடையவர் என்பதாம். தளவு - முல்லை. மாதரும் மைந்தரும் சுனையில் மூழ்கிப் புறத் தூயமையொடு அகததூயமையும் கொண்டு வழிபடுகின்றனர் என்றவாறு.

11. திசையிலுளளார் அனைவரும் வணங்கும் பெருமானை ஆலூரில் வழிவழி உரிமைபூண்ட சில அடியாாகள் போற்று கின்றுர்கள் என்பதாம். கணடல் - தாழை சொன்ன - சொல் லினவாய பாடல்கள். பாடி வாய்ததொணடு. ஆடி மெய்த் தொண்டு, கூடுதல் சிந்தைததொண்டு கூடுமவர் - தியானிப் பவா.

திருவேணுபுரம்

பதிகவரலாறு :

நற்றவர் குழாத்தோடும், ஞானநடஞ்செயும் தில்லையம் பதியினெல்லையில வணங்கிக்கொண்டு திருக்கழுமலம் சென்ற டைகின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், சீகாழிப்பதியைத் தூரத்தேகண்டதும், பல்லக்கை விட்டிறங்கி 'வண்டார்குழல அரிவை' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடியருளுகிருர்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 9**

திருச்சிற்றம்பலம்

வணடாாகுழ லரிவையொடு பிரியாவகைபாகம
பெணடானமிக வாஞனபிறைச செனனிபபெருமா ஞா
தணடாமரை மலராளுறை தவளநநெடுமாடம
விணடாஙகுவ போலுமமிகு வேணுபுரமதுவே 1

படைபபுநநிலை யிறுதிபபயன பருமையொடுநோமை
கிடைபபலகண முடையானகிறி பூதபபடையா ஞா
புடைபபாளையின கமுகினநெடு புனனைமலா நாறறம
விடைதேவரு தெனறனமிகு வேணுபுரமதுவே 2

1. இது உமாதேவியைப் பிரிதாதிருக்க ஒருபாகமே பெணனை பெருமான ஊர் வேணுபுரம் என்கின்றது வண் டார்குழல அரிவை - வண்டுகள மொய்க்கும் கூநதலையுடைய பெண்ணாகிய உமை பிரியாவகை - பிரியாதிருக்க பாகம் - ஒரு பாகத்திலேயே மிகப் பெண் ஆனை - முழுதும் பெண்வடி வானவன். தவளம் - வெண்மை. மாடம் விண் தாங்குவ போலும் என்றது-உயர்வுநவிற்சியணி.

2. படைபபு - சிருஷடி நிலை - திதி இறுதி - சம்ஹாரம். பயன் - முத்தொழிலின் பயனாகிய வீட்டின்பததின வடிவாய் இருப்பவன் பயன் - எனபது பயன வடிவாய இறைவனை உணர்த்திற்று. பருமை - பருபபொருள். நேர்மை - நுண் பொருள் என்றது அணுவுக்கு அணுவாயும் பெரியவற்றிற் கெல்லாம் பெரிதாயும் நிற்கும் இறைவனின நிலை உணாததிய வாறு கிடை பல் கணம் உடையான் - வேததததை ஓதும்

கடநதாஙகிய கரியையவா வெருவவுரிபோாததுப
படநதாஙகிய வரவககுழைப பரமேட்டிதனபழவூா
நடநதாஙகிய நடையாாநல பவளததுவாவாயமேல
விடநதாஙகிய கணணாாபயில வேணுபுரமதுவே 3

தககனறன சிரமொனறினை யரிவிததவனறனகது
மிககவவர மருளசெயதவெம விணணோாபெருமானாா
பககமபல மயிலாடிட மேகமமுழவதிர
மிககமமது வணடாாபொழில வேணுபுரமதுவே 4

நானுவித வுருவானமை யாளவானனுகாதாா
வானூாதிரி பரமூனறெரி யுணணசசிலைதொட்டான
றேனூாநதெழு கதலிககனி யுணடானறிகழமநதி
மேனேககினின றிரஙகுமபொழில வேணுபுரமதுவே 5

கூட்டமாகிய பல சிவகணங்களையுடையவன் கிடை - வேதம் ஓதும் கூட்டம். 'ஓதுகிடையின் உடன் போவார்' (பெரிய, சண்டே–17) கிறி - வஞ்சகம். புடைப்பாளை - பக்கங்களில் வெடித்து மலர்ந்திருக்கின்ற பாளைகள விடைததே - வேறு படுததியே. கமுகு புனனைகளின் நாற்றத்தை ஒன்ருகக் காட்டாது வேறுபடுததிக்காட்டுகிறது

3 கடம் - மதநீா. அவா வெருவ - யானையை ஏவிய தாருகாவனத்து முனிவர்கள ஞச. பழவூா என்றது மகாப்ரளய காலததிற்கும் தொன்மையதாதலின் நடந்தாங்கிய நடையார் - நடனததிற்கு ஏற்ற ஜதிவைப்பைத தாங்கிய நடையை யுடையவர்கள துவா - சிவப்பு மேல்விடம் - மேலாகிய விடம். விடம் உண்டாரையன்றிக் கொல்லாது, இது நோக்கி ரையும் கொல்லும் ஆதலின் மேல்விடம் என்ருர். வாய் மேல் (விடந்தாங்கிய) கண எனலுமாம்.

4 தக்கன தன் சிரம் - தக்கன் தலை. தன அகரம் வேண்டா வழிச் சாரியை அரிவிததது என்றது வீரபததிரக் கடவுளைக் கொண்டு வெட்டுவித்த வரலாற்றினை உட்கொண்டு

5 நானுவித உருவால் நமையாள்வான் - தியானிக்கின்ற அடியார்கள் நினைத்த உருவததோடு வெளிப்பட்டு அருள்புரி பவன். நணுகாதார் - பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள் வானூர் - வானததிற் பறந்து திரிகின்ற. சிலை தொட்டான் -

மண்ணோர்களும் விண்ணோர்களும் வெருவிம்மிக வெருச்சக்
கண்ணார்சல மூடிக்கடல் ஓங்கவ்வுயர்ந் தானூர்
தண்ணார்நறுங் கமலம்மலர் சாயவ்விள வாளை
விண்ணார்குதி கொள்ளும்வியன் வேணுபுர மதுவே

மலையான்மகள் அஞ்சவ்வரை யெடுத்தவ்வலி யரக்கன்
றலைதோள்அவை நெரியச்சர ணுகிரால்வைத் தவனூர்
கலையாறொடு சுருதித்தொகை கற்றோர்மிகு கூட்டம்
விலையாயின சொற்றேர்தரு வேணுபுர மதுவே

வயமுண்டவ மாலும்மடி காணாதல மாக்கும்
பயனாகிய பிரமன்படு தலையேந்திய பரனூர்
கயமேவிய சங்கந்தரு கழிவிட்டுயர் செந்நெல்
வியன்மேவிவந் துறங்கும்பொழில் வேணுபுர மதுவே.

வில்லால் அம்பைச் செலுத்தியவன். தொடுதல் - செலுத்துதல். 'கடுங் கணைகள் தம்மைத் தொட்டனன்' (கந்த புராணம் சூரபன்மன் வதை. 191) சிலை தொட்டான் என்றது சிலையைத் தொட்ட அளவே! திரிபுரங்கள் எரிந்தன என்னும் நயப்பொருள் தோன்ற. தேன் ஆர்ந்து எழு கதலி - தேன்கதலி என்னும் ஒருவகை வாழை. மந்தி மேல்நோக்கி இறங்குகின்ற இயற்கையை அறிவித்தபடி.

6. கண்ணார் சல மூடி - நிலமெல்லாம் நிறைந்து நீர் மூடி. மூடி ஓங்க உயர்ந்தான் ஊர் எனக் கூட்டுக.

8. இராவணனது தலையும் தோளும் நெரிய விரலினது நுனியை ஊன்றி மறக்கருணை காட்டியது வரையை யெடுத்ததற்காக அன்று, உமாதேவிக்கு அச்சம் விளைத்தமையான். உகிர் - நகம். சுருதித்தொகை - சாகைகளின் கூட்டமாகிய வேதம். விலையாயின சொல் - பெறுமதியுடைய சொற்கள்.

9. வயம் உண் தவம் மாலும் - வெற்றி உடைய தவத்தைச் செய்த திருமாலும். அடிகாணாது அலமாக்கும் - திருவடியைக் காணப் பெறாது சுழலும். அலமாக்கும் பரன் எனவும்

மாசேறிய வுடலாரமண குழுககளளொடுதேரா
தேசேறிய பாதமவணங காமைததெரியானூா
தூசேறிய வலகுறறுடி யிடையாாதுணைமுலையாா
வீசேறிய புருவததவா வேணுபுரமதுவே 10

வேதததொலி யானுமமிகு வேணுபுரநதனனைப
பாதததினின மனமவைததெழு பநதனறனபாடல
ஏதததினை யிலலாவிவை பததுமமிசைவலலாா
கேதததினை யிலலாசிவ கெதியைபபெறுவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏந்திய பரன் எனவும் தனித்தனியே கூட்டுக, பயன ஆகிய பிரமன் - அசசத்தை உடையவனுகிய பிரமன கயம் - ஆழ்ந்த நீர்நிலை சங்கம் உப்பங்கழியைவிட்டுச செநநெல வயலில்வந்து உறங்கும் வேணுபுரம் செநநெல்வியன்-செந்நெல் விளைந்துள்ள அகன்ற இடம்.

10. மாசு ஏறிய உடல் - தேயாது தோயவதால் அழுக்கு ஏறிய உடல். தேரா - பௌத்த முனிவர். தேசு ஏறிய பாதம் - ஒளியுள்ள திருவடி. வணங்காமைத் தெரியான் - வணஙகாதபடி அவர்களால் அறியமுடியாதவன். தூசு - ஆடை. துடி - உடுக்கை. வீசு ஏறிய புருவத்தவர் - ஆடவாமேல் வீசி நெற்றியின்கண் ஏறிய புருவத்தினை உடையாா.

11. சென்ற திருப்பாடல்களில் கூறிய முழவதிர்தலும், வாளை குதிகொள்ளுதலும், கற்றோர்கள் சொல்தேர்தலும் ஆகிய இவற்றால் உண்டான ஒலியோடு வேத ஒலியாலும் மிகுந்திருக்கின்ற வேணுபுரம் பாதம் - சிவனது திருவடி. பந்தன் - ஞான சம்பந்தன் ஏதத்தினை இல்லா இவை பததும் - துன்பந்தரல் இல்லாத இந்தப் பததுப் பாடல்களையும், பத்துப் பாடல்களும் துன்பம் நீக்குமாற்றை ஊன்றி நோக்கி இன்புறுதற்கு உரியது. கேதம் - துன்பம்.

திருவண்ணாமலை

பதிகவரலாறு:

திருஅறையணிநல்லூரரை வழிபட்ட பிள்ளையாருக்கு, அன்பாகள் அண்ணாமலையைக் காட்டினார்கள அண்ணாமலை, இறைவன் திருவுருவாகவே காட்சியளித்தது அதனைக கணாற்பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங்காதலினால இப்பதிகத்தை அருளிக்கொணடே தலததையடைகின்றார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம்: **பதிகம் 10**

திருச்சிற்றம்பலம்

உணணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகியவொருவன
பெணணாகிய பெருமானமலை திருமாமணிதிகழ
மணணாரநதன வருவிததிரண மழலைமமுழவதிரும
அணணாமலை தொழுவாாவினை வழுவாவணணமறுமே 1

தேமாஙகனி கடுவனகொள விடுகொமபொடுதீணடித
தூமாமழை துறுகனமிசை சிறுநுணடுளிசிதற
ஆமாமபிணை யணையுமபொழி லணணாமலையணணல
பூமாஙகழல புனைசேவடி நினைவாாவினையிலரே 2

---

1. உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன என்றது உமாதேவியை இடப்பாகததிருததி இருக்கிற உடனாய நிலையை உணாத்தியது. பெண்ணாகிய பெருமான் என்றது உமையம்மை யோடு ஒன்றாகிய நிலையை உணாத்தியது. மழலை முழவு - சொற்றூய்மையில்லாத முழவொலி சொல் - மத்தளத்தின் ஜதி ஒலி.

2. கடுவன் - ஆண் குரங்கு விடு கொம்பு - மாம்பழத் தைப் பறித்துவிட்ட மாங்கொப்பு. தூ மா மழை - தூய்மை யான கரிய மேகம். துறுகல் - பாறை ஆமா பிணை - காட்டுப் பசு, பெண்பசுவோடு, ஆமாப் பிணை என்பது எதுகைநோக்கி ஆமாம்பிணையாயிற்று, பூமாங்கழல் - அழகிய மாவிலையின் வடிவந்தோன்றப் புனையப்பட்ட காலணி. மாண் கழலுமாம். நினைக்க முத்தி தரும் தலம் ஆதலின் நினைவார் வினையிலரே என்றார்.

பீலிம்மயில பெடையோடுறை பொழிலசூழ்கழைமுத்தம
சூலிமமணி தரைமேனிறை சொரியுமவிரிசாரல்
ஆலிமமழை தவழுமபொழி லணணுமலேயணணல
காலனவலி தொலேசேவடி தொழுவாரனபுகழே 3

உதிருமமயி ரிடுவெணடலே கலனுவுலகெலலாம
எதிருமபலி யுணலாகவு மெருதேறுவதலலால
முதிருஞசடை யிளவெணபிறை முடிமேலகொளவடிமேல்
அதிருஙகழ லடிகடகிட மணணுமலேயதுவே 4

மரவஞசிலே தரளமமிகு மணியுநதுவெளளருவி
அரவஞசெய முரவமபடு மணணுமலேயணணல
உரவஞசடை யுலவுமபுன லுடனுவதுமோரா
குரவஙகமழ நறுமெனகுழ லுமைபுலததலதணமே 5

3 பீலிம்மயில், ஆலிம்மழை, சூலிம்மணி என்பன விரித தல் விகாரம். சூல் இ மணி - சூலிருந்துபெற்ற இந்த முத்துக்கள. ஆலி - நீர்த்துளி. திருவடியால் எட்டியுதைததார் ஆகலின் காலன் வலிதொலே சேவடி என்ருர். புகழ் தொழுவாரன எனக்கூட்டுக

4. உதிரும் மயிர் இடு வெண்டலே - சதைவற்றிப்போன தால் உதிர்கின்ற மயிரையுடைய காட்டில் இடப்பெற்ற பிரம கபாலம் எதிரும் பலி - வந்து இடப்பெறும் பிச்சை. பிச்சை ஏற்பார் யாசியாது தெருவிற்செல்ல மகளிர் தாமே வந்து இடுதல் மரபாதலின் அதனே விளக்க எதிரும்பலி என்ருர் முதிருஞ் சடை இள வெண் பிறை முரண்

5. சிலே-ஒருவகைமரம். தரளம்-முதது மணி-இரததினம் அரவம்-ஒலி உரவம்-உரகம் எனபதன் திரிபு பாம்பு உரகமும், கங்கையும் சடையில் உலாவுதலேயும் ஒராமல் உமையாளேத் தழுவுதல் குணமாகுமா என்று வினவுகிருர் புணர்ச்சிக்குத் தனிமை இனியதாய், நாணங் காப்பாகவும். இவர் பாம்பும், கங்கையும் சடைமீது உலாவப் புல்லல் நன்றன்று என்று நகைபடச் சொல்லீற்ரும்

பெருகும்புன லண்ணாமலை பிறைசேர்கட லஞ்சைப்
பருகும்நஞ்சை துணிவார்பொடி யணிவாரது பருகிக்
கருகும்மிட றுடையார்கமழ் சடையார்கழல் பரவி
உருகும்மன முடையார்தமக் குறுநோயடை யாவே 6

கரிகாலன குடர்கொள்வன கழுதாடிய காட்டில்
நரியாடிய நகுவெண்டலை யுதையுண்டவை யுருள
எரியாடிய விறைவர்க்கிட மினவண்டிசை முரல
அரியாடிய கண்ணாளொடு மண்ணாமலை யதுவே 7

ஒளிறூபுலி யதளாடைய னுமையஞ்சுத லபொருட்டால்
பிளிறூகுரன் மதவாரண வதனம்பிடித் துரித்து
வெளிறூபட விளையாடிய விகிர்தனிரா வணனை
அளறூபட வடர்த்தானிட மண்ணாமலை யதுவே 8

6. பிறை சேர் கடல் - ஒருகலைப்பிறை உண்டாதற்கு இடமாகிய பாற்கடல். பருகுநஞ்சை துணிவார் - உட்கொள்ளும் அளவிற்குத் துணிவுடையவர். பொடி - விபூதி. கருகும் மிடறு - கருமை ஒருகாலைக்கு ஒருகால் மிக்குததோன்றும் கழுத்து.

7. கரிகாலன - எரிபிணத்தை நுகர எரியில் நிற்பதால் கரிந்துபோன கால்களையுடையன. கழுது - பேய. நரியாடிய - நரிகள் உருட்டி விளையாடிய. எரியாடிய - இடுகாட்டில் தீப்பிழம்பில் நின்றாடிய. அரி - செவ்வரி

8. ஒளிறூபுலியதள் - ஒளிசெய்யும் புலித்தோல், பிளிறூ வெளிறூ அளறூ என்ப சந்தம்நோக்கி நீண்டன. மதவாரணம் - மதம்பிடித்த யானை, வதனம் பிடித்து உரித்து - முகத்தில் திருவடியை யூன்றிப பிடித்துக்கொண்டு உரித்து. வெளிறுபட விளையாடிய - வெள்ளையாக விளையாடிய, வயிரமில்லாத மரத்தை வெளிறு என்றல்போல, கபடமின்றி விளை யாடுதலை இங்ஙனம் கூறி இன்புற்றார். அளறுபட - மலைக்கீழகப் பட்டு நசுங்கிச் சேறாக. அடர்த்தான் - நெருக்கியவன்.

விளவாகனி படநூறிய கடலவணணனுமவேதக
கிளாதாமரை மலாமேலுறை கேடிலபுகழோனும
அளவாவண மழலாகிய வணணாமலையணணல
தளராமுலை முறுவலலுமை தலைவனனடிசரணே 9

வோவநதுற மாசூதர வெயினினறுழலவாரும
மாாபமபுதை மலிசீவர "மறையாவருவாரும
ஆரமபாத முரைகொளளனமி னணணாமலையணணல
கூர்வெணமழுப படையானலல கழலசோவதுகுணமே 10

வெமபுநதிய கதிரோனொளி விலகுமவிரிசாரல
அமபுநதிமு வெயிலெயதவ ணணணாமலையதனைக
கொமபுநதுவ குயிலாலுவ குளிாகாழியுணஞான
சமபநதன தமிழவலலவ ரடிபேணுதறவே 11

திருசசிற்றம்பலம்.

9. விளவு ஆர் கனிபட நூறிய கடல்வண்ணன் - விளாமரமாய் நின்ற கபித்தன் அழியக்கொன்ற கண்ணபிரான். கேடில் புகழோன் - அழியாப் புகழ்பெற்ற பிரமன் அளவா வண்ணம் - தம்முட் பகைகொண்டு கலவாதபடி இது இததலத்தில் பிரம விஷ்ணுக்கள செருக்கிசசெய்த சண்டையைததீர்க்கப் பெருமான் தீப்பிழம்பாகிய அணணுமலையாய் நின்ற தலவரலாற்றுக் குறிப்பை விளக்குவது. உண்ணத் தளர்தல் நகிற்கு இயல்பாதலின் உண்ணுமுலை என்பார் தளராமுலை என்ருர். தனது நகில் கொண்டும் இறைவனைத் தன்வசமாக்கியவள் என்பது குறிப்பிக்கப் பெற்றது

10. வோ - வியாவை மாசு - அழுக்கு. சீவரம் - மரவுரி. மாாபு புலப்படாதவண்ணம் மரவுரியால் மறைத்தல் சமணத்துறவியர் இயல்பு. ஆரம்பர்-தொடக்க நிலையிலுள்ளார்; ஆரம்பவாதிகள போதிய பயிற்சியில்லார் என்பதாம். ஆடம்பரமில்லாதவாகள் என்பதுமாம்.

11 வெம்பு உந்திய - வெப்பமிக்க, மலையே இறைவன் திருமேனியாதலின் அவனைத்தீண்டிப் பழியேற்க விருப்பின்றி விலகிச சென்ருர் என்பர் அம்பு - நீர். கொம்பு ஒருவகை வாத்திய விசேடம். கொம்பு ஊதிய இனிய ஓசையைக் குயில் ஒலிக்கும் காழி

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு :

திரும்பாமபுரம் என்னும தலததை வணங்கிக்கொணடு பிளளையார் திருவீழிமிழலைக்கு அப்பருடன் எழுந்தருள அநதணர்கள் எதிாகொணடழைத்தார்கள பிள்ளையார் சிவிகையினினறிழிநது அந்தணர்கள் புடைசூழ விண்ணிழிந்த கோயிலை வலங்கொண்டார் வியந்தார் கீழேவிழுந்து வணஙகினர், உளளததில உணர்சசி பொஙகி வழிந்தது இசை ஆயிற்று "சடையார் புனல உடையான்" என்றெடுத்துச் சந்த இசைத தமிழைச் சாற்றி மணவாளப் பெருமானது திருவடிக்கீழ் ஆனந்த வெள்ளத்தாடினர்

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 11**

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையாாபுன லுடையாானொரு சரிகோவணமுடையான
படையாாமழு வுடையானபல பூதபபடையுடையான
மடமானவிழி யுமைமாதிட முடையானெனையுடையான
விடையாாகொடி யுடையானிடம வீழிமமிழலையே

ஈருயமுத லொனருயிரு பெணணுணகுணமூனருய
மாருமறை நானகாயவரு பூதமமவையைநதாய
ஆரூாசுவை யேழோசையொ டெடடுததிசைதானுய
வேருயுட னுனிடம வீழிமமிழலையே

1\. சடையாா புனல் - சடைக்கண நிறைந்த கங்கை. படையார் மழு என்றது தீம்பிழம்பன்று, எறியாகிய படை எனபதை விளக்க. இடம் - இடபபாகத்து எனை உடையான் - என்னை அநாதியே ஆளாக உடையவன். விடையார் கொடி - இடபக்கொடி. இது இறைவனுக்குரிய அடையாளக்கொடி, இறைவன் தருமஸ்வரூபியாதலால் அறவடிவானகாளை அவன் கொடிக்கணணதாயிற்று.

2\. ஈருய - உலத்துயிர்களெல்லாம் தனனிடத்து ஒடுஙகத தான் ஒருவனே நிற்றலின் இயங்குவ நிற்பவான எல்லாவற்

வமமினனடி யீா நாணமல ரிடடுததொழுதுயய
உமமனபிளெ டெமமனபுசெய தீசனுறைகோயில
முமமொறிசை முரலவணடுகள கெணடிததிசையெஙகும
விமமுமபொழில சூழதணவயல வீழிமமிழலையே 3

றிற்கும் தான் இறுதியாய. முதல் ஒன்ருய - இறுதியாக நிற்ப வனே உலக காரணனு (முதலாய்) நிற்குந தனமையன் ஆதலின் ஒடுங்கிய உலகமெல்லாம் மீளததோன்றுதற்குக் காரணமான (முதற்)பொருள் தாளொருவனேயாய பெண ஆண இரண்டாய் என்பது இரு பெண் ஆண் (ஆய) என நின்றது குணம் மூன்ருய் - சத்துவ முதலிய குணங்கள் மூன்ருய். மாரு மறை நான்காய் - தம்முள் மாறுபடாத வேதங்கள் நான்குமாய் அவை இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன. மாரு மறை - என்றும் ஒரு படிததான வேதம் எனினுமாம். வருபூதம் அவை ஐந்தாய - தத்தம் காரணமாகிய புலனகளிலிருந்து தோன்றுகின்ற பூதம் ஐந்தாய். ஆறு ஆர் சுவை - ஆருக அமைந்த சுவை (ஆய்), அவை, அறுவகையான நாப் பொறி கவரும் உப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, புளிப்பு தித்ப்பு என்பன. ஏழ் ஓசை - சட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், நிஷாதம், தைவதம் என்ற ஓசைகள ஏழு. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன என்பது தமிழநூல் வழக்கு. எட்டுததிசை - மாயாகாரியமான உலகத்தில் காணப்பெறும் எட்டுத்திசை. தானுய் - ஒன்ருய். வேருய் - அவற்றின் வேருய உடனுளன் - உடனுய் நிற்பவன் இறைவன் கண்ணும் ஒளியும், கதிரும் அருக்கனும், ஒளியும் சூடும்போல உயிர்களோடு கலநதிருக்கின்ற மூவகை நிலைகளை உணர்த்தியவாறு

3. இது அடியார்களை அழைதது அறிவிததது. நாண் மலர் - அன்று அலாநத புதுப்பூ. அடியீா உம் அன்பினெடு மலரிட்டுத் தொழுதுயய வம்மின் எனக் கூட்டுக அன்றி உம் அன்பினெடு எம்மன்பு செய்து இட்டுத தொழுது உய்யவம்மின என்றுமாம். செய்து செய்ய எனத்திரிக்க. மும்மென்பது ஒலிக்குறிப்பு. முரல் - ஒலிக்கின்ற கெண்டி - மகரந்தங்களைக் கிளறி வண்டு முரல் பொழில் சூழ் மிழலை எனவே புதுப்பூவிற்குக் குறைவில்லை, ஆதலால் உம்மன்பினெடு

பணனுமபத மேழுமபல வோசைததமிழவையும
உணாினறதொா சுவையுமமுறு தாளததொலிபலவும
மணனுமபுன லுயிருமவரு காறறுஞசுடாமூனறும
விணனுமமுழு தானானிடம வீழிமமிழலையே 4

ஆயாதன சமயமபல வறியாதவனெறியின
ருயானவ னுயிாகடகுமுன றலையானவனமறைமுத
தீயானவன சிவனெமமிறை செலவததிருவாரூா
மேயானவ னுறையுமமிடம வீழிமமிழலையே 5

இட்டுத் தொழுவதே வேண்டப்படுவது என்பது குறிப்பு, எம்மன்பு செயது என்றதற்கு எம்மன்பின் பயனாக எழுந்த திருப்பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே என்பது பொருளாம் பின்னர்த் திருக்கடைக் காப்பில் 'தமிழபததும் இசை வல்லாா சொலக்கேட்டார் வினைபோயிட வானடைவார்' என்று அருள் வாராதலின் இதுவே கருத்தாதல் துணியலாம்

4. பண் - இசை. பதம் ஏழு - ஸ்வரஸ்தானங்கள் ஏழு. பதம் - தானம். பல ஓசைத்தமிழ் - வல்லோசை, மெல்லோசை, இடையோசை முதலிய வேறுபாடுடைய தமிழ் உள் நின்றது ஓர் சுவை-பண்ணைச் சுரததானங்களில் நினறு ஆலத்தி பண்ணி, பல ஓசை பொருந்தப் பாடுங்கால் உண்டாகின்ற உள்ளத்து உணர்வாகிய சுவை. உறுதாளததொலி - அங்ஙனம் சுவையை அனுபவிக்கும்போது உண்டாகின்ற சச்சபுடம் சாசபுடம் முதலான தாளஒத்துக்கள பலவும் சுடா மூன்றும் - சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்ற ஒளிப்பொருள் மூன்றும், இப்பகுதி இறைவனுடைய அட்டமூர்ததி வடிவம் கூறுகிறது உயிர் - இயமானனாகிய ஆன்மா

5. ஆயாதன சமயம்பல அறியாதவன்-இறையுண்மையை யும் இறையிலக்கணத்தையும், அளவையானும், அநுபவத்தா னும் உள்ளவாறு ஆராயாதனவாகிய சித்தாந்த சைவம் ஒழிந்த ஏனைச்சமயங்களால் சிறப்பியல்பை அறியப் பெறாதவன். நெறி- இறைவனை அறிதற்கு ஏற்ற பல்வேறு சமயநிலைகள். உயிர்கட்கு முன் தலையானவன் - ஆன்மாக்கட்கு அநாதியே தலைமையாக அமைந்தவன். மறை முத்தீயானவன் - வேத வேள்விக்கேற்ற சிவாக்கினியாகிய முததீயானவன். ஆயாதன

கலலானிழற சிழாயிடா காவாயெனவாஞோ
எலலாமொரு தேராயயன மறைபூடடிநினறுயபப
வல்லாயெரி காறறீக்கரி கோல்வாசுகிநாணகல
விலலாலெயி லெயதானிடம வீழிமமிழலையே 6

கரததானமலி சிரததான்கரி யுரிததாயதொாபடததான
புரததாாபொடி படததனனடி பணிமூவாகடகோவா
வரததானமிக வளிததானிடம வளாபுனனமுததருமபி
விரைததாதுபொன மணியினறணி வீழிமமிழலையே 7

என்பது முதல் தீயானவன் என்பதுவரை இறையிலக்கணம் கூறியது. சிவன் எனச் சிறப்பியல்பு கூறியது. எம்மிறை எனத தம்மோடு உளதாகிய அநாதித தொடாபு கூறியது செல்வத் திருவாரூர் மேயான் என்றது திருவாரூரின தொன்மை நோக்கிக் கூறியது

6. கல் ஆல் நிழற்கீழாய்- இறைவன் யோகியாயக் கல்லால நிழலின்கீழ அறநால்வர்க்கு உரைத்திருந்த காலத்து. வானோர் காவாய என - அசுரர்களால் வருந்திய தேவர்கள் காவாய் காவாய என்று வேண்டிக்கொள்ள; என்றது வேணடுதல் வேண்டாமையற்ற சனகாதியர் யாதொரு துன்பமுமினறி இருந்த காலததே வினவயததான் வருந்தும் தேவாகள அசுரர் ஒறுத்தற்கு ஆற்றாது வருந்திக் காவாய் என வேண்டினர் என்பதை விளக்கியது காண்க எல் ஆம் ஒரு தேர் - ஒளிப் பொருளாகிய சூரிய சநதிரர்களாகிய சககிரம் பூண்ட ஒரு தேர். அயன் - பிரமன், இங்கே பாகனுனை. மறை பூட்டி என்ற தால் வேதங்கள் குதிரைகளாயினமை வெளிப்படை. வல்லாய எரி - விரைந்து பற்றும் நெருப்பு. காற்று ஈர்க்கு - காற்றாகிய இறகு அரி கோல் - திருமாலாகிய அம்பு. கல் - மேருமலை.

7. சிரத்தான் மலி கரத்தான் என மாற்றிப், பிரமகபாலத் தான் நிறைந்த திருக்கரத்தையுடையவன் எனப் பொருள் காண்க. படம் - மேற்போர்வை, புரத் தார் பொடிபட - மூப் புரங்களின் வரிசை பொடியாக. தன்னடிபணி மூவர்கட்கு - தம் திருவடியைப் பணிந்த தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்யுன் மாலி என்ற மூவர்கட்கும். ஓவா வரத்தான் மிக அளித்தான்- சுதர்மன், சுநீதி, சுபுத்தி எனப்பெயரீந்து வாயிற்காவலராகும்

முனனிறபவ ரிலலாமுர ணரககனவடகயிலை
தனனைபபிடித தெடுததானமுடி தடநதோளிறவூனறிப
பினனைபபணிந தேததபபெரு வாளபேரொடுஙகொடுதத
மினனிறபொலி சடையானிடம வீழிமமிழலையே

பணடேழுல குணடானவை கணடானுமுனனறியா
ஒணடீயுரு வானானுறை கோயினனிறைபொயகை
வணடாமரை மலாமேனமட வனனநநடைபயில
வெணடாமரை செநதாதுதிா வீழிமமிழலையே

வரத்தால் மிக அருள் செய்தவன். புரத்தார பொடிபட என்பதற்கு முப்புராதிகள் பொடியாயினா எனப பொருள் கொள்ளின் 'உய்ந்த மூவரில் இருவர் நின் திருக்கோயில் வாய்தல் காவலாளர் என்றேவி' என்பதனேடு மாறுகொள்ளும். அன்றியும் அதிகைப்புராணவரலாற்றெடும் முரணும் ஆதலால் புர தார் பொடிபட எனப் பிரித்தலே சால்புடைதது திரிபுரம் எரிந்தகாலததுக் கமலாக்ஷன்முதலியோர் அழிந்திலர்என்பதைப் புரம் எரிந்த காலதது இவர்கள் மூவரும் கைலாசத்தில் துவார பாலகராகும் பதவியைக் கொடுக்கவேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார்கள என்னும் தர்மசங்கிதைவசனமும் வலியுறுக்கும். புன்னை முத்துப்போலரும்பி, மலர்நது, பொன தாதுக்களை ஈன்று, காயத்துப் பச்சைமணிகளை யீன்று, அழகு செயகினற மிழலை எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

8. முன் நிற்பவர் இலலா முரண் அரக்கன் - தன்னேடு எதிாத்து நின்று பொருவார் யாரும் இலலா வலிமைபெற்ற தசக்கிரீவன். இற - இற்றுறையும்படி. ஊன்றி - வலக்காற் பெருவிரல் நுனியை ஊனறி. பெருவாள - சநதிரகாசம் என்னும் வாள். பேர் - மலைக்கீழகட்பட்டு அழுதமையால் உணடான இராவணன் என்னும் பெயா; கீாத்தியுமாம். இதனுல் ஆன்மாக்கள் முனைப்புற்ற காலத்து மறக்கருணை காட்டித தண்டித்து நற்புத்தி வரச்செய்து, 'நின்னல்லது உறுதுணை வேறில்லை' என உணாந்து பணிந்தகாலத்து அருள் செய்தல் கூறப்பட்டது.

9. உலகுண்டான் - ஏழுலகையும் தன்வயிற்றில் அடக்கிய திருமால். அவைகண்டான் - அந்த உலகைப் படைத்த பிரமன்.

மசஙகறசமண மணடைககையா குணடககுணமிலிகள்
இசஙகுமபிறப பறுததானிட மிருநதேனகளிததிரைததுப
பசுமபொறகிளி களிமஞஞைக ளொளிகொணடெழுபகலோன
விசுமபைபபொலி விககுமபொழில வீழிமமிழலையே 10

வீழிமமிழ லைமமேவிய விகிர்தனறனைவிரைசோ
காழிநநகாக கலைஞானசம பநதனறமிழபததும
யாழினனிசை வலலாரசொலக கேடடாரவரெல்லாம
ஊழினமலி வினைபோயிட வுயாவானடைவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. மசங்கல் - மயக்கம். மணடை - பிச்சை யேற்கும் பனையோலைக்குடைப் பாததிரம் குணடா - அறிவற்றவர் இசங்கும் - வினை வயததான பொருந்திய. இருந்தேன் - பெரிய வண்டு, கரியவண்டுமாம் பசும் பொற்கிளி - பசுமை நிறமும் பொன்போலுஞ் செந்தாளும் உடைய கிளி திருவீழிமிழலைப் பொழில் விண்ணளவும் ஓங்கி வளர்ந்து பொலிவு செய்யும் என்று உரைத்தருளியதால இன்றும் அசசிறப்பிற் குன்றாது ஒளிர்கின்றது.

11 ஊழின் மலி வினை - முறைமையானிறைந்த வினை, அதாவது இன்னதின்பின் இன்னது நுகர்சசிக்கு உரியது என நியதி தத்துவத்தான் வரையறுக்கபபெற்ற வினை. இததிருப் பதிகத்தை யாழிசை வல்லவர் பாடககேட்டுச சிவபததியுடன் வழிபட்டவா எல்லாரும் ஊழவினை ஒழியவும் வீட்டுலகம் எய்தவும் பெறுவா என்றதால, தேவாரத் திருபபதிகங்களை இசையுடன் பாடல் வேண்டும் என்பதும் அது பத்தியை விளைததுப் பேரின்ப வீட்டை அருளும் என்பதும் புலனாகும். யாழின் இசை என்றும், யாழ் இன்னிசை என்றும் பிரிக்கலாம் ஊழின்மலி வினை போயிடல் - பாசநீக்கம் உயர்வானடைதல் - சிவப்பேறு.

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு :

திருஎருக்கததம்புலியூரை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்ட ஆளுடைய பிள்ளையார் இடையிலுள்ள தலங்கள் பலவற்றையும வணங்கித் துதித்துத் திருமுதுகுன்றம் என்னும் விருத்தாசலத்தை அடைந்தார் போகின்ற வழியிலேயே முதுகுன்றநாதருடைய அருட்செயல்களும், ஆட்கொள்ளுந் திறனும், இயற்கை வளமும், நதியின் செலவும் மனததைக் கவர அவற்றை அமைத்து 'மத்தாவரை நிறுவி' என்னும் பதிகத்தைத் தொடங்கி; 'முத்தாறுசூழ் முதுகுன்றடைவோம்' என அருளிசசெய்கின்றார்

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 12**

திருச்சிற்றம்பலம்

மததாவரை நிறுவிககடல கடைநதவவிடமுணட
தொததாதரு மணிநீணமுடிச சுடாவணணனதிடமாம
கொததாமலா குளிாசநதகி லொளிாகுஙகுமஙகொணடு
முததாறுவந தடிவீழதரு முதுகுனறடைவோமே

தழையாவட வியவீதனிற றவமேபுரிசைவன
இழையாரிடை மடவாளொடு மினிதாவுறைவிடமாம
மழைவானிடை முழவவவெழில வளைவாளுகிரெரிகண
முழைவாளரி குமிறுமமுயா முதுகுனறடைவோமே 2

---

1. வரை மத்தா நிறுவி - மந்தரமலையை மததாக நிறுத்தி. அவிடம் என்றது அத்தகைய ஆலகாலவிடம் எனச் சுட்டு, பெருமையுணர்த்தி நினறது தொத்து - கொத்து. மணிமுத்தாறு மலர், சந்தனம், குங்குமப்பூ முதலிய காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்து அடிவணங்குகிறது என்பதாம்.

2. வடவிய வீதனில் - ஆலமரத்தினது அகன்ற நீழலில். பதுமாசனததிலிருந்து தவஞ் செய்கின்ற சைவன் என்றது அநாதி சைவனுகிய சிவனை. இழையார் இடை - நூலிழையை ஒத்த இடை. மஞ்ழ வானிடை முழவ - மேகம் வானத்தில்

விளையாதவொரு பரிசில்வரு பசுபாசவேதனையொண்
டளையாயின தவிரவ்வரு டலைவன்னதுசார்பாம
களையாதரு கதிராயிர முடையவ்வவனோடு
முளைமாமதி தவழும்முயர் முதுகுன்றடைவோமே 3

சுரர்மாதவர் தொகுகின்னரர் அவரோதொலைவிலர்
நரரானபன் முனிவர்தொழ விருந்தானிட நலமார்
அரசார்வர வணிபொற்கல னவைகொண்டுபன்னாளும்
முரசார்வரு மணமொய்ம்புடை முதுகுன்றடைவோமே 4

பிளிற. முழவம் பெயரடியாக முழவ என்ற வினையெச்சம் பிறந்தது. ஒலிக்க என்பது பொருளாம். எழில் வளை வாள் உகிர் - அழகிய வளைந்த ஒளிபொருந்திய நகத்தையும். எரி கண் - காந்துகின்ற கண்ணையும். முழை - மலைக்குகை. அரி - சிங்கம். சிங்கம் உறுமுதல் மழையொலியை யானையின் பிளிறல் என்று எண்ணி மேருமலையின் வடபால் தனித்து யோகத்திருந்த இறைவன் முதுகுன்றில் உமையாளொடு போகியாக உறைகின்றான் என்றது.

3 விளையாதது ஒருபரிசில்வரும் பசுபாச வேதனை ஒண் தளை - மீண்டும் அங்குரியாதவாறு அவிந்ததாகிய ஒரு தன்மையில் வரும் பாசங்களாகின்ற துன்பததைத் தருகின்ற ஒள்ளிய கட்டு பசுபாசம் - ஆன்மாக்களை அநாதியே பந்தித்து நிற்கும் ஆணவமலக் கட்டு எனப்பாசததிற்கு அடையாளமாய நின்றது. வேதனை - துன்பம் எனப் பொருள கொண்டு அதன காரணமாகிய தீவினை என்பாரும் உளர் அப்போது பாசவேதனை உம்மைதொகை பாசமும் வேதனையும் என்பது பொருள். வேதனைக்கு விளையாமையாவது பிராரத்தத்தை நுகருங்கால் மேல்வினைக்கு வித்தாகாவண்ணம் முனைப்பின்றி நுகர்தல். சார்பு - இடம். களை - தேஜஸ ஆயிரம் பன்மை குறித்து நின்றது. கதிர் ஆயிரம் உடையவன் - சூரியன். சகததிர கிரணன் என்னும் பெயருண்மையும் அறிக. செங்கதிரோடு முளைமாமதி தவழும் முதுகுன்று என்றமையால் பிள்ளையார் க்ண்ட காலம் வளர்பிறைக் காலதது மூன்றாம் நாளாகலாம் என்று ஊகிக்கலாம்.

4 தொகு கின்னரர் - எப்பொழுதும் கூட்டமாகவே இருந்து கின்னரி பயிலும் தேவகூட்டததார்

அறையாகழ லநதனறனை யயினமூவிலையழகா
கறையாாநெடு வேலினமிசை யேறருனிடஙகருதில
முறையாயின பலசொலலியொண மலாசா நதவைகொணடு
முறையானமிகு முனிவாதொழு முதுகுனறடைவோமே

ஏவாாசிலை யெயினனனுரு வாகியெழிலவிசயற
கோவாதவின னருளசெயதவெம மொருவறகிடமுலகில
சாவாதவா பிறவாதவா தவமேமிகவுடையாா
மூவாதபன முனிவாதொழு முதுகுனறடைவோமே

5. இப்பாட்டின் முன்னடியிரணடிலும், அந்தகனை முத் தலைச் சூலத்தின் உச்சியில் தாஙகிய வரலாறு குறிப்பிடப் படுகிறது. அந்தன் - அந்தகாசுரன். அயில் - கூாமை. வேலுக்கு அழகு இவ்வண்ணம் தண்டிக்கத தக்கவாகளைத தண்டித்தல். முனிவர் மறையாயின சொல்லி, மலர் சாந்துகொணடு முறை யான் தொழு முதுகுன்று எனக் கூட்டுக

அந்தகாசுரன் தன் தவமகிமையால் தேவாகளை வருததினுன். தேவர்கள் பெண்வடிவந்தாங்கி மறைந்து வாழ்ந்தனர் பின் அவர்கள வேண்டுகோட்கிரங்கிச் சிவபெருமான் பைரவருக்கு ஆணையிட அவா தனது முத்தலைச் சூலததிற் குததிக் கொணர்ந் தார். அவன் சிவனைக் கண்டதும் உணமை ஞானம் கைவரப் பெற்றுன். கணபதியாம் தேவியை அளித்தார் என்பது வரலாறு (கந்த புராணம்)

6. இதில் இறைவன் வேடவுருத்தாங்கிப் பன்றியை யை எய்தி வீழத்தி அருசசுனன் தவங்கண்டு வந்து பாசுபதம் அருளிய வரலாறு குறிக்கப்பெறுகினறது. ஏ - அம்பு. சிலை - வில். எயினன் - வேடன். விசயற்கு - அருச்சுனர்க்கு. ஓவாத - கெடாத. சாவாதவர்களும், மீட்டும் பிறப்பெய்தாதவர்களும், ஆகத் தவமிக்க முனிவர்கள்; என்றும் இளமை நீங்காத முனிவர் தொழும் முதுகுன்றம் என்றவாறு.

தழலசோதரு திருமேனியா சசிசோசடைமுடியா
மழமாலவிடை மிகவேறிய மறையோனுறைகோயில
விழவோடொலி மிகுமஙகையா தகுமாடகசாலை
முழவோடிசை நடமுனசெயு முதுகுனறடைவோமே 7

செதுவாயமைகள கருதிவவரை யெடுததிறலரககன
கதுவாயகளபத தலறீயிடக கணடானுறைகோயில
மதுவாயசெங காநதணமலா நிறையககுறைவிலலா
முதுவேயகணமுத துதிருமபொழின முதுகுனறடைவோமே 8

இயலாடிய பிரமனனரி யிருவர்ககறிவரிய
செயலாடிய தீயாருரு வாகியெழுசெலவன
புயலாடுவன பொழிலசூழபுனற படபபைததடததருகே
முயலோடவெண கயலபாயதரு முதுதனறடைவோமே 9

7 தழல் சோதரு திருமேனியா - தழலை ஒதத செந்நிற மேனியை யுடையவா. 'தழல்வண்ண வணணர்' எனறதும் அது நோக்கி சசி - சநதிரன். மழ மால் விடை - இளைய பெரிய இடபம். ஆடகசாலை - நடனசாலை.

8 செதுவாய்மைகள் கருதி-பொல்லாச் சொல்லைஎண்ணி செதுவாயமை - பொல்லாமொழி. 'செதுமொழிந்த சீத்தசெவி' என்பதுபோல நின்றது. கதுவாய்கள் - வடுவுளளவாய் 'கது வாய் எஃகின்' என்னும் பதிற்றுப்பததடி ஒப்பு நோக்குக மலைப்பிளப்பை ஒதத வாயுமாம் மதுவாய - தேனை மலரின் முகத்தே உடைய, செங்காந்தளபூக்களில் நிறைய மூங்கில்கள் முத்தைச சொரிகின்றன என்பது செங்காந்தள் கையேந்தி ஏற்பாரையும், வேய் வரையாது கொடுப்பாரையும் ஒத்திருக கின்றன என்று கொள்ளவைத்தவாறு.

9. இயலாடிய பிரமன், இயலாடிய அரி என அடைமொழியை இருவர்க்கும் கூட்டுக. இயல் - தற்பெருமை. செயல் ஆடிய - செயலால் வெற்றி கொண்ட புயல் - மேகம். புனற்படப்பை - நீர்பரந்த இடம்.

அருகரொடு புததரவ ரறியாவரனமலையான
மருகனவரு மிடபககொடி யுடையானிடமலரார
கருககுழல மடவாாகடி குறிஞசியதுபாடி
முருகனனது பெருமைபகா முதுகுனறடைவோமே 10

முகிலசோதரு முதுகுனறுடை யானைமமிகுதொலசீப
புகலிநநகா மறைஞானசம பநதனுரைசெயத
நிகரிலலன தமிழமாலைக ளிசையோடிவைபததும
பகருமமடி யவாகடகிடா பாவமமடையாவே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

10. புறச்சமயிகளால் அறியப்படாமை அறிவித்தவாறு. மலையான் மருகன் - இமவானுக்கு மருமகன வருமிடபம் என்ற சொற்றொடர் இவர் பதிகங்களிற் பலவிடத்தும் வரல் கண்டு இன்புறற்பாலர் முதறகாட்சியதுவாதலின். கருகு குழல்-ஒருகாலைக்கொருகால் கருப்பு ஏறிக்கொண்டே போகின்ற குழல். கடிகுறிஞ்சி - தெய்வததனமை பொருந்திய குறிஞ்சிப் பண், இப்பண்ணே முருகனது பெருமையைக் கூறுதற்கு ஏற்ற தென்பது.

11. நிகரில்லன தமிழமாலை எனறூர், ஒவ்வொரு திருப் பாடலின் முதலிரண்டடிக் கண்ணும் இறைவன் ஆன்மாக்களின் மலத்தைநீக்கி ஆட்கொள்ளும் முறைமையும், உபதேச குரு மூர்த்தியாய் வந்தருளும் சிறப்பும், தானே முதல் என உணர்த்தும் தகுதியும் உணர்த்திப் பின்னிரண்டடிகளிலும் இயற்கையழகுகளின் வழியாக இறைவளததையுணாத்துதலின. இடர் - பாவம்.

திருவியலூர்

பதிகவரலாறு :

திருமங்கலக்குடியை வணங்கிப் போந்த பிள்ளையார், திருவியலூருக் கெழுந்தருளி இறைவனை வணங்கிக் 'குரவங் கமழ்' என்னும் இன்னிசை கூடும் இத்தமிழ்ப்பதிகத்தொடை சாத்த, இறைவன் அவருக்கு அருளார் திருவேடங்காட்டியருளி னார் பிள்ளையார் வணங்கி உய்ந்தார் இதனைப் பிள்ளையார் இப்பதிக ஐந்தாம் பாட்டில், 'கண்ணார்தரும் உருவாகிய கடவுள்' என்றும், ஒன்பதாம் பாட்டில், 'உருவம் விளம்பட்டு அருள செய்தான்' என்றும் குறிப்பித்தருளுகிறார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 13**

திருச்சிற்றம்பலம்

குரவங்கமழ நறுமென்குழ லரிவையவள்வெருவப
பொருவெங்கரி படவென்றத னுரிவையுடலணிவோன
அரவுமமலை புனலுமமிள மதியுமநகுதலையும
விரவுஞ்சடை யடிகடகிடம விரிநீர்வியலூரே 1

ஏறாதரு மொருவனபல வுருவனனிலையானான
ஆறாதரு சடையனஅன லுருவனபுரிவுடையான
மாறாபுர மெரியசசிலை வளைவிததவனமடவாள
வீறாதர நினறுனிடம விரிநீர்வியலூரே 2

1 குரவம் - குராமலர். அரிவை என்றது உமாதேவியை. இவருக்கு உமையம்மை வெருவ யானை உரித்துப் போர்த்த தாகச் சொல்லுதல் வழக்கம். அரவு முதலியன விரவிய சடை யென்பது தம்முள் மாறுபட்ட, பல பொருள்களும் பகை நீங்கி வாழ்தற்கிடமாகிய சடை என்றவாறு.

2. ஆதருதல் - ஊர்தல் பல உருவன் - அடியார்கள் வேண்டிய வேண்டியாங்கு கொள்ளும் வடிவங்களையுடையவன். அதாவது எம்போலியர்க்கு வினைவாயப்பால் கிடைக்கும் உடல்

செமமெனசடை யவைதாழவுற மடவாாமனைதோறும
பெயமமினபலி யெனநினறிசை பகாவாரவரிடமாம
உமமெனறெழு மருவிததிரள வரைபறறிடவுரைமேல
விமமுமபொழில கெழுவுமவயல விரிநீாவியலூரே

அடைவாகிய வடியாாதொழ வலரோனறலையதனில
மடவாாிடு பலிவநதுண லுடையானவனிடமாம
கடையாாதர வகிலாாகழை முததமநிரைசிநதி
மிடையாாபொழில புடைசூழதரு விரிநீாவியலூரே

எணணாதரு பயனாய வனவனாயமிகுகலையாயப
பணணாதரு மறையாயுயா பொருளாயிறையவனாயக
கணணாதரு முருவாகிய கடவுளளிடமெனலாம
விணணோரொடு மணணோாதொழும விரிநீாவியலூரே

போல்வதன்று, அவன் வடிவென்பது. நிலையானன் - என்றும் அழியாமல ஏனைய பொருளகள் தததம் கால எல்லை வரை நிலதது நிற்க ஏதுவானவன் புரிவுடையான - அன்புடையான. ஆனமாக்களிடததுக காரணமின்றியே செலுததும் அனபுடையவன என்பது கருதது. மாறா - பகைவர். வீறு - பிறிதொன றற்கில்லாத பெருமை.

3 செம்மென்சடை - செம்மையாகிய மெல்லிய சடை. மடவார் - காமபிரமவாதிகளான தாருகாவனதது முனிவர் பெணகள பலி - பிசசை. உம் - ஒலிககுறிபபு. உரை - புகழ்

4 அடைவாகிய அடியார் - தததம் நெறியினின்று வழிபடுமடியவாகள். அடைவு - முறைமை அலரோன - பிரமன். கடையார் - பள்ளர்கள். அகில்ஆா கழை எனப்பிரிதது அகிலும் நிறைந்த மூங்கிலும் எனப் பொருள காணக

5. எண் - தியானம். எணணாதருபயன - தியானப்பயன். அயனவனாய - பிரமனாய என்றது. பவமலி நினைவொடு பதுமனன மலரது மேவிய நிலயை. மிகுகலையாய் - ஒன்றினொன்று மிகுந்திருக்கின்ற கலைப் பொருள்களாய. பண் - சந்தஸ். கண்ணார் தருஉரு-கண்நிறைந்த வடிவம். பேரழகன் என்றபடி.

வசைவிறகொடு வருவேடுவ னவனோடுநிலையறிவான
திசையுறறவா காணசசெரு மலைவானிலையவனை
அசையபபொரு தசையாவணா மவனுககருளபபடைகள
விசையறகருள செயதானிடம விரிநீரவியலூரே

மானுரர வுடையானிர வுடையானபகனட்டம
ஊனுரதரு முயிரானுயா விசையானவிளைபொருளகள
தானுகிய தலைவனனென நினைவாரவரிடமாம
மேனுடிய விணணோதொழும விரிநாவியலூரே

பொருவாரெனக கெதிராரெனப பொருபபையெடுததானறன
கருமாலவரை கரநதோளுரங கதிரநீணமுடிநெரிநது
சிரமாயின கதறசசெறி கழலசேர்திரு வடியின
விரலாலடா விததானிடம விரிநீரவியலூரே

6. வசைவில் - வளைந்தவில் நிலையறிவான - அருசசுன னுடைய உண்மையான தவநிலையை உணாததும்படி செரு - போர். நிலையவன்-ஒரு காலில் நினறு தவம் செய்யும் விசயன்

7. மான் - மான தோல் இரவுடையான - இரத்தற் ருெழில் உடையான். உடையான் என்பது நடுநிலைததீவகமாக பகல் நட்டம் உடையான் எனப்பின்னதனேடும் சென்றியையும் ஊனுர் தரும் உயிரான் - உடம்பினுள .எங்கும் வியாபகமாய் இருக்கும் உயிர்க்குயிராய் இருப்பவன உயர்வு இசை யான் - பசுபோத முனைப்பால் உயாவாக எணணுகின்ற உயிாகளிடத்துப் பொருளகள எல்லாமாய இருக்கின்ற இறை வன். மேல்நாடிய விண்ணோ தொழும் என்றது விண்ணோர்கள் தாம் செய்த புண்ணியப்பயனை நுகர்தலிலேயே மயஙகி நிற்பவ ராதலின், மேல்நாடற்குரிய சிறப்பு என்றும் இல்லாதவர் என்று குறிப்பிததவாறு

8 எனக்கு எதிர் பொருவாஆர் என, எனக் கூட்டுக. பொருப்பை எடுததான் - இராவணன். கருமால்வரை - வலிய பெரிய மலையை ஒதத முடிநெரிந்து - கிரீடம் நெரிதலால் சிரமாயின கதற - சிரங்கள் பத்தும் கதற அடர்ந்தான என் ருது அடர்விததான் என்றது அவனுடைய ஆணவம் குறைந்து பரிபாகம் ஏற்படும்வரை வருத்தி என்ற நயம்தோன்றநின்றது

வளமபடடலா மலாமேலயன மா லுமமொருவகையால
அளமபடடறி வொணணுவகை யழலாகியவணணல
உளமபடடெழு தழறறூணத னடுவேயொருவுருவம
விளமபடடருள செயதானிடம விரிநீாவியலூரே 9

தடுககா லுடன மறைபபாரவா தவாசீவரமூடிப
பீடககேயுரை செயவாரொடு பேணாநமாபெரியோா
கடறசோ்தரு விடமுணடமு தமராககருளசெயத
விடைசசோ தரு கொடியானிடம விரிநீாவியலூரே 10

விளஙகுமபிறை சடைமேலுடை விகிா தனவியலூரைத
தளஙகொணடதொா புகலிததகு தமிழஞானசமபநதன
துளஙகிறறமிழ பரவிததொழு மடியாரவரெனறும
விளஙகுமபுக ழதனோடுயா விணணுமமுடையாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 வளம்பட்டு அலர் மலர் - திருமாலின் உந்தியினின்றும் தோன்றியது, ஒன்றுதலால் வளமான தாமரை மலர் அளம் பட்டு - வருந்தி உளம் பட்டு - மனம் உடைய, பட எனபது பட்டெனத் திரிந்து நின்றது எதுகைநோக்கி. விளம்பட்டு - வெளிப்பட்டு விள்ளப்பட்டு என்பது எதுகை நோக்கி விளப்பட்டு ஆகி அது மெலிந்து விளம்பட்டு என நினறது விளம் - அகந்தை, செருக்கொழிய என்றுமாம்

10 தடுக்கு - ஓலைப்பாய். சீவரம் - மரவுரி. பிடக்கு - பிடகம் என்னும் சைன நூல் நமர்பெரியோர் - நம்மவர்களாகிய பெரியோா. கடல் - பாற்கடல், விடமுண்டு அமுது அமரர்க்கு அருள்செய்த - ஆலகால விடத்தைத தாம் அருந்தி, இனிய அமுதத்தைத் தேவர்க்கு அளிதத கருணையைக் காட்டியவாறு.

11. விகிர்தன் - சதுரப் பாடுடையவன். தளம் - இடம். துளங்குஇல் தமிழ் - நடுக்கமில்லாத தமிழ்.

திருக்கொடுங்குன்றம்

பதிகவரலாறு :

பாண்டியநாடு செல்லத்திருவுளம் பற்றிய ஆளுடைய பிள்ளையார், நதிகள் பலவற்றையுந் தாணடி, காட்டுவழிகளை யுங் கடந்து, திருக்கொடுங் குன்றத்தை அடைந்தார்கள். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை வணங்கி 'வானிற பொலி' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளிச செய்தார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 14**

திருச்சிற்றம்பலம்

வானிறபொலி வெயதுமமழை மேகஙகிழிதஙோடிக
கூனறபிறை சேருஙகுளிா சாரறகொடுஙகுனறம
ஆனிறபொலி யைநதுமஅமாந தாடியுலகேததத
தேனிறபொலி மொழியாளோடு மேயானறிருநகரே. 1

மயிலபுலகுதண பெடையோடுட னாடுமவளாசாரல
குயிலினனிசை பாடுஙகுளிா சோலைகொடுஙகுனறம
அயிலவேனமலி நெடுவெஞசுட ரனலேநதிநினருடி
எயில்முனபட வெயதானவன மேயவவெழினகரே 2

1. கூனல்பிறை மேகங்கிழிதது ஓடிசசேருங கொடுங் குன்றம் எனக்கூட்டுக. மழைமேகம் - சூல்முற்றி மழை பொழியும் மேகம் தேனில் பொலி மொழியாள் - குயில் அமுத நாயகி இளம்பிறை கனத்த மேக உடலத்தைக் கிழிததுச் சென்று சேர்தற்கிடமாகிய குளிர்சாரல் குன்று என்ற மையால், ஆன்மாக்கள் அநாதியான ஆணவமல படலத்தைக் கிழித்துச சென்று எய்தி, திருவடி நிழலாகிய தண்ணிய இடததைச் சாரலாம் என்பது குறிததவாறு.

2. புல்கு - தழுவிய, தண்பெடை என்றது மயிலுக்குள்ள கற்பின் சிறப்புக்கருதி குயில் இன்னிசைபாடும் சாரல், மயில் தண்பெடையோடு ஆடும் சாரல் என்றது, தன்வசமற்றுப் பாடியும் ஆடியும் செல்லும் அன்பாக்குக் குளிருஞ்சாரல் கொடுங்குன்றம் என்ற கருத்துத் தொனிததல காண்க.

மிளிருமமணி பைமபொனனொடு விரைமாமலருநதிக
குளிருமபுனல பாயுஙகுளிர சாரறகொடுஙகுனறம
கிளாகஙகையொ டிளவெணமதி கெழுவுஞசடைதனமேல
வளாகொனறையு மதமததமும வைததானவள நகரே 3

பருமாமத கரியோடரி யிழியுமவிரிசாரல
குருமாமணி பொனனோடிழி யருவிகொடுஙகுனறம
பொருமாவெயில வரைவிறறரு கணையிறபொடிசெயத
பெருமானவ னுமையாளொடு மேவுமபெருநகரே 4

மேகததிடி குரலவநதெழ வெருவிவவரையிழியும
கூகைககுல மோடிததிரி சாரறகொடுஙகுனறம
நாகததொடு மிளவெணபிறை சூடிநநலமஙகை
பாகததவ னிமையோாதொழ மேவுமபழநகரே 5

கைமமாமத கரியினனின மிடியினகுரலதிரக
கொயமமாமலாச சோலைபுக மணடுஙகொடுஙகுனறம
அமமானென வுளகிததொழு வாாகடகருளசெயயும
பெமமானவ னிமையோாதொழ மேவுமபெருநகரே 6

---

3. கிளர்கங்கை - பொங்கும் கஙகாநதி மதமததம் - மதத தை யூட்டும் ஊமத்தம் பூ.

4. கரி - யானை. அரி - சிங்கம் இழியும் - இறஙகுகின்ற சாரல் எனவே பகைகொண்ட வலிவுள்ள யானையும் சிஙகமு மாகிய இவ்விரண்டின் வலிமை யடங்க அருவிகிழிதது வருவது போல, கொடுங்குன்றச்சாரலை யடையின தம்முள் மாறுபட்ட ஆணவக்களிறும், ஐம்பொறிகளாகிய அரிகளும் தன்வலிமை யற்றுக் கருணையருவியின் வழியே இழுக்கப்பட்டு அமிழ்ததப் படும் என்பது அறிவித்தவாறும்.

5. கூகைக்குலம் - கோட்டான்களின கூட்டம் கூகைகள இருள்வாழ்க்கையுடையன. அவைகள மேக இடிக்குரல்கேட்டு அஞ்சி மலையை விட்டிறங்கிப் புகலிடம் காணாது திரிகின்றன என்றது, அஞ்ஞானமாகிய வாழ்க்கையையுடைய ஆன்மாக்கள் கருணைமழை பொழியும் இறைவனது மறக்கருணை காட்டும் மொழியைக்கேட்டு மலையை அணுகமுடியாதே அலைவர் என்று குறிப்பித்தவாறு. நல மங்கை - அழகிய உமாதேவி.

6. கைம்மா - யானை. வெளிப்படைமொழி யானை, இடி யோசையைக்கேட்டுச் சோலைகளிற் புகுகின்றன. இது ' நெறி

மரவத்தொடு மணமாதவி மௌவல்லது விண்ட
குரவத்தொடு விரவும்பொழில் சூழ்தண்கொடுங்குன்றம்
அரவத்தொடு மிளவெண்பிறை விரவும்மலர்க்கொன்றை
நிரவச்சடை முடிமேலுடன் வைத்தானெடுநகரே 7

முட்டாமுது கரியின்னின முதுவேய்களைமுனிந்து
குட்டாச்சுனை யவைமண்டிநின் றுடுங்கொடுங்குன்றம்
ஒட்டாவரக் கன்றன்முடி யொருபஃதவையுடனே
பிட்டானவ னுமையாளொடு மேவும்பெருநகரே 8

அறையும்மரி குரலோசையை யஞ்சியடுமானை
குறையும்மன மாகிம்முழை வைகுங்கொடுங்குன்றம்
மறையும்மவை யுடையானென நெடியானெனவிவர்கள்
இறையும்மறி வொண்ணாதவன் மேயவ்வெழினகரே 9

நில்லார் தீயோசைகேட்டு அஞ்சிஓடித் தாணிழல் செல்லும் அன்பரை நினேவூட்டும் நிகழச்சி அம்மான் - தலைவன். உள்கி - தியானித்து

7. மரவம் - கடம்பு மாதவி - குருக்கத்தி. மௌவல் முல்லை. நிரவ - நிரம்ப ஒன்ற என்றுமாம்.

8. முட்டா - தடையில்லாத. முதுவேய்கள் - முதிர்ந்த மூங்கில்கள் யானைகள் மூங்கிலை முறித்து வைத்துக்கொண்டு சுனைகளில் ஆடுகின்றன. குட்டாச்சுனை - ஆழமாக்கப்படாத சுனை அதாவது தானே ஆழமானசுனை என்பதாம் குட்டம் - ஆழம் குட்டா - ஆழமாக்கப்படாத. ஒட்டா - பொருந்தாத. பிட்டான் - இரண்டாக ஒடித்தான்.

9. அறையும் - முன்கால்களால் அறைந்துகொல்லும். அடும் ஆனை-கொல்லும் தன்மைவாய்ந்த மதயானை. குறையும் மனமாகி - வன்மைகுறைந்த மனத்தை யுடையவராகி முழை - குகை. மறையும் அவை யுடையான் - வேதங்களை யுடையவனுய பிரமன். நெடியான் - திருமால் என்றது. இறையும் சிறிதும்

மததககளி ருளிஉவர வஞசிமமலைதனனைக
குததிபபெரு முழைதனனிடை வைகுநகொடுஙகுனறம
புததரொடு பொலலாமனச சமணாபுறஙகூறப
பததாககருள செயதானவன மேயபழநகரே 10

கூனறபிறை சடைமேனமிக வுடையானகொடுஙகுனறைக
கானறகழு மலமாநகா தலைவனனலகவுணி
ஞானததுயா சமபநதன நலஙகொடமிழவலலா
ஊனதொடு துயாதீாநதுல கேததுமமெழிலோரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10 யானை ஆளிவர அஞ்சி, மலையைக் குத்திக்கொணடு குகையில் தஙகுகின்றன என்பதாம்.

11. கானல் - கடற்கரைசசோலை. தலைவன் நல்ல கவுணி-தலைவனுகிய நல்ல கவுண்டின்ய கோததிரத்துணடானவன் ஊனம் - குறைபாடு எழில் - எழுச்சி

திருநெய்த்தானம்

பதிகவரலாறு :

பெரும்புலியூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பிள்ளையார் விற்றிருக்குங்காலத்தில் மேற்குத் திசைத் தலங்களையும் வணங்கத் திருவுள்ளங் கொண்டு விடைபெற்றுத் திருவருட் குறிப்பின் வழியே செல்லுகின்றார்கள். திருநெய்த்தானத்தை யடைந்தார்கள் மனம்பொருந்த வணங்கினார்கள் 'மையாடிய கண்டன்' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடினார்கள் இதில் 'நெய்யாடிய பெருமானுடன் நெய்த்தானம் என்னுங்கள்; செலவன் அடி, சிவகதி சேரலாம்' என்று ஆணைவழங்கு கிறார்கள்

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 15**

திருச்சிற்றம்பலம்

மையாடிய கண்டன்மலை மகள்பாகம துடையான
கையாடிய கேடில்கரி யுரிமூடியவொருவன
செய்யாடிய குவளைம்மலர் நயனத்தவளோடும
நெய்யாடிய பெருமானிடம் நெய்த்தானமெனீரே. 1

பறையும்பழி பாவம்படு துயரம்பலதீரும
பிறையும்புன லரவும்படு சடையெம்பெருமானூர
அறையும்புனல் வருகாவிரி யலைசேர்வட கரைமேல
நிறையும்புனை மடவார்பயி னெய்த்தானமெனீரே. 2

1. மையாடிய கண்டன் - விஷம்பொருந்திய கழுத்தை யுடையவன் கையாடிய கரி - கையோடு கூடிய யானை கேடில்கரி என்றது இறைவன் உரித்துப் போர்த்ததால் நிலைத்த புகழ்கொண்டமையின். செய் - வயல். நெய்யாடிய பெருமான் என்பது இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம். நெய்த்தானம் என்த தலப்பெயரைச் சொல்லுங்கள் போதும் என்கின்றார்கள்.

2 பறையும் - கழியும் அறையும் - ஒலிக்கும் நிறையும் புனைமடவார் - மனத்தைக் கற்பு நெறிக்கண் நிறுத்துவதாகிய நிறைக்குணத்தால் தம்மை ஒப்பனை செய்த மடவார்.

பேயாயின பாடபபெரு நடமாடியபெருமான
வேயாயின தோளிககொரு பாகம்மிகவுடையான
தாயாகிய வுலகங்களை நிலைபேறுசெயதலைவன
நேயாடிய பெருமானிட நெயததானமெனீரே 3

சுடுநீறணி யணணலசுடா சூலமமனலேநதி
நடுநளளிரு ணடமாடிய நமபனனுறையிடமாம
கடுவாளிள வரவாடுமிழ கடனஞசமதுணடான
நெடுவாளைகள குதிகொளளுயா நெயததானமெனீரே 4

நுகராரமொ டேலமமணி செமபொனனுரையுநதிப
பகராவரு புனலகாவிரி பரவிபபணிநதேததும
நிகரானமண லிடுதணகரை நிகழவாயநெயததான
நகரானடி யேததநநமை நடலையடையாவே 5

விடையாாகொடி யுடையவவணல வீநதாாவெளளையெலும்பும
உடையாாநறு மாலைசடை யுடையாரவாமேய
புனடயேபுனல பாயுமவயல பொழிலசூழநத நெயததானம
அடையாதவ ரெனறுமஅம ருலகமஅடையாரே 6

3 பெருநடம் - மகாப்பிரளய காலத்துச் செய்யப்பெறும் மகாநடனம். வேய்-மூங்கில் அவ்வுலகங்களைத்தாயாகி நிலைபேறு செய்த தலைவன் எனக்கூட்டுக. நெய்யாடிய என்பது எதுகை நோக்கி நேயாடிய என்றாயிற்று. நே - அன்பு. அன்பே அபிடேக மாதல் ஞானப்பூசையிலுண்டு.

4 சுடுநீறு - சுட்டநீறாகிய விபூதி. நடுநள்ளிருள் - அர்த்த யாமம். நடுநள் - ஒருபொருட் பன்மொழி. நள் - செறிவுமாம் நம்பன் - நம்பப்படத்தக்கவன், விருப்பிற்குரியன். கடு வாள் இள அரவு ஆடு உமிழ் நஞ்சு - கொடிய ஒளிபொருந்திய இளைய வாசுகியாகிய பாம்பு ஆடி உமிழ்ந்த நஞ்சம்.

5. நுகர் ஆரம் - நுகரத்தக்க பொருளாகிய சந்தனம் பகராவரும் - விலைகூறி வருகின்ற. நிகரான் மணல் - ஒருவித மான மணல். நடலை - துன்பம்.

6. உடைய அண்ணல், உடையவ் வணல் என விரித்தல் தொகுத்தல் விகாரம் வந்தன சந்தம் நோக்கி. வீந்தார்-இறந்த

நிழலாவயல கமழசோலைக ணிறைகினறநெயததானத
தழலானவ னனலங்கையி லேநதியழகாய
கழலானடி நாளுஙகழ லாதேவிடலினறித
தொழலாரவா நாளுநதுய ரினறிததொழுவாரே 7

அறையாாகட விலஙகைககிறை யணிசோகயிலாயம
இறையாரமு னெடுததானிரு பதுதோளிறவூனறி
நிறையாாபுன னெயத்தானனன னிகழசேவடிபரவக
கறையாாகதிா வாளீநதவா கழலேததுதலகதியே 8

கோலமமுடி நெடுமாலொடு செயதாமரையாநும
சீலமயறி வரிதாயொளி திகழவாயநெயததானம
காலமபெற மலாநீரவை தூவிததொழுதேததும
ஞாலமபுக ழடியாருட லுறுநோயநலியாவே 9

வர்களாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களது. வெளே, வெள்ளே என்பதன் தொகுத்தல். நெய்த்தானம் அடையாதவா அமருலகும் அடையாா என எதிர்மறைமுகத்தால் பயன கூறியவாறு. அமருலகம், தேவருலகம் என்பாரும்உளர். விரும்பியதலமாகி யவீடென்பதே பொருநதுவதாம், அமரர் உலகு எனனுது அமருலகென்றே இருத்தலின்.

7. கழலாதே - நீங்காதே. விடல் இன்றி - இடைவிடாமல். தொழலாா அவர் - தொழுதலேயுடைய அடியார்கள.

8. அறை - ஓசை இறை ஆர - மணிக்கட்டுப்பொருந்த, நெய்த்தானனன் - அன் தவிர்வழி வந்த சாரியை; நெய்த் தானன் - நெய்த்தானத்தவனுகிய இறைவன். கறையார் கதிர் வாள் ஈந்த - சந்திரன் பெயரைப் பொருந்திய வாளேத் தந்த என்றது சந்திரஹாசம் என்னும் வாளேத்தந்த என்பதாம். அவர் கழல் ஏத்துதல் கதியே - அந்த இறைவனுடைய கழலே ஏத்துதலே மீட்டும் அடையததக்க கதியாம்.

9. கோலம் முடி - பன்றியாக முடிநத. சீலம் - சௌலப்யம் எனனும் எளிமைக்குணம். காலம்பெற - விடியலிலேயே. உடலே நோய் நலியா என்க. உறுநோய் - பிராரத்த விஃனயான் வரும் துன்பம்.

மததமமலி சிதததிறை மதியிலலவாசமணா
புததரவா சொனனமமொழி பொருளா நினையேனமின
நிததமபயி னிமலனனுறை நெயததானமதேததும
சிததமுடை யடியாருடல செறுநோயடையாவே 10

தலமலகிய புனறகாழியுட டமிழஞானசமபநதன
நிலமலகிய புகழானமிகு நெயததானனை நிகரில
பலமலகிய பாடலிவை பததுமமிகவலலா
சிலமலகிய செலவனனடி சோவாசிவகதியே

திருச்சிற்றம்பலம்

10. மத்தம் - மதம். இறைமதியில்லா - கடவுளுணாசசி சிறிதும் இல்லாதவர்கள். செறுநோய் - வருததும் நோய்களை.

11. பலம் மல்கிய பாடலிவை பத்தும் என்றது, முதன் நான்கு பாடலிலும் நெய்த்தானம் என்னுங்கள், உங்களை நடலையடையா, அமருலகு அடையலாம், துயரின்றித தொழ லாம், நோய்நலியா, அடையா, கழலேததுதல் கதி என இம்மைப பயனையும்; மறுமைப் பயனையும் எயதலாம் எனகிறுர்களா ஆதலின். சிலமல்கிய - சிலவே நிறைந்த. இறைவனடியை சில என்றதால் நிறைவு ஏது? மல்குதற்கேற்ற புண்ணியவாய்ப் புடையன சிலவே யாதலின் இங்ஙனம் கூறினுர்.

திருப்புள்ளமங்கை

பதிகவரலாறு :

வேதங்களில் சொலலப்பட்டஅருங்கருத்துககளின் உள்ளீ டாகிய சிவஞானம் தம்மறிவில் நிரமபப்பெற்ற பிள்ளை யார் திருச்சக்கரப்பள்ளியை வணங்கிகொண்டு வயற்கரை வழியாகப் புளளமங்கையை அடைந்தார்கள் அஙகேயுள்ள ஆலநதுறை என்னும் திருககோயிலுககுச்சென்றுர்கள் இறை வன் திருவடித்தலததை அன்போடு வணங்கிப் 'பாலுந்துறு திரளாயின' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச செய்தார்கள்,

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 16**

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலுந்துறு திரளாயின பரமன்பிரமனருன
போலுநதிற லவாவாழ்தரு பொழிலசூழபுளமஙகைக
காலனறிற லறசசாடிய கடவுளளிடஙகருதில்
ஆலநதுறை தொழுவாாதமை யடையாவினை தானே. 1

மலையானமகள கணவனமலி கடலசூழதருதனமைப
புலையாயின களைவானிடம பொழிலசூழபுளமஙகைக
கலையானமலி மறையோரவா கருதிதொழுதேதத
அலையாாபுனல வருகாவிரி யாலநதுறையதுவே 2

1. பால் உந்து உறுதிரள் - பாலைக் கடைதலால் விளைந்த வெண்ணெய் பிரமன் தான் போலுந்திறலவர் - பிரமனும் அவன்போலும் தன்மையினராகிய அந்தணரும். ஆலந்துறை கோயிலின் பெயா, புளளமங்கை தலத்தின் பெயர். இதனை "புளமஙகை ஆதியவர் கோயில் திருவாலநதுறை தொழுமின்" என்ற இப்பதிகம் பத்தாம் பாடலால் அறிக. வினையடையா என்றது ஆகாமியஙகள் அடையா என்பதாம்.

2 கடல்சூழ்தரு தனமைப் புலையாயின களைவர்ன் இடம் பொழில்சூழ் புளமஙகை' - கடல் சூழதலால் வந்த பண்பாகிய புலால் மணததைக் களைகின்ற பெரிய இடம் (மணக்தருகின்ற)

கறையாமிட றுடையானகமழ கொனறைசசடைமுடிமேல
பொறையாதரு கஙகைபபுன லுடையானபுளமஙகைச
சிறையாதரு களிவணடறை பொழிலசூழதிருவாலந
துறையானவ னறையாகழ றெருமினறுதிசெயதே 3

தணியாமதி யரவினெடு வைததானிடமொயததெம
பணியாயவ னடியாாதொழு தேததுமபுளமஙகை
மணியாதரு கனகமமவை வயிரததிரளோடும
அணியாமண லணைகாவிரி யாலநதுறையதுவே 4

மெயததனனுறும வினைதீரவகை தொழுமினசெழுமலரின
கொததினெடு சநதாரகில கொணாகாவிரிககரைமேல
பொததினனிடை யாநதைபல பாடுமபுளமஙகை
அததனனமை யாளவானிட மாலநதுறையதுவே 5

பொழில் சூழ்ந்த புள்ளமங்கை என்க களைவான் என ஒரு சொல்லாககி நிற்பவனுகிய இறைவன் என்பாரும் உளா. புலை களைதல் பொழிலின் செயலேயனறி இறைவன செய லாகாமை ஓாக.

3 கறை - விடம். மிடறு - கழுத்து பொறையாதரு - சுமையாகப் பொருந்திய. நறை - மணம்.

4. தணி ஆர் மதி - கீற்றுப்பிறை. குளிர்ந்தபிறை எனவுமாம். இகரம் சாரியை. எம் பணி ஆயவன் - எமது தொண்டு விளங்குதற்கு இடமாயவன். எம்மைப் பணிகொள் ளும் தலைவனுவன் என்பாரும் உண்டு. பொன்னும் மணியும் முதலாயின மணலில் அணையும் காவிரி என்றது ஓடும் பொன்னும் ஒக்கநோக்கும் இயல்பு காவிரிக்குணடென்பதால் அடியாரியல்பு விளக்கியவாறு.

5. மெய் - உண்மையாகவே, அல்லது உடலானது உயிரை அடுத்தற்குக் காரணமாகிய வினை தீரும்வகை என்றுமாம் தொழுதற்கேற்ற சாதனப் பொருளகளைத தேடிசசெல்ல வேண்டாம் காவிரியே சந்தனம் பூஙகொதது அகில் முதலிய வற்றைக் கொணர்ந்து தருகின்றன. அவற்றைக் கொணடு நீவிர் தொழுவேணடுவதுதான்மிச்சம் என்பது கருத்து

மன்னானவ னுலகிற்கொரு மழையானவன் பிழையில்
பொன்னானவன் முதலானவன் பொழில்சூழ்புளமங்கை
என்னானவ னிசையானவ னிளஞாயிறின்சோதி
அன்னானவ னுறையும்மிட மாலந்துறையதுவே 6

முடியார்தரு சடைமேன்முளை யிளவெண்மதிசூடிப்
பொடியாடிய திருமேனியர் பொழில்சூழ்புளமங்கைக்
கடியார்மலர் புனல்கொண்டுதன் கழலேதொழுதேத்தும்
அடியார்தமக் கினியானிட மாலந்துறையதுவே 7

இலங்கைமன்னன் முடிதோளிற வெழிலார்திருவிரலால்
விலங்கல்லிடை யடர்த்தானிடம் வேதம்பயின் றேத்திப்
புலன்கள்தமை வென்றார்புக ழவர்வாழ்புளமங்கை
அலங்கல்மலி சடையானிட மாலந்துறையதுவே 8

செறியார்தரு வெள்ளைத்திரு நீற்றின்திரு முண்டப்
பொறியார்தரு புரிநூல்வரை மார்பன்புளமங்கை
வெறியார்தரு கமலத்தயன் மாலுந்தனை நாடி
அறியாவகை நின்றானிட மாலந்துறையதுவே 9

6 உலகிற்கு ஒரு மன்னனவன மழையானவன் எனக் கூட்டுக பிழையில் பொன் - குற்றமற ஓடவிட்ட பொன்னாகிய சாம்பூநத முதலியன என் ஆனவன்-எனக்குத தலைவனானவன்

7. முளை இள வெண்மதி - முளைவடிவான இளைய பிறை. பொடி - திருநீறு திருமேனியர், இனியான் என ஒருமை பன்மை மயங்கி வந்தது, செயயுளாதலின.

8 மனன் - மன்னன். தொகுத்தல் விகாரம் எழில் - எழுச்சி விலங்கலிடை - மலையின அடியில். புலன்கள் தம்மை வென்றார் - புலன்களாகிய பொறிகளைத தன்வயமாக்க விடாமல் வென்ற முனிவர்கள. அலங்கல் - மாலை.

9 செறி ஆர்தரு - நெருங்குதல் பொருந்திய திரு முண்டம் - அழகிய நெற்றி பொறியார்தரு மார்பன் எனக் கூட்டுக உத்தம விலக்கணம் பொருநதிய மார்பு சிந்தாமணி 1452, 1706. வெறி - மணம் அறியாவகை நின்றான் - (அவர்கள்) ஞானக் கணணினிற் சிந்தையில் நாடவேண்டிய பதியை ஊனக் கண்ணினிற் காணலுற்றாகளாதலின் அறியா வண்ணம் சோதிவடிவாய் நின்றவன்.

நீதியறி யாதாரமண கையரொடுமண்டைப
போதியவ ரோதுமுரை கொள்ளாதபுளமங்கை
ஆதியவர் கோயிறிரு வாலந்துறைதொழுமின
சாதிமிகு வானோர்தொழு தன்மைபெறலாமே 10

பொந்தினினிடைத தேனூறிய பொழிலசூழ்புளமங்கை
அந்தணபுனல வருகாவிரி யாலந்துறையானைக
கந்தமமலி கமழகாழியுட கலைஞானசமபந்தன
சந்தமமலி பாடலசொலி யாடததவமாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

10. அமண்கையர் - அமணாகளாகியகீழமக்கள மண்டைப் போதியவர் - மண்டையை (பிசசைக கலததை)க் கையிலுடைய பௌத்தர். சாதி மிகுவானவர் - முப்பத்து மூன்று கோடியாகச சாதியினையுடைய தேவர்கள்.

11. பொந்து - மரப் பொந்துகள். இப்பதிகச் சந்தம், படிக்குங் காலத்தேயே பரவசமாய ஆட வருந் தன்மையது என்பது குறித்தவாறு.

திருவிடும்பாவனம்

பதிகவரலாறு :

சிவபெருமான் மிக விரும்பிய தலமாகிய 'திருக்கடிக் குளம்' என்னுந்தலத்தை வணங்கிப் பிள்ளையார் இடும்பா வனத்தை எய்தினார்கள். அங்கே எழுந்தருளிய சுவாமிகள் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சற்குணநாதரை 'மனமார்தரு' என்னும் பதிகம்பாடி வணங்கினார்கள். இதில் இடும்பன் தலைநகரமாகிய கொடிமாடக் குன்றளூரையும் சேர்த்துக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காண்க

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 17**

திருச்சிற்றம்பலம்

மனமார்தரு மடவாரொடு மகிழ்மைந்தர்கண்மலர்தூயத்
தனமார்தரு சங்கக்கடல் வங்கத்திரளுந்திச்
சினமார்தரு திறல்வாளெயிற் றரக்கன்மிகுகுன்றில்
இனமாதவ ரிறைவர்க்கிட மிடும்பாவனமிதுவே.

1. மனம் ஆர்தரு மடவார் - மனம்பொருந்திய சிறு பெண்கள். குன்றில் - குன்றளூரில். இது இடும்பன் தலைநகரம். மததியிலுள்ள தனம் ஆர்தரு குன்றில், உந்தி மிகு குன்றில், எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக. போககாமிகளாகிய காதலர் கள் அருச்சனைசெய்து அதற்குக் காரணமாகிய தனத்தை யடை கின்றனர். கடற்கணுமைக்கண் இருப்பதால் கப்பல்களை உந்தி மிகுகின்றன. அரக்கன் - இடும்பன். சினம் ஆர்தரு, திறல்வாள், எயிறு என்பன அரக்கனுக்குத் தனித்தனியே அடைமொழி யுமாம் இனமாதவா இறைவா - கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கு இறைவர், என்றது சிவபெருமானை.

மலையார்தரு மடவாளொரு பாகமமகிழவெய்தி
நிலையாதரு நிமலனவலி நிலவுமபுகழொளிசோ
கலையாாதரு புலவோரவா காவனமிகுகுனறில
இலையாாதரு பொழிலசூழதரு மிடுமபாவனமிதுவே

சீலமமிகு சிததததவா சிநதிததெழுமெநதை
ஞாலமமிகு கடலசூழதரு முலகததவா நலமாா
கோலமமிகு மலாமெனமுலை மடவாாமிகுகுனறில
ஏலஙகமழ பொழிலசூழதரு மிடுமபாவனமிதுவே

பொழிலாாதரு குலைவாழைக ளெழிலாாதிகழபோழதில
தொழிலானமிகு தொணடரவா தொழுதாடியமுனறில
குழலாாதரு மலாமெனமுலை மடவாாமிகுகுனறில
எழிலாாதரு மிறைவாககிட மிடுமபாவனமிதுவே

2 மலையார் - மலையரசனுகிய இமவான் தரு - பெற்ற, மலை ஆர்தரு மடவாள் எனப்பிரித்து மலையிடத்து வசிக்கின்ற உமாதேவி என்பாரும் உளர். நிலையார்தரு நிமலன் - என்றும் எங்கும் நிற்றலையுடைய நிததியப் பொருளாகிய இறைவன். ஒளிசேர் இடும்பாவனம், பொழில் சூழ்தரும் இடும்பாவனம் எனக் கூட்டுக. கலை ஆர்தரு புலவோர் - ஒளிமிகுந்த தேவர்கள்

3. சீலம் - காட்சிக்கெளியனுந் தன்மை. இயம முதலான தவ ஒழுக்கங்களும் ஆம். ஒழுக்கம் என்றும் ஆம் சிந்தித தெழும் எந்தை என்றது 'கொழுநற்றொழு தெழுவாள்' போல முனிவர்கள் சிந்தித்துக்கொண்டே எழுவா என்பதாம் அன்றி ஒழுக்கம் மிக்க மனத்தை யுடையவர்களைத் திருவுள்ளத் தடைதது‌த் திருவோலக்கம் கொண்டருளுகின்ற எநதை. ஞாலம் மிகுகடல் - நிலததின் பரப்பைக் காட்டிலும் மிகுந் திருப்பதாகிய கடல். நிலப்பரப்புக் கால்பங்கும், நீர்ப்பரப்பு முக்கால்பங்கும் என்பது மரபாகலின கோலம் - அழகு. நலமார் இடும்பாவனம் எனக்கூட்டுக உலகத்தவர் நன்மை யடைதற்கு (முத்தியின்பத்தை யடைதற்கு) இடமாகிய இடும்பாவனம்

4 முன்றில் இடும்பாவனம் இது எனக் கூட்டுக சோலை களில் விளங்குகின்ற குலைவாழைகள் அழகுமிகுகின்ற காலத்து, தொண்டர்கள் தொழுது ஆடுகின்ற முன்றிலையுடைய குன்று

பநதாாவிர லுமையாளொரு பஙகாகஙகைமுடிமேல
செநதாமரை மலாமலகிய செழுநீாவயறகரைமேல
கொநதாாமலா புனனைமகிழ குரவஙகமழகுனறில
எநதாயென விருநதானிட மிடுமபாவனமிதுவே. 5

நெறிநீாமையா நீளவானவா நினையுநநினைவாகி
அறிநீாமையி லெயதுமமவாக கறியுமமறிவருளிக
குறிநீாமையா குணமாாதரு மணமாாதருகுனறில
எறிநீாவயல புடைசூழதரு மிடும்பாவனமிதுவே 6

எனவும், அத்தகைய குன்றில் இறைவாக்குஇடம் இத்தகைய இடும்பாவனம் எனவும் கொண்டுகூட்டிப் பொருள் கொள்க. குலைவாழைகள் அழகோடுகூடி விளங்கும்போது மஞ்சள் வெயிற்படும் மாலைக்காலம்; அப்போது அடியார்கள் தொழுது ஆனந்த மேலீட்டால் ஆடுகின்றூர்கள் என்பது. குழலார் தருமலர் மென்முலை மடவார் - குழலின்கண் பொருந்திய மலரையும் மெல்லிய முலையினையுமுடைய மடவார், என்றது வேட்டுவ மகளிரை. எழில் - அழகு. எழுச்சியுமாம்.

5. பந்தார் விரல் உமையாள் ஒரு பங்கா - பந்தணை மெல் விரலி எனவும் அம்மைக்கொரு நாமம் உண்மையைக் குறிப் பித்தவாறு. பங்காக என்பது பங்கா எனச் செயவென்னெச்சத் திறுகெட்டது. பங்காக கரைமேல், குனறில் இருந்தான் எனக் கூட்டுக கங்கையை முடிமேற் கொணடு என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. வயற்கரைமேல் புன்னை, மகிழ்குரவம், கமழ்குன்றில் என்றது இடும்பாவனததலம் மருதநிலமும் நெய்த நிலமும் தம்முள் மயங்கயிருந்தமைபுலனும். குன்று என்பது குன்றளூர் என்பதன் மரூஉ. எந்தாய் என - அனைத்துயிரும் எமது தாயே என்ன. எந்தை என்பதன் விளியுமாம். தாயும் தந்தையுமாக ஓர் உருவிலேயே நின்று அருள்வது இறைவற்குச் சிறப்பியல்பாகலின் எந்தாய என்ச் சொல் ஒன்றுனே நயந் தோன்றக் கூறியவாறு. 'தோடுடைய செவியன்' என்றதற் கேற்ப எந்தாய் என இருந்தான் என ஆண்பால் முடி பேற்றவாறு.

6 நெறிநீர்மையர் - ஒழுக்கத்தின்கண் நிற்கும் இயல் பினையுடைய முனிவர்கள். முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும் தியானப் பொருளாய் இருப்பார் என்பது குறித்தவாறு. இவர்களைக்

நீறேறிய திருமேனியா நிலவுமமுலகெலலாம
பாறேறிய படுவெணடலை கையிறபலிவாஙகாக
கூறேறிய மடவாளொரு பாகமமகிழவெயதி
ஏறேறிய விறைவாககிட மிடுமபாவனமிதுவே 7

தேராாதரு திகழவாளெயிற றரககனசிவனமலையை
ஓராதெடுத தாாததானமுடி யொருபஃதவைநெரிததுக
கூராாதரு கொலைவாளொடு குணநாமமுமகொடுதத
ஏராாதரு மிறைவாககிட மிடுமபாவனமிதுவே 8

காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் ஞானிகள், அவர்களை 'அறிநீாமை யினில் எய்தும் அவர்' எனக் குறிததார்கள். அதாவது அறி வானும் அறியப்படும் பொருளும் அறிவுமாகிய மூன்றும் தனி நிலையற்று ஒன்றுயிருந்து அறியும் பரமஞானிகளுக்கு. அறியும் அறிவருளி - சிவமாகிய தன்னையறியததக்க அறிவும் அருள, என்றது இறைவன் அறியுமாறு அறிந்தாலன்றி ஆன்மாக் கள் தாமாக அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாதன என்பது "உணருமா உணரே" என்பதும் இப்பொருட்டு, குறிநீாமையா - அங்ஙனம் அவனருளே கண்ணுகக் காணும் குறிக்கண்ணிற்கும் சிவஞானிகள். குணமார்தரும் - இறைவனுக்குளள ஐந்தொழில ஆற்றுதல் ஒழிநத ஏனைய குணங்களைப் பொருந்தவைக்கும்.

7. ஏறிய - மிகுந்த, பாறு - பருந்து தலை - பிரம கபாலம். கூறு ஏறிய மடவாள் - தமது திருமேனிக்கண்ணேயே ஒரு பாதியாயமைந்த உமையாளை ஒருபாகம் மகிழவெயதி - தன்னின் வேருக இடப்பாகததும் வைத்து மகிழநது, இதனுல சொற்பொருள் போல அம்மையோடு ஒன்றுய் இருக்குந் தன்மையும் சொல்லும் பொருளும் போல அமமையை வேருக வைத்து விரும்பும் தனமையும் விளக்கியவாறு ஏறு - இடபம்.

8. தேர் ஆர்தரு - ஆகாயத்தினகணணே அமர்ந்து வந்து, அரக்கன் - இராவணன், ஓராது - ஆராயாமல், அரக்கனுகிய ஆர்த்தானது முடி பத்தினையும் நெரித்து என இயைததுப் பொருள் காண்க. வாள் - சந்திரகாசம். குணநாமம் - அழுகைக் குணத்தால் வந்த பெயராகிய இராவணன் என்பது.

பொருளாாதரு மறையோாபுகழ விருததாபோலிமலிசோத
தெருளாாதரு சிநதையொடு சநதமமலாபலதூய
மருளாாதரு மாடனனயன காணாமயலெயத
இருளாாதரு கணடாககிட மிடுமபாவனமிதுவே 9

தடுக்கையுட னிடுககிததலை பறிததுசசமணடபபாா
உடுககைபல துவாககூறைக ளுடமபிடடுழலவாரும
மடுககணமலா வயலசோசெநநெென மலிநீாமலாககரைமேல
இடுககணபல களைவானிட மிடுமபாவனமிதுவே 10

கொடியாாநெடு மாடககுனற ளூாிறகரைககோல
இடியாாகட லடிவீழதரு மிடுமபாவனததிறையை
அடியாாயுமந தணாகாழியு ளணிஞானசமபநதன
படியாறசொனன பாடலசொலப பறையுமவினைதானே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

9. பொருளார் தரும் மறை - பொருள் நிறைந்த வேதம். புகழ் விருததர் - புகழால் மிகுந்தவர்கள் தெருள - தெளிவு. மருளார் தருமாயன் அயன் - தாமே தலை யென்னும் தருக்கு நிறைந்த அவரிருவரும். இருளார்தரு - இருளையொதத. மலர்பல தூய் (தொழும்) இடம் இடும்பாவனம் என ஒருசொல் வருவிதது முடிக்க

10. தடுக்கு - பனையோலைப்படுக்கை இடுக்கி - தனது அக்குளுள் அடக்கி உடுக்கை பல துவர்க்கூறைகள் உடம்பு இட்டு - உடுத்துவனவாகப் பல காவியாடைகளை உடம்பில் பூண்டு. மடுக்கள் - ஆழமான நீர்நிலைகள் இடுக்கண் - துன்பம்.

11. கொடியார் நெடுமாடக் குன்றளூர் - கொடிகள் கட்டிய நீண்ட மாடங்களோடு கூடிய குன்றளூரினது. குன்றளூர் என்பது இடும்பனது தலைநகரம். இதனையே சுவாமிகள் பெயர்க்குறையாகக் குன்றில் என்று குறித்தவாறு. பல விடங்களில் காண்க. கோலக்கரை இடியார்கடல் அடிவீழ்தரும் இடும்பாவனம் - அழகிய கரையை இடித்தலைப் பொருந்திய கடல் அடிக்கண் மடங்கி வீழும் இடும்பாவனம். அடி ஆயும் அந்தணர் - திருவடியின்பத்தைச் சிந்திக்கும் அந்தணர்கள். படியாற் சொன்னபாடல் - அவர் அவர் பக்குவத்திற்கேற்ப முறையால் சொன்ன பாடல் ஊதப்பறையும் மணல்போலப் பாடல் சொல்லப் பறையும்வினை என்பதாம்

திருநின்றியூர்

பதிகவரலாறு :

புள்ளிருக்குவேளூரை வணங்கிய புகலிவேந்தர் புகழான் நீண்ட நின்றியூருக்கு எழுந்தருளினார்கள். அங்கே எழுந் தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருவடிகளை ஆராககாதலோடு வணங்கினார்கள் 'சூலம் படை' என்னும் பதிகத்தை யருளிச் செய்தார்கள். அதில் நின்றியூர் நிமலரையலலாது எனது உள்ளம் வேறொன்றையும் உணராது எனவும், பாதம் பணிவார் அச்சம் பழி பாவம் இலராவர் எனவும் குறிப் பிடுவது அன்பருள்ளத்திற்குப் பெருவிருந்து

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 18**

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலமபடை சுணணபபொடி சாநதஞசுடுநீறு
பாலமமதி பவளசசடை முடிமேலதுபணடைக
காலனவலி காலினஞெடு போககிககடிகமழும
நீலமமலாப பொயகைநினறி யூரினனிலையோககே 1

அசசம்மிலா பாவம்மிலா கேடுமமிலரடியாா
நிசசமமுறு நோயும்மிலா தாமுநநினறியூரில்
நசசமமிட றுடையாா நறுங கொனறைநயநதாளும
பசசமமுடை யடிகடிருப பாதமபணிவாரே 2

---

1. *காலன்வலி போக்கி, நின்றியூரின் நிலையோர்க்கு, சூலம் படை, சுண்ணப்பொடிசாந்தம் சுடுநீறு, மதி முடிமேலது என்க. நிலையோர்-நிலைபெறுதலை யுடையார். சுண்ணப் பொடி யும் சாந்தமும் நீறேயாம், பால் அம்மதி - பால்போலும் அழகிய மதி, அம் தவிர்வழி வந்த சாரியையுமாம். பண்டைக்காலன் என்றது இப்போது சிவனடியார்மேல் செல்லும் முனைப்பற்று இருக்கின்ற நிலையை உளத்தடைதது.*

2. *நின்றியூரில் அடிகள் திருப்பாதம் பணியும் அடியார் அச்சமுதலாயின இலராவர் எனக்கூட்டுக அசசம்இலர் என்றது தமக்கு உறுதுணையாவார் ஒருவரைப் பெற்றமையால். இந்*

பறையினொலி சங்கினொலி பாங்காரவுமார
அறையுமொலி யெங்குமவை யறிவாரவர்தன்மை
நிறையும்புனல் சடைமேலுடை யடிகணின்றியூரில
உறையுமிறை யல்லதென துள்ளமுணராதே 3

பூண்டவ்வரை மார்பிற்புரி நூலன்விரிகொன்றை
ஈண்டவ்வத ளுடுமொரு பாலம்மதியதனைத்
தீண்டும்பொழில் சூழ்ந்ததிரு நின்றியதுதனில்
ஆண்டகழ றொழிலல்லது வறியாரவரறிவே. 4

நிலையை அப்பர் சுவாமிகளும் 'சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்தும்' என்னும் பதிகத்து 'அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை அஞ்சவருவது மில்லை என்றமை' காண்க. பாவம் இலர் - பிராரத்த நுகர்ச்சிக் கண்ணும் இவர்கள் இது செய்தார் யானிது செய்தேன் என்னும் தருக்கதின்றிச் செய்வாகள் ஆதலின் மேல்வினைக்கு வித்துமாகும் பாவம் இலர். கேடும் இலர் - அவ்வினை காரணமாக வரும் கேடும் இலராவா. நிச்சம் - நிதயம். நோய் - துன்பங்கள். நச்சம் - நஞ்சு. அம் சாரியை. நறுங்கொன்றை நயந்து - மணம் பொருந்திய கொன்றைப்பூவை விரும்பி. ஆளும் - அதனை விரும்பி அன்போடு சாததும் அடியார்களை ஆளுகின்ற பச்சம் உடை அடிகள் - பட்சமுடைய பெருமான். பச்சம், பக்ஷம் என்பது எதுகை நோக்கித் திரிந்து நின்றது.

3. பாங்குஆரவும் - பக்கங்களில் மிகவும் அறையும் ஒலி மிக அடிததலால் உண்டாகும் (ஏனைய) ஒலிகள். இவை தோற்கருவி ஒலிகள். அறிவார் அடிகள் இறை அவர் தன்மை யல்லது உள்ளம் உணராது என முடிக்க, எங்கும் அவை யறிவார் - எவரும் அவ்வொலியினை அறிபவர், என் உள்ளம் உணராது என்பது எங்குங் காண்பது அவனுருவே ஆதலின்.

4. பூண்டவ்வரை மார்பு - அணிகளைப்பூண்ட மலைபோலத் திண்ணிய மார்பு பூண்டவ்வரை விரித்தல் விகாரம். ஈண்ட - செறிய. கொன்றை ஈண்ட மதி அதனைத தீண்டும் பொழில் சூழ்ந்த திருநின்றி எனக் கூட்டுக திருவடியைத் தொழு தாலல்லது அவா அறிவான அறியார் என ஆன்மாக்கள் அருளே கண்ணாகக் காணும் ஆற்றல் விளக்கியவாறு

குழலினனிசை வணடினனிசை கணடுகுயிலகூவும
நிழலினனெழி ருழநதபொழில சூழநதநினறியூரில
அழலினவல னஙகையது வேநதியனலாடும
கழலினனொலி யாடுமபுரி கடவுளகளைகணணே 5

மூரனமுறு வலவெணணகை யுடையாளொருபாகம
சாரனமதி யதனோடுடன சலவஞசடைவைதத
வீரனமலி யழகாரபொழின மிடையுநதிருநினறி
பூரனகழ லலலாதென துளளமுணராதே 6

பறறியொரு தலைகையினி லேநதிபபலிதேரும
பெறறியது வாகிததிரி தேவாபெருமானா
சுறறியொரு வேஙகையத ளோடுமபிறைசூடும
நெறறியொரு கணணாநினறி யூரினனிலையாரே 7

* * * * 8

---

5. பாடுவாரைப்பார்த்து மற்றவர்க்கும் பாடத் தோன்று வதுபோலக் குழலிசையும் வண்டிசையும் கேட்டுக் குயில் கூவு கின்றன. நிழலின் எழில் தாழ்ந்த பொழில் - ஒளியும் நிழலும் விரவித் தோன்றும் நிலை சித்திரப்பூம்படாம் விரித்தது போலு மாகலின் நிழலின் எழில் தாழ்ந்த பொழில் என்பர். அழலின் வலன் - வலமாகச் சுற்றியெரியும் மழு ஆடும்புரி கடவுள் - ஆடுகின்ற விரும்பத்தக்க கடவுள். களைகண்-நமக்கு ஆதாரம்.

6 மூரல் முறுவல் - மிகச் சிறிய புன்சிரிப்பு. சலவம் - கங்கை கழலைப்பற்றிய உள்ளத்திற்கு, வேறொன்றையும் உணர முடியாமையானும் உணர்ந்து ஆகவேண்டுவது இன்மையானும் உளளம் உணராது என்றார்.

7. தலை கையினில் பற்றி ஏந்தித் தேரும் பெற்றி யதுவாகிய திரிகின்ற தேவர் பெருமானார் என இயைக்க பலி பெற்றியதுவாகி எனவே அப்பெற்றி அவர்க்கு இயல்பன்மை யும், தாருகாவனத்து முனிவர்களபால் வைத்த தடையிலாக் கருணையேகாரணம் என்பதும் வெளிப்படை. சுற்றி - அரையைச் சுற்றி வேஙகை - புலித்தோல்.

8. * * * *

நலமலா மேலானெடு ஞாலமமதுவுணடான
அலலரென வாலரென நினறுமமறிவரிய
நெலலினபொழில சூழநதநினறி யூரினனிலையாரெம
செலவரடி யலலாதென சிநதையுணராதே 9

நெறியிலவரு பேராவகை நினையா நினைவொனறை
அறிவிலசம ணதருரை கேடடுமமயராதே
நெறியிலலவா குறிகணணினை யாதேநினறியூரில
மறியேநதிய கையானடி வாழததுமமதுவாழத்தே. 10

குனறமமது வெடுததானுட ரேனுநநெரிவாக
நினறஙகொரு விரலாலுற வைததானினறியூரை
நனறாதரு புகலிததமிழ ஞானமமிகுபநதன
குனறாததமிழ சொலலககுறை வினறிநிறைபுகழே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 நல்ல மலர் நல்லம் மலராயிற்று மலர்மேலான்பிரமன். ஞாலமது உண்டான் திருமால் அல்லர் என ஆவர் என தலைவர் அல்லர் எனவும் தலைவர் ஆவர் எனவும் தாமே தருக்கி நின்று.

10 நெறியில் வரும் - தொன்றுதொட்டுக் குரு காட்டிய குரு நெறியினின்று பயில்வதால் வருகின்ற பேராவகை நினையா நினைவொன்றை அறிவில் சமண் ஆதர் - பேராதே மறவாதே தனமயமாய இருந்து நினைக்கப்படும் ஒருபொருளை அறியும் அறிவுஅற்ற சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள். மயராது - மயங்காது நெறியில்லவா - தமக்கென்று உண்மை நெறியில்லாதவர்களாகிய புறச்சமயிகள். குறிகள் - அடையாளஙகள். மறி - மான்.

11 உற - பொருந்த ஞானம்மிகு பந்தன்-ஞானசம்பந்தன் இசசொல் ஞானசம்பந்தன் எனபதற்குப் பொருள் காடடியது போலும் குன்றாத் தமிழ் - எஞ்ஞான்றும் திருவருள் குறையாத தமிழ

திருக்கழுமலம்

திருவிராகம்'   பண - நட்டபாடை

பதிகம் :   எண் 19

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறையணிபடர்சடை முடியிடைபெருகிய புனலுடையவனிறை
இறையணிவளையிணை முலையவளிணைவன தெழிலுடையிடவகை
கறையணிபொழினிறை வயலணிகழுமல மமர்கனலுருவினன்
நறையணிமலர்நறு விரைபுல்குநலமலி கழறொழுதன்மருவுமே   1

பிணிபடுகடல்பிற விகளறலெளிதுள ததுபெருகியதிரை
அணிபடுகழுமல மினிதமர்அனலுரு வினனவிர்சடைமிசை
தணிபடுகதிர்வள ரிளமதிபுனைவனை யுமைதலைவனைநிற
மணிபடுகறைமிட றனைநலமலிகழ லிணைதொழன்மருவுமே   2

1. இறை - முன் கை. இணை முலையவள் இணைவனது - பரஞானம் அபரஞானம் என்ற இரண்டு முலைகளையுடைய உமாதேவியோடு இணைபவனாகிய சிவனது. கறையணிபொழில் - நிழல மிக்க பொழில் நறையணிமலர் - தேனோடுகூடிய அழகிய மலர். உலகீர்! இடமாகிய கழுமலம் அமர் கனல் உருவினனது கழல்தொழுதலை மருவும் எனக்கூட்டுக மருவும்-பொருந்துங்கள்.

2. பிணிபடுகடல் பிறவிகள் - ஆதிஆனமிகம் முதலிய பிணிகளோடு தொடக்குண்ட கடல் போன்ற பிறவிகள் தன்னகப்பட்டாரை மீளவிடாதே மேலும் மேலும் பிணிக்கின்ற பிறவிக்கடல் என்றுமாம் அறல் - நீங்குதல். அது பெருகிய திரை உளது - அப்பிறவிக்கடல் மிகப் பெருகுகின்ற அலைகளை யுடையது. அனல் உருவினனாகிய மதிபுனைவனை, உமை தலைவனை, கறைமிடறனை, கழலிணை தொழல் மருவும் எனக் கூட்டுக. புனைவன் - சூடுபவன். நிறமணி படும் கறை மிடறன் - ஒளிபொருந்திய நீலமணிபோலும் விடம்பொருந்திய கழுத்தினை யுடையவன். நலம் - வீட்டின்பம்,

வரியுறுபுலியதளுடையினன்வளர்பிறை யொளிகிளர்கதிர்பொதி
விரியுறுசடைவிரைபுனர்பொழிலவிழவொலி மலிகழுமலமமர்
எரியுறுநிறவிறை வனதடியிரவொடு பகல்பரவுவர்தம
தெரியுறுவினைசெறி கதிர்முனையிருள்கெட நனிநினைவெய்துமதே 3

வினைகெடமனநினை வதுமுடிகெனினனி தொழுதெழுகுலமதி
புனைகொடியிடைபொரு டருபடுகளிறின துரிபுதையுடலினன
மனைகுடவயிறுடை யனசிலவருகுறள் படையுடையவன்மலி
கனைகடலடைகழு மலமமர்கதிர்மதி யினனதிகழல்களே 4

3. வரியுறுபுலிஅதள் - கோடுகள் பொருந்திய புலித்தோல். வளர்பிறையையும் கதிரையும் பொதிந்த விரியுறுசடையை யுடைய இறைவன் கழுமலம் அமர் இறைவன் எனத் தனித தனிக் கூட்டுக எரியுறு நிற இறைவன் - தீவண்ணன். பரவுவர் தமது நினைவெய்தும் எனக்கூட்டுக. எரியுறுவினை - வருத்து கின்ற நல்வினை தீவினைகள். கதிர்முனை இருள் - ஒளிப்பொரு ளாகிய சூரியனையும் வெறுத்தோட்டுகின்ற இருள் என்றது ஆணவமலம் என்றவாறு. நனி நினைவெய்தும் - தயிலதாரை போல இடைவிடாது இறைவன் நினைப்பெய்தும்.

4. குலமதிபுனை - உயர்நத பிறைமதியை அணிந்த. கொடியிடை - சுற்றிக் கொணடிருக்கின்ற காட்டுக்கொடி களினிடையே பொருள்தரு படுகளிறினது - பல பொருள்களைக் கொண்டு வருகின்ற இறந்த யானையினது உரி - தோல். இவருடைய மேனியின் செவவொளியைக் களிற்றின் கருந் தோல் புதைத்தது என்பதாம் மனைகுட வயிறு உடையன குறள் படை - வீட்டுக்குடம்போன்ற வயிறு உடையனவாகிய பூதப்படைகள் கதிர் மதியினன் - சூரியனையும் சந்திரனையும் தமது திருக்கண்களாகப் படைத்தவன். உடலினன், உடையவன, மதியினன், கழல்கள். வினைகெட மனநினைவது முடி கெனின், நனிதொழுது எழு எனக்கூட்டுக. மனநினைவிற்கு எல்லாம் காரணமாகிய வினைகள் கெடவும், மனம் நினைப்பற்று அழிந்துபோகவும், விரும்பின், கழல்களைத்தொழுதெழு என்று நெஞ்சை நோக்கி அறிவிததவாறு. முடிக எனின் என்பது முடிகெனின் எனத் தொகுததல் விகாரம் பெற்றது. முடியு மாயின் எனப் பொருள் காண்பதும் உண்டு. பொருந்துமேல் கொள்க.

தலைமதிபுனலவிட வரவிவைதலைமைய தொருசடையிடை யுடன
நிலைமருவவொரிட மருளினனிழனமழு விடையழலகணையினன
மலைமருவியசிலை தனினமதிலெரியுண மனமருவினனல
கலைமருவியபுற வணிதருகழுமல மினிதமா தலைவனே 5

வரைபொருதிழியரு விகளபலபருகொரு கடலவரிமணலிடை
கரைபொருதிரையொலி கெழுமியகழுமல மமாகனலுருவினன
அரைபொருபுலியத ளுடையினனடியிணை தொழவருவினையெனும
உரைபொடிபடவுறு துயாகெடவுயருல கெயதலொருதலைமையே 6

முதிருறுகதிாவள ரிளமதிசடையனை நறநிறைதலைதனில
உதிருறுமயிாபிணை தவிாதசையுடைபுலி யதளிடையிருளகடி
கதிருறுசுடரொளி கெழுமியகழுமல மமாமழுமலிபடை
அதிருறுகழலடி களதடிதொழுமறி வலதறிவறியமே 7

5 இடமருளினன், கணையினன், மருவினன் தலைவன எனப்பொருந்த முடிக்க. தலைமதி - ஒருநாட்பிறை தலைமையது ஒருசடைஇடை - தலைமையதாகிய சடைககாட்டின் நடுவில். பகைபட்டபொருளாகிய மதி அரவு இவைகளைப் பகை நீஙகி வாழ ஓரிடதது அருளினன என்பது குறிததவாறு நிழல மழு - ஒளிவிடுகின்ற மழு. மலை மருவிய சிலைதனில் - மேருமலையாகிய விலலில் மதில் - முபபுரங்கள மனம் மருவினன - மனம் பொருநதினன். நலகலை மருவிய புறவு-நல்லகலைமான்கள பொருந்திய சிறுகாடு புறவம் என்ற தலப்பெயாக் காரணம் புலப்படும்.

6. கழுமலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தீவண்ணப்பெருமானின் திருவடியைத் தொழ, வினை யென்னும் சொல்லும் பொடிபட உயர்ந்த உலகத்தை யடைதல் துணிபு என்கின்றது. அருவிகள் பல பருகு ஒருகடல் - பல அருவிகளைப பருகுகின்ற பெரியகடல். திரை ஒலி கெழுமிய கழுமலம் - அலையோசையோடு எப்பொழுதும் கூடியிருக்கிற சீகாழி. உரையும் பொடிபடவே அதன் பொருளாகிய வினைபொடிபடுதல் சொல்லாமலேயமையும் என்பதாம்.

7. நற நிறை தலைதனில் - தேனிறைந்த திருமுடியில். முதிா உறுகதிர் வளர் இளமதி - முதிர்ச்சியடையும் கதிர்கள் வளரும்

கடலெனநிறநெடு முடியவனடுதிற றெறவடிசரணென
அடனிறைபடையரு ளியபுகழரவரை யினனணிகிளர்பிறை
விடநிறைமிடறுடை யவன்விரிசடையவன் விடையுடையவனுமை
உடனுறைபதிகடன் மறுகுடையுயர்கழு மலவியனகரே 8

கொழுமலருறைபதி யுடையவனெடியவ னெனவிவர்களுமவர்
விழுமையையளவறி கிலரிறைவிரைபுணர் பொழிலணிவிழவமர்
கழுமலமமர்கன லுருவினனடியிணை தொழுமவருருவினை
எழுமையுமிலநில வகைதனிலெளிதிமை யவர்வியனுலகமே 9

இளைய ஒருகலைப்பிறைச்சடையை யுடையவனை, உதிர் உறு மயிர்பிணை - உதிரததக்க மயிர்கள் உதிராதே பிணைந்திருக்கும், தவிர தசையுடை புலியதள - கழன்ற தசையையுடைய புலித் தோலை உடுதத இடை - இடையினை யுடையவனை. இடை என்பது உடையானைக்காட்டி நின்றது படையையும் கழலையும் உடைய அடிகள். அடிகளின திருவடியைததொழும் அறி வல்லது பிறவற்றை யறியோம் என்று உறைதததிருத் தொண்டைக் கூறியருளியவாறு.

8. கடல் என நிறநெடு முடியவன் - கடலை ஒத்த நிறத்தை யுடைய நீணட கிரீடததை யணிந்தவனாகிய இராவணன். அடுதிறல் தெற - கொலைப்பாவம் நீஙக; வருத்துந்தன்மை தொலைய எனறுமாம். அடி சரண் என - திருவடியே அடைக் கலமாவது என்று கூற அடல் நிறை படை - கொலை நிறைந்த படையாகிய சந்திரகாசம் என்னும் வாள். அரவு அரையினன் - பாம்பை இடுப்பிலணிந்தவன். கடல் மறுகு உடை - கடலுங கலங்குதலை உடையகாலத்து.

9 கொழுவிய தாமரைமலரை உறையுமிடமாக உடைய பிரமன் நெடியவன் - திருமால் அவன் - சிவன். விழுமை - பெருமை இறையளவு அறிகிலர் எனவும், நிலவகைதனில் வினை எழுமையும் இல, இமையவர் வியன உலகம் எளிது எனவும் இயைத்துப் பொருளகாண்க

அமைவனதுவரிழு கியதுகிலணியுடை யினரமணுருவாகள
சமையமுமொருபொரு ளெனுமவைசலநெறி யனவறவுரைகளும
இமையவாதொழுகழு மலமமரிறைவன தடிபரவுவாதமை
நமையலவினைநல னடைதலினுயாநெறி நனிநணுகுவாகளே 10

பெருகியதமிழவிர கினனமலிபெயரவ னுறைபிணாதிரையொடு
கருகியநிறவிரி கடலடைகழுமல முறைவிடமெனநனி
பெருகியசிவனடி பரவியபிணைமொழி யனவொருபதுமுடன
மருவியமனமுடை யவாமதியுடையவா விதியுடையவாகளே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10 அமைவன - பொருந்துவனவாகிய. துவா இழுகிய துகிலினா - காவி ஆடையராகிய புததர் அமண உருவாகள - சமணர்கள். ஒருபொருளெனும் சமயமும, அறவுரைகளும் ஆகிய அவை சலநெறியன - மேற் கூறிய புததரும் சாககியரும் ஒருபொருளாகக் கூறும் சமயஙகளும், அவற்றில் அவாகள கூறும தாமோபதேசங்களும் ஆகிய அவைகள் வஞ்சனை மாராககத்தை வகுப்பன நமையல - வருததா 'நமைப்புறுபிறவிநோய' என்னும் சூளாமணிப்பகுதியும் இபபொருட்டாதல் காணக 'நும்மால் நமைப்புண்ணேன்' என்ற அபபர் வாக்கும் நினைவுறததக்கது. வினை நலன் அடைதலின் நமையல நனி உயர்நெறி நணுகுவர்கள் என இயைக்க

11 தமிழ விரகினனாகிய பெயரவன் பரவிய மொழிகள் பத்தும் மருவிய மனம் உடையவர் மதியுடையர் விதியுடையவர்கள் எனப் பொருள் கூட்டுக. மலிபெயரவன் - நிறைந்த புகழ் உடையவன். உறை பிணா திரையொடு - நீர்ததுளிகளோடு மடங்குகின்ற அலைகளோடு பிணைமொழியன - அன்பு பூட்டிய மொழிகள்.

திருவீழிமிழலை

திருவிராகம். பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 20**

திருச்சிற்றம்பலம்

தடநிலவிய மலைநிறுவியொர் தழலுமிழ்தரு படவரவுகொ
டடல்சுரரொடம ரர்களலைகடல்கடை வுழியெழுமிகுசின
விடமடைதருமிட றுடையவன்விடைமிசை வருமவனுறைபதி
திடமலிதருமறை முறையுணர்மறையவர் நிறைதிருமிழலையே 1

தரையொடுதிவிதல நலிதருதகுதிற லுறுசலதரனது
வரையனதலைவிசை யொடுவருதிகிரியை யரிபெறவருளினன்
உரைமலிதருசுர நதிமதிபொதிசடை யவனுறைபதிமிகு
திரைமலிகடல்மண லணிதருபெறுதிடர் வளர்திருமிழலையே 2

1 முதல் மூன்றடிகளில் தேவர்கள் பாற்கடல் கடைய விடம் எழுந்த வரலாறு அறிவிக்கப்படுகிறது. தடம் நிலவிய மலை - விசாலமாகிய மந்தரமலை. அரவுகொடு அடல் அசுரரொடு அமரர்கள் அலை கடல் கடைவுழி எனப்பிரிக்க. திடம் - மன உறுதி. மறையவர் என்ற பெயர் மறையைமுறையே உணர்தலால் வந்தது எனக் காரணக்குறியாதல் விளக்கியவாறு

2 முதல் இரண்டடிகள் சலந்தரன சிரங் கொய்த சக்கரத்தைத் திருமாலுக்கருளியது குறிக்கப்படுகிறது. திவிதலம் - விண்ணுலகம் சலதரன-சலந்தராசுரன். வரையன தலை- மலையையொத்த அவனது தலை. திகிரி - சக்கராயுதம், திருமால் ஆயிரம் தாமரை கொண்டு அருச்சித்தமைக்காகச் சக்கராயுதம் அருளினர் என்பது இத்தலவரலாறு. உரைமலிதரு - புகழ் மலிந்த - சுரநதி - தேவகங்கை. கடற்கரை மணல் மேடுகள் நிறைந்த திருமிழலை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. அவர்கள் காலத்து இத்தலம் நெய்தல் வேலியாக இருந்திருக்கும் போலும்.

மலைமகடனையிகழ வதுசெயதமதியறு சிறுமனவனதுயா
தலையினொடழலுரு வனகரமறமுனி வுசெயதவனுறைபதி
கலைநிலவியபுல வாகளிடாகளைதரு கொடைபயிலபவாமிகு
சிலைமலிமதிளபுடை தழுவியதிகழபொழில வளாதிருமிழலையே 3

மருவலாபுரமெரி யினினமடிதரவொரு கணைசெலநிறுவிய
பெருவலியினனல மலிதருகரனுர மிகுபிணமமாவன
இருளிடையடையுற வொடுநடவிசையுறு பரனினிதுறைபதி
தெருவினிலவருபெரு விழவொலிமலிதர வளாதிருமிழலையே 4

அணிபெறுவடமர நிழலினிலமாவொடு மடியிணையிருவாகள
பணிதரவறநெறி மறையொடுமருளிய பரனுறைவிடமொளி
மணிபொருவருமர கதநிலமலிபுன லணைதருவயலணி
திணிபொழிறருமண மதுநுகரறுபத முரறிருமிழலையே 5

3. முதல் இரண்டடிகளில் பிரமன் சிரங் கொய்த வரலாறும் அக்கினியைக் கையரிந்த வரலாறும் குறிக்கப் படுகின்றன. மதியறு சிறுமனவன் - புத்திகெட்ட சிறுமனத்தை யுடைய பிரமன் உயர்தலை - உச்சித்தலை அழல் உருவன கரம் - தீவடிவினனாகிய அக்கினியினது கை சிலை மலிமதிள் - மலையைப் போன்ற மதில்கள். இத்தலத்திலுள்ள கொடையாளிகள புலவர்களின் துன்பங்களைக் களைகின்றாகள்

4. இது இறைவனது திரிபுரமெரித்த வீரத்தையும் கை வண்மையையும் இடுகாட்டில் நடமாடிய செயலையும் குறிப்பிடுகிறது. மருவலர் - பகைவர், திரிபுராதிகள. நலம் மலிதரு கரன் - நன்மை மிகுந்த திருக்கரங்களை யுடையவன். உரமிகுபிணம் - வலிமைமிக்க பிணங்கள் அமர்வன இருள இடை அடை உறவொடு நடை விசை உறு பரன எனப்பிரிக்க

5. இது ஆலின்கீழ அறம் நாலவர்க்கு உரைத்தவரலாறு அறிவிக்கிறது. வடமர நிழல் - ஆலநிழல் அமர்வு - விருப்பம் இருவர்கள் - சனகா சனந்தனர் இருவரும், இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் இருவர் இருவராக இருந்தமை கருதற் குரியது. மறை - இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்துகாட்டும் அநுபவ நிலை. பொழில்தரு மணமது நுகர் அறுபதம் முரல் திருமிழலை எனப்பிரிக்க.

வசையறுவலிவன சரவுருவதுசெயது நினைவருதவமுயல
விசையனதிறலமலை மகளறிவுறுதிற லமாமிடலகொடுசெயது
அசைவிலபடையருள புரிதருமவனுறை பதியதுமிகுதரு
திசையினினமலாகுல வியசெறிபொழிலமலி தருதிருமிழலையே 6

நலமலிதருமறை மொழியொடுநதியுறு புனலபுகையொளிமுதல
மலரவைகொடுவழி படுதிறமறையவ னுயிரதுகொளவரு
சலமலிதருமற லிதனுயிர்கெடவுதை செயதவருறைபதி
திலகமிதெனவுல குகளபுகழதருபொழி லணிதிருமிழலையே 7

அரனுறைதருகயி லையைநிலை தலைவது செயததசமுகனது
கரமிருபதுநெரி தரவிரலிறுவிய கழலடியுடையவன
வரனமுறையுலகவை தருமலாவளாமறை யவனவழிவ ழுவிய
சிரமதுகொடுபலி திரிதருசிவனுறை பதிதிருமிழலையே. 8

6 இது விசயன வீரததை உமாதேவிககுக் காட்டிப் பாசுபதம் அருளிய வீரம் குறிப்பிடுகிறது வசையறு வலி - குற்றமற்ற வலிமை வனசர உருவு - வேடஉருவம், நினைவரு தவம் - முனிவா எவரும் நினைததற்கரிய கடுந்தவம், மிடல் - வலிமை, அசைவில படை - தோற்காத பாசுபதாஸதிரம்.

7 இது மாாக்கண்டேயற்காகக் காலனை உதைதத வரலாற்றைக் கூறுகிறது மறைமொழியொடு - வேதமந்திரங் களோடு நதியுறுபுனல் - தேவகங்கையின திருமஞ்சனதீாத்தம். புகை ஒளி முதல் - தூபம் தீபம் முதலான ஆராதனைப் பொருள் கள் மறையவன் - மாாக்கணடேயன, சலம் மலிதரு மறலி - வஞ்சம் மிகுந்த இயமன். உலகுகள் திலகம் இது எனப் புகழ் தரு பொழில் அணிமிழலை என மாறிக் கூட்டுக

8. இது வழக்கம்போல இராவணன் வரலாறு கூறுகிறது. தசமுகன - இராவணன. வரனமுறை உலகவைதரும் மலர்வளா மறையவன - அந்தந்த ஆன்மாக்களுக்கு வகுக்கபபெற்ற நியதி தததுவத்தின் வழிநின்று உலகம் உடல் போகம் இவற்றைப் படைககின்ற பிரமன். வழிவழுவிய - உமாதேவியாரை இகழ்ந்த தாகிய தவறு இழைத்த.

[illegible] ளவிடவொழியவொ
[illegible] வருவரனமுறை
[illegible] உறைபதி
[illegible] திருமிழலையே 9

[illegible] சமணவிரகினா
[illegible] மிகவருளிய
[illegible] புடைதழுவியபுவி
[illegible] செறிவொடு திகழ்திருமிழலையே 10

[illegible] உறைதரு திருமிழலையை[illegible]
[illegible] தமிழ்விரகனதுரையொருபதும
[illegible] கலைமகள சயமகள
[illegible] புகழ்மகளிசைதர [illegible] நிலனிடையினிதமர்வரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 இது அயனும் மாலும் அறியாத அழல் உருவாய் நின்ற வரலாற்றை அறிவிக்கிறது. மலர்மகள் மகிழ்கணவன் - திருமகள் மகிழும் கண்ணனாகிய திருமால். தழல் நிகழ்வதொரபடி உருவது வர - தீப்பிழம்பாக ஒளிரும் திருமேனி பொருந்த, வெளி உருவிய அவன - ஆகாயத்தைக் கடந்த அவன், செயம் நிலவிய மதில் - வெற்றி விளங்குகின்ற மதில்.

10 இது சமணர்கெட அடியவர்க்கருளியதை யறிவிப்பது. இகழ் உரு - பிறரால் இகழத்தக்க வடிவம். துவர் உடை உடல் பொதிபவர் - உடல் முழுவதும் போர்த்து மூடும் சமணர். சுரர்தரு நிகர் கொடையினர் - கற்பக விருட்சத்தை யொத்த கொடையினை யுடையவர்.

11. இது பயன்கூறித் திருக்கடைக் காப்பருளுகிறது. தன மிகு மனர் - செல்வம் மிகுந்த மனத்தை யுடையவர். சிரபுரம் - சீகாழி. இப்பதிகத்தைப் பரிவொடு பயில்வார் திருமகள் கலைமகள் வெற்றிமகள் புகழ்மகள் பொருந்தப் பூமியில் நீடு வாழ்வார் என்பதாம்.

திருச்சிவபுரம்

பதிகவரலாறு :

திருநறையூர்ச் சித்தீச்சரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பதிகப்பணி செய்து, திருஅரிசிற்கரைப்புத்தூர் இருக்கின்ற காலத்து, திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருச்சிவபுரத்திற்கு எழுந்தருளினார்கள். இத்தலம் திருமால் வெள்ளைப்பன்றியாய்ச் சிவபெருமானை வழிபட்ட தலமாதலின் அங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் திருவடியை வணங்கிப் 'புவம் வளி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்

இப்பதிகம் சிவனே ஐந்தொழிலை ஆற்றும் முதல்வன பதவிகளில் இருப்பார் அனைவரும் சிவன் அருளைத் தாங்கி நின்றே ஆற்றுகின்றனர் அச்சிவனை அடையும் நெறிகள் தாசமார்க்கம் சகமார்க்கம சற்புத்திரமார்க்கம் சன்மார்க்கம என்பன அவ்வந்நெறிகளில் வழுவாது நின்றோர் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமாகிய முத்திகளை எய்துகின்றனர் அவனைச் சிவபுரத்தில் வழிபடுகின்றவர்கள நிலமிசை நிலை பெறுவர், கலைமகள், அலைமகள், செயமகள் அருள் பெறுவர். எல்லா நன்மையும் பெறுவர் என்கின்றது இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் பொங்குமிசைத் திருப்பதிகம என்பார்கள்.

திருவிராகம். பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 21**

திருச்சிற்றம்பலம்

புவம்வளிகனல்புனல் புவிகலையுரைமறை திரிகுணமமர்நெறி
திவமலிதருசுரா முதலியாதிகழ்தரு முயிரவைபவைதய
பவமலிதொழிலது நினைவொடுபதுமனன் மலரதுமருவிய
சிவனதுசிவபுர நினைபவர்செழுநில னினினிலைபெறுவரே 1

1. இது இறைவனே சிருட்டித்தொழில இடையறாது நிகழ்த்தத் திருவுள்ளங்கொள்கின்றார் அத்தொழிலைச் செய்யும் பிரமன் அந்தப்பாவனையில் இருந்து சிருட்டிக்கின்றான். ஆதலால்

மலைபல வளர்தரு புவியிடை மறைதரு வழிமலி மனிதர்கள்
நிலைமலி சுரர்முதல் உலகுகள் நிலைபெறு வகைநினை வொடுமிகும்
அலைகடல் நடுவறி துயிலமர் அரியுரு வியல்பரன் உறைபதி
சிலைமலி மதில்சிவ புரநினை பவர்திரு மகளொடு திகழ்வரே

பவமலி தொழிலது நினைவொடு இருக்கும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபுரத்தை நினைப்பவர் நிலைபேறான வாழ்வடைவர் என்கின்றது. புவம், வளி, கனல், புனல், புவி - விண்ணாதி மண்ணந்தமாகிய ஐம்பெரும் பூதங்கள். புவம் - வான. கலை - எண்ணெண்கலைகள். உரைமறை - இறைவன் புகழைச் சொல்லும் வேதம். திரி குணம் - சத்துவம் முதலிய மூன்று குணங்கள். அமர்நெறி - விரும்பத்தக்க மார்க்கங்கள். திவம் - தேவலோகம். உயிரவை - தேவர் முதலாகத் தாவரம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட உயிர்கள் அவைதம பவமலி தொழிலது நினைவொடு - அவ்வவ் ஆன்மாக்களுடைய வினைக்கு ஈடாக அருளப்படுகின்ற பிறவிக்கேற்ற சிருட்டித் தொழிலின நினைவொடு நினைவொடு எனவே இறைவன் பிரமனைப்போல விகாரியாய்ப் படைப்பவனல்லன், இச்சையால் எல்லாம் இயங்குகின்றன என்பது. பதுமன் நனமலரது மருவிய சிவன் - தாமரை மலர் மேல் வீற்றிருக்கும் சிவன் சிவபெருமான் பிரமன் உருக்கொண்டு வீற்றிருப்பாரல்லர் இத்தகைய திருவுருவத்தைப் பிரமன் தியானித்தலான் சிருட்டி கைவரப்பெறுவன் என்பது

2. இது எல்லா உலகங்களும் தத்தம் கால எல்லை வரையில் நிலைபெறுக என்னும் திருவுள்ளக் குறிப்போடு பாற்கடல் மேல் பள்ளிகொள்ளும் திருமால் உருவின் இயல்போடு அரன் உறையும்பதி நினைப்பவர் திருமகளோடு திகழ்வர் என்கின்றது

உலகு நிலைப்பதற்கு மலை இன்றியமையாமையின் மலை பல வளர்தருபுவி எனப புவியை விசேடித்தார் மறைதரு வழிமலி மனிதர்கள் - வேதவிதியின்படி அக ஒழுக்கத்தையும், புறவொழுக்கத்தையும் வரையறுத்த மக்கள். நிலைமலிசுரர் - மக்களைக்காட்டிலும் வாழ்வால் நீடித்த தேவர்கள். முதல்உலகுகள் என்றது, விண்ணும் மண்ணும் கூறவே இடைப்பட்டனவெல்லாம் உணரவைத்தார், அறிதுயில் - யோகநித்திரை.

பழுதிலகடல்புடை தழுவியபடிமுத லியவுலகுகள்மலி
குழுவியசுரர்பிறர் மனிதர்கள் குலமலி தருமுயிரவையவை
முழுவது மழிவகை நினைவொடு முதலுரு வியல்பர னுறைபதி
செழுமணி யணிசிவ புரநகர் தொழுமவர் புகழ்மிகு முலகிலே 3

நறைமலி தருமள றொடுமுகை நகுமலர் புகைமிகு வளரொளி
நிறைபுனல் கொடுதனை நினைவொடு நியதமும் வழிபடு மடியவர்
குறைவில பதமணை தரவருள் குணமுடை யிறையுறை வனபதி
சிறைபுன லமர்சிவ புரமது நினைபவர் செயமகள் தலைவரே 4

சினமலி யறுபகை மிகுபொறி சிதைதரு வகைவளி நிறுவிய
மனனுணர் வொடுமலர் மிசையெழு தருபொரு ணியதமு முணர்பவர்
தனதெழி லுருவது கொடுவடை தகுபர னுறைவது நகர்மதிள்
கனமரு வியசிவ புரநினை பவர்கலை மகடர நிகழ்வரே 5

---

3 இது நிலம் முதலிய உலகுகள் முழுவதுமழியும்படி உருத்திராம்சத்தோடு எழுந்தருளும் இறைவன் பதியைத் தொழுமவர்புகழ உலகில் மிகும் என்கின்றது. கடல்புடை தழுவிய படி என்றது சங்கார கிருத்தியத்திற்குப் பயன்படும் தணணீரைக் கூறி விசேடித்தபடி. படி - பூமி. படி முதலிய உலகுகள் என்றது ஒடுக்க முறைக்கண் பிருதிவி முதலாயின முறையே தத்தம் காரணமாகிய மாயையில் ஒடுங்கும் முறை பற்றி. உயிரவை அவை முழுவதும் அழிவகை என்றது உயிர்கள ஒடுங்குதலை உயிர்களுக்கு என்றும் அழிவின்மையின். முதல் - இறைவனது உருவாகிய உருத்திரவடிவு.

4. இது அபிஷேக ஆராதனைப் பொருள்களோடு நியதியாக வழிபடும் அடியார்களுக்குக் குறைவிலாப் பதத்தைக் கொடுக்கும் மகேச்சுரனது பதியை வழிபடுமவர்கள் செயமகளுக்குத் தலைவராவர் என்கின்றது. நறை மலிதரும் அளறு - மணம் மிகுந்த சந்தனம். முகைநகுமலர் - முகையும் மலரும், புகை - தூபம். ஒளி - தீபம். நினைவொடு - ஈஸ்வர தியானத்தோடு. நியதமும் - ஒழுங்காக குறைவிலபதம் - சாமீபம், வனபதி - அழகிய நகரம். சிறைபுனல் - மதகுகளோடு கூடிய புனல். இது கிரியாவான்கள் பெறுபயன் கூறியது.

5. இது அகப்பகை ஆறும் வென்று ஐம்பொறி அடக்கி, பிராணவாயுவை ஒழுங்குபடுத்திய யோகியாக்குச் சாரூபந் தரும்

சுருதிகள்பலநல முதல்கலைதுகளறு வகைபயில்வொடுமிகு
உருவியலுலகவை புகழ்தரவழியொழு குமெயுறுபொறியொழி
அருதவமுயல்பவர் தனதடியடைவகை நினையரனுறைபதி
திருவருள்சிவபுர நினைபவர்திகழ்குல னிலனிடைநிகழுமே

கதமிகுகருவுரு வொடுவுகிரிடைவட வரைகணகமதென
மதமிகுநெடுமுக னமர்வளைமதிதிக ழெயிறதனுதிமிசை
இதமமர்புவியது நிறுவியவெழிலரி வழிபடவருள்செய்த
பதமுடையவனமர் சிவபுரநினைபவர் நிலவுவர்படியிலே

பரசிவன் பதியாகிய சிவபுரத்தை நினைப்பவர் சாரூபர்களாவார்கள் என்கின்றது. சினம்லி அறுபகை - கோபம் முதலிய உட்பகையாறும். இதனை அரிஷட்வர்க்கம் என்பர் வடநூலார். பொறி - ஐம்பொறிகள் பொறிகள் புலன்களைச் சென்று பற்று வதைத் தடுப்பது பிராணாயாமம் எனவே எனபதாம். மன்ன உணர்வு - தியானம். மலர் மிசை எழுதரு பொருள் - பிரம ரந்தரத்தின்கண்ணதாகிய சகஸ்ரதளத்தையுடைய தாமரை மலரின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் பேரொளிப் பிழம்பாகிய பொருளை. நியதமும்உணர்பவர் - அனவரதமும் அறிபவர்கள். தனது எழில் உருவு கொடு - தன்னுடைய அழகிய வடிவத்தைக் கொண்டு. என்றது கண்டக்கறையும் கங்கையும் ஒழிந்த சாரூபத்தை. கனம் - மேகம்.

6. வேதம் முதலான கலைகளைக் குற்றமறப்பயின்று உலகம் புகழ, பொறிவாயில் அவித்து, அருந்தவம் முயல்வார்கள் திருவடி ஞானத்தைப்பெறத் திருவுளங்கொண்டருள்கின்ற பரமசிவன் உறை பதியைச் சிந்திப்பவர் குலம் நிலத்திடை நீடுவாழும் என்கின்றது. பலநலமுதலகலை - பலவாகிய நன்மைகளைக் கருதுகின்ற கலை. துகள்அறுவகை - சந்தேக விபரீதங்கள் அறும்படி. உருவு இயல் - தோற்றத்தின் அழகு. தனது அடி அடைவகை இது சாயுச்சியம் அளிப்பது அறிவித்தது.

7. ஆதிவராகமான அரிவழிபட அருள்செய்தவரது சிவபுரத்தை நினைபவர் என்றும் விளங்குவர் என்கின்றது. கதம் மிகு - கோபம் மிகுந்த கருவுருவொடு - கறுத்த மேனியோடு உகிர்இட - நகங்களைப்பறிக்க. மதம் மிகு நெடு முகன் அமர் - மதம் மிக்க நீளமான முகத்திலே இருக்கின்ற. வளைமதி திகழ்

அசைவுறு தவமுயல வினிலயனருளினில வருவலிகொடுசிவன
இசைகயிலையையெழு தருவகையிருபது கரமவைநிறுவிய
நிசிசரனமுடியுடை தரவொருவிரலபணி கொளுமவனுறைபதி
திசைமலிசிவபுர நினைபவாசெழுநில னினிகழவுடையரே 8

அடனமலிபடையரி யயனெடுமறிவரி யதொரழனமலிதரு
சுடருருவொடுநிகழ தரவவாவெருவொடு துதியதுசெயவெதிா
விடமலிசளநுத லமாகணதுடையுரு வெளிபடுமவனகா
திடமலிபொழிலெழில சிவபுரநினைபவா வழிபுவிதிகழுமே 9

குணமறிவுகணிலை யிலபொருளுரைமரு வியபொருளகளுமில
திணமெனுமவரொடு செதுமதிமிகுசம ணருமலிதமதுகை
உணலுடையவருணா வருபரனுறைதரு பதியுலகினில
கணமருவியசிவ புரநினைபவரெழி லுருவுடையவாகளே 10

எயிறு - பிறைமதியை யொத்த கோரப்பல். நுதி - நுனி. இதம் அமா புவி - இன்பததோடு இருக்கின்ற பூமி ஆதிவராக உருவெடுதத திருமாலின சகதி பூமியாதலின், அவள் வராகத தநததில் இதமாக இருநதாள் என்றுா பதம் - திருவடி.

8 இது பிரமன் அருளால் வநத தவவலிமையைக்கொண்டு இறைவனது கைலையையெடுதத இராவணனது முடியைநெரித்த முதல்வன நகரததை நினைபவா உலகததில என்றும் வாழ்வர் எனகினறது. அசைவுஉறுதவம் - வருததம்மிக்க தவம் முயல் வினில் - முயன்றதால் நிசிசரன் - இராவணன்

9 அயன மால் இவாகளுககிடையே அழல் வணணராய்த் தோன்றி, அவாகள் துதிசெயயக் கணணுதல் கணடக் கறை யோடு கூடிய தனதுருவத்தைக்காட்டிய இறைவன் நகரததை நினைப்பவா வைததபடி உலகம் நடககும் எனகின்றது. அடல் மலிபடை - வலிமைமிக்க சக்கரம். அவர் வெருவொடு துதி அது செய்ய - அவர்கள அச்சததோடு துதிக்க (அதற்காக இரங்கி) வெளிபடுமவன எனக்கூட்டுக. விடமலிகளம் - நீலகண்டம். நுதலமாகண அது உடை உரு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய உரு. நினைபவர் வழி புவிதிகழும் எனபபிரிக்க

10 குணம் அறிவு முதலாயின நிலையில்லாதன, உலகப் பொருள்களும் அங்ஙனமே என்னும் கணபங்க வாதிகளான புத்தாகளும் சமணர்களும் அறிவரிய அரன்பதியை நினைப்டவர்

திகழசிவபுரநகா மருவியசிவனடி யிணைபணிசிரபுர
நகரிறைதமிழவிர கனதுரைநலமலி யொருபதுநவிலபவா
நிகழகுலநிலநிறை திருவுருநிகரில கொடைமிகுசயமகள
புகழபுவிவளாவழி யடிமையினமிகைபுணா தாநலமிகுவரே ||

திருச்சிற்றம்பலம்

அழகான வடிவததை யடைவா எனகினறது. குணம் அறிவு கள நிலையில எனப்பிரிக்க. செதுமதி - குற்றம்பொருந்தியபுததி கை உணல் உடையவா- கையில் பிச்சையேறறுணணும் சமணா.

11. இதுவரை பாடல்தோறும் சிவனியல்பும், அவர் எழுந தருளியுள்ள நகரழகும், அவரை அடைவாா அடைந்து வநத பயன்களும் கூறிவந்த பிள்ளையாா இப்பாடடில் இப்பதிகததைப் படிப்பாா எய்தும் பயனைத தொகுததுக்கூறுகினறாா குலம்(6) நிலம் (6) நிறை திரு (2) உரு (10) சயமகள (4) புகழ (3) புவி வளாவழி (9) அடிமை (7) இவவாறு இப்பதிகபபயன ஒவவொரு பாடலிலும் இருப்பதை ஓாநது உணாக

திருமறைக்காடு

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளோடு திருவாய் மூரைத் தரிசித்துக்கொண்டு மீண்டும் திருமறைக்காட்டிற்கு எழுந்தருளினார்கள் அங்கே 'கணபயிலும் செற்றியார்தம் கழலிணை பணிந்துபோற்றிச 'சிலைதனை நடுவிடை' என்னும் பணபயில் பதிகம் பாடிப் பரவி அங்கு எழுந்தருளி யிருந்தார்கள்

திருவிராகம். பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 22**

திருச்சிற்றம்பலம்

சிலைதனை நடுவிடை நிறுவியொரசினமலி யரவதுகொடுதிவி
தலமலிசுரரசு ராகளொலிசலசல கடலகடைவுழிமிகு
கொலைமலிவிடமெழ வவருடலகுலைதர வதுநுகாபவனெழில
மலைமலிமதில்புடை தழுவியமறைவன மமாதருபரமனே 1

கரமுதலியவவ யவமவைகடுவிட வரவதுகொடுவரு
வரனமுறையணிதரு மவனடலவலிமிகு புலியதளுடையினன
இரவலாதுயாகெடு வகைநினையிமையவா புரமெழிலபெறவளா
மாநிகாகொடைமனி தாகளபயினமறைவன மமாதருபரமனே 2

---

1. இது விடத்தைக்கண்டு விண்ணவர் எல்லாரும் நடு நடுஙக, அதனை நுகர்பவன் மறைக்காட்டுறையும் பரமன் என் கின்றது. சிலை - மநதரமலை சினம் மலி அரவு என்றது வாசுகி என்னும் பாம்பை. திவிதலம் - சுவர்க்கம். சலசல என்பது மததைக் கடையும்போது உண்டாகும் ஒலிக்குறிப்பு. அவர் உடல் குலைதர - அததேவாசுரர்கள உடல் நடுநடுங்க. மலைமலி மதில் - மலையை ஒதத மதில் எல்லாத தேவாகடகும் நடுக்கம் தந்த கடுவிடம் இவர்க்கமுதாயிற்று என்றது சிவனது அளவி லாற்றலையும் காக்கும் கருணையையும் விளககியது.

2. இது கற்பகம் ஒத்த கொடையாளர்கள் பயில்கின்ற மறைக்காட்டுறையும் பரமனே எங்கும் அரவத்தை அணிந்து

இழைவளாதருமுலை மலைமகளிலிதுறை தருமெழிலுருவினன
முழையினினமிகுதுயி லுறுமரிமுசிவொடு மெழமுளரியொடெழு
கழைநுகாதருகரி யிரிதருகயிலையின மலிபவனிருளுறும
மழைதவழதருபொழி னிலவியமறைவன மமாதருபரமனே. 3

நலமிகுதிருவித ழியினமலா நகுதலை யொடுகனகியினமுகை
பலசுர நதிபட வரவொடுமதிபொதி சடைமுடியினனமிகு
தலநிலவியமனி தாகளொடுதவமுய றருமுனிவாகடம
மலமறுவகைமன நினைதருமறைவன மமாதருபரமனே. 4

கதிமலிகளிறது பிளிறிடவுரிசெயத வதிகுணனுயாபசு
பதியதனமிசைவரு பசுபதிபலகலை யவைமுறைமுறையுணா
விதியறிதருநெறி யமாமுனிகணனெடு மிகுதவமுயறரும
அதிநிபுணாகளவழி படவளாமறைவன மமாதருபரமனே 5

புலிததோலாடை புனைநது விளங்குபவன் எனகினறது. இதனுல் இறைவனது ஆடையும் அணியுங்கூறி அறிவிததவாறு. கரம் - கை. கடு விட அரவு அது கொடு - கொடிய விடப்பாம்பைக கொண்டு வரனமுறை யணிதரும் அவன - முறையாக அவயவங கட்கேற்றவாறு அணிபவன். அடல் வலி - கொல்லும்வன்மை. துயாகெடுவகை நினை மனிதர்கள, இமையவாபுரம் எழில்பெற வளர் மரம் எனக்கூட்டுக. மரம் என்றது கற்பகத்தை.

3. இது மறைவனததுறையும் பரமனே மலைமகள மணாளன், கயிலையின்பதி என்கின்றது. இழை - ஆபரணம் எழில் - அழகு, முழை - மலைக்குகை அரி - சிஙகம். முசிவு, மெலிவு. முளரி - தாமரை. கழை - கரும்பு

4 இது மக்கள முனிவா இவர்கள மலம் அகன்று உயயும் வகை திருவுளம்பற்றிய மறைவனததிறைவனே கொன்றையும், கபாலமும், ஊமததமும், கஙகையும், அரவும், பிறையும் பொதிந்த சடைமுடியினன் என்கினறது இதழி - கொன்றை, நகுதலை - இறந்த பிரமனது மணடையோடு, கனகி - ஊமத்தை, முனிவர்கள் தம மலம் அறுவகை எனப்பிரிக்க. நகுதலை, மதி, அரவு முதலியவற்றின் தீமைகளைநீக்கி அருள் செய்கின்றான என்பது.

5. இது பலகலையாகம வேத நூல்களை முறையாகக்கற்று, கற்றவண்ணம் ஒழுகுகின்ற முனிவாகளும், மிகத் தவஞ்செய்யும் அதிநிபுணர்களும் வழிபடும் மறைவனநாதனே யானையை

கறைமலிதிரிசிகை படையடலகனமழு வெழுதரவெறிமறி
முறைமுறையொலிதம ருகமுடைதலைமுகிழ மலிகணிவடமுகம
உறைதருகரனுல கினிலுயரொளிபெறு வகைநினைவொடுமலா
மறையவனமறைவழி வழிபடுமறைவன மமாதருபரமனே 6

இருநிலனதுபுன லிடைமடிதரதவெரி புகவெரியதுமிகு
பெருவெளியினிலவி தரவளிகெடவிய னிடைமுழுவதுகெட
இருவாகளுடலபொறை யொடுதிரியெழிலுரு வுடையவனினமலா
மருவியவறுபத மிசைமுரனமறைவன மமாதருபரமனே 7

உரிததுப போர்தத பெருவீரன, பசுபதிமேல்வரு பசுபதி என்கின்றது கதி - நடை. அதிகுணன் - குணஙகளான மிகுநதவன். பசுபதி - இடபம். பசுபதி - ஆன்மாக்கள் அனைவர்க்கும் தலைவன். விதி - செயல்முறை

6. இது உலகததில் உயாவதற்காகப் பிரமன் வழிபட்ட மறைவனதது இருந்தருள பரமன் திரிசூலம் முதலியவற்றைத தாஙகிய எட்டுக்கரஙகளை யுடையவன எனகின்றது கறை - இரததக்கறை திரிசிகை - முத்தலைச்சூலம் அடல்கனல் மழு - வருத்தும் தழல்வடிவாகிய மழுப்படை எழுதர வெறி மறி-திருக் கரததை விட்டு எழும்புவது போலும் வெறிதத கண்ணையுடைய மான் முடைதலை - முடைநாற்றம் வீசும் பிரமகபாலம். முகிழ் மலி கணி - முகிழ்போலும் கூரிய குந்தாலிப்படை. வடமுகம் - வடவாமுகாக்கினி. ஒளி - புகழ். ‘ஒளிநிருன்’ என்பதும் ஓாக. மறைவழி - வேதவிதிப்படி. இறைவன் படையிலங்கு கரம் எட்டுடையானுக இருபபது குறிக்கப்பெறுகிறது.

7. இது ஐம்பெரும் பூதஙகளும் ஒனறினுென்று ஒடுஙக, இறுதியில மால் அயன் இவாகளுடைய உடற்பொறையோடு திரிகின்ற இறைவன், மறைவனநாதன் எனகின்றது. நிலன் நீரில் ஒடுஙக, நீர் எரியில் ஒடுஙக, எரி வளியில் ஒடுங்க, வளி ஆகாயததில் ஒடுங்க, அப்போது மாலயன் இருவரும் அழிய, அவர்கள் எலும்பை அணிந்து, தான் ஒருவனே தலைவன் என்பதை உணாததித் திரிபவன எனபதையும், இத்தகைய சங்காரகர்ரணனையே உலகு முதலாகவுடையது என்பதையும் உணர்ததி நிற்பன் எனபதாம். இனமலா - கூட்டமான மலா, அறுபதம் - வண்டு, இது ஒடுக்க முறை கூறியது.

இதனால் மண் முதலிய பூதங்கள் ஒன்றினொன்று தோன்றும் என்பது பெறப்படுகிறது. இதனையே உட்கொண்டு இப்பாடலும் ஒடுக்கமுறை கூறுகிறது. இது காரியத்தின் குணம் காரணத்தினும் உண்டென்பது நியமமாகலின் புடவிக்குரிய ஐந்து குணங்களும் அதற்குக்காரணமென்ற புனலுக்கும் உளவாதல் வேண்டும் அங்ஙனமே ஏனைய பூதங்கட்கும், அஃதின்மையின் ஒரு பூதம் மற்றொரு பூதத்திற்குக் காரணமாகாது பஞ்சதன்மாத்திரைகளே காரணமாகும் என்பது சைவசித்தாந்தத் துணிபு அதனோடு ஒடுக்கமுறை கூறும் இச்செய்யுள் முரணுமெனின், முரணாது. மாதவச் சிவஞானயோகிகள் மாபாடியத்து இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டிக் கூறுவது —

"அற்றேல், வேதத்துள் அங்ஙனம் [1] ஒன்றினொன்று தோன்றுமென்ற வாக்கியத்தோடும், "இருநில னதுபுன லிடைமடி தரவெளி புகவெரி யதுமிகு—பெருவெளி யினிலவி தரவளி கெடவிய னிடைமுழு வதுகெட—விருவர்க ளுடல் பொறையொடுதிரி யெழிலுரு வுடையவன்" எனச் சங்கார முறைபற்றி வேதவாக்கியப் பொருளை வலியுறுத்தோதிய திருப்பாட்டோடும் முரணுமாலெனின்,—அற்றன்று, [2] வேதஞ் சிவாகமம் இரண்டும் செய்த முதற்கருத்தா பரமசிவனொருவனேயாகலின், அவை தம்முண் முரணுமாறின்மையின், ஒரோவழிமுரணுவனபோலத் தோன்றியவழி, முரணாதவாறு வன்மை மென்மைபற்றித்

---

[1] இதனை நாகாஶாஜ்ஜாயதே வாயுர் ந வாயோரக்³நிஸம்ப⁴வ꞉ | நாக்³நேராபஸ்ஸுதா꞉ ப்ருத்²வீ ப்ரக்ருதிஶக்திதஶ்ச | காரணாநுகு³ணம் ஸம்ஸ்கா²ரஜ்ஞேயம் கார்யேஷு ந ஸ்தி²த꞉ | வ்யோமாதீ³ம் ஸம்ப⁴வக்ரமம் ஸ்யாச்ச ததா² ஸ்ருஷ்டிக்ரமோ யதி³ | தந்மாத்ரஸம்ப⁴வாஜ்ஜாதம் தத்³வ்யோமாதி³ஸம்ப⁴வம் | என்னும் பவுட்கராகமத்தான் அறிக. பூதங்கள் ஒன்றினொன்று தோன்றுமென்னும் வேதவாக்கியம், தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாதா³த்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த꞉ | ஆகாஶாத்³வாயு꞉ | வாயோரக்³நி꞉ | அக்³நேராப꞉ | அத்³ப்⁴ய꞉ ப்ருதி²வீ || என்பதாம்; தைத்திரீயம், உ-க.

[2] சாந்தோக்கியத்தில, தத்தேஜோऽஸ்ருஜத தத்தேஜ ஐக்ஷத ப³ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத³போऽஸ்ருஜத

தாற்பரியங்கோடல் வேண்டும். அற்றாகலினன்றே [1] தேயுமுதன் முப்பூதங்கட்கே தோற்றங்கூறி, "இம்முப்பூதமயமே பிரபஞ்ச மெல்லாம்" என விரித்தோதிய சாந்தோக்கிய வுபநிடதமும், ஆகாயமுதல் ஐந்திற்கும் தோற்றங்கூறி, "ஐம்பூதமயமே பிர பஞ்சமெல்லாம்" எனனும் தைத்திரீயவுபநிடதமும் தம்முண் முரணுவனபோலத் தோன்றுதலின், அங்ஙனம் முரணுமைப் பொருட்டு வன்மைமென்மைநோக்கித் தைத்திரீயத்திற் கூறி யதே பிரமாணமெனவும், சாந்தோக்கியத்திற்கூறும் வாக்கியங் கடகும் அதுவே தாற்பரிய மெனவும், உத்தரமீமாஞ்சையின் வியத்திகரணத்துளோதிய சூத்திரம், மற்றும் ஆண்டாண்டு முரணுதவண்ணம் ஒன்று முக்கியப்பொருளும், ஒன்று தாற் பரியப்பொருளுமாக வைத்துப்பொருளொருமையுணர்த்திய சூத்திர மென்க."

ஆதலின் இப்பகுதிக்கு நிலம் இரதத்தோடு கூடி விசிட்ட மாய நின்ற கந்த தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், நீர் உருவத்தோடு கூடி விசிட்டமாயநின்ற இரத தன்மாத்திரை யில் ஒடுங்கிற்றென்றும், தீ பரிசத்தோடு கூடி விசிட்டமாய் நின்ற உருவ தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், காற்று சத்தத்தோடு கூடி விசிட்டமாய நின்ற பரிச தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், ஆகாயம் பிரமமாகிய சதாசிவத்தால் அதிட்டிக்கப்படும் சத்த தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும் பொருள் கோடலேமரபாம்.

ஸத்த்வேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம் | (சா. உ. ங) ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத்தேஜோऽஸ்ருஜத (சா. உ. ச) எனவும், தேஷாம் கல்வேஷாம் பூதாநாம் த்ரீண்யேவ பீஜாநி பவந்த்யாண்டஜம் ஜீவஜமுத்பிஜ்ஜமிதி | (சா. ங. க) எனவும் வருதல் காணக

[1] பூதங்கள் ஒன்றினொன்று தோன்றுமென்னும் வேத வாக்கியம், தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ் ஸம்பூத: | ஆகாஶாத்வாயு: | வாயோரக்நி: | அக்நேராப: | அத்ப்ய: ப்ருதிவீ | தைத்திரீயம், உ-க

சனமவெருவுறவரு தசமுகனொருபது முடியொடுமிருபது
கனமருவியபுய நெறிவகைகழலடி யிலொரவிரனிறுவினன
இனமலிகணநிசி சரனமகிழ்வுறவருள செயதகருணையனென
மனமகிழ்வொடுமறை முறையுணர்மறைவன மமாதருபரமனே 8

அணிமலரமகடலை மகனயனறிவரி யதொரபரிசினிலெரி
திணிதருதிரளுரு வளர்தரவவரவெரு வுறலொடுதுதிசெயது
பணியுறவெளியுரு வியபரனவனுரை மலிகடறிரளெழும
மணிவளரொளிவெயின மிகுதருமறைவன மமாதருபரமனே 9

இயலவழிதரவிது செலவுறவினமயி லிறகுறுதழையொடு
செயனமருவியசிறு கடமுடியடைகையர தலைபறிசெயதுதவம
முயலபவாதுவரபட முடலபொதிபவரறி வருபரனவனணி
வயலினிலவளைவள மருவியமறைவன மமாதருபரமனே 10

8 இது இராவணனுக்கு அருள் செய்த கருணையை யுடையன என்று அனைவரும் உணர 'மறைவனம் அமர்தரு பரமன' இருக்கின்றான் என்கின்றது சனம் - மக்கள கனமருவிய புயம் - பருதததோள் இனம் மலி - அரக்கர் கூட்டததால் நிறைநத, நிசிசரன - இராவணன்.

9. மறைவனததுப பரமனே அயனும் மாலும் அறிவொண ணுதபடி அண்ணுமலையாய, அவர்கள அச்சததோடு துதிசெய்ய வெளிப்பட்டு உருவஙகொண்ட பரன் என்கின்றது மலர் மகள தலைமகன் - திருமால் பரிசு - தன்மை, எரி திணிதரு திரள உரு - செறிவான தீபபிழம்பின வடிவு, வெளி உருவிய - ஆகாயத்தைக் கடநத, உரை மலிகடல் - புகழ்மலிநத கடல.

10. இது புறச்சமயததாரால் அறியமுடியாத பரன் 'மறை வனநாதன்' எனகின்றது இயல்வு அழிதர - உலகவியற்கை கெட, விதுசெலவுற - காற்று வீச. மயில் இறகு தழையொடு - மயிறபீலிக் கற்றையொடு செயல் மருவிய சிறுகடம் முடி - வேலைப்பாடமைந்த குண்டிகை வைக்கபபட்ட உறி, துவர்படம் - கல்லாடை. வளைவளம் - சங்குதந்த முத்தாகிய வளப்பங்கள.

வசையறுமலர்மகள் நிலவியமறைவன மமர்பரமனை நினை
பசையொடுமிகுகலை பலபயில்புலவர்கள் புகழ்வழிவளர்தரு
இசையமர்கழுமல நகரிறைதமிழ்விர கனதுரையியல்வல
இசைமலிதமிழொரு பதுமவல்லவருல கினிலெழில்பெறுவரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11 இது மறைவனநாதனை மனத்தெண்ணிய அன்போடு, கற்றோர் பயிலும் காழி ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இப்பத்துப் பாடல்களையும் வல்லவர்கள் உலகில் அழகெய்துவர் என்கின்றது. வசையறு மலர்மகள் - குற்றமற்ற திருமகள், திருமகளுக்குக் குற்றம் ஓரிடத்தும் நில்லாமையும், தக்கரிடத்துச் செல்லாமையும் போல்வன மறைவனத்து அங்ஙனம் இல்லாமையின் குற்றமற்றவள் ஆயினள்

திருக்கோலக்கா

பதிகவரலாறு :

ஞானபோனகராகிய பிள்ளையார் தமது காழித் தந்தையாரையும் ஞானப்பால் தந்த தாயாரையும் வணங்கிப் பக்கத்திலுள்ள திருக்கோலக்காவிற்கு வழிபடச் சென்றார் அங்கே திருக்கோயிலை வலஞ்செய்து கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் செம்பொருளாகிய வேதவிழுப்பொருளை நீலகண்டப் பெருமானைப் பொருளாகக்கொண்டு 'மடையில் வாளைபாய' என்னும் பதிகத்தால் கைத்தாளம் இட்டுப்பாடியருளினார். அதனைக்கண்ட இறைவன் கனிந்து திருவைந்தெழுத்தெழுதிய செம்பொற்றாளத்தை ஈந்தருளினார் தாளம் வையம் எல்லாம் உய்யவரும் மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்துவந்தது அவற்றைப் பிள்ளையார் கையேற்றுத் திருமுடிமேல் வைத்து ஏழிசையுந் தழைத்தோங்க இன்னிசைப் பதிகம் பாடியருளினார் இப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுளைச் சேக்கிழார் பெருமான் ' தக்கதிருக்கடைகாப்பு ' என்கிறார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 23**

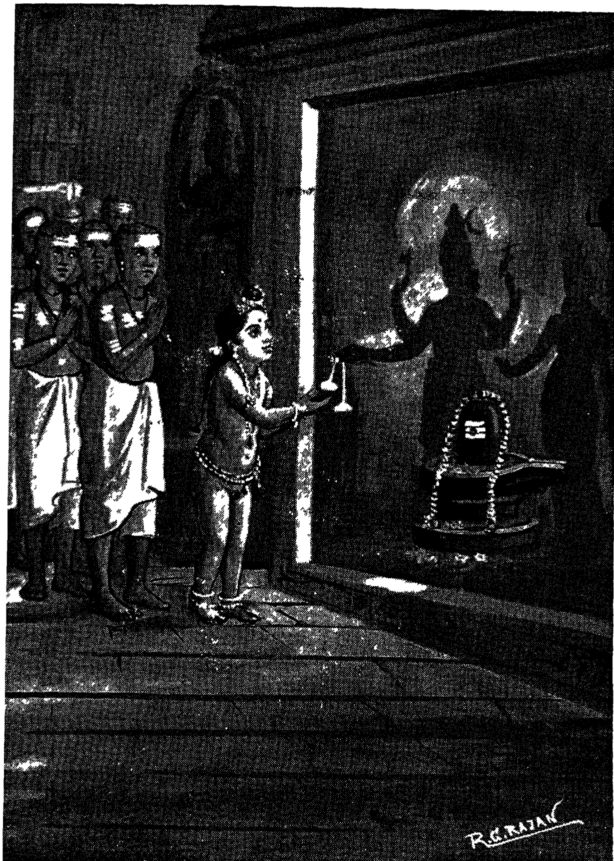
திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வுருவ மென்கொலோ

1. இது மாதர் நீராடுவதால் வாளைமீன் துள்ளும் பொய்கைக் கரையிலுள்ள கோலக்காவிலுள்ளவன், சடையும் பிறையும் தாங்கி, சாம்பலைப்பூசி, கீழ்உடுத்து இருக்கின்ற வடிவத்தைக் கொண்டது ஏனோ என்கின்றது. தலமோ மாதர் நீராட வாளை மடையில் பாயும் வளம் பொருந்திய தலம். அதற்கேற்ப இவர் அணியணிந்து, சாந்தம்பூசி, பட்டுடுத்து வாழாது இங்ஙனமாய திருக்கோலத்தைக் கொண்டதேன்

ழுடை - கோவண உடை.

திருக்கோலக்காவில் :

பொற்றாளம் பெற்றது.

திருக்கோலக்காவில் :

ஸ்ரீ சப்தபுரீசுவரர் ஆலயம்.

பெணடான பாகமாகப பிறைசசெனனி
கொணடான கோலக காவு கோயிலாக
கணடான பாதங கையாற கூபபவே
உணடா னஞசை யுலக முயயவே 2

பூணற பொறிகொ ளரவம புனசடை
கோணற பிறையன குழகன கோலககா
மாணப பாடி மறைவல லானையே
பேணப பறையும பிணிக ளானவே 3

தழுககொள பாவந தளர வேணடுவீர
மழுககொள செலவன மறிசே ரஙகையான
குழுககொள பூதப படையான கோலககா
இழுககா வணண மேததி வாழமினே 4

மயிலார சாயன மாதோர பாகமா
எயிலார சாய வெரிதத வெநதைதன
குயிலார சோலைக கோலக காவையே
பயிலா நிறகப பறையும பாவமே 5

2. இது கோலக்காவிற் கோயில்கொண்ட இறைவன், எல்லாருந்தொழ, உலகம் உய்ய, கடல் நஞ்சை உண்டான் என்கின்றது. நஞ்சுண்டது தம் வீரத்தை வெளிப்படுத்தற்கன்று, உலகமுய்ய எழுந்த பெருங்கருணையைத் தெரிவித்தவாறு.

3. கோலக்காவில் குழகனைப் பேணப் பிணிகள் நீங்கும் என்கின்றது. பூண நல் பொறிகொள் அரவம் - நற்பொறிகொள் அரவம் பூண் என மாற்றுக. குழகன் - இளமையுடையவன். மாண - மாட்சிமைமிக. பேண - மனத்துள் இடைவிடாது தியானிக்க. பறையும் - ஒன்றொன்றாக உருவமின்றிக் கெடும்.

4. பாவங்கள் தளர வேண்டுபவர்களே! கோலக்காவில் இறைவனைக் கும்பிட்டு வாழ்த்துங்கள் என்கின்றது. தழுக்கொள் பாவம் - ஆணவமுனைப்போடு கூடிய ஆன்மபோதத்தால் தழுவிக் கொள்ளப்பட்ட பாவங்கள. இழுக்காவண்ணம் - தவறாதபடி.

5. திரிபுரம் எரித்த செல்வன் எழுந்தருளியுள்ள கோலக்காவை இடைவிடாது நினைக்கப் பாவம் பறையும் என்கின்றது.

வெடிகொள விணையை வீடட வேணடுவீா
கடிகொள கொனறை கலநத செனனியான
கொடிகொள விழவாா கோலக காவுளெம
அடிகள பாத மடைநது வாழமினே 6

நிழலாா சோலை நீல வணடினங
குழலாா பணசெய கோலக காவுளான
கழலான மொயதத பாதங கைகளால
தொழலாா பககற றுயர மிலலையே 7

எறியாா கடலசூ ழிலஙகைக கோனறனை
முறியாா தடககை யடாதத மூாததிதன
குறியாா பணசெய கோலக காவையே
நெறியாற றொழுவாா விணைக ணீஙகுமே 8

மாது - உமாதேவி. நோக்கினோர்கண்ணுக்கு இனிமையும், பிறவியான் வரும் மயக்கம் அறுக்கும் மருந்துமாகலின் இறைவி மயிலார்சாயலள் ஆயினள். எயிலார் - திரிபுராதிகள். பயிலா நிற்க - இடைவிடாது தியானிக்க

6 இது விணைகெட வேண்டுவீர் கோலக்காவின் அடிகளை அடைந்து வாழுங்கள் என்கின்றது. வெடிகொள்விணை - வாழை சிங்கம் வெடித்தது என்றாற்போல ஒருமுதலிலிருந்து பலவாகப் பலகும்விணை. கடி - மணம்

7 இது கோலக்காவுளான் பாதம் தொழுவார்க்குத் துயரமில்லை என்கின்றது குழலார் - குழல்போல. கழலான் மொய்த்த பாதம் - வீரக்கழலோடு செறிந்த சேவடி.

8. கோலக்காவைத தொழுவார் விணை நீங்கும் என கின்றது எறியார்கடல் - எறிதலைப பொருந்துகின்ற கடல். அதாவது கரையொடு மோதுகின்றகடல். முறியார் தடக்கை - முறிதல் அமைந்த தடக்கை என்றது அவனது இருபது தோள் களையும். குறியார் பண் ‘குறிகலந்த இன்னிசை’ என்பது போலக் கொள்க. நெறியால் தொழுவாா - சிவாகம நெறிப்படியே வணங்குகின்றவர்கள். விணைகள் நீங்கும் என்றது விணைகள் தாமே கழலும் என்பதை விளக்கிற்று.

நாறற மலாமே லயனு நாகததில
ஆறற லணமே லவனுங காணகிலாக
கூறற முதைதத குழகன கோலககா
ஏறருன பாத மேததி வாழமினே. 9

பெறற மாசு பிறககுஞ சமணருஙம
உறற துவாதோ யுருவி லாளருங
குறற நெறியாா கொளளாா கோலககாப
பறறிப பரவப பறையுமப பாவமே 10

நலஙகொள காழி ஞானசம பநதன
குலஙகொள கோலக காவு ளானையே
வலஙகொள பாடல வலல வாயமையாா
உலஙகொள விணபோ யோஙகி வாழவரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. அயனும் மாலுங் காணுத கூற்ற முதைதத குழகன் பாததுதை ஏத்தி வாழுங்கள் என்கின்றது. நாற்றம் - மணம். நாகத்தில் - ஆதிசேடனிடத்தில். ஏற்ருன் - இடமாக ஏற்றுக் கொண்டவன்

10 சமணர்களும் புத்தர்களும் சொல்வனவற்றைக் கொள்ளாத பெரியோர்கள கோலக்காவைத் தொழப் பாவம் பறையும் என்கின்றது பெற்றமாசு பிறக்கும் சமணா - தாங்க ளாகவே பெற்ற அழுக்குகளை மறையாது (கழுவாது) வெளிப் படுததிக் கொள்ளும் சமணர்கள். துவாதோய் உருவிலாளர் - காவியாடையால் உருவந்தோன்ருதே மறைதத புத்தர்கள். ஆகிய இருவரும், குற்ற நெறியார் - குற்றப்பட்ட சமயநெறியை உடையவாகள்.

11. கோலக்காவைப்பற்றிய இப்பாடல் பததையும் வல்ல வர் மலைபோன்ற தம்வினையும் மாள ஓஙகிவாழ்வார்கள் என்கின் றது. வலங்கொள்பாடல் - திருவருள வனமையைக்கொண்ட பாடல். அல்லது வலமாகக் கொண்ட பாடல் என்றுமாம். உலம் - மலை.

சீகாழி

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 24**

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார கொனறைப புரிபுன சடையீசா
காவா யெனநின றேததுங காழியார
மேவார புரமூன றடடா ரவரபோலாம
பாவா ரினசொற பயிலும பரமரே 1

எந்தை யெனறங கிமையோர புகுநதீணடிக
கநத மாலை கொடுசோ காழியார
வெநத நீறறர விமல ரவரபோலாம
அநதி நடட மாடும மடிகளே. 2

தேனை வெனற மொழியா ளொருபாகங
கான மானகைக கொணட காழியார
வான மோஙகு கோயி லவரபோலாம
ஆன வினப மாடும மடிகளே 3

1. இது பாக்களின் சொற்பொருளாய்ப் பயிலும் பரமர் திரிபுரம் எரிதத சீகாழியார் போலும் என்கின்றது. புரிபுன் சடை - புரியாக முறுக்கேறிய புல்லிய சடை. ஏத்தும் - மக்களாலும் தேவர்களாலும் ஏததப்படுகின்ற மேவார் - பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள். பாவார் இன்சொல் - பாக்களில் நிறைந்த இனியசொல், பயிலுதல் - சொற்களதோறும் பொருளாய் அமைதல்.

2. அந்திக்காலத்து நடமாடும் அடிகளே மாலையுஞ்சாந்துங் கொண்டு தேவர்கள வழிபடும் காழியார்போலாம் என்கின்றது. இமையோர் - தேவர்கள். எந்தை என்று - எம்உயிர்த்தந்தையே என்று. அந்திநட்டம் - சந்தியாதாண்டவம்.

3. இது உமையாளை ஒருபாகம்வைத்து மானைக்கையேந்திய காழியார் இன்பததோடு நடமாடும் இறைவர் என்கின்றது. தேனைவென்ற மொழியாள் - வாயவழிபுகுந்து முன் இனிப்பாய்ப் பின் புளிக்குந் தேனை, செவிவழியாகச் சிந்தையுள் புகுந்து

மாணு வெனறிக காலன மடியவே
காணு மாணிக களிதத காழியாா
நாணா வாளி தொடடா ரவாபோலாம
பேணா புரஙக ளடட பெருமானே. 4

மாடே யோத மெறிய வயறசெநநெற
காடே றிசசங கீனுங காழியாா
வாடா மலராள பஙக ரவாபோலாம
ஏடாா புரமுன றெரிதத விறைவரே 5

கொஙகு செருநதி கொனறை மலாகூடக
கஙகை புனைநத சடையாா காழியாா
அஙக ணரவ மாடடு மவாபோலாஞ
செஙக ணரககா புரததை யெரிததாரே 6

பின்னும் இனிக்கும் மொழி வென்றது என்பது குறிப்பு. கான மான் சாதியடை, இறைவன கையில் உள்ளது காட்டுமான் அனறு ஆன இன்பம் ஆடும் - முற்றிய இன்பத்தோடு ஆடு கினற. ஆனநெய என்பதுபோல் பசுவினுல்வரும் இன்பமாகிய பால் முதலியனவுமாம்

4. சரந்தொடுத்துப் புரம் அட்ட பெருமான் காலனை உதைதத காழியார்போலாம் எனகின்றது மாணு வென்றி - மாட்சிமைப்படாத வெற்றி காணு மாணிககு - இறைவனை யன்றி வேருென்றையும் காணுத பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்ட ருக்கு. பேணுர் - பகைவர்.

5. புரம் எரித்த இறைவரே காழியில் உள்ள உமைபாகர் போலும் எனகின்றது கடல் ஓதததால் பக்கங்களில் எறியப் பட்ட சங்குகள் வயலிலே உள்ள செங்நெற்காட்டில் ஏறி முத் தீனும் காழி என்றது திருவருள் வாயப்பிருக்குமானுல் மடுவி லிருந்த ஒன்றும் காழிக்கரையேறிக் கடவுள் கருணையெயதி இன்பமுறும் என்று குறிப்பித்தவாறு, வாடாமலராள என்றது தெயவக் கற்புடையாள் என்பதைத் தெரிவிக்க. ஏடு - குற்றம்

6. புரமெரித்த பெருமானே காழியாராகிய பாம்பாட்டி போலும் என்கின்றது. அங்கண் அரவம் ஆட்டுமவர் - அவ் விடத்துப் பாம்பை அவயவங்களிலணிந்து ஆட்டுபவர்.

கொலலை விடைமுன பூதங குனிததாடுங
கலல வடததை யுகபபாா காழியாா
அலல விடதது நடநதா ரவாபோலாம
பலல விடததும பயிலும பரமரே

எடுதத வரகக னெரிய விரலூனறிக
கடுதது முரிய வடாததாா காழியாா
எடுதத பாடற கிரஙகு மவாபோலாம
பொடிக்கொ ணீறு பூசும புனிதரே

ஆறற லுடைய வரியும பிரமனுந
தோறறங காணு வெனறிக காழியாா
ஏறற மேறங கேறு மவாபோலாங
கூறற மறுகக குமைதத குழகரே

பெருககப பிதறறுஞ சமணா சாககியா
கரகக முரையை விடடாா காழியாா
இருககின மலிநத விறைவ ரவாபோலாம
அருபபின முலையாள பஙகத தையரே

7 கொல்லைவிடை - முல்லைக் கடவுளாகிய திருமாலாகிய விடை. கல்லவடம் - ஒருவகைப்பறை. அல்லவிடததும் - தம்மை யறிந்து போற்றறகுரியா அல்லாதவிடததும். பல்லவிடததும்- உயர்வு தாழவு கருதாதே பலவிடங்களிலும்.

8. இராவணனை நெரிதத காழியாா கானததிற்கிரஙகும் கருணையாளா போலாம் என்கின்றது கடுத்து - கோபிதது. பாடல் - சாமகானம்.

9. கூற்றங்குமைத்த குழகராகிய காழியாா இடபம் ஏறும் கருணையாளா போலாம் என்கினறது, ஆற்றலுடைய என்றது ஆற்றல் இருந்தும் இறைவனைககாணப் பயனபெற்றில என பதைத் தெரிவிக்க. ஏற்றம் ஏறு - உயர்ந்த இடபம்.

10. உமையொருபாகனுகிய காழியார் இருக்வேதத்தில் நிறைந்த இறைவர்போலாம் என்கினறது. பெருக்கப்பிதற்றும்-

காரார வயலசூழ காழிக கோனறனைச
சீரார ஞான சமபந தனசொனன
பாரார புகழப பரவ வலலவா
ஏரார வானத தினிதா விருபபரே

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மையில்லாமல மிகப பிதற்றுகினறன. கரக்கும் உரை - வஞ்சக உரை அருப்பின் முலையாள - அரும்புபோன்ற முலையை யுடைய பாாவதி.

11. காழிநாதனைப்பற்றி ஞானசம்பந்தன் சொன்னவை களை உலகோா புகழ உரைக்கவல்லவர்கள் வானத்து இனிதாய் இருப்பா என்கின்றது. ஏர் - அழகு.

திருச்செம்பொன்பள்ளி

பதிகவரலாறு :

திருமயிலாடுதுறை யெனனும் மாயூரததை வணங்கிப் பதிகம்பாடி வழியில விளநகரை வணங்கித திருச்செம்பொன் பள்ளியையடைநதார் அங்கு அணிகிளர் சூலக கைத்தலப் படைவீரராகிய செமபொன் பளளியரை வணங்கி 'மருவார் குழலி' எனனும் திருப்பதிகததைப் பாடினர். இப்பதிகதது மருவார் குழலி என அமமையின் திருநாமமும், செம்பொன் பள்ளிமேயான் எனச சுவாமியின் திருநாமமும் அறிவிக்கப் படுகின்றன ஏழாம் திருப்பாடலில் வரும் 'கையார் சூல மேந்தும் கடவுளை' என்பதைச 'சூலக் கைததலப் படைவீரர்' எனச் சேக்கிழார் பெருமான் சொலலிககாட்டுகிருர்.

பண் - தக்...

பதிகம் **எண் 25**

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவார குழலி மாதோர பாகமாயத
திருவார செமபொன பளளி மேவிய
கருவார கணடத தீசன கழல்களை
மருவா தவாமேன மனனும பாவமே

1 இது செம்பொன்பள்ளி ஈசன கழல்களை அடையா தவரைப் பாவம் அடையும் என்கின்றது மருவார்குழலி இத் தலத்து அம்மையின் திருநாமம். வடமொழியில் சுகந்தவனப் பாவை என வழஙகுவர். கருவார்கண்டம் - நீலகண்டம் இறை வன் அடைந்தார இன்னல் தீர்க்க அடையாளமாக நீலகண்டத தைக்காட்டியும் அவன் கழல்களை மருவாதவரைப் பாவம்மருவும் என்ற நயந்தோன்ற நின்றது,

வாராா கொஙகை மாதோா பாகமாயச
சீராா செமபொன பளளி மேவிய
ஏராா புரிபுன சடையெம மீசனைச
சேரா தவாமேற சேருமை வினைகளே 2

வரையாா சநதோ டகிலும வருபொனனித
திரையாா செமபொன பளளி மேவிய
நரையாா விடையொன றூரு நமபனை
உரையா தவாமே லொழியா வூனமே 3

மழுவா ளேநதி மாதோா பாகமாயச
செழுவாா செமபொன பளளி மேவிய
எழிலாா புரிபுன சடையெம மிறைவனைத
தொழுவாா தமமேற றுயர மிலலையே 4

மலையான மகளோா டுடனுய மதிலெயத
சிலையாா செமபொன பளளி யானையே
இலையாா மலாகொண டெலலி நணபகல
நிலையா வணஙக நிலலா வினைகளே 5

2 இதுவுமது சேராதவர் - இடைவிடாது தியானியாத வர். வினைகள் எனப்பன்மையாற் கூறியது வெடிக்கும் வினைகளாய இருத்தலின்.

3 செம்பொன்பள்ளி நம்பனைத் தோத்திரியாதவா மேலுள்ள ஊனம் ஒழியாதென்கின்றது. வரை - மலை. நரை - வெள்ளை உரையாதவா - புகழாதவர்

4 தொழுவார்க்குத துயரமில்லை என்கின்றது. துயரம் இல்லாமைக்கு இரணடு ஏது ஒன்று பகையும் பிணியும் தடுததல். மற்றொன்று இன்பம் பெருக்கல் இவவிரண்டையும் பெற இறைவன் மழுவாள் ஏந்திப் பகையும் பிணியும் தடுததும், மாலோர் பாகமாய்த தானிருந்து இன்பம் பெருக்கியும் காக்கினறுர் என்று உணரவைததவாறு.

5 இலையும் பூவுஙகொண்டு இரவும் பகலும் வணங்கு வாாக்கு வினைகள் இல்லை என்கின்றது மதில் எய்து மறத்தைக் காட்டினுலும் அதுவும் கருணையாய முடிந்தது என்பார்

அறையார் புனலோ டகிலும் வருபொன்னிச்
சிறையார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
கறையார் கண்டத் தீசன் கழல்களை
நிறையால் வணங்க நில்லா வினைகளே 6

பையா ரரவே ரல்கு லாளொடும்
செய்யார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
கையார் சூல மேந்து கடவுளை
மெய்யால் வணங்க மேவா வினைகளே 7

வானார் திங்கள் வார்புன் சடைவைத்துத்
தேனார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
ஊனார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாழ்க்கை
ஆனான் கழலே யடைந்து வாழ்மினே 8

மலையான் மகளோடுடனாய மதில் எய்த எனமுர் எல்லி - இரா. நிலையாவணங்க - வேறொன்றிலும் மனம்சென்று பற்றாது இறைவனிடத்தேயே நிலைத்து வணங்க.

6. மனத்தை ஒருநெறிக்கண் நிறுத்தும் வன்மையோடு வணங்க வினை நில்லா என்கின்றது. அறையார் புனல் - பாறைகளைப் பொருநதி வருகின்ற புனல் சிறை - கரை. கறை - விடம். நிறை - மகளிர்க்குள்ள நிறை யென்னுங் குணம்போல மக்களுக்கமையவேண்டிய இவனலாது இறை இல்லை என்ற உறைப்பு.

7. மெய்யால் வணங்கினாலும் போதும், வினைமேவா என்கின்றது பையார் அரவு - படம் பொருந்தியநாகம். செய - வயல், மெய்யால் வணங்க - உடம்பால் வணங்க. உண்மையோடு வணங்க என்பாரும் உளர். இப்பொருள் 'நிலையா வணங்க' 'நிறையால் வணங்க' என்ற விடத்தும் போந்தமையின் இறைவனது எளிமைக்குணந்தோன்ற உள்ளம் பொருந்தாது உடம்பால் வணங்கினாலும் போதும், வினைகள் மேவா ஆதலால் பொருந்துமாறு ஓர்க.

8. பலி ஏற்றுண்ணும் வாழ்க்கையான் தாளை வணங்கி உய்யுங்கள் என்கின்றது. வானார் திங்கள் - ஒருகலைப்பிறை, வானில் பொருந்தாதாயினும் பொதுமையின் கூறப்பட்டது.

காரா வணணன கனக மணையானும
தேரா செமபொன பளளி மேவிய
நீரா நிமிாபுன சடையெந நிமலனை
ஓரா தவாமே லொழியா லூனமே 9

மாசா ருடமபா மணடைத தேரும
பேசா வணணம பேசித திரியவே
தேசா செமபொன பளளி மேவிய
ஈசா வெனன நிலலா விடாகளே 10

நறவாா புகலி ஞான சமபநதன
செறுவாா செமபொன பளளி மேயானைப
பெறுமா றிசையாற பாட லிவைபததும
உறுமா சொலல வோஙகி வாழவரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. மலரகிதனை இறைவனைத தியானியாதவர்களின் ஊனம் ஒழியா என்கின்றது. கனகம் அனையான் - பொன் நிறமான பிரமன். ஓராதவா - மனமுருகித தியானியாதவர்.

10 ஈசா என்ன இடா நில்லா என்கின்றது. மாசார் உடம்பர் - அழுக்கேறிய உடம்பை உடையவர்கள் மண்டை - உணகலம், பேசாவண்ணம் - பேசக்கூடாதபடி, பேசிததிரிய - வாய்க்கு வந்தவற்றைப் பேசித்திரிய. தேசு - ஒளி

11. செம்பொன்பள்ளியில் மேவிய இறைவனைப் பெறுதற்காக ஞானசம்பந்தன் சொன்ன பாடல் பததும் சொல்லுவார் ஓஙகி வாழ்வர் நறவு - தேன் செறு ஆர் - வயல்கள் பொருந்திய. உறுமா சொல்ல - உள்ளததுப் பொருந்தும்படி சொல்ல

திருப்புத்தூர்

பதிகவரலாறு :

பாண்டிநாடடுப் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கத திருவுளங்கொண்ட பிள்ளையார் அணியாபபனூர் அணைந்து பணிநது பாடியபின ஏறணிந்த வெலகொடியார் வீற்றிருந் தருளுமா திருப்புததூரையடைந்து சிலநாள் வீற்றிருந்தார்கள். அப்போது 'வெங்கள விம்மு' என்னும் இததிருப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்களா.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 26**

திருசசிற்றம்பலம்

வெஙகள விமமு வெறியாா பொழிறசோலை
திஙக ளோடு திளைககுந திருபபுததூாக
கஙகை தஙகு முடியா ரவாபோலுமா
எஙக ளுசசி யுறையு மிறையாரே 1

வேனல விமமு வெறியாா பொழிறசோலைத
தேனும வணடுந திளைககுந திருபபுததூா
ஊன மினறி யுறைவா ரவாபோலுமா
ஏன முளளு மெயிறும புனைவாரே 2

---

1. *எங்கள் சிரமேல் தங்கிய இறைவன் திருப்புததூர் நாதன் என்கின்றது. வெம் கள் - விரும்பததக்கதேன். வெறி - மணம். கள்ளுண்ட வெறியால் சோலை தனக்குத் தகாத திங்களோடு திளைக்கின்றதென்று வேறும் ஒருபொருள் தோன்ற நின்றது காண்க. உச்சி - தலை*

2. *இது இறைவன் பன்றியின் முள்ளையும் பல்லையும் புனைபவர் என்கின்றது. வேனில் - வேனிற்காலம் வண்டு தேன் இவை வண்டின் வகைகளா. ஊனம் - குறைபாடு. ஏனம் - ஆதிவராகம். ஆதிவராகம் செருக்குற்று உலகத்தை அழிக்கத் தொடங்கிய காலததுத் தேவாகள் வேண்டுகோட்கிரங்கி, அதை அடக்கி, அதனுடைய முள்ளையும், பல்லையும் மார்பில் அணிந தாா என்பது வரலாறு*

பாஙகு நலல வரிவண டிசைபாடத
தேஙகொள கொனறை திளைககுந திருபபுததூா
ஓஙகு கோயி லுறைவா ரவாபோலும
தாஙகு திஙக டவழுபுன சடையாரே 3

நாற விணட நறுமா மலாகவவித
தேறல வணடு திளைககுந திருபபுததூா
ஊறல வாழகைக யுடையா ரவாபோலும
ஏறு கொணட கொடியெம மிறையாரே 4

இசைவி ளஙகு மெழிலசூழந தியலபாகத
திசைவி ளஙகும பொழிலசூழ திருபபுததூா
பசைவி ளஙகப படிததா ரவாபோலும
வசைவி ளஙகும வடிசோ நுதலாரே 5

வெணணி றதத விரையோ டலருநதித
தெணணி றதத புனலபாய திருபபுத்தூா
ஒணணி றதத வொளியா ரவாபோலும
வெணணி றதத விடைசோ கொடியாரே 6

3. இது திங்கள் தவழும் சடையார் திருப்புததூா நாதர் எனகினறது வரிவணடு இசைபாட, கொன்றை திளைக்கும் திருப்புத்தூர் எனக் கூட்டுக பாங்கு - பக்கஙகளில்.

4 நாற - மணம்வீச. விணட - மலர்நத வண்டு மலர் கவவித் தேறல் திளைக்கும் திருப்புத்தூர் எனக. ஊறல் வாழக்கை - ஊறிப்போன வாழக்கை.

5 இசை - புகழ. பசை - அன்பு. படிததார் - பழகுபவா. வசை - பெண், ஈணடு கஙகை வடி - அழகு. நுதல் - சென்னி. “குடுமி களைந்த நுதல்” என்ற புறப்பகுதியும் இப்பொருள தாதல் ஓர்க.

6 வெண்ணிறத்த விரையோடு-அலா உந்தி - வெண்மை யாகிய நிறமுடையவையாய மணம்பொருநதிய மலர்களை அடித் துக்கொண்டு ஒள்நிறத்த ஒளியார் - பேரொளிப் பிழம்பானவர்.

நெயத லாமபல கழுநீா மலாநதெங்கும
செயகண மலகு சிவனா திருபபுததூாத
தையல பாக மகிழநதா ரவாபோலும
மையு ணஞ்ச மருவு மிடறருரே 7

கருகக மெலலாங கமழும பொழிறசோலைத
திருககொள செமமை விழவாா திருபபுததூா
இருகக வலல விறைவ ரவாபோ லும
அரகக னெலக விரலா லடாததாரே 8

மருவி யெஙகுமவளரும மடமஞ்ஞை
தெருவு தோறுந திளைககுந திருபபுததூாப
பெருகி வாழும பெருமா னவனபோலும
பிரமன மாலு மறியாப பெரியோனே 9

கூறை போாககுந தொழிலா ரமணகூறல
தேறல வேணடா தெளிமின றிருபபுததூா
ஆறு நானகு மமாநதா ரவாபோலும
ஏறு கொணட கொடியெம மிறையாரே 10

7. நீலகண்டராயும் நேரிழைபாகம் மகிழ்நதார என கின்றது மைஉண் நஞ்சம் - கரியவிடம்.

8. இராவணனையழிதத இறைவன் திருப்புத்தூரில் இருப் பவன் என்கின்றது கருக்கம் - மேகம் அரக்கன் - இராவணன். ஒல்க - வருந்த

9. பிரமன் மால் அறியாப்பெருமான் திருப்புததூரில் பெருகி வாழகின்றான என்கின்றது. மஞ்ஞை - மயில்கள்

10 இது இடபக்கொடிகொண்ட இறைவா நான்கு வேதத்தினும் ஆறங்கததினும் 'அமர்ந்திருக்கின்றார் என்கின்றது' கூறை - ஆடை. தேறல்வேண்டா - தெளிய வேண்டா. ஆறும் நான்கும் அமர்ந்தார் - வேத அங்கங்கள் ஆறினையும் வேதங்கள் நான்கினையும் விரும்பியவா. ஆறுநான்கும் என்று ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு நிரலே நிறுத்தி, அறுபத்துநான்கு

நலல கேளவி ஞான சமபநதன
செலவா சேட ருறையுந திருபபுததூாச
சொலலல பாடல வலலாா தமகசெனறும
அலல றீந மவல மடையாவே

திருச்சிற்றம்பலம்

கலை ஞானஙகளில் அமாநதாா எனவுங் கொளளலாம் அன்றி ஆறுருக அடுக்கப்படடு வருகின்ற அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் ஆகிய சமயஙகளின் பொருளாய அமர்ந்திருப்பவர் என்றுமாம்

11 இது இப்பாடல் பததும் வல்லாக்கு அல்லல் தீரும் எனகின்றது நல்லகேளவி - நலலகேள்வியால் விளைந்த அறிவு. அன்றிக் கேள்வி என்பதனைச் சுருதி எனபதன் மொழிபெயர்ப் பாகக் கொண்டு வேதம் வலல ஞானசம்பநதன் எனறுமாம். சேடா - எல்லாம் தததம் காரணததுள ஒடுங்க அவை தமக்குள் ஒடுஙகத தாம் ஒனறினும் ஒடுஙகாது, ஒடுங்கியவைகள மீட்டும் உதிக்க மிச்சமாய் இருப்பவா, பெருமையையுடையவர் என்று மாம் அல்லல - துனபம் அவலம் - வறுமை

திருப்புன்கூர்

பதிகவரலாறு :

திருநின்றியூர், திருநீடூர் இவைகளை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புன்கூரையடைந்த பிள்ளையார் 'முந்தி நின்ற' என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளினார் இத்தலத்திற்குச் சென்றதும் ஞானசம்பந்தப்பெருமான் நடராஜப்பெருமானை முதற்கண் தரிசித்திருப்பார் போலும் அதனை ஒன்பதாம் திருப்பாட்டில 'ஆடவல்ல அடிகள் அவர்போலும்' என்று குறிப்பிடுகிறார் இதனை சேக்கிழார்பெருமான 'திருப்புன்கூர் நணணி ஆடிய பாதம் இறைஞ்சி அருந்தமிழ பாடியமர்ந்தார்' என விளககிக காட்டுகிறார்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 27**

திருச்சிற்றம்பலம்

முநதி நினற வினைக ளவைபோகச
சிநதி நெஞசே சிவனா திருபபுனகூா
அநத மிலலா வடிக ளவாபோலும
கநத மலகு கமழுபுன் சடையாரே

மூவ ராய முதலவா முறையாலே
தேவ ரெலலாம வணஙகுந திருபபுனகூா
ஆவ ரெனனு மடிக ளவாபோலும
ஏவி னல்லா ரெயினமூன றெரிததாரே

1. இது பழவினையற, நெஞ்சே! திருபபுனகூர்ச் சிவனாரைச் சிந்தி, என்கிறது முந்திநினற வினைகள் - நுகர்சசிக் குரியனவாகப் பரிபக்குவப்பட்டு நிற்கும் ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள். அந்தம் - முடிவு. கந்தம் - மணம்.

2. இது முப்பெருந் தேவராய், எல்லாத தேவராலும் வணங்கப்பெறும் இறைவன் திருப்புன்கூரநாதன் என்கின்றது. மூவர்ஆய முதல்வர் - திருச்சிவபுரப் பதிகத்துக் குறித்தவண்ணம்

பஙக யஙகண மலருமெ பழனததுச
செஙக யலக டிளைககுந திருபபுனகூரக
கஙகை தஙகு சடையா ரவாபோலும
எஙக ளுச்சி யுறையும மிறையாரே 3

கரையு லாவு கதிரமா மணிமுததம
திரையு லாவு வயலசூழ திருபபுனகூர
உரையி னலல பெருமா னவாபோலும
விரையி னலல மலாசசே வடியாரே 4

பவள வணணப பரிசார திருமேனி
திகழும வணண முறையுந திருப்புனகூா
அழக ரெனனு மடிக ளவாபோலும
புகழ நினற புரிபுன சடையாரே 5

பிரமன் மால் உருததிரன் என்ற முததேவராயும், அவர்க்கு முதல்வராயும் உள்ளவர் அடிகள் ஆவர் என்னும் அவர் போலும் எனக்கூட்டுக. ஏ - அம்பு அல்லார் - பகைவர்.

3 திருப்புன்கூர் நாதனே எங்கள் முடிமீது உறையும் இறைவன் என்கின்றது. பழனம் - வயல. இவா கங்கை தங்கும் சடையாராதலின் நீர்வளமிகுநது பழனங்களில் செங் கயல்கள் திளைக்கின்றன எனபதாம்.

4. இது பெருமான் மணம்நாறும் மலர்ச்சேவடியார் என்கின்றது கதிரமாமணி கரையுலாவும் முததம் திரை உலாவும் வயல் எனக்கூட்டுக உரை - புகழ. விரை - மணம்-

5, இது பவளமேனி யழகரே அனைவராலும் புகழநின்ற பெருமான் என்கின்றது. பரிசு - தன்மை. திகழுப் வண்ணம் உறையும் - மிக்கு விளங்கும் வண்ணம் எனறும் உறையும், அழகர் - அழகு பண்பு; அழகர் பண்பி. அம்மையப்பர் ஆதலின் இத்தலத்து அம்மை திருநாமம் சொக்கநாயகி, அழகிய நாயகி. ஆதலால் இவர் அழகர் எனக் குறிப்பிடப்பெற்றார்.

தெரிந்தி லங்கு கழுநீர் வயற்செந்நெல்
திருந்த நின்ற வயல்சூழ் திருப்புன்கூர்ப்
பொருந்தி நின்ற வடிக ளவர்போலும்
விரிந்தி லங்கு சடைவெண் பிறையாரே 6

பாரும் விண்ணும் பரவித் தொழுதேத்தும்
தேர்கொள் வீதி விழவார் திருப்புன்கூர்
ஆர நின்ற வடிக ளவர்போலும்
கூரநின்ற வெயின்மூன் றெரித்தாரே 7

மலையி தன்னொ ருடைய மதின்மூன்றும்
சிலையி தன்னொ லெரித்தார் திருப்புன்கூர்த்
தலைவர் வல்ல வரக்கன் றருக்கினை
மலையி தன்னொ லடர்த்து மகிழ்ந்தாரே 8

நாட வல்ல மலரான் மாலுமாய்த்
தேட நின்ற நுறையுந் திருப்புன்கூர்
ஆட வல்ல வடிக ளவர்போலும்
பாட லாடல் பயிலும் பரமரே 9

---

6 அழகன் சடையில் வெண்பிறை யுடையாராபோலும் என்கின்றது. கழுநீர் வயல்களும், செங்நெல் வயல்களும் சூழ்ந்த புன்கூர் என்க பொருந்தி - தமக்கு இதுவே சிறந்த தலம் என அமைந்து.

7. தேர்விழாத்திகழும் திருப்புன்கூர் அடிகள் முப்புரம் எரித்த முதல்வனபோலும் என்கின்றது பார், விண் - ஆகு பெயராக முறையே மக்களையும் தேவரையும் உணர்த்தின ஆர - பொருந்த. கூர - மிக.

8. புரமெரித்த வீரத்தையும், இராவணன் வலியடக்கி யாண்ட கருணையையும் விளக்குகின்றது. மலையதனூர் - மலைதற்குரியராகிய முப்புராதிகள். மலைதல் - சண்டையிடுதல். மலை - கைலைமலை. அடர்த்து - நெருக்கி. இதனாற் கருணை அறிவிக்கப் பெறுகின்றது.

9. ஆடவல்ல அடிகளே பாடலாடல் பயிலும் பரமர் போலும் என்கின்றது. நாடவல்ல மலரான் - பிரமனுக்கு

குணடு முறறிக கூறை யினறியே
பிணட முணணுமப பிராநதா சொறகொளேல
வணடு பாட மலரார திருபபுனகூரக
கணடு தொழுமின கபாலி வேடமே 10

மாட மலகு மதிலசூழ காழிமன
சேடா செலவ ருறையுந திருபபுனகூா
நாட வலல ஞான சமபநதன்
பாடல பததும பரவி வாழமினே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நானகு முகங்களாதலின் ஏனைய தேவாகளைப்போலத் திரும்பித் திரும்பித் தேடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நகைசசுவை தோன்றக்கூறியது அதிலும் துணையாகத தன் தநதையையுஞ் சோததுக்கொண்டு தேடினுன் என அசசுவையை மிகுததவாறு.

10. மயக்க அறிவினராகிய புறச்சமயததார் புன்சொல் கேளாதே ‘கபாலியைக் கைதொழுமின்’ என்கின்றது. குண்டு - உடற்பொறை கூறையின்றி எனறது திகம்பர சமணரை. பிண்டமுண்ணுதல் - சுவைத்து மென்று தின்னுது விழுஙகுதல். பிராந்தர் - மயக்க அறிவினர்.

11. இது இப்பதிகத்தை ஓதின வாழலாம் என்கின்றது. சேடாக்கு முன்னுரைத்தாங்கு உரைக்க. பததும் பரவி - பத்தாலும் தோத்திரித்து.

திருச்சோற்றுத்துறை

பதிகவரலாறு :

திருக்கண்டியூரை வணங்கிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், வெணணீற்றப்பர் சோற்றுததுறையை வணங்கத் திருவுளங்கொண்டு எழுந்தருளுகின்றபோது, வழிநடையில 'செப்பநெஞ்சே' என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்கள். இப்பதிகத்தைச் சேக்கிழார் 'ஒப்பில் வண்தமிழ் மாலை' எனச சிறப்பிக்கின்றார் இப்பதிகததில 'ஒளிவெண்ணீற்றப்பர் உறையும் செல்வம் உடையார்' என இறைவன் திருநாம மாகிய தொலையாச் செல்வர் என்பது தோற்றுவிக்கப் படுகிறது

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 28**

திருச்சிற்றம்பலம்

செபப நெஞசே நெறிகொள சிறறினபம
துப்ப னெனறு தருளே துணையாக
ஒபப ரொபபா பெருமா னொளிவெணணீற
றபபா சோறறுத துறைசென றடைவோமே 1

---

1. நெஞ்சே! நெறிகொள் சிற்றின்பம் துப்பன் என்னுது அருளே துணையாகச் செப்ப ஒப்பா ஒப்பர் என முடிவுசெய்க. நெறிகொள் சிற்றின்பம் - இல்லறத்தானுக்கு ஓதியமுறைப்படி நுகரப்படும் சிற்றின்பம். துப்பன் - நுகர்வோன். பொறிகளான் நுகரப்படும் சிற்றின்பத்தை நுகருங்கால் தன்முனைப்பின்றி அவனருளே துணையாக நுகர்கின்றேன் என்று புத்திபண்ணிச் சொல்ல அவர் நம்சிறுமைகண்டு இகழாது ஒப்புவர் ஒப்புவர் என்றவாறு 'ஒளிவெண்ணீற்று அப்பர்' என்பது தொலையாச் செல்வர் என்னும் இறைவன் திருநாமத்தை நினைவூட்டியது. தொலையாச் செல்வம் - விபூதி (திருநீறு). ஒப்பர் ஒப்பர் என்பதற்குத் தமக்குததாமே ஒப்பானவர் என்றும் உரைகாண்பர்.

பாலு நெயயுந தயிரும பயினறாடித
தோலு நூலுந துதைநத வரைமாாபா
மாலுஞ சோலை புடைசூழ மடமஞஞை
ஆலுஞ சோறறுத துறைசென றடைவோமே 2

செயயா செயய சடையா விடையூாவா
கைகொள வேலா கழலா கரிகாடா
தைய லாளொா பாக மாயவெம
ஐயா சோறறுத துறைசென றடைவோமே 3

பிணிகொ ளாககை யொழியப பிறபபுளீா
துணிகொள போாரா துளஙகு மழுவாளா
மணிகொள கணடா மேய வாாபொழில
அணிகொள சோறறுத துறைசென றடைவோமே 4

பிறையு மரவும புனலுங சடைவைதது
மறையு மோதி மயான மிடமாக
உறையுஞ செலவ முடையாா காவிரி
அறையுஞ சோறறுத துறைசென றடைவோமே. 5

2. பாலும் நெய்யும் தயிரும் ஆடி என்றது பஞ்சகவ்யங்களில் தனித்தனியாக இறைவனுக்கு அபிஷேகிக்கததக்கன இம் மூன்றுமே எனக் குறித்தபடி தோல் - புலிததோல், மான் தோலுமாம் மாலும் - மயக்கும். ஆலும் - ஒலிக்கும்.

3 வேல் - சூலம் கரிகாடா - சுடுகாட்டில் நடிப்பவர் ஐயர் - தலைவர். கழலர் - வீரக்கழலையுடையவர்

4. பிணிகொள் ஆக்கை - நோயுற்ற உடல். பிறப்புளீர் - நோயுற்ற இவவுடல் ஒழிக்க எடுத்த இப்பிறவியைப் பயன படுத்தும் ஞானிகளே !

5. அணியல்லாத பாம்பு மதி இவற்றைப்பூண்டு, கரிகாடு இடமாகக்கொண்டும் செல்வமுடையார் என்றது சுவைபடக் கூறியது அறையும் - மோதும்

துடிக ளோடு முழவம விமமவே
பொடிகள பூசிப புறஙகா டரஙகாகப
படிகொள பாணி பாடல பயினறுடும
அடிகொள சோறறுத துறைசென றடைவோமே 6

சாடிக காலன மாளத தலைமாலை
சூடி மிககுச சுவணடாய வருவாரதாம
பாடி யாடிப பரவு வாருளளத
தாடி சோறறுத துறைசென றடைவோமே 7

பெணணோர பாக முடையார பிறைசசெனனிக
கணணோர பாகங கலநதநுதலினார
எணணா தரகக னெடுகக வூனறிய
அணணல சோறறுத துறைசென றடைவோமே 8

தொழுவா ரிருவர துயர நீஙகவே
அழலா யோஙகி யருளகள செயதவன
விழவார மறுகில விதியான மிககவெம
எழிலார சோறறுத துறைசென றடைவோமே 9

6. துடி - உடுக்கை. புறங்காடு - சுடுகாடு அரங்கு - கூததுமேடை. பாணி - தாளம்.

7. காலன் மாளச் சாடி என மாறுக. சுவணடாய் - பொருத்தமாய், பரவுவார உளளதது ஆடி - தியானிபபவர் உள்ளதது ஆடுபவன்.

8. பிறைசசென்னி - பிறையையணிந்த சிரம். எண்ணாது - பின்வருந தீமையை ஆராயாமல் அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன்.

9. தொழுவார் இருவர் - தம் செருக்கு அடங்கிததொழுத அயனும் திருமாலும். மறுகு - வீதி. விதி - வேதவிதி.

கோது சாறறித திரிவா ரமணகுணடா
ஓது மோததை யுணரா தெழுநெஞசே
நீதி நினறு நினைவா வேடமாம
ஆதி சோறறுத துறைசென றடைவோமே 10

அநதண சோறறுத துறையெம மாதியைச
சிநதை செயமமி னடியா ராயினீர
சநதம பரவு ஞான சமபநதன
வநத வாறே புனைதல வழிபாடே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. கோது - குற்றம். ஓதும் ஓததை - ஓதுகின்ற பிடக வேதததை. நீதி நின்று - சிவாகம நெறிக்கண நின்று. நினைவார் வேடம் ஆம் ஆதி - தியானிப்பவர்கள் தியானிதத உருவிற்சென்று அருளும் முதல்வன.

11. அடியராகவுள்ளீர்! சோற்றுததுறை ஆதியைத தியானியுங்கள், அதற்குரிய வழிபாடாவது ஞானசம்பந்தன் திருவுளத்து வந்தவாறு அமைந்த இப்பதிகததைப் பாடிப புனைதலே எனபது. வந்தவாறே எனறது, இவை இறைவன் திருவுள்ளதது நின்று உணாதத எழுந்த உரைகள் என்பதை விளக்கியது.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

குடவாயிலில வணங்கிப் பதிகம்பாடிய பிள்ளையார் 'ஊருலாவு' என்னும நீடுதமிழ்த்தொடை புனைந்துகொண்டே வழிநடந்து திருநறையூரை யடைந்தார்கள் இதில் நறையூர் எனபது தலததின் பெயராகவும், சிததீசசரம என்பது கோயிலின் பெயராகவும் குறிககப்படுகிறது 'சிததன் சித்தீச சரம' என இறைவன் திருநாமம் சித்தன் எனக் குறிக்கப் படுகிறது

பண - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 29**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊரு லாவு பலிகொண டுலகேதத
நீரு லாவு நிமிாபுன் சடையணணல
சீரு லாவு மறையோா நறையூரில
சேருஞ சித்தீச் சரஞ்சென் றடைநெஞசே

காடு நாடுங கலககப பலிநணணி
ஓடு கஙகை யொளிரபுன சடைதாழ
வீடு மாக மறையோா நறையூரில
நீடுஞ சிததீச சரமே நினைநெஞசே

1. இப்பதிகம் நெஞ்சைநோக்கிச சித்தீச்சரம் சென்றடை, சிந்தி; தெளி, என்று அறிவுறுததியது. ஊா உலாவு பலி கொண்டு - ஊரின்கண் உலாவுதலைச்செயது பிச்சையேற்று. உலாவு என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தலப்பெயா நறையூர், கோயிற்பெயர் சித்தீசசரம்.

2 காடும் நாடும் கலக்க - காட்டிடமும், நாடும் தம்முட் கலக்க. ஆகம் வீடும் மறையோர் எனக்கூட்டி வினைவயத்தான் வந்த உடலைவிட்டு முத்தியெய்தும் அந்தணர் எனப் பொருள் கொளக.

கலவி யாளா கனகம மழனமேனி
புலகு கஙகை புரிபுன சடையானூா
மலகு திஙகட பொழிலசூழ நறையூரில
செலவா சிததீச சரஞெசென றடைநெஞசே. 3

நீட வலல நிமிா்புன சடைதாழ
ஆட வலல வடிக ளிடமாகும
பாடல வணடு பயிலு நறையூரில
சேடா சிததீச சரமே தெளிநெஞசே 4

உமப ராலு முலகின னவராலும்
தமபெ ருமைய ளததற கரியானூா
நணபு லாவு மறையோா நறையூரில
செமபொன சிததீச சரமே தெளிநெஞசே 5

கூரு லாவு படையான விடையேறி
போரு லாவு மழுவா னனலாடி
பேரு லாவு பெருமா னறையூரில
சேருஞ சிததீச சரமே யிடமாமே 6

அனறி நினற வவுணா புரமெயத
வெனறி விலலி விமலன விருமபுமூா
மனறில வாச மணமாா நறையூரில
செனறு சிததீச சரமே தெளிநெஞசே 7

3 கனகம் அழன்மேனி - பொனனையும் தீயையும் ஒத்த திருமேனி கல்வியாளர் மல்கும் நறையூர் என இயைக்க.

4. நீடவல்ல - மிகமேலும் வளரவல்ல. சேடர் - பெருமை யுடையவர்.

5. உம்பர் - தேவா உலகின்னவர் - மக்கள். உம்பர்கள் மலததான் மறைப்புண்டு இன்பததுள மயங்கி இறைவனை மறநது, தம்பெருமை யொன்றையே நினைந்திருப்பவராதலின் அவர்களால் இவன்பெருமை அளக்கமுடியாதாயிற்று; மக்கள் மலததான் கட்டுணடு ஆனமபோதமிக்கிருததலின் மக்களால் அளக்கமுடியா தாயிற்று

6. கூர் உலாவு படை - கூாமை மிக்க சூலப்படை. பேர் - புகழ். நறையூரில் சேரும் இடம் சித்தீசசரம் ஆம் எனக்கூட்டுக

7. அன்றி - வேறுபட்டு. மன்றில் - பொதுச்சபைகளில்.

அரக்க னாண்மை யழிய வரைதனால்
நெருக்க வூன்று மவிரலான் விரும்புமூர்
பரக்கும் கீர்த்தி யுடையார் நறையூரில்
திருக்கொள் சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே 8

ஆழி யானு மலரி னுறைவானும்
ஊழி நாடி யுணரார் திரிந்துமேல்
சூழ நேட வெரியா மொருவன்சீர்
நீழல் சித்தீச் சரமே நினைநெஞ்சே 9

மெய்யின் மாசர் விரிநுண் டுகிலிலார்
கையி லுண்டு கழறு முரைகொள்ளேல்
உய்ய வேண்டி லிறைவன் னறையூரில்
செய்யுள் சித்தீச் சரமே தவமாமே 10

மெய்த்து லாவு மறையோர் நறையூரில்
சித்தன் சித்தீச் சரத்தை யுயர்காழி
அத்தன் பாத மணிஞான சம்பந்தன்
பத்தும் பாடப் பறையும் பாவமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8 பரக்கும் கீர்த்தி - மேலும் மேலும் பரவும்புகழ் திரு - சிவஞானம்.

9. ஊழி நாடி - ஒருழிக்காலம் தேடி என்றது நீண்ட காலம் தேடியும் என்று அவர்கள் முயற்சியின் பயனற்ற தன்மையை விளக்கியவாறு. சூழும் - சுற்றிலும் நேட - தேட.

10. மாசர் - அழுக்குடையவர். துகிலிலார் - திகம்பரர் சித்தீச்சரமே தவமாம் செய்யும் எனக்கூட்டுக

11. மெய்த்து - உண்மையான வாழ்வுடன். உண்மை கூறி என்றுமாம். சித்தன் இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம். காழியத்தன் பாதம்அணி ஞானசம்பந்தன் - சீகாழியில் தோணி யப்பரது திருவடிஞானம்பெற்ற சம்பந்தன்.

ருப்புகலி

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 30**

திருச்சிற்றம்பலம்

விதியாய விளைவாய விளைவின பயனாகிக
கொதியா வருகூற றையுதைதத தவாசேரும
பதியா வதுபங கயநின றலரததேன
பொதியாா பொழிலசூழ புகலிந நகாதானே 1

ஒனனாா புரமூன றுமெரித தவொருவன
மினனா ரிடையா ளொடுங்கூ டியவேடந
தனனா லுறைவா வதுதண கடலசூழநத
பொனனாா வயறபூம புகலிந நகாதானே 2

வலியின மதிசெஞ சடைவைத தமணாளன
புலியின னதளகொண டரையாாத தபுனிதன
மலியும பதிமா மறையோா நிறைநதீணடிப
பொலியும புனறபூம புகலிந நகாதானே 3

1. இது கூற்றுதைததாா பதியாவது புகலிநகா என்கின்றது. விதியாய் - மாாக்கண்டற்கு வயது பதினாறு என்ற விதியாய் விளைவாய - அவ்விதியின் விளைவாகிய மரணமாய. விளைவின் பயனாகி - மரணத்தின பயனாகித் தான் வெளிப்பட்டு கொதியா - சினந்து கொதியாவருகூற்றை உதைத்தவர் என்றது, இங்ஙனம் விதியென்னும் நியதியைத துணைபற்றி வந்த கூற்றுவன் அஙகியதிக்கும் காரணம் இறைவன் என்பதை உணாந்துகொள்ளவைத்த பெருங்கருணை.

2. இது திரிபுரம் எரித்தபெருமான் தேவியோடு எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் புகலி என்கின்றது. ஒன்னாா - பகைவா் வேடந்தன்னால் - வேடத்தோடு. உறைவாவது - உறையும் இடமாவது புகலி நகா் என்க.

3. இது மதிசூடிய மணாளனாகிய, புலித்தோலரையாா்தத பெருமான் பதி புகலி என்கின்றது. வலியில் மதி - தேய்ந்து

கயலார் தடங்கண் ணியொடும் மெருதேறி
அயலார் கடையிற் பலிகொண் டவழகன்
இயலா லுறையும் மிடமெண் டிசையோர்க்கும்
புயலார் கடற்பூம் புகலிந் நகர்தானே

காதார் கனபொற் குழைதோ டதிலங்கத்
தாதார் மலர்தண் சடையே றமுடித்து
நாதா னுறையும் மிடமா வதுநாளும்
போதார் பொழிற்பூம் புகலிந் நகர்தானே

வலமார் படைமான் மழுவேந் தியமைந்தன்
கலமார் கடனஞ் சமுதுண் டகருத்தன்
குலமார் பதிகொன் றைகள்பொன் சொரியத்தேன்
புலமார் வயல்சூழ் புகலிந் நகர்தானே

வலிகுன்றிய பிறைமதி. தளர்ந்தாரைத் தாங்குதல் இறைவ னியல்பு என்பது உணர்த்தியவாறு. அதள் - தோல்.

4 இடபவாகனத்தில் அம்மையப்பராய, அயலார் மனை வாயிலில் பலிகொள்ளும் இறைவன்பதி புகலி என்கின்றது. கயலார் தடங்கண்ணி - மீனாட்சி. அயலார் - கனமப்பிரமவாதிக ளான தாருகாவனத்து ரிஷிகள். கடை - மனைவாயில். இயலால் அழகோடு.

5 குழையுந் தோடுங் காதிற் கலந்திலங்கச் சடையை ஏறமுடித்தநாதன் உறையும் இடம் புகலி என்கின்றது. கன பொன்குழை - பொனனாலாகிய கனவியகுழை. தாதார் மலர் - மகரந்தம் பொருந்திய மலர். ஏறமுடித்து - உயரத் தூக்கிக் கட்டி. நாதன் என்ற சொல் எதுகைநோக்கி நாதான் என நீண்டது. தண்சடை என்றமையால் குழையணிந்த பாகத்திற் கேற்பக் கங்கையணிந்து தண்ணிய சடையான செம்பகுதிச் சடையை யுணர்த்தியது.

6. இது மான்மழுவேந்திய மைந்தன், கடல் நஞ்சமுண்ட தலைவன் பதி புகலி என்கின்றது. வலம் ஆர்படை - வெற்றி பொருந்திய சூலப்படை. கலம் - மரக்கலம். கருத்தன் - தலைவன. குலமார்பதி - மக்கள் கூட்டம் செறிந்த நகரம். புலம் - அறிவு.

கறுத்தான கனலான மதின்மூன றையுமவேவச
செறுத்தான றிகழுங கடனஞ சமுதாக
அறுத்தா னயனறன சிரமைந திலுமொனறைப
பொறுத்தா னிடமபூம புகலிந நகாதானே 7

தொழிலான மிகுதொண டாகடோத திரஞ்சொலல
எழிலாா வரையா லனறரக்கனைசசெறற
கழலா னுறையுமிடங்கண டலகணமிண்டிப
பொழிலான மலிபூம புகலிந நகாதானே 8

மாணடாா சுடலைப பொடிபூ சிமயானத
தீணடா நடமா டியவேந தறனமேனி
நீணடா னிருவாக கெரியா யரவாரம
பூணடா னகாபூம புகலிந நகாதானே 9

7. புரம் எரித்து, நஞ்சுண்டு, பிரமன் சிரங்கொய்து வீரம் விளக்கிய தலைவன் பதி புகலி எனகின்றது. இப்பாட்டு அடி தோறும் பொருளமுற்றி வநதுளது. கறுத்தான - சினந்தவன் செறுத்தான் - கணடத்தில் அடக்கியவன. வேவக் கறுத்தான், அமுதாகச் செறுத்தான ஒன்றையறுத்தான், அதைப் பொறுத்தான இடம் புகலி என முடிவுசெயக

8 தொண்டர் தோத்திரஞ்சொலல இராவணனைசசெற்ற திருவடியுடைய சிவன்பதி புகலி என்கிறது தொழிலால் மிகு தொணடர்கள - சரியை, கிரியையாதிகளால் மிகக அடியார்கள் எழில் - எழுசசி, அழகுமாம். கணடல் - தாழை

9. சுடலைப்பொடி பூசி, மயானததாடி, மாலயனுக்காக அக்னி மலையாய் நீணடு, அரவை யாரமாகப் பூண்டு விளங்கும் இறைவன் பதி புகலி என்கின்றது மாணடார் - இறநதவா. பொடிபூசி மயானததாடி என்றது எல்லாரும் அந்தம் எய்த, தாம் அந்தம் இல்லாதிருபபவன் என்பதை விளக்கியது. ஏந்தல் - தலைவன் தன்மேனி இருவர்க்கு எரியா நீணடான் எனக் கூட்டுக. அரவு ஆரம் பூணடான - பாம்பை மார்பில் மாலையாக அணிந்தவன்.

உடையார் துகில்போர்த் துழல்வார் சமண்கையர்
அடையா தனசொல் லுவரா தர்களோத்தைக்
கிடையா தவன்றன் னகர்நன் மலிபூகம்
புடையார் தருபூம் புகலிந் நகர்தானே 10

இரைக்கும் புனல்செஞ் சடைவைத் தவெம்மான்றன்
புரைக்கும் பொழிற்பூம் புகலிந் நகர்தன்மேல்
உரைக்குந் தமிழ்ஞான சம்பந் தனொண்மாலை
வரைக்குந் தொழில்வல் லவர்நல் லவர்தாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10 புறச்சமயிகளாகிய சமணர் புத்தர் வேதங்கட்குக் கிடையாத சிவனூர்பதி புகலி என்கின்றது. உடையார் துகில் - உடுக்கத்தக்க துகில். போர்த்து - போர்வையாகப் போர்த்து கையர் - கீழ்மக்கள் அடையாதன சொல்லுவார் - பொருந்தாதவற்றைச் சொல்லுவார்கள் ஆதர்கள் - கீழ்மக்கள் ஓத்து - வேதத்தை, என்றது பிடகம் முதலியவற்றிற்கு வேற்றுமை மயக்கம் கிடையாதவன் - அகப்படாதவன். பூகம் - பாக்கு மரம்

11. இம்மாலை பத்தும் தனக்கே உரியதாக்கவல்லவர் நல்லவராவர் என்கின்றது புரைக்கும் - உயர்ந்திருக்கும் வரைக்கும் தொழில் - தம்மளவினதாக்கிக்கொள்ளுந் தொழில் எழுதுவிக்கும் தொழில் என்றுமாம், அளவுபடுத்தி யுரைக்கும் தொழில் எனவுமாம்

திருக்குரங்கணின்முட்டம்

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார், திருவோத்தூரில ஆணபனையைப் பெண் பனையாக்கி, அமணர்களைச் சைவர்களாககித திருமாகறல் எனனும தலததை வணங்கியபின், குரங்கணின் முட்டத்தைச சோந்தார் அஙகு, ஆதிமுதலவர் தாளைவணங்கிக் 'குரங் கணில முட்டம தொழுநீர்மையர் துன்பமிலரே' எனச சிறப் பிதது 'விழுநீர் மழுவாள்' எனனும் இப்பதிகததை அருளிச் செய்தார்கள்

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 31**

திருச்சிற்றம்பலம்

விழுநீா மழுவாட படையண ணலவிளஙகும
கழுநீா குவளைம மலரக கயலபாயும
கொழுநீா வயலசூழந தகுரங கணினமுட்டம
தொழுநீா மையாதீ துறுதுன பமிலரே 1

விடைசோ கொடியண ணலவிளங குயாமாடக
கடைசோ கருமென குளததோங கியகாட்டில
குடையாா புனனமல குகுரங கணினமுட்டம
உடையா னெனையா ளுடையெந தைபிரானே 2

1. கங்கையையணிந்தவரும் மழுவேந்தியவருமாகிய இறை வன் விளங்கும் இததலத்தைதத தொழுபவர் துன்பமிலா என் கின்றது. விழுநீர் - பெருமையையுடைய நீர், கங்கை கொழு நீர் - வளமான நீர் தீதுறு துன்பம் - தீமையான்வரும் துன்பம், பாவகனமததானவரும் துன்பம் எனபதாம். தீதுகழுவி ஆட் கொள்ளக் கங்கையையும், துனபந்துடைகக மழுப்படையையும் உடைய பெருமானுதலின் துனபம் இலர் எனறார்

2 இது இததலமுடைய பெருமானே என்னையாளுடைய பிரான் என்கின்றது. மாடக்கடைசோ கருமெனகுளத்து ஓங்கிய

சூலப படையான விடையான சுடுநீற றன
காலன றணையா ருயிரவவ வியகாலன
கோலப பொழிலசூழந தகுரங கணினமுடடத
தேலங கமழுபுன சடையெந தைபிரானே

வாடா விரிகொன றைவலத தொருகாதில
தோடாா குழையா னலபா லனநோககிக
கூடா தனசெய தகுரங கணினமுடடம
ஆடா வருவா ரவரன புடையாரே

காட்டில் - மாடஙகளின் கடைவாயிலைச சோந்துளள கரிய மெல்லிய குளததால் சிறநத காடடிடஙகளிலே. * குடையாா புனல் மல்கு - குடைதற்குரிய நீாநிறைந்த, அணில் முடடம் என்க. ஆளுடைபிரான் எனபதால் எனக்கும் அவனுக்கும் உள்ளதொடர்பு, அநாதியேயான ஆணடான் அடிமைததனமை யென அறிவிததது எந்தை என்றது ஆதியாயிருந்து, அடித்தும் அணைத்தும் அருள்வழஙகலின் பிரான் என்றது தனவழிநினறு ஏவல்கொள்ளுந் தலைவனுக இருததலின

3. இது இததலத்திறைவன சூலப்படையான விடையான நீற்றுன் காலகாலன் என அடையாளமும், அருளுநதிறமும் அறிவிக்கின்றது. கோலம் - அழகு ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து.

4 இததலத்து ஆடிவரும் பெருமானுகிய அவரே அடியேன் மாட்டு அன்புடையாா என்கின்றது வாடாவிரி கொனறை - வாடாத விரிநத கொனறை மலாமாலையையும் தேவாகட்கே அணிந்த மாலை வாடாது, அஙஙனமாகத தேவதேவனுகிய சிவபெருமான் அணிநத மாலை வாடாமை இயல்பு ஆதலின இஙஙனம் கூறப்பட்டது. வலததுக்குழையும், ஓர்காதில் தோடும் உடையான் எனக்கொளக. நல்ல பாலனம் நோக்கி - நன்றுகக் காத்தலைத் திருவுளஙகொண்டு கூடாதன செயத - வேறுதேவர் எவரும் செய்யக்கூடாத அரியகாரியங்களைச் செய்த. ஆடா வருவார் - திருநடனம்செய்து வருவாா.

இறையாா வளையா ளையொாபா கததடககிக
கறையாா மிடறறன கரிகீ றியகையான
குறையாா மதிசூ டிகுரங கணினமுடடத
துறைவா னெமையா ளுடையொண சுடரானே 5

பலவும பயனுள ளனபற றுமொழிநதோம
கலவம மயிலகா முறுபே டையொடாடிக
குலவும பொழிலசூழந தகுரங கணினமுடடம்
நிலவும பெருமா னடிநித தனினைநதே 6

மாடாா மலாககொன றைவளா சடைவைததுத
தோடாா குழைதா ஞெருகா திலிலஙகக
கூடாா மதிலெய துகுரங கணினமுடடத
தாடா ரரவம மரையாாத தமாவானே. 7

5. சிவனே எம்மை யாளுடைய சோதி வடிவன் என்கின்றது. இறையார்வளையாள் இததலதது அம்மையின் திருநாமம். கரிகீறியகையான் - யானையையுரித்த கையையுடையவன் குறையார்மதி - இனிக்குறையக்கூடாத அளவு குறைந்த பிறைமதி. ஒண்சுடரான் - ஒள்ளிய சோதிவடிவன்

6. து இறைவனடியை நித்தலும் நினைந்ததன் பயன் உள்ளன பலவற்றிலும் இருந்த பற்றும் ஒழிநதோம் என்கின்றது. பயன் உளளன - பொறிகட்கும் பிறவற்றிற்கும் பயன் படுவனவாகிய தனுகரண புவனபோகங்கள். கலவம் - தோகை. 'பற்றுக பற்றற்ருன் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு' என்ற குறட்கருத்து அமைந்திருததல் காணக.

7. கொன்றையணிந்து குழையுந்தோடுங் காதில் தாழ, திரிபுரமெரித்த பெருமான் குரஙகணில் முட்டத்து அமர்வான் என இறைவனுடைய மாலை அணி வீரம் இவற்றைக் குறிபபிக்கின்றது. மாடு ஆர் மலர்க்கொன்றை - பொன்னை ஒத்த நிறமுடைய கொன்றைமலர். கூடார் - பகைவர். ஆடு ஆர் அரவம் - ஆடுதலைப் பொருந்திய அரவம்.

மையா நிறமே னியரக காதஙகோனை
உயயா வகையா லடாததின னருளசெயத
கொயயாா மலாசூ டிகுரங கணினமுடடம
கையா றரெழுவாா வினைகாண டலரிதே 8

வெறியாா மலாததா மரையா ளெடுமாலும
அறியா தசைநதேத தவோரா ரழலாகும
குறியா னிமிாநதான றனகுரங கணினமுடடம
நெறியா றரெழுவாா வினை நிற ககிலாவே 9

கழுவாா துவரா டைகலந துமெயபோாககும
வழுவாச சமணசாக கியாவாக கவைகொளளேல
குழுமின சடையண ணலகுரங கணினமுடடத
தெழிலவெண பிறையா னடிசோ வதியலபே 10

8 இததலத்தைதத தொழுவார் வினைகாணடல் அரிது என கின்றது. மையார்மேனி - கரியமேனி அரக்கன் - இராவணன். உயயாவகையால் - தப்பாதவண்ணம். கொய் ஆர் மலர் - கொய் தலைப் பொருந்திய மலர். வினை - வினைப்பயனாகிய துன்ப இன்பங்களை.

9. இது தொழுவார்வினை நிற்கும் ஆற்றல் இல்லாதன என்கின்றது. வெறி - மணம். அறியாது அசைந்து - முதற்கண இறைவன் பெருமையையறியாமல் சோம்பி இருந்து. ஏத்த - பின்னர் அறிந்து துதிக்க. ஓர் ஆர் அழலாகும் குறியான் - ஒப்பற்ற நெருங்குதற்கரிய அழலாகிய திருவுருவையுடையவன். நெறி - ஆகமவிதி

10. இததலததுள்ள இறைவனடிசோவதே இயல்பு என் கின்றது கழுவார் - உடையைத் தோயததது அலசாதவராய. வழுவாச்சமண் - தம் கொள்கையில் வழுவாத சமணர். குழு மின் சடை - கூட்டமாகிய மின்னலை ஒதத சடை

கல்லாா மதிறகா ழியுணஞான சமபநதன
கொலலாா மழுவேந திகுரங கணினமுடடம -
சொலலாா தமிழமா லைசெவிக கினிதாக
வலலாாக கெளிதாம பிறவா வகைவீடே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. *இப்பதிகததைச் செவிக்கினிதாகச் சொல்லவல்லவர்களுக்கு வீடு எளிது என்கினறது. கல் ஆர் மதில் - மலையை ஒத்த மதில். பிறவாவகை வீடு எளிதாம் எனக் கூட்டுக.*

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், திருநாகேச்சரத்து இனிதமரும் செங்கனகத் தனிக்குன்றை வணங்கி, நாகநாதப் பெருமானின் பிணிதீர்க்கும் பெருங்கருணையைப் போற்றித் திருவிடைமருதூருக்கு வழிக்கொள்கின்றவர் 'ஓடே கலன்' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளிசசெய்தார்கள். போகும்போது அளவிலாப் பெருமகிழ்ச்சி திருவுள்ளத்தெழ 'என்னையாளுடையபிரான் உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ' என்று அமைத்து இன்னிசைப்பதிகம் அருளிக்கொண்டே இடைமருதிற்கு எழுந்தருளினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 32**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடே கலனுண் பதுமூ ரிடுபிச்சை
காடே யிடமா வதுகல் லானிழற்கீழ்
வாடா முலைமங் கையுந்தா னுமகிழ்ந்
தீடா வுறைகின் றவிடை மருதீதோ

தடங்கொண் டதொர்தா மரைப்பொன் முடிதன்மேல்
குடங்கொண் டடியார் குளிர்நீர் சுமந்தாட்டப்
படங்கொண் டதொர்பாம் பரையார்த் தபரமன்
இடங்கொண் டிருந்தான் றனிடை மருதீதோ 2

1. ஓடு எடுத்து ஊரப்பிச்சை ஏற்றுக் காடிடங்கொள்ளும் பெருமான் நன்முலைநாயகியோடு எழுந்தருளும் இடைமருதீதோ என்று வினவுகிறது இப்பதிகம் ஓடு-பிரமகபாலம். வாடாமுலை மங்கை என்பது நன்முலைநாயகி எனனும் அம்மையின் திருநாமத்தைக் குறித்தது. ஈடா - பெருமையாக.

2 தடம் - குளம் தாமரைப் பொன்முடி - தாமரை சூடிய அழகிய சிரம்.

வெணகோ வணஙகொண டொருவெண டலையேநதி
அஙகோல வளையா ளையொாபா கமமாநது
பொஙகா வருகா விரிககோ லககரைமேல
எஙகோ னுறைகின றவிடை மருதீதோ 3

அநதம மறியா தவருங கலமுநதிக
கநதங கமழகா விரிககோ லககரைமேல
வெநத பொடிபபூ சியவே தமுதலவன
எநதை யுறைகின றவிடை மருதீதோ 4

வாசங கமழமா மலாசசோ லையிலவணடே
தேசம புகுநதீண டியொாசெம மையுடைததாயப
பூசம புகுநதா டிபபொலிந தழகாய
ஈச னுறைகின றவிடை மருதீதோ 5

வனபுற றிளநா கமசைத தழகாக
எனபிற பலமா லையுமபூண டெருதேறி
அனபிற பிரியா தவளோ டுமுடனாய
இனபுற றிருநதான றனிடை மருதீதோ 6

3. அம் கோல் வளையாளை - அழகிய திரண்ட வளையல் அணிந்த உமாதேவியை அமாந்து - விரும்பி ஏற்று

4. அந்தம் அறியாத வேதமுதல்வன் எனக் கூட்டுக. அருங்கலம் உந்தி - அரிய ஆபரணங்களைக் கரையில் வீசி

5 வண்டு புகுந்து ஈண்டி செம்மையுடைத்தாய் இருக்க பூசம்புகுந்து ஆடி அழகாய ஈசன் உறைகின்ற இடைமருது என வினைமுடிவுசெய்க. தேசம் புகுந்து - பல இடங்களிலும் சுற்றி. செம்மை உடைத்தாய் - குரலின் இனிமை படைத்து. இத்தலத்தில் தைப்பூசத் திருநாளன்று இறைவன் காவிரியில் தீாததங்கொளவா

6. வல்புற்று இளநாகம் - வலிய புற்றில்வாழும் இளநாகம் அவைகளை அவயவங்களிலே அணியாகக் கட்டி. அன்பில் பிரியாதவள் - பிரியாவிடையாகிய பாாவதி.

தேக்குந திமிலும பலவுஞ சுமநதுநதிப
போககிப புறமபூ சலடிப பவருமால
ஆரககுந திரைககா விரிககோ லககரைமேல
ஏறக விருநதான றனிடை மருதீதோ 7

பூவார குழலா ரகிலகொண டுபுகைபப
ஓவா தடியா ரடியுள குளிரநதேதத
ஆவா வரககன றலையாற றலழிதத
ஏவார சிலையான றனிடை மருதீதோ 8

முறறு ததொாபான மதிசூ டுமுதலவன
நறறா மரையா னொடுமா னயநதேததப
பொறறோ ளியுநதா னும்பொலிந தழகாக
எறறே யுறைகின றவிடை மருதீதோ. 9

சிறுதே ரருஞசில சமணும புறங்கூற
நெறியே பலபத தாகளகை தொழுதேதத
வெறியா வருகா விரிககோ லககரைமேல
எறியா மழுவா ளனிடை மருதீதோ. 10

7. திமில் - வேங்கைமரம். பல - பலாமரம். புறம்போக்கி - இம்மரங்களை இருகரைமருங்கும் எடுத்துவீசி. பூசல் அடிப்ப - கரையுடன் மோத ஆல் அசை - ஆர்க்கும் திரை - ஆரவாரிக்கின்ற அலை. ஏற்க - பொருந்த.

8 இது மகளிரும் அடியாரும் அவரவர்கள் பரிபாகத்திற் கேற்ப வழிபடுகின்றார்கள் என்கின்றது. ஓவாது - இடைவிடாமல். ஆ; இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொல். ஏ ஆர் சிலை - பெருக்கத்தோடு கூடிய கைலைமலை. 'ஏபெற்றாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். (பெற்று - பெருக்கம்) 'ஏகல் அடுக்கம்' என்னும் நற்றிணையும் (116) காண்க.

9. பால்மதி - பால்போல் வெள்ளியபிறை. மால் நயந்து ஏத்த எனப் பிரிக்க. உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ எற்றே எனக்கூட்டுக. எற்று - எத்தன்மைதது; என வியந்து கூறியவாறு

10. புறச்சமயிகள் புறங்கூறுகிறார்கள்; பக்தர்கள் கை தொழுது பயன்கொள்ளுகிறார்கள் என்று இறைவனுடைய வேண்டுதல் வேண்டாமையையும், ஆன்மாக்கள் அவர் அவர்

கணணா கமழகா ழியுணஞா னசமபநதன
எணணா புகழெந தையிடை மருதினமேல
பணணோ டிசைபா டியபத துமவலலாரகள
விணணோ ருலகத தினிலவீற றிருபபாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பரிபாகத்திற்கேற்பப் பலன் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதையும் அறிவித்தபடி. தேரர் - புத்தர். எறியார் மழுவாளன் - எறியுந் தன்மைவாய்ந்த மழுவைத் தாங்கியவன.

11. கண்ணார் - இடமகன்ற. எண்ணார்புகழ் - எண்ணத்தைப் பொருந்திய புகழ். வீற்றிருப்பார் - பிறதேவர்க்கில்லாத பெருமையோடு இருப்பார்கள்.

திருவன்பிலாலந்துறை

பதிகவரலாறு :

திருக்கானூரை வணங்கிப் பதிகத்தொண்டு பாலித்துப் போந்த காழிப்பிள்ளையார் அன்பிலாலந்துறைக்கு எழுந்தருளினார்கள். அங்கே 'முன்னவனைத் தொழுது பதம்நிறை செந்தமிழ்' பாடினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 33**

திருச்சிற்றம்பலம்

கணைநீ டெரிமா லரவம் வரைவில்லா
இணையா வெயின்மூன் றுமெரித் தவிறைவா
பிணைமா மயிலுங் குயில்சே ரமடவன்னம்
அணையும் பொழிலன் பிலாலந் துறையாரே. 1

சடையார் சதுரன் முதிரா மதிசூடி
விடையார் கொடியொன் றுடையெந் தைவிமலன்
கிடையா ரொலியோத் தரவத் திசைகிள்ளை
அடையார் பொழிலன் பிலாலந் துறையாரே 2

---

1. இது திரிபுரம் எரித்த இறைவர் ஆலந்துறையார் என அறிவிக்கின்றது. நீடு எரி மால் கணை - மேலோங்கி எழுகின்ற தீயையும், திருமாலையும் கணையாகவும். அரவம் வரை வில்லா - வாசுகி என்னும் பாம்பை நாணாகக் கொண்ட மேருமலையை வில்லாகவும். இணையா - இணைத்து. பிணை - தத்தம் பெடைகளோடு கூடிய.

2. இது கிளிகள் வேத இசையைச் சொல்லும் ஆலந்துறை இறைவனே எந்தை விமலன் என்கின்றது. சதுரன் - சாமர்த்தியமுடையவன். கிடை ஆர் ஒலி - மாணவர்கள் கூட்டமாயிருந்து ஒலிக்கும் வேத ஒலி. இதனைச் சந்தைகூறுதல் என்ப. ஓத்து அரவத்து இசை கிள்ளை - வேத ஒலியை இசைக்கின்ற கிளி. அடை ஆர் பொழில் - அடைதல் பொருந்திய சோலை.

ஊருும மரவஞ சடைமே லுறவைததுப
பாரும் பலிகொண டொலிபா டுமபரமா
நீருண கயலும வயலவா ளைவராலோ
டாருமபுனலன பிலாலந துறையாரே 3

பிறையும மரவும முறவைத தமுடிமேல
நறையுண டெழுவன னியுமன னுசடையாா
மறையும பலவே தியரோ தவொலிசென
றறையும புனலன பிலாலந துறையாரே 4

நீடும புனறகங கையுநதங கமுடிமேல
கூடும மலேயா ளொருபா கமமாநதாா
மாடும முழவம மதிரம மடமாதா
ஆடும பதியன பிலாலந துறையாரே 5

நீரூா திருமே னியரூ னமிலாாபால
ஊரூா சுவையா கியவும பாபெருமான
வேரூ ரகிலும மிகுசந தனமுநதி
ஆரூா வயலன பிலாலந துறையாரே 6

---

3. இது பலிகொள்ளும் பரமர் அன்பிலாலந்துறையார் என்கின்றது. அடியாாகளது ஓடும் மனததை ஓரிடதது நிறுத்தி வைப்பதுபோல ஊரும்பாம்பைச் சடைமேல் உறவைத்தார் என்ற நயம் உணாக.

4. இது இததலத்திறைவன் பகைநீக்கி ஆளும் பண்பினன் என்கின்றது. உறவைதத - பகைநீங்கி ஒருங்கே பொருந்த வைதத நறை - நல்லமணம் வன்னி - வன்னிப் பத்திரம். வேதியா மறையும் ஓத அவவொலிசென்று அறையும் ஆலந் துறை எனக் கூட்டுக.

5, இது அன்பில இறைவா கங்கையை முடிமேல் வைதது உமையாளை ஒருபாகம் வைத்துளாா என்கின்றது. இவர் போகி யாய இருப்பதற்கேற்ற தலம் முழவம் அதிர மடமாதா ஆடும் பதியாய்ப போகபூமியாய் இருப்பதைக் குறிததவாறு மாடு - பக்கம்

6. இது குற்றமே இல்லாத நற்றவர்பால் ஊறுஞ் சுவை யாய விளங்குபவா என்கின்றது. ஊனம் இல்லாாபால் ஊறு ஆர் சுவை ஆகிய எனப் பிரிக்க ஆர் சுவை - அரிய அமுதம். வேறு ஆர் - வேருகப் பெயர்ந்த.

செடியார தலையிற பலிகொண டினிதுணட
படியார பரமன பரமேட டிதனசீரைக
கடியார மலரும புனலதூ விநினறேததும
அடியார தொழுமன பிலாலந துறையாரே 7

விடததா திகழும மிடறன னடமாடி
படததா ரரவம விரவுஞ சடையாதி
கொடிததே ரிலஙகைக குலககோன வரையார
அடாததா ரருளன பிலாலந துறையாரே 8

வணஙகிம மலாமே லயனுந நெடுமாலும
பிணஙகி யறிகின றிலாமற றுமபெருமை
சுணஙகும முகததம முலையா ளொருபாகம
அணஙகுந நிகழன பிலாலந துறையாரே 9

---

7. இது இறைவன் புகழைச சொல்லி அடியார்கள வழி படும் ஆலந்துறையார் என்கின்றது. செடி - முடைநாற்றம் செடியார தலையில் பிச்சை ஏற்று இனிதுண்டார் என்பது இறைவன் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான் எனபதை உணர்த தியது படி - தன்மை. அடியார சீரைத தூவிநின்று ஏததித தொழும் ஆலந்துறையார என்க

8. இது நீலகண்டனுய அரவம் அணிநது இராவணனை அடர்த்தவன் ஆலநதுறையான் என்கின்றது. விடததார் திகழும் மிடறன் 'கறைமிடறு அணியலும் அணிந்தன்று' என்ற கருத்தை ஒப்புநோக்குக. படத்து ஆர அரவம் - படம் பொருந்திய பாம்பு. ஆதி - முதல்வனே!; அண்மைவிளி.

9. இது உமையொருபாகர் ஆலந்துறையார என்கின்றது. வணங்கி மலர்மேல் என்பது சந்தம்நோக்கி மகரம் மிகுந்தது பிணங்கி உம் பெருமையறிகினறிலர் எனக் கூட்டுக. மற்று அசை. சுணங்கு முகத்து முலையாளாகிய அணஙகு ஒருபாகம் நிகழ் ஆலந்துறையார் எனக் கூட்டுக. ஒருபாகம் இருந்தும் சுணங்குபூக்கும் முலையாள் என்றது அம்மையின் மாறுத காதலை அறிவித்தவாறு சுணங்கு - பிரிந்த பெண்களுக்குண் டாகும் தேமல். அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

தறியாா்:துகிலபோாத துழல்வாா சமணகையா
நெறியா வுணரா நிலைகேகே டினாநிததல
வெறியாா மலாகொண டடிவீ ழுமவரை
அறிவா ரவரன பிலாலந துறையாரே 10

அரவாா புனலன் பிலாலந துறைதன்மேல
கரவா தவாகா ழியுணஞா னசமபநதன
பரவாா தமிழபத திசைபா டவலலாாபோய
விரவா குவாவா னிடைவீ டெளிதாமே. 11

திருசசிற்றம்பலம்

---

10. இது அன்போடு பூவும் நீரும்கொண்டு அடிபணிவாரை அறிபவர் ஆலந்துறையாா என்கினறது தறியார் துகில் - தறியில் நெய்த ஆடை. நெறியா உணரா - முறைமைப்படி உணர்ந்துகொள்ளாத. நிலைக்கேடினா - கெட்ட நிலையையுடைய வாகள. வீழுமவர் - விரும்பித தொழுமடியாா

11 இப்பாடல் பததினையும் இசையோடு பாடவல்லார் விண்ணின்பததை மேவுவர், அவர்க்கு வீட்டின்பமும் எளிதாம் என்கினறது. கரவாதவா காழி - வஞசனை இல்லாத தவததவர் மேவியுளள காழி. ஆலந்துறை தன்மேல் பரவு ஆர் தமிழ் எனக்கூட்டுக. வானிடை விரவு ஆகுவர் - விண்ணிற்கலப்பா.

சீகாழி

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் எண் 34

திருச்சிற்றம்பலம்

அடலே றமருங் கொடியண்ணல
மடலா குழலா ளொடுமன்னுங
கடலா புடைசூழ தருகாழி
தொடாவா ரவாதூ நெறியாரே 1

திரையாா புனலசூ டியசெலவன
வரையாா மகளோ டுமகிழநதான
கரையாா புனலசூழ தருகாழி
நிரையாா மலாதூ வுமினினறே 2

இடியாா குரலே றுடையெநதை
துடியா ரிடையா ளொடுதுனனுங
கடியாா பொழிழசூழ தருகாழி
அடியா ரறியா ரவலமமே 3

ஒளியாா விடமுண டவொருவன
அளியாா குழனமங கையொடனபாயக
களியாா பொழிலசூழ தருகாழி
எளிதா மதுகண டவரினபே 4

1. இது இறைவன் உமையோடு எழுநதருளியிருக்கும் சீகாழியைப் பரவுவார் தூநெறியாா எனகின்றது. அடல் ஏறு - வலிமைபொருந்திய இடபம், மடல் - பூ. தொடர்வார் - இடைவிடாது தியானிப்பவா.

2. காழியை இன்றே மலர்தூவி வணங்குங்கள என்கின்றது. நிரையார் மலர் - வரிசையான பூக்கள்.

3. இது காழி அடியார் அவலம் அறியார் என்கின்றது இடியார் குரல் ஏறு - இடியையொதத குரலுடைய இடபம். துடி - உடுக்கை, எந்தை துன்னும் காழி அடியார் அவலம் அறியார் எனக்கூட்டுக.

4. இது காழி கண்டவர்க்கு இன்பம் எளிதாம் என்கின்றது. ஒளியார் விடம் - நீலஒளியோடுகூடிய விடம், அளி -

பனியாா மலராா தருபாதன
முனிதா னுமையோ டுமுயங்கிக
கனியாா பொழிலசூழ தருகாழி
இனிதா மதுகண டவர்டே 5

கொலையாா தருங்கூங றமுதைததது
மலையான மகளோ டுமகிழநதான
கலையாா தொழுதேத தியகாழி
தலையாற ரெழுவாா தலையாரே 6

திருவாா சிலையா லெயிலெயது
உருவா ருமையோ டுடனுறை
கருவாா பொழிலசூழ தருகாழி
மருவா தவாவான மருவாரே 7

அரககன வலியொல கவடாதது
வரைககும மகளோ டுமகிழநதான
சுரககும புனலசூழ தருகாழி
நிரககும மலாதூ வுநினைநதே 8

வண்டு. ஒருவன் மங்கையொடு அன்பாயக் களி ஆர் காழி கணடவர் இனபம் எளிதாம் என முடிவு செய்க.

5. இது காழி கண்டவா பெருமை எய்துவர் என்கினறது. பனி - குளிரமை. பனியாா மலா - தாமரை மலர். ஆா தரு - ஓதத உமையோடு முயங்கி முனிதான் - ஒருததியோடு கூடியிருந்தும் தான் முனிவுறைய இருப்பவன். பாதன் முனி காழி கண்டவா ாடு இனிதாம் என முடிக்க

6. இது காழிக்குச சிரம்பணிவாா மேலானவா என கினறது. கலையாா - கலைஞானிகள.

7. இது காழியடையாா வான் அடையார் என்கின்றது. திருவாா சிலை - அழகிய வில், என்றது பொன வில்லாதலின். உரு - அழகு. கருவார் பொழில் - கருமையாகிய சோலை. மருவாதவர் - அடையாதவர்.

8. இது காழிக்கு மலர் தூவுங்கள் என்கின்றது. அரக்கன் வலி அடாதது வரைக்குமகளோடு மகிழ்ந்தான என்பது, அரக்கன் மலையெடுக்க, உமையாள் எயதிய அசசத்தைப் போக்கி

இருவாக கெரியா கிநிமிாநதான
உருவிற பெரியா ளொடுசேருங
கருநற பரவை கமழகாழி
மருவப பிரியும விணைமாயநதே 9

சமணசாக கியாதா மலாதூறற
அமைநதா னுமையோ டுடனனபாயக
கமழநதாா பொழிலசூழ தருகாழி
சுமநதாா மலாதூ வுதரொணடே 10

நலமா கியஞா னசமபநதன
கலமாா கடலசூழ தருகாழி
நிலையா கநினை ந தவாபாடல
வலரா னவாவா னடைவாரே 11

திருசசிற்றம்பலம்

யதும், அவன்செய்த தவற்றிற்காக அவள் காணத் தண்டித்தமையும் விளக்கினைறது. ஒல்க - சுருங்க. நிரக்கும் - ஒழுங்கான.

9. இது காழியையடைய வினைகெடும் என்கின்றது. இருவர் - மாலுமயனும். உருவிற் பெரியாள் - பெரியநாயகி என்னும் திருத்தோணிச சிகரததிருக்கும் அம்மையார். பரவை - கடல்.

10. இது சமண் முதலியோர் அலர் தூற்ற அடியார் மலர் தூவுதல் தொண்டு என்கின்றது. அலர்தூற்ற - பழிசொல்ல. உமையோடு உடன் அன்பாய் அமைந்தான் - அம்மையொடு ஒருசேர ஓர் ஆசனதது அன்பாய அமைந்தான் என்க. காழி சுமந்தார் - காழியைத் தம் மனத்துத் தியானித்தவாகள்.

11. காழியைத் தமது நிலைத்த இடமாக நினைந்தபெருமானது பாடலில் வல்லவர்கள் வானடைவா என முடிக்க

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார் எழுந்தருளுவதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும், அடியார்களாலும அறிந்துகொண்ட திருவீழிமிழலை யந்தணர்கள், நிறைகுடம முதலிய அட்டமங்கலங்களுடன் வரவேற்க, பிள்ளையார் முத்துச சிவிகையினின்றும் கீழிறங்கி அந்தணரும், அடியாரும் புடைசூழ எழுந்தருள் கின்றார்கள அப்போது 'அரையார் விரிகோவண ஆடை' என்னும் ஒப்புரைக்க இயலாத இப்பதிகத்தை இசையுடன் ஓதிக்கொண்டே சிவஞானச் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் விடையேறும்பிரான் திருக்கோயிலை அடைந்து உச்சிமேற் கரங்குவித்து வணங்கினார்கள்

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 35**

திருச்சிற்றம்பலம்

அரையார விரிகோ வணவாடை
நரையார விடையூா திநயநதான
விரையார பொழிலவீ ழிமமிழலை
உரையா லுணராவா ருயாவாரே

---

1. வீழிமிழலையைத தியானிப்பவர்கள் உயாவர் என்கின்றது. கோவண ஆடையையும் ஊர்தியையும் நயந்தான் என முடிக்க. நரை - வெண்மை. உரையால் - வேதாகமங்களில் சொல்லப்பட்ட சொற்களால் விரிகோவணம் - படம் விரியும் பாம்பாகிய கோவணம் "அற்றம் மறைப்பது முன்பணியே", "ஐந்தலைய மாசுணங்கொண்டு அரையார்க்குமே." என்ற பகுதிகள் இதற்கு ஒப்பு.

புனைதல புரிபுன சடைதனமேல
கனைதல லொருசங கைகரந்தான
வினையில லவர்வீ ழிம்மிழலை
நினைவில லவர்நெஞ் சமுநெஞ்சே 2

அழவல லவரா டியும்பாடி
எழவல லவரெந் தையடிமேல
விழவல லவர்வீ ழிம்மிழலை
தொழவல லவர்நல லவர்தொண்டே 3

உரவம புரிபுன சடைதனமேல
அரவம மரையார்த் தவழகன
விரவும பொழிலவீ ழிம்மிழலை
பரவும மடியா ரடியாரே 4

கரிதா கியநஞ் சணிகண்டன
வரிதா கியவண் டறைகொன்றை
விரிதா பொழிலவீ ழிம்மிழலை
உரிதா நினைவா ருயர்வாரே 5

2. வீழிமிழலையை நினையாதவர் நெஞ்சம் நெஞ்சா என்கின்றது. புனைதல் - முடித்தல், கனைதல - ஒலித்தல். வினையில்லவர் - இயல்பாகவே வினையில்லாதவர் நெஞ்சத்தின் தொழில் நினையவேண்டியவற்றை நினைவதாயிருக்க, அது செய்யாமையின நெஞ்சமும் நெஞ்சே என இகழ்ந்து கூறியவாறு.

3. இது அழுதும் ஆடியும் பாடியும் விழுந்தும் தொழ வல்லவர் தொண்டில் நல்லராம் எனகின்றது வல்லவர் எனபன நான்கும் அருமைவிளக்கிநின்றன. அடிமேல் விழுதல் - தன்வச மற்று ஆனந்தமேலீட்டால் விழுதல்.

4. இது வீழிமிழலையைத் தொழும் அடியாரே அடியார் என அடியார் இயல்பை விளக்குகின்றது உரவம் - வலிமை.

5. இது இத்தலத்தை உரிமையோடு நினைவார் உயர்வார் என்கின்றது. வரிதாகிய வண்டு - வரிகளையுடையதாகிய வண்டு. 'பொறிவரி வண்டினம்' என்பது காண்க. உரியதா என்பது உரிதா எனத் தொகுத்தல் விகாரம்பெற்றது.

சடையார பிறையான சரிபூதப
படையான கொடிமே லதோரைங்கண
விடையா னுறைவீ ழிமமிழலை
அடைவா ரடியா ரவாதாமே 6

செறியார கழலுஞ சிலமபார்கக
நெறியார குழலா ளொடுநினருன
வெறியார பொழிலவீ ழிமமிழலை
அறிவா ரவலம மறியாரே 7

உளையா வலியொல் கவரககன
வளையா விரலூன றியமைநதன
விளையார வயலவீ ழிமமிழலை
அளையா வருவா ரடியாரே 8

மருளசெய திருவா மயலாக
அருளசெய தவனு ரழலாகி
வெருளசெய தவனவீ ழிமமிழலை
தெருளசெய தவாதீ விணைதேயவே

---

6. இது இததலததை அடைவாரே அடியார் என்கின்றது. சரி - இயஙகுகின்ற. பைஙகண் - பசியகண பசுமை ஈண்டு இளமைகுறிதது நின்றது

7 இது இததலததை யறிவார், துன்பம் அறியார் என்கின்றது செறி - வளை செறி ஆர கழலும் சிலம்பு ஆர்க்க என்பதில் எண்ணும்மையை ஏனையவிடத்தும் கூட்டுக. நெறியார் குழல் - சுருணட கூந்தல். அறிவார - தியானிபபார்கள்

8 இததலத்தை நெருங்குவாரே அடியார் என்கின்றது உளையா - வருந்தி அளையா - அளைநது, பொருந்தி

9. இததலததைத் தெளிந்தவர்களது தீவினை தேயும் என்கின்றது இருவா மருள்செயது மயலாக - மாலும் அயனும் அஞ்ஞானததால் மயங்க வெருள்செயதவன் வெருட்டியவன். தெருள் செய்தவா - தெளிந்தவர்கள்.

துளஙகுந நெறியா ரவாதொனமை
வளஙகொள ளனமினபுல வமணடேரை
விளஙகும பொழிலவீ ழிமமிழலை
உளஙகொள பவாதம வினையோயவே 10

நளிாகா ழியுணஞா னசமபநதன
குளிராா சடையா னடிகூற
மிளிராா பொழிலவீ ழிமமிழலை
கிளாபா டலவலலாாக கிலைகேடே 1

திருச்சிற்றம்பலம்

10. இததலத்தைத தியானிபபவாகளின் வினை ஓயும் என்கின்றது. துளஙகும் நெறியார் - அளவைக்கும் அநுபவததிற்கும் நிலைபெறாது அசையும் சமயநெறியையுடையவாகள. தேரை தேரரை எனபதன் சிதைவு.

11. இது இப்பாடலை வல்லார்க்குக் கேடு இல்லை எனப் பயன கூறுகிறது நளிா - குளிர்.

திருவையாறு

பதிகவரலாறு :

திருப்பூந்துருத்தியை வணங்கிப் பதிகம்பாடி, அப்பர் சுவாமிகளிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு, காவிரியாற்றைக் கடந்து, திருநெய்த்தானத்து நெய்யாடிய பெருமானைப் போற்றி, திருவையாறடைந்த பிள்ளையார் 'கலையார் மதி' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 36**

திருச்சிற்றம்பலம்

கலையார் மதியோ டுரநீரும
நிலையார் சடையா ரிடமாகும
மலையா ரமுமா மணிசந்தோ
டலையா புனல்சே ருமையாறே 1

மதியொன் றியகொன் றைவடத்தன
மதியொன் றவுதைத் தவர்வாழ்வு
மதியின் னொடுசேர் கொடிமாடம
மதியம் பயில்கின் றவையாறே 2

கொக்கின் னிறகின் னொடுவன்னி
புக்க சடையார்க் கிடமாகும
திக்கின் னிசைதே வர்வணங்கும
அக்கின் னரையா ரதையாறே 3

---

1. இப்பதிகப்பாடல் பத்தும் இறைவன் இடம் திருவையாறு என்கின்றது. பாடல்கள்தோறும் இறைவனது மதி, கொன்றை, கங்கை, வன்னி, கொக்கிறகு, தலைமாலை முதலிய அணிவகைகளும் அவர் வீரமும் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன. உரநீர் - வலியநீர். மலையாரம் - மலையிற்பிறந்த முத்துக்கள்.

2. நான்கடிகளிலுமுள்ள மதி என்ற சொல் சந்திரனையே குறிப்பதாகும். வடம் - மாலை. மதி ஒன்ற உதைத்தது, தக்க யாகத்தில் தம் திருவடியால் தேய்த்ததை.

3 கொக்கின் இறகு - கொக்கிறகம்பூ, கொக்கினது இறகுமாம். வன்னி - வன்னியிலை திக்கின் இசை தேவர் - எட்டுத் திக்கிலும் பொருந்தியிருக்கின்ற தேவர்கள். அக்கு - சங்குமணி.

சிறைகொண் டபுரம் மவைசிந் தக
கறைகொண் டவர்கா தல்செய்கோயில்
மறைகொண் டநல்வா னவர்தம்மில்
அறையும் மொலிசே ருமையாறே 4

உமையா ளொருபா கமதாகச்
சமைவா ரவர்சார் விடமாகும்
அமையா ருடல்சோர் தரமுத்தம்
அமையா வருமந் தணையாறே 5

தலையின் றொடைமா லையணிந்து
கலைகொண் டதொர்கை யினர்சேர்வாம்
நிலைகொண் டமனத் தவர்நித்தம்
மலர்கொண் டுவணங் குமையாறே 6

வரமொன் றியமா மலரோன்றன்
சிரமொன் றையறுத் தவர்சேர்வாம்
வரைநின் றிழிவார் தருபொன்னி
அரவங் கொடுசே ருமையாறே 7

---

4. சிறைகொண்டபுரம் - சிறகோடு கூடிய முப்புரங்கள். கறைகொண்டவர் - கோபித்தவர். மறைகொண்ட நல் வானவர் - மக்கள் கண்ணுக்கு மறைந்து வதியும் தேவர்கள். தம்மில் அறையும் ஒலி - தமக்குள் பேசிக்கொள்ளும் ஒலி.

5 சமைவார் - பொருந்தியவர். அமையார் உடல் சோர்தர - மூங்கிலினது உடல் வெடிக்க. அமையா - பொருந்தி.

6. கலை - மான. நிலைகொண்டமனத்தவர் என்றது, இறைவனது திருவடியின்கண் நிலைத்த மனமுடைய அடியார்களை.

7. வரம் ஒன்றிய - வரம் பெற்ற. மேன்மைபொருந்திய என்றுமாம். சேர்வு - இடம். வரைநின்று இழிவார்தரு பொன்னி எனப் பிரிக்க. வார்தரு - ஒழுகுகின்ற. அரவம் - ஒலி. பொன்னி - காவிரி.

வரையொன றெடுத்த தவரக்கன
சிரமங் கநெரித் தவர்சேர்வாம
விரையின மலர்மே தகுபொன்னித
திரைதன ஞெடுசே ருமையாறே 8

சங்கக் கயனு மறியாமைப
பொங்குஞ் சுடரா னவர்கோயில
கொங்கிற பொலியும் புனல்கொண்டு
அங்கிக் கெதிர்காட் டுமையாறே 9

துவரா டையர்தோ லுடையார்கள
கவர்வாய மொழிகா தல்செய்யாதே
தவரா சர்கட்டா மரையானோ
டவர்தா மணையந் தணையாறே 10

கலையார் கலிக்கா ழியர்மன்னன
நலமார் தருஞா னசம்பந்தன
அலையார் புனல்சூ ழுமையாறறைச
சொலுமா லைவல்லார் துயர்வீடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8. விரை - மணம்.

9. சங்கக்கயன் - சங்கத்தைக் கையிலேயுடைய திருமால். கொங்கு - தேன். அங்கிக்கு எதிர்காட்டும் - காலையில் அக்கினி காரியம் செய்வோர் அர்க்கியம் சமர்ப்பிக்கும்

10. கவர்வு - வஞ்சனை தவராசர்கள - தவத்தான் மிக்க முனிவர்கள, தாமரையான் என்றது பிரமனை.

11. இது ஐயாற்றைப்பற்றிய இம்மாலையைச சொல்ல வல்லார் துன்பத்தினின்று வீடுபெறுவர் என்கின்றது கலை - கலைஞானங்கள. கலி - ஒலி.

திருப்பனையூர்

பதிகவரலாறு :

திருவாரூரை வணங்கிவருகின்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், யானையையுரித்துப் போர்த்த பெருமான் எழுந் தருளிய திருப்பனையூரை வணங்கி, 'அரவச சடை' என்னும் வேதப்பொருள நிறைந்த இசைப்பதிகமாகிய இதனை அருளிச செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் · **எண் 37**

திருசசிற்றம்பலம்

அரவச சடைமேன மதிமததம
விரவிப பொலிகின றவனூராம
நிரவிப பலதொண டாகணுெம
பரவிப பொலியும பனையூரே

எணணெின றிநினைந தவாதமபால
உணணின றுமகிழத தவனூராம
கணணின றெழுசோ லையிலவணடு
பணணின றொலிசெய பனையூரே 2

1. *இது சடைமேல் மதியும் ஊமததமும் கலந்து விளங்கு கின்ற இறைவனூர் பனையூர் என்கின்றது. மத்தம் - ஊமததம். நிரவி - கலந்து. பரவி - வணங்கி.*

2. *மனம் ஒன்றி நினைக்கும் அடியார்களிடதது உள்நின்று மகிழும் இறைவனூா பனையூா என்கின்றது. எண் - எண்ணம் ஒன்றி - விஷய சுகங்களில் சென்று பற்றாது திருவடியிலேயே பொருந்தி. மகிழ்ந்தவன் - தான்மகிழ, தன்னைசசார்ந்த ஆன்மா வும் மகிழுமாதலின் மகிழ்வித்தவன் என்னாது மகிழ்ந்தவன் என்றார்; மகிழ்தற்குரிய சுதந்திரமும் ஆன்மாவுக்கு இல்லை என்றபடி. கள் நின்று - தேன் பொருந்தி.*

அலரும மெறிசெரு சடைதனமேல
மலரும பிறையொன றுடையானூா
சிலரென றுமிருந தடிபேணப
பலரும பரவும பனையூரே 3

இடியாா கடனஞ சமுதுணடு
பொடியா டியமே னியினனூா
அடியாா தொழுமன னவரேததப
படியாா பணியும பனையூரே 4

அறையாா கழனமே லரவாட
இறையாா பலிதோந தவனூராம
பொறையாா மிகுசீா விழமலகப
பறையா ரொலிசெய பனையூரே 5

அணியாா தொழவல லவரேதத
மணியாா மிடறென றுடையானூா
தணியாா மலாகொண டிருபோதும
பணிவாா பயிலும பனையூரே 6

3 பிறையணிந்த பெருமானூர் பனையூர் என்கின்றது எறி - அர்ச்சிக்கப்படுகின்ற மலரும் பிறை - வளரும் பிறை சிலர் - அணுக்கததொண்டாகளாகிய அடியாாகள் பலர் - வழிபடும் அடியாாகள

4 இது நீறுபூசிய இறைவனூரா பனையூர் எனகினறது இடியாா கடல் - கரைகளை மோதுகின்ற கடல் பொடி - விபூதி. படியாா - பூமியிலுளள பிறமக்கள

5 இது பிட்சாடனமூாத்தியின ஊா பனையூர் என்கின்றது அறை - ஒலி இறை - முன்கை பொறையார் மிகுசீர் விழமலக - பூமியிற் சிறந்த புகழினையுடைய திருவிழா நிறைய. "பொறைதரத திரணட தாரு" இரகுவம் - தசரதன் சாப 40.

6 நீலகண்டனது உறைவிடம் பனையூர் என்கினறது தொழவல்லவர் அணியார் ஏத்த என மாறுக. அணியார் - அணமையில் உள்ளவர்கள் மணி - நீலமணி தணி ஆர் மலர் கொண்டு - நீரையும் நிறைந்த மலரையுங்கொண்டு. 'பூவும் நீரும் கொண்டு' என்பதனை நினைவு கூர்க தணி - தண்ணீர் என்பதன் திரிபு

அடையா தவாழ வெயிலசீறும
விடையான விறலாா கரியினரேல
உடையா னவனெண பலபூதப
படையா னவனூா பணையூரே 7

இலகும முடிபத துடையானை
அலலகண டருளசெய தவெமமணணல
உலகில லுயிாநீா நிலமறறும
பலகண டவனூா பணையூரே 8

வரமுன னிமகிழந தெழுவீாகாள
சிரமுன னடிதா ழுவணஙகும
பிரமன னெடுமா லறியாத
பரமன னுறையும பணையூரே 9

அழிவல லமண ரொடுதேரா
மொழிவல லனசொல லியபோதும
இழிவில லதொாசெம மையினனூா
பழியில லவாசோ பணையூரே 10

7. இது வீரன் மேவும் ஊர் பணையூா என்கின்றது. அடையாதவர் - பகைவராகிய திரிபுராதிகள, சீறும் என்ற பெயரெச்சம் விடை உடையானை விசேடிததது விறல் - வலிமை

8 ஐம்பூதங்களையும் ஆக்கிய இறைவனூா பணையூா என்கின்றது அலல் - துன்பம், அல்லல் என்பதன் திரிபு மற்றும் பல என்றமையான் நுண்பூதங்களும், தனமாததிரைகளும் ஆகிய அனைததையுங கண்டவன்.

9. இது வரம் வேண்டியவாகள் பணையூரைச சிரந்தாழ வணங்குங்கள் எனகின்றது. முனனி - எணணி. வணங்கும் - வணங்குங்கள்; செய்யுமென் முற்று.

10 இது புறச்சமயிகள் பொருந்தாதன சொல்லியபோதும் அவற்றால் இழிவுபடாத இறைவனூர் பணையூா என்கின்றது. அழிவல் அமணர் - அழிதலில்வல்ல சமணாகள தேரர் - புததர் மொழி வல்லன - வாய் வன்மையாற் சொல்லும் மொழிகளை. இழிவு - குறைபாடு.

பாரார் விடையான் பனையூர்மேல்
சீரார் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
ஆரா தசொன்மாலை பத்தும்
ஊரூர் நினைவா ருயர்வாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. பனையூர் மாலை பத்தையும் வல்லவர்கள் உயர்வார் என்ப் பயன்கூறுகிறது. பார் - பூமி. ஆராத - கேட்டு அமையாத, அதாவது மேன்மேலும் விருப்பத்தை விளைவிக்கக்கூடிய. ஊர் ஊர் நினைவார் - பொலிகின்றவன் ஊர், மகிழ்ந்தவன் ஊர் என்பன முதலியவாக முடிவனவற்றை நினைவார்.

திருமயிலாடுதுறை

பதிகவரலாறு.

மூவலூரரைக் காதலோடு வணங்கி ஏத்திப் போதருகின்ற பிள்ளையார் திருமயிலாடுதுறை என்னும் மாயூரதலத்தை அடைந்தார்கள் அப்போது அவ்வூர் அந்தணர்கள அடியார் களோடு எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி, மானேந்திய பெருமானை த திருககோயிலிற் சென்று வணங்கினார்கள எல்லையில்லதோர் ஆனந்தம் அடைந்தார்கள 'கரவின்றி நன்மாமலர்' என்னும இப்பதிகததைத தெளிந்த இசையோடும் ஓதியருளினார்கள்

பண் - தககராகம்

பதிகம் **எண் 38**

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவின றிநனமா மலாகொணடு
இரவும பகலுந தொழுவாாகள
சிரமொன றியசெஞ சடையானவாழ
வரமா மயிலா டுதுறையே

உரவெங கரியின•னுரிபோாதத
பரமன னுறையும பதியெனபா
குரவஞ் சுரபுன னையுமவனனி
மருவும மயிலா டுதுறையே

1. இது மயிலாடுதுறை, இரவும் பகலுநதொழும் அடியார் கள் சிரம் ஒன்றும் சிவன்வாழும் இடம் என்று அறிவிக்கிறது கரவு - வஞ்சனை. சிரம் - தலைமாலை.

2 யானைததோல்போர்தத பரமன் உறையும்பதி மயிலாடு துறை என்கின்றது உரம் - வலிமை குரவம் - குராமலர் சுர புன்னை - இது இக்காலத்து நாகலிங்கப்பூ என வழங்குகிறது.

ஊனத திருணீங கிடவேணடில
ஞானப பொருளகொண டடிபேணும
தேனொத தினியா னமருஞ்சோ
வானம மயிலா டுதுறையே 3

அஞ்சொண புலனும மவைசெறற
மஞ்சன மயிலா டுதுறையை
நெஞ்சொன றிநினைந தெழுவாரமேற
றுஞ்சும பிணியா யினதானே 4

தணியாா மதிசெஞ் சடையானறன
அணியாாந தவருக கருளெனறும
பிணியா யினதீாத தருளசெயயும
மணியான மயிலா டுதுறையே 5

3 உயிர்களை அணுவாக்கும் ஆணவமலம் நீங்கவேண்டில் ஞானப்பொருளைத துணைக்கொண்டு மயிலாடுதுறையைப் பேணுங்கள் என்கின்றது. ஊனதது இருள் - குறைபாட்டை உண்டாக்கும் மலம். குறைபாடாவது சிவததோடொன்றிச சிவமாகும் ஆன்மாவை மறைத்து அணுவாக்கும் குறைபாடு தேன் ஒத்து இனியான் - முத்தியில் ஒன்றியகாலததுத தேனை ஒதது இனியவன். "தேனைப் பாலை யொத்திருப்பன் முததியினிற் கலந்தே" என்றதும் காண்க அமரும், வானம்சேர் மயிலாடுதுறை எனக்கூட்டுக. வானஞ்சேர் - வானததைச் சேர்தற்கு இடமாகிய

4 பொறிவாயிலைந்தவிதத வீரன் மேவிய மயிலாடுதுறையை மனமொன்றித் தியானிப்பவர்களின் பிணிகள் அழியும் என்கின்றது. அஞ்சு ஒண்புலனும் - தததமக்கேற்ற பொறிகளைக் கவரும் ஒள்ளிய ஐந்து புலன்களையும் செற்ற - கெடுதத மஞ்சன் இது மைந்தன் என்பதன் போலி வலிமையுடையோன் என்பதாம். நினைந்து எழுவார் - துயில்விட்டு எழும்போதே தியானித்து எழுபவாகள். பிணி - பிறவிப்பிணி

5 இது மயிலாடுதுறையைச சேர்ந்தவர்க்கு என்றும் அருள் உளதாம் என்கின்றது. தணியார் மதி - குளிர்ந்தமதி. அணியார்ந்தவர் - அணுகியவர் மணியான் - மணிபோன்றவன்

தொணட ரிசைபா டியுங்கூடிக
கணடு துதிசெய பவனூராம
பணடும பலவே தியரோத
வணடாா மயிலா டுதுறையே 6

அணஙகோ டொருபா கமமாநது
இணஙகி யருளசெய தவனூராம
நுணஙகும புரிநூ லாகளகூடி
வணஙகும மயிலா டுதுறையே 7

சிரஙகை யினிலேந தியிரந்த
பரஙகொள பரமேட டிவரையால
அரஙகவ வரககன வலிசெறற
வரஙகொண மயிலா டுதுறையே 8

ஞாலத தைநுகாந தவனருனும
கோலத தயனும மறியாத
சீலத தவனூா சிலாகூடி
மாலைத தீாமயிலா டுதுறையே 9

பிணிதீர்ப்பன மணிமந்திரம் ஔஷதம் என்ற மூன்றுமாதலின அவற்றுள் ஒன்றாய மணிபோன்றவன் என்றார். பிணியாயின தீர்தது அருள்செய்யும் மணியான், செஞ்சடையான் தன மயிலாடுதுறை அணியாாந்தவர்க்கு என்றும் அருள் (உளதாம்) என முடிக்க

6. தொண்டர்களகூடித் துதிபாடும் ஊர் என்கின்றது. துதிசெய்பவன் - துதிசெய்யப்படுமவன். பண்டும் - முன்பும்.

7 இது மயிலம்மையை ஒருபாகங்கொண்டு அருள்செய்த ஊர் என்கின்றது அணஙகு - மயிலம்மை இணங்கி - பொருந்தி நுணங்கும் - துவளும் புரிநூலவர்கள் - முப்புரி நூலையுடைய அந்தணர்கள்

8. து பிரம கபாலததைத்தாங்கி இரந்த பரமேட்டியின் இடம் என்கின்றது பரம்கொள் பரமேட்டி - மேன்மையைக் கொண்ட சிவன் வரையால் அரங்க - கைலையால் நசுங்க

9. இது அயனும் மாலும் அறியாதவனூர் என்கின்றது. ஞாலததை நுகர்ந்தவன் - பூமியைவிழுங்கித் தன் வயிற்றகததது அடக்கியமாயன். சீலம் - எளிமை மால் - மயக்கம்.

நினறுண சமணுந நெடுநதேரா
ஒனறும மறியா மையுயாநத
வெனறி யருளா னவனூராம
மனறன மயிலா டுதுறையே 10

நயாகா ழியுணஞா னசமபநதன
மயறீா மயிலா டுதுறைமேல
செயலா லுரைசெய தனபததும
உயாவா மிவையுற றுணாவாாககே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறசசமயததாாக்கு அறியொண்ணுதபடி உயாந்தோ னிடம் இது எனகின்றது வெனறி அருளான் - வெற்றியை விளைவிக்கும் அருளையுடையவன மனறல் - நறுமணம்

11 இவைபததும் உணர்வாாக்கு உயர்வாம் என்கின்றது நயா காழி - நயம் உணர்நத பெரியோாகள உறைகின்ற காழி. றயல் - மயக்கம் செயலால் - திருவருள உணணின்று செய்தலால்.

திருவேட்களம்

பதிகவரலாறு :

ஆனநதக கூததப்பெருமான எழுநதருளியிருககின்ற கனகசபையைத் தொழுது, வெளியேபோகின்றவர்கள, திருமுன்னிலையையும, திருவாயிலேயும் வணங்கி, திருவீதிகளேயும தொழுது அங்கே இராத்தங்க அஞசுவார்களாகத திருவேட்களததை யடைந்தார்கள அங்கே பாசுபதநாதரைக் கைதொழுது 'அந்தமும் ஆதியுமாகிய' என்னும் இந்தச சொற பதிகத்தை அருளிசசெயது, அத்தலத்தையே தஙகுமிடமாகக கொண்டு தில்லையைத தரிசித்து வருவாராயினர்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 39**

திருச்சிற்றம்பலம்

அநதமுமாதியு மாகியவணண
லாரழலஙகை யமாநதிலஙக
மநதமுழவ மியமப
மலேமகள காணநினருடிச
சநதமிலஙகு நகுதலேகஙகை
தணமதியம மயலேததுமப
வெநதவெண ணீறுமெயபூசும
வேடகள நனனகராரே 1.

1 வேட்களநாதர் அழல் அங்கையில் தயங்க, கங்கையும் கபாலமும் மதியமும் விளங்க, மலேமகள் காண நினறுடுவர் என்கின்றது. அந்தமும் ஆதியும் ஆகிய அண்ணல் - காணப் பட்ட பிரபஞ்சததிற்கெல்லாம் இறுதிசெய்பவனும், முதலாய நின்று படைப்பவனும் ஆகிய பெருமையிற் சிறந்தவன். "அந்தம் ஆதி" சிவஞானபோதம். ஆரழல் -பிறரால் பொறுததற்கரிய தீ. மந்த முழவம் - மந்தஸ்தாயியில் அடிக்கப்பெறுகின்ற மததளம். மலேமகள் உமாதேவி நோயுண மருந்து தாயுண்டாங்கு இறைவனதுஆனந்தத்தாண்டவத்தைமலேமகள் கண்டு ஆன்மாக களின் பக்குவததிற்கு ஏற்பப் பயன்கொள்ளச் செய்கின்ருள் ஆதலின் உமை காண நின்ருடி என்ருர். நகரார் ஆகிய அண்ணல், இலங்க, இயம்ப, ஆடி, ததும்ப, பூசும் என முடிக்க.

சடைதனைததாழதலு மேறமுடிததுச
சஙகவெணடோடு சரிநதிலஙகப
புடைதனிற பாரிடஞ்சூழப
போதருமா றிவாபோலவார
உடைதனிலுவிரற கோவணவாடை
யுணபதுமூரிடு பிசசைவெளளை
விடைதனை யூாதிநயநதார
வேடகள நனனகராரே 2

பூதமுமபலகண முமபுடைசூழப
பூமியுமவிண ணு முடனபொருநதச
சீதமுமவெமமையு மாகிச
சீரொடுநினறவெந செலவா
ஓதமுஙகானலுஞ சூழதருவேலை
யுளளஙகலநதிசை யாலெழுநத
வேதமுமவேளவியு மோவா
வேடகள நனனகராரே 3

அரைபுலகுமைநதலை யாடலரவ
மமையவெணகோவணத தோடசைதது
வரைபுலகுமாாபி லொராமை
வாஙகியணிந தவாதாந

2 இறைவன சடைமுடிதது, சஙககுண்டலந்தாழ, பூதந் தாழப் போதருவர், அவருக்கு உடை கோவணம், உண்பது பிசசை, ஊாதி இடபம் என்கின்றது ஏறமுடிதது - எடுத்துக் கட்டி. சரிந்து - தாழநது பாரிடம் - பூதம் போல்வார் - ஒப்பில் போலி ஊாதி - வாகனம் கோவணம் நால்விரல் அகல முடையதாயிருத்தல் வேணடும் என்பது மரபு ஆதலின் நால் விரல் கோவணம் எனறாா.

3. இது விண் ணும் மண் ணுங கலந்து தட்பமும் வெப்பமு மாகிப் புகழோடு நின்ற செல்வர் வேட்கள நனனகரார் என்று அறிவிக்கின்றது உடன்பொருந்த - எங்குமாயிருக்க. உள்ளங் கலந்து இசையால் எழுந்த வேதம் - மனத்தில் நின்று ஊறி இசையோடு எழுந்த வேதம். ஓவா - இடையறாத.

திரைபுலகுதெணகட றணகழியோதந
தேனலஙகானலில வணடுபணசெயய
விரைபுலகுபைமபொழில சூழநத
வேடகள நனனகராரே

பணணுறுவணடறை கொனறையலஙகல
பாலபுரைநீறுவெண ணூலகிடநத
பெணணுறுமாாபினா பேணா
முமமதிலெயத பெருமான
கணணுறுநெறறி கலநதவெணடிஙகட
கணணியாவிணணவா கைதொழுதேததும
வெணணிறமாலவிடை யணணல
வேடகள நனனகராரே

கறிவளாகுனற மெடுததவனகாதற
கணகவரைஙகணை யோனுடலம
பொறிவள ராரழலுணணப
பொஙகிய பூதபுராணா
மறிவளரஙகையா மஙகையொாபஙகா
மைஞ்ஞிறமானுரி தோலுடையாடை
வெறிவளாகொனறையந தாரா
வேடகள நனனகராரே

4. அரைபுல்கும் - அரையைத தழுவிய அசைத்து - இறுக உடுத்து. வரைபுல்கு - மலையையொதத. ஆமை - ஆதி கூர்மம் ஓதம் பைம்பொழில் சூழ்நத வேடகளம் என்க, என்றது நெயதலோடு தழுவிய நகர் என அறிவிததவாறு.

5. இது கொன்றைமாலை, பூணூல் இவற்றையணிநது உமை ஒருபாதியராகத திரிபுரமெரிதத பெருமான இவர் என கின்றது. பண் உறு வண்டு - இசையை எழுப்புகின்ற வணடு கள். அறை - ஒலிக்கின்ற. அலங்கல் - மாலை கணணுறு நெற்றி - அக்னிக்கண்பொருநதிய நெற்றி. வெண திங்கள் கண்ணியர் - பிறையைத் தலைமாலையாய் அணிந்தவர், பிறையைக் கண்ணி யாகச் சூடுதல் மரபு. ''மாதர் பிறைக்கணணி யானை'' என் பதை நோக்குக மால்விடை - பெரிய இடபம்.

6. இது மன்மதனை எறித்த மங்கைபங்கா இவ்வூரா என்கின்றது. கறி - மிளகு. குன்றம் என்றது கோவர்த்தனம்.

மணபொடிககொணடெரித தோாசுடலை
மாமலைவேநதன மகணமகிழ
நுணபொடிசசேர நின்ருடி
நொயயன செயயலுகநதாா
கணபொடிவெணடலை யோடுகையேநதிக
காலனைககாலாற கடிநதுகநதாா
வெணபொடிச சோதிருமாாபா
வேடகள நனனகராரே 7

ஆழதருமாலகட னஞசினையுணடா
ரமுதமமராாக கருளிச
சூழதருபாமபரை யாாததுச
சூலமோடொண மழுவேநதித
தாழதருபுனசடை யொனறினைவாஙகித
தணமதியமமய லேததுமப
வீழதருகஙகை கரநதாா
வேடகள நனனகராரே 8

எடுததவன் - கண்ணன் காதல் கண்கவர் ஐங்கணையோன் - அனபிற்குரிய பேரழகனுகிய மன்மதன. ஆர் அழல் உணண - தீப்பறறி எரிய. பொங்கிய - கோபிதத மறி - மான். மைஞ்ஞிற மான் - கருமான. வெறி - மணம்.

7. உலகததைச சங்கரித்த சுடலையில் மலைமகள் மகிழ ஆடி நுட்பமான செயலைச செயபவர் இன்னகராா என்கின்றது பொடிக்கொண்டு - பொடிததன்மையைக் கொளள. நுண் பொடிச் சேர - துகள் திருமேனியில் பொருந்த. நொயயன செய்யல் உகந்தாா - மிகவும் நுட்பமான பஞ்சகிருததியங்களைச் செயயத திருவுளம்பற்றினுர். செய்தாா என்னுது செய்யல் உகந்தார் என்பதில் சிறபபிருத்தல் நோக்குக. செய்தல் பிரம ஞதியர் தொழில் கண பொடி வெண்தலை - கண் பொடிந்து போனதலை. பொடிதல் - இல்லையாதல்.

8. நஞ்சினைத் தாம் உண்டு, அமுதத்தைத தேவர்க்கருளி, பாம்பு, சூலம், மழு இவற்றைத தரிததுச் சடையில் கங்கையை மறைத்துவைத்தவர் இவர் என்கின்றது புன்சடை - மெல்லிய சடை. உயிரைக்கொல்லும் விடத்தைத் தான் உண்டு சாவாமை யையளிக்கும் அமுதினைத் தேவர்க்களிததது இவர் பெருங்கருணை யைத் தெரிவிக்கிறது.

திருவொளிகாணிய பேதுறுகின்ற
திசைமுகனுந் திசைமேலளந்த
கருவரையேந்திய மாலுங்
கைதொழ நின்றதுமல்லால
அருவரையொல்க வெடுத்தவரக்க
னுடெழிற்றோள்க ளாழத்தழுந்த
வெருவுறவூன்றிய பெம்மான்
வேட்கள நன்னகராரே 9

அத்தமண்டோய்துவ ராரமண்குண்டா
யாதுமல்லாவுரை யேயுரைத்துப்
பொய்த்தவம் பேசுவதல்லாற்
புறனுரையாதொன்றுங் கொள்ளேன்
முத்தனவெண்முறு வல்லுமையஞ்ச
மூரிவல்லானையி னீருரிபோர்த்த
வித்தகர்வேத முதல்வர் .
வேட்கள நன்னகராரே 10

விண்ணியன்மாடம் விளங்கொளிவீதி
வெண்கொடியெங்கும் விரிந்திலங்க
நண்ணியசீர்வளர் காழி
நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்

---

9 இறைவனுடைய பேர் ஒளித திருமேனியைக் காண வருந்திய அயனும் மாலும் அறியமுடியாமல் வணங்க நின்ற தோடு இராவணனை ஆழத்தழுத்திய பெருமான் இந்நகரார் என அறிவிக்கின்றது திருவொளி - அழல்தூணின் பேரொளி திசைமேல் அளந்த - திக்குக்கள் அனைத்தையுமளந்த. கருவரை - கோவர்த்தனகிரி. அருவரை - கைலைமலை. ஆடு எழில் தோள் - வெற்றியோடு கூடிய எழுச்சிமிக்க தோள்.

***10.** இது யானைத்தோல் போர்த்த வித்தகர் இவ்வூரர் என்கின்றது. அத்தம் மண் - செந்நிறமான மண். "ஆடுநீரன அத்தமண்களும்" சிந்தாமணி. 2418 யாதும் அல்லா உரை - பொருளற்ற உரை. முறுவல் - பல். மூரி - வலிமை.*

பெணணினல்லாளொரு பாகமமாநது
பேணியவேடகள மேனமொழிநத
பணணியலபாடல வலலாாகள
பழியொடு பாவமிலாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11, இது திருவேட்களப்பதிகத்தில் வல்லவர்கட்குப் பழி பாவம் இல்லை என்கினறது. புகழுக்கு அடையாளமாக வெண் கொடி எடுத்தல் மரபு. பெண்ணின் நல்லாள இது இத்தலத்து அம்மையின்பெயராகிய நல்லநாயகி எனபதை நினைவூட்டுகிறது.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

பதிகவரலாறு :

திரு ஓமாம்புலியூரை வணங்கி எழுந்தருளிய பிளளையார் திருவாழகொளிபுத்தூரை யடைந்தார்கள், கார்வளர்கணடர் தாள் பணிந்தார்கள். பார்புகழ பதிகமாகிய 'பொடியுடை' என்னும் இப்பதிகததைப் பாடிஞர்களை

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 40**

திருசசிற்றம்பலம்

பொடியுடைமாாபினா போாவிடையேறிப
பூதகணம புடைசூழக
கொடியுடையூாதிரிந தையங
கொணடு பலபலகூறி
வடிவுடைவாணெடுங கணணுமைபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாக
கடிகமழ மாமலரிட்டுக
கறைமிடறருணடி காணபோம 1

அரைகெழுகோவண வாடையினமேலோ
ராடரவமமசைத தையம
புரைகெழுவெணடலை யேநதிப
போாவிடை யேறிபபுகழ
வரைகெழுமஙகைய தாகமொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூா
விரைகமழ மாமலாதூவி
விரிசடையானடி சோவோம 2

---

1. இது பலிகொணடு உமையொருபாகனுய் எழுநதருளி யிருக்கும் நீலகண்டனது திருவடியை, வாழ்கொளிபுத்தூரில் சென்று மலரிட்டு வணஙகுவோம் என்கின்றது. ஐயம் - பிச்சை. பிச்சை ஏற்பார் வாகனததிலேறிப் பலர் புடைசூழச் செல்லுதல் அழகிது என நயந்தோன்றநின்றது வடிவு - அழகு புததூர் மிடற்றுன் அடி மலரிட்டுக் காண்போம் எனக்கூட்டுக.

2. பிரமகபாலத்தில் பிச்சை ஏற்றபெருமானை மலர்தூவித தியானிப்போம் என்கின்றது. புரை - ஓட்டை மஙகையது ஆகம் - உமையின் திருமேனி.

பூணெடுநாக மசைததனவாடிப
புனறலையங்கையி லேநதி
ஊணிடுபிசசையூ ரைய
முணடியெனறு பலகூறி
வாணெடுங்கண ணுமை மங்கையொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாத
தாணெடு மாமலரிடடுத
தலைவனதாணிழல சாாவோம 3

தாரிடுகொனறையொா வெணமதிகங்கை
தாழசடை மேலவைகூடி
ஊரிடுபிசசைகொள செலவ
முணடியெனறு பலகூறி
வாரிடுமெனமுலை மாதொருபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாக
காரிடு மாமலாதூவிக
கறைமிடறருனடி காணபோம 4

கனமலாககொனறை யலங்கலிலங்கக
காதிலொா வெணகுழையோடு
புனமலாமாலை புனைநதூா
புகுதியெனறே பலகூறி

3. இது இறைவனுக்கு மலரிட்டு வணங்கி அவன்தாள் நிழலைச் சார்வோம் என்கின்றது. பூண் அசைத்து - ஆபரணமாகக்கட்டி. இடுபிச்சை ஊண் உண்டி ஊர் ஐயம் என்று பலகூறி என்றது பிச்சைதான் உணவு என்பதைப் பலமுறையாகச் சொல்லி தலைவனதாள் - தலைவனுடைய திருவடி. அகரம் ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மை உருபு.

4. கார்காலத்துப் பூவைத் தூவித் திருவடியைத தரிசிப்போம் என்கின்றது. நமக்கு உணவு ஊராப்பிச்சைதான் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு பெண்ணை ஒருபாகமாகக் கொண்டிருக்கிறனென நயசசுவை காண்க. வார் - கச்சு. கார இடுமாமலர் - கார்காலத்துப் பூவாகிய கொன்றை.

வனமுலைமாமலை மஙகையொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூா
இனமல ரேயநதனதூவி
யெமபெருமானடி சோவோம 5

அளைவளா நாக மசைததனலாடி
யலாமிசையநதண னுசசிக
களை தலை யிறபலிகொளளுங
கருததனே களவனேயெனறு
வளையொலிமுனகை மடநதையொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாத
தளையவிழ மாமலாதூவித
தலைவனதாளிணை சாாவோம 6

அடாசெவிவேழததி னீருரிபோாதது
வழிதலையஙகையி லேநதி
உடலிடுபிசசையோ டைய
முணடியெனறு பலகூறி
மடனெடுமாமலாக கணணியொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாத
தடமல ராயினதூவித
தலைவனதாணிழல சாாவோம 7

5. இதுவும் அது. கனமலர் - பொன்போலுமலர். அலங்கல்- மாலை. புனமலர் - முல்லைநிலத்துப் பூக்கள். புகுதி - புகுவாய். ஏய்ந்தன - அருச்சிக்கத்தகுந்தன.

6. கருத்தனே! கள்வனே! என்று மலர்தூவித் தாழ்ந்து சார்வோம் என்கின்றது. அளை - புற்று அலர்மிசை அந்தணன் - பிரமன். உச்சி களை தலையில் - உச்சியிலிருந்து களையப்பட்ட தலையில். தளை - முறுக்கு.

7. ஐயமும் பிச்சையுமே உணபவன் என்றுகூறி உமையோடிருக்குந் தலைவன்தாளை மலர்தூவிச் சார்வோம் என்கின்றது. அடர் செவி - பரந்த காது அழி தலை - இறந்தார் தலை, என்றது பிரமகபாலம். பிசசை - இரவலனாகச்சென்று ஏற்பது. ஐயம் - இடுவானாக அழைத்திடுவது. இவ்வேற்றுமைதோன்றவே ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவையில் "ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி" என்றார். ஆத்திசூடியில் "ஐயம் இட்டுண்" என்று இடுவார்மேலேற்றிசசொன்னதும் இக்கருதது

உயாவரையொலக வெடுததவரகக
ஞெளிாகடககைை யடாதது
அயலிடுபிசசையோ டைய
மாாதலையெனறடி போறறி
வயலவிரிநீல நெடுஙகணிபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாச
சபவிரி மாமலாதூவித
தாழசடையானடி சாவோம 8

கரியவனனமுகன கைதொழுதேததக
காணலுஞசாரலு மாகா
எரியுருவாகியூ ரைய
மிடுபலியுணணியென றேததி
வரியரவலகுன மடநதையொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூா
விரிமல ராயினதூவி
விகிாதனசேவடி சோவோம 9

நோக்கி, "பிசசைபுகினும் கற்கைநன்றே" என்பது இதனை வலியுறுத்தல் காண்க உடவிடு பிச்சை - தன்வசமழிந்து தாருகா வனதது மாதர் உடலாவிட்ட (பரவசமாகிய)பிசசை. மாறுபட்ட என்றுமாம். உடனிடு என்றொருபாடம் உணடு. அங்ஙனமாயின் உடனேயிட்ட பிச்சை என்பதாம். பிசசையிடுவார் இரவலரைக் காக்கவைததலாகாது என்பது மரபு. போாதது, ஏந்தி, உண்டி என்று கூறி ஆயவன புத்தூர்த்தலைவன தாணிழல் தூவிச் சார்வோம் என வினை முடிவு செய்க.

8. இதுவுமது. ஒல்க - அசைய. அடர்தது - நெருக்கி. ஆர்தல் ஐ என்று - உண்டலை உடைய தலைவன். என்று சயவிரி - வெற்றியோடு விரிந்த அடர்தது, ஆதலையுடையவன் என்று, பாகம் ஆயவன் தாழசடையான் அடிமலர்தூவிப் போற்றிச் சார்வோம் எனப்பொருள் முடிக்க

9. மால் அயன் இருவர்க்கும் அறியலாகாவிகிர்தன் அடி சேர்வோம் என்கின்றது கரியவன் - திருமால், கரியவன் சார லும், நான்முகன் காணலுமாகா எனக் கூட்டுக. எரியுரு - அக்னிமலையின் வடிவு. வரி யரவு - பொறிகளோடு கூடிய பாம்பின் படம். விகிர்தன - சதுரப்பாடுடையவனது.

குணடமணாதுவாக கூறைகணமெயயிற
கொளகையினா புறஙகூற
வெணடலையிறபலி கொணடல
விருமபினையெனறு விளமபி
வணடமாபூஙகுழன மஙகையொாபாக
மாயவனவாழகொளி புததூாத
தொணடாகண மாமலாதூவத
தோனறிநினறுனடி சோவோம 10

கலலுயாமாககட னினறுமுழஙகுங
கரைபொரு காழியமூதூா
நலலுயாநானமறை நாவி
னறறமிழ ஞானசமபநதன
வலலுயாசூலமும வெணமழுவாளும
வலலவனவாழகொளி புததூாச
சொலலியபாடலகள வலலா
துயாகெடுதலெளி தாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10 அமணர் புறங்கூற, பிசசையேற்பவன் என்றுகூறி மலர்தூவ நின்றுன் அடி சோவோம் என்கின்றது புறச்சமயத தார் பொருந்தாதன கூறவும், நம்போல்வார்க்கு வெளிப்பட்டு அருள்செய்யும் அண்ணலாதலின் அடிசோவோம் என்றா. துவாக்கூறை - காவியாடை.

11 பாடல்வல்லார் துயர்கெடுதல் எளிதாம் என்கின்றது கல்லுயர் மாக்கடல் - மலைபோலத திரையுயாந்துவரும் கரிய கடல் வல்லுயா சூலம் - வலிய உயாந்த சூலம் துயர்கெடுதல் எளிதாம் என்றது வாதநோய்க்குச சரபசெந்தூரம் போலப் பிறவித்துயருக்குச சிறநத மருந்தாதலின் எளிதாம் என்றவாறு

திருப்பாம்புரம்

பதிகவரலாறு :

ஆக்கூரதததான்தோன்றிமாடத்து இறைவனை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் போற்றி, வழியிலுள்ள பிறதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருமீயசகூரை அடைந்த பிள்ளையார், அங்கும் அவ்வாறு பணிந்தெழுந்து, திருப்பாம்புரம் சென்று சேர்நதார்கள் பாம்புரநாதரைப் பதிக இன்னிசையால் பாடத்திருவுளம்பற்றி, 'சீரணி திகழ்' என்னும் இப் பதிகத்தை யருளிசசெய்தார்கள.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 41**

திருசசிற்றம்பலம்

சீரணிதிகழதிரு மாாபிலவெணணூலா
திரிபுரமெரிசெயத செலவா
வாரணிவனமுலை மஙகையோாபஙகா
மானமறியேநதிய மைநதா
காரணிமணிதிகழ மிடறுடையணணல
கணணுதல விணணவரேததும
பாரணிதிகழதரு நானமறையாளா
பாமபுர நனனகராரே

---

1 பாம்புர நன்னகரார் இயல்புகள் இவை என்கின்றது. சீா அணி திகழ் - புகழ் அழகு இவைகள் விளஙகும் செல்வா என்றது தம்கையிலிருந்து ஒன்றையும் ஏவாதே, இருந்தநிலையில் இருந்தே விளக்கப்பெற்ற வீரச்செல்வததையுடையவர். வார் - கச்சு. மான்மறி - மான்குட்டி. காா் அணி மணி திகழ் மிடறு - கரிய அழகிய நீலமணிபோலும் மிடறு.

கொககிறகோடு கூவிளமததங
　　கொனறையொ டெருககணிசடையா
அககினொடாமை பூணடழகாக
　　அனலதுவாடுமெம மடிகள
மிககநலவேத வேளவியுளெங்கும
　　விணணவாவிரைமலா தூவப
பககமபலபூதம பாடிடவருவாா
　　பாமபுர நனனகராாரே

துனனவினுடை யுடுததத்னமேலோா
　　சூறைநலலரவது சுறறிப
பினனுவாாசடைக டாழவிடடாடிப
　　பிததராயததிரியுமெம பெருமான
மனனுமாமலாக டூவிடநாளு
　　மாமலையாடடியுந தாமும
பனனுநானமறைகள பாடிடவருவாா
　　பாமபுர நனனகராாரே

துஞசுநாடுறநது தோறறமுமிலலாச
　　சுடாவிடுசோதியெம பெருமான
நஞசுசோகணட முடையவெனனுதா
　　நளளிருணடஞசெயுந நமபா
மஞசுதோயசோலை மாமயிலாட
　　மாடமாளிகைதனமே லேறிப
பஞசுசோமெலலடிப பாவையாபயிலுமு
　　பாமபுர நனனகராாரே

2. இது அவருடைய அணிகளை அறிவிக்கின்றது. கொக் கிறகு - ஒருவகைப்பூ, கொக்கின் இறகுமாம். கூவிளம் - விலவம். மத்தம் - ஊமத்தம்பூ. அக்கு - சங்குமணி வேதவேளவி - வைதிக யாகம் விரை - மணம்

3. கோவணமுடுத்துப் பாம்பைச சுற்றிச சடைதாழ நின்றாடும் பித்தர், அன்பாகள் மலர்தூவி வழிபட உமையும் தானும் வருவார், அவரே பாம்புரநகரார் எனகினறது. துன னலின் ஆடை - கோவண ஆடை, சூறை நல் அரவு - காற்றை யுட்கொள்ளும் பாம்பு.

4. இறப்பு பிறப்பு இல்லாத சோதியாய், சாவசங்கார காலதது நள்ளிருளில் நட்டமாடும் நம்பர் இவர் என்கின்றது.

நதியதனயலே நகுதலைமாலை
நாணமதிசடைமிசை யணிநது
கதியதுவாகக காளிமுனகாணக
கானிடைநடஞசெயத கருததா
விதியதுவழுவா வேதியாவேளவி
செயதவரோதலொலி யோவாப
பதியதுவாகப பாவையுநதாமும
பாமபுர நனனகராரே 5

ஓதிநனகுணாவாாக குணாவுடையொருவ
ரொளிதிகழுருவஞசே ரொருவா
மாதினையிடமா வைததெமவளளன
மானமறியேநதிய மைநதா
ஆதிநீயருளென றமராகளபணிய
வலைகடலகடையவன றெழுநத
பாதிவெணபிறைசடை வைததெமபரமா
பாமபுர நனனகராரே 6

துஞ்சுநாள் துறநது - இறக்கும்நாளை இன்றி. நள் இருள் - நடு இரவு. நம்பா - நம்பப்படததக்கவர். மஞ்சு - மேகம். பஞ்சுசேர் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு பூசப்பெற்ற.

5. தலையில் கங்கை, கபாலம், பிறை முதலியன அணிந்து காளியோடு நடனமாடிய நாதர் இவர் என்கின்றது. நதி - கங்கை. நகுதலை - உடலைச் சதம் என்றிருக்கின்ற பிறரைப் பார்த்துச சிரிக்கின்ற தலை. கதியதுவாக - நடனகதி அதுவாக. கான் - இடுகாடு. ஓதது ஒலி - வேத ஒலி. ஓவா - நீங்காத.

6. ஓதியுணாவாாக்கு ஞானமாக இருக்கும் நாதனாகிய பிறைசூடிய பெருமான இவா என்கின்றது. உணர்தல் - கல்வியைத் துணையாகக்கொண்டு கற்றுத தெளிந்து அறிதல் உணர்வுடை ஒருவன் - உணரததக்க ஒப்பற்றவன். ஒளிதிகழ் உருவம் - ஒளியாக விளங்கும் சோதியுருவம். வளளல் என்றது சத்தியொடு கூடிய வழியே சிவம் கருணையை மேவி வள்ளன்மை பூணுதலின். ஆதி - முதலுக்கெல்லாம் முதற்பொருளாய் இருப்பவன். கடலில் எழுந்த பொருள்களாகிய இலக்குமி, விஷம், பிறை, உச்சை சிரவம், கௌத்துவம் முதலிய பொருள்களில் ஒன்றாகிய பிறை.

மாலினுக்கன்று சக்கரமீந்து
மலரவற்கொருமுக மொழித்து
ஆலின்கீழறமோர் நால்வருக்கருளி
யனலதுவாடுமெம் மடிகள்
காலனைக்காய்ந்து தங்கழலடியால்
காமனைப்பொடிபட நோக்கிப்
பாலனுக்கருள்கள் செய்தவெம்மடிகள்
பாம்புர நன்னகராரே

விடைத்தவல்லரக்கன் வெற்பினையெடுக்க
மெல்லியதிருவிர லூன்றி
அடர்த்தவன்றனக்கன் றருள்செய்தவடிக
ளனலதுவாடுமெம் மண்ணல்
மடக்கொடியவர்கள் வருபுனலாட
வந்திழியரிசிலின் கரைமேல்
படப்பையிற்கொணர்ந்து பருமணிசிதறும்
பாம்புர நன்னகராரே

கடிபடுகமலத் தயனொடுமாலுங்
காதலோட்டடிமுடி தேடச்
செடிபடுவினைக ளாதத்தருள்செய்யுந்
தீவணரெம்முடைச் செல்வர்

7. இது வீரச்செயலை விளக்குகின்றது. சக்கரமீந்தது திருவீழிமிழலையில் நடந்த செய்தி, ஒருமுகம் ஒழித்தது திருக் கண்டியூர்ச்செய்தி, காலனைக்காய்ந்தது கடவூர்ச்செய்தி, காமனை எரித்தது குறுக்கைச்செய்தி. நால்வர் - சனகாதியர். அறம் - சிவானுபவத் திறம் பாலன் - உபமன்யு.

8. கைலையையசைத்த இராவணனை வலியடக்கிய அடிகள், அரிசிலாற்றங்கரையில் பருமணி சிதறும் பாம்புர நகரார் என்கின்றது. விடைத்த - வேறுபடுத்திய. அடர்த்து - நெருக்கி. அடர்த்து அருள்செய்த என்றது மறக்கருணையும் அறக்கருணை யும் காட்டி ஆட்கொண்டது. அனல் - ஊழித்தீ. அரிசிலின் கரைமேல் (புனல்) மணிசிதறும் நகர் எனப் பொருள் முடிக்க. படப்பை - தோட்டம்.

முடியுடையமரா முனிகணததவாகண
முறைமுறையடிபணிந தேததப
படியதுவாகப பாவையுநதாமும
பாமபுர நனனகராரே 9

குணடாசாககியருங குணமிலாதாருங
குறறுவிடடுடுககையா தாமுங
கணடவாறுரைததுக காளிமிாததுணணுங
கையாதாமுளளவா றறியாா
வணடுசோகுழலி மலைமகணடுஙக
வாரணமுரிசெயது போாததாா
பணடுநாளுசெயத பாவஙகளாபபாா
பாமபுர நனனகராரே 10

பாாமலிநதோஙகிப பருமதிலசூழநத
பாமபுரநனனக ராரைக
காாமலிநதழகாா கழனிசூழமாடக
கழுமலமுதுபதிக கவுணி
நாாமலிநதோஙகு நானமறைஞான
சமபநதனசெநதமிழ வலலாா
சீாமலிநதழகாா செலவமதோஙகிச
சிவனடி நணணுவாதாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 அடிமுடிதேடிய அயனுக்கும் மாலுக்கும் அருள்செய்த செல்வா இவா என்கின்றது. கடி - மணம். செடிபடுவினைகள் - தூறுக மண்டிக்கிடககும் வினைகள படி - தகுதி.

10 புறச்சமயிகடகு அறியப்பெறுதவா என்கின்றது. குண்டா - பருஉடல் படைதத சமணர்கள் சாக்கியர் - புததர். குற்று விட்டு உடுக்கையர் - மிகச சிறிய ஆடையை உடையவர் கள். காளிமிாதது உண்ணும் கையர் - நின்றபடியேஉண்ணும் கீழ்மக்கள. இவர்களை 'நின்றுண் தேரரும்' என்பா. வண்டு சோகுழலி மலைமகள நடுஙக என்றது அம்மையின்மென்மை அறிவிததது வாரணம் - யானை. பண்டு - முன்பு.

11 பாம்புரப்பதிகம் வல்லவா செல்வததிற் சிறந்து சிவனடி சோவர் என்கின்றது. கழனி - வயல். கவுணி - கவுண் டின்ய கோததிரத்தவன் நார் - அன்பு சீா - புகழ.

திருப்பேணுபெருந்துறை

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்து, பெருகுபுனல்சூழ்ந்த திருப்பேணு பெருந்துறையை வழிபடத் திருவுளங்கொண்டார்கள். அங்ஙனம் சென்று வழிபட்டகாலத்துப் 'பைம்மா நாகம்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 42**

திருச்சிற்றம்பலம்

பைம்மா நாகம் பன்மலர்க்கொன்றை
பன்றிவெண்கொம்பொன்று பூண்டு
செம்மாந்தையம் பெய்கென்றுசொல்லிச்
செய்தொழில்பேணியோர் செல்வர்
அம்மான்நோக்கி யந்தளிர்மேனி
யரிவையோர்பாக மமர்ந்த
பெம்மானல்கிய தொல்புகழாளர்
பேணு பெருந்துறையாரே 1

---

1 இது உடம்பெடுத்த பிறவியின் பயனாக, செய்ய வேண்டிய தொழில்களைத் தவறாதுசெய்யும் அடியார்களுக்கு ஓர் செல்வம்போன்றவர் பேணுபெருந்துறையார் என்கின்றது பை-படம். பன்மலர் - தும்பை மத்தம் முதலாயின செம்மாந்து - இறுமாந்து. ஐயம்பெய்க என்றுசொல்லி - பிச்சையிடுக என்று கூறி. பிச்சையிடுக என்பார் இரங்கிய முகத்துடன் தாழ்ந்து சொல்லவேண்டி யிருக்க, இவர் இறுமாந்து சொல்கின்றார் என்றது, ஏலாமல் ஏற்கின்ற இறைமைதோன்ற. கடமை தவறாதவர்க்குச் செல்வத்துட் செல்வமாயிருக்கின்றார் என்பார் தொழில் பேணியோர்க்குச் செல்வர் என்றார் தமது அருள் வழங்குந் தொழிலைப் பேணியோர் எனலுமாம் அம்மான் நோக்கி - அழகிய மான்போன்ற கண்ணையுடையவள் அந்தளிர் மேனி - அழகிய தளிர்போன்ற மேனியை யுடையவள்.

மூவருமாகி யிருவருமாகி
முதலவனுமாயநின்ற மூர்த்தி
பாவங்கடீர நலவினை நலகிப
பலகண நின்று பணியச
சாவமதாகிய மாலவரைகொணடு
தணமதிண மூனறு மெரிதத
தேவாகடேவ ரெமபெருமானா
தீதில பெருநதுறையாரே 2

செயபூங்கொன்றை கூவிளமாலை
சென்னியுடசோபுனல சோதிக
கொயபூங்கோதை மாதுமைபாகங
கூடியோாபீடுடை வேடா
கைபோனறு கனிகுலைவாழை
காயகுலையிறகமு கீனப
பெயபூமபாளை பாயநதிழிதேறல
பிலகு பெருநதுறையாரே 3

2. மூவருமாய் இருவருமாய முதல்வனுமாய் நின்று, பணிவாாகள் பாவங்கள் தீர நல்வினைகளை நல்கி நிற்கும் தேவதேவர் இவா என்கின்றது. மூவருமாகி - அயன், மால், உருத்திரன் என முததொழிலைச செய்யும் மூவரையும் அதிட்டிதது நின்று அவரவா தொழிலைத திறம்பட ஆற்றசசெய்தும், இருவருமாகி - தனனிடத்து ஒடுங்கிய உலகமாதியவற்றைப் புனருற்பவம் செயயுங்காலைச சிவம் சததியெனனும் இருவரும் ஆகி. முதல்வனும் ஆகி - இவர்களின் வேறாய்நின்று இயக்கும் பரசிவமுமாகி. வினையோயந்து ஆனமாக்கள பெததநிலையில் நில்லா ஆகையால் தீவினைகள நீங்கிநிற்கப் பரஙகருணைத தடஙகடலாகிய பரமன் நல்வினைகளை அவைகள் ஆறற அருளகின்றாா என்பது. சாவம் - வில், வரை - மேருமலை.

3. உமையொருபாகம் வைதத வேடா இவா என்கிறது. செயமாலை எனக்கூட்டிப் புனையப்பெற்ற மாலை என்க, சென்னி - தலை. கொய பூங்கோதை - கொய்யப்பட்ட பூவால் இயனற மாலை. பீடு உடை வேடா - பெருமைபெற்ற வேடததை யுடையவர். கை - யானையின் துதிக்கை. வாழைக்குலைக்கு யானையின்கையை யொப்பிடுதல் மரபு. தேறல் - தேன். வாழைக் குலையில் கமுகு ஈன என்றது இரணடும் ஒத்த அளவில் வளர்ந்திருக்கின்றன என்று உணர்ததியவாறு

நிலனெடுவானு நீரொடுதீயும
வாயுவுமாகியோ ரைநது
புலனெடுவெனறு பொயமைகடீநத
புணணியாவெணபொடிப பூசி
நலனெடுதீஙகுந தானலதினறி
நனகெழுசிநதைய ராகி
மலனெடுமாசு மிலலவாவாழு
மலகு பெருநதுறையாரே 4

பணிவாயுளள நனகெழுநாவின
பததாகளபததிமை செயயத
துணியாாதஙக ளுளளமிலாத
சுமடாகளசோதிப பரியாா
அணியாாநீல மாகியகணட
ரரிசிலுரிஞசு கரைமேல
மணிவாயநீலம வாயகமழதேறன
மலகு பெருநதுறையாரே 5

---

4. பூதங்கள் ஐந்தாயப் புலனவென்ற புண்ணியா இவர் என்கினறது. பூதங்கள் ஐந்துமாகி, தன்மாததிரைகளாகிய ஐம்புலனகளையும் வென்று, பொயமைநீஙகிய புணணியா பெருந்துறையார் என முடிக்க அன்றி, புணணியராகி, பொடி பூசி இனறி, சிநதையராகி மாசில்லாதவா வாழும் பெருந்துறை எனவும் முடிக்கலாம் இப்பொருளில் நிலனெடு வாயுவுமாகிய ஓர் ஐந்து புலன் - ஐம்பூதஙகளும் அதற்குக் காரணமாகிய தன்மாத்திரைகள ஐநதும், பொயம்மைகள் தீர்ந்த - அழியுந்தன்மையவாகிய விஷயசுகஙகளில் பற்றற்ற, நலனெடு தீஙகும் தானலது இன்றி - நனமையும் தீமையும் இறைவனையன்றி வேறொனறு இனறு என எணணி, "நன்றே செய்வாய் பிழையேசெயவாய நாஞேஇதற்கு நாயகமே" என்ற நினைவு, நன்கெழு சிந்தையராகி - இறைவன் திருபபாத கமலஙகளை நன்ருக இறுகததழுவிய மனமுடையராகி மலன் - ஆணவம் மாசு - மாயையும் கன்மமும்

5. அனபாக்கணியராய், அல்லவாககுச சேயராய் இருப் பவர் இவர் என்கின்றது. பணிவாய உள்ள - துதிப்பாடல்களைப் பாடிப்பணியும் துணியார் - அன்பர்களைவிட்டு வேறுபடாதவர்.

எணணாதஙகண முமமதிளவேவ
வேவலஙகாடடிய வெநதை
விணணோசாரத தனனருளசெயத
விததகாவேத முதலவா
பணணாபாட லாடலறாத
பசுபதியீசனோ பாகம
பெணணுைய வாாசடையணணல
பேணு பெருநதுறையாரே 6

விழையாருளள நனகெழுநாவில
வினைகெடவேதமா றஙகம
பிழையாவணணம பணணியவா றருற
பெரியோரேததும பெருமான
றழையாாமாவின ருழகனியுந்தித
தணணரிசிலபுடை சூழநது
குழையாாசோலை மெனனடையன்னங
கூடு பெருநதுறையாரே 7

பொனனஙகானல வெணடிரைசூழநத
பொருகடலவேலி யிலஙகை
மனனனைலக மாலவரையூனறி
மாமுரணைகமுந தோளும

துணிதல் - வேறுதல். சுமடர் - அறிவற்றவர்கள் சோதிப்பு அரியார் - சோதித்தறிதற்கும் அரியவா சோதித்தல் - அளவைகளால் சோதித்தல் அணி - அழகு மணி - கருமை நீலம் - நீலப்பூ, இது பெயரளவாய நினறது தேறல - தேன்.

6. முப்புரம் எரித்த வீரர்; தேவர்க்கருளிய தேவதேவர், பெண்ணுைய பரமா இவா என்கின்றது எண்ணார் - பகைவர். ஏ வலம் - அம்பின் வன்மை. வார் சடை - நீணட சடை

7. கனிந்த உள்ளத்தடியார் வேதமோதி ஏத்தும் பெருமான் இவர் என்கின்றது விழை ஆா உள்ளம் - விரும்புதலைப் பொருந்திய உள்ளத்தோடு. நாவில் வேதம் ஆறங்கம் பிழையா வண்ணம் வினைகெடப்பண்ணிய ஆற்றால் எனக் கூட்டுக. அரிசில் - அரிசிலாறு.

முனனவைவாடடிப பினனருளசெயத
மூவிலைவேலுடை மூரததி
அனனஙகளனிப பேடையொடாடி
யணவு பெருநதுறையாரே 8

புளவாயபோழநது மாநிலஙகீணட
பொருகடலவணணனும பூவின
உளவாயலலி மேலுறைவானு
முணராவரியானுமை கேளவன
முளவாயதாளின தாமரைமொடடின
முகமலரககயல பாயக
களவாயநீலங கணமலரேயககுங
காமா பெருநதுறையாரே 9

குணடுநதேருங கூறைகளைநதுங
கூபபிலாசெபபில ராகி
மிணடுமமிணடா மிணடவைகணடு
மிணடுசெயாது விருமபும

---

8. உயிர்களின் முனைப்படக்கி ஆட்கொண்டு அருள் வழங்கும் பெருமானிவர் என்கின்றது. பொன - அழகு. மன்னன - இராவணன். இவன் தன் அம்பையும் தோளையுமே நம்பித் தருக்கியிருந்தானாதலின், அவற்றைப் பயனற்றனவாக, இறைவன் காட்டவே, தனது மாட்டாமையையும், தலைவனாற்றலையும் உணர்ந்தான், சாமம்பாடினான், இறைவன் அருளினார் என்பது. அணவு - கலக்கின்ற.

9. பதவிகளால் மயங்கிய ஆன்மாக்களால் அறியொணாத பெருமான் இவர் என்கின்றது. புள் - கொக்கு. பகாசுரன என் பவனைக் கிருஷ்ணவதார காலத்தில் வாயைப்பிளந்து கொன்ற வரலாறு குறிக்கப்பெறுகின்றது. நிலங்கீண்டது - வராகாவதார வரலாறு. அல்லி - அகவிதழ். தாமரைமொட்டு இன்முகம் மலர - தாமரையரும்பு இனியமுகம்போல மலர, இப்பகுதி தாமரைப் போது முகம்போல மலர, நீலம் கண்ணை ஒக்க, கயல் விழியை யொக்க எல்லாமாக மாதர் முகம் போல முற்றும் மகிழசெய்யும் அழகிய பெருந்துறை என அறிவித்தவாறு.

தணடுமபாமபும வெணடலைசூலந
தாஙகியதேவா தலைவா
வணடுநதேனும வாழபொழிறசோலை
மலகு பெருநதுறையாரே 10

கடையாாமாட நனகெழுவீதிக
கழுமலவூரன கலநது
நடையாரினசொன் ஞானசமபநதன
நலலபெருநதுறை மேய
படையாாசூலம வலலவனபாதம
பரவியபததிவை வலலாா
உடையாராகி உளளமுமொனறி
உலகினின மனனுவாதாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. புத்தா சமணா பொய்யுரை கணடு புநதி மயங்காது போற்றுங்கள் என அறிவிககின்றது. குண்டு - குண்டர். தோ - தேரா. கூப்பிலா - வணங்காதவர்களாய் செப்பிலர் - தோத்திரி யாதவாகளாகி. மிணடா - வம்பர். மிண்டு - குறும்பு.

11. இப்பதிகம் வல்லவர் எல்லா வளமும் உடையவராகி மன ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழ்வர் எனகின்றது. கடை - வாயில். மன்னுவர் - வினைப்போகததிற்கு உரிய காலம்வரையில் பூத வுடலோடும், அதற்குப்பின் புகழுடலோடும் நிலைபெறுவர்.

திருக்கற்குடி

பதிகவரலாறு.

திருப்பராய்த்துறையை வழிபட்டு வந்தருள்கின்ற காழிப் பிள்ளையார், திருககற்குடி மலையை அடைந்தார்கள் அம்மலை மேல் எழுந்தருளியுளள கனகக்கொழுந்தை - திரிபுரம் எரிதத வீரரை - விடையாளியைப் போறறி 'வடந்திகழ்' என்னும இப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தககராகம்

பதிகம் : **எண் 43**

திருச்சிற்றம்பலம்

வடநதிகழ மெனமுலை யாளைப பாகம தாக மதிததுத
தடநதிரை சேரபுனன மாதைத தாழசடை வைதத சதுரா
இடநதிகழ முபபுரி நூலா துனபமொ டினபம தெலலாம
கடநதவா காதலில வாழுங கறகுடி மாமலை யாரே 1

அஙகமொ ராறுடை வேளவி யான வருமறை நானகும
பஙகமில பாடலோ டாடல பாணி பயினற படிறா
சஙகம தாகுற மாதா தஙகையின மைநதாக டாவிக
கஙகுலின மாமதி பறறுங கறகுடி மாமலை யாரே 2

---

1. ஒருமாதை முடியிலும், ஒருமாதைப் பாகததிலும் வைததும், பிரமசாரியாயிருப்பவர் கற்குடியார் என்கின்றது. முப்புரிநூலர் என்றது 'பவன் பிரமசாரியாகும்' என்பதை விளக்க. வினையின் நீங்கிய முதல்வனுதலின், வினைபற்றி நிகழ்வனவாகிய துன்ப இன்பங்கள் அவரைப் பாதியா என்பது விளக்கக் 'கடந்தவர்' என்ருர்

2 வேதம் பாடியும் படிறர் இவா என்கின்றது வேள்வி யான அருமறை - யாகவிதிகளை விளக்கும் வேதம். பாணி - கை. ஈண்டு தாளத்தை உணர்த்தியது. படிறர் - பொய்யர் சங்கம் - சங்கு வளையல். கங்குல் - வானம். குறமாதர் கையிலுள்ள பிளளைகள் எட்டி மாமதியைப் பற்றுகின்றன என்று கற்குடி மலையின் உயரமும் கவினும் உரைததவாறு

நீரக லநதரு செனனி நீடிய மதததுமம வைததுத
தாரகை யினனொளி சூழநத தணமதி சூடிய சைவா
போரக லநதரு வேடா புனததிடை யிடட விறகில
காரகி லினபுகை விமமுங கறகுடி மாமலை யாரே

ஒருஙகளி நீயிறை வாவென றுமபாக ளோல மிடககண
டிருஙகள மார விடததை யினனமு துணணிய வீசா
மருஙகளி யாரபிடி வாயில வாழவெதி ரினமுளை வாரிக
கருஙகளி யானை கொடுககுங கறகுடி மாமலை யாரே

போரமலி திணசிலை கொணடு பூதக ணமபுடைசூழப
பாரமலி வேடுரு வாகிப பணடொரு வாககருள செயதார
ஏரமலி கேழல கிளைதத வினனொளி மாமணி எஙகும
காரமலி வேடா குவிககுங கறகுடி மாமலை யாரே

3. கங்கைவைதத திருமுடிக்கண் மததமும் மதியமும் சூடியிருக்கிற சைவா இவா எனகின்றது. அகலந்தரும் - பரந்த. தாரகை - நட்சததிரம். திருமுடிக்கண வைதத அப்பிராகிருத மதிக்குத தாரகைகள் சூழதல் இலலையாயினும் மதி எனற பொதுமைபற்றியருளிய அடைமொழி போர் அகலம் தரு வேடா - பொருதற்கு ஏற்ற மாாபினையுடைய வேடாகள். வேடாகள அகிற்காட்டைக் கொளுததிப் புனம் செப்பனிடுகின்றார்கள என்பதாம்

4 தேவர்வேணட விடததைத் திருவமுது செயதருளிய ஈசர் சிவம் என்கின்றது இறைவா ! நீ ஒருங்கு அளி என்று உம்பாகள் ஓலம் இட எனக் கூட்டுக இரும் களம் ஆர - பெரிய கணடம் நிறைய. உண்ணிய - உணட. இது ஒரு அரும் பிரயோகம். உண் என்ற பகுதியடியாகப் பிறக்கும் இறந்த காலப் பெயரெச்சம் உண்ட என்பதே உணணிய எனவருதல் மிக அருமை அளியார பிடி வாயில் - அன்பு செறிந்த பெண யானையின் வாயில் வெதிர் - மூங்கில். வலிய மதக்களிப்போடு கூடிய யானை தானுண்ணுது, பிடியின் வாயில் அமுதம்போன்ற மூங்கில் முளைகளை வாரிக்கொடுக்கின்ற கற்குடிநாதர், தேவர்கள் வேண்டத தாம் விடமுண்டு, அவர்கட்கு அமுதம் அளித்தார் என்ற நயம் காண்க.

5. வேடரான பெருமான் இவா என்கின்றது. வேட்டுவ உருவானது அருச்சுனர்க்குப் பாசுபதம் அருளித்தருள் செய்ய.

உலந்தவ ரெனப தணிநதே ஊரிடு பிசசைய ராகி
விலஙகலவில வெஙகன லாலே மூவெயில வேவ முனிநதாா
நலநதரு சிநதைய ராகி நாமலி மாலையி னுலே
கலநதவா காதலில வாழுங கறகுடி மாமலை யாரே 6

மானிட மாாதரு கையா மாமழு வாரும வலததா
ஊனிடை பாாதலை யோடடி லுணகல ுக வுகநதாா
தேனிடை யாாதரு சநதி ா றிணசிறை யாறறினை விததிக
காானிடை வேடா விளைககுங கறகுடி மாமலை யாரே 7

வாளமா வீர நினைநத விராவணன மாமலை யினகீழத
தோளமா வனறலை குனறத தொலவிர லூனறு துணிவா
தாளமா வேயதலை பறறித தாழகரி விடட விசைபோயக
காளம தாாமுகில கீறுங கறகுடி மாமலை யாரே 8

ஒருவர் - அருச்சுனன். ஏர் - அழகு. கேழல - பன்றி. காாமலி வேடர் - கருமை நிறமிகுந்த வேடாகள இனம் இனததோடு சேரும் என்பதுபோல வேடர் ஆகி வேடரொடுவாழும் மாமலையர் என்ற நயம் ஓாக.

6. பிட்சாடன மூாததியாய மூவெயிலை முனிந்தவர் இவா என்கின்றது. உலந்தவர் - உணவின்றி வற்றியவர். அணிந்து - இரவர் என்ற பெயரைச்சூடி.. விலஙகல் - மேருமலையாகிய வில். நாமலி மாலை - நாவில் மலிந்த தோததிரபபா மாலை நலந்தரு சிந்தை - காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலிய மூன்றும் கெட்ட மனம். கலந்தவர் - ஒருமைப்பட்டவாகள். மனம் ஒன்றிய முனி புங்கவர்கள் வாழும் கற்குடி மலை என்றதால் யோகியா இடம் இது என அறிவிததவாறு

7. மானையும் மழுவையும் ஏந்தி, கபாலததை உண்கலமாக உகந்தவர் இவா என்கின்றது. சந்து - சந்தனம் வேடர் சந்தன மரத்தின் நடுவில் தினைவித்தி விளைக்கின்றார்கள் என்பது. ஆன்மாக்கள் வினைப்போகம் தடையாய இருப்பினும் அவற்றை நீக்கிச சிவபோகத்தை விதநி விளைக்கும் புண்ணியபூமி எனக் குறிப்பித்தவாறு.

8. இராவணனை விரல் ஊன்றி அடக்கியவர் இவர் என் கின்றது வேய - மூங்கில். தாள் - அடி. கரி - யானை. காளம் - கருமை நிறம். யானை மூங்கில் மரததினது நுனியைப்

தணடமா தாமரை ! ானுந தாவியிம மணலே யளநது
கொணடவ னுமமறி வொணணுக கொளகையா வெளவிடை யூரவா
வணடிசை யாயின பாட நீடிய வாரபொழி னீழல
கணடமா மாமயி லாடுங கறகுடி மாமலே யாரே 9

மூததுவ ராடையி ருரு மூசு கடுபபொடி யாரும
நாததுவா பொனமொழி யாாக ணயமில ராமதி வைததாா
ஏததுயா பததாகள சிதத ரிறைஞச வவரிட ரெலலாம
காததவா காமரு சோலேக கறகுடி மாமலே யாரே 10

காமரு வாரபொழில சூழுங கறகுடி மாமலே யாரை
நாமரு வணபுகழக காழி நலநதிகழ ஞானசம பநதன
பாமரு செநதமிழ மாலே பததிவை பாடவல லாாகள
பூமலி வானவ ரோடும பொனனுல கிறபொலி வாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றிவிட்ட விசையால் கருமுகிலின் வயிறு கீறப்படும் மலே என்றது, திருவருள் துணேயிருப்பின் ஆணவமான படலத்தையும் கீறிக் கருணேமழையைக் காணலாம் எனக் குறிபபிததவாறு

9 அயனும் மாலும் அறியவொணணுதார் இவா என்கினறது வாா பொழில - நீணட சோலே. பொழிலின் நீழலில் வணடு பாடககண்டு மயிலாடும் கற்குடி எனறது திருவடி நிழலில திளேததிருககும் சிவயோகியா பரநாத இனனிசை கேட்டு ஆனந்தககூததாடுகினற இடம் என அறிவிததவாறு.

10. சமணரும் புததரும் அறியமுடியாத பிறை சூடிய பெருமான எனகிறது. மூ துவா ஆடை - முதிர்ந்த காவியாடை. கடு - கடுக்காய்ததுவா. நா துவா பொயம்மொழி - நாக்கிற்குத் துவாப்பை உணடுபணணும் பொய

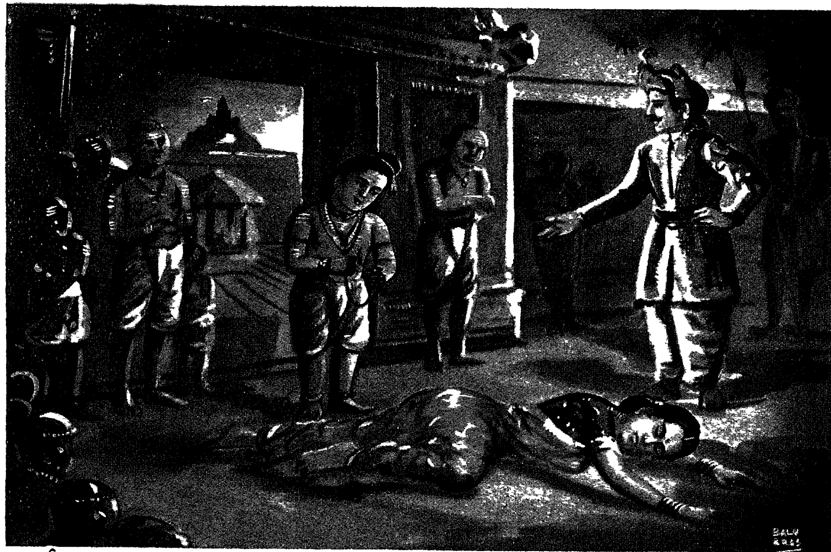
11. இததலத்திறைவனே ஏததவல்லவர்கள தேவராய்த் திகழ்வர் என்கின்றது காமரு - அழகிய நா மரு - நாவிற் பொருந்திய

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பதிகவரலாறு :

காழிப்பிள்ளையார் திருஅன்பிலாலநதுறை, திருமாந்துறை முதலிய தலங்களை வணங்கிககொணடு திருப்பாசசிலாச்சிராமத்திற்கு எழுந்தருளினாகள் இத்தலம மழநாடடைச் சார்ந்தது அந்நாட்டு மன்னன் கொலலிமழவன் என்பவன். அவன் மகளுக்கு 'முயலகன்' என்னும் நோயிருநதது அது எவ்வாற்றானும் தீருமாறிலலாமையை யுணர்ந்த அரசன் தம் மரபின வழக்கப்படி பாச்சிலாசசிராமததிறைவன் திருமுன் கொண்டுவந்து பாடுகிடத்திவைததிருநதான். அப்போது ஓருநாள பிள்ளையார் வருகையைத் திருசசின்ன ஒலிகேட்டு உணர்ந்தான் எலலாமரியாதைகளுடனும் எதிர்கொணடு அழைத்துவந்தான். திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கினான், திருக்கோயிலுககு அழைத்துச்சென்றான் திருக்கோயிலை வலம்வந்த பிள்ளையார், உணர்வழிந்து நிலததில் சோர்ந்து கிடக்கின்ற இளங்கொடியை ஒத்த கன்னியை இறைவன் திருமுன்பு கணடார் 'இது என்ன?' என்று மழவனை வினவினார் அரசன் அவரடியிலவீழ்ந்து இறைஞ்சி 'இவள என்மகள், நெடுநாளாக முயலகன் என்னும் நோயால் வருந்துகின்றாள், தீர்க்கும் உபாயம் தெரியாமல சிவபெருமான் திருமுன்பு சேர்ப்பிததிருக்கின்றேன்' எனறு தெரிவித்துககொணடான், பிள்ளையார் மனமிரங்கி மாற்றறிவரதரைநோக்கி, பிணிதவிர்க்கும் பெருமபதிகமாகிய 'துணிவளர் திங்கள்' என்னுமிதனை அருளிசசெய்தார் இறைவனைப் போற்றிநின்றார் மழவன் மகள கதுமெனப் பிணிநீங்கி எழுந்து தந்தையின்பக்கம் சார்ந்தாள. எலலாரும் பிள்ளையார் பெருங்கருணைக்கும் பெருமான் திருவருளுக்கும் இலககானார்கள். சுவாமிகள் சிலநாள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்து திருப்பைஞ்ஞீலியை அடைந்தார்கள்.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தில்

முயலகனேய் தீர்த்த அற்புதம்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 44**

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளா திங்க டுளங்கிவிளங்கச
சுடாசசடை சுறறிமுடிததுப
பணிவளாகொள்கையா பாரிடஞசூழ
வாரிடமும பலிதோவா
அணிவளாகோல மெலாஞசெயதுபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
மணிவளாகணடரோ மஙகையைவாட
மயலசெயவதோ விவாமாணபே 1

கலைபுனைமானுரி தோலுடையாடை
கனலசுட ராலிவாகணகள
தலையணிசெனனியா தாரணிமாாபா
தமமடிகள ளிவரெனன
அலைபுனலபூமபொழில சூழநதமாபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
இலைபுனைவேலரோ வேழையைவாட
விடாசெயவதோ விவாீடே 2

---

1 தவறிழைதத தண்மதியைத தலையிற்சூடி விடததை அமுதுசெய்த பெருமானே இவளவாட மயக்குவது என்கின்றார். துணி - கீறு பணி வளா கொள கையர் - பாம்புகள வளர்வதைக் கொளளுகின்ற திருக்கரஙகளையுடையவா. பாரிடம் - பூதம் ஆரிடமும் - ஏற்பாா ஏலாதாா எனகின்றவேறுபாடில்லாமல் எல்லாரிடமும் மஙகை எனறது கொல்லிமழவனது மகளை

2. இறைவனது கலை, ஆடை. கண முதலியன இவை என உணர்ததி. இவற்றையுடைய இவரோ இவளை இடா செய்வது என்று விஞவுகின்றது மானுரி புனைகலை தோலுடை ஆடை, கனல்சுடர் இவர் கணகள என இயைக்க கலை - மேலாடை. உடை ஆடை - உடுததலையுடைய ஆடை. இலை புனை வேலர் - இலைவடிவாகப் புனையபபெற்ற வேலினையுடையவர். ஏழை - பெண்.

வெஞுசுடராடுவா துஞுசிருணமாலை
வேணடுவாபூணபது வெணணூல
நஞுசடைகணடா நெஞ்சிடமாக
நணணுவா நமமைநயநது
மஞுசடைமாளிகை சூழதருபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
செஞுசுடாவணணரோ பைநதொடிவா| ச
சிதைசெயவதோ விவாசீரே

கனமலாககொனறை யலஙகவிலஙகக
கனறரு தூமதிககணணி
புனமலாமாலை யணிநதழகாய
புநிதாகொ லாமிவரெனன
வனமலிவணபொழில சூழதருபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
மனமலிமைநதரோ மஙகையைவாட
மயலசெயவதோ விவாமாணபே

3. உலகமெல்லாந்துஞ்சும் பிரளயகாலத்திருளில் தீயாடுவார், மாலைவேண்டுவார், வெணணூல் பூண்பா, நஞ்சடைகண்டர், ஆன்மாக்களாகிய நம்மை எளிவநத கருணையால நண்ணுவார் என்கின்றது துஞ்சு இருள் - அண்டமெல்லாம் இறக்குங்காலமாகிய இருள. இருள் ஆடுவா என இயைபுபடுததுக. நெஞ்சிடமாக நம்மை நயந்து நணணுவா எனவும் இயைக்க ஆன்மாக்கள் தற்போதமிழநது நம்மை நண்ணட்டும் ஆட்கொள்வோம் என்றிராது, சென்று பயன்படும் கால்போலத தாமே வலியவந்து அணுகுவா என்பதாம் மஞ்சு - மேகம் சிதைசெய்வது - வருததுவது இவர் சீர் - இவர் புகழ்.

4 கொன்றைமாலை விளங்க, பிறைக்கண்ணியை யணிந்து அழகாய புனிதர் இவர் என அறிவிக்கின்றது. கனமலா - காரகாலத்து மலரும் கொன்றைமலர். கனம் - மேகம். தூமதி - ஒருகலைப் பிறையாதலின் களங்கமில்லாத மதி. இறைவன் அணிந்தமையின் தூமதி எனலுமாம். வனம்-அழகு இங்ஙனம் பிறர் உற்ற துன்பம் போக்குதற்கு அறிகுறியாகப் பிறையை அணிந்த பெருமான் ஒருபெண் வாட மயல்செய்வது மாண்பாகுமா என்று வினவியவாறு.

மாநதாதமபானறு நெயமகிழநதாடி
வளாசடை மேறபுனலவைதது
மோநதைமுழாககுழ ருளமொாவீணை
முதிரவோா வாயமூரிபாடி
ஆநதைவிழிசசிறு பூததாபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
சாநதணிமாாபரோ தையலைவாடச
சதுாசெயவதோ விவாசாாவே 5

நீறுமெயபூசி நிறைசடைதாழ
நெறறிககண ணுலுறறுநோககி
ஆறதுசூடி யாடரவாடடி
யைவிரற கோவணவாடை
பாறருமேனியா பூததாபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
ஏறதுவேறிய ரேழையைவாட
விடாசெயவதோ விவரீடே 6

பொஙகிளநாகமொ ரேகவடததோ
டாமைவெண ணூலபுனைகொனறை
கொஙகிளமாலை புனைநதழகாய
குழகாகொ லாமிவரெனன

5 அடியார்கள் ஆட்டும் பால் நெய் முதலானவற்றில் ஆடிக் கங்கையைச சடைமேல்வைத்து மொந்தை முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கப்பாடும் பூதகணநாதர் இவர் என்கின்றது. மோந்தை . மொந்தை என்பதன் நீட்டல்விகாரம். முதிர - ஒலிக்க. ஒருமாதைத தலையில்வைதத இவரோ இம்மாது வாடச சதுர்செய்வது என நயந்தோன்ற உரைததவாறு.

6. அருளும் மறமும் உடையவர் இவர் என அறிவிக்கின்றது நெற்றிக்கணணுல் உற்றுநோக்கி என்றது மறக் கருணைகாட்டிச்சம்ஹரிததலைச சொல்லியது ஐவிரல் கோவணம் என்பது கோவத்தினகலம் கூறியது. ஏழை - பெண். ஈடு - பெருமை

அஙகிளமஙகையோா பஙகினாபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
சஙகொளிவணணரோ தாழகுழலவாடச
சதிாசெயவதோ விவாசாாவே 7

ஏவலததாலவிச யறகருளசெயது
இராவண ஊயீடழிதது
மூவரிலுமமுத லாயநடுவாய
மூாததியை யனறிமொழியாள
யாவாகளுமபர வுமமெழிறபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
தேவாகடேவரோ சேயிழைவாடச
சிதைசெயவதோ விவாசோவே 8

மேலதுநானமுக னெயதியதிலலை
கீழது சேவடிதனனை
நீலதுவணணனு மெயதியதிலலை
யெனவிவா நினறதுமலலால
ஆலதுமாமதி தோயபொழிறபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
பாலதுவணணரோ பைநதொடிவாடப
பழிசெயவதோ விவாபணபே 9

7. நாகம், ஆமையோடு, பூணூல், கொன்றைமாலை புனைந்தவர் இவர் என்கின்றது. ஏகவடம் - ஒற்றையாரம். குழகர் - இளமையுடையவர். சதிர் - சாமாத்தியம். [illegible]ளமங்கையைப் பக்கத்தில் உடைய இவர் இவ்வாறு சதிசெய்தல் என்பது குறிப்பு.

8. அண்டினரைக் காததும் மிண்டினரை அழிக்கும் பெருமையா[illegible]வர் என்கின்றது ஏ வலததால்-அம்பின் வலிமையால். ஈடு - வலிமை.

9. அயனும் திருமாலும் மேலும் கீழும் அறியாதபடி மயங்கச்செய்த பெருமான் இவர் என்கின்றது.

நாணொடுகூடிய சாயினரேனு
நகுவ ரவரிருபோதும
ஊணொடுகூடிய வுடகுநகையா
லுரைக ளவைகொளவேணடா
ஆணொடுபெணவடி வாயினாபாசசி
லாசசிரா மததுறைகினற
பூணெடுமாாபரோ பூஙகொடிவாடப
புணைசெயவதோ விவ்ாபொறபே 10

அகமலியனபொடு தொணடாவணஙக
வாசசிரா மததுறைகினற
புகைமலிமாலை புனைநதழகாய
புனிதாகொ லாமிவரெனன
நகைமலிதணபொழில சூழதருகாழி
நறறமிழ ஞானசமபநதன
றகைமலிதணடமிழ கொணடிவையேததச
சாரகி லாவினைதானே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. புறச்சமயிகள் புல்லுரை கொள்ளவேண்டா என உலகவர்க்கு அறிவுறுத்திப், 'பின்னா ஆணொடு பெண்வடி வானவர் இவர் என்கின்றது. நாணொடு கூடிய - நாணத்தோடு சேர்ந்த பிறவற்றையும் சாயினரேனும் - இழந்தவர்களாயினும். நகுவர் - பரிகசிக்கத்தக்கவாகள், ஆதலால் இருவேளை உண்ணு கின்ற அவருடைய அஞ்சத்தக்க சிரிப்பால் அவர்களைக் கொள்ள வேண்டா என முதல் இரண்டடிகட்கும் பொழிப்புரை காண்க. பெண்ணொருபாதியான பெருமான ஒரு பெண்ணை வாடச் செய்யாா என்பது குறிப்பு.

11 இப்பாடல்பததும் வல்லாரை வினைசாரா என்கிறது. அகமலி அன்பு - மனம் நிறைந்த அன்பு. தகைமலி தண் தமிழ் - இன்றைக்கும் ஓதுவார் விஷத்தைத் தீர்க்கும் தகுதிவாய்ந்த தமிழ்.

திருவாலங்காடு

பதிகவரலாறு :

புகலியாண்டகையார் தக்கோலம் என்னும் திருத்தலத்தை அடைந்து திருஊறலை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் பழையனூர், திருவாலங்காட்டிற்கு அருகே வருகின்றார்கள். அப்போது இத்தலம் எம்மையாளும அம்மை திருததலையாலே நடந்து போறறும் அம்மையபபரின் அணிநகரலலவா? என்ற எணணம் உணடாயிறறு அதனை மிதிக்க அஞ்சி அடுத துள்ள ஊரிற்சென்று இரவு பளளிகொணடார்கள் இடை யாமத்திலே பிளளையார் கனவிலே பெருமானும எழுந்தருளி 'எம்மைப்பாட மறந்தனையோ' என்று அருளிசசெய்தனா. அதனை உணர்ந்த பிளளையார் வியந்தெழுந்து கருணையைப் போற்றித 'துஞச வருவாரும்' என்ற இததிருப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்கள் இதில் பழையனூர் நீலிவரலாறறை முதல்திருப்பாடலிலும, கனவில் வநதருளிச்செயததை முதல ஏழாந் திருபபாடலகளிலும் சிறப்பிததிருககிறார்களா இச செய்தியை மறுநாட்காலையில எல்லாருககும அறிவித்துத திருவாலஙகாடு சென்று ஆலங்காடடப்பரை வழிபட்டுத் திருப்பாசூருககு வழிக்கொண்டாாகளா

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 45**

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞசவருவாருந தொழுவிபபாரும வழுவிபபோய
நெஞசமபுகுநதென‌னை நினைவிபபாரு முனை நடபாய
வஞசபபடுததொருததி வாணாளகொளளும வகைகேட
டஞசுமபழையனூ ராலஙகாடடெம மடிகளே

***1.** அடியேனை எல்லாம் செயவிப்பவர் இவா என்கினறது. **துஞ்சவருவார்** - யான் தூங்க என்கனவில் எழுந்தருளுவார். இவன் இறைவன் என்று உணரச்செய்த இறைவனே தொழச் செய்தாலன்றித தொழும் உரிமையும் ஆன்மாக்களுக்கு இல்லை யாதலின் தொழுவிப்பாரும் என்றார். வழுவிப்போய - உயிரக ளுடைய முனைப்புக்காலத்து மறைந்து நினறு. முனைநட்பாய்.*

கேடுமபிறவியு மாககிஞருங கேடிலா
வீடுமாநெறி விளமபினரெம விகிர,தனா
காடுஞசுட்லையுங கைககொணடெலலிக கணபபேயோ
டாடுமபழையனூ ராலஙகாடடெம மடிகளே 2

கநதஙகமழகொனறைக கணணிசூடி கனலாடி
வெநதபொடிநீறறை விளஙகபபூசும விகிரதனா
கொநதணபொழிறசோலை யரவிறரேனறிக கோடலபூத
தநதணபழையனூ ராலஙகாடடெம மடிகளே 3

முன்னமே இருந்த நட்பினை உடையவனைப்போலாகி, ஒருத்தி யென்றது நீலியை நவஞானியென்னும் பார்ப்பனியை அவள் கணவன் கொனருன் அவள அவனைப் பழிவாஙக எண்ணி மறுபிறவியில் புரிசைகிழார் என்னும் வேளாளர்க்குப் புததிரி யாகப் பிறந்திருந்தாள் தோற்றததைக் கணடு அவளைப் பேயென்று ஊரார் புறக்கணித்தனா, முற்பிறபபின் கணவ ஞகிய பார்ப்பான் தரிசனச்செட்டி எனனும் பெயரோடு பிறந் திருந்தான் அவனைக் கண்டதும் இவள் அவன் மனைவிபோல நடித்துப் பழிவாங்கத தலைப்பட்டபோது அவன் அஞ்சியோடி அவவூர் வேளாளர் எழுபதுபேரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அவர்கள் பிணை கொடுத்தனர் இருந்தும் இவள செட்டியை வஞ்சிததுக் கொன்ருள். பிணைகொடுதத வண்ணம் எழுபது வேளாளரும் தீப்புகுந்து உயிர்துறந்தனர். இதனைக் கேட்ட அயலார் அனைவரும் அஞ்சினா என,ற தொணடைமண்டல வரலாறு பினனிரணடடிகளிற் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது

2. தோற்ற நரகங்களைத்தந்த இவரே வீட்டு நெறியையும் விளம்பினா என்கின்றது. கேடு - அழிவு, கேடிலா - என்றும் அழிதலில்லாத அந்நெறியை யுணர்ததுதலே இறைவனருளிச் செயல், நெறிக்கண் சென்று வீடடைதல் ஆன்மாவின் கடன் என்பது காட்டியவாறு. எல்லி - இரவு. கணபபேய் - கூட்ட மாகிய பேய

3 கொன்றையணிந்து, கனலாடி நீறுபூசும் நிமலர் இவா என்கிறது. கண்ணி - திருமுடியிற் சூடப்பெறும் மாலை கொந்து அண் -கொததுக்கள் நெருங்கிய பொழில் - இயற்கையே வளர்ந்த காடு. சோலை - வைத்து வளர்க்கப்பெற்ற

பாலமதிசெனனி படரசசூடிப பழியோராக
காலனுயிரசெறற காலனுய கருததனூ
கோலமபொழிறசோலைப பெடையோடாடி மடமஞஞை
ஆலுமபழையனூ ராலஙகாடடெம மடிகளே 4

ஈர்ககுமபுனலசூடி யிளவெணடிஙகண முதிரவே
பாாகுமரவமபூண டாடிவேடம பயினருரும
காாககொளகொடிமுலலை குருநதமேறிக கருநதேனமொயத
தாாககுமபழையனூ ராலஙகாடடெம மடிகளே 5

பறையுஞசிறுகுழலும யாழுமபூதம பயிறறவே
மறையுமபலபாடி மயானததுறையு மைநதனூ
பிறையுமபெருமபுனல்சோ சடையினுரும பேடைவண
டறையுமபழையனூ ராலஙகாடடெம மடிகளே 6

பூங்கா கோடல் - செங்காநதள். கோடல் அரவில் தோன்றிப் பூதது எனக்கூட்டுக. செங்காந்தள் பூத்திருப்பது பாம்பு படம் எடுததலை ஒக்குமாதலின் இவவாறு கூறினர்.

4. கால காலனுய கருததா இவர் எனகின்றது. பாலமதி - இளம்பிறை பழியோரா - தனக்கு வரும் பழியை ஆராயாத பழியாவது சிவனடியாரைப் பிடிக்க முயனற தீங்கு காலன பிறவற்றின உயிர்களைப் பறிப்பதும் இறைவன் அருளாணைவழி நின்றே என்பது விளங்கக் காலகாலனுய கருததனுர் என்ருர கோலம் - அழகு. ஆலும் - ஆரவாரிக்கும் இது மயில் ஒலியைக் குறிக்கும் மரபுப் பெயர்.

5. இள வெண் திங்கள முதிரும்வரை பார்ததிருக்கும் அரவம் பூணடாடிய பெருமான இவர் எனகின்றது ஈர்க்கும் - இழுததுசெல்லும் திருமுடிக்கண் உளள அரவம் உடனிருக்கும் இளம்பிறையை முதிரட்டும், உணபோம் என்று பார்ததிருக் கின்றது என்பதை விளக்கியவாறு கார்க்கொள - கார காலததைக் கொண்ட. கருந் தேன் - கரிய வண்டு

6. பறை குழல் யாழ முதலியவற்றைப் பூதகணம் வாசிக்க, திருவாலங்காட்டுறையும் பெருமானிவர் என்கின்றது பயிற்ற - தம்முடனுறை பூதங்கள் பலகாற்பழக்க. பேடைவண்டு - பெண் வண்டு. அறையும் - ஒலிக்கும்.

நுணங்குமறைபாடி யாடிவேடம பயினருரும
இணங்குமலைமகளோ டிருகூறுனரு யிசைநதாரும
வணங்குஞ்சிறுதறொண்டா வைகலேததும வாழததுங்கேட
டணங்குமபழையனூ ராலங்காடடெம மடிகளே. 7

கணையுமவரிசிலையு மெரியுங்கூடிக கவாநதுணை
இணையிலெயினமூனறு மெரிததிட்டாரெம மிறைவனூ
பிணையுஞ்சிறுமறியுங கலையுமெல்லாங கங்குலசோந
தணையுமபழையனூ ராலங்காடடெம மடிகளே 8

கவிழமலைதரளக கடககையா லெடுததானரேள
பவழநுனைவிரலாற பையவூனறிப பரிநதாரும
தவழுங்கொடிமுலலை புறவஞ்சேர நறவமபூத
தவிழுமபழையனூ ராலங்காடடெம மடிகளே 9

பகலுமிரவுஞ்சோ பணபினுரு நணபோரா
திகலுமிருவாககு மெரியாயததோனறி நிமிாநதாரும
புகலுமவழிபாடு வலலாாககெனறுந தீயபோய
அகலுமபழையனூ ராலங்காடடெம மடிகளே 10

7. உமையொரு கூறனுக, இருவேறுருவின் ஒருபேரியாக் கையனுக எழுந்தருளிய பெருமான இவா என்கின்றது. இருகூறு - சததியினகூறும் சிவத்தின்கூறும் ஆகிய இரண்டு கூறு, வைகல் - நாடோறும். அணங்கும் - தெய்வத்தனமை மிகும்.

8 முப்புரங்களை வில்லும் அம்பும் தீயும்கூடி எரிக்கச் செயத இறைவன் இவர் என்கினறது இணை - ஒப்பு. பிணை - பெண்மான். மறி - மான்குட்டி. கலை - ஆணமான். கங்குல் - இரா.

9 இராவணனைப் பையநெரித்த பெருமான் இவர் என்கின்றது மலை - கைலை மலை தரளக்கடகம் கை - முத்துக் கடகம் செறிந்தகை. பவழநுனைவிரல் - பவழம்போன்ற நுனியையுடைய விரல். பைய - மெதுவாக பரிந்தார் - கருணைசெய்தவர். புறவம் - முல்லைநிலம் நறவம் - முல்லை.

10 தந்தையும் மகனும் என்ற முறையையும் பாராதே முனிந்த அயனுக்கும் மாலுக்கும் இடையே எரியாய் நிமிர்ந்த

போழமபலபேசிப போதுசாறறித திரிவாரும
வேழமவருமளவும வெயிலேதுறறித திரிவாரும
கேழலவினைபோகக கேட்பிபபாருங கேடிலா
ஆழவாபனழையனூ ராலஙகாட்டெம மடிகளே

சாநதஙகமழுமறுகிற சணபைஞான சமபநதன
ஆநதணபழையனூ ராலஙகாட்டெம மடிகளை
வேநதனருளாலே விரிததபாட லிவைவலலாா
சோநதவிடமெலலாந தீாததமாகச சோவாரே 12

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருமான் இவர் என்கின்றது பகலும் இரவும் சேர்பண்பினா சிறத்தால் வெண்பகலையும், காரிரவையும் ஒதத பண்பினர். நண்பு - தந்தையும் மகனுமான முறையன்பு. இகலும் - மாறு பட்ட. புகலும் - விதிநூல்களாய ஆகமங்களிற் சொல்லப்பெற்ற உண்ணும்வரை நோயதடுக்கும் உலகமருந்துகள போலாது என்றைக்கும் பாவம் அணுகாதவண்ணம் பாதுகாக்கும் அடிகள் என்பதை விளக்குதல் காணக.

11. போழம் - மாறுபட்ட சொல் போது சாற்றி - காலம் பார்த்துச சொல்லி திரிவார் என்றது புறசசமயிகளை வேழம் யானைத்தீ என்னும் நோய துற்றி - உண்டு கேழல் வினை - கெழுவுதலையுடைய வினை. போக - கெட

12 இறைவனருளால் பாடிய இதை வல்லார சோநத இடமெல்லாம் புனிதமாம் எனப புகல்கின்றது. சாந்தம் - சந்தனம். தீர்ததமாக - புனிதமாக. சேர்வார் - பொருந்துவார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்

பதிகவரலாறு:

திருவக்கரை முதலிய பதிகளை வணங்கிய பிள்ளையார், அடியார் கூட்டத்துடன் திருவதிகைக்கு எழுந்தருளுகின்ற காலத்து, சிவபெருமான் தம்திருநடனத்தைப் புலப்படும்படிக் காட்டியருள 'குண்டைக் குறட்பூதம்' என்னும் இத்திருப் பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 46**

திருச்சிற்றம்பலம்

குணடைக குறடபூதங குழும வனலேநதிக
கெணடைப பிறழதெணணீரக்கெடில வடபககம
வணடு மருளபாட வளாபொன விரிகொனறை
விணட தொடையலா னுடுமவீரட டானததே

அருமபுங குருமபையு மலைதத மெனகொஙகைக
கருமபின மொழியாளோ டுடனகை யனலவீசிச
சுருமபுண விரிகொனறைச சுடாபொற சடைதாழ
விருமபு மதிகையு ளாடுமவீரட டானததே

1. கெடில நதியின் வடபக்கதது, கொன்றைமாலையணிந்த பெருமான் அனல் ஏநதி வீரட்டானத்து ஆடும் என்கின்றது. குண்டை - பருதத. குறள் - குள்ளமான. குழும - கூடியிருக்க. மருள் பாட - மருளிந்தளம் என்னும் பணணைப பாட. இது குறிஞ்சிப்பண்திறம் எட்டனுள் ஒனறு. பொன்விரிகொன்றை- பொன்னிறமாகவிரிந்த கொன்றை. தொடையலான் - மாலையை அணிந்த இறைவன். தொடையலான் ஏந்தி வீரட்டானத்து ஆடும் எனப் பொருததுக.

2. இறைவர் உமையம்மையாரோடு திருவதிகை வீரட்டானத்து ஆடுவர் என்கின்றது. அரும்பு - தாமரையரும்பு. அலைத்த - அழகினமிகுதியால் வருததிய. சுரும்பு ஒருசாதி வண்டு. அதிகை - தலப்பெயர். வீரட்டானம் - கோயிற்பெயர்.

ஆட வழுகை மரைககிட டைசததாடப
பாடன மறைவலலான படுதம பலிபெயாவான
மாட முகடடினமேன மதிதோ யதிகையுள
வேடம பலவலலா னுடுமவீரட டானததே

எணணு ரெயிலெயதா னிறைவ னனலேநதி
மணணா முழவதிர முதிரா மதிசூடிப
பணணா மறைபாடப பரம னதிகையுள
விணணோ பரவநின றுடுமவீரட டானததே

கரிபுன புறமாய கழிநதா ரிடுகாடடில
திருநின றொருகையாற றிருவா மதிகையுள
எரியேந தியபெருமா னெரிபுன சடைதாழ
விரியும புனலசூடி யாடுமவீரட டானததே

3 நாகம் முதலியவற்றைக் கட்டி, வேடம் பலவல்ல இறைவா வீரட்டானதது ஆடுவர் என்கின்றது ஆடல் அழல் நாகம் - வெற்றியோடுகூடிய கொடியபாம்பு. இட்டு - அணியாக இட்டு படுதம் பலி பெயர்வான் - படுதம் எனனும் கூததினை ஆடிககொணடு பலிக்காகத் திரிபவன. வேடம் பலவல்லான் என றது நினைந்த வடிவை நினைந்தவணணம் அடையும் வல்லமை உடையனுதலின்.

4. பகைவரது திரிபுரத்தை எரிததருளிய இறைவா அனலேந்தி, மதிசூடி, மறைபாட அதிகை வீரட்டானத்து ஆடுவர் என்கின்றது. எண்ணுர் - பகைவா மண் - மார்சசனை முதிரா மதி - இளம்பிறை.

5, எரியேந்திய பெருமான் சடைதாழப் புனல்சூடி இடு காட்டில் ஆடுவார் என்கின்றது. கரி புன்புறம் ஆய - கரிந்த புல்லிய ஊர்ப்புறமாகிய திரு நின்று - திருமகள் நிலைபெற்று, ஒருகையால் - ஒழிதலால், அஃதாவது பிற இடங்கட்குச் செல்லு தலை ஒழிதலால். இது திரு அதிகை என்பதற்குப் பொருள் காட்டியவாறு

துளஙகுஞ சுடரஙகைத துதைய விளையாடி
இளஙகொம பனசாய லுமையோ டிசைபாடி
வளஙகொள புனலசூழநத வயலா ரதிகையுள
விளஙகும பிறைசூடி யாடுமவீரட டானததே 6

பாதம பலரேததப பரமன பரமேட்டி
பூதம புடைசூழப புலிததோ லுடையாகக
கீத முமைபாடக கெடில வடபககம
வேத முதலவனின் றுடுமவீரட டானததே 7

கலலார வரையரககன றடநதோள கவினவாட
ஒலலை யடாததவனுக கருளசெய ததிகையுள
பலலார பகுவாய நகுவெண டலைசூடி
விலலா லெயிலெயதா னுடுமவீரட டானததே 8

நெடியா னுனமுகனு நிமிரநதாளைக காணகிலா
பொடியாடு மாாபாளைப புரிநூ லுடையாளைக
கடியார கழுநீலம மலருமமதிகையுள
வெடியார தலையேநதி யாடுமவீரட டானததே 9

6. உமையோடு இசைபாடி ஆடுவார் என்கின்றது துளங்கும் - அசைந்து எரிகின்ற. துதைய - நெருங்க. சாயல் - மென்மை.

7. இது உமையவளே இசைபாட வேதமுதல்வன் ஆடுகிறுன் எனகினறது. பலா என்றது பாததததைத் திருவருளாகவே எண்ணிப்பணியும் சிவஞானியரும், உறுப்பென எண்ணிப்போற்றும் உலக ஞானியரும் ஆகிய பலரையும்.

8, இராவணனது தோளழுகுகெட அடாத்து அவனுக்கு அருள்செய்தவர் அதிகையுள ஆடுகிறுா என்கினறது. கல்லார் வரை என்றது கைலையை. கைலை கல்லில்லாததாயினும் மலையென்ற பொதுமைபற்றிக் கூறியது கவின் - அழகு. ஓல்லை - விரைவாக; காலங் தாழக்க அடர்ப்பின் அவனிறங்தேபடுவான் என்னுங கருணையால் பல் ஆா பகுவாய - விஷப்பற்கள பொருந்திய பிளவுபட்ட வாயையுடைய.

9. அயனும் மாலும் அறியமுடியாதவர் என்கின்றது. கடி - மணம் கழுநீலம் - நீலப்பூ. வெடி - முடைநாற்றம்.

அரையோ டலாபிணடி மருவிக குணடிகை
சுரையோ டுடனேநதி யுடைவிட டுழலவாாகள
உரையோ டுரையொவவா துமையோ டுடனுகி
விரைதோ யலாதாரா னுடுமவீரட டானததே 10

ஞாழல கமழகாழி யுணஞான சமபநதன
வேழம பொருதெணணீ ரதிகைவீரட டானததுச
சூழுங கழலானைச சொனன தமிழமாலை
வாழுந துணையாக நினைவாா வினையிலரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நெடியானும் நான்முகனும் நிமிர்ந்தானை, மார்பானை, உடையானை, காண்கிலார்; அவன் அதிகையுள வீரட்டானதது ஆடும் என முடிக்க.

10 புததர் சமணர் உரைகள் ஒனறோடு ஒன்று ஒவ்வா என்கின்றது. சமணர் உடையைவிட்டு, பூதத அசோகந தழையை உடையாக உடுததிச சுரக்குடுக்கையை ஏந்தித திரிபவா ஆதலின இஙஙனம் கூறினர். விரை - மணம்.

11. இப்பதிகததைத் தமது வாழவிற்குத துணையாகக் கொண்டவாகட்கு வினையில்லை என்கினறது ஞாழல் - புலிநகக் கொன்றை. வேழம் - நாணல் கரை கரையாமலிருக்க நாணல் இடுவது மரபு.

திருச்சிரபுரம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 47**

திருச்சிற்றம்பலம்

பலலடைநத வெணடலையிற பலிகொளவ தனறியுமபோய
விலலடைநத புருவநலலாண மேனியில வைததலெனனே
சொலலடைநத தொனமறையோ டஙகஙக லைகளெலலாஞ
செலலடைநத செலவாவாழுஞ சிரபுர மேயவனே 1

கொலலைமுலலை நகையினுளோா கூறது வனறியுமபோய
அலலலவாழககைப பலிகொணடுணணு மாதர வெனனைகொலாஞ
சொலலநீணட பெருமையாளா தொலகலை கறறுவலலாா
செலலநீணட செலவமலகு சிரபுர மேயவனே 2

நீரடைநத சடையினமேலோா நிகழுமதி யனறியுமபோய
ஊரடைந்த வேறதேறி யுணபலி கொளவதெனனே
காரடைநத சோலைசூழநது காமரம வணடிசைபபச
சீரடைநத செலவமோஙகு சிரபுர மேயவனே 3

1. வேதம், அங்கம், கலைகள் எல்லாவற்றினும் செல்லும் கலைசசெல்வர்கள் வாழும் சிரபுரமேயவனே! 'வெண்தலையிற் பலிகொள்வதோடன்றி உமையவளை ஒருபாகதது வைததது என்னே என வினவுகினறூர். வில் அடைந்த புருவம் - வில்லை ஒதத புருவம் செல் அடைந்த செல்வர் - வேத முதலியவற்றில் செல்லுதலைபபெற்ற கலைசசெல்வாகள்.

2. இதுவும் பெண்பாகராகிய தேவரீர் பலிதேர்வது ஏன் என்கினறது. கொல்லை - முல்லை நிலம். முல்லை நகை - முல்லை யரும்புபோனற பல் நகை தொழிலாகுபெயர். ஓர் கூறு - ஒரு பஙகில் உள்ளாள. அல்லல் வாழ்க்கைப் பலி - துன்ப வாழ் வாகிய பலி 'இரததலின் இன்னுதது இல்லை' என்ற வள்ளுவர் குறளும் நோக்குக

3. மதிசூடிய நீா பலிகொளவது ஏன் எனகின்றது. கார் - மேகம். வண்டு காமரம் இசைப்ப என மாறுக. அறவழி ஈட் டப்பெற்ற செல்வமாதலின் சீா அடைந்த செல்வம் என்றூர்.

கையடைநத மானினேடு காரர வனறியுமபோய
மெயயடைநத வேடகையோடு மெலலியல வைததலெனனே
கையடைநத களைகளாகச செஙகழு நீரமலாகள
செயயடைநத வயலகளசூழநத சிரபுர மேயவனே 4

புரமெரிதத பெறறியோடும போரமத யானைதனனைக
கரமெடுததுத தோலுரிதத காரண மாவதெனனே
மரமுரிதத தோலுடுதத மாதவா தேவரோடுஞ
சிரமெடுதத கைகளகூபபுஞ சிரபுர மேயவனே 5

கணணுமூனறு முடையதனறிக கையினில வெணமழுவும
பணணுமூனறு வீணையோடு பாமபுடன வைததலெனனே
எணணுமூனறு கனலுமோமபி யெழுமையும விழுமியராயத
திணணமூனறு வேளவியாளா சிரபுர மேயவனே 6

4. கையில் மானையும் அரவையும் அணிந்திருப்பதோடு அன்றி, மெல்லியலையும் வைததிருப்பது ஏன் என்கின்றது. கார் அரவு - கரும்பாம்பு. வேட்கை - பற்றுளளம். கையடைந்த களைகள் - பக்கஙகளையடைநத களைகள செய அடைந்த வயல்கள் - நேரததி அமைநத வயல்கள்

5, திரிபுரம் எரிதத தேவரீா யானையை உரிததது ஏன் என்கின்றது. பெற்றி - தன்மை. கரம் எடுதது - கையால் தூக்கி, மரம் உரிதத தோல் - மரவுரி. தேவரும் முனிவரும் கைகூப்பி வணங்கும் சிரபுரமேயவன் என்க.

6. மூன்று கண்ணுடைய முதல்வராகிய தேவரீர் மழு, வீணை, பாம்பு, இவற்றை வைததது ஏன் என்கின்றது பண மூன்று - பண், திறம், திறத திறம் எனபன இறைவன் திருக் கரத்தில் வீணையுண்மை 'எம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே' என்ற பகுதியாலும் அறிக. எண்ணும் - எண்ணப்படுகின்ற. மூன்று கனல் - ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி, காருகபதயம் என்பன. மூன்று வேள்வியாளர் - தேவயஞ்ஞம், பிதிர்யஞ்ஞம், ருஷியஞ் ஞம் என்னும் மூன்று வேள்விகளையும் செய்பவர்கள்.

குறைபடாத வேட்கையோடு கோலவளை யாளொருபாற
பொறைபடாத வின்பமோடு புணர்தரு மெய்மமையென்னே
இறைபடாத மென்முலையார் மாளிகை மேலிருந்து
சிறைபடாத பாடலோங்கு சிரபுர மேயவனே. 7

மலையெடுத்த வாளரக்க னஞ்சவொ ருவிரலால
நிலையெடுத்த கொள்கையானே நின்மல னேநினைவார்
துலையெடுத்த சொற்பயில்வார் மேதகு வீதிதோறுஞ்
சிலையெடுத்த தோளினானே சிரபுர மேயவனே. 8

மாலினோடு மலரினானும வந்தவர் காணாது
சாலுமஞ்சப் பணணிநீண்ட தத்துவ மேயதென்னே
நாலுவேத மோதலார்க ணநதுணை யென்றிறைஞ்சச
சேலுமேயுங் கழனிசூழந்த சிரபுர மேயவனே. 9

7. தேவரீரைக் குறையாக் காதலோடும், பொறுக்கலாற்றாத இன்பத்தோடும் பெரிய பிராட்டி புணர்வதென் என்கின்றது. வேட்கை - பொருளையடையாத காலத்து அதன்கண்ணிகழும் பற்றுள்ளமாதலின் அடைந்தவழி நுகர்ந்தவழிக் குறையுமன்றே அங்ஙனம் குறையாமல் என்பது வலியுறுக்கக் குறைபடாத வேட்கை என்றார். கோல் வளை - திரண்ட வளையல். பொறை படாத இன்பம் - பொறுக்கமுடியாத அளவுகடந்த இன்பம். மெய்ம்மை - தத்துவம். இறைபடாத - சிறிதும் தள்ராத. சிறை - குற்றம்.

8. இது இறைவனை நின்மலனே! கொள்கையானே! தோளினானே! மேயவனே! என விளிக்கின்றது. அரக்கன் - இராவணன், நிலை யெடுத்த - இறைத்தன்மையின் நிலையை எடுத்துக்காட்டிய; நிலைக்கச்செய்த எனலுமாம். துலையெடுத்த சொல் பயில்வார் - இருவினையொப்போடு கூடிய தோத்திரிக்கும் அன்பர்கள். மேதகு வீதி - மேவுதல் தக்கவீதி. அதாவது அவர்கள வாழகின்ற வீதி. சிலை எடுத்த - வில்லைச் சுமந்த

9 அயனு மாலுங் காணாதவண்ணம் நீண்டதன் தத்துவம் என்ன என்கின்றது. சாலும் - மிகவும். ஓதலார்கள் - ஓதுதலை யுடையவர்கள். சேலு மேயும் கழனி - சேல் மீன்கள் மேயும் வயல். சேலு என்பதில் உகரம் சாரியை.

புததரோடு சமணாசொறகள புறனுரை யெனறிருககும
பததாவநது பணியவைதத பானமைய தெனனைகொலாம
மததயானை யுரியுமபோாதது மஙகையொ டுமமுடனே
சிததாவநது பணியுஞசெலவச சிரபுர மேயவனே 10

தெஙகுநீணட சோலைசூழநத சிரபுர மேயவனை
அஙகநீணட மறைகளவலல வணிகொளசம பநதனுரை
பஙகநீஙகப பாடவலல பததாகள பாரிதனமேற
சஙகமோடு நீடிவாழவா தனமையி னுலவரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10: புத்தர் சமணராகிய புறசசமயிகள் வார்த்தை புறம்பானது என்றெண்ணும் அன்பர்கள் வணஙக இருப்பதேன்? என்கின்றது சித்தா - யோகநெறியில் நின்று சித்திபெற்றவர்கள்

11. இப்பதிகத்தைக் குற்றமறப்பாடவல்லார் இவ்வுலகில் சத்சங்கத்தோடு நீடுவாழ்வார் எனப் பயனகூறுகிறது. அங்கம் நீண்ட மறைகள் - சிக்ஷைமுதலிய ஆறு அங்கங்களால் நீண்ட வேதங்கள். பங்கம் - மலமாயாபந்தத்தால் விளைந்த குற்றஙகள். சங்கம் - அடியார் கூட்டம் தன்மையினுல் நீடிவாழ்வார் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

திருச்சேய்ஞலூர்

பதிகவரலாறு :

திருப்புறம்பயத்தை வணங்கி எழுந்தருளுகின்ற காழி நாதர் திருச்சேய்ஞலூரை, அணுகுகின்றகாலத்து, அவ்வூர் அந்தணர்கள சண்டேசப்பிள்ளையாரே எழுந்தருளியதாக எண்ணி வணங்கி வரவேற்றுப் பாராட்டினர். பிள்ளையார் சண்டேசர் அவதரித்த தலமாகிய இதில் சிவிகையிற் செல்ல லாகாதென்றெண்ணி திருவடிநோவ நடந்து திருக்கோயிலை அடைந்தார். இறைவனை வணங்கினர். 'நூலடைந்த கொள்கை' என்னும் இப்பதிகததை அருளிச்செய்தார். இதில் முருகன் வழிபட்டதலம் என்பதைக்காட்ட 'சேயடைந்த சேய்ஞலூர்' என்றும், சணடேசர் வரலாற்றைத் தெரிவிக்க 'பீரடைநத பாலதாட்ட'என்றும் தலவரலாற்றுப் பகுதிகளைக் குறிப்பித்தருளுகிறர்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 48**

திருச்சிற்றம்பலம்

நூலடைநத கொளகையாலே நுனனடி கூடுதறகு
மாலடைநத நாலவாகேடக நலகிய நலலறததை
ஆலடைநத நீழனமேவி யருமறை சொன்னதெனனே
சேலடைநத தணகழனிச சேயஞலூா மேயவனே

1. பலநூல் கற்றும் மயக்கந்தெளியாமையாலே வந்து கேட்ட சனகாதியர் நால்வர்க்கும் உபதேசப்பொருளை உரைத்த தென்னே என வினவியதாக அமைந்தது இப்பாடலும் பிறவும். நூல் - வேதாகம முதலிய நூற்பிரமாணங்கள் மால் - மயக்கம். நால்வா - சனகாதியர் நால்வர். அரு மறை - அரிய அநுபூதி நிலையாகிய இரகசியத்தை.

நீறடைநத மேனியினக ணேரிழை யாளொருபால
கூறடைநத கொளகையனறிக கோல வளாசடைமேல
ஆறடைநத திஙகளசூடி யரவம ணிநததெனனே
சேறடைநத தணகழனிச சேயஞலூா மேயவனே. 2

ஊனடைநத வெணடலையி னேடுப விதிரிநது
கானடைநத பேயகளோடு பூதஙக லநதுடனே
மானடைநத நோககிகாண மகிழநதெரி யாடலெனனே
தேனடைநத சோலைமலகு சேயஞலூா மேயவனே 3

வீணடைநத மூமமதிலும வினமலை யாவரவின
நாணடைநத வெஞசரததா னலலெரி யூடடலெனனே
பாணடைநத வணடுபாடும பைமபொழில சூழநதழகாா
சேணடைநத மாடமலகு சேயஞலூா மேயவனே 4

2 ஒருபாகமாக உமையைக் கொண்டிருத்தலே யன்றிக் கங்கை முதலியவற்றையும் அணிந்ததென்னே என்கின்றது. கோலம் - அழகு. பெண்ணொருபாதியராக இருந்தும், மற்றொரு பெண்ணாகிய கங்கையையும், காமததாற் கலைகுறைந்த மதியையும், போகியாகிய பாம்பையும் அணிதல் ஆகுமா என விஞவியதன் நயம் ஓர்க.

3. பலியேற்று, பேயும் பூதங்களும் புடைசூழ, மலையரசன் மகள் காண எரியாடுதல் ஏன் எனவினவுவதை விளக்குகிறது. கான் - காடு. மான் அடைந்த நோக்கி - மான் பார்வையைக் கற்றுக் கொள்வதற்காக வந்தடைந்த நோக்கினையுடையாளாகிய உமாதேவி.

4. மலை வில்லாக, பாம்பு நாணுக்கொண்டு முப்புரத்தைத் தீவைத்தது என்னே எனவினவுகிறது இத்திருப்பாடல். வீண் அடைந்த - பயனற்றுப்போன, நல்லெரி என்றது பூத எரிபோலாது, புண்ணியப பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய சிரிப்பினின்றெழுந்த சிவாக்கினி என்பதைக் குறிப்பித்தது. பாண் - பாட்டு. சேண் - ஆகாயம்.

பேயடைநத காடிடமாப பேணுவ தன்றியுமபோய
வேயடைநத தோளியஞச வேழமு ரிததெனனே
வாயடைநத நானமறையா றஙகமோ டைவேளவித
தீயடைநத செஙகையாளா சேயஞலூா மேயவனே 5

காடடைநத வேனமொன்றின் காரண மாகிவநது
வேடடைநத வேடனாகி விசயனொ டெயததெனனே
கோடடைநத மாலகளிறறுக கோசசெஙக ணறகருளசெய
சேடடைநத செலவாவாழுஞ சேயஞலூா மேயவனே 6

பீரடைநத பாலதாடடப பேணாத வன்றாதை
வேரடைநது பாயநததாளை வோததடிந தானறனககுத
தாரடைநத மாலைசூடடித தலைமைவ குதததெனனே
சீரடைநத கோயிலமலகு சேயஞலூா மேயவனே 7

5. இடுகாட்டையிடமாகக் கொண்டு ஆடுதலே யன்றி அம்மை யஞ்ச ஆனை உரித்ததென்னே என்கின்றது. பேணுவது - விரும்பியமர்வது. வேய் அடைந்த தோளி - பசுமூங்கிலை யொத்த தோள்களையுடைய உமையம்மை வாயடைந்த - ஓதப்பெறுகின்ற, உண்மை செறிந்த என்றுமாம். ஐவேள்வி - தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்ற ஐவருக்கும் செய்யப்பெறும் வேள்வி. தீ அடைந்த செயகையாளர் - தீப்பொருந்திய வலதுகரத்தையுடைய அந்தணர்கள்.

6. பன்றியைத்துரத்திவந்து வேடனாகி விசயனோடு சண்டையிட்டது ஏன் என்கின்றது ஏனம் - பன்றி இது விசயன் தவத்தைக் கெடுத்துக் கொல்லவந்த சூகராசுரன் என்னும் பன்றி. இதனைத் திருவுள்ளம் பற்றிய சிவபெருமான் பனறியைக்கொன்று விசயனைக்காத்தனர் என்பது வரலாறு. கோடு - கொம்பு. மால் - பெரிய; மயக்கமுமாம். கோச்செங்கண்ணன் செய்த கோயில்களில் ஒன்றாதலின் அவற்கு அருள்செய் சேய்ஞலூர் மேயவனே என்றார். சேடு - பெருமை.

7. தந்தையின் தாளைவெட்டிய சண்டீசற்கு மாலைசூட்டித் தலைமைதந்ததென்னே என்கின்றது. பீர் - சுரப்பு பேணாது - அது சிவார்ப்பணம் ஆன அருமைப்பாட்டை அகங்கொள்ளாது. அவன் என்றது விசாரசருமனை. தாதை - எச்சதத்தன்.

மாவடைநத தேரரககன வலிதொலை விததவனறன
நாவடைநத பாடலகேடடு நயநதருள செயததெனனே
பூவடைநத நானமுகனபோற பூசுரா போறறிசெயயும
சேவடைநத வூாதியானே சேயஞலூா மேயவனே 8

காரடைந்த வணணனோடு கனகம ணையானும
பாரடைநதும விணபறநதும பாதமு டிகாணா
சீரடைநது வநதுபோறறச செனறருள செயததெனனே
தேரடைநத மாமறுகிற சேயஞலூா மேயவனே 9

மாசடைநத மேனியாரு மனநதிரி யாதகஞசி
நேசடைநத வூணினரு நேசமி லாததெனனே
வீசடைந்த தோகையாட விரைகம ழுமபொழிலவாயத
தேசடைநத வணடுபாடுஞ சேயஞலூா மேயவனே 10

வேர் அடைந்து பாய்ந்த தாளை - வேரூன்றிப் பாற்குடத்தின் மேல் பாய்ந்ததாளை, அதாவது இடறிய காலை என்பதாம். வேர் அடைந்து என்பதற்குச் சினததால் வேர்தது எனலுமாம். வேர்த்தடிந்தான் - நிலையை யறுத்தவன். அடைந்த தார் மாலை சூட்டி - தாம் சூட்டியதாரையும் மாலையையும் சூட்டி.

8. இராவணனது வலிதொலைத்து, அவன்பாடல்கேட்டு அருளியதேன் என்கின்றது இராவணன்தேர் புஷ்பகமாயினும் மா அடைந்ததேர் என்றது தோ என்ற பொதுமை நோக்கி மா - குதிரை. வண்டுமாம். பாடல் - சாமகீதம். பூசுரர் - அந்தணர். சே - இடபம்.

9 அயனும் மாலும் பறந்தும் தோண்டியும் காணக்கிடையாத தேவரீர் அவர்கள் திருந்தி வந்தகாலதது அருள்வழங்கிய தேன் என்கின்றது. கார் - கருமைநிறம். கனகம் அணையான் - பொன்மயமான தாமரையில் இருக்கும் பிரமன். சீர் அடைந்து - தாம் முதலல்ல 'என்றும் மீளா ஆளாவோம்' என்ற உண்மை உணர்ந்து. மறுகு - வீதி.

10 புத்தரும் சமணரும் தேவரீரிடதது அன்பு கொள்ளாதது என்னே என்கின்றது. மாசு - அழுக்கு நேசடைந்த . அன்புகொண்ட வீசடைந்த தோகை - வீசியாடுகின்ற மயில். தேசு - ஒளி

சேயடைந்த சேய்ஞலூர்ச் செல்வன் சீர்பரவித்
தோயமடைந்த வணவயல்சூழ் தோணிபு ரத்தலைவன்
சாயடைந்த ஞானமல்கு சம்பந்த னின்னுரைகள்
வாயடைந்து பாடவல்லார் வானுல காள்பவரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. நுணுகிய ஞானத்தோடு கூடிய இப்பதிகம் வல்லவர்கள் வானுலகு ஆள்வர் என்கின்றது சேய் - முருகன். முருகன் சூரபன்மாவைக் கொல்லப் படை எடுத்த காலத்து இத்தலத்தில் தங்கி இறைவனை வழிபட்டார் என்பது கந்த புராண வரலாறு ஆதலின் 'சேயடைந்த சேய்ஞலூர்' என்றார். தோயடைந்த - நீர் நிறைந்த. தோயம் என்பது தோய் என ஈறு குறைந்தது. சாய் - நுணுக்கம்.

ிருநள்ளாறு

பதிகவரலாறு :

திருத்தருமபுரத்தை வழிபட்டுத திருநள்ளாறடைந்த காழிவேந்தர் அன்புறுகாதலினால் உள்ளுருகி இறைவனை வணங்கி, பொருவில் திருப்பதிகமாகிய 'போகமார்தத' என்னுமிதனை எடுத்துப்பாடி, திருக்கடைககாப்புமிட்டு, திரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை யாழில்வைத்து வாசிக்கசசெய்து, தாமும்பாடி, எலலோரையும் மகிழவிததார் இப்பதிகமே சமணர்செய்த அனலவாதத்தில வெற்றிகணட பச்சைப் பதிகம்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 49**

திருச்சிற்றம்பலம்

போகமாாதத பூணமுலையா டனனோடும பொனனகலம
பாகமாாதத பைஙகணவெள ளேறறணணல பரமேட்டி
ஆகமாாத்த தோலுடையன கோவண வாடையினமேல்
நாகமாாதத நமபெருமான மேயது நளளாறே 1

தோடுடைய காதுடையன றோலுடை யனறொலையாப
பீடுடைய போாவிடையன பெணணுமோா பாலுடையன
ஏடுடைய மேலுலகோ டேழகட லுஞசூழநத
நாடுடைய நமபெருமான மேயது நளளாறே 2

1. இப்பதிகம் முழுவதுமே பெருமான் விரும்பியிருக்கு மிடம் நள்ளாறு என்கின்றது ஆர்தத - நிறைந்த அம்மையின திருநாமம் போகமார்த்த பூண்முலையாள் என்பது. தனனோடும் என்றது அம்மையைத தன்னின் வேறாக இடப்பாகததுக்கு எழுந்தருளச் செய்தநிலையைக் குறிததது. பொன் அகலம் பாகம் ஆர்த்த என்பது தன்னோடு ஒரு திருமேனியில் இருக்கும் நிலையைக் குறித்தது அகலம் - மார்பு. ஆகம் - மார்பு

2. தோடுடைய காது - அம்மை மேனியின் காது பீடு - பெருமை ஏடு உடைய மேலுலகு - ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக

ஆனமுறையா லாறறவெணணீ ருடிய ணியிழையோா
பானமுறையால வைததபாதம பததாப ளீநதேதத
மானமறியும வெணமழுவுஞ சூலமும பறறியகை
நானமறையா னமபெருமான மேயது நளளாறே 3

புலகவலல வாாசடைமேற பூமபுனல பெயதயலே
மலகவலல கொனறைமாலை மதியோடு டனசூடிப
பலகவலல தொணடாதமபொற பாதநி ழறசேர
நலகவலல நமபெருமான மேயது நளளாறே 4

ஏறுதாஙகி யூாதிபேணி யோகொளி ளமதியம
ஆறுதாஙகுஞ செனனிமேலோ ராடர வஞ்சூடி
நீறுதாஙகி நூலகிடநத மாாபினி ரைகொனறை
நாறுதாஙகு நமபெருமான மேயது நளளாறே 5

திஙகளுச்சி மேலவிளஙகுந தேவனி மையோாகள
எஙகளுசசி யெமமிறைவ னெனறடி யேயிறைஞசத்
தஙகளுசசி யாலவணஙகுந தனனடி யாாகடகெலலாம
நஙகளுசசி நம்பெருமான மேயது நளளாறே 6

எடுத்தலையுடைய மேலுலகங்கள். இவ்விரண்டடிகளாலும் இறைவனுடைய தனியரசிற்குரிய நாட்டுப் பரப்பு சொல்லப் பட்டது.

3. ஆன் முறையால் - பசுவினிடமிருந்து விதிப்படி எடுக்கப் பட்ட, ஆற்ற ஆடி எனக் கூட்டுக. ஆற்ற - மிக. அணியிழை - உமாதேவியார.

4. புல்கவல்ல - தழுவவல்ல மல்க - நிறைய. பல்க - இறுக. இது அடியார்களுக்குத் திருவடி நிழலைத் தருகின்றார் என்று பயன் கூறுகின்றது.

5. ஏறுதாங்கி - கொடியின்கண் இடபதைத் தாஙகி. ஊர்தி பேணி - இடபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணிதது ஏர் - அழகு நிரைகொன்றை - ஒழுங்கான கொன்றை நாறு - மணம்.

6 உச்சி - தலை தேவர்கள் எங்கள் உச்சியின்மேல் இருக்கின்றார் எம் மிறைவன் என்று வணங்க, தலைவணங்கும்

வெஞுசுடாததீ யஙகையேநதி விணகொணமு ழவதிர
அஞுசிடததோ ராடலபாடல பேணுவ தனறியுமபோயச
செஞுசடைககோா திஙகளசூடித திகழதரு கணடததுளளே
நஞுசடைதத நமபெருமான மேயது நளளாறே 7

சிடடமாாநத முமமதிலுஞ சிலைவரைத தீயமபினல
சுடடுமாடடிச சுணணவெணணீ ருடுவ தனறியுமபோயப
படடமாாநத செனனிமேலோா பானம தியஞுசூடி
நடடமாடு நமபெருமான மேயது நளளாறே 8

உணணலாகா நஞுசுகணடத துணடுட னேயொடுககி
அணணலாகா வணணனீழ லாரழல போலுருவம
எணணலாகா வுளவினையென றெளக வலிததிருவா
நணணலாகா நமபெருமான மேயது நளளாறே 9

அடியார்களும் நமது உசசியிலுளளான (எனக் கூற இருக்கும்) நம் பெருமான் மேயது நள்ளாறு என இயைததுப பொருள காண்க

7. விண கொள் முழவு - மேகத்தை யொதத முழவம், அல்லது ஆகாயத்தின் தன்மையாகிய சப்தத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற முழவுமாம் அஞ்சிடம் - அஞ்சததக்க இடமாகிய மயானம்.

8. சிட்டம் - பெருமை மாட்டி - வேகச்செய்து. தீயில் விறகை மாட்டி என்ற வழக்குண்மையும் அறிக. பட்டம் - நெற்றியில் அணியும் அணி.

9. உண்ணலாகா நஞ்சு - எந்தத் தேவராலும் உண்ண முடியாத விஷம். ஒடுக்கி - அதன் வலியைக் கெடுத்து அணணலாகா - அணுகமுடியாத. உள் வினை எண்ணலாகா என்று எள்க வலித்து இருவர் நண்ணலாகா நம்பெருமான் - அநாதியே பற்றியுள்ள வினையால் உள்ளபடியே உணரமாட்டாது இகழ, வருந்தி அயனும் மாலும் அணுகமுடியாத பெருமான்.

மாசுமெயயா மணடைததேரா குணடாகு ணமிலிகள
பேசுமபேசசை மெயயெனறெணணி யநநெறி செலலனமின
மூசுவணடாா கொனறைசூடி முமமதி ளுமமுடனே
நாசஞ்செய்த நமபெருமான மேயது நளளாறே. 10

தணபுனலும வெணபிறையுந தாஙகிய தாழசடையன
நணபுநலலாா மலகுகாழி ஞானசம பநதனலல
பணபுநளளாா றேததுபாடல பததுமி வைவலலாா
உணபுநீஙகி வானவரோ டுலகிலு றைவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. மண்டை - உண்ணும் பாத்திரம். மூசு - மொய்க்கின்ற

11. இப்பாடல் திருக்கடைக்காப்பு அருளுகிறது. நல்ல பண்பு நள்ளாறு - நல்லியல்போடு கூடிய நள்ளாறு உண்பு நீங்கி - இப்பிறவியில் உண்பதற்காக அளிக்கப்பெற்ற பிராரத்த சேடமும் நீங்கி, என்றது பிராரத்த சேடத்தின வலிகுறைத்து என்பதாம்.

திருவலிவலம்

பதிகவரலாறு :

திருவாரூர்ப் புற்றிடங்கொண்டபெருமானைச் சேவித்துச் சிலநாள் தங்கியிருந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வள மிகுந்த வலிவலத்தை அடைந்தார்கள் மனத்துணைநாதரை வணங்கி இப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்கள் இது எந்த யாத்திரையில என்பது அறியக்கூடவில்லை.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 50**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒலலையாறி யுளளமொன்றிக களளமொழிந துவெயய
சொலலையாறித தூயமைசெயது காமவினை யகறறி
நலலவாறே யுனறனும நாவினவின றேதத
வலலவாறே வநதுநலகாய வலிவலமே யவனே.

இயஙகுகினற விரவிதிஙகண மறறுநறறே வரெலலாம
பயஙகளாலே பறறிநினபாற சிததநதெளி கினறிலா
தயஙகுசோதீ சாமவேதா காமனைககாயந தவனே
மயஙகுகினறேன வநதுநலகாய வலிவலமே யவனே

1. வலிவலம் மேயவனே! மனம் ஒன்றி, வஞ்சம் நீங்கி இனிய கூறி, காமமாதி கடிந்து, உனதுநாமத்தைச் சொல்ல, தேவரீர் வந்து அருள வேண்டும் என்கின்றது. ஒல்லை - வேகம். அதாவது பரபரப்பு. களளம் - வஞ்சனை. வெயய சொல் - கொடுஞ்சொல் தூய்மை செய்து - மனததைப் பண்படுத்தி. நாமம் - திருவைந்தெழுதது. வல்லவாறு - அடியேனுடைய தகுதி ஏற்க வல்லவாறு இறைவற்கு வல்லவாறு எனறு உரைப்பாரும் உளா.

2. தேவரெல்லாரும் பயத்தால் பற்றப்பட்டுச், சித்தம் தெளிகிலார்கள், நானே மயங்குகின்றேன்; வந்தருள் செய் என் கின்றது இரவி - சூரியன். திங்கள் - சந்திரன். பயங்களாலே பற்றி - அசசத்தால் பற்றப்பட்டு.

பெணடிாமககள சுறறமெனனும பேதைபபெருங கடலை
விணடுபணடே வாழமாடடேன வேதனைநோய நலியக
கணடுகணடே யுனறனுமங காதலிககினற துளளம
வணடுகிணடிப பாடுஞசோலை வலிவலமே யவனே 3

மெயயராகிப பொயயைநீககி வேதனையைத துறநது
செயயரானா சிநதையானே தேவாகுலக கொழுநதே
நைவனுயே னுனறனும நாளுநநவிற றுகினறேன
வையமுனனே வநதுநலகாய வலிவலமே யவனே 4

துஞசுமபோதுந துறறுமபோதுஞ சொலலுவனுன றிறமே
தஞசமிலலாத தேவாவநதுன ருளிணைககீழப பணிய
நஞசையுணடாயக கெனசெயகேனே நாளுநினைந தடியேன
வஞசமுணடென றஞசுகினறேன வலிவலமே யவனே 5

3, பெண்டிா முதலாகிய பாசப பெருங்கடலில் பற்றி, விட்டுப் பிரிய கில்லாது வருந்துகின்றேன், உனது நாமத்தைச் சொல்ல உளம் விழைகின்றது என அறிவிக்கின்ருர் பேதைப் பெருங்கடல் - அறியாமைக் கடல் விண்டு - பிரிந்து கண்டு கண்டு - இவை துன்பம் உன் நாமம் சொல்வது இன்பம் எனப் பலகாலுங்கண்டு

4. செம்மனச் செல்வர் சிநதையுள் இருப்பவனே ! அடியேன் அவலததால் நைகின்றேன், வந்து அருள் செய் என்கின்றது மெய்யராகி எனவே பொய்யை நீக்கி என்பது பெறப்படவும் மீட்டுங் கூறியது வற்புறுதத அல்லது மெய்யராகி - தத்துவஞான உணர்ச்சி உடையராய் பொய்யை நீக்கி என்றுமாம் வேதனை - ஆசைபற்றி எழும் துன்பம் செய்யர் - செம்மையான அடியார்கள். நைவன் - வருந்துவேன் வையம் - முன்னே வந்து நல்காய - இவ்வுலகத்து என்போலியரும் அறிந்துய்யவேண்டி மானைக்காட்டி மானைப் பிடிப்பார்போல் வந்து அருள் செயவாய்.

5. உண்ணும்போதும் உறங்கும்போதும் உன்புகழே பேசுகின்றேன்; என்னிடம் வஞ்சம் இருப்பதால் ஏற்பாயோ மாட்டாயோ என அஞ்சுகின்றேன் என்கின்றது. துஞ்சும் போதும் - தூங்கும்போதும் துற்றும்போதும் - உண்ணும் போதும். தஞ்சம் - அடைக்கலத்தானம்

புரிசடையாய புணணியனே நணணலாாமூ வெயிலும
எரியவெயதா யெமபெருமா னெனறிமையோா பரவும
கரியுரியாய காலகாலா நீலமணி மிடறறு
வரியரவா வநதுநலகாய வலிவலமே யவனே 6

தாயுநீயே தநதைநீயே சஙகரனே யடியேன
ஆயுநினபா லனபுசெயவா ஞதரிகசின றதுளளம
ஆயமாய காயநதனனு ளைவா நினறெுன றலொடடாா
மாயமேயென றஞசுகினறேன வலிவலமே யவனே 7

நீரொடுஙகுஞ செஞசடையாய நினனுடையபொன மலையை
வேரொடுமபீழந தேநதலுறற வேநதனிரா வணனைத
தேரொடுமபோய வீழநதலறத திருவிரலா லடாதத
வாரொடுஙகுங கொஙகைபஙகா வலிவலமே யவனே 8

ஆதியாய நானமுகனு மாலுமறி வரிய
சோதியானே நீதியிலலேன சொலலுவனின றிறமே
ஓதிநாளு முனனையேதது மெனனைவினை யவலம
வாதியாமே வநதுநலகாய வலிவலமே யவனே 9

6 புண்ணியனே! காலகாலா! நீலகணடா! வந்து அருள் செய் என்கின்றது. நண்ணலார் - பகைவர் வரி அரவு - வரிந்து கட்டப்பட்ட பாம்பு.

7. சுற்றமும் மற்றெல்லாமும் நீயே என்கின்றது. ஆயும் - சிவஞானம் கைவரப்பெற்ற ஆன்மாவினுல் ஆராயப்படுகின்ற. ஆயம் ஆய - படைக்கப்பெற்ற. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள் ஒன்றல் ஓட்டார் - நின்னேடு பொருந்தவிடாா.

8 ஆணவத்தால் மிஞ்சிய இராவணனையும் அடக்கி ஆட்கொண்ட அம்மையப்பா! அடியேனை ஆட்கொள்ளவேணடும் என்கின்றது. நீர் ஓடுங்கும் - தரிக்கிவந்த கங்கைதன் வலி ஒடுங்கும். பொனமலை - அழகிய கைலைமலை பீழந்து - பிடுங்கி. வார் ஒடுங்கும் - கச்சு தன்வலியழியும்.

9. இடைவிடாது உன்னையே தோத்திரிக்கின்றேன்; ஆதலால் அடியேனை அவலவினைகள் அடையாவண்ணம் அருள செய்க என்கின்றது. வினை அவலம் - வினையும் அதனுல்வரும் துன்பமும். வாதியாமே - துன்புறுத்தாதபடி.

பொதியிலானே பூவணததாய பொனறிகழுங கயிலைப
பதியிலானே பததாசுததம பறறுவிடா தவனே
விதியிலாதாா வெஞசமணா சாக்கியரென றிவாகள
மதியிலாதா ரெனசெயவாரோ வலிவலமே யவனே 10

வனனிகொனறை மததஞசூடும வலிவலமே யவனைப
பொனனிநாடன புகலிவேநதன ஞானசமபநதன சொனன
பனனுபாடல பததுமவலலாா மெயததவததோா விருமபும்
மனனுசோதி யீசனோடே மனனியிருப பாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. ***புறச்சமயிகள் என்செய்வார்களென, அவர்கட்காக இரங்குகின்றது. பொதியிலான் - பொதியமலையைத் தனக்கு இடமாகக்கொண்டவன். பொதியிலும், திருப்பூவணமும், கைலையும், அன்பர் உள்ளமும் அவன் உறையுமிடங்கள் என அறிவிக்கப்படுகின்றது.***

11. ***இப்பாடல் பத்தும் வல்லார் இறைவனோடு ஒன்றி இருப்பார் என்கின்றது. பொன்னி நாடன் - காவிரிநாட்டிற் பிறந்தவன் மன்னு சோதி - நிலைபெற்ற சோதி வடிவானவன்.***

திருச்சோபுரம்

பதிகவரலாறு :

சம்பந்தர் தமது நான்காமுறைத் தலயாத்திரையில தில்லையை வணங்கித் திருததினை நகருக்கு எழுந்தருளியிருகக வேண்டும் அங்கே 'வெங்கணானை' எனனும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள் இவ்வரலாறு பெரியபுராணத்தில் அறியக்கூடவில்லை

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 51**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெஙகணானை யீருரிவை போர்ததுவிளங குமொழி
மஙகைபாகம வைததுகநத மாணபதுவென னைகொலாம
கஙகையோடு திஙகளசூடிக கடிகமழுங கொனறைத்
தொஙகலானே தூயநீறறுய சோபுரமே யவனே

விடையமாநது வெணமழுவொன றேநதிவிரிந திலஙகு
சடையொடுஙகத தணபுனலைத தாஙகியதென னைகொலாம
கடையுயாநத மும்மதிலுங காயநதனலுள ளழுநதத
தொடைநெகிழநத வெஞசிலையாய சோபுரமே யவனே 2

1 சோபுரம் மேயவனே ! யானைததோல் போர்தது, ஒரு பாகத்து உமையையும் வைததுக்கொண்டது என்னவோ என்கின்றது. வெஙகண் - கொடுமை. ஈர் உரி - கிழிக்கப்பெற்ற தோல், ஈரமாகிய தோல் என்றுமாம். கடி - மணம் தொங்கல -

2. முப்புரம் எரிய கணை தொடுதத வில்லையுடைய இறைவா, விடையேறி, வெண்மழுவேந்தி, சடையில்கங்கையைத தாங்கியது என்னையோ என்கின்றது. விடை - இடபம் வெண் மழு என்றது இறைவன் திருக்கரததிலுள்ள மழு அலங்காரப் பொருளாதலன்றி யாரையும் அழித்தல் இல்லையாதலின். தொடை - அம்பு. நெகிழ்ந்த - செலுததிய

தீயராய வலலரககா செநதழலுள ளழுநதச
சாயவெயது வானவரைத தாஙகியதென னேகொலாம
பாயுமவெளளை யேறறையேறிப பாயபுலிததோ லுடுதத
தூயவெளளை நீறறினனே சோபுரமே யவனே 3

பலவிலோடு கையிலேநதிப பலகடையும பலிதேர நத
தலலலவாழககை மேலதான வாதரவென னேகொலாம
வில்லைவெனற நுணபுருவ வேனெடுஙகண ணியொடும
தொலலையூழி யாகிநினறாய சோபுரமே யவனே 4

நாறறமிகக கொனறைதுனறு செஞசடைமேன மதியம
ஏறறமாக வைததுகநத காரணமென னேகொலாம
ஊறறமிகக காலனறனனை யொலகவுதைதத தருளி
தோறறமீறு மாகிநினறாய சோபுரமே யவனே. 5

3. இடபத்திலே ஏறி, புலித்தோல் உடுத்த புண்ணிய! அரக்கரையழித்து, வானவரை வாழவித்தது என்னேயோ என்கின்றது. இறைமைக்குணம் வேண்டுதல் வேண்டாமையாய் இருக்க, சிலரை அழித்து. சிலரை வாழ்விப்பது பொருந்துமோ என்பார்க்குக் காரணம் அருள்வதுபோல, தீயராய வல்லரக்கர் என்று திரிபுராதிகள் தீமைதோன்றக் கூறினா வானவர் என அடைமொழி இன்றிக் கூறியதும் இரங்கத்தக்கார் என்னும் குறிபபுப்பற்றி.

4 வேல்நெடுங்கண்ணியோடு ஊழி ஊழியாக இருக்கின்ற நீ பிச்சைவாழ்க்கையை விரும்பியது என்னேயோ என்கின்றது. பல் இல் ஓடு - பற்கள் உதிர்ந்துபோன மண்டையோடு கடை - கடைவாயில் அல்லல் வாழக்கை - துன்பவாழ்வு

5 காலனை உதைத்து உலகத்திற்குத தோற்றமும் ஈறுமாக இருக்கின்ற தேவரீர், கொன்றை நிறைந்த செஞ்சடைமேல் மதியும் வைத்தது ஏன் என்கின்றது. ஏற்றம் - உயர்வு. உகந்த - மகிழ்ந்த. மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் பலா சாபத்தால் இளைதத ஒருவனுக்கு ஏற்றம் அளித்தோமே என்ற மகிழ்ச்சி ஊற்றம் - வலிமை தோற்றம் ஈறுமாகி நின்றாய என்றது தான் எல்லாவற்றிற்கும் தோற்றமும் ஈறுமாய் ஆவதன்றித் தனக்குத தோற்றமும் ஈறும் இல்லாதவன் என்பது குறிப்பு இதனையே மணிவாசகரும் "ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே" என்பார்கள்.

கொன்னவின்ற மூவிலைவேற் கூர்மழுவாட் படையன
பொன்னைவென்ற கொன்றைமாலை சூடும்பொற்பென்னை கொலாம்
அன்னமன்ன மென்னடையாள் பாகமமர்ந் தரைசேர்
துன்னவண்ண வாடையினாய் சோபுரமே யவனே 6

குற்றமின்மை யுண்மைநீயென் றுன்னடியார் பணிவார்
கற்றகேள்வி ஞானமான காரணமென் னைகொலாம்
வற்றலாமை வாளரவம் பூண்டயன்வெண் டலையில்
துற்றலான கொள்கையானே சோபுரமே யவனே 7

விலங்கலொன்று வெஞ்சிலையாகக் கொண்டுவிற லரக்கர்
குலங்கள்வாழு மூரெரித்த கொள்கையிதென் னைகொலாம்
இலங்கைமன்னன் வாளவுணர் கோனையெழில் விரலால்
துலங்கவூன்றி வைத்துகந்தாய் சோபுரமே யவனே 8

6 ஓரேமேனியில் பெண்பாதியும் உடையன ஆதலால் கோவணமும், பட்டாடையும் உடைய பெருமானே கொன்றை மாலை சூடுவதென்னை என்கின்றது கொன் - பெருமை பொற்பு - அழகு துன்ன ஆடையினாய், வண்ண ஆடையினாய் எனத் தனித்தனிப்பிரித்துக்கூட்டிக் கோவணமாகிய ஆடையையுடையவனே நிறம்பொருந்திய ஆடையையுடையவனே என உமையொரு பாதியனாய் இருப்பதற்கேற்பப் பொருள் உரைக்க

7 பிரமகபாலத்துப் பிச்சை ஏற்பவனே குணமும் நீ குற்றமும் நீ என்று பணியும் அடியார்கட்குக் கல்வியும் கேள்வியும் அதனால் விளங்கும் ஞானமுமாகத் தேவரீர் விளங்குவது என்னையோ என்கின்றது கற்ற கேள்வி - கேள்வி பயன் படுவது கற்றபின்னாதலின கற்றதன்பின் கேட்கப்படும் கேள்வி எனக் குறித்தமை காண்க வற்றலாமை - ஆமை ஓடு. துற்றலான - உண்ணுதலாகிய

8. இலங்கை மன்னனை ஒருவிரலால் அடர்த்த நீ, மலையை வில்லாகத் தூக்கித் திரிபுரம் எரித்தது என்னையோ என்கின்றது விலங்கல் - மேருமலை. அரக்கர் - திரிபுராதிகள்.

விடஙகொணுக மாலவரையைச சுறறிவிரி திரைநீா
கடைநதநஞசை யுணடுகநத காரணமென னேகொலாம
இடநதுமணணே யுணடமாலு மினமலாமே லயனும
தொடாநதுமுனனங காணமாடடாச சோபுரமே யவனே 9

புததரோடு புனசமணா பொயயுரையே யுரைததுப
பிததராகக கணடுகநத பெறறிமையென னேகொலாம
மததயானை யீருரிவை போாததுவெளா சடைமேல
துததிநாகஞ சூடினனே சோபுரமே யவனே 10

சோலைமிகக தணவயலசூழ சோபுரமே யவனைச
சீலமிகக தொலபுகழாா சிரபுரககோ னலததான
ஞாலமிகக தணடமிழான ஞானசமபநதன சொனன
கோலமிகக மாலைவலலாா கூடுவாவா னுலகே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 அயனும் மாலாலும் அறியப்படாத நீர விடம் உணடு மகிழ்ந்த காரணம் என்னே என்கின்றது நாகம் - வாசுகி என்னும் பாம்பு. மால் வரை - மநதிரமலை நஞ்சை உண்டு உகந்த - தேவர்கள் அஞ்சிய நஞ்சைத தாம் உண்டு அவர்களைக் காத்தும், சாவாமைக்கு ஏதுவாகிய அமுதத்தை அவாகளுக்குக் கொடுத்து அளித்தும் மகிழ்ந்த. இடந்து - தோண்டி.

10. புத்தரும் சமணரும் பொய்யுரைததுப் பிததராக்கிய தன்மை என்னையோ என்கின்றது. அவாகளுக்கும் ஞானம் அளித்து உயர்ததவேண்டிய தேவரீா, இங்ஙனம் பித்தராகக் கண்டது அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற பரிபாகம் இன்மையாலே என்று உணரவைததவாறு துத்தி - படம்; பொறி.

11 இம்மாலை வல்லவாகள் வானுலகைக் கூடுவர் எனத் திருக்கடைக்காப்பு அருளுகின்றது: கோலம் - அழகு.

திருநெடுங்களம்

பதிகவரலாறு :

திருஎறும்பியூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநெடுங்களத்தை அடைந்து வழி படட்டு 'நின்பால் நேசம் செலாவகைத் தடுக்கும் இடும்பை தீர்த்தருளவாய்' என வேணடி. 'மறையுடையாய்' என்னும் இத்திருப்பதிகததை அருளிசசெய்தார்கள

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 52**

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய தோலுடையாய வாாசடைமேல் வளரும
பிறையுடையாய பிஞ்ஞகனே யெனறுனைபபே சினலலால்
குறையுடையாா குறறமோராய கொளகையினு லுயாநத
நிறையுடையா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே.

கனைததெழுநத வெணடிரைசூழ கடலிடைநஞ சுதனனைத
தினைததனையா மிடறறிலவைதத திருநதியதே வநினனை
மனததகததோா பாடலாடல பேணியிராப பகலுமா
நினைததெழுவா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே

1. மறையுடையாய் என்பது முதலிய சொல்லித தோத திரித்தால் அல்லது குறையுடையாா குற்றததை ஆராயாத தேவரீா, நிறையுடையார் துன்பத்தையும் களையவேண்டும் என்கின்றது மறை உடையாய் என்பது முதலியன நிறைந்த மறையையும், அருவருக்கததக்க தோலையும், சாபம் ஏற்ற மதியையும் ஒப்பமதிக்கும் பெரியோனே எனப் பின்னர்வரும் ''குறையுடையாா குற்றம் ஓராய்'' என்பதற்கு இயைய அமைந்திருத்தல் காணக ஓராய் - ஆராயாதவனே

2 ஆகாத நஞ்சை அழகிய மிடற்றில்வைதத பெருமானே! அல்லும் பகலும் தியானிக்கும் அடியார் இடாகளைவாயாக என கின்றது கனைத்து - ஒலித்து தினைததனையா - அதன்பெருமை எல்லாவற்றையும் அடக்கித் தினையளவாகசசெயது மிடறு - கழுத்து

நினனடியே வழிபடுவா னிமலா நினைக கருத
எனனடியா னுயிரைவவவே லெனறடறகூற றுதைததத
பொனனடியே பரவிநாளுமபூவொடுநீா சுமககும
நினனடியா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே 3

மலைபுரிநத மனனவனறன மகளையோாபான மகிழநதாய
அலைபுரிநத கஙகைதஙகு மவிாசடையா ரூரா
தலைபுரிநத பலிமகிழவாய தலைவநினறு ணிழறகீழ
நிலைபுரிநதா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே 4

பாஙகினலலாா படிமஞ்செயவாா பாரிடமுமபலிசோ
தூஙகிநலலாா பாடலோடு தொழுகழலே வணஙகித
தாஙகிநிலலா வனபினோடுந தலைவநினறு ணிழறகீழ
நீஙகிநிலலா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே 5

3. காலகாலராகிய நின்னடியையே கருதும் அடியார்கள் இடரைக்களைக என்கின்றது நிமலா, நின்அடியே வழிபடுவான் நினைக்கருத (நீ) "என் அடியான் உயிரை வவ்வேல்" என்று அடல் கூற்று உதைத்த பொன்னடியே பரவி எனக் கூட்டிப் பொருள்காண்க. சுமக்கும் அடியார் இடாகளையாய் என்றது, இவர்கள் வினை இடையீடாக இருந்ததாயினும் சுமைக்குக் கூலி கொடுப்பார்போல, அடியார்கள் பூவும் நீரும் சுமந்தமைக்காக வாவது நீர் அருளவழங்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது

4 மலைமகளை யொருபாலும், அலைமகளைத் தலைமேலும் வைத்து மகிழ்ந்த தேவரீர், நின்னடி மறவாத நிலையுடையாா இடரைக்களைக என்கின்றது புரிந்த-விரும்பிய நிலைபுரிந்தார்-அநவரத தியானத்தால் நிற்றலையுடையவர்கள்

5 இடையீடின்றியே திருவடிக்கண் உறைதது நிற்கும் அன்பர் இடர்களையாய் என்கினறது தலைவ, நெடுங்களமேய வனே, நல்லார் செயவாா நல்லார் பாடலொடு அன்பினோடும் நின் தாள் நிழற்கீழ நீங்கி நில்லார் இடர்களையாய் எனக் கூட்டிப் பொருள்காண்க பாங்கின் - குணங்களால். படிமம் - தவவேடம். தூங்கி - மனம் ஒன்றி தாங்கில்லா அன்பினோடும் - தம்மளவில் பொறுக்கலாற்றுது கரைகடந்துவருகின்ற அன்போடும்

விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதமோர் நான்கு ணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையாளைக் கமழ்சடைமேற் கரந்தாய்
அருத்தனாய வாதிதேவ னடியிணையே பரவும்
நிருத்தர்கீதர் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 6

கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக் கூட்டியோர்வெங் கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமெரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென் றெம்பெருமா னணிந்த
நீறுகொண்டார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே 7

குன்றின்உச்சி மேல்விளங்குங் கொடிமதில்சூ ழிலங்கை
அன்றிநின்ற வரக்கர்கோனை யருவரைக்கீ ழடர்த்தாய்
என்றுநல்ல வாய்மொழியா லேத்தியிராப் பகலும்
நின்றுநைவார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே 8

6 விருத்தகுமாரபாலராகிக் கங்கையைச் சடைமேற்கரந்த பெருமானே, நின்னடிபரவும் ஆடல் பாடலையுடைய அடியார்களின் இடரைக் களைவாயாக என்கின்றது கருத்தனாகி - முழுமுதற்கடவுளாகி அருத்தன - பொருளானவன். நிருத்தர் - ஆனந்தத்தால் நிருத்தம் செய்பவர் கீதர் - பாடுபவர்.

7 திரிபுரம் எரித்த மன்னவனே, விடைக்கொடி உடையவனே, நீறு அணிந்த அடியார்களது இடரைக் களைக என்கின்றது. கூறுகொண்டாய - உமாதேவியை ஒருபாகத்துக்கொண்டவனே. மூன்றும் ஒன்றாகக்கூட்டி ஓர் வெங்கணையால் - அரி, எரி, கால் என்ற மூன்றையும் ஒன்றாகக்கூட்டிய ஓர் அம்பினாலே இதனை "எரி காற்று அரி கோல்" என்னும் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தானும் அறிக (1—11—6) மாறு - பகை. சாந்தம் - சந்தனம்.

8. இராவணனை அடர்த்தாய என்று தோத்திரித்து, இராப்பகலாக உருகித் தொழுகின்ற அடியார்களின் இடரைக் களைவாயாக என்கின்றது. உச்சிமேல் விளங்கும் இலங்கைக் குன்றின் - மேருமலையில் இருந்து, வாயுதேவனால் பெயர்த்து வீழ்த்தப்பெற்ற மூன்று சிகரங்களுள் ஒன்றாகிய இலங்கைக் குன்றின். அன்றி - கோபித்து, பகைத்து எனலுமாம். வாய மொழி - தோத்திரம். நைவார் - மனங்கனிவார்.

வேழவெணகொம பொசிததமா லும விளஙகியநான முகனுஞ
சூழவெங்கு நேடவாஙகோா சோதியுளா கிநினருய
கேழலவெணகொம பணிநதபெமமான கேடிலாபபொன னடியின
நீழலவாழவா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே 9

வெஞசொறறஞசொல லாககிநினற வேடமிலாச சமணும
தஞசமிலலாச சாககியருந தததுவமொன றறியாா
துஞசலிலலா வாயமொழியாற றேததிரநின னடியே
நெஞசிலவைபபா ரிடாகளையாய நெடுஙகளமே யவனே 10

நீடவலல வாாசடையான மேயநெடுங களததைச
சேடாவாழு மாமறுகிற சிரபுரககோ னலத்தால
நாடவலல பனுவனமாலை ஞானசமபநதன சொனன
பாடலபததும பாடவலலாா பாவமப றையுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. அயனும் மாலும் தேடச் சோதியாய்நின்ற பெருமானே நின் திருவடிக்கீழ்வாழும் அடியாரது இடரைக்களைவாயாக என்கின்றது. வேழம் - குவலயாபீடம் எனனும் யானை. கண்ணன் கஞ்சனுல் ஏவப்பட்ட குவலயாபீடம் என்னும் பட்டத்து யானையின் கொம்பை ஒடித்தார் என்பது வரலாறு நேட - தேட. கேழல் - பன்றி. அடியின்நீழல் வாழவா - திருவடிசசாாபே சார்பாகக்கொண்டு மற்றொன்றையும் சாராத அடியார்கள்.

10. சமணரும் புததரும் பொருளுண்மை அறியாதவர்கள் ஆதலால் அவர்கள் உரையை விட்டு நின்னடியையே நெஞ்சில் வைப்பாரது இடர்களைவாய் என்கின்றது. வெம்சொல்-கொடுஞ்சொல் சமணாகள் கொடுஞ்சொல்லையே எபபொழுதும் பேசி, கொணடவேடத்திற்குப பொருநதாதிருபபா எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. தஞ்சம் - நற்சாாபு. சாக்கியா - புததா. தததுவம் - பொருளுண்மை. துஞ்சல் இல்லா - இறவாத. வாய்மொழி - வேதம்.

11. இப்பாடல் பத்தும் பாடவல்லார் பாவம் பறையும் எனப் பயன்கூறுகிறது. நீட வல்ல வார சடையான் - மேலும் வளரத்தக்க நீணட சடையையுடையவன் சேடர் - இளைஞர். ஒவ்வொருபாடலும் ஒவ்வொருபனுவல்போல் பயனவிளைததலின் பனுவல்மாலை எனப்பட்டது.

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு :

திருஎருக்கத்தம்புலியூரினின்று எழுந்தருளிய பிள்ளையார் திருமுதுகுன்றத்தை அடைந்தார்கள் திருமுதுகுன்றத்தில் எழுந்தருளியிருந்த நாட்களுள் ஒருநாள் 'தேவராயும் அசுரராயும்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள் இதனைச் சேக்கிழார்பெருமான்' 'வீழ்ந்த காதலால பலமுறை விளம்பியே' எனக் குறிப்பிடுகிருர்

பண் - பழந்தக்கராக

பதிகம் **எண் 53**

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவராயு மசுரராயுஞ் சித்தர்செழு மறைசேர்
நாவராயு நண்ணுபாரும் விண்ணெரிகா னீரும்
மேவராய விரைமலரோன் செங்கண்மால்ஈச னென்னும்
மூவராய முதலொருவன் மேயதுமு துகுன்றே

பற்றுமாகி வானுளோர்க்குப் பல்கதிரோன் மதிபார்
எற்றுநீர்தீக் காலுமேலை விண்ணியமா னனோடு
மற்றுமாதோர் பல்லுயிராய் மாலயனும் மறைகள்
முற்றுமாகி வேறுமானான் மேயதுமு துகுன்றே

1. இறைவனது முழுமுதற்றன்மையை உணர்த்துகின்றது இது. செழுமறைசேர் நாவர் - அந்தணர் மேவராய - மேவி உள்ளவராகிய. மூவராய முதல் - மூவருமாய் அவர்கள் தலைவருமாய் இருக்கின்ற சிவன்

2. அட்டமூர்த்தி வடிவாயும், பல்லுயிராயும், மால் அயன் மறைகள் எல்லாம் ஆகியும் உள்ளவர்மேவிய முதுகுன்று என்கின்றது. வானுளோர்க்குப் பற்றும் ஆகி - தேவர்களுக்குப் பற்றப்படும் பொருளாகியும். எற்றுநீர்-கரையை மோதுகின்ற நீர். கால் - காற்று. மேலை விண் - மேலதாகிய ஆகாயம். இயமானன் - புருடன். மற்று மாது ஓர் இம் மூன்றும் அசை. முற்றும் ஆகி - இவையெல்லாம் ஆகி. வேறும் ஆனான் - இவற்றின் வேறாயும் இருப்பவன்.

வாரிமாகம வைகுதிஙகள வாளரவஞ சூடி
நாரிபாக நயநதுபூமே ஞனமுகனறன றலையில
சீரிதாகப பலிகொளசெலவன செறறலுநதோன றியதோா
மூரிநாகத துரிவைபோாததான மேயதுமு துகுனறே 3

பாடுவாருக கருளுமெநதை பனிமுதுபெள வமுநநீா
நீடுபாரு முழுதுமோடி யணடாநிலை கெடலும
நாடுதானு மூடுமோடி ஞாலமுநான முகனும
ஊடுகாண மூடுமவெளளத துயாநததுமு துகுனறே 4

வழஙகுதிஙகள வனனிமதத மாசுணம சணவிச
செழுஙகலவேநதன செலவிகாணத தேவாதிசை வணஙகத
தழஙகுமொநதை தககைமிகக பேயககணமபூ தஞசூழ
முழஙகுசெநதீ யேநதியாடி மேயதுமு துகுனறே 5

3. கங்கை மதி முதலியன சூடி, உமையொருபாகனும், பலி ஏற்றுண்ணும் பரமன் விரும்பும் இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது வாரி - கங்கை. மாகம் - ஆகாயம் வாள் - ஒளி நாரி - பெண்; உமையம்மை. செற்றலும் - கோபித்தலும். மூரிநாகம் - வலியயானை

4 பாடும் அடியாரக்கருளும் எந்தை எழுந்தருளியுள்ளது ஊழிக்காலத்தும் அழியாத முதுகுன்றே என்கின்றது. பனி முது பௌவம் - குளிர்ந்த தொனமையான கடல். பார் - பூமி அண்டா - தேவர். நாடுதானும் ஊடும் ஓடி - நாடுகளிலும், அவற்றின் இடையிலும் பரந்து. ஊடு காண - இடைவெளி காண. ஊழியிலுயர்ந்த குன்று என்றது.

5 பாம்பு மதி முதலியவற்றைச்சூடிக்கொண்டு மலைமகள் காண இறைவன் ஆடியமர்ந்த இடம் முதுகுன்றம் எனகின்றது வழங்கு திங்கள் - வானமண்டலத்து ஊடறுத்துச் செல்லும் சந்திரன். வன்னி - வன்னிமரத்து இலை மாசுணம் - பாம்பு மீதணவி - சிரத்தின்மேற்கலந்து. செழுங்கல் வேந்தன் - வளப்பமான மலையரசன். தழங்கும் - ஒலிக்கின்ற மொந்தை - ஒரு முகப்பறை வகைகளில் ஒன்று. தக்கை - இருமுகப்பறைவகையில் ஒன்று, உடுக்கையும் ஆம்.

சுழிந்தகங்கை தோயந்ததிங்கட் டொல்லரா நல்லிதழி
சழிந்தசென்னிச் சைவவேடந் தானினைந்தைம் புலனும்
அழிந்தசிந்தை யந்தணாளர்க் கறம்பொருளின் பம்வீடு
மொழிந்தவாயா னுக்கணாதி மேயதுமு துகுன்றே 6

* * * * 7

மயங்குமாயம் வல்லராகி வானினொடு நீரும்
இயங்குவோருக் கிறைவனாய விராவணனற் றோணெரித்த
புயங்கராக மாநடத்தன் புணர்முலைமா துமையாள்
முயங்குமார்பன் முனிவரேத்த மேயதுமு துகுன்றே 8

ஞாலமுண்ட மாலுமற்றை நான்முகனும் மறியாக
கோலமண்டார் சிந்தைகொள்ளா ராயினுங்கொய் மலரால
ஏலவிண்டை கட்டிநாம மிசையவெப்போ துமேத்தும்
மூலமுண்ட நீற்றர்வாயான் மேயதுமு துகுன்றே 9

---

6. கொன்றை, மதி, கங்கை முதலிய அணிந்த சென்னியோடு அந்தணர்க்கு அருமறைகளை உபதேசித்த இறைவன் மேயது திருமுதுகுன்றம் என்கின்றது. சுழிந்த - சுழிகளோடு கூடிய. தொல் அரா - பழம் பாம்பு. இதழி - கொன்றை. சழிந்த - நெருங்கிக் கிடக்கின்ற. சைவ வேடம் - தாழசடை வெண்ணீறு தாழ்வடம் முதலிய முனிவர் வேடத்தோடு தாள் இணைத்து - கால்களைப் பதுமம் முதலிய ஆசன வகைகள் பொருந்தப் பின்னி. அழிந்த - செயலற்றுப்போன. சென்னி, வாயான், ஆதி மேயது எனக் கூட்டிப் பொருள்காண்க.

7. * * * * *

8. மாயம்வல்லராய், வானிலும் நீரிலும் இயங்குகின்ற அரக்கர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணனை அடக்கிய புஜங்க நடனத்தினராகிய இறைவன் முனிவர்கள்வந்து அடிவணங்க மேயது முதுகுன்றம் என்கின்றது. புயங்கராக மா நடத்தன் - பாம்பு நடனத்தில் விருப்புடையன். புணர் முலை - இணைந்த முலை.

9. அயனும் மாலும் அறியாத வடிவைத் தேவர்கள் மனங் கொள்ள மாட்டாராயினும் ஆணவவலிகெடுத்த அடியார்கள் மலர்மாலை கட்டி வழிபடும் இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது.

உறிகொளகையா சீவரதத ருணடுழனமிண டாசொலலே
நெறிகளெனன நினைவுருதே நிததலுஙகை தொழுமின
மறிகொளகையன வஙகமுநநீாப பொஙகுவிடத தையுண்ட
முறிகொணமேனி மஙகைபஙகன மேயதுமு துகுனறே 10

மொயததுவானோ பலகணஙகள வணஙகுமு துகுனறைப
பிததாவேடம பெருமையெனனும பிரமபுரத தலைவன 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கோலம் - விண்ணும் பாதலமும் ஊடுருவிநின்ற தீப்பிழம்பாகிய வடிவம் ஏல - பொருந்த. நாமம் - திருவைந்தெழுதது மூலம் உண்ட நீற்றர் - மூலமலமாகிய ஆணவததின வலிகெடுத்த திருநீற்றினையுடைய அடியவர்கள வாயான் - வாயில் நாம மந்திரமாக உறைபவன்.

10. சமணர் புத்தர் சொற்களைக் கேளாதீர்கள், இறைவனை நித்தம் தொழுங்கள்; அவ்விறைவன் மேயது முதுகுன்றே என்கின்றது. உறி - சமணர்கள் குண்டிகை வைததிருக்கும் கயிற்றுறி. சீவரம் - காவியாடை. மிண்டா - உடல் வலிமையுடையவர். வஙக முந்நீர் - கப்பலோடுங் கடல், என்றது கடல் என்ற பொதுமைபற்றிவந்த அடைமொழி. முறி - தளிர.

11. பித்தர் வேடம் பெருமை என்னும் - சிவபோத மிகுதியால் பித்தரைப்போல இருப்பார் வேடம் பெருமைதருவதாகும் என்னும்.

திருவோத்தூர்

பதிகவரலாறு :

நடுநாட்டுயாத்திரையிலே, சிரபுர வேந்தராகிய பிள்ளையார் திருவண்ணுமலையை வழிபட்டு, திங்கள்முடியார் இனிது அமர்ந்த திருவோததூரை யடைந்து, இறைவனை வணங்கி எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்து, ஒருநாள் அடியார் ஒருவர் வந்து அழுதுகொண்டே வணங்கினுர் பிளளையார் காரணம் என்னே? என்று வினுவ, அவர் " அடியேன் இறைவனுக்காக வைத்த பனேகளெல்லாம் ஆண்பனேயாய்க் காயாவாயின அதனைக்கண்ட சமணர்கள் 'நீர்வைத்தபனேகள் காயக்குமோ!' என்று ஏளனஞ்செய்தனர்" என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார் அதனைக்கேட்ட பிள்ளையார் கோயிலையடைந்து 'பூத்தேர்ந்தாயன' என்னும் இப்பதிகத்தைத் தொடங்கி முடித்து, பதினெராந்திருப்பாட்டில் 'குரும்பை யாண்பனே யீன்குலே ஓததூர்' என்று திருககடைக்காப்பு அருளியபோது அப்பனேகள் எல்லாம் குலேதளளின அடியார்கள் களிததனர். வியந்தனர். இதனைக்கண்ட சமணரிற் சிலர் தமதுகையிலிருந்த குண்டிகையைத் தகர்த்தெறிந்து இறைவன் கருணையைப் போற்றிச் சைவராயினர். சிலர் அந்நாட்டைவிட்டு அஞ்சி ஓடினர். குலேயீன்ற ஆண்பனேகள தமதுகால எல்லேவரை வாழ்ந்து பிறவி ஒழிந்து சிவத்தைச்சார்ந்தன.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் · **எண் 54**

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தோந தாயன கொணடுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரிலலே யெணணுஙகால
ஓததூர் மேய வொளிமழு வாளஙகைக
கூத்தீ ரும்ம குணஙகளே. 1

1. ஓத்தூர் மேயகூத்தரே, பூவேந்தி உமது பொன்னடி போற்ருதார் இல்லே என்கின்றது. பூதேர்ந்து - வண்டு, ஈக்கடி எச்சம், முடக்கு முதலிய குற்றமில்லாத பூக்களை ஆராய்ந்து. ஆயன - பூசைக்குவேண்டிய உபகரணங்கள்.

திருவோததூரில்

“குரும்பை யாண்பனை ஈன்குலை ஓததூர்

—சமபநதா.

இடையீர போகா விளமுலை யாளையோா
புடையீ ரேபுள்ளி மானுரி
உடையீ ரேயுமமை யேததுது மோததூாச
சடையீ ரேயும தாளே 2

உளவோ போல நொடிமையி னாதிறம
கொளவீ ரலகுலோா கோவணம
ஔவா ழைககனி தேன்சொரி யோததூாக
களவீ ரேயும காதலே 3

தோடடீ ரேதுததி யைநதலை நாகததை
ஆடடீ ரேயடி யாாவினை
ஓடடீ ரேயுமமை யேததுது மோததூா
நாடடீ ரேயரு ணலகுமே 4

குழையாா காதீா கொடுமழு வாடபடை
உழையாள வீாதிரு வோததூா
பிழையா வணணஙகள பாடிநின ருடுவாா
அழையா மேயரு ணலகுமே 5

---

2. இள முலையுமையாள் பாகரே, மான்தோல் உடையீரே, உம்மை வணங்குகிறோம் என்கின்றது. இடையீர் போகா இள முலை - இரண்டு முலைகளுக்கும் இடையில் ஈர்க்கு நுழையாத இளமுலை. 'ஈர்க்கிடைபோகாது மார்பிடங்கொணட' என்ற திருவாசகமும் நோக்குக. புடையீர் - பக்கததுடையவரே!

3. ஓத்தூர்க் கள்ளரே! உம்முடைய காதல் நன்று யிருக்கிறது என்கின்றது. உள்வேர் போல - நினைப்பீர்போல. கொடிமையினர் திறம்-பொய்யாகப் பேசுபவருடைய தன்மையை. அல்குல் - அரை.

4. உம்மை ஏததுவோம், அருளும் என்கின்றது. தோட்டீர் - செங்காந்தள்பூவை யணிந்தவரே. துத்தி - படப்பொறி.

5. பாடி, ஆடும் அடியார்களுக்கு அவர்கள் அழையாமலே வந்து அருளும் என்கினறது உழை - பக்கம் பிழையா - தவருதபடி. வண்ணங்கள் - தாஅவண்ணமுதலிய வண்ணப்பாடல்கள். அழையாமே நல்கல் முதல்வள்ளல் ஆவார் கடமை யென்று விண்ணப்பித்தவாறு.

மிககாா வநது விருமபிப பலியிடத
தககாா தமமககளீரென
றுடகா தாருள ரோதிரு வோத்தூா
நககீ ரேயரு ணலகுமே 6

தாதாா கொனறை தயஙகு முடியுடை
நாதா வெனறு நலமபுகழந
தோதா தாருள ரோதிரு வோததூா
ஆதீ ரேயரு ணலகுமே 7

எனறு னிமமலை யெனற வரககளை
வெனறூா போலும விரலிலை
ஒனறூா முமமதி லெயதவ ளேததூா
எனறூா மேலவினை யேகுமே 8

நனறு நானமறை யானொடு மாலுமாயச
சென்றூா போலுந திசையெலாம
ஒனறு யொளளொரி யாயமிக வோததூா
நினறீ ரேயுமை நேடியே 9

---

6. நீர் பலியேற்க வந்தகாலதது, தம் மக்களுள் உம்முன் வந்து பலியிடதக்கவர் யார் என்று அஞசாதாா உளரோ, அருள் நல்கும் என்கின்றது. இறைவன்கொண்ட விடவேடத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் மயங்கித் தன்வசம் அழிந்தமையின் அவர் அணுமைக்கண் நடந்துவந்து பிச்சைபோடத் தக்கார் யார் என்று அஞ்சாதார் உளரோ என்று கூறியதாம் நக்கீரே - மகிழ்ந்திருப்பவரே

7. கொன்றை விளங்கு முடியுடைநாதா என்று ஓதார் யார்? அருள்நல்கும் என்கின்றது. தாது - மகரந்தம். ஆதீர - முதற்பொருளாயுள்ளவரே.

8. ஓத்தூர் என்றூர்மேல் உள்ள வினைகெடும் என்கின்றது. என்தான் - எம்மாத்திரம். ஒன்னா - பகைவர். என்றூர் மேல்வினை ஏகும் என்றும், என்றூர்மேல் வினை ஏகும் என்றும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.

9. அயனும் மாலும் உம்மைத் தேடித் திசையெல்லாம் சென்றூர்போலும் என்று நகைசெய்கின்றது. நன்றும் நான் மறையான் என்றது நல்லனசெய்யும் நான்மறைகளை யோதியும்

காரமணகலிங கததுவ ராடையா
தேரா சொலலவை தேறனமின
ஓரம பாலெயி லெயதவ னேததூாச
சீர வனகழல சோமினே 10

குருமபை யாணபனை யீனகுலை யோததூா
அருமபு கொனறை யடிகளைப
பெருமபு கலியுண ஞானசமபந தனசொல
விருமபு வாாவினை வீடே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

அவன் அறிந்திலன் எனக் குறிப்பித்தபடி. ஒன்றும் - பெருஞ் சோதிப்பொருளாயும். நேரில் இருந்தும் காணாது திசையெல் லாந் தேடினர்; அவர்கள் அறிவு இருந்தபடி என்னே என்று நகைசெய்தவாறு

10 ஓரம்பால் எயில் எய்தவன கழல்சேருங்கள்; புத்தர் சமணர் பொய்யுரை கேளாதீர்கள் என அறிவுறுத்தவாறு. தேரர் - சமணர். கலிங்கத் துவராடையர் - துவா ஏற்றிய கலிங்கநாட்டு ஆடையையுடைய புத்தர்கள்

11. ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இவை பத்தும் விரும்பு வார்க்கு வினை ஒழியும் என்கின்றது முதலிரண்டடியிலும் கூறிய கருத்து, பிள்ளையார் பாடல்களைக் கேட்டதும் இறைவ னருளால் ஆண் பனை குலையீன, அதனைக்கண்டதால் விளைந்தது.

திருமாற்பேறு

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், திருக்கச்சிமேற்றளியை வணங்கி எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்து, ஒரு நாள், பாலி யாற்றுத் தென்கரை வழியாகச் சென்று திருமாற்பேறு' என்னுந் தலத்தை யடைந்தார்கள், முப்புரம் வென்ற முதல வரை வணங்கி 'ஊறி யார்தரு' என்னும் இப் பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள் இதனை மொழிமாலை எனச் சிறப்பிப்பர் சேக்கிழார் பெருமான்,

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 55**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊறி யார்தரு நஞ்சினை யுண்டுமை
நீறு சேர்திரு மேனியர்
சேறு சேர்வயற் றென்றிரு மாற்பேற்றின
மாறி லாமணி கண்டரே. 1

தொடையார் மாமலர் கொண்டிரு போதுமன்பு
அடைவா ராமடி களென்ன
மடையார் நீர்மல்கு மன்னிய மாற்பே
றுடையீ ரேயுமை யுள்கியே 2

1. நஞ்சத்தையுண்டு, உமையும் நீறும் சேர்ந்த திருமேனியர் மாற்பேற்றர் என்கின்றது. ஊறி ஆர் தரு நஞ்சு - கடலில் ஊறி வந்த விடம். உமை நீறுசேர் மேனி எனப் பிரிக்க. மாறிலா - தீதுசெய்யாத, அருளே வழங்குகின்ற, மணிகண்டர் - நீல கண்டர்.

2. மாற்பேற்றரே உம்மை எண்ணி அடியார்கள் மாலை முதலியவற்றை ஏந்தி இருபோதும் அடைகின்றார்கள் என் கின்றது. தொடை - மாலை. இருபோதும் - காலையு மாலையும்.

பையா ருமைமர வங்கோடு வாட்டிய
கையா னென்று வணங்குவார்
மையா ரந்ஞ்சுண்டு மாற்பேற் றிருக்கின்ற
ஐயா நின்னடி யார்களே 3

சால மாமலர் கொண்டு சரணென்று
மேலை யார்கள் விரும்புவார்
மாலி னாவழி பாடுசெய் மாற்பேற்று
நீல மாகண்ட நின்னையே 4

மாறி லாமணி யேயென்று வானவர்
ஏற வேமிக வேத்துவர்
கூற னேகுல வுந்திரு மாற்பேற்றின்
நீற னேயென்று நின்னையே 5

உரையா தாரில்லை யொன்றுநின் றன்மையைப்
பரவா தாரில்லை நாள்களும்
திரையார் பாலியின் றென்கரை மாற்பேற்
றரையா னேயரு ளல்கிடே. 6

* * * * 7

---

3. நின்னடியார்கள் நின்னை அரவமாட்டிய கையான் என்று வணங்குவார்கள் என்கின்றது. பை - படம். மை - கருமை.

4. நீலகண்டா, உயர்ந்தோர்கள் மலர்கொண்டு நின்னை வழிபடுவார்கள் என்கின்றது சால - மிக. மேலையோர்கள் - உயர்ந்தோர்கள். மாலினார் வழிபாடுசெய் மாற்பேறு என்றது இத்தலவரலாற்றுக் குறிப்பு.

5 நின்னைத் தேவர்கள் மாறிலாமணியே என்று ஏத்துவர் என்கின்றது. சில ரத்னங்களை அணிந்தால் தீமையும் செய்யக் கூடும்; இந்தமணி எத்தகையோர்க்கும் இன்பமே செய்தலின் மாறிலாமணியே என்றார். ஏறவே - மிக. தாழ்வற என்றுமாம்.

6. திருமாற்பேற்று அரைசனே, உனைப் புகழாதாரும், பரவாதாரும் இல்லை என்கின்றது. இத்தலம் பாலியாற்றுத் தென்கரையது என்பது குறிக்கப்பெறுகின்றது.

அரச ன்கத மரகக னவனறனே
உரைகெ டுததவ னெலகிட
வரமி குதததவெம மாறபேற றடிகளைப
பரவி டககெடும பாவமே 8

இருவா தேவருந தேடித திரிநதினி
ஒருவ ராலறி வொணணிலன
மருவு நீளகழன மாறபேற றடிகளைப
பரவு வாரவினை பாறுமே 9

தூசு போரததுழல வாரகையிற றுறறுணும
நீசா தமமுரை கொளளெலும
தேச மலகிய தெனறிரு மாறபேறறின
ஈச னெனறெடுத தேததுமே 10

மனனி மாலொடு சோமன பணிசெயும
மனனு மாறபேற றடிகளை
மனனு காழியுண ஞானசம பநதனசொல
பனன வேவினை பாறுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8 இராவணன் வலிகெடுத்து வரமளித்த இறைவனைப் பரவப் பாவம் கெடும் என்கின்றது, உரை - புகழ். ஒல்கிட - பணிய

9. இறைவன் அடிகளைப் பரவுவார் வினைசிதறும் என்கின்றது. தேவர் இருவர் - அயனும் மாலும். இருவா தேடியும் ஒருவராலும் அறிய முடியாதவன் என்பது கருதது.

10. சமணர் புத்தர் சழக்குரை கொள்ளாதீர்; திருமாற் பேற்றீசன் என்று ஏத்தும் என்கின்றது தூசு - ஆடை. துற்று-உணவு. நீசர்-இழிந்தவர் கொள்ளெலும்-கொள்ளாதீர் கள்; இது அருவழக்கு தேசம் - ஒளி.

11. இத்தலம் மாலும், மதியும் வணங்கிய தலமாதலின் இத்தலத் திறைவனை வழிபட வினைகள் சிதறும் என்கின்றது. சோமன் - சந்திரன். பன்ன - சொல்ல.

திருப்பாற்றுறை

பதிகவரலாறு :

திருத்தவத்துறையை வணங்கிப் பிறதலங்களையும் வணங்கத் திருவுளம்பற்றிய பிள்ளையார் திருப்பாற்றுறையை அடைந்தார்கள். அத்தலத்து எழுந்தருளியுள்ள ஏறுயர்த்த பெருமானை வணங்கிக் 'காரார் கொன்றை' என்னும் இப் பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள் இப்பதிகத்தை அருளு கினறகாலத்துப் பிள்ளையாரின் திருவுள்ளம் சற்புத்திர மார்க்கத்தினின்றும் உயர்ந்து சன்மார்க்கநெறிக்கண நாயக நாயகித்தன்மையில் ஈடுபடுவதாயிற்று. தலைவியாகிய தன் னுள்ளத்தில் தலைவன் உருவன்றி வேறொன்றும் தோன்றாத நிலையில ஊடியும் பிரிநதும் நுகரும் இன்பநிலைகள் தோன்ற இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் • **எண் 56**

திருச்சிற்றம்பலம்

காரரா கொனறை கலநத முடியினா
சீரரா சிநதை செலச செயதாா
பாரரா நாளும பரவிய பாறறுறை
யாரரா ராதி முதலவரே 1

---

1. திருஞான சம்பந்தப் பிளளையார் தம்மைப் பெண ணாக்கித் தலைவனாகத் திருப்பாற்றுறைத் திருமூலநாதரைட பாவித்து ஈடுபட்டு, சிறந்த சிந்தை தம்மிடமே செல்ல செய்தார் என்கின்றார். கார் ஆர் கொனறை - காாகாலதது கொன்றை. சிந்தைசெலச் செய்தாா - அடியார்கள சிந்தையை தம்மிடமே செல்லச்செய்தார். ஆதிமுதல்வர் என்றது திருமூ நாதர் என்னும் தலத்திறைவர் பெயரைக் குறிப்பது.

நலலா ருமமவா தீய ரெனபபடும
சொலலா நனமலர் சூடினுர்
பலலா வெணடலைச செலவரெம பாறறுறை
எலலா ருநதொழு மீசரே. 2

விணணா திஙகள விளஙகு நுதலினா
எணணா வநதெ னெழிலகொணடாா
பணணா வணடினம பாடலசெய பாறறுறை
உணணு ணுளு முறைவரே 3

பூவுந திஙகள புனைநத முடியினா
ஏவி னலலா ரெயிலெயதாா
பாவந தீாபுனன மலகிய பாறறுறை
ஓவென சிநதை யொருவரே. 4

மாகந தோயமதி சூடி மகிழநதென
தாகம பொனனிற மாககினுா
பாகம பெணணு முடையவா பாறறுறை
நாகம பூணட நயவரே. 5

---

2. இவர் நல்லவரும் ஆவர்; தீயா எனவும் சொல்லப் பெறுவா; ஆயினும் எனது சொன்மலரைச் சூடினுர் என்கின்றது. தீயர் - கையில் தீயையுடையவர். சொல் ஆர் நன் மலர் - சொல்லாகிய நிறைந்த நல்லமலர்கள, என்றது, தலைவி பேசுவன யாவும் அவன் புகழேயாதல் தெரிவித்தது. எல்லாரும் தொழும் - பரிபாகமுடையவர் அஃதில்லாத உலகவா யாவரும் வணங்கும்.

3. திருமூலநாதர் ஆராயாதே வந்து என்னழகெல்லாவற்றையும் கவர்ந்தார் என்கின்றது. இது உறுப்பு நலனழிதல் என்னும் மெய்ப்பாடு. பாற்றுறையுள் நாள்நாளும் உறைவர் எனப் பிரிததுப் பொருள்காண்க.

4. அம்பால் அடையார் புரம் எய்த பாற்றுறைநாதனே' என் சிந்தைக்கண் உள்ள ஒருவர் என்கின்றது ஏவின் - அம்பால். அல்லார் - பகைவர். ஓ என்பது வினுப்பொருளின் கண்ணது.

5. ஒருபாதியில் பெண்ணையும் உடைய பெருமான் என்னுடைய மாரபைப் பொன்னிறமாக்கினுர் என்று பிரிவால் வருந்திய தலைவியின் பசந்தமையை யறிவிக்கின்றது. மாகம் - ஆகாயம். ஆகம் - மார்பு. நயவர் - நலமுடையவர்.

போது பொனறிகழ கொனறை புணேமுடி
நாதா வநதெ னலஙகொணடார்
பாதந தொணடா பரவிய பாறறுறை
வேத மோதும விகிாதரே 6

வாடல வெணடலே சூடினர் மாலவிடை
கோடல் செயத குறிபபினுர்
பாடல வணடினம பணசெயும பாறறுறை
ஆட ஞக மசைததாரே 7

வெவவ மேனிய ராயவெளளே நீறறினா
எவவஞ செயதெ னெழிலகொணடாா
பவவ நஞ்சடை கணடரெம பாறறுறை
மவவல் சூடிய மைநதரே 8

ஏன மனன்மு மானவ ருககெரி
ஆன வணணததெ மணணலாா
பான லமமலா விமபிய பாறறுறை
வான வெணபிறை மைந்தரே 9

6. கொன்றைபுனேந்த நாதாவந்து என்நலங்கொண்டார் என்கின்றது

7 ஆடும் அரவையணிநத பாற்றுறைநாதர் விடையேறிப் பிரிதலேக் கருதினா என்கின்றது. வாடல் வெண்தலே - உலாந்த தலே. மால்விடை கோடல்செய்த குறிப்பினுர் - பெரிய இடபத்தைக் கொள்ளுதலேசசெய்த குறிப்பினேயுடையவர், என்றது ஊர்தியாகிய விடையைக் கொள்ளுதல் என்பது தலேவன் பிரிவு கருதியதாம்.

8. முல்லேசூடிய இறைவர் பிரிவுத் துன்பத்தை எனக்குப் பெரிதாக்கி எனது அழகைக் கவர்ந்தார் என்கின்றது. வெவ்வ மேனியர் - வெம்மையோடுகூடிய மேனியையுடையவர். எவ்வம் செய்து - துன்புறுத்தி. பவ்வம் நஞ்சு - கடல் நஞ்சு. மவ்வல் - முல்லே.

9. தீப்பிழம்பாகிய செல்வரே வெண்பிறை யணிந்த மைந்தராக இருக்கின்ருர் எனகின்றது. ஏனம் - பன்றி. பானல் - நீலோற்பலம்.

வெநத நீறறினா வேலினா நூலினா
வநதெ னனலம வெளவினா
பைநதண மாதவி சூழதரு பாறறுறை
மைநதா தாமோா மணாளரே 10

பததா மனனிய பாறறுறை மேவிய
பதது நூறு பெயரனைப
பததன ஞானசம பநதன தினறமிழ
பததும பாடிப பரவுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. பாற்றுறை மணாளா என்நலம் வெளவினா் என்கின்றது. இதில் தலைவி தலைவருடைய உள்ளத் தூய்மையைக் காட்டும் வீரததை விளக்கும் வேலையும், இதுவரை மணமாகாமையைக் காட்டும் நூலையுங்கணடு காதலிததேன் அவா என் நலத்தைவெளவினா் எனபதுதோன்ற, நீற்றினா் வேலினா் நூலினராயவந்து என்நலததை வெளவினா் என்கினறாா் எம் மணாளா் என்னது ஓா் மணாளா் என்றது மலைமகளையும் அலைமகளையும் முன்னரே மணந்திருக்கின்றமை குறிப்பிக்க. இப்பதிகத்துள் இராவணனை அடா்த்ததும், புறசசமயிகளைப் பற்றிய குறிப்பும் கூறாமை, தலைவனும் தலைவியுமாய் இருந்து அனுபவிக்கும் அருள்நெறி முதிர்ச்சியால் என அறிக. வரும் தோணிபுரப் பதிகத்தும் இக்காட்சியைக் காண்க

11, பாற்றுறைநாதரைப்பற்றிய இப்பாடல் பததையுஞ் சொல்லிப் பரவுங்கள் என்கின்றது. பத்து நூறு பெயரன் - ஆயிரந் திருநாமத்தையுடையவன்

திரு 3வற்கா(

பதிகவரலாறு:

திருக்காளத்தி மலையை வணங்கிக் காளத்தியிற் சில காலம் தங்கியிருந்த காழிப் பிள்ளையார் அடியார் கூட்டத்தோடு காடும் மலையுங் கடந்து, வழியில் பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு, பாலியாற்று வடகரையில் இருக்கும் திருவேற்காட்டை வந்தடைந்தார்கள். அங்குள்ள செழுஞ் சுடர் பொற்கோயிலை அடைந்து பணிந்து, 'ஒள்ளிது உள்ள' என்னும் இப்பதிகத்தையருளிசசெயதார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம்: **எண் 57**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளளி துளளக கதிககா மிவனொளி
வெளளி யானுறை வேறகாடு
உளளி யாருயாந தாரிவ வுலகினில
தெளளி யாரவா தேவரே

ஆட லுக மசைததள விலலதோா
வேடங கொணடவன வேறகாடு
பாடி யுமபணிந தாரிவ வுலகினில
சேட ராகிய செலவரே. 2

---

1. மிகவும் உயர்ந்ததை எண்ணின் அது நற்கதிக்கு வாயிலாம்; ஆதலால் வேற்காடு எண்ணியவர்கள் இவ்வுலகில் தேவராவர் என்கின்றது. ஒள்ளிது - உயர்ந்தபொருளை. உள்ள - எண்ண. உள்ளம் - உயிருமாம். உள்ளியார் - எண்ணியவர்கள்.

2 வேற்காடு பணிந்தார் இவ்வுலகில் பெரிய செல்வராவர் என்கின்றது. சேடர் - பெருமையுடையவர்.

பூதம பாடப புறஙகாட டிடையாடி
வேத விததகன வேறகாடு
போதுஞ சாநதும புகையுங கொடுததவாக
கேத மெயதுத லிலலையே 3

ஆழக டலெனக கஙகைக ரநதவன
வீழச டையினன வேறகாடு
தாழவு டைமனத தாறபணிந தேததிடப
பாழப டுமமவா பாவமே 4

காடடி னாலு மயாததிடக காலனை
வீடடி னானுறை வேறகாடு
பாடடி னாறபணிந தேத்திட வலலவா
ஓடடி னாவினை யொலலையே 5

தோலி னாலுடை மேவவல் லானசுடா
வேலி னாலுறை வேறகாடு
நூலி னாறபணிந தேததிட வலலவா
மாலி னாவினை மாயுமே. 6

---

3. வேற்காட்டுநாதரைப் பூவுஞ்சாந்தும் புகையுங்கொண்டு வழிபட்டவர்க்கு ஏதம் எய்தாது என்கின்றது. புறங்காடு - சுடுகாடு. ஆடி - ஆடுபவன், பெயர்ச்சொல். ஏதம் - துன்பம்.

4. பணிந்த மனத்தோடு ஏத்த பாவம் அழியும் என்கின்றது. ஆழ்கடல் எனக் கங்கை கரந்தவன் - பல மகாநதிகளைத் தன்னகத்து அடக்கிக்கொள்ளும் கடலைப்போலக், கங்கையை அடக்கியவன். வீழ்சடை - விழுதுபோலும் சடை. தாழ்வுடை மனம் - பணிந்த உள்ளம். 'தாழ்வெனுந் தன்மை' (சித்தியார்). பாவம் பாழ்படும் - பாவம் பயன் அளியாதொழியும்

5. இது பாடிப்பணிந்து ஏத்தவல்லவர் வினை ஓடும் என்கின்றது. காட்டினாலும் அயர்த்திடு அக்காலனை - மார்க்கண்டேயர் பூசித்து, சிவன் முழுமுதல்வன் என்பதைக் காட்டினாலும் அதனை உணராதே மயங்கிய காலனை வீட்டினான் - அழித்தவன். ஒல்லை - விரைவு.

6. விதிப்படி ஏத்தவல்லவர்க்கு வினைமாயும் என்கின்றது நூலினால் - ஆகம விதிப்படி. மாலினார் வினை - மயங்கிய ஆன்மாக்களினது வினை.

மலவன முமமதின மாயதர வெயததோர
விலலி னானுறை வேறகாடு
சொலல வலல சுருஙகா மனததவா
செலல வலலவா தீரக்கமே 7

மூரல வெணமதி சூடு முடியுடை
வீரன மேவிய வேறகாடு
வார மாயவழி பாடுநி னைந்தவா
சோவா செயகழ றிணணமே 8

பரக்கி னாபடு வெணடலை யிறபலி
விரககி னானுறை வேறகாடடூா
அரகக னாணமை யடரபபட டானிறை
நெருககி னானை நினைமினே. 9

மாறி லாமல ரானொடு மாலவன
வேற லானுறை வேறகாடு
ஈறி லாமொழி யேமொழி யாவெழில
கூறி னாககிலலை குறறமே. 10

7 இறைவனை எப்பொழுதும் பேசவல்ல குவியாமனத்து அடியவர்கள் நீடுவாழ்வர் என்கின்றது. தீர்க்கம் - நிச்சயம்.

8 அன்போடு வழிபடுவார் அடி அடைவர் என்கின்றது. மூரல் - இளமை வாரம் - அன்பு.

9 இராவணனது ஆண்மையை அடர்த்த இறைவனை நினையுங்கள் என்கின்றது பரக்கினார் - அலைந்து திரிந்தவர்கள், அவர்கள அயனும் மாலும். விரக்கினான் - சாமர்த்தியமுடையன். விரகினான் என்பது எதுகைநோக்கி விரிந்தது.

10. இறைவனைப்பற்றியமொழியே ஈறிலாமொழி; அதனை அழகுபெறக் கூறினார்க்குக் குற்றமில்லை என்கிறது. வேறலான் - வெல்லுதலையுடையான். வேறுகாதவன் எனலுமாம்.

விணட மாமபொழில சூழதி வேறகாடு
கணடு நமபன கழல்பேணிச
சணபை ஞானசம பநதன செநதமிழ
கொணடு பாடக் குணமாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருவேற்காட்டைத் தரிசித்து இறைவன் திருவடியைத் தியானித்து இப்பதிகத்தைப் பாடக் குணமாம் என்கின்றது. விண்ட - மலர்ந்த. சண்பை சீகாழிக்கு மறுபெயர்.

திருக்கரவீரம்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருச்சாத்தங்குடி சென்று பெருமானை வணங்கிய பின்பு, திருக்கரவீரத்தையடைந்து நம்பர்தாளை வணங்கி 'அரியும் நம்வினை' என்னும் இத் திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 58**

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியு நமவினை யுளளன வாசற
வரிகொண மாமணி போறகணடம
கரிய வனறிக முங்கர வீரததெம
பெரிய வனகழல பேணவே. 1

தஙகு மோவினை தாழ்சடை மேலவன
திஙக ளோடுடன சூடிய
கஙகை யானறிக முஙகர வீரததெம
சஙக ரனகழல சாரவே. 2

ஏதம வநதடை யாவினி நலவன
பூதம பலபடை யாககிய
காத லானறிக முஙகர வீரததெம
நாதன பாத நணுகவே. 3

1. கரவீரதது இறைவன்கழல் பேண வினையுள்ளன எல்லாம் அரியும் என்கின்றது. கழல்பேண நம்வினையுள்ளன அரியும் எனக்கூட்டுக. வரி கொள் மாமணி - நிறங்கொண்ட நீலமணி

2 சங்கரன் கழல்சார வினைதங்குமோ என வினவுகிறது சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன்.

3 கரவீரநாதன் பாதம் நணுக ஏதம் அடையா என்கின்றது ஏதம் - துன்பம்.

பறையு நம்வினை யுள்ளன பாழ்பட
மறையு மாமணி போற்கண் டம்
கறைய வன்றிக ழுங்கர வீரத்தெம்
இறைய வன்கழ லேத்தவே 4

பண்ணி னார்மறை பாட லாடலன்
விண்ணி னார்மதி வெய்த்முக
கண்ணி னானுறை யுங்கர வீரத்தை
நண்ணு வார்வினை நாசமே. 5

நிழலி னார்மதி சூடிய நீள்சடை
அழலி னாழ் லேந்திய
கழலி னானுறை யுங்கர வீரத்தைத்
தொழவல் லார்க்கில்லை துக்கமே. 6

வண்டா ர்மும்மதின் மாய்தர வெய்தவன்
அண்ட னாரழல் போலொளிர்
கண்ட னாருறை யுங்கரவீ ரத்துத்
தொண்டர் மேற்றுயர் தூரமே 7

புனலி லங்கையர் கோன்முடி பத்திறச்
சினவ லாண்மை செகுத்தவன்
கனல வனுறை கின்ற கரவீரம்
எனவல் லார்க்கிட ரில்லையே 8

4. கழல் ஏத்த வினைபறையும் என்கின்றது. பறையும் என்றதோடமையாது பாழ்பட பறையும் என்றது அதன் வாசனையும் கெடும் என்பதை விளக்க.

5. கரவீரத்தை நண்ணுவார்வினை நாசமாம் என்கின்றது பண்ணின் ஆர் மறை - சத்தத்தோடுகூடிய வேதம்.

6. இத்தலத்தைத் தொழுவார்க்குத் துக்கம் இல்லை என் கின்றது. நிழலின் ஆர் மதி - ஒளியின் நிறைந்த பிறை.

7. அடியார்மேல் துயரம் தூரமாம் என்கின்றது. வண்டர் - தீயோர்களாகிய முப்புராதிகள். அழல்போல் ஒளிர் கண்டனார் - நெருப்பைப்போல் ஒளிவிடுகின்ற கழுத்தையுடையவர். துயர் தூரமே - துன்பம் தூரவிலகும்.

8. கரவீரம் என்பார்க்கு இடர் இல்லை என்கின்றது புனல் இலங்கை - கடல்சூழ்ந்த இலங்கை. சின வல் ஆண்மை - கோபத்தோடுகூடிய வலிய ஆண்மை. செகுத்தவன்-அழித்தவன்.

வெளளத தாமரை யானெடு மாலுமாயத
தெளளத தீததிர ளாகிய
களளத தானுறை யுஙகர வீரததை
உளளத தானவினை யோயுமே 9

செடிய மணனெடு சீவரத தாரவா
கொடிய வெவவுரை கொளளேனமின
கடிய வனனுறை கினற கரவீரத
தடிய வாககில்லை யலலலே 10

வீடி லானவிளங குஙகர வீரததெம
சேடன மேறகசி வாறறமிழ
நாடு ஞானசம பநதன சொலலிவை
பாடு வாாகஇிலலை பாவமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. கரவீரத்தைத் தியானிக்க வினைவலி குன்றும் என்கின்றது. வெள்ளத்தாமரையான் - நீரில் இருக்கும் தாமரையானாகிய பிரமன். வெள்ளத்தாமரை என்றது சாதியடை. பிரமனிருக்கும் தாமரை உந்தித்தாமரையாயினும் தாமரையென்ற பொதுமை நோக்கிக் கூறப்பட்டது. தான், அசை.

10. கரவீரத்தடியவர்க்கு அல்லல் இல்லை என்கின்றது செடி-நாற்றம். அமணெடு என்பது அமண்ணெடு என விரித்தல் விகாரம்பெற்றது. சீவரம் - காவியாடை. கொடிய வெவ்வுரை - நெறியல்லா நெறிக்கண் செலுத்தலின் கொடிய வெம்மையான உரையாயிற்று. கடியவன் - காத்தலையுடையவன்.

11 இது பாடுவார்க்குப் பாவமே இல்லை என்று கீழ்ப் போன திருப்பாடல்களில் தனித்தனிக் கூறியவற்றைத் தொகுத்துப் பயனைக் கூறியது. சேடன் - பெருமையையுடையவன். வீடிலான் - விடுதலையில்லாதான். கட்டுடையார்க்கே 'வீடும் உண்டாதலின் இயற்கையே கட்டிலாத இறைவன் வீடிலாதான் எனப்பட்டான் அழிவில்லாதவன் எனலுமாம்.

திருத்தூங்கானைமாடம்

பதிகவரலாறு :

திருமுதுகுன்றத்தை வணங்கி எழுந்தருளிய பிள்ளையார் பெண்ணாகடத்தை யடைந்தார்கள். அங்கு, வேதவோசை நீங்காத தூங்கானைமாடச் சுடர்க்கொழுந்தை வணங்கி வலங் கொணடு 'ஒடுங்கும் பிணி பிறவி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்களா. இப்பதிகத்தின் சுருக்கமான குறிக் கோள் 'தீங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்கள் தூங்கானைமாடம்' என்பது எனச சேக்கிழார்பெருமான் அருளியுள்ளார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம **எண் 59**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடுஙகும பிணிபிறவி கேடெனறிவை
யுடைததாய வாழககை யொழியததவம
அடஙகும மிடஙகருதி நினறீரெலலாம
அடிக ளடிநிழறகீ ழாளாமவணணம
கிடஙகும மதிலுஞ சுலாவியெஙகுங
கெழுமனைக டோறு மறையினொலி
தொடஙகுங கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூங்கானை மாடந தொழுமினகளே

1. தவம் செய்யும் இடததைத் தேடுகின்ற மக்களே ! தூங்கானைமாடம் தொழுமின்கள் என்கின்றது. நின்றீர் எல்லாம் ஆளாம்வணணம் தொழுமின்கள் எனக்கூட்டுக. ஒடுங்கும் பிணி - தமக்குரிய பருவம் வருந்துணையும் வெளிப் படாதே ஒடுங்கியிருக்கும் நோய். அடங்கும் இடம் - அடங்கி யிருத்தற்குரிய இடம். கிடங்கு - அகழ். சுலாவி - சுற்றி. கெழு மனைகள் - கூடிய வீடுகள். கடந்தை - பெண்ணாகடம் இது தலப்பெயர். தூங்கானைமாடம் என்பது கோயிலின்பெயர்;

பிணிநீர சாதல பிறத்தலிவை
பிரியப பிரியாத பேரினபததோ
டணிநீர மேலுல கமெயதலுறில
அறிமின குறைவிலலை யானேறுடை
மணிநீல கணட முடையபிரான
மலைமக ளுநதானு மகிழநதுவாழும
துணிநீாக கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூஙகானை மாடந தொழுமினகளே 2

சாநாளும வாழநாளுந தோற்றமிவை
சலிபபாய வாழகதகை யொழியததவம
ஆமா றறியா தலமநதுநீா
அயாநதுங குறைவிலலை யானேறுடைய
பூமா ணலஙக லிலஙகுகொனறை
புனலபொ திநதபுன சடையினுனுறையும
தூமாண கடந்தைத தடஙகோயிலசோ
தூஙகானை மாடந தொழுமினகளே. 3

ஊனறும பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைததாய வாழக்கை யொழியததவம
மானறு மனஙகருதி நினறீரெலலா
மனந்திரிந்து மணணின மயஙகாதுநீா

2. பிறப்பிறப்பு நீங்கிப் பேரின்பம் உற எண்ணில் இக் கோயிலைத் தொழுங்கள் என்கின்றது. பிணிநீர்-நோய்ததன்மை யையுடைய. அணிநீர - அழகிய. மணிநீல கண்டம் - அழகிய நீலகண்டத்தையுடைய. பிரான் - வள்ளன்மையுடையவன். துணிநீர் - ஒளித்தன்மையோடு கூடிய.

3 பிறந்து, வாழ்ந்து, இரந்துவரும் இந்தவாழ்க்கையை ஒழிக்கவிரும்புவீர் இக்கோயிலைத தொழுங்கள் என்கின்றது. சலிப்பு - ஓயதல். தவம் ஆமாறு - தவம் சித்திக்கும் வண்ணம். அலமந்து - வருந்தி. தூமாண் கடந்தை - தூய்மையான மாட்சிமைபொருந்திய கடந்தை

மூன்று மதிலெய்த மூவாச்சிலை
முதலவாக கிடமபோலு முகிலேறுயகொடி
தோனறுங கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூங்கானை மாடந தொழுமினகளே

மய றீமை யில்லாத தோறறமமிவை
மரணத்தொ டொததழியு மாருதலால
விய றீர மேலுக மெயதலுறின
மிக்கொனறும வேணடா விமலனிடம
உயாதீர வோஙகிய நாமஙகளா
லோவாது நாளும டிபரவலசெய
துயாதீர் கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூங்கானை மாடந தொழுமினகளே

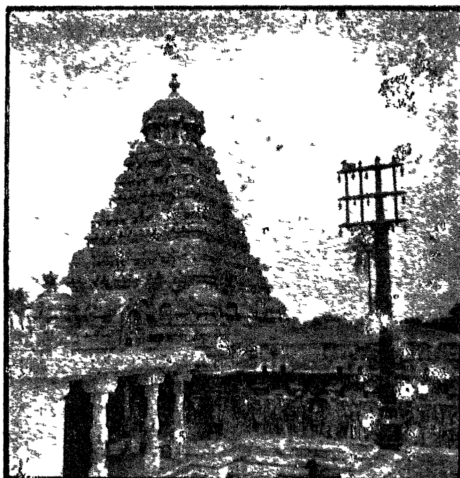
பனனீமை குனறிச செவிகேடபிலா
படாநோக கிறகண் பவளநறிற
நனனீமை குனறித திரைதோலொடு
நரைதோன றுஙகால நமககாதனமுன
பொனனீமை துனறப புறநதோனறுநற
புனலபொ திந்தபுன சடையிறைனுறையும
தொனனீக கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூங்கானை மாடந தொழுமினகளே

4. இதுவும் அது. பிணியூனறும் பிறவி - நோய் நிலை பெற்ற பிறப்பு. மான்று - மயங்கி. மூவாச்சிலை - மூப்படையாத வில் முகில் - மேகம்.

5. பிறப்பிறப்புக்கள் அழியும் வழிகள், ஆதலால், அவற்றை நீங்கி மேலுலகம் எய்தலுறின் வேறொன்றும் தேட வேண்டாம், இறைவன் நாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தூங்கானை மாடத்தைத் தொழுங்கள் என்கின்றது. மயல் தீர்மை - மயக்கம் நீங்கும் உபாயம். ஆறு - வழி வியல்தீர - பலதிறப் படுதல் நீங்க. உயர்தீர ஓங்கிய நாமம் - உயர்ந்த பெயர். ஓவாது - இடைவிடாது.

6. காது, கண் இவை கெட்டு, தோல் சுருங்கி, நரை தோன்றுவதற்குமுன் தொழுமின் என்கின்றது. பல் நீமை குன்றி - புலன் நுகர்ச்சிக்கு ஏற்ற பலதன்மைகளும் குறைந்து.

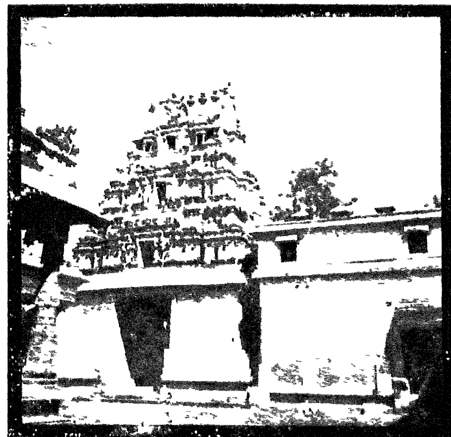
திருவதிகை வீரட்டானம் :

கோயில் உள்விமானம்

—பக்கம் - ௯௦

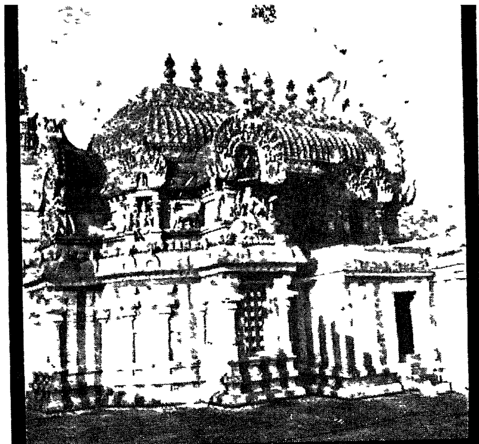
திருவேட்களம் :

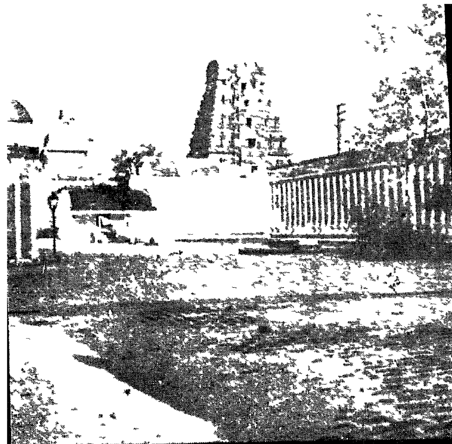
ஸ்ரீ பாசுபதேசுவரர் ஆலயம்.

—பக்கம் - ௫௩.

திருததூங்கானைமாடம் :

கோயில் கருப்பகிரகம்.

கோயில் உட்பார்வை.

இறையூண டுகளோ டிடுககணையதி
யிழிபபாய வாழக்கை யொழியததவம
நிறையூ ணெறிகருதி நினறீரெலலா
நீளகழ லேநாளு நிணைமினசெனனிப்
பிறைசூ ழலஙக லிலஙகுகொனறை
பிணையும பெருமான பிரியாதநீாத
துறைசூழ கடந்தைத் தடஙகோயிலசோ
தூஙகாணை மாடந தொழுமினகளே 7

பலவீழநது நாத்தளாநது மெயயிலவாடிப
பழிபபாய வாழககை யொழியததவம
இலஙசூ ழிடஙகருதி நினறீரெலலா
மிறையே பிரியா தெழுநதுபோதும
கலஙசூ ழரககன கதறசசெயதான
காதலியுந தானுங கருதிவாழும
தொலசீாக கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூஙகாணை மாடந தொழுமினகளே 8

படர்நோக்கில் - படலம் மூடியதால். பவளநிற நல்நீர்மை - செவ்வரி பரந்த நல்ல நிலைமை. திரை - திரங்கிய பொன் நீர்மை துன்ற - பொன்போன்ற தன்மை பொருந்த, புறந தோன்றும் - உருத்தாங்கிக் காட்சியளிக்கும்.

7. புல்லிய உணவுகொண்டு வருந்தும் இழிந்த வாழ்வு ஒழியத் தவமாகிய பேருண்டியை விரும்பியிருக்கின்றவர்களே! இக்கோயிலைத் தொழுமின என்கின்றது. இறையூண் - சிற்றுணவு. துகள் - தூளி. இடுக்கண் - துன்பம். தவம் நிறை யூண் நெறி - தவமாகிய நிறைந்த உணவைப்பெறுமார்க்கம் அலங்கல் - மாலை. பிணையும் - சூடும்.

8. பல்வீழ்நது நாத்தளர்ந்து பழிபபாய வாழக்கை நீங்கத் தவம் புரியும் இடம் தேடுபவர்களே! விரைந்து வாருங்கள்; இக் கோயிலைத் தொழுங்கள் என்கிறது. பழிப்பாய வாழ்க்கை - காளையரானகாலத்துக் காமுற்றுரும் இந்நிலையைக் கண்டு ஏளனம்செய்யும் கிழப்பருவத்தது. இறையே - சிறிதும். போதும் - வாருங்கள். கல் - கைலை. அரக்கன் - இராவணன்.

நோயும் பிணியு மருந்துயரமு
நுகருடைய வாழகைகை யொழியததவம
வாயு மனஙகருதி நினறீரெலலா
மலாமிசைய நானமுகனு மணணுமவிணணும
தாய வடியளநதான காணமாட்டாத
தலைவாக கிடமபோலுந தணசோலைவிண
தோயுங கடநதைத தடஙகோயிலசோ
தூஙகானை மாடந தொழுமினகளே 9

பகடூா பசிநலிய நோயவருதலாற
பழிபபாய வாழகைகை யொழியததவம்
முகடூா மயிாகடிந்த செயகையாரு
மூடுதுவ ராடையரு நாடிசசொனன
திகழாந்த பொயமமொழிக டேறவேணடா
திருந்திழையுந தானும பொருநதிவாழும
துகளா கடநதைத் தடஙகோயிலசோ
தூஙகானை மாடந தொழுமினகளே 10

மணணாா முழவதிரு மாடவீதி
வயறகாழி ஞானசம பந்தனலல
பெணணை கடததுப பெருஙகோயிலசோ
பிறையுரிஞசு ந தூஙகானை மாடமேயான
கணணாா கழலபரவு பாடலபததுங
கருத்துணரக கறறுருங கேடடாருமபோய
விணணோ ருலகதது மேவிவாழும
விதியதுவே யாகும வினைமாயுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. இதுவும் அது. நோய் - உடலைப்பற்றியனவாகி வாத பித்த சிலேட்டுமத்தால் விளைவன. பிணி - மனத்தைப் பிணிதது நிற்கும் கவலைகள். அருந்துயரம் - அவற்றால் விளையும் துனபங்கள். வாயும் - பொருந்தும். தாய - தாவிய.

10. பிறப்பறுக்கப் புறச்சமயத்தார பொய்ம்மொழிகளைத் தேறவேண்டா; தூங்கானைமாடம் தொழுமின்கள என்கின்றது. பகடு ஊர் பசி - யானைப்பசி. முகடு - தலையுச்சி. திகழ தீர்ந்த - விளக்கம் ஒழிந்த. துகள் - குற்றம்.

11. சுடர்க்கொழுந்துநாதன் கழலைப்பரவும் பாடல்பத்தும் கருத்துணரக் கற்றுரும் கேட்டாரும் தேவராய் வாழ்வர்; வினைகள் மாயும் எனப் பயன் கூறுகின்றது. மண் - மார்ச்சனை.

திருத்தோணிபுரம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் ' எண் 60

திருச்சிற்றம்பலம்

வணடரஙகப புனறகமல மதுமாநதிப பெடையினெடும
ஒணடரஙக விசைபாடு மளியரசே யொளிமதியத
துணடரஙகப பூணமாாபா திருததோணி புரததுறையும
பணடரஙகாக கெனனிலைமை பரிநதொருகாற பகராயே

1. பிரிவாற்ருமையால் பேதுறுகின்ற தலைவி, தன் நிலைமையை உணர்த்த வண்டைத் தூதாக அனுப்பக்கருதி, அதனைப் பார்த்து வேண்டுகின்ருள். வண் தரங்கம் - வளப்பமான அலை. தரங்க இசை-அலைபோல் அசைகின்ற இசையின் ஆலததி. அளி - வண்டு. மதியத்துண்டர் - பிறைத்துண்டை அணிந்தவர். அங்கப் பூண் - எலும்பாகிய ஆபரணம். பண்டரங்கன் - பண்டரங்கக் கூத்தை ஆடுபவன். பதினேருவகைக் கூத்தினுள் சிவ பெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தபோது வெண்ணீறணிந்து ஆடியகூத்து, தான் ஏவுந்தொழிலுக்கு உடந்தையாய் இருக்க அளி அரசே எனச் சிறப்பித்து அழைத்தாள் பெடையினெடும் இசைபாடும் அளி என்றதனல், பிரிவுததுன்பம் அறியாமையால், அழைத்து உணர்த்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதிலும் மது மாந்தி மயங்கியவர்களுக்கு, காதல் வாழ்க்கையில் களித்து இருப்பவர்களுக்கு உணர்த்திஞலல்லது தானே உணரும் ஆற்றல் இல்லை என்பதையும் அறிவித்தவாறு. பெடையோடு இருக்கும் அளியை மூன்ருமவளாகிய தான் பார்த்தமையால் உடன் உறைவு இனிக்கூடாது, என் வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கடமையையும் குறிப்பித்தாள. இசைபாடும் அளியாதலின், தோணிபுரநாதரை உன் இசை முதலில் வசப் படுத்த, என்னிலைமையை எடுத்தியம்ப உனக்கு இனியவாய்ப்புக் கிட்டுமென்று உணர்த்திஞள் காதலனேடு களித்திருக்கும் பெடைவண்டு பெண்கள்படும் பிரிவுததுன்பத்தை நன்கு முன்னர் அறியுமாயினும், அதனைத் தனித்து மற்ருெரு தலைவனிடத்து அனுப்புதல் மரபு அன்ருகலின் அளி அரசே என ஆண் வண்டை விளித்தாள். நீ செல்லினும் என்னிலைமை உணர்த்தக்

எறிசுறவங் கழிக்கான லிளங்குருகே யெனபயலை
அறிவுறு தொழிவதுவு மருவினையேன பயனனறே
செறிசிறா பதமோதுந திருததோணி புரததுறையும
வெறிநிறா மலாககணணி வேதியாகது விளமபாயே 2

பணபழனக கோடடகதது வாடடமிலாச செஞுகூடடுக
கணபகததின வாரணமே கடுவினையே னுறுபயலை
செணபகஞுசோ பொழிலபுடைசூழ திருததோணி புரததுறையும
பணபனுககென பரிசுரைததா ற பழியாமோ மொழியாயே 3

கூடிய அளவிற்கு அவகாசம் இராதென்பார் பண்டரங்கற்கு என்றார். கூத்தில் ஈடுபட்டவர்க்குக் கேட்பதற்கு அவகாசம் ஏது?. இத்தனை நயங்கள் இப்பாடலில் பொதிந்து ஆன்மாவின் பெண்மைத்தன்மையை மிகுதிப்படுத்தி, இறைவனுகிய தலைவனின் இன்றியமையாமை உணர்ந்து இடையறாப் பேரன்பாகிற வண்டைத் தூதனுப்புகின்ற நிலை மிக அறிந்து இன்புறுதற்கு உரியது. அளி என்பது அன்பிற்கும் ஒரு பெயராதல் காண்க.

2. வண்டின் இன்னிசை அங்கு ஓதப்படும் வேத ஒலியில் இறைவன் காதில் வீழாது என்பதை உணர்ந்த தலைவி, தாரை போல் பெருங்குரல் இடும் குருகைத தூதனுப்ப எணணி, என்னுடைய பசலைத் துன்பததை நீ அறியாமல் இருப்பதும் என் வினைப்பயன்தான்; ஆயினும் அவர்க்கு நீ சொல்லு என்று தூதனுப்புகின்றாள். சுறவம் - சுறாமீன் கழி - உப்பங்கழி. கானல் - கடற்கரைச் சோலை. குருகு - நாரை. பயலை - பிரிநத மகளிர்க்கு உண்டாகும் ஒரு நோய் செறி சிறா - நெருங்கிய சிறுவர்கள். பதம் - பதமந்திரங்கள. வெறி நிற ஆர் மலர் - மணமும் நிறமும் பொருந்திய மலர். நீ இளங்குருகாயிருந்தும் என் நோய் அறியாதது என் வினைப்பயன் என்றாள்.

3. இளங்குருகும் இவள் துன்பததை அறியாதாகவே, கோழியை விளித்துக் கூறுகிறாள். நற்பண்புடைய நாயகனுக்கு என் தன்மை உரைததால் உனக்குப் பழியாவந்துவிடும் என வேண்டுகிறாள். பழனம் - வயல். கோடு - கரை. சூட் டு - உச்சிக் கொண்டை. கண்பு அகத்தின் - சம்பஙகோரையின் நடுவில் 'செருந்தியொடு கண்பு அமர்ந்து ஊர்தார்' (மதுரைக் 122) என்பதிலும் இப்பொருளதாதல் காண்க. தன் துன்பங்கண்டும் தான் தூதுபோகாமல் இருப்பது வருத்தமறியாமையால் என்று

காணடகைய செஙகாலொண கழிநாராய் காதலாற
பூணடகைய முலைமெலிநது பொனபயநதா ளெனறுவளா
சேணடகைய மணிமாடத திருததோணி புரததுறையும்
ஆணடகையாற கினறேசென றடியறிய வுணாததாயே.

எண்ணிய தலைவி வாட்டமில்லா வாரணமே என்கின்ருள். சம்பங்கோரையின் நடுவில் வாழ்வதால் உனக்கு வருத்தந் தெரியாது; ஆனாலும் நீ ஒரு சேவலாதலின் எம்போலியர் வேண்டுகோளை மொழியத்தான் வேண்டும் என்று வற்புறுதது கிருள். அதற்குள், நான்போயச் சொல்லுகிறேன் அவர் கேட்பாரோ எனற ஐயம் வாரணத்திற்கும் உண்டாவதாக எண்ணி, தன் தலைவன் பண்பன் என்று அறிவிக்கின்ருள். அதிலும் சிறப்பாக அவனியல்பு அவன் ஊருக்கும், ஊர் இயல்பு அவனுக்கும் உண்டாகையாலே செண்பகஞ்சேர் பொழிலசூழ் தோணிபுரம் என்ற குறிப்பால், வண்டுமொய்க்காத மலராகிய செண்பகம் சேர்ந்திருப்பதால் வண்டுகள் செல்ல அஞ்சுகின்றன; நீ கோரையின் நடுவில் வாழ்வதால் தோணி அணுகும்போது செல்லும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்று எண்ணித்தான் உன்னை அனுப்புகின்றேன் என்கின்ருள்.

4. கோழியும் பயன்படாதொழிய, நாரையைப் பார்த்து வேண்டுகிருள். நாராய்! தோள்மெலிந்து மேனி பசந்தாள என்று இன்றே சென்று உணர்த்து என்கின்றனள. காண் தகைய - அழகுமிக்க. பூண் தகைய - அணிகளால் அழகுபெற்ற. பொன்பயந்தாள் - பொற்றேமலைப்பெற்ருள். சேண் - ஆகாயம். அவர் ஆண்டகையாய் இருப்பதால் அவரால் பூணததக்க தளராத முலையும் தளர்ந்து, மெலிநது, மேனிபசந்தது என்று உணர்த்திஞல், உடனேவந்து தலையளிசெய்வர் என்று இன்றே சென்று தூதுசொல்லவேண்டிய இன்றியமையாமையை விளக்கு கிருள். நீ சென்ருல் பிறர்கண்ணில் படாமல் தங்கி, என் தூதை இரகசியமாய்ச் சொல்லுதற்கேற்ற அவகாசம் கிட்டும் வரைத் தங்குவதற்கு மணிமாடங்கள இருக்கின்றன; அவரோ திருத்தோணிமலைச் சிகரத்தில் இருக்கிருர் என்று செவ்வி அறிதல் எளிமையும் செப்புகிருள். இதில் நுகர்ச்சிக்குரியமுலை மெலிநதால் இனி அவருக்குப் பயன்படுமாறு யாங்ஙனம் என்ப தனையும் உணரவைத்தாள். அடி - காரணம்

பாராரே யெனையொருகாற றொழுகினறேன பாஙகமைநத
காராருஞ செழுநிறததுப பவளககாற கபோதககஙகாள
தேராரு நெடுவீதித திருததோணி புரததுறையும
நீராருஞ சடையாருக கெனனிலைமை நிகழததீரே. 5

சேறறெழுநத மலாககமலச செஞசாலிக கதிாவீச
வீறறிருநத வனனஙகாள விணணோடு மணமறைகள
தோறறுவிதத திருததோணி புரததீசன றுளஙகாத
கூறறுதைதத திருவடியே கூடுமா கூறீரே 6

5. இங்ஙனம் நாரை *முதலானவற்றை இவள் வேண்ட, அவை இவளைத் திரும்பியும் பாராமல் ஒழிய, இன்னது செய்வது என்று தோன்றாத நிலையில், மாடப்புறாக்களை அழைத்துக் கூறுகிறாள். கபோதகங்காள்! உங்களைத் தொழுகின்றேன், என் தலைவருக்கு என் நிலையை உணர்த்துங்கள் என்கின்றாள். எனை ஒருகால் பாராரே - யான் அழைத்த அளி குருகு முதலியவர்கள என்னை ஒருமுறையும் பாராரே. அளி முதலியவற்றைப் பாரார் என உயர்திணையாற் கூறியது, பிரிவால் விளைந்த பேதமையால் ஆகும். பாங்கு - பக்கத்தில். கார் ஆரும் - கருமைநிறைநத கபோதகம் - மாடப்புறா. நீா - கங்கை. கபோதகங்காள் எனப் பன்மைவாய்பாட்டால் அழைத்தது புறாக்கள என்றும் இணைபிரியாமல் இருத்தலின. அன்றி இணைந்து வாழுகின்ற இவைகளும் என் வேண்டுகோளிற்காகப் பிரிநது யான் அடையும் துன்பத்தை இவைகள் எய்தல் ஆகாது என்ற இரக்கததாலும் ஆம் தலைவனை "நீர் ஆரும் சடையார்" என்றது கங்கையாகிய ஒருத்தி எஞ்ஞான்றும் உடன் உறைவதால் அவருக்குப் பிரிவுத் துன்பம் தெரியாது; நிழலில் இருப்பவனுக்கு வெய்யிலின் கொடுமை தெரியாதவாறுபோல, எனனிலையைக் கண்ட நீங்களே சொல்லும்வன்மையால் அவரைச் செவிமடுக்கச் செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பித்தவாறு

6. புறாக்களும் இன்பத்தில் மூழ்கி அசையாதிருக்க, தாமரை ஆசனத்தில் இருபுறமும் செந்நெற்கதிர்களாகிய சாமரைவீச அரசபோகத்தில் இருக்கும் அன்னங்கள் இவள் கண்ணில் பட்டன. இரங்கும் பெருந்தன்மை அற்ற அவைகள் கிடக்கட்டும்; இந்த அரச அன்னமாவது என் குறையை நிறைவேற்றும் என்று எண்ணி அதனை அழைத்தாள். தனக்குப்

முனறிலவாய மடறபெணணைக குரமபைவாழ முயஙகுசிறை
அனறிலகாள பிரிவுறுநோ யறியாதீர மிகவலலீர
தென்றலார புகுநதுலவுந திருததோணி புரததுறையுங
கொனறைவார சடையாாககெனை கூாபயலை கூறீரே. 7

பாறுறு மலாசசூதப பலலவஙக ளவைகோதி
ஏறுோகசு மினிதாக மொழியுமெழி ளிளஙகுயிலே
தேறுறும பொழிலபுடைசூழ திருததோணி புரததமரா
கோனுரை யெனனிடைககே வரவொருகாற கூவாயே. 8

பிரிவே பெருங்காலனாக இருந்து உயிர்கொள்வதை உணர்த்தினாள். காலகாலன திருவடியைக் கூடினால் கலக்கமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றாள். விண்ணும் மண்ணும் தோற்றுவித்தல் - பொருட் பிரபஞ்சத்தைத தோற்றுவித்தல். மறையைத் தோற்றுவித்தல் - சொற்பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தல்.

7. அன்னங்களாலும் பயன்பெறாது மயங்கிய தலைவி பனைமடலில் வாழும் அன்றிலைப்பார்த்துக்கூறுகிறாள். அவள்பார்த்த காலம் பகல் ஆதலின் அன்றில்கள் கூடிக்குலாவிக்கொண்டிருந்தன. ஆதலால் அவற்றை அழைக்கின்ற அவள் உங்களுக்குப் பிரிவுத்துன்பமே தெரியாது; ஆனாலும் மிக வலலவர்கள்; என் பயலை நோயைக் கூறுங்கள் என்கின்றாள். மேலும் "தென்றலார் புகுந்துலவு" என இளவேனிற்காலம் வந்தமைகாரணத்தால் தான்படும் துன்பத்தை மிகுத்துக் காட்டுகின்றாள். கொன்றைவார் சடையார்க்கு என்ற குறிப்பால் என்நோயைக் கூறுகின்ற நீங்கள், அவர்சடைக்கண்ணதாகிய கொன்றை மாலையைப் பெற்றுக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் அது பெற்றாயினும் உய்வேன் என்று உபாயம் அறிவித்தாள். முன்றில் - வாயில். மடற் பெண்ணை - மட்டைகளோடு கூடிய பனை. குரம்பை - கூடு. முயங்கு சிறை - தழுவியிருக்கின்ற சிறகுகள். கூர் பயலை - மிக்க பசலைநோய்.

8. பிரிவுநோய் அறியாமையினாலே அன்னங்களும் பேசாமல் இருக்க, குரல் நயம் இன்மையால் அவரும் கேளார் என்ற எண்ணததால், அவரை மீட்டும் வற்புறுத்தாது குயிலைப் பார்த்துத் தலைவன்வரக் கூவாய்! என வேண்டுகின்றாள். குயில் மாந்தளிரை உண்டு மிக இனிமையாகக் கூவும் தன்மையது

நறபதஙகண மிகவறிவாய நானுன்னை வேணடுகினறேன
பொறபமைநத வாயலகிற பூவைநலலாய போறறுகினறேன
சொறபதஞசோ மறையாளா திருததோணி புரததுறையும
விறபொலிதோள விகிர தனுககென மெயபபயலை விளமபாயே 9

சிறையாரு மடககிளியே யிஙகேவா தேனொடுபால
முறையாலே யுணததருவன மொயபவளத தொடுதரளந
துறையாருங கடறறோணி புரததீசன றுளஙகுமிளம
பிறையாளன றிருநாம மெனககொருகாற பேசாயே 10

என்று குறிக்கின்ருள் அது அங்குசசென்று கூவினுலே போதும் அவர்மனம் மாறும் என்று எதிர்நோக்கினளாக, அளிமுதலியவற்றைப் பார்த்துப் பகராய், விளம்பாய என வேண்டிய அவள், இதனைக் கூவாய் என்றுமட்டும் வேண்டு கிருள. தோணிபுரததைப் பொழில்சூழ் தோணிபுரம் என்றது தூதுபோகின்ற குயிலுக்குத் தஙகுமிடம் வசதியாய் உள்ளது என்பதை அறிவிக்க, என் இடைக்கே என்ற ஏகாரம் வந்தால் பிரியவிடாது காப்பாற்றும் பொறுப்பும் உன்னுடையதே என்று குறிப்பித்து நிற்கின்றது. சூதப் பல்லவம் - மாந்தளிர்.

9. குயிலும் வேனிற்காலததன்றி, பொழிலிடைத தலைவர் வரினன்றித் தூதுசெல்லும் தரத்தன அல்ல என்பதை உட்கொண்ட தலைவி, நாகணவாய்ப்புள்ளை வேண்டுகின்ருள நற்பதங்கள மிக அறிவாய் - நல்ல சநதாப்பத்தை நன்ருக அறிவாய். பொற்பு - அழகு சொற்பதம் - சொல்லப்படுகின்ற பதம் என்னும் ஓதும்முறை தலைவன தோளும் சாமர்ததிய முமே தம்மை வசீகரித்தன என்பாள, 'தோள விகிர தனுக்கு' என்ருள தம்முடைய உள்ளக் காதலை மெய்ப்பயலை பலர் அறியப் பரப்புதலின், அதனை நீக்கவேண்டியதன் இன்றியமை யாமையை எடுதது இயம்புக என்று குறிப்பிததாள்.

10 இங்ஙனம் சேய்மையிலும் அண்மையிலும் இருக் கின்ற பொருள்களை வேண்டிக்கொள்ள, அவை பயன்படா தொழியவே, தான்வளர்தத கிளியையே நோக்கி, 'ஒருகால் அவர் பெயரைச் சொல்' என்று வேண்டுகின்ருள. இதுவரை தூதுவேண்டிய அவள் இப்போது கிளியிடம் பெயரை வேணடு வது. கிளி சென்று தூதுரைததுத் தலைவரை உடன்படுத்தி

போர்மிகுத்த வயறரேணி புரததுறையும புரிசடையெங்
காமிகுதத கறைககணடத் திறையவனே வணகமலத
தாமிகுதத வரைமாாபன சமபநத னுரைசெயத
சீாமிகுதத தமிழவலலாா சிவலோகஞ் சோவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

அழைத்துவரும் வரையில் பிரிவுத்துன்பம் பொறுக்கமுடியாத அளவு பெரிதாம் என்பதை எண்ணி, தலைவனுடைய பெயரைக் கேட்கின்ற அளவிலாவது துன்பந்தோன்றாது என்ற குறிப்பின ளாக இங்ஙனம் வேண்டுகின்றாள். அங்ஙனம் சொல்வதற்குக் கைக்கூலியும் தருவதாகத் தேனொடுபால் முறையாக உணத் தருவன் என்கின்றாள்.

11. கழுமலநாதனைப்பற்றிச் சம்பந்தர் அருளிச்செய்த சிறப்பமைந்த இத்தமிழுவல்லவர்கள் சிவலோகம் சார்வர் எனத் திருக்கடைக்காப்பு அருளுகின்றது. போர் - வைக்கோற்போர். கார் - கருமை. கமலத்தார் மிகுத்த வரை மார்பன் - தாமரை மலர் மாலை அணிந்த மலைபோன்ற மார்பை உடையவன். அந்தணர்க்கு அடையாள மாலை தாமரையாதலின் இங்ஙனம் கூறினார். பதிகங்கள்தோறும் கூறப்பெறும் இராவணனை அடாதத வரலாறு! புத்தர் சமணர்களைப் பற்றிய குறிப்பு இவைகள் இத்திருப்பதிகத்து இல்லாமை ஊன்றி இன்புறுதற் குரியன. சன்மார்க்க நெறியில் தலைவனும் தலைவியுமாக இறை வனும் ஆன்மாவும் ஈடுபடுகிறபோது காதல்வெள்ளத்து ஆழுங் காற்படுகின்றபோது, இறைவனுடைய இன்றியமையாத் தன்மை உள்ளத்தைக் கவர்ந்துநின்றபோது இன்ப உணர்ச்சி யன்றி வேறு எதுவும் தோன்றாது என்பதற்கு இதுவே ஒரு சிறந்த எடுததுக்காட்டு.

திருச்செங்காட்டங்குடி

பதிகவரலாறு :

நாகை, கீழ்வேளூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பெருகிய ஞானம்பெற்ற பிள்ளையார் எழுந்தருளுகின்றபோது, இச்செய்தியைச் செவியுற்ற சிறுத்தொண்டர் ஓடிப்போய் அழைத்துவந்து திருச்செங்காட்டங்குடியைச் சேர்ப்பித்தார் சிறுத்தொண்டரோடு நட்புக்கொண்டு அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்றகாலத்து கணபதீச்சரம் வழிபடச்சென்றார் கோயிலை வலங்கொண்டார். அரவணிந்தார் அடிககீழ் வீழ்ந்து எழுந்து திருமுன் கைகூப்பி நின்று, சிறுத்தொண்டர் தொழ இருந்த பெருமையைச் சிறப்பித்து 'நறை கொண்ட மலர் தூவி' என்னும் பொங்கியெழும் இசைப்பதிகமாகிய இதனைப் பாடினார்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 61**

திருச்சிற்றம்பலம்

நறைகொண்ட மலாதூவி விரையளிபப நாடோறும
முறைகொணடு நின்றடியாா முடடாமே பணிசெயயச
சிறைகொணட வணடறையுஞ செஙகாடடங குடியதனுள
கறைகொணட கணடததான கணபதீச'சரததானே 1

வாரேற்ற பறையொலியுஞ் சஙகொலியும வநதியமப
ஊரேறற செலவததோ டோஙகியசீா விழவோவாச
சீரேறற முடைததாய செஙகாடடங குடியதனுள
காரேறற கொனறையான கணபதீச சரததானே 2

---

1. அடியார் மணந்தரும் பூக்களைத் தூவி வழிபட இறைவன் கணபதீச்சரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்கின்றது. நறை - தேன் விரை - மணம். முறைகொண்டு - விதிப்படி. முட்டாமே - இடைவிடாமல். சிறை - சிறகு. அறையும் - ஒலிக்கும். கறை - விடம்.

2. பலவகை வாச்சிய ஒலிகள் நீங்காததும் விழா வறாததுமாகிய செங்காட்டங்குடி கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது.

வரநதையான சோபுரததான மநதிரத்தான றநதிரததான
கிரநதையான கோவணததான கிணகிணியான கையதோா
சிரநதையான செஙகாடடஙகுடியான்செஞ சடைசசேரும்
கரநதையான வெணணீறறுன கணபதீச சரததானே. 3

தொஙகலுங கமழசாநது மகிறபுகையுந தொணடாகொண
டஙகையாற ஞெழுதேதத வருசசனைககன றருளசெயதான
செஙகயலபாய வயலுடுதத செஙகாடடங குடியதனுள
கங்கைசோ வாாசடையான கணபதீச சரததானே 4

பாலினு னறுநெய்யாற பழததினுற பயின்றுடடி
நூலினுன மணமாலை கொணாநதடியாா புரிநதேததச
சேலினா வயலபுடைசூழ செங்காட்டங் குடியதனுள
காலினுற கூறறுதைததான கணபதீச சரததானே. 5

வார் ஏற்ற பறை - வாரால் இழுத்துக் கட்டப்பெற்ற பறை. சீர் ஏற்றம் - புகழின் மிகுதி. கார் - கார்காலம்.

3. வரந்தை முதலிய பதிகளில் இருப்பவனும், உடுக்கை கோவணம் கிண்கிணி கபாலம் இவற்றையுடையவனும் கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது. வரந்தை கிரந்தை சோபுரம் என்பன ஊர்ப்பெயர்கள். மந்திரம் - வேதம். தந்திரம் - ஆகமம், கையது ஓர் சிரந்தையான் - கையின்கண்ணதாக ஓர் சிரத்தையுடையான். சிரதத்தையான் என்பது எதுகைநோக்கி மெலிந்தது. கரந்தை - சிவகரந்தை என்ற மணமுள்ள பூண்டு

4. தொண்டர் அருச்சனைக் கருள்செய்தான் கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது. தொங்கல் - மாலை

5. அடியார் பாலும் நெய்யுங்கொண்டு அபிடேகித்து மணமாலைகொண்டு வழிபடக் கூற்றுதைத்தான் இவ்வூரான் என்கின்றது. பயின்று - பலகாலும் பழகி. நூலினுன் - வேதவிதிப்படி. புரிந்து - விரும்பி.

நுணணியான மிகபபெரியா னோவுளா வாயுளான
தணணியான வெயயானந் தலைமேலான மனததுளான
திணணியான செஙகாடடங குடியானசெஞ சடைமதியக
கணணியான கணணுதலான கணபதீச சரததானே. 6

மையினா மலாநெடுஙகண மலைமகளோா பாகமாம
மெயயினான பையரவ மரைககசைததான மீனபிறழச
செயயினூ ரகனகழனிச செஙகாடடங குடியதனுட
கையினா கூரெரியான கணபதீச சரததானே. 7

தோடுடையான குழையுடையா னரககனறன றோளடாதத
பீடுடையான போாவிடையான பெணபாக மிகபபெரியான
சேடுடையான செஙகாடடங குடியுடையான சோநதாடும
காடுடையா னாடுடையான கணபதீச சரததானே. 8

---

6. நுண்மைக்கு நுண்ணியனாகவும், பருமைக்குப் பரியனாகவும், வருந்துவார வாயுளானாகவும், தண்ணியனாகவும் வெம்மையனாகவும், மேலும் அகத்தும் இருப்பவனாகவும் விளங்குங் கண்ணுதலான் கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது. 'நுண்ணியான் மிகப் பெரியான்' என்றதும், 𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 (அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்) என்னும் உபநிடதக் கருத்தும் ஒத்தமை காண்க. தன்னடியடைந்த அடியார்கட்குத் தண்ணியான், புறச்சமயத்தார்க்குவெய்யான், கிரியாவான்களுக்குச் சகத்திரதளபதமததின் மேலதாகத் தலைமேலான், ஞானிகட்கு மனததுளான் என்க. கண்ணி - சூடப்படும் மாலை.

7. மலைமகளை ஓர் பாகமாகக் கொண்டவன், கையில் மழு வேந்திய கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது. மையினார் மலர் - நீலமலர். பையரவம் - படத்தோடு கூடிய பாம்பு. மீன் பிறழ் அச்செய்யின் ஆர் அகன் கழனி - மீன்கள் துள்ளுகின்ற அந்த வயலையும், நிறைந்த அகன்ற நீர்நிலைகளையும் (உடைய). செய் - பண்படுத்தப்பெற்ற வயல். கழனி - தானே அமைந்த விளைபுலம்.

8. தோடும் குழையும் பீடும் உடையவன் என்பது முதலாக அவன் சிறப்பியல்புகள் பலவற்றைச் செப்புகிறது. தோடு சத்தி பாகத்திற்குரியது. குழை சிவத்தின் பாகத்திற்குரியது. அரக்கன் - இராவணன்; பீடு - பெருமை.

ஆனூரா வுழிதருவா னன்றிருவா தோநதுணரா
வானூரான வையகததான வாழததுவாா மனததுளான
தேனூரான செஙகாடடங குடியானசிற றமபலததான
கானூரான கழுமலததான கணபதீச சரததானே 9

செடிநுகருஞ சமணாகளுஞ சீவரத்த சாககியரும
படிநுகரா தயருழபபாாக் கருளாத பணபினன
பொடிநுகருஞ சிறுததொணடாக கருளசெயயும் பொருட்டாகக
கடிநகராய வீறறிருநதான கணபதீச சரததானே. 10

கறையிலஙகு மலாககுவளை கணகாடடக கடிபொழிலின
நறையிலஙகு வயறகாழித தமிழஞான சமபநதன
சிறையிலஙகு புனறபடபபைச செஙகாடடங குடிசேர்ததும
மறையிலஙகு தமிழவலலாா வானுலகத திருபபாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. அவன் ஏறுவதுவிடை; இடம் வான் வையகம் வாழ்த்துவார் மனம் தேனூர் கானூர் முதலியன என்கின்றது. ஆன ஊரா ஊழிதருவான் - இடபத்தை ஏறிச் சுற்றுவான். இருவர் - அயனும் மாலும். வானூரான் - விண்ணிடமாக ஓங்கி வளர்ந்தவன். இங்ஙனம் புறத்தானே எனினும் வாழ்த்துவார் மனத்தகத்துள்ளான்.

10. புறச்சமயத்தார்க் கிருளாயிருப்பவன் சிறுத்தொண்ட நாயனார்க்கருள்வழங்க இந்நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்கின்றது. செடி - நாற்றம். சீவரம் - காவியாடை. படிநுகராது - பூமியின்கண் நுகரத்தகுவன நுகராதே, அயர் உழப்பார் - துன்பதைத் தாமே தேடிக்கொண்டு வருந்துபவர்கள். பொடி - விபூதி. கடி நகர் - காவல் நகரம்.

11. இததலத்துத்தமிழில் வல்லவாகள் வானுலகத்திருப்பவர் என்கின்றது. கறை இலங்கு மலர் - நீலமலர். நறை - தேன். சிறை - கரை படப்பை - பரப்பு, வயலுமாம். மறை இலங்கு தமிழ் - வேதக் கருத்துகள் விளங்கும் தமிழ்ப் பாடல்கள். வானுலகதது இருப்பார் - புண்ணியலோகந் துய்க்கச் சென்ற தேவர்கள்போலாது அயனால்படைக்கப்பட்ட பதினெண் கணத்தவர்களில் ஒருவராக என்றும் இருப்பார்.

திருக்கோளிலி

பதிகவரலாறு :

மல்லல்நீடிய வலிவலம் வணங்கிப் போதரும் பிள்ளையார் கோளிலிப் பெரும்பதியை யடைந்து கோளிலிப்பெருமான் குரைகழலைக் கும்பிட்டு "நாளாய போகாமே" என்னும் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடினர்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 62**

திருச்சிற்றம்பலம்

நாளாய போகாமே நஞசணியுங கணடனுககே
ஆளாய வனபுசெயவோ மடனெஞசே யரனுமம
கேளாயநங கிளைகிளைககுங கேடுபடாத திறமருளிக
கோளாய நீககுமவன கோளிலியெம பெருமானே. 1

ஆடரவத தழகாமை யணிகேழற கொமபாாதத
தோடரவத தொருகாதன றுணைமலா நற சேவடிககே
பாடரவத திசைபயினறு பணிநதெழுவாா தமமனததில
கோடரவந தீககுமவன கோளிலியெம் பெருமானே. 2

---

1. வாழ்நாள் வீணாளாகக் கழியாதவண்ணம், நீலகண்டனுக்கு ஆளாய் அன்பு செய்வோம், நமக்கு மட்டுமன்று, நம்சுற்றமுங்கூட நன்மையடையும் உபாயத்தை அருளிச் செய்து கோள்களை நீக்குபவன் கோளிலிப் பெருமான என்கின்றது அடல் நெஞ்சே - வலிமையுடைய நெஞ்சமே கேளாய் - கேட்பாயாக. கிளை கிளைக்கும் - சுற்றம் சுற்றத்திற்குச் சுற்றம் இவைகட்கும். கோள் - மாறுபாடு

2. பாம்பாகிய நாணில் ஆமையோட்டையும், பன்றிக் கொம்பையும் கட்டியணிந்த இறைவன் திருவடியில், துதிப் பாக்களைச் சொல்லி எழுவார் மனததுக் கோணலை நீக்கும் பெருமான் இவர் என்கின்றது கேழல் - பன்றி. தோடு அரவம் - தோடாக உள்ள பாம்பு. பாடு அரவம் - பாட்டோசை, கோடரவம் - கோணல்.

நனறுநகு நாணமலரா னல்லிருககு மநதிரஙகொண
டொனறிவழி பாடுசெய லுறறவனற னேஙகுயிரமேல
கனறிவரு காலனுயிர கணடவனுக கனறளிததான
கொனறைமலா பொனறிகழுங கோளிலியெம பெருமானே. 3

வநதமண லாலிலிஙக மணணியினகட பாலாட்டும
சிநதைசெயவோன றனகருமந தோநதுசிதைப பானவருமத
தநதைதனைச சாடுதலுஞ சணடீச னெனறருளிக
கொநதணவு மலாகொடுததான கோளிலியெம பெருமானே 4

வஞசமனத தஞசொடுககி வைகலுநற் பூசனையால்
நஞசமுது செயதருளு நமபியென வேநினையும
பஞசவரிற் பாாததனுககுப பாசுபத மீநதுகந்தான
கொஞ்சுகிளி மஞசணவுங கோளிலியெம பெருமானே 5

3. அன்றலர்ந்த புதுப்பூக்களைக்கொண்டு இருக்குவேத மந்திரங்களுடன் பூசைசெய்த மார்க்கண்டன்மேல்வந்த காலனை உதைத்து மார்க்கண்டற்கு உயிர்வழங்கிய இறைவன் இவன் என்கின்றது. நகுநாண்மலர் - மலர்ந்த புதுப்பூ. ஒன்றி - மன ஒருமைப்பாட்டுடன் கன்றி - கோபித்து. கண்டு - போகக் கண்டு.

4 மண்ணியாற்றங் கரையில் மணலால் இலிங்கம் தாபித்துப் பாலபிஷேகஞ்செய்த விசாரசருமர் செயலையறிந்து பூசனைக்கு இடையூறுசெய்த தந்தை எச்சதத்தனை அடித்ததும், அவருக்குச் சண்டேச பதவியைக் கொடுத்து, சூடிய மாலையும் உண்டகலமும் அருளிச் செய்தவர் இவர் எனகின்றது. சிதைப்பான் - இடற. கொந்து அணவும் மலர் - பூங்கொத்துக்களில் உளள மலர்.

5. பொறிகளை யொடுக்கித் தவஞ்செய்த விசயனுக்குப் பாசுபதம் தந்த பரமன் இவர் என்கின்றது. அஞ்சு - மெய் வாய் முதலிய பொறிகள் ஐந்து. வைகலும் - தினந்தோறும். பஞ்சவர் - பாண்டியர் பார்த்தன் - அருச்சுனன். மஞ்சு - ஆகாயம்.

தாவியவ னுடனிருந்துங் காணாத தற்பரனை
ஆவிதனி லஞ்சொடுக்கி யங்கணனென் றாதரிக்கும்
நாவியல்சீர் நமிநந்தி யடிகளுக்கு நல்குமவன்
கோவியலும் பூவெழுகோற் கோளிலியெம் பெருமானே 6

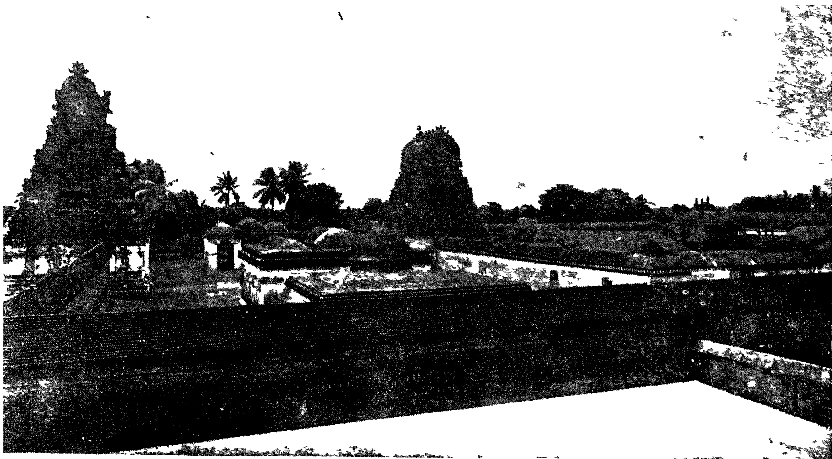
கன்னவிலு மால்வரையான் கார்திகழு மாமிடற்றன்
சொன்னவிலு மாமறையான் றோத்திரஞ்செய் வாயினுளான்
மின்னவிலுஞ் செஞ்சடையான் வெண்பொடியா னங்கையினில்
கொன்னவிலுஞ் சூலத்தான் கோளிலியெம் பெருமானே. 7

அந்தரத்திற் றேருரு மரக்கனம லையெடுப்பச்
சுந்தரத்தன் றிருவிரலா லூன்றஅவ னுடனெரிந்து
மந்திரத்த மறைபாட வாளவனுக் கீந்தானும்
கொந்தரத்த மதிச்சென்னிக் கோளிலியெம் பெருமானே. 8

6 உலகத்தைத் தாவியடைந்த திருமாலும் காணாத தற்பரன், பொறிகளையடக்கி அன்புசெய்த நமிநந்தியடிகளுக்குப் புகழைத்தந்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. தாவியவன் - மூவுலகத்தையும் ஈரடியால் தாவியளந்த திருமால். காணாத தற்பரனை - நாயகனாகவும், ஊர்வோனாகவும், ஆண்டானாகவும், மைத்துனனாகவும், கண்டதன்றித் தற்பரன் என்று காணப் படாதவற்றிற்கெல்லாம் மேலானவனை.

7 கைலையையுடையவன், நீலகண்டன், வேதங்களையுடையவன், தோத்திரஞ்செய்யும் வாயில் உள்ளவன்; செஞ்சடையான்; வெண்பொடியான்; சூலத்தான் இவன் என்கின்றது. கல் நவிலும் மால்வரை எனப் பிரிக்க. கார் - கருமைநிறம். கொன் - பெருமை.

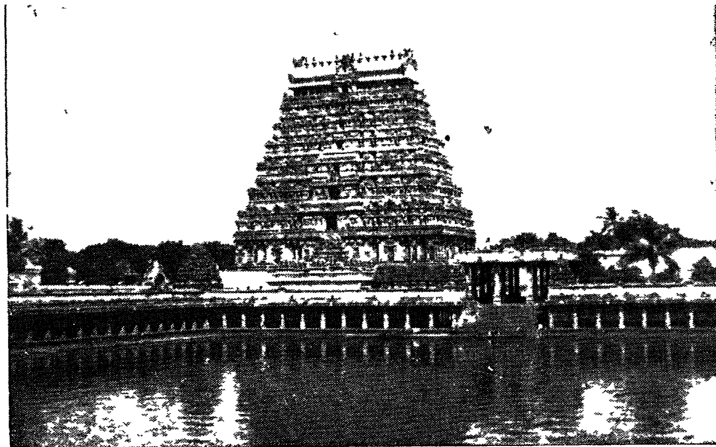
8. வானவூர்தியனாகிய இராவணன் கயிலையை எடுத்த காலத்து விரலூன்றி யடர்த்து அவன் சாமகானஞ்செய்ய அருள்செய்தவன் இவன் என்கின்றது. அந்தரம் - ஆகாயம். சுந்தரம் - அழகு. வாள் - சந்திரஹாசம் என்னும் வாள்.

ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமி கோயில்.

(மேலகுளம்)

சிதம்பரத்தில்:

சிவகங்கை தீர்த்தம்.

—பக்கம் - அசு

நாண முடை வேதியனு நாரணனு நணணவொணாத
தாணுவெனை யாளுடையான றனனடியாாக கனபுடைமை
பாணாிசை பததிமையாற பாடுதலும பாிநதளிததன
கோணாளம பிறைசசெனனிக கோளிலியெம பெருமானே 9

தடுககமருளு சமணரொடு தாககசாத திரததவாசொல
இடுககணவரு மொழிகேளா தீசனையே யேததுமினகள
நடுககமிலா வமருலகந நணணலுமா மணணலகழல்
கொடுககிலா வரஙகொடுககுங கோளிலியெம பெருமானே 10

நமபனை நல வடியாாக ளுமுடைமா டெனறிருககும
கொமபனையாள பாகனெழிற கோளிலியெம பெருமானை
வமபருந தணகாழிச சமபநதன வணடமிழகொண
டினபமர வலலாாக ளெயதுவாாக ளீசனையே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 அயனும் மாலும் அறியவொண்ணுத் தாணு, பாணபத்திரன் அன்போடு பாடுதலும் அருள் சுரந்து பரிசில் பல அளித்தவன் இவன் என்கின்றது. நாணம் உடை வேதியன் - அறிய முடியாமையால் வெட்கமுற்ற பிரமன். தலைபோனமையால் வெட்கிய என்றுமாம். தாணு - நிலைத்தபொருள். பாணன் - பாணபத்திரன். பரிந்து - விரும்பி.

10 'சமணர்களும் தார்க்கிகர்களும் கூறும் துன்பவார்த்தைகளைக் கேளாமல ஈசனையே ஏத்துங்கள், வானுலகை அடையலாம்; அரிய வரங்களையும் கொடுக்கும் என்கின்றது. தடுக்கு அமரும் - தடுக்கை ஆடையாக விரும்புகின்ற தர்க்க சாஸ்திரிகளும் நாஸ்திகர்கள் ஆதலின் அவருரையும் கேளாதீர் என்றார்

11. நல்ல அடியார்கள் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய செல்வம் என்று நம்பியிருக்கும் கோளிலிப்பெருமானை ஞானசம்பந்தன் அருளிய வண்டமிழ்கொண்டு இன்பங்கொள்ள வல்லவர்கள் ஈசனை எய்துவர் என்கின்றது கொம்பு அனையாள் - பூங்கொம்பை ஒத்த உமாதேவி வம்பு - மணம் இன்பு அமர - இன்பத்து இருக்க.

திருப்பிரமபுரம்

பல்பெயர்ப்பத்து : பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 63**

திருச்சிற்றம்பலம்

எரியாமமுவொன ரேநதியஙகை யிடுதலையேகலனு
வரியாவளையா ரையமவவவாய மா நலமவவவுதியே
சரியா நாவின வேதகீதன ருமறை நானமுகததன
பெரியானபிரமன பேணியாணட பிரமபுரததானே

பெயலாசடைக்கோா திஙகளசூடிப பெயபலிககெனறயலே
கயலாாதடஙக ணருசொனலவா கணடுயிலவவவுதியே
இயலானடாவி யினபமெயதி யிநதிரனுணமணமேல
வியலாமுரச மோஙகுசெமமை வேணுபுரததானே

1. *பிரமபுரத்தானே! ஒருகையில் மழுவையும், ஒருகையில் கபாலத்தையும் ஏநதிக்கொண்டு மகளிரிடம் பிசசை வாங்காது அவர்கள் அழகை வாங்குகிறீரே ஏன் என்று வினவுகிறது. எரியார் மழு - எரிதலைப் பொருந்திய மழு வரியாவளையார் - கோடுகளோடு கூடிய வளையலையுடைய முனிபததினியர் ஐயம் - பிச்சை. சரியா நாவின் என்பது முதல் பிரமன் என்பதுவரை பிரமனைக் குறிக்கும் தொடர். பிரமன் வழிபட்டதால் பிரமபுரம் எனத தலததிற்குப் பெயர்வந்தமை விளக்கியது.*

2 *வேணுபுரத்தானே! சடையிற் சந்திரனையும் சூடிப் பிசசைக்கென்று புறப்பட்டு மகளிர் துயிலை வவ்வுவதேன என்கின்றது பெயல் - கங்கை. திங்கள் - பிறை கயல் ஆர் - கயல் மீனை ஒத்த. நல்லார் - பெண்கள். கண் துயில் வவ்வுதியே என்றது விரக நோயால் அவர்கள் துயில் துறந்தாகள் எனக் குறித்தது. இயலான் நடாவி - முறைப்படி நடததி. இந்திரன் ஆள் மண்மேல் - இந்திரன் வந்து மறைந்திருந்தாண்ட மண்ணு லகத்தில். வியல் - அகலம். இந்திரன் மூங்கிலாய் மறைந்திருந்த மையின் வேணுவனமாயிற்று எனக் காரணங் குறித்தது.*

நகலாதலையும வெண்பிறைய நளிரசடைமாட்டயலே
பகலாபபலிதோந தையமவவவாய பாயகலைவவவுதியே
அகலாதுறைவு மாநிலததி லயலினமையாலமரா
புகலானமநத பூமபுகலி மேவியபுணணியனே 3

சஙகோடிலஙகத தோடுபெயது காதிலொதாழகுழையன
அஙகோலவளையா ரையமவவவா யானவமவவவுதியே
செஙகோனடாவிப பலலுயிாககுஞ செயவினைமெயதெரிய
வெஙகோததருமன மேவியாணட வெஙகுருமேயவனே 4

தணிநீரமதியஞ சூடிநீடு தாஙகியதாழசடையன
பிணிநீரமடவா ரையமவவவாய பெயகலைவவவுதியே
அணிநீருலக மாகியெஙகு மாழசடலாலழுஙகத
துணிநீரபணியத தானமிதநத தோணிபுரததானே 5

3 இவவுலகத்தில் அடைக்கலததானம் வேறில்லாமை யால் அமரர்கள் வந்து அடைக்கலம் புகுந்த புகலிமேவிய புண் ணியனே! கலையைக்கவர்ந்ததேன் என்கின்றது நகல் - சிரித்தல். பகலாப்பலி - நடுவற்றபிச்சை; பகற்காலத்தியபலி என்றுமாம். ஐயம் - பிச்சை. பாய் கலை - பரந்த ஆடை அயல் இனமை யால் - (அடைக்கலம்) வேறின்மையால் புகல் - அடைககலம புகலி என்பதற்குத் தேவர்களால் அடைக்கலம் புகப்பெற்ற இடம் எனக் காரணம் விளக்கியவாறு

4 வெங்குருமேயவனே! தோடும் குழையும் காதிற்பெய்த உமையொருபாதியனாகிய உருவத்தைக்கொணடு மகளிரிடம் ஐயம்பெறாது நலங்கவர்ந்தது ஏன் என்கின்றது சங்கோடு இலஙக - சங்க குண்டலத்தோடு விளங்க அம் கோல் வளையார் - அழகிய திரண்ட வளையலையுடையவர்கள். ஐயம் வவ்வாயால் - பிச்சையை ஏற்காய். ஆல் அசை நடாவி - நடததி வெங்கோ தருமன் செங்கோல் நடாவிச் செயவினை பல்லுயிர்க்கும் மெய்தெரிய மேவி ஆண்ட வெங்குரு எனக் கூட்டுக தருமன் செங்கோல் முறைப்படி பல உயிர்கட்கும் செய்யும் ஆட்சியின் உண்மையை அறிய வெங்குரு எனப் பெயர் பெற்றது எனக் காரணம் விளக்கியது

5 உலகம் கடலுள் ஆழ்ந்தகாலத்து மிதந்த தோணிபுரத் தானே! மகளிரிடம் ஐயம் ஏற்காது உடுத்த ஆடையை வவ்விய தேன் என்கின்றது. தணிநீர் மதியம் - கீழ்ப்படிந்த தன்மையை

கவாபூமபுனலுந் தணமதியுங கமழசடைமாடடயலே
அவாபூமபலியோ டையமவவவா யானலமவவவுதியே
அவாபூணரையாக காதியாய வடனமனனனுணமணமேல
தவாபூமபதிக ளெஙகுமெஙகுந தஙகுதராயவனே 6

முலையாழகெழுவ மொநதைகொடட முனகடைமாடடயலே
நிலையாப பலிதோந தையமவவவாய நீநலமவவவுதியே
தலையாயகிடந்தவ வையமெலலாந தனனதொராணை நடாயச
சிலையானமலிநத சீரசிலமபன சிரபுரமேயவனே 7

உடைய பிறை. பிணிநீர் மடவார் - காமநோய் வாய்ப்பட்ட மாதர்கள். ஐயம் - பிச்சை பெய்கலை - உடுத்திய ஆடை. உலகம் எங்கும் அணி நீராகிக் கடலால் அழுங்க எனக் கூட்டுக. துணி நீர் பணிய - துணிவுகொண்ட தண்ணீர் கீழ்ப்படிய. தோணிபுரம் என்ற பெயரின் காரணம் விளக்கியது.

6. பூந்தராய்மேவியவனே! பலி வவ்வாயாய் அவர்கள் நலம் வவ்வுதியே என்கின்றது வவ்வாயால் நலம் வவ்வுதியே எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க பூண் அரையர்க்கு ஆதியாய அடல் மன்னன் - மன்னர்க்கெல்லாம் முதலாகிய வலிமைமிக்க திருமால் காக்கும் மன்னர்க்கு எல்லாம் தலைவன் காத்தற்றெய்வமாகிய திருமால் என்ற ஒற்றுமைபற்றி உரைக்கப்பெற்றது. "திரு வுடை மன்னரைக் காணில திருமாலைக் கண்டேன்" என்பதும் இந்த இயைபுபற்றியே. ஆதிவராகமான திருமால் இரணிய னைக் கொன்ற பழிபோகப் பூக்களைக்கொண்டு பூசிததமையால் பூந்தராய் என அழைக்கப்பெற்றது எனத் தலபபெயர்க்காரணம் கூறியவாறு.

7. சிரபுரமேயவனே! நிலையாப்பிச்சையாக ஐயம் ஏற்காது நலம் வவ்வுதியே. என்கின்றது முலை யாழ் கெழுவ - முல்லை யாழ் சுரம் ஒத்து ஒலிக்க, நிலையாப்பலி என்றது தாருகாவனதது முனிவர்களின் ஆணவத்தையடக்க ஏற்றுக்கொண்ட பிச்சையே யன்றி நிலைத்ததன்று என்பது விளக்கிற்று தலையே வடிவாய் (உடல் முதலியன இன்றி) உலகத்தையெல்லாம் தனனுணையின் நடக்கச்செய்யும் சிலம்பன் என்னும் அசுரன், ராகு என்ற பெயர் தாங்கி வழிபட்ட சிரபுரம் என விளக்கியவாறு. தேவர் களுடன் கலந்து கரவாக அமுதுண்ட சிலம்பன் என்னும் அசுரனை மோகினியான திருமால் சட்டுவததால் வெட்ட, தலை மாத்திரமான ராகு இத்தலத்தில் பூசித்தான் என்பது வரலாறு.

எருதேகொணாகென றேறியங்கை யிடுதலையேகலனாக
கருதோமடவா ரையமவவவாய கணடுயிலவவவுதியே
ஒருதோகடாவி யாரமரு ளொருபதுதோதொலையப
பொருதோவலவன மேவியாணட புறவமாபுணணியனே· 8

துவாசோகலிஙகப போாவையாருந தூயமையிலாசசமணுங
கவாசெயதுழலக கணடவணணங காரிகைவாகுழலாா
அவாபூமபலியோ டையமவவவா யானலமவவவுதியே
தவாசெயநெடுவேற சணடனாளச சணபையமாநதவனே 9

நிழலான்மலிநத கொனறைசூடி நீறுமெய்பூசிநலல
குழலாாமடவா ரையமவவவாய கோல்வளைவவவுதியே
அழலாயுலகங கவவைதீர வைநதலைநீணமுடிய
கழனாகரையன காவலாகக காழியமாநதவனே 10

8\. இதுவும் புறவமர் புண்ணியனே மாதர் துயில் வவ்வியது ஏன் என்கின்றது. ஐயம் ஏற்பார் ஊர்தியேறிச் செல்லார் ஆகவும் "எருதைக் கொணர்க" என்று ஆணையிட்டு அதில் ஏறி கருதேர் மடவார் - கருவைத்தேரும் மடவார்; காமினிகள் கருது ஏர் மடவார் எனப் பிரித்தலுமாம். ஒருதேரைச் செலுத்தி, பத்துத்தேரை வென்ற தேர்வல்லவனாகிய சிபியாண்ட புறவம் எனப் பெயர்க்காரணத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது. சிபியின் தசை எடைக்கு எடைபெற்ற தீக்கடவுளாகிய புறா அப்பாவம் போக வழிபட்ட தலமாதலின் புறவம் என்றாயிற்று என்பது வரலாறு.

9\. புறச்சமயிகள் மனந்தேராது உழலச்செய்ததுபோல மகளிர் நலத்தையும் கொண்டனையே என்கின்றது கலிங்கப் போர்வை - கலிங்கநாட்டில் நெய்தபோர்வை கவாசெய்து - மனந் திரிந்து. காரிகை - அழகு. தவர்செய் நெடுவேல் சண்டன் ஆள - துளைக்கின்ற நீண்ட வேலை ஏந்திய யமனை அடக்கி ஆள. இது மார்க்கண்டேயர்க்காக யமனை உதைத்த வரலாற்றை உட்கொண்டது.

10\. காழியமர்ந்தவனே, வளைகவர்ந்தனையே என்கின்றது. கோல் - திரட்சி. அழலாய் - வெதும்பி. கவ்வை - துன்பம். ஐந்தலை நீள்முடிய கழல் நாக அரையன் - ஐந்து தலையோடும் முடியோடும் கூடிய வீரக்கழலை அணிந்த காளிதன் என்னும் பாம்பு.

கடடாாதுழாயன ருமரையா னெனறிவாகாணபரிய
சிடடாாபலிதோந தையமவவாய செயகலேவவுதியே
நடடாா நடுவே நநதனை நலவினையாலுயாநத
கொடடாறுடுதத தணவயலசூழ கொசசையமாநதவனே 11

கடையாாகொடிநன மாடவீதிக கழுமலவூாககவுணி
நடையாாபனுவன மாலேயாக ஞானசமபநதனலல
படையாாமழுவன மேனமொழிநத பலபெயாபபததுமவலலாாக
கடையாவிலேக ளுலகிஞளு மமருலகாளபவரே 12

திருசசிற்றம்பலம்

11. திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கரிய சிட்டராயப் பலிகொளளாது கலேகொள்ளக் காரணம் ஏன் என்கின்றது. கட்டு ஆர் துழாயன் - கட்டுதல் பொருநதிய துளசிமாலேயை யுடைய திருமால். சிட்டார் - ஒழுங்கினேயுடையவர். கலே - ஆடை நட்டாறு என்பது நட்டார் என ஆயிற்று நந்தன் - பிரமன் மகனுகிய பராசரன். ஆள-மச்சகந்தியைப் பெண்டாள. (அப்பழி போம்படி) நல்வினையால் - அவன்செய்த பூசையால். கொட்டு ஆறு உடுத்த - மயிாச்சாநதுபோன்ற மணததையும், நல்லொழுக்கததையும் பொருந்தச்செய்த உடுதத கொச்சை எனக் கூட்டுக இது கொசசைவயம் என்றதன் காரணம் உணர்த்தியவாறு.

12 மேற்கூறிய கழுமலநகரின் பெயராகக் கூறிய பத்தையும் வல்லாாக்கு இவவுலகில் தீவினைபொருந்தா; தேவருலகினையும் ஆள்வர் எனப் பயன்கூறுகிறது. கடை - வாயில். கவுணி - கவுணியகோததிரதது உதித்தவா பல்பெயர்ப் பத்தும் - பததின மேலும் பலவாகிய பெயா அமரர் உலகு அமருலகாயிற்று

திருப்பூவணம்

பதிகவரலாறு :

திருப்புத்தூரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி எழுந்தருளும் பிள்ளையார், புற்றில்வாழ் அரவம்பூண்ட பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பூவணத்தைச் சேர்ந்தார். 'அறையார் புனலும்' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளினார்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 64**

திருச்சிற்றம்பலம்

அறையாாபுனலு மாமலரு மாடரவாாசடைமேல
குறையாாமதியுஞ சூடிமாதோா கூறுடையானிடமாம
முறையார்முடிசோ தெனனாசேரா சோழாகடாமவணஙகும
திறையாரொளிசோ செயமையோஙகுந தெனறிருபபூவணமே 1

மருவாாமதினமூன ரெனறவெயது மாமலையானமடநதை
ஒருபாலபாக மாகசசெயத வுமபாபிரானவனூா
கருவாாசாலி யாலைமலகிக கழனமனனாகாததளிதத
திருவானமலிந்த சேடர்வாழுந தெனறிருபபூவணமே 2

1. புனலும், ஆத்திமலரும், மதியும் சூடிய உமையொரு பாகன் இடம் பூவணம் என்கின்றது. அறை - பாறை. ஆ - ஆச்சா (ஆத்தி.) குறையார்மதி - பிறைமதி. தென்னர் - பாண்டியர். திறை - கப்பம். செம்மை - ஒழுங்கு.

2. திரிபுரம் எரித்துத் தேவியை ஒருபாகம் வைத்தவனூர் இது என்கின்றது. மருவார் - பகைவர். உம்பர்பிரான் - தேவ தேவன். கருவார் சாலி - கருக்கொண்ட நெல். திரு - செல்வம். சேடர் - பெருமையுடையவர்.

போராரமதமா வுரிவைபோாததுப பொடியணிமேனியனுயக
காராாகடலி னஞசமுணட கணணுதலவிணணவனூா
பாராாவைகைப புனலவாயபரபபிப பனமணிபொனகொழிததுச
சீராாவாரி சேரநினற தெனறிருபபூவணமே 3

கடியாரலஙகற கொனறைசூடிக காதிலொாவாாகுழையன
கொடியாாவெளளை யேறுகநத கோவணவனனிடமாம
படியாாகூடி நீடியோஙகும பலபுகழாறபரவச
செடியாாவைகை சூழநினற தெனறிருபபூவணமே 4

கூராாவாளி சிலையிறகோததுக கொடிமதில கூடடழிதத
போராாவிலலி மெலலியலாளோா பானமகிழநதானிடமாம
ஆராவனபிற றெனனாசேரா சோழாகளபோறறிசைபபத
தேராாவீதி மாடநீடுந தெனறிருபபூவணமே 5

நனறுதீதென றொனறிலாத நானமறையோனகழலே
சென‌றுபேணி யேததநினற தேவாபிரானிடமாம
குனறிலொனறி யோஙகமலகு குளிாபொழிலசூழமலாமேல
தெனறலொனறி முன்றிலாருந தெனறிருபபூவணமே 6

3. யானையை யுரித்துப்போர்த்து, பொடியணிந்து, நஞ்சுண்டு விளங்கும் கண்ணுதற் பெருமானூா இது என்கின்றது. போர் ஆர் மதமா - சண்டைசெயயும் மதயானை. உரிவை - தோல் கண் நுதல - நெற்றிக்கண்ணை யுடையவன். பார் ஆர் - பூமியிற் பொருந்திய. வாய் - வாய்க்கால் வாரி - நீர்.

4 கொன்றையணிந்து, காதில் குழைவிளங்க இடபக்கொடி ஏந்திய கோவணாண்டி இடம் இது என்கின்றது கடி - மணம் அலங்கல் - மாலை படியார் - பூமியிலுள்ள மக்கள். செடி ஆர் வைகை - புதர் நிறைந்த வைகை.

5. திரிபுரம் எரித்த வில்லாளியாய் உமையொருபாகங் கொண்டானிடம் இது என்கின்றது, சிலை - வில். கூட்டழித்த - ஒருசேர அழித்த. ஆரா அன்பில் - போதும் என்றமையாத அன்பொடு,

6. நல்லது தீது இரண்டையுங்கடந்த பெருமான், எல்லோரும் ஏத்தநின்ற பெருமான் இடம் இது என்கின்றது.

பைவாயரவ மரையிறசாததிப பாரிடமபோறறிசைபப
மெயவாய்மேசி நீறுபூசி யேறுகநதானிடமாம
கைவாழவளையாா மைநதரோடுங கலவியினுனெ நுங்கிச
செயவாரதொழிலின பாடலோவாத தெனறிருபபூவணமே 7

மாடவீதி மனனிலஙகை மனனனைமாணபழிததுக
கூடவெனறி வாளகொடுததாள கொளகையினாகிடமாம
பாடலோடு மாடலோஙகிப பனமணிபொனகொழிதது
ஓடிநீரால வைகைசூழு முயாதிருபபூவணமே 8

பொயயாவேத நாவினுனும பூமகளகாதலனும
கையாறறொழுது கழலகளபோறறக கனலெரியானவனூா
மையாாபொழிலின வணடுபாட வைகமணிகொழிததுச
செயயாாகமலந தேனருமபுந தெனறிருபபூவணமே 9

நன்றும் தீதும் வினையான் வருவன ஆதலின் வினையிலியாகிய பெருமானுக்கு அவ்விரண்டும் இல்லையாயிற்று குன்றில் ஒன்றி - மலைகளிற் பொருந்தி. முன்றில் - முன்வாயிலில்.

7. பார்புடுத்துப் பூதம்போற்ற நீறுபூசி இடபமூர்ந்தவன் இடம் இது என்கின்றது பை - படம். பாரிடம் - பூதம் கைவாழ் வளையார் - இளைய மகளிர்கள். கலவி - புணர்ச்சி. கலவிக் காலத்து நிகழ்ததும் காதற்பாட்டு நீங்காத பூவணம் என்க,

8. இராவணனை அடக்கி ஆண்டு, வரனும் அருள்செய்த மன்னர்க்கு இடம் பூவணம் என்கின்றது மாண்பு - சிறப்பு

9 அயனும் மாலும் அறிபொணுவகை அழலுருவானவனூர் இது என்கின்றது பொய்யா வேதம் - எக்காலததும் பொய்யாகாத வேதம். வேதத்தின் நித்யத்துவம் கூறியது. பொழிலில் வண்டுபாடச் செய்களிற் கமலம் தேனரும்பும் என்றது கன்று கத்தச் சுரக்கும் கறவைபோல வண்டுபாடக் கமலம் மலர்ந்து தேனசுரக்கும் என்பதாம்

அலையாாபுனலை நீததவருந தேரருமனபுசெயயா
நிலையாவணண மாயமவைதத நினமலனறனனிடமாம
மலைபோறறுனனி வெனறியோஙகு மாளிகைசூழநதயலே
சிலையாாபுரிசை பரிசுபணணுந தெனறிருபபூவணமே 10

திணணாாபுரிசை மாடமோஙகுந தெனறிருபபூவணததுப
பெணணாாமேனி யெமமிறையைப பேரியலினறமிழால
நணணாருடகக காழிமலகு ஞானசமபநதனசொனன
பணணாாபாடல பததுமவலலாா பயிலவதுவானிடையே 11

திருசசிற்றம்பலம்

10. புத்தர் சமணர் அன்புசெய்து நிலையாதவண்ணம் அவர்கட்கு மாயையைக்கூட்டிய நின்மலன் இடம் இது என் கின்றது. புனலை நீத்தவா - நீராடாதே அதனை விலக்கிய சமணர். தேரர் - புத்தர் துன்னி - நெருங்கி. சிலையார் புரிசை - மலையை ஒத்த மதில். பரிசு - அழகு

11. இந்தப் பண்ணார் பாடல் வல்லார் வானுலகிற் பயில் வார் என்கின்றது. திணை - வலிமை. நண்ணார் - பகைவர். உடக - அஞ்ச.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துத்
திருப்பல்லவனீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

திருவலம்புரத்தை வணங்கித் திருச்சாய்க்காடு செல்லத் திருவுளம்பற்றிய பிள்ளையார், வழியில பல்லவனீசசரத்தை அடைந்தார் அங்கு எழுந்தருளியுளள பன்னகப் பூணி னுரைப் பணிந்து போற்றி 'அடையார்தம் புரங்கள் மூன்றும்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 65**

திருச்சிற்றம்பலம்

அடையாாதம புரஙகணமூனறு மாரழலிலலழுநத
விடையாாமேனி யராயசீறும விததகாமேயவிடங
கடையாாமாட நீடியெஙகுங கஙகுலபுறநதடவப
படையாாபுரிசைப படடினஞசோ பலலவனீசசரமே. 1

எணணாரெயிலகண மூனறுஞசீறு மெநதைபிரானிமையோா
கணணுயுலகங காககநின்ற கணணுதனணணுமிடம
மணணாசோலைக கோலவணடு வைகலுநதேனருநதிப
பணணாசெயயும படடினததுப பலலவனீசசரமே 2

---

1. திரிபுரங்கள் தீயிலழுந்தச் சீறும் வித்தகர் இடம் பல்லவனீசசரம் என்கின்றது. அடையார் - பகைவர். விடையார் மேனியர் - இடபததில் ஆரோகணித்த திருமேனியாா கங்குல் - ஆகாயம் படை - மதிலுறுப்பு.

2. முப்புரஞ்சீறிய முதல்வன் தேவாகட்குக் கண்ணாய் உலகம்காக்கும் கண்ணுதலும் ஆவான், அவனது இடம் இது என்கின்றது எண்ணார் - பகைவர். கண்ணுதல் - சிவன். மண் - பூமி பண் ஆர் செய்யும் - பாடும்.

மஙகையஙகோா பாகமாக வாணிலவாாசடைமேற
கஙகையஙகே வாழவைதத கள்வனிருநதவிடம
பொஙகயஞசோ புணரியோத மீதுயாபொயகையினமேற
பஙகயஞசோ படடினததுப பலலவனீசசரமே 3

தாராாகொனறை பொனறயஙகச் சாததியமாாபகலம
நீராாநீறு சாநதமவைதத நினமலனமனனுமிடம
போராாவேறகண மாதாமைநதா புககிசைபாடலினுற
பாராாகினற படடினததுப பலலவனீசசரமே 4

மைசோகணட ரணடவாணா வானவருநதுதிபப
மெயசோபொடிய ரடியாரேதத மேவியிருநதவிடங
கைசோவளையாா விழைவினேடு காதனமையாறகழலே
பைசேரரவா ரலகுலாாசோ பலலவனீசசரமே 5

---

3 மங்கை ஓர்பாகத்து இருக்கவும் சடைமேற் கங்கையை யும் வைத்த களவனிடம் இது என்கிறது வாள நிலவு - ஒளி பொருந்திய நிலவு. பொங்கு அயஞ்சேர் புணரி - மிகுந்த பள்ளம் பொருந்திய கடல். அயம் - பளளம் 'அயமிழியருவி' என்னுங் கலியிலும் இப்பொருட்டாதல் தெளிக பங்கயம் - தாமரை.

4 கொன்றைசாத்திய மார்பில் நீறும் சாந்தும் சாத்திய நிமலனிடம், மாதரும் மைந்தரும் பாடலினுல் பூமிக்கண இன்பம் நுகரும் தலமாகிய இது என்கின்றது தாரார் கொன்றை - மாலையாகவேபூக்கும் கொன்றை. போரார் வேற்கண் - போரில் பொருந்திய வேல்போலும் கண்.

5. நீலகண்டரும், நீறு பூசியவருமாகிய சிவபெருமான் அடியார்கள் ஏதத அமர்ந்திருந்த இடம் இததலம் என்கின்றது. மை - விடம். மேவி - விரும்பி. கைசோ வளையாராகிய அல் குலார், ஆசையோடும் காதலோடும் கழலைச்சேரும் பல்லவனீச் சரம் எனக்கூட்டிப் பொருள் காண்க விலைழவு - பற்று. காதல் - பற்று முற்றி இன்றியமையாத தன்மையால் எழுநத விருப்புள்ளம். பை - படம்

குழலினேசை வீணைமொநதை கொடடமுழவதிரக
கழலினேசை யாரககவாடுங கடவுளிருநதவிடஞ
சுழியிலாருங கடலிலோதந தெணடிரைமொணடெறியப
பழியிலாாகள பயிலபுகாரிற பலலவனீசசரமே. 6

வெநதலாய வேநதனவேளவி வேரறசசாடிவிணணோா
வந்தெலாமுன பேணநினற மைநதனமகிழநதவிடம
மநதலாய மலலிகையும புனனைவளாகுரவின
பநதலாரும படடினததுப பலலவனீசசரமே. 7

தேரரககன மாலவரையைத தெறறியெடுககவவன
றுரரககுந திணமுடிக ளூனறியசஙகரனூர்
காரரககுங கடலகிளாநத காலமெலாமுணரப
பாரரககம பயிலபுகாரிற பலலவனீசசரமே 8

அஙகமாறும வேதநானகு மோதுமயனெடுமால
தஙகணலு நேடநினற சஙகரனறஙகுமிடம
வஙகமாரு முததமிபபி வாரகடலூடலைபபப
பஙகமிலலாா பயிலபுகாரிற பலலவனீசசரமே. 9

6. குழல் முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க ஆடுங்கடவுள் அமர்ந்த இடம் இததலம் என்கின்றது மொந்தை என்பது ஒருவகைப பறையாதலின் கொட்ட என்றார். பயில் புகார் - பழகுகின்ற காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

7. தக்கன் யாகததை அழிததுத தேவரெல்லாரும் வழிபட நின்ற இறைவனது இடம் இத்தலம் என்கின்றது. மந்தல் - மென்மை.

8. இராவணன் முடிகள்நெரியத் தாளூன்றிய சங்கரன் ஊர ‿ த்தலம் என்கின்றது. தெற்றி எடுக்க - பெயர்த்து எடுக்க. தார் அரக்கும் - மாலைகள் அழுத்துகினற, அரக்குதல் - பதிததல். கார் அரக்கும் - மேகங்கள் முகக்கும். பாரர் அக்கம் பயில் புகார் - மக்கள் உருத்திராக்கங்களைப்பயில்கின்ற காவிரிப் பூம்பட்டினம்.

9. வேதனும் நெடுமாலும் கண்ணல் தேடநின்ற பெருமான் உறையுமிடம் இது என்கின்றது கணணலும் என்ற உம்மை

உணடுடுககை யினறியேநின றூாநகவேதிரிவாா
கணடுடுககை மெயயிறபோாததாா கணடறியாதவிடந
தணடுடுககை தாளநதககை சாரநடமபயிலவாா
பணடிடுககண் டீரநலகும பலலவனீசசரமே 10

பததரேததும படடினததுப பலலவனீசசரததெம
அததனறனணை யணிகொளகாழி ஞானசமபநதனசொற
சிததஞசேரச செபபுமாநதா தீவிணைநோயிலராய
ஒததமைநத வுமபாவானி லுயாவிஜெடோஙகுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கருத்தால் தேட வேண்டியதை அவர்கள் அறியாமையால் கண்ணால்தேட, அதற்கும் வெளிப்பட்டு நின்ற இறைவன் என உயர்வைச் சிறப்பித்து நின்றது வங்கம் - கப்பல்.

10. நிறையத்தின்று ஆடையின்றியே திரியும் சமணரும், ஆடையைப் போர்த்துத் திரியும் புத்தரும் கண்டறியாத இடம் இது என்கின்றது முன்னிரண்டடியிலுள்ள உடுக்கை என்பது ஆடை என்ற பொருளிலும், மூன்றுமடியில் உள்ள உடுக்கை என்பது வாத்தியம் என்னும் பொருளிலும் வந்துளளன. இடுக்கண் - துன்பம்.

11. சம்பநதன் பல்லவனீச்சரத்துப் பல்லவனநாதரைத தோததிரிதத இப்பாடல் பத்தையும் மனம் ஊன்றிச சொல்லும் மக்கள தீவினையும் நோயும் இலராய் வானுலகில் வாழவாா என்கின்றது.

திருச்சண்பைநகர்

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 66**

திருச்சிற்றம்பலம்

பஙகமேறு மதிசோசடையாா விடையாாபலவேதம
அஙகமாறு மறைநானகவையு மானாாமீனுரும
வஙகமேவு கடலவாழபரதா மனைககேநுனைமூககின
சஙகமேறி முததமீனுரு சணபைநகராரே. 1

சூதகஞசோ கொஙகையாளோா பஙகாசுடாககமலப
போதகஞசோ புணணியனாா பூதகணநாதா
மேதகஞசோ மேகமநதண சோலையிலவிணணாாநத
சாதகஞசோ பாளைநீாசோ சணபைநகராரே 2

---

1. கூன்பிறையணிநத சடையாரும், விடையாரும், வேதம் அங்கம் ஆறுரும் சண்பைநகரார் என்கின்றது பங்கம் - கூனல்; குற்றம் என்பாரும் உளர் சிவன்சடைசேரத தகும் பிறைக்குக் குற்றமின்மை தெளிவு. வங்கம் - தோணி பரதா - செம்படவர். நுனை மூக்கின் சங்கம் - கூரிய மூக்கினையுடைய சங்குகள். கடல் வாழ் சங்கு பரதர்மனை யேறி முத்தமீனும் என்றது பிறவிக் கடலில் ஆழ்வாரும் வினைநீங்கும் காலம்வரின் சண்பைநகர் சாாந்து பேரின்பம் எய்துவர் என்று குறிப்பித்தவாறு.

2. உமையொருபாகர், செங்கமலப்போதில் வீற்றிருக்கும் புண்ணியனுர் சண்பையார் என்கின்றது. சூதகம் சேர் - சூதாடுங் காயை ஒத்த. பங்கர் - பாகததையுடையவர் சுடர் கமலப் போது அகஞ்சேர் - ஒளிவிடுகின்ற செந்தாமரையில் எழுந்தருளியுள்ள மேதகம் - மேன்மை விணணுர்ந்த - மேகநீரையுண்ட. சாதகம் - சாதகப்புள். பாளை நீர்சோ - தென்னை கமுகு முதலியவற்றின் பாளைகளில் தேன்சேர்ந்த.

மகரத்தாடு கொடியோனுடலம பொடிசெயதவனுடைய
நிகரொபபிலலாத தேவிககருளசெய நீலகணடனூா
பகரததாரா வனனமபகனறில பாதமபணிநதேததத
தகரபபுனனை தாழைபபொழிலசோ சணபைநகராரே. 3

மொய்வலலசுரா தேவாகடைநத முழுநஞ்சதுவுணட
தெயவாசெயய வுருவாகரிய கணடாதிகழசுததிக
கையாகடடங கததாகரியி னுரியாகாதலாற
சைவாபாசு பதாகளவணஙகுஞ சணபைநகராரே. 4

கலமாாகடலுள் விடமுணடமராக கமுதமருளசெயத்
குலமாாகயிலைக குனறதுடைய கொலலையெருதேறி
நலமார்வெளளை நாளிகேரம விரியா நறுமபாளை
சலமாாகரியின மருபபுக்காடடுஞ சணபைநகராரே 5

---

3. மன்மதனை எரிதது, அவன் மனைவியாகிய இரதிக்கு அருள செய்தவன சண்பையான் என்கின்றது மகரதது ஆடு கொடியோன் - மகரமீன் எழுதிய வெற்றிபொருந்திய கொடியுடையோன். நிகர் ஒப்பு ஒருபொருட் பன்மொழி தேவி என்றது இரதியை. அவளுக்குமட்டும் மனமதனை எழுப்பித தந்ததை உணர்த்துவது தாரா - சிறுநாரை பகன்றில் - அன்றில். தகரப்புன்னை - தகரமும் புன்னையும்.

4. நஞ்சமுது செய்த தெய்வர், செய்யர், கண்டங்கரியர், சுத்திக்கையர், மழுப்படையர் சண்பைநகரார் என அடையாளம் அறிவிக்கின்றது கட்டங்கம் - கததி சுததி - மழு

5. தான் நஞ்சுண்டு அமரர்க்கு அமுதம் அருள் செய்தவர் சண்பையார் என்கின்றது கொல்லை எருது - முல்லை நிலதது இடபம் நாளிகேரம் - தென்னை. நாளிகேரம் வெள்ளை விரியா நறும்பாளை கரியின் மருப்புக்காட்டும் எனக்கூட்டுக கரியின் மருப்பு - யானைக்கொம்பு. சலம் - வஞ்சனை யானைக்கபடம் என்பது வழக்காதலின் சலமார் யானை என்றார்.

மாகரஞசே ரததியினரேல போாததுமெய்மமாலான
சூகரஞசே ரெபிறுபூணட சோதியனமேதகக
ஆகரஞசே ரிபபிமுததை யநதணவயலுககே
சாகரஞசோ திரைகளுநதுஞ சணபைநகராரே 6

* * * * 7

இருளைபபுரையு நிறததிலரககன றணையீடழிவிதது
அருளைசசெயயு மமமானேரா ரநதணைகநதததின
மருளைசசுருமபு பாடியளககா வரையாாதிரைககையா ற
றரளததோடு பவளமீனுஞ சணபைநகராரே 8

மணடானமுழுது முணடமாலு மலாமிசைமேலயனும
எணடானறியா வணண நினற விறைவனமறையோதி
தணடாகுவளைக களளருநதித தாமரைததாதினமேற
பணடானகொணடு வணடுபாடுஞ சணபைநகராரே 9

---

6. யானைததோலைப் போர்த்துப் பன்றிக் கொம்பை அணிந்த சோதியான் சண்பையான் என்கின்றது. மா கரம் - பெரிய கை. அத்தி - யானை. சூகரம் - பன்றி. ஆகரம் - கடல். திரைகள் முத்தை வயலுக்கே உந்தும் சண்பை என்க.

8. இராவணனை ஈடழித்து, ஈடேற்றும் அம்மான் இவர் என்கின்றது ஈடு - பெருமை. ஏரார் - அழகிய மருளைச் சுரும்பு பாடி - மருள் என்னும் பண்ணை வண்டு பாடி. அளக்கர் - கடல். வரை ஆர் திரை - மலையையொத்த அலை தரளம் - முத்து.

9 மண்ணுண்ட மாலும் மலரோனும் அறியாவண்ணம் நின்ற இறையோன் சண்பைநகரார் என்கின்றது. எண் தான் அறியா - எள்ளளவும் அறியாத வண்டு குவளைத் தேனை அருந்தித் தாமரையின் மகரந்தத்தை உண்டு பாடும் சண்பைநகர் என்க.

போதியாரும் பிண்டியாரும புகழலசொனனலும
நீதியாகக கொணடருளு நிமலனிருநானகின
மாதிசிததா மாமறையின மனனியதொன னூலா
சாதிகீத வாததமானா சண்பைநகராரே . 10

வநதியோடு பூசையலலாப போழுதினமறைபேசிச
சநதிபோதிற சமாதிசெயயுஞ சணபைநகாமேய
அநதிவணணன றனனையழகாா ஞானசமபநதனசொற
சிநதைசெயது பாடவலலாா சிவகதிசோவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. புறச்சமயிகள் இகழ்ந்து பேசினலும் அவற்றைப் புகழாகக் கொண்டருளும் சண்பைநகரார் இவர் என்கின்றது. போதியார் - புத்தர். பிண்டியார் - சமணர். மாதி சித்தர் - அணிமாதி சித்திகளை உடையவர். சாதி கீத வர்த்த மானர் - சகாரம் முதலாகப் பாடப்படுகின்ற பாட்டில் நிலைத்திருப்பவர்.

11. சண்பைநகர்ச் சிவபெருமானைப் பற்றிச்சொன்ன ஞானசம்பந்தனது சொல்லைத் தியானத்தோடு பாடவல்லார்கள் சிவகதிசேர்வர் என்கின்றது. வந்தி - வந்திக்கத்தக்கவளாகிய உமாதேவி. மறை - இரகசியம். சந்தி - காலை மாலை இறைவன் பூசைக்காலமல்லாத காலங்களில் அம்மையோடு, வேதவிசாரணை செய்து சந்தியாகாலங்களில் சமாதி செய்கின்ருர் என்ற அநுபவம் அறிவிக்கப்படுகிறது.

திருப்பழனம்

பதிகவரலாறு :

திருவடகுரங்காடுதுறையில் வாலியார் வழிபட்ட அருமையை யமைத்துப் பாடிப்பரவி, பிற தலங்களையும் வழிபட எழுந்தருளிய காழிவேந்தர், முத்தலைச் சூலம் ஏந்திய முதல்வர் எழுந்தருளிய திருப்பழனத்தைச் சேர்ந்தார். கோயிலைக் குறுகி உருகிய மனத்துடன் திருப்பழனநாதரை வணங்கி 'வேத மோதி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார் இதனை 'விழைசொற் பதிகம்' என விசேடிப்பர் சேக்கிழார் பெருமானார்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 67**

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதமோதி வெண்ணூலபூண்டு வெள்ளையெருதேறிப
பூதஞ்சூழப பொலியவருவார புலியினுரிதோலார
நாதாவெனவு நககாவெனவு நமபாவெனநினறு
பாதநதொழுவார பாவந்தீரபபார பழனநகராரே 1

கணமேறகணணுஞ சடைமேறபிறையு முடையார்காலனைப
புணணுறுதிர மெதிராரேுடப பொனறபபுறந்தாளால
எணணுதுதைதத வெநதைபெருமா னிமவானமகளோடும
பணணாகளிவண டறைபூஞசோலைப பழனநகராரே 2

1. நாதா நக்கா எனத் தோத்திரிப்பவர்களின் பாவந்தீர்ப்பவர் பழனநகரார் என்கின்றது. நக்கன் - நிர்வாணி. நம்பன் - நம்பப்படததக்கவன்.

2. காலனை இரத்த ஆறு பெருக்கெடுத்தோடப் புறந்தாளால் உதைத்த பெருமான் பழனநகரார் என்கின்றது. இதுவும் ஆபத்சகாயர் என்ற இத்தலத்திறைவனுக்கேற்ற செயலாதல் அறிக. கண்மேல் கண் - நெற்றிக்கண். புண்ணூர் உதிரம் - புண்ணை வழியாகக்கொண்டு வெளிப்படுகின்ற இரத்தம். பொன்ற - இறக்க. எண்ணது - அவனை ஒரு பொருளாக மனத்து எண்ணாது.

பிறையுமபுனலுஞ சடைமேலுடையா பறைபோலவிழிகடபேய
உறையுமயான மிடமாவுடையா ருலகாதலைமகன
அறையுமலாகொண டடியாாபரவி யாடலபாடலசெய
பறையுஞசஙகும பலியுமோவாப பழனநகராரே 3

உரமனனுயாகோட டுலறுகூகை யலறுமயானததில்
இரவிறபூதம பாடவாடி யெழிலாரலாமேலைப
பிரமனறலையி னறவமேறற பெமமானெமையாளும
பரமனபகவன பரமேச்சுவரன பழனநகராரே. 4

குலவெஞசிலையான மதினமூனறெரிதத கொலலேறுடையணணல
கலவமயிலுங குயிலுமபயிலுங கடலபோறகாவேரி
நலமஞசுடைய நறுமாஙகனிகள குதிகொணடெதிருநதிப
பலவீனகனிக டிரைமுனசோககும பழனநகராரே 5

3. கங்கையும் பிறையும் சூடியவர், மயானத்துறைபவர் பழனத்தார் என்கின்றது. அறையும் - ஒலிக்கின்ற. அடியார் பரவி, பாடல்செய் ஓவாப் பழனம் எனக் கூட்டுக.

4 மயானத்துப் பூதம் பாட, நள்ளிருளில் நட்டமாடுபவர் இந்நாதர் என்கின்றது. உரம் - வலிமை. உலறு கோட்டு - வற்றிய கிளைகளில். கூகை - கோட்டான். அலர் மேலைப பிரமன் - தாமரைமலர்மேல் உள்ள பிரமன். நறவம் - தேன்; என்றது உணவு என்னும் பொதுமையில் நின்றது. பரமன் - உயர்ந்தவற்றிற்கெல்லாம் உயர்ந்தவன். பகவன் - ஆறு குணங்களை உடையவன்.

5. வில்லால் திரிபுரமெரித்த சிவன் பழனத்தான் என்கின்றது. பின்னிரண்டடிகளில் கடல்போன்ற காவிரியின் அலைகள், மாங்கனிகளையும் பலாக்கனிகளையும் எதிர் உந்திச் சேர்க்கும் பழனம் என வளங் கூறப்பெற்றுள்ளது. கடல்போற் காவேரி என்றது வற்ருமையும் பரப்பும்பற்றி. கலவம் - தோகை.

வீணைகுரலும் விளிச்சங்கொலியும் விழவினொலியோவா
மூணைததலைகொண டடியாரேததப பொடியாமதிளெயதா
ஈணைபபடுகி லிலையாரதெங்கிற குலையாரவாழையின
பாணைககமுகின பழமவீழ்சோலைப பழனநகராரே 6

பொயயாமொழியா முறையாலேததிப புகழவாதிருமேனி
செயயாகரிய மிடறறாவெண ணூல சோநதவகலததார்
கையாடவினா புனலானமலகு சடைமேறபிறையோடும
பையாடரவ முடனேவைததா பழனநகராரே 7

மஞசோஙகுயர முடையானமலையை மாறுயெடுததானரூளா
அஞசோடஞசு மாறுநானகு மடரவூனறினா
நஞசாாசுடலைப பொடிநீறணிநத நமபானவமபாரும
பைநதாமரைகள கழனிசூழநத பழனநகராரே 8

கடியாாகொனறைச சுருமபினமாலை கமழபுனசடையாாவிண
முடியாபபடிமூ வடியாலுலக முழுதுந்தாவிய
நெடியானீடா மரைமேலயனு நேடிககாணாத
படியாாபொடியா டகலமுடையாா பழனநகராரே. 9

6. கையில் கபாலங்கொண்டு அடியார்கள் வழிபடநின்ற இறைவன் இந்நகரார் என்கின்றது வீணைக் குரல் - அழைக்கும் குரல். மூணைத் தலை கொண்டு - மூளையோடுகூடிய பிரமகபாலத் தைக் கொண்டு. ஈணைப் படுகு - உலராத சேற்றோடு கூடிய ஆற்றுப்படுகை. படுகையில் தென்னை, வாழை, கமுகு இவற்றின் பழம் விழுகின்ற பழனம் என வளங்கூறியது.

7. உண்மை அடியார்களால் வணங்கி வாழ்த்தப்படுமவர் பழனத்தார் என்கின்றது. பொய்யாமொழியார் - உண்மையே பேசும் அடியார்கள். மிடற்றார் - கழுத்தினையுடையவர் அகலத் தார் - மார்பினை உடையவர். பை - படம்.

8. இராவணனது இருபது தோள்களும் வருந்த ஊன்றி யவர் இவர் என்கின்றது மஞ்சோங்கு உயரம் உடையான் - ஆகாயம் அளாவிய உயரம் உடையவன். மாறாய் - விரோதித்து. அஞ்சோடு அஞ்சும் ஆறும் நான்கும் - இருபது. அடர - நெருங்க

9. உலகத்தை மூவடியால் அளந்த திருமாலும் அயனும் தேடிக்கண்டுபிடிக்கமுடியாத திருநீற்றழகர் இவர் என்கின்றது.

கணடானகழுவா முனனேயோடிக் கலவைககஞசியை
உணடாஙகவாக ஞரைககுஞசிறுசொல லோராராபாராடட
வணடாமரையின மலாமேனறவ மதுவாயமிகவுணடு
பணடானகெழும வணடியாழசெயயும பழனநகராரே. 10

வேயமுத்தோஙகி விரைமுனபரககும வேணுபுரநதனனுள
நாவுயததணைய திறலானமிகக ஞானசமபநதன
பேசறகினிய பாடலபயிலும பெருமானபழனததை
வாயிறபொலிநத மாலைபததும வலலாரநலலாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கடி - மணம். சுரும்பு - வண்டு. விண்முடியாப்படி - விண்ணை முடிவாகக் கொண்ட பூமி. நெடியான் - திருவிக்கிரமனுகிய திருமால். நேடி - தேடி. காணுதபடி ஆர் பொடி ஆடு அகல முடையார் எனப் பிரித்து அவர்கள் காணுதவண்ணம் நிறைந்த திருநீற்ருேடு அளாவிய மார்பை உடையவர் எனப் பொருள் காண்க.

10 கண்ணைக்கூடக் கழுவாது கஞ்சிகுடிக்கும் புறச்சமயிகளுடைய சிறுசொல்லை ஓராத அடியார்கள் பாராட்ட இருப்பவன் பழனத்தான் என்கின்றது கலவைக்கஞ்சி - கலந்த கஞ்சி. வண்டு நறவமது உண்டு பண்கெழும யாழ்செய்யும் பழனம் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

11. பேசற்கு இனிய இப்பாடல் பத்தையும் வல்லார் நல்லார் என்கின்றது வேய் முத்து - மூங்கில் தோன்றிய முத்து. விரை - மணம்.

திருக்கயிலாயம்

பதிகவரலாறு :

திருக்காளத்தியைத் தொழுது பாடிய காழிப்பிள்ளையார், அதற்கு அப்பால் வடக்கிலும் மேற்கிலும் தமிழ் வழங்கும் நாடின்மையால், காளத்தியிலிருந்தபடியே தேவர் வழிபாடு செய்யும் திருக்கயிலையை நினைந்து 'பொடிகொள் உருவர்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 68**

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடிகொளுருவர் புலியினதளா புரிநூறிகழமாாபில்
கடிகொளகொனறை கலநதநீறறா கறைசோகணடததா
இடியகுரலா லிரியுமடஙக ரொடஙகுமுனைசசாரல
கடியவிடைமேற கொடியொனறுடையாா கயிலைமலையாரே. 1

புரிகொளசடைய ரடியாாககெளியாா கிளிசோமொழிமஙகை
தெரியவுருவில வைததுகநத தேவாபெருமானாா
பரியகளிறறை யரவுவிழுஙகி மழுஙகவிருளகூாநத
கரியமிடறறா செயயமேனிக கயிலைமலையாரே 2

---

1. கயிலைநாதனின் திருமேனிப்பூசசு, உடை, ஆடை, அணி, ஊர்தி முதலியவற்றைக் கூறுகின்றது. பொடி - விபூதி. அதள் - தோல். பொடிகொள் உருவர் என்றது திருமேனி முழுதும் பூசப்பட்டதைக் குறித்தது. நீற்றர் என்பது மார்பில் அணிந்ததைக் குறித்தது. கறை - விடம். இடிய குரலால் - இடிக்குரலால். இரியும் - அஞ்சி இரங்குகின்ற. மடங்கல் - சிங்கம். கடிய விடை - வேகமான இடபம்.

2. இதுவும் அது கிளிசேர் மொழி மங்கை - கிளியை யொத்த மொழியினை உடைய உமாதேவி. தெரிய - விளங்க. பரியகளிற்றை அரவு விழுங்கி மழுங்க இருள்கூர்ந்த கயிலை - பெரிய யானையை மலைப்பாம்பு விழுங்கி மறைய இருள்மிகுந்த கயிலை.

மாவினுரிவை மஙகைவெருவ மூடிமுடிதன்மேல
மேவுமதியு நதியுமவைதத விறைவாகழலுனனும
தேவாதேவா திரிசூலததா திரஙகனமுகவனசோ
காவுமபொழிலுங கடுங்கறசுனைசூழ கயிலைமலையாரே. 3

முந்நீர்சூழநத நஞசமுணட முதலவாமதனனறன
தெனனீருருவ மழியததிருககண சிவநதநுதலினா
மனனீரமடுவும படுகலலறையி னுழுவைசினங்கொணடு
கனனீரவரைமே லிரைமுனறேடுங கயிலைமலையாரே 4

ஒனறுமபலவு மாயவேடத தொருவாகழலசோவா
நனறுநினைநது நாடறதரியா கூடிததிரணடெங்கும
தெனறியிருளிற றிகைததகரிதண சாரனெறியோடிக
கனறுமபிடியு மடிவாரஞசோ கயிலைமலையாரே. 5

தாதாகொன்றை தயஙகுமுடியா முயங்குமடவாளைப
போதாரபாக மாகவைதத புனிதாபனிமலகும
மூதாருலகின முனிவருடனு யறநானகருளசெயத
காதாகுழையா வேதததிரளா கயிலைமலையாரே 6

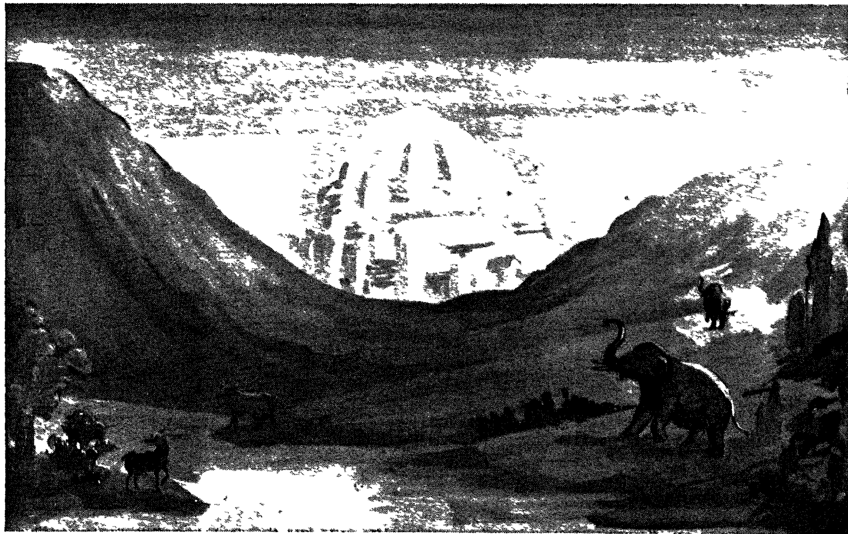
3 இதுவும் அது. மங்கை வெருவ மாவின் உரிவை மூடி - உமாதேவியார அஞ்ச யானைததோலைப் போரததது. கழல் உன்னும் - திருவடியைத் தியானிக்கின்ற. திரங்கல் முகவன் - குரங்குகள்.

4. தென் நீர் உருவம் - அழகிய நீர்மையோடு கூடிய வடிவம் சிவந்த - கோபததாற் சிவந்த. மன்னீர் மடு - நிலைபெற்ற நீரினையுடைய சுனை, கல்லறை - குகை உழுவை - புலி

5. ஒன்றும் பலவும் ஆய வேடத்தார் - ஒன்றாயும் விரிந்து பலவாகிம் ஆகிய வேடத்தை உடையவர். கழல் சேர்வார் - திருவடியைத தியானிப்பவர்கள். நன்று நினைந்து - பேரின்பத்தை விரும்பி தென்றி - சிதறி. திகைத்த யானை மலைச் சாரல் வழியாக ஓடி, கன்றும் பிடியுமாக அடிவாரததுச் சேரும் கயிலை என இயற்கை எடுத்துக்காட்டப்பெறுகிறது.

6. தாது - மகரந்தம். போதார் பாகம் - மெல்லிய இடப் பாகம். உலகின் மூதார் முனிவர் - உலகத்தில் மிக வயது முதிர்ந்த முனிவராகிய சனகாதியர்.

கயிலாயத்தில் :

"கரி தண்சாரல் நெறியோடிக் கன்றும் பிடியும் அடிவாரம்சேர் கயிலாயம்."

திருக்கற்குடி மாமலை.

—பக்கம் - 204

தொடுததாாபுரமூன றெரியசசிலேமே லெரியோணபகழியாா
எடுததானறிரடோண முடிகளபதது மிடியவிரலவைததாா
கொடுததாாபடைகள கொணடாாராளாக குறுகிவருங்கூறறைாக
கடுத்தாஙகவனேக கழலாலுதைததாா கயிலேமலேயாரே. 8

ஊணுபபலிகொண டுலகிலேறறு ரிலகுமணிநாகம
பூணுாரா மாகபபூணடாா புகழுமிருவாதாம
பேணுவோடி நேடவெஙகும பிறஙகுமெரியாகிக
காணுவணண முயர்நதாாபோலுங கயிலேமலேயாரே 9

விருதுபகரும வெஞசொறசமணா வஞசசசாககியா
பொருதுபகரு மொழியைககொளளாா புகழவாககணியராய
எருதொனறுகைததிங கிடுவாாதமபா லிரநதுணடிகழவாாகள
கருதுமவணண முடையாாபோலுங கயிலேமலேயாரே 10

போரராாகடலிற புனலசூழகாழிப புகழாாசமபநதன்
காராாமேகங குடிகொளசாரற கயிலேமலேயாாமேல
தேராவுரைதத செஞசொனமாலே செபபுமடியாாமேல
வாராபிணிகள வானேருலகின மருவுமனததாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8. இராவணனே அடக்கி, வாள் கொடுததாண்டாா என்ற வரலாறு காட்டப்படுகிறது. எரிய, சிலேமேல், ஓணபகழியார் தொடுத்தார் எனக்கூட்டுக. படை - வாள். ஆளாக்கொண் டார் - அடிமையாக ஆட்கொண்டார். கடுதது - கோபித்து.

9. உலகில் பலி ஊணுக்கொண்டு ஏற்றுர் எனக்கூட்டுக. பூண் நாண் ஆரமாக - பூணத்தகும் மாலேயாக இருவர் - பிரம விஷ்ணுக்கள்.

10 விருது - பட்டங்கள். பொருது - மோதுதல் காரணமாக. எருது ஒன்று உகைத்து - ஒரு இடபத்தில் ஏறிசசெலுத்தி.

11. கயிலேமலேயாரைச் சொன்ன செஞ்சொல் மாலே வல்லார்மேல் பிணிகள் வாரா; வானேர் உலகத்தில் மருவுவர் என்கின்றது. தேரா - தெளிந்து.

திருவண்ணாமலை

பதிகவரலாறு :

திரு அறையணிநல்லூரை வழிபட்ட புகலிப் பிள்ளையார் தேவரும முனிவரும் வணங்கும் திருவணணாமலையை அன்பர் கள் காட்டக் கண்டார் அண்ணாமலை, சிவனுருவாகக் காட்சி வழங்குதலும், தமது கணகளால அக்காடசியைப் பருகி, பெருமானை வழிபடடு இப்பதிகததைப் பாடினார்கள்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 69**

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார்மலாகொண டடியாாதொழுவாா புகழுவாாவானோகள
மூவாாபுரஙக ளெரிததவனறு மூவாககருளசெயதாா
தூமாமழைநின றதிரவெருவித தொறுவினனிரையோடும
ஆமாமபிணவந தணையுஞசார லணணாமலையாரே 1

மஞசைபபோழநத மதியஞசூடும வானோபெருமானாா
நஞசைககணடத தடககுமதுவு நனமைபபொருளபோலும
வெஞசொறபேசும வேடாமடவா ரிதணமதுவேறி
அஞசொறகிளிக ளாயோவெனனு மணணாமலையாரே 2

1 அடியார்கள் மலர்கொண்டு அடிவணங்குவார்கள், தேவர்கள தோத்திரிப்பார்கள, இஙஙனமாகத் திரிபுரம் எரிதத பெருமான் அண்ணாமலையாா ஆவர் என்கின்றது பூ ஆர் மலா - போதும் விரிந்த பூவும் மூவார் - அழியாதவர்கள. மூவா - திரிபுராதிகள் தொறுவின் நிரையோடும் - மந்தை வரிசை யோடும். ஆமாம் பிணை - காட்டுப்பசுக்கள்.

2 அண்ணாமலையாராகிய பிறை சூடிய பெருமான் நஞ்சை யுண்டதும் நன்மைகருதியேயாம் என்கினறது. மஞசு - மேகம், வெஞ்சொல் பேசும் வேடர் - பிடி எறி குதது கொல்லு என்ற கொடிய சொற்களையே பேசுகிற வேடாகள மடவார - வேட்டு வத்தி இதணம் - பரண். ஆயோ என்பது கிளி ஓட்டும் ஒலிக் குறிப்பு.

ஞானததிரளாய நினறபெருமா னலலவடியார்மேல்
ஊனததிரளை நீககுமதுவு முணமைபபொருளபோலும
ஏனததிரளோ டினமானகரடி யிழியுமிரவினகண
ஆனைததிரளவந தணையுஞசார லணணாமலையாரே. 3

இழைததவிடையா ளுமையாளபங்க ரிமையோர்பெருமானார்
தழைததசடையார விடையொனறேறித தரியாரபுரமெயதார
பிழைததபிடியைக காணாதோடிப பெருங்கைமதவேழம
அழைததுததிரிநதங குறங்குஞசார லணணாமலையாரே 4

உருவிறறிகழு முமையாளபங்க ரிமையோர்பெருமானார
செருவிலலொருகால வளையவூனறிச செநதீயெழுவிததார
பருவிறகுறவர புனததிறகுவிதத பருமாமணிமுததம
அருவிததிரளோ டிழியுஞசார லணணாமலையாரே 5

3 ஞானப்பிழம்பாய் நிற்கும் அண்ணாமலையார் நல்ல அடியார்மேல் வருங் குற்றங்களை நீக்குவதும் உண்மையே போலும் என்கின்றது. திரள் - பிழம்பு. ஊனத்திரள் - குறைகளின் குவியல்; உடம்பு என்றுமாம். உண்மைப்பொருள் - சத்தியம். போலும் என்பது ஒப்பில் போலி. ஏனத்திரள் - பன்றிக்கூட்டம். ஆனை - யானை.

4 உமைபங்கர், தேவதேவர், தாழ்சடையார், விடையேறி, திரிபுரம் எய்தவர் இவர் என்கின்றது. இழைத்த - நூலிழையின் தன்மையை யுடைய, தரியார் - பகைவர். பிழைத்த - தவறிய. பெரிய களிறு தன்னை விட்டுப்பிரிந்த பெண்யானையைக் காணாமல் அழைத்துச் சுற்றி அலுத்துப்போய் உறங்கும் சாரல் என மலையியற்கை கூறியவாறு.

5 ஒரே உருவில் விளங்கும் உமையொருபாகர், வில் வளைத்துத் திரிபுரத்தைச் செந்தீயாட்டியவர் இவர் என்கிறது. செரு - போர். வில் ஒருகால் வளைய ஊன்றி - வில்லினது ஒரு தலையை வளைவதற்காகக் காலிற் பெருவிரலால் ஊன்றி. பரு வில் குறவர் - பருத்த வில்லையுடைய குறவர்கள். குறவர் குவித்த முத்தங்கள் அருவியோடு இழியும் சாரல் அண்ணாமலை என்க.

எணைததோருழி யடியாரேதத விமையோாபெருமானா
நிணைததுததொழுவாா பாவநதீாககு நிமலருறைகோயில
கணைததமேதி காணுதாயன கைமமேறகுழலூத
அணைததுஞசெனறு திரளுஞசார லணணாமலையாரே

வநதிததிருககு மடியாாதஙகள வருமேலவிணையோடு
பநதிததிருநத பாவநதீாககும பரமனுறைகோயில
முநதியெழுநத முழவினோசை முதுகலவரைகணமேல
அநதிபபிறைவந தணையுஞசார லணணாமலையாரே

மறநதானகருதி வலியைநிணைநது மாருயெடுததானறோள
நிறநதானமுரிய நெரியவூனறி நிறையவருளசெயதாா
திறநதானகாடடி யருளாயெனறு தேவரவாவேணட
அறநதானகாடடி யருளிசசெயதா ரணணாமலையாரே

6. நினைத்துத் தொழுவார் பாவந்தீர்க்கும் நிமலர் உறை கோயில் அண்ணாமலையார என்கின்றது. எணைத்து ஓர் ஊழி - எத்தகையதோர் ஊழியிலும். கணைதத - ஒலித்த. மேதிகளைக் காணுத ஆயன் குழலூத அவைகளெல்லாம் திரளும் சாரல் என்க. மேதி - எருமை.

7. தொழும் அடியார்களின் ஆகாமிய சஞ்சித வினைகளைத் தீர்க்கும் பரமன் உறை கோயில் அண்ணாமலை என்கின்றது. வந்தித்து இருக்கும் - வழிபட்டுச் சோகம் பாவனையில் இருக்கும் பந்தித் திருந்த ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்திருந்த. பெரிய பாறைகளில் அந்திப் பிறை அணையும் சாரல் என்பது அண்ணாமலையே பிறை சூடிய பெருமானுகக் காட்சியளிப்பதைக் கருதி

8. இலங்கை மன்னனது தோள் நெரிய, விரல் ஊன்றிய இறைவன் அண்ணாமலையான் எனகிறது மறம் - வீரம். நிறம் - மார்பு. தேவர் திறங்காட்டியருளாய் என்று வேண்ட, அறங் காட்டி அருள் செய்தார் எனமுடிக்க.

தேடிககாணா திருமாலபிரமன றேவாபெருமானை
முடியோஙகி முதுவேயுகுதத முததமபலகொணடு
கூடிககுறவா மடவாாகுவிததுக கொளளவமமினென
றாடிபபாடி யளககுஞசார லணணாமலையாரே 9

தட்டையிடுககித தலையைபபறிததுச சமணே நினறுணணும
பிடடாசொலலுக கொளளவேணடா பேணிததொழுமினகள
வடடமுலையா ளுமையாளபஙகா மனனியுறைகோயில
அடடமாளித திரளவநதணையு மணணாமலையாரே 10

அலலாடரவ மியஙகுஞசார லணணாமலையாரை
நலலாாபரவப படுவானகாழி ஞானசமபநதன
சொலலானமலிநத பாடலான பததுமிவைகறறு
வலலாரெலலாம வானோாவணஙக மனனிவாழவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. மாலும் அயனும் பெருமானைத் தேடிக் கா(குறத்தியர் மூங்கில் முத்துக்களைக் குவித்து, வாங்கிக்கொள்ள வாருங்கள் என்றழைக்கும் அண்ணாமலை என்கின்றது. வேய் உகுத்த முததம் - மூங்கிலில் பிறந்த முத்துக்கள்.

10 சமணர் புத்தர் சொல்லைக் கேளாதே, இறைவனைத் தொழுங்கள், அவ்விறைவன் உறையுங் கோயில் அண்ணாமலை யாகும் என்கின்றது. தட்டு - தடுக்கு. பிட்டர் - பித்தர்கள். அட்டம் - பக்கம்.

11. அண்ணாமலையாரை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இப் பாடல் வல்லார் தேவர் வணங்க வாழ்வார்கள் என்கின்றது, அல் - இரவு. மன்னி - நிலைபெற்று.

திருவிங்கோய்மலை

பதிகவரலாறு :

திருப்பைஞ்ஞீலியை வணங்கி மணபரவுந் தமிழ் மாலை களைப்பாடிப் பிறதலங்களையும் வழிபட எண்ணிய சணபை நாடர், திருவீங்கோய்மலையை அடைந்தார். அங்கு, கங்கைச சடையர் கழல்பணிந்து "வானத்துயா தண" என்னும இசைப்பதிகம பாடினர்

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 70**

திருச்சிற்றம்பலம்

வானததுயாதண மதிதோயசடைமேன மததமலாசூடித
தேனெததனமென மொழிமானவிழியா டேவிபாகமாக
கானததிரவி லெரிகொணடாடுங கடவுளுலகேதத
ஏனததிரளவந திழியுஞசார லீஙகோயமலையாரே 1

சூலபபடையொன றேநதியிரவிற சுடுகாடிடமாகக
கோலசசடைக டாழககுழலயாழ மொநதைகொடடவே
பாலொததனைய மொழியாளகாண வாடுமபரமனா
ஏலததொடுநல லிலவஙகமழு மீஙகோயமலையாரே 2

கணகொணுதலாா கறைகொணமிடறறாா கரியினுரிதோலாா
விணகொணமதிசோ சடையாாவிடையாா கொடியாாவெணணீறு
பெணகொடிருமாா பதனிறபூசும பெமமானெமையாளவாா
எணகுமரியுந திரியுஞசார லீஙகோயமலையாரே 3

---

1. பிறை, மத்தம் இவற்றைசசூடி, தேவியைப் பாகமாகக் கொண்டு, நள்ளிரவில் நடமாடும் பெருமான் ஈங்கோய் மலையார் என்கின்றது. கானம் - சுடுகாடு. ஏனத்திரள் - பன்றியின் கூட்டம்.

2. சுடுகாட்டில் குழலும் யாழும் முழவுங் கொட்ட, பாகம் பிரியாள் காண ஆடும் பெருமான் இவர் என்கின்றது. கோலசசடை - அழகியசடை. குழல், யாழ், மொந்தை கொட்ட என்றாலும், குழலை ஊத, யாழை வாசிக்க, மொந்தையைக் கொட்ட எனக் கருவிகளுக்கேற்ப பொருள்கொள்க.

3. இறைவருடைய உடையும் அணியும் பூச்சும் இவைஎன் கின்றது. நுதல் - நெற்றி. கறை - விடம். மிடறு - கழுதது. எண்கு - கரடி. அரி - சிங்கம்.

மறையினலிசையா நெறிமெனகூநதன மலையானமகளோடும
குறைவெணபிறையும புனலுநநிலவுங குளிாபுனசடைதாழப
பறையுஙகுழலுங கழலுமாாபபப படுகாடடெரியாடும
இறைவாசிறைவான டறைபூஞசார லீஙகோயமலையாரே 4

நொநதசுடலைப பொடிநீறணிவா நுதலசோகணணிறா
கநதமலாகள பலவுநநிலவு கமழபுனசடைதாழப
பநதணவிரலாள பாகமாகப படுகாடடெரியாடும
எநதமமடிகள கடிகொளசார லீஙகோயமலையாரே. 5

நீருரகல முடையாாநிரையாா கொனறையரவோடும
ஆறாசடையா ரயிலவெஙகணையா லவுணாபுரமூனறும
சீறவெரிசெய தேவாபெருமான செஙகணடலவெளளை
எறாகொடியா ருமையாளோடு மீஙகோயமலையாரே 6

வினையாயினதீாத தருளேபுரியும விகிாதனவிரிகொனறை
நனையாாமுடிமேன மதியஞசூடு நமபானலமலகு
தனையாாகமல மலாமேலுறைவான றலையோடனலேநதும
எனையாளுடையா னுமையாளோடு மீஙகோயமலையாரே. 7

4 இடுகாட்டில் மலையான் மகளோடு ஆடும் இறைவன் இவர் என்கின்றது. நெறி மென் கூந்தல் - நெறித்துச் சுருண்ட மெல்லிய கூந்தல். குறை வெண் பிறை - சாபத்தால் குறைந்த வெண்மையான பிறைச் சந்திரன். படுகாடு - சுடுகாடு. சிறை வண்டு - சிறகோடுகூடிய வண்டுகள்

5. இதுவும் அது நொந்த - பதன் அழிநத. பந்து அண் விரலாள் - பந்து அணுகும் மெல்லிய விரலை உடையாள் கடி கொள் சாரல் - தெய்வமணங்கமழும் சாரல்.

6. கொன்றை, அரவு, கங்கை இவற்றைச் சடையில் உடையவரும், திரிபுரங்களை எரிததவரும் ஈஙகோய்மலையார் என்கின்றது. அகலம் - மார்பு அயில் - கூர்மை அடல் - வலிமை.

7. வினை தீர்க்கும் விகிர்தனுய் எனனை ஆளுடையபிரான் இவர் என்கின்றது. நனை - அரும்பு தனையார் கமலம் - தலைமை பொருந்திய தாமரை.

பரககுமபெருமை யிலஙகையெனனும பதியிறபொலிவாய
அரககாககிறைவன முடியுநதோளு மணியாாவிரறறலை
நெருககியடாதது நிமலாபோறறி யெனறுநினறேதத
இரககமபுரிநதா ருமையாளோடு மீஙகோயமலையாரே 8

வரியாாபுலியி னுரிதோலுடையான மலையானமகளோடும
பிரியாதுடனு யாடலபேணும பெமமானறிருமேனி
அரியோடயனு மறியாவணண மளவிலபெருமையோ
டெரியாயநிமிாநத வெஙகளபெருமா னீஙகோயமலையாரே 9

பிணடியேனறு பெயராநிறகும பிணஙகுசமணரும
மணடைகலனுகை கொணடுதிரியு மதியிறேரரும
உணடிவயிரு ருரைகளகொளளா துமையோடுடனுகி
இணடைசசடையா னிமையோாபெருமா னீஙகோயமலையாரே 10

விழவாரொலியு முழவுமோவா வேணுபுரநதனனுள
அழலாாவணணத தடிகளருளசே ரணிகொளசமபநதன
எழிலாாசுனையும பொழிலுமபுடைசூ ழீஙகோயமலையீசன
கழலசோபாடல பததுமவலலாா கவலைகளைவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8. இராவணனை விரலால் அடர்க்க, அவன் நிமலா போற்றி என வணக்கம் செய்ய, இரக்கங்காட்டிய பெருமான் இவர் என்கின்றது பரக்கும் - பரந்த. அணி - மோதிரம்.

9. உமையொருபாதியனுய், அயனும் மாலும் அறியாமல் எரியாய் நிமிர்ந்த பெருமான் இவர் எனகின்றது. வரி - கோடு. எரியாய் - அக்கினிவடிவான அண்ணுமலையாய்.

10 சமணரும் புத்தருமாகிய இவாகளின் உரையைக் கொள்ளாத இமையோர் பெருமான் இவா என்கினறது. பிண்டி - அசோகந்தளிர். ஏன்று - தாங்கி. மண்டை - பிச்சை ஏற்கும் பாத்திரம். தேரர் - புத்தா உண்டி வயிறுர் - உண்டு பருத்த வயிற்றை உடையவர்கள். இண்டை - திருமுடியிற் சூடப்படும் வட்டமாகக் கட்டப்பெற்ற மாலை.

11. சம்பந்தன் சொன்ன ஈங்கோய்மலைப் பாடல் பத்தும் வல்லார் கவலை களைவார் என்கின்றது. வேணுபுரம் என்பது சீகாழிக்கு மறுபெயர். எழில் - அழகு.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்

பதிகவரலாறு : *29-ம் பதிகம் பார்க்க*

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 71**

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறைகொளசடையா புலியினுரியா பேழவாயநாகததா
கறைசோகணடா கபாலமேநதுங கையாகஙகாளா
மறைகொளகீதம பாடசசேடா மனையில மகிழவெயதிச
சிறைகொளவணடு தேறாநறையூாச சிததீசசரததாரே 1

பொஙகாாசடையா புனலரனலா பூதமபாடவே
தஙகாதலியுந தாமுமுடனாயத தனியோாவிடையேறிக
கொஙகாாகொனறை வனனிமததஞ சூடிகதளிாபொயகைச
செஙகாலனமும பெடையுஞசேருஞ சிததீசசரததாரே 2

முடிகொளசடையா முளைவெணமதியா மூவாமேனிமேல
பொடிகொணூலா புலியினதளா புரிபுனசடைதாழக
கடிகொளசோலை வயலசூழமடுவிற கயலாாினமபாயக
கொடிகொணமாடக குழாமாாநறையூாச சிததீசசரத தாரே 3

1 நறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தார் பிறைச்சடையா, புலித் தோலர், அரவார்த்தவா, நீலகண்டர், கபாலி, கங்காளர் என் கின்றது பேழ்வாய் - பிளந்த வாய் கஙகாளம் - முழு எலும்பு. சேடர் - பெருமையுடையவர்

2. இதுவும் அவர் புனலர், அனலர், விடையேறியவர் என்கின்றது பொங்கு - வளர்ச்சி. கொங்கு - தேன். இறைவன் தம் காதலியும் தானும் விடையேறியிருப்பதால், பொய்கைகளில் அன்னங்களும் பெடையோடு சேர்ந்திருக்கின்றன என்று, போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தை நல்கும் தன்மை விளக்கியவாறு.

3 இதுவும் அவர் சடைமுடியர், வெண்ணீற்றர், புலித் தோலர் என்கின்றது. மூவா மேனி - மூப்படையாத என்றும் இளைய திருமேனி அதளர் - தோலை உடையாக உடையவர்.

பின்றாழ்சடைமே னகுவெண்டலையர் பிரமன்றலையேந்தி
மின்றாழுருவிற் சங்கார்குழைதான் மிளிருமொருகாதர்
பொன்றாழ்கொன்றை செருந்திபுன்னை பொருந்துசெண்பகம்
சென்றார்செல்வத் திருவார்நறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே 4

நீரார்முடியர் கறைகொள்கண்டர் மறைகணிறைநாவர்
பாரார்புகழாற் பத்தர்சித்தர் பாடியாடவே
தேரார்வீதி முழவார்விழவி னொலியுந்திசைசெல்லச்
சீரார்கோலம் பொலியுநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே 5

நீண்டசடையர் நிரைகொள்கொன்றை விரைகொண்மலர்மாலை
தூண்டுசுடர்பொன் னொளிகொள்மேனிப் பவளத்தெழிலார்வந்
தீண்டுமாட மெழிலார்சோலை யிலங்குகோபுரம்
தீண்டுமதியந் திகழுநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே 6

குழலார்சடையர் கொக்கினிறகர் கோலநிறமத்தம்
தழலார்மேனித் தவளநீற்றர் சரிகோவணக்கீளர்
எழிலார்நாகம் புலியினுடைமே லிசைத்துவிடையேறிக்
கழலார்சிலம்பு புலம்பவருவார் சித்தீச்சரத்தாரே 7

4. இதுவும் அவர் தலைமாலை அணிந்தவர், கபாலி, சங்க குண்டலர் என்கின்றது சங்கு ஆர் குழை - சங்கினால் இயன்ற காதணி செருந்தி - இது இக்காலத்து செவ்வந்திப்பூ என வழங்கும். திருவார் நறையூர் - திருநறையூர்.

5 சித்தீச்சரத்தார் கங்கை முடியர், நீலகண்டர், மறை நாவர் என்கின்றது. பாரார் புகழ - உலகம் முழுவதும் வியாபித்த புகழ்.

6. இதுவும் அது. நிரை கொள் கொன்றை - சரமாகப் பூத்த கொன்றை. தூண்டு சுடர் - ஒருகாலைக்கொருகால் மிகுந்து தோன்றும் ஒளி. பவளத் தெழிலார் - பவழம்போன்ற அழகினை உடையவர்.

7. அவர் கூந்தலையும் சடையையும் உடையவர், கொக்கின் இறகை அணிந்தவர், கோவண ஆடையர் என்கின்றது. குழல் - கூந்தல். கோலம் - அழகு. தவளம் - வெண்மை. கீள் - கிழித்த ஆடை. புலம்ப - ஒலிக்க.

கரையாகடலசூ ழிலஙகைமனனன கயிலைமலைதனனை
வரையாதோளா லெடுககமுடிக ணெரிநதுமனமொனறி
உரையாகீதம பாடநலல வுலபபிலருளசெயதா
திரையாபுனலசூழ செலவநறையூாச சிததீசசரததாரே 8

நெடியான்பிரம னேடிககாணா நினைபபார் மனததாராய
அடியாரவரு மருமாமறையு மணடததமரரும
முடியாலவணஙகிக குணஙகளேததி முதலவாவருளெனனச
செடியாசெநநெற றிகழுநறையூாச சிததீசசரத்தாரே 9

நினறுணசமண ரிருநதுணடேரா நீணடபோாவையா
ஒனறுமுணரா வூமாவாயி லுரைகேடடுழலவீாகாள
கனறுணபயபபா லுணணமுலையிற கபாலமயலபொழியச
செனறுணடாாநது சேருநறையூாச சிததீசசரததாரே 10

குயிலாாகோல மாதவிகள குளிாபூஞசுரபுனனை
செயிலாாபொயகை சேருநறையூாச சிததீசசரததாரை
மயிலாாசோலை சூழநதகாழி மலகுசமபநதன
பயிலவாாகினிய பாடலவலலாா பாவநாசமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணனை அடர்த்து, அவன் சாமகானம் பாட அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது. வரையார் தோளால் - மலையையொத்த தோள்களால். உலப்பில் - வற்றாத.

9. அடியாரும் அமரரும் 'முதல்வா! அருள்' என்று தோத்தரிக்க இத்தலத்து எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்கின்றது. நெடியான் - திருமால். நேடி - தேடி. பதவிகளில் இருப்பார் தேடிக்காணாத பெருமான், தியானிப்பவர்கள் மனத்தில் இருக்கின்றார் என எளிமை கூறியவாறு. செடி - புதர்

10. ஒன்றுமறியாத புத்தர் சமணர்களின் உரைகளைக் கேட்டுழலும் மக்களே! இத்தலத்தைச் சேரும் என்கின்றது. கன்று உண்பயப்பால் உண்ண - கன்று உண்ணும் விருப்பால் உண்ண. முலையில் - முலையிலிருந்து. கபாலம் அயல் பொழிய - கறவைப் பாத்திரம் நிறைந்து வழிய. சென்று உண்டு ஆர்ந்து சேரும் - மீளவும் கன்றுபோய் உண்டு நிறைந்து சேரும் என்க.

11. இப்பாடல் பாடுவார்க்குப் பாவம் நாசம் ஆம் என்கின்றது. மாதவி - குருக்கத்தி. செயில் - வயலில். இப்பாடல் பயில்வார்க்கு இனிமையாய் இருக்குமென்று இதன் இயல்பு விளக்கியவாறு.

திருக்குடந்தைக்காரோணம்

பதிகவரலாறு :

உலகததுயிர்கள அனைததையும் உடம்பொடுகூட்டித் தோறறுவித்த அந்தணனாகிய பிரமன வழிபட்டுய்ந்த சீகாழிப் பதிச செமமலாராகிய திருஞானசம்பநதப் பிள்ளையார் சிவ புரததைத தொழுது பதிகம்பாடி, அண்மையிலுள்ள விடையேறும பெருமான் திருவடியையும் போற்றத் திருவுளங் கொண்டு, திருக்குடமூககு என்னும் கும்பகோணத் தலததை அடைநதார். அதனையுணர்ந்த அவ்வூர் அந்தணர்கள் வேத ஒலி விம்ம, மஙகள வாத்தியங்கள் முழங்க, ஊர்ப்புறத்தே வந்து எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்றார்கள. குடமூக் காலயத்தைக குறுகினார்கள பிளளையார் 'குடமூக்கை உவந் திருநத பெருமான் எமமிறை' என்று பெருகிய இசையாற் பதிகம் பாடினார்கள் பின்னர் குடந்தைக் கீழக்கோட்டம வணங்கிககொணடு குடந்தைக் காரோணம் சென்றார்கள. அங்கே கங்கை முதலாகிய புனித தீர்த்தங்கள் மாமகததில நீராடுதற்கு வரும் அக்கோயிலை வணங்கினார்கள் மன்மதனை எரிதத பெருமானது மலரடியைக கண்டார்கள் கண் களித் தார்கள் 'வாரார் கொங்கை' என்னும பண்ணார்நத திருப் பதிகம் பாடினார்கள.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 72**

திருச்சிற்றம்பலம்

வாராரகொஙகை மாதோரபாக மாகவாரசடை
நீராரகஙகை திஙகளசூடி நெறறியொறறைககண
கூராரமழுவொன றேநதியநதண குழகனகுடமூககில
காராரகணடத தெணடோளெநதை காரோணததாரே

1 குடந்தைக் காரோணத்தார் உமைபொருபாகமாக, சடையில் கங்கையையும் திங்களையும் சூடி, மழுவேந்திய குழகன் ஆவார் என்கின்றது. வார் - கச்சு குழகன் - இளமை உடையவன்.

முடியார்மன்னர் மடமான்விழியார் மூவுலகும்மேத்தும்
படியார்பவள வாயார்பலரும் பரவிப்பணிந்தேத்தக்
கொடியார்விடையார் மாடவீதிக் குடந்தைக்கிழக்காரும்
கடியார்சோலைக் கலவமயிலார் காரோணத்தாரே 2

மலையார்மங்கை பங்கரங்கை யனலர்மடலாரும்
குலையார்தெங்கு குளிர்கொள்வாழை யழகார்குடமூக்கில்
முலையாரணிபொன் முளைவெண்ணகையார் மூவாமதியினார்
கலையார்மொழியார் காதல்செய்யுங் காரோணத்தாரே 3

போதார்புனல்சேர் கந்தமுந்திப் பொலியவழகாரும்
தாதார்பொழில்சூழ்ந் தெழிலார்புறவி லந்தண்குடமூக்கில்
மாதார்மங்கை பாகமாக மனைகள்பலிதேர்வார்
காதார்குழையர் காளகண்டர் காரோணத்தாரே 4

பூவார்பொய்கை யலர்தாமரைசெங் கழுநீர்புறவெல்லாம்
தேவார்சிந்தை யந்தணாளர் சீராலடிபோற்றக்
கூவார்குயில்க ளாலுமயில்க ளின்சொற்கிளிப்பிள்ளை
காவார்பொழில்சூழ்ந் தழகார்குடந்தைக் காரோணத்தாரே 5

2. இவர் முடிமன்னர், மான்விழியார், மூவுலகேத்தும் முதல்வர் என்றது. கொடியார் விடை - கொடியில பொருந்திய இடபம் கடியார் சோலை - மணம் பொருந்திய சோலை

3. உமையொருபாகர், மழுவேந்தியவர் பிறைமதியர் இவர் என்கின்றது மடல் - மட்டை. முலையார என்பதுமுதல் கலையார் மொழியார் என்பதுவரையில் உமாதேவியைக் குறிக்குஞ் சொற்றொடர்கள். மூவா மதியினர் - இளம்பிறை போன்ற நெற்றியினை உடையவர்.

4. பலிதேர்வார், குழைக்காதர், காளகண்டர இவர் என்கின்றது. போது - தாமரைமுதலிய பூக்கள். தாது - மகரந்தம். எழில் - அழகு புறவு - காடு. மாதர் மங்கை - காதல் நிறைந்த உமாதேவி.

5. தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய பூக்களைக் கொண்டு தெய்வத்தன்மை கொண்ட அந்தணர்கள் அடிபோற்ற இருப்பவர் காரோணத்தார் என்கின்றது. பூவார்பொய்கை - கொட்டி

மூப்பூர்நலிய நெதியார்விதியாய முன்னேயனலவாளி
கோப்பார்பார்த்த னிலைகண்டருளுங் குழகர்குடமூக்கில்
தீர்ப்பா ருடலி லடுநோயவலம் வினைகணலியாமைக்
காப்பார்கால னடையாவண்ணங் காரோணத்தாரே

ஊனார்தலைகை யேந்திப்பலிதேர்ந்துழல்வார்வழக்கை
மானார்தோலார் புலியினுடையார் கரியினுரிபோர்வை
தேனார்மொழியாள் திளைத்தங்காடித் திகழுங்குடமூக்கில்
கானார்நட்ட முடையார்செல்வக் காரோணத்தாரே.

அல்லி தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் நிறைந்த பொய்கை அவற்றுள் தாமரையும் கழுநீரும் இறைவன் வழிபாட்டிற்கு ஏற்றன ஆதலின் பின்னர் விதந்து கூறப்பட்டன புறவு - முல்லை தே ஆர் சிந்தை - தெய்வத்தன்மை நிறைந்த மனம். சீரால் - இறைவன் புகழால் ஆலும் - அகவும். அந்தணாளர் அடிபோற்ற பொழில்சூழ்ந்து அழகார் காரோணத்தார் என முடிக்க.

6 திரிபுரம் எரித்தகாலத்து அம்பைக்கோப்பவரும் விசயன் நிலைகண்டு அருள செய்தவருமாகிய குழகரது குடமூக்கில் அடியார்களைக் காலன்குறுகாதவாறு காப்பவர் காரோணத்தார் என்கின்றது மூப்பு ஊர் நலிய - முதுமை ஊர்ந்து வருத்த. நெதியார் விதியாய - நியதியின்வழியே நடக்கும் நெறியாய். பார்த்தன் - அர்ச்சுனன். அடுநோய - வருத்துகின்ற நோய்கள். அவலம் - துன்பம். மூப்பு ஊர் நலிய, நெதியார் விதியாய் முன்னே கோப்பார், குழகர் குடமூக்கில், வினைகள் நலியாமை உடலில் அடுநோய் அவலம் தீர்ப்பார், காலன் அடையாவண்ணங் காப்பார் காரோணத்தார் எனக் கூட்டுக

7. கபாலம் ஏந்திப் பலி ஏற்று உழலும் இறைவன் காரோணத்தார் என்கின்றது மானார் தோலார் - மான்தோலை உடையவர். கரியின் உரிபோர்வை - யானைத்தோலால் ஆகிய போர்வையை உடையவர். திளைத்து - கூடி. தேனார் மொழியாள் என்பது இத்தலத்து அம்மையின் திருநாமம்.

வரையாதிரடோளை மதவாளரகக னெடுபபமலைசே நம
விரையாபாத நுதியாலூனற நெரிநதுசிரமபததும
உரையாகீதம பாடககேடடங கொளவாளகொடுததாரும
கரையாபொனனி சூழதண குடநதைக காரோணததாரே 8

கரியமாலுஞ செயயபூமே லயனுஙசழறிபபோய
அரியவணடந தேடிபபுகக மளககவொணகிலா
தெரியவரிய தேவாசெலவந திகழுஙகுடமூககில
கரியகணடா காலகாலா காரோணததாரே 9

நாணாமணா நலலதறியார் நாளுஙகுரததிகள
பேணாதூயமை மாசசழியாா பேசேலவரோடும
சேணாமதிதோய மாடமலந செலவநெடுவீதிக
கோணாகரமொன றுடையாாகுடநதைக காரோணததாரே 10

கருவாாபொழிலசூழந தழகாாசெலவக காரோணத்தாரைத
திருவாாசெலவ மலகுசணபைத திகழுஞசமபநதன
உருவாாசெஞசொன மாலையிவைபத துரைபபாருலகததுக
கருவாரிடுமபைப பிறபபதறுததுக கவலைகழிவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணன் கயிலையை எடுக்க, இறைவன் பெருவிரலை ஊன்ற நெரித்த சிரங்கள் பத்திலிருந்தும், சாமகானங்கேட்டு அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது. சீபாதந்தாங்குவார் இறைவனை இருகையில் அன்போடு கூப்பிடுகிறுர்கள், இவனமதத்தால் இருக்கிறுன், ஆதலால் அடக்குண்டான் என்பார் மதவாள் அரக்கன் என்று உரைததார். விரை - மணம். உரையார்கீதம் - புகழ் நிறைந்த சாம கீதம்.

9. அயனும் மாலாலும் அறியவொண்ணுத காலகாலர் குடமூக்கின் காரோணத்தார் என்கினறது. கழறி - ஒருவருக்கொருவர் இடித்துப்பேசி.

10. கோணமாகிய இருப்பிடத்தை உடையவர் இவர் என்கின்றது. குரத்திகள் - ஆரவாரத்தை உடையவர்கள. தூய்மை பேணுர் - பரிசுத்ததததைப் போற்ருதவர்கள். சேண் - ஆகாயம்.

11. குடந்தைக் காரோணத்தாரைச் சண்பை ஞானசம்சம்பந்தன் சொன்ன இம்மாலையைச் சொல்பவாகள் பிறப்பறுத்துக் கவலையிலிருந்து நீக்குவாாகள் என்கின்றது. கருவார் பொழில் - கரிய சோலை. கரு ஆர் இடும்பைப் பிறப்பு - கருப்பையில் படும் துன்பம் நிறைந்த பிறப்பு.

திருக்கானூர்

பதிகவரலாறு :

திருமழபாடியை வணங்கிப பதிகமபாடி அங்கு எழுந் தருளிய பிளளையாா திருக்கானூரரை அடைந்தார்களா 'வானூர் சோதி' என்னும இந்த வளமார் பதிகததைப்பாடி வணஙகி னூர்கள்

பண் - தககேசி

பதிகம் : **எண் 73**

திருசசிற்றம்பலம்

வானூரசோதி மனனுசெனனி வனனிபுனஙகொனறைத
தேனூரபோது தானூகஙகை திஙகளொடுசூடி
மானோநோககி கணடஙகுவபப மாலையாடுவாா
கானூாமேய கணூநெறறி யானூாசெலவரே 1

நீநதலாகா வெளளமூழகு நீளசடைதனமேலோா
ஏயநதகோணற பிறையோடரவு கொனறையெழிலாரப
போநதமெனசொ லினபமபயநத மைநதரவாபோலாம
காநதளவிமமு கானூாமேய சாநதநீறறரே 2

1. கானூர் மேவிய செல்வா, சென்னியிலே வ்ன்னி, கொன்றை, திங்கள், கங்கை சூடி அம்மைகாண ஆடுவாா என கின்றது வானூசோதி - வானிலுள்ள ஒளிப்பொருளாகிய சூரியனும் சந்திரனும் சென்னி - திருமுடி வன்னி - வன்னிப் பத்திரம். மானேர் நோக்கி - மானை ஒதத கணகளையுடைய பார்வதி. ஆன் ஊா செல்வர் - இடபததை ஊர்நத செல்வர்

2. கானூர்மேவிய செல்வர், கஙகையினையுடைய சடையின் மேல் பிறையும் கொன்றையும் பொருந்த, இன்சொல்லால் இன்பம் பயக்கும் இறைவர்போலாம் எனகின்றது. நீந்தலாகா வெள்ளம் மூழ்கும் நீள் சடை - நீந்தமுடியாதஅளவு வேகத தோடு வந்த கங்கை வெள்ளம் மூழ்கி மறைந்துபோன சடை. ஏய்ந்த - பொருந்திய. போந்த - தன்வாயினின்றும் வந்த. மென் சொல் - மெல்லிய சொற்களால்; என்றது நயந்து பின்னிற்ற

சிறையாரவண்டுந் தேனும்விம்மு செய்யமலர்க்கொன்றை
மறையார்பாட லாடலோடு மால்விடைமேல்வருவார்
இறையாரவந்தெ னில்புகுந்தென னெழினலமுங்கொண்டார்
கறையார்சோலைக் கானூர்மேய பிறையார்சடையாரே. 3

விண்ணார் திங்கட் கண்ணிவெள்ளை மாலையதுசூடித்
தண்ணாரக்கோ டாமைபூண்டு தழைபுன்சடைதாழ
எண்ணாவந்தெ னில்புகுந்தங் கெவ்வநோய்செய்தான்
கண்ணார்சோலைக் கானூர்மேய விண்ணோர்பெருமானே 4

லால் இன்பந்தந்த தலைவர் என்றவாறு இது வழிநாட் புணர்ச்சிக்கண் பிரிந்த தலைமகன் காலம் நீட்டிக்க, கவன்ற தலைவி தலைநாளில் மென்சொல்லால் இன்பம் பயந்தமை எண்ணி நைகின்ற நிலையை அறிவிக்கின்றது

3 கானூர்மேவிய பிறையார், சடையார், விடைமேல் வருவாராய் என் வீட்டில் புகுந்து என் நலத்தைக் கொண்டார் என்று தலைவி அறத்தொடு நிற்பதாக எழுந்தது. சிறை - சிறகு. மறை ஆர் பாடல் - வேதப்பாடல். மால்விடை - பெரிய இடபம். இறையார் - சிவன். எழில் நலம் என்பது எழிலும் நலமும் என உம்மைத் தொகை. கறையார் சோலை - இருள் சூழ்ந்த சோலை.

4. வீட்டில் கன்னம்வைத்துப் புகுந்த கள்வனின் அடையாளங் கூறுவார்போலத் தலைவி, இல் புகுந்து எவ்வஞ்செய்த தலைவனின் கண்ணி அணி அடையாளங்கள் இவற்றைக் கூறுகின்றாள். விண் - ஆகாயம். கண்ணி - தலைமாலை. தண் ஆர் அக்கு - குளிர்ச்சி பொருந்திய எலும்புமாலை. எண்ணாவந்து என் இல் புகுந்து எவ்வ நோய் செய்தான் - யான் அறியாமையால் எண்ணாதிருக்கச்சேயும், வலியவந்து இல்லில் புகுந்து கலந்து பிரிந்து மிக்க துன்பத்தைச்செய்தான்; என்றது ஆன்மா தலைவனைத் தானே சென்றடைதற்கும், கலத்தற்கும் பிரிதற்கும் என்றும் சுதந்திரமில்லாதன என்று அறிவித்தவாறு. கண் - இடம்.

தாாகொளகொனறைக கணணியோடுந தணமதியஞசூடி
சீாகொளபாட லாடலோடு சேடராயவநது
ஊாகடோறு மையமமேறறென னுளவெநநோயசெயதாா
காாசொளசோலைக கானூாமேய சறைககணடததாரே. 5

முளிவெளளெலுமபு நீறுநூலு மூழகுமாாபராய
எளிவநதாாபோ லையமெனறெ னிலலேபுகுநதுளளத
தெளிவுநாணுங கொணடகளவா தேறலாாபூவில
களிவணடியாழசெய கானூாமேய வொளிவெணபிறையாரே 6

மூவாவணணா முளைவெணபிறையா முறுவலசெயதிஙகே
பூவாாகொனறை புனைநதுவநதாா பொககமபலபேசிப
போவாாபோல மாலசெயதுளளம புககபுரிநூலா
தேவாாசோலைக் கானூாமேய தேவதேவரே. 7

5 பிசசை ஏற்பார்போல் வந்து என் மனததிற்குப் பெருநோய் செய்தார் என்கின்றது இதுவும் தலைவி கூற்று. தார் - மார்பின் மாலை. கண்ணி - தலையிற்சூடப்படும் மாலை. சேடர் - காதலால் தூதுசெல்லும் தோழர் உள் - மனம்.

6 இதுவும், பிச்சை என்று சொல்லிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வநது என்னுடைய தெளிவையும் நாணததையுங்கொண்ட கள்வா இவா என்கின்றது முளி - காய்ந்த எளிவந்தார்போல் - இரங்கததக்கவாபோல். உள்ளத் தெளிவும் நாணுங்கொண்ட கள்வா என்றது தன்னுடை நிறையும் நாணும் அகனறன என்பதை விளக்கியது. தேறல் - தேன்

7 இவர் வரும்போது பிறைசூடி, கொன்றைமாலையணிந்து, புன்சிரிப்புச் செய்துகொண்டேவந்தார், பல பொய்யைப் பேசிக் கொண்டே போவார்போல என் மனத்தை மயககிப் புகுந்து கொண்டார் என்கின்றது. மூவர் வண்ணா - மூப்படையாத அழகை உடையவர் முறுவல் - காமக்குறிப்புத் தோன்றும் சிரிப்பு. பொக்கம் - பொய். உளளம் புக்க புரிநூலர் என்றது. புரிநூல் அணிந்ததற்கேலாத செயல் செய்தார் என்னுங்குறிப்பு தேவு - தெய்வத்தன்மை; தேன் வார் சோலை என்றுமாம்.

தமிழினீமை பேசிததாளம வீணைபணணி நலல
முழவமொநதை மலதபாடல செயகையிடமோவாா
குமிழினமேனி தநதுகோல நீாமையதுகொணடாா
கமழுஞசோலைக கானூாமேய பவளவணணரே 8

அநதமாதி யயனுமாலு மாாகருமறிவரியான
சிநதையுளளு நாவினமேலுஞ செனனியுமனனினன
வநதெனனுளளம புகுந்துமாலை காலையாடுவான
கநதமலகு கானூாமேய வெநதைபெமமானே 9

ஆமையரவோ டேனவெணசோம பகுமாலைபூண
டாமோாசளவா வெளளாபோல வுளவெநநோயசெயதாா
ஓமவேத நானமுகனுங சோணகையாளும
சேமமாய செலவாகானூா மேயசேடரே 10

8. இவர் பல வாத்தியங்கள் முழங்கப் பாடிக்கொண்டும் இனிமையாகப் பேசிக்கொண்டும் வந்தார், வந்தவர் இடம் விட்டுப் பெயராராய் என்னுடைய அழகைக் கவர்ந்துகொண்டு குமிழம்பூ நிறத்தைக் கொடுத்துவிட்டார் என்கின்றது. தமிழின் நீர்மை - இனிமை. கோலம் - அழகு. பவளவண்ணரே என்றாள், அவர்மேனியின் நிறத்தில் ஈடுபட்டு.

9. அயனுக்கும் மாலுக்கும் அறியப்படாத இறைவன் எனது சிந்தையிலும், நாவிலும், சென்னியிலும் திகழ்கின்றான, என் மனத்திற் புகுந்து காலையும் மாலையும் உலாவுகின்றான் என்கின்றது அந்தம் ஆதி - முடிவும் முதலும்

10. எலும்பு முதலியவற்றை அணிந்து வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்போல வந்து கள்வராய் மனவேதனையைத் தந்தார் என்கின்றது. அவர்கொண்ட வேடத்திற்கும் செயலுக்கும் பொருததமில்லை என்றபடி. ஓமம் - ஆகுதி கோண் நாகணை யான் - வளைந்த பாம்பைப் படுக்கையாகக்கொணடவன் சேமம் - பாதுகாப்பு. சேடர் - கடவுள்.

கழுதுதுஞ்சுங் கங்குலாடுங் கானூராமேயானைப
பழுதினஞான சமபநதனசொற பததும்பாடியே
தொழுதுபொழுது தோததிரங்கள சொல்லிததுதிததுநின
றழுதுநககு மனபுசெயவா ரலலலறுபபாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

11. இத்தோத்திரங்களைச் சொல்லித் துதித்து ஆனந்தத்தால் அழுது சிரித்து நிற்பவர்கள் துன்பம் அறுப்பார் என்கின்றது கழுது - பேய் பொழுது - முப்பொழுதிலும்.

திருப்புறவம்

பண் - தக்கேசி

பதிகம் **எண் 74**

திருச்சிற்றம்பலம்

நறவநிறைவண் டறைதாரகொன்றை நயந்துநயனத்தால்
சுறவஞ்செறிவண் கொடியோனுடலம் பொடியாவிழிசெய்தான்
புறவமுறைவண் பதியாமதியார் புரமூன்றெரிசெய்த
இறைவனறவ னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே 1

உரவன்புலியி னுரிதோலாடை யுடைமேற்படநாகம்
விரவிவிரிபூங் கச்சாவசைத்த விகிர்தனுகிர்தன்னால்
பொருவெங்களிறு பிளிறவுரித்துப் புறவம்பதியாக
இரவும்பகலு மிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே 2

பந்தமுடைய பூதம்பாடப் பாதஞ்சிலம்பார்க்கக்
கந்தமல்கு குழலிகாணக் கரிகாடெரியாடி
அந்தண்கடல்சூழ்ந் தழகார்புறவம் பதியாவமர்வெய்தி
எந்தம்பெருமா னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே 3

---

1 மகரக்கொடியோனாகிய மன்மதனது உடலத்தைப் பொடி செய்தவரும், திரிபுரம் எரித்தவரும் ஆகிய உமாபதி நகர் புறவம் என்னும் சீகாழியாம் என்கின்றது. நறவம் - தேன். அறை - ஒலிக்கின்ற நயந்து - விரும்பி. நயனத்தால் - கண்ணால். சுறவம் செறி வண் கொடியோன் - சுறுமீன் எழுதப்பட்ட கொடியை உடையவனாகிய மன்மதன். நயனத்தால் விழித்தலைச் செய்தான் என்க. மதியார் - பகைவர்.

2. புலித்தோல் ஆடையின்மேல் நாகத்தைக் கச்சாக உடுத்து, யானையை உரித்துப் போர்த்து, புறவம் பதியாக உமை யோடு இருந்தான் என்கின்றது. உரவன் - வலிமை.

3. பூதம் பாட, சிலம்பொலிக்க, உமைகாண இடுகாட்டில் நடமாடி இந்நகரை இடமாகக்கொண்டிருந்தான் என்கின்றது. பந்தம் உடைய பூதம் - உதரபந்தம் என்னும் அணியையணிந்த பூதம். கந்தம் - மணம். கரிகாடு - இடுகாடு. அமர்வெய்தி - விரும்பியிருந்து

நினைவாா நினைய வினியானபனியாா மலாதூய நிததலுங
கனையாாவிடையொன றுடையானகஙகை திஙகளகமழகொனறை
புனைவாாசடையின முடியானகடலசூழ புறவமபதியாக
எனையாளுடையா னிமையோரேதத வுமையோடிருநதானே 4

செஙகணரவு நகுவெணடலையு முகிழவெணடிஙகளுந
தஙகுசடையன விடையனுடையன சரிகோவணவாடை
பொஙகுதிரைவண கடலசூழநதழகாா புறவமபதியாக
எஙகுமபரவி யிமையோரேதத வுமையோடிருநதானே 5

பினனுசடைக டாழககேழ லெயிறுபிறழபபோய
அனனநடையாா மனைகடோறு மழகாாபலிதோநது
புனனைமடலின பொழிலசூழநதழகாா புறவமபதியாக
எனனையுடையா னிமையோரேதத வுமையோடிருநதானே 6

4. என்னை ஆளாக உடையவன் நினைததற்கினியனாய் விடையேறி, கங்கை முதலியவற்றைச் சூடி, புறவம்பதியாக உமையோடு இமையோர் ஏதத இருந்தான என்கின்றது. பனியார் மலர் தூய், நினைவார் நிததலும் நினைய இனியான் எனக் கூட்டுக. கனை - ஒலி.

5 அரவு முதலியவற்றை அணிந்து விடையேறி, கோவண முடுத்தி, இந்நகரை இடமாகக்கொண்டு இமையோர் ஏத்த உமையோடு இருந்தான் என்கின்றது. முகிழ் - இளைய. சரி - தொங்குகின்ற திரை - அலை.

6. என்னையுடையான் சடைதாழ, பன்றிக்கொம்பு மார்பில் விளங்க, பெண்கள் மனைதோறும் சென்று பிச்சை எடுத்துப் புறவம்பதியாக இருந்தான் என்கின்றது. கேழல் எயிறு - பன்றிப் பல்.

உணணறகரிய நஞசையுண டொருதோழநதேவா
விணணிறபொலிய வமுதளிதத விடைசேரகொடியணணல
பணணிறசிறைவண டறைபூஞசோலைப புறவமபதியாக
எணணிறசிறநத விமையோரேதத வுமையோடிருநதானே 7

விணடானதிர வியனாகயிலை வேரோடெடுததானறன
றிணடோளுடலு முடியுநெரியச சிறிதேயூனறிய
புணடானெழிய வருளசெயபெருமான புறவமபதியாக
எணடோளுடையா னிமையோரேதத வுமையோடிருநதானே 8

நெடியானீடா மரைமேலயனு நேடிககாணகிலலாப
படியாமேனி யுடையானபவள வரைபோறறிருமாரபிற
பொடியாரகோல முடையானகடலசூழ புறவமபதியாக
இடியாரமுழவா ரிமையோரேத்த வுமையோடிருநதானே 9

7. நஞ்சை உண்டு முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கட்கு அமுது அளித்து வாழவைத்த அண்ணல் இந்நகரை இடமாகக்கொண்டிருந்தான் என்கின்றது. உண்ணற்கரிய - பிறரால் உண்ண முடியாத ஒருதோழம் தேவர் - ஒரு பேரெண்ணிணையுடைய தேவர்கள். தோழம் பேரெண் விண்ணிற்பொலிய - விண்ணுலகை இடமாகக்கொண்டு போகத்தில் மூழ்கி விளங்க. பண்ணில் அறை - பண்ணோடு ஒலிக்கின்ற. எண்ணில் சிறந்த - எண்ணிக்கையில் மிகுந்த

8. இராவணனை நெரித்த புண் நீங்க, அருள்செய்த பெருமான் இவன் என்கின்றது வியன் ஆர் கைலை - இடமகன்ற கைலை சிறிதே ஊன்றிய - மிகச் சிறிதாக ஊன்றிய புண் - உடற்புண்ணும், உள்ளப்புண்ணும். எண்தோள் உடையான் - எட்டுத் திக்குகளாகிற தோளகளை உடையவன்.

9 அயனும் மாலும் தேடிக் காணமுடியாத திருமேனியையுடையவன், திருநீற்றழகன் இவன் எனகின்றது நெடியான் - திருமால் படியாமேனி உடையான் - அடங்காத அழல் உருவாகிய மேனியை உடையவன். பொடி - விபூதி.

ஆலுமமயிலின பீலியமண ரறிவிலசிறுதேரா
கோலுமமொழிக ளொழியககுழுவுந தழலுமெழிலவானும
போலுமவடிவு முடையானகடலசூழ புறவமபதியாக
ஏலுமவகையா லிமையோரேதத வுமையோடிருநதானே 10

பொனனுமாட நீடுஞசெலவப புறவமபதியாக
மினனுரிடையா ளுமையாளோடு மிருநதவிமலனைத
தனனுாவருசெய தமிழினவிரக னுரைததததமிழமாலை
பனனுளபாடி யாடபபிரியாா பரலோகநதானே 11

மபலம

10. புத்தரும் சமணரும் கூறும் மொழிகளைக் கடந்து, விண்ணையும் தீயையும் ஒத்த வடிவமுடையவனாக இருப்பவன் இவன் என்கின்றது. கோலும் மொழிகள் ஒழிய - கோலிச் சொல்லும் மொழிகள் பிற்பட. குழுவும் - கூடி எரிகின்ற. ஏலும் வகையால் - பொருந்தும்வகை.

11 புறவம்பதியாக இறைவியோடு இருக்கின்ற விமலனை அன்புசெய்து, தமிழாற்சொனன இப்பாடலைப் பாடியாடுவார் பரலோகம் பிரியார் எனப் பயனகூறுகிறது. ஆர்வம் - அன்பு.

திருவெங்குரு

பண - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 75**

திருச்சிற்றம்பலம்

காலைநனமாமலா கொணடடிபரவிக்
    கைதொழுமாணியைக கறுததவெஙகாலன
ஏலமதிடமுன னுயிரொடுமாள
    வுதைததவனுடையவள விருபபனெமபெருமான
மாலைவநதணுக வோதமவநதுலவி
    மறிதிரைசஙகொடு பவளமுனுநதி
வேலைவநதணையுஞ சோலைகளசூழநத
    வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 1

பெணணினைபபாக மமாநதுசெஞசடைமேற
    பிறையொடுமரவினை யணிநதழகாகப
பணணினைபபாடி யாடிமுனபலிகொள
    பரமரெமமடிகளாா பரிசுகளபேணி
மணணினைமூடி வானமுகடேறி
    மறிதிரைகடனமுகந தெடுபபமறறுயாநது
விணணளவோஙகி வநதிழிகோயில
    வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 2

1. நாள்தோறும் மலர்கொண்டு அடிபரவும் மார்க்கண்டற்காகக் காலனைக் காய்ந்த பரமன் வெங்குரு என்னும் சீகாழியில் வீற்றிருக்கிறார் என்கின்றது. மாணி - பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்டர். கறுத்த - கோபித்த மாலைக்காலம் வந்ததும் கடல் ஓதம் பெருகி, சங்கையும் பவளத்தையும் உந்திக் கடல்சாரும் சோலைகள் சூழ்ந்த காழி என நெய்தல்வளம் கூறப்பெற்றது

2. கடல்கொண்டஞான்று உயர்ந்தோங்கிய கோயிலில் உமாதேவியை ஒருபாகத்திருத்தி, பிறைசூடி, பண்ணைப்பாடி, தன் தன்மைகளைப்பேணி வீற்றிருந்தார் எனகின்றது அமர்ந்து- விரும்பி. பரிசுகள் பேணி - தன் தன்மையவாகிய கருணையைக் காட்டி. கடல் மோதி, ஏறி, முகந்து, எடுப்ப, உயர்ந்து, ஓங்கி, இழி கோயிலாகிய வெங்குருவில் வீற்றிருந்தார் என முடிக்க.

ஓரியலபிலலா வுருவமதாகி
யொணடிறலவேடன துருவதுகொணடு
காரிகைகாணத தனஞசயனறனனைக
கறுததவறகளிததுடன காதலசெயபெருமான
நேரிசையாக வறுபதமுரனறு
நிரைமலாததாதுகண மூசவிணடுதிாநது
வேரிகளெஙகுமவிமமியசோலை
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 3

வணடணைகொனறை வனனியுமதத
மருவியகூவிள மெருககொடுமிகக
கொணடணிசடையா விடையினாபூதங
கொடுகொடடிகுடமுழாக கூடியுமுழவப
பணடிகழவாகப ாடியொாவேதம
பயிலவாமுனபாயபுனற கஙகையைசசடைமேல
வெணபிறைசூடி யுமையவளோடும
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 4

சடையினாமேனி நீறதுபூசித
தககைகொளபொக்கண மிடடுடனுகக
கடைதொறுமவநது பலியதுகொணடு
கணடவாமனமவை கவாநதழகாகப

3. உமாதேவிக்காக விசயனைக் கோபித்து அருளுஞ் செய்த பெருமான் இவர் என்கின்றது ஓர் இயல்பு இல்லா உருவம தாகி - ஒருதன்மையும் இல்லாத உருவத்தை மேற்கொண்டு காரிகை - உமாதேவியார் தனஞ்சயன் - அருச்சுனன் கறுத்து அவற்கு அளித்து எனப்பிரிக்க. நேரிசை ஒருபண் அறுபதம் - வண்டு முரன்று - ஒலித்து தாது கண மூச - மகரந்தம் கண்ணில் மூட வேரிகள் - தேன்கள்

4 கொன்றை முதலியவற்றை அணிந்த சடையராய், குடமுழா முதலியவற்றைப் பூதங்கள் வாசிக்க, இசையோடு வேதத்தைப்பாடுகிறவர் இவர் என்கின்றது. கூவிளம் - வில்வம் கொடுகொட்டி - ஒருவகை வாத்தியம் இது இப்போது கிடுகிட்டி என வழங்குகிறது. பண் திகழ்வாக - ஒரேஸ்வரத்தில்,

படையதுவேந்திப பைங்கயறகண்ணி
யுமையவளபாகமு மமாநதருளசெயது
விடையொடுபூதஞு சூழதரசசெனறு
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 5

கரைபொருகடலிற றிரையதுமோதக
கஙகுலவநதேறிய சஙகமுமிபபி
உரையுடைமுதத மணலிடைவைகி
யோஙகுவானிருளறத துரபபவெணடிசையும
புரைமலிவேதம போறறுபூசுராகள
புரிநதவா நலகொளா குதியினினிறைநத
விரைமலிதூபம விசுமபினைமறைகதும
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 6

வலவிநுணணிடையா ளுமையவடனனை
மறுகிடவருமத களிறறினைமயஙக
ஒல்லையிற்பிடிததங குரிததவளவெருவல்
கெடுததவர்விரிபொழின மிகுதிருவாலில
நலமறமுரைதது ஞானமோடிருபப
நலிநதிடலுறறு வநதவககருபபு
விலலியைபபொடிபட விழிததவாவிருமபி
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருந்தாரே. 7

5\. வீடுகள் தோறும் வந்து பிச்சை ஏற்று, கண்டவர் மனத்தைக்கவர்ந்து, உமையவளை ஒருபாகத்திருத்தியவர் இவர் என்கின்றது. தக்கைகொள்பொக்கணம் - தக்கை என்னும் வாத்தியத்தை வைத்து மறைத்த துணி மூட்டை. இட்டு - புறத்தோளில் தொங்கவிட்டு.

6\. ஓதத்தில் கரையேறிச் சங்குகளும் இப்பிகளும் முத்துக்களை ஈன, அவை இருளை ஓட்ட, அந்தணர்கள் செய்யும் யாகப்புகை ஆகாயத்தை மறைக்கின்ற வெங்குரு என்கின்றது. இருளை ஒளியாக்குவன சங்கும் இப்பியும் ஈன்ற முத்துக்கள் ஒளியான விசும்பை மறைப்பன யாகப்புகை என்பது கருத்து. பூசுரர் - அந்தணர்.

7\. உமையவள் அஞ்ச, யானையை உரித்து அவள் அச்சத்தைப் போக்கியவரும், ஆலின்கீழ் நால்வருக்கு அறம் உரைத்திருந்தபோது வருத்தவந்த மன்மதனை எரித்தவரும்

பாஙகிலாவரககன கயிலையனறெடுபபப
பலதலைமுடியொடு தோளவைநெரிய
ஓஙகியவிரலா லூனறியனறவறகே
யொளிதிகழவாளது கொடுததழகாய
கோஙகொடுசெருநதி கூவிளமததங
கொனறையுஙகுலாவிய செஞசடைசசெலவா
வேஙகைபொனமலரார விரைதருகோயில
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 8

ஆறுடைசசடையெம மடிகளைககாண
வரியொடுபிரமனு மளபபதறகாகிச
சேறிடைததிகழவா னததிடைபுககுஞ
செலவறததவிர நதன ரெழிலுடைததிகழவெண
ணீறுடைககோல மேனியாநெறறிக
கணணினாவிணணவா கைதொழுதேதத
வேறெமையாள விருமபியவிகிர்தா
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 9

ஆகிய இறைவன் இங்கரில் இருநதார் என்கின்றது. வல்லி - கொடி மறுகிட - மயங்க. ஓலலை - விரைவாக. வெருவுதல் - அஞசுதல் திரு ஆல் - கல்லாலவிருட்சம் நவிந்திட லுற்று - வருநதி கருப்பு வில்லி - கரும்பை விலலாக உடைய மன்மதன்.

8 இராவணனை அடக்கி அருளசெய்தவர் இவா என்கின்றது பாங்கிலா அரக்கன் - குணமில்லாத இராவணன்.

9 அயனும் மாலும் தேட, விணணிலும் மண்ணிலும் சென்றும் காணுது போக்கொழிநதனர், அத்தகைய நீறுபூசிய மேனியையுடையவர் இவர் என்கின்றது சேறு இடைபுக்கும், திகழ்வானத்திடைபுக்கும் எனப்பிரித்துக்கூட்டுக எழில்-அழகு. விணணவா கைதொழுதேத்தத எமை வேறு ஆள விரும்பிய விகிர்தர் - தேவர்கள் வணங்க எம்மை வேருக ஆட்கொள்ள விரும்பிய இறைவன், என்றது தேவர்கள தம் போகததிற்கு இடையீடு வாராமைகுறித்து வணங்குவர், ஆதலால் அவர்க்கு எளிதில் அருள் வழங்காது, எம்மைச் சிறப்பாகவைத்து ஆள் கின்ருர் என்ற நயப்பொருள் தோன்ற நின்றது.

பாடுடைககுணடா சாககியாசமணர்
பயிறருமறவுரை விடடழகாக
ஏடுடைமலராள பொருடடுவனறகக
னெலலையிலவேளவியைத தகாததருளசெயது
காடிடைககடிநாய கலநதுடனசூழக
கணடவாவெளிவுற விளிததுவெயதாய
வேடுடைககோலம விருமபியவிகிரதா
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரே 10

விணணியலவிமானம விருமபியபெருமான
வெஙகுருமேவியுள வீறறிருநதாரை
நணணியநூலன ஞானசமபநத
னவினறவிவவாயமொழி நலமிகுபததும
பணணியலபாகப பததிமையாலே
பாடியுமாடியும பயிலவலலோாகள
விணணவாவிமானங கொடுவரவேறி
வியனுலகாணடுவீற றிருபபவாதாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. புறச்சமயிகளுடைய பொருந்தா உரைக்கு அப்பாற்பட்டுத் தக்கன் யாகத்தைத் தகர்த்து, வேட்டுவ வடிவந்தாங்கிய விகிர்தர் இவர் என்கின்றது. பாடு - துன்பம் பயில்தரும் மற உரை-சொல்லுகின்ற கருணையற்ற வாாத்தைகள. விட்டு-அவ்வுரைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு. ஏடு உடை மலராள் - தாட்சாயணியாகிய உமாதேவி தகர்த்து-அழிதது விளித்து-அழைதது

11. வெங்குருமேவிய பெருமானைச் சொன்ன இந்த நலமிகு பத்துப் பாடல்களையும் பத்தியோடு பாடியும் ஆடியும் பயில வல்லார், விண்ணவர்கள் விமானங்கொண்டுவர அதில் ஏறிக்கொண்டு சென்று விண்ணரசாய் வீற்றிருப்பார்என்கிறது. விண்ணியல் விமானம் - ஆகாயத்தை அளாவிய விமானம். நணணிய நூலன் - தாமாகவே அடைந்த வேததைதை உடையவன். வாய்மொழி - உண்மை உரை. வியனுலகு - அகன்ற உலகம்

திருவிலம்பையங்கோட்டூர்

பதிகவரலாறு :

திருமாற்பேற்றை வணங்கிச் சிவபெருமான் திருவருள் பெற்ற சீகாழிச் செம்மலார், திருவல்லம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பாலாற்றுப் பக்கத்தில் வடகரையில் உள்ள தலங்களையும் வணங்கத் திருவுளங்கொண்டு திரு இலம்பையங் கோட்டூரை அடைந்து வணங்கி 'மலையினார் பருப்பதம்' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 76**

திருச்சிற்றம்பலம்

மலையினார்பருப்பதந் துருத்திமாற்பேறு
மாசிலாச்சீர்மறைக் காடுநெய்த்தானம்
நிலையினானெனதுரை தனதுரையாக
நீறணிந்தேறுகந் தேறியநிமலன்
கலையினார்மடப்பிணை துணையொடுந்துயிலக்
கானலம்பெடைபுல்கிக் கணமயிலாலும்
இலையினார்பைம்பொழி லிலம்பையங்கோட்டூ
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே

1. சீபருப்பத முதலிய தலங்களில் எழுந்தருளியிருப்பவனாகிய, என்னுடைய உரைகள் எல்லாவற்றையும் தனது வாக்காகக்கொண்ட விடையேறிய விமலன், இலம்பையங்கோட்டூரை இடமாகக்கொண்டு என்னலங்கொள்வதழகா? என்று பிரிவினால் வருந்தும் தலைவியின் நிலையை அநுபவித்துப் பேசுகின்றார்கள் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார். துருத்தி - திருத்துருத்தி திருப்பூந்துருத்தி முதலிய தலங்கள். மாசிலாச்சீர்மறைக்காடு என்றது வேதத்தால் வழிபடப்பெற்றமையானும், கதவந்திறக்கவும் அடைக்கவுமாகப் பாடல்பெற்ற சிறப்புடைமையானும் இவ்வடைமொழி வந்தது. நிலையினான் - பிரியாதே பெயராதே உறைபவன், நித்யவாஸம்செய்பவன் என்பர் வடநூலார். 'எனதுரை தனதுரையாக' ஆன்மபோதங்கழன்று, சிவபோதத்தில்நிற்பார் சொல்லுவனயாவும் சிவத்துரையேயாதலின் இங்ஙனம் கூறினார்

திருமலாகசொனறையா ளினறியூரமேயாள
றேவாகடலைடகன றிருககழிபபாலை
நிருமலனெனதுரை தனதுரையாக
நீறணிநதேறுகந தேறியநிமலன
கருமலாககமழசுனை நீணமலாககுவளை
கதிாமுலையிளையவா மதிமுகததுலவும
இருமலாததணபொயகை யிலமபையஙகோடடு
ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியல்பே 2

பாலனுமவிருததனும பசுபதிதானும
பணடுவெஙகூறறுதைதத தடியவாககருளும
காலனுமெனதுரை தனதுரையாகக
கனலெரியஙகையி லேநதியசடவுள

கலையின் ஆர் மடப்பிணை - கலைமானேடுகூடிய இளைய பெண் மான். துணையொடு - தன் துணையாகிய முற்கூறிய ஆண் மானேடு. கானல் - சோலை. கணமயில் - கூட்டமாகிய ஆண் மயில். ஆலும் - அகவும். இருக்கை - இருப்பிடம் என் எழில் கொள்வது இயல்பே - என்னழகைக் கவர்வது இததகை யீர்க்கு இயல்பாமோ என்ருள். மயிலும், மானும் துணையொடும் பேடையொடும்வதிய, நீர்மட்டும் தனித்திருந்து, காதலித்த அடியாளையும் தனித்திருக்கச்செய்து அழகைக் கவர்வது அழகா? என்று உரைக்கின்ருள். இதனுல் சிவத்தோடு இடையருமல் இருத்தலாகிய அததுவித பாவனையிற் பிரிந்து இருக்கின்ற ஆன்மா ஒன்றிய காலத்துண்டாகிய சிவானந்தானுபவததாலுண் டான ஒளிகுறைய, அதனை எண்ணி, ஆன்மநாயகியை வந்தேற் றுக்கொண்ட தேவரீர இங்ஙனம் இடையறவுபடச் செய்யலாமா என்று வருந்திக் கூறுவதாகிய பேரின்பப்பொருளும் தோன்றுதல் காண்க. இங்ஙனமே ஏனைய திருப்பாடல்கட்கும் கொள்க

2. இதுவும் அதுபோலத தலைவிகூற்று, திருமலர் என்றது மற்றைய மலர்கட்கு இல்லாத பிரணவ வடிவம் இதற்கு இருத் தலின். கருமலர் - கருநெய்தற்பூ. குவளை இளையவர் மதிமுகத் துலவும் - குவளைபோன்ற கண்கள் முழுமதிபோன்ற முகத்து உலாவுகின்ற என்பதாம். கதிர்முலை - வளர்முலை. இரு மலர் - பெரியமலர்.

நீலமாமலாசசுனை வணடுபணசெயய
நீாமலாககுவளைக டாதுவிணடோஙகும
ஏலநாறுமபொழி லிலமபையஙகோட்டு
ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியலபே 3

உளஙகொளவாருசசியாா கசசியேகமப
ளுறறியூருறையுமண ணுமலையணணல
விளமபுவானெனதுரை தனதுரையாக
வெளளநீாவிரிசடைத தாஙகியவிமலன
குளமபுறககலைதுள மலைகளுஞசிலமபக
கொழுஙகொடியெழுநதெஙகுங கூவிளஙகொளள
இளமபிறைதவழபொழி லிலமபையஙகோட்டு
ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியலபே 4

தேனுமாயமுதமாயத தெயவமுநதாயைத
தீயொடுநீருடன வாயுவாநதெரியில
வானுமாமெனதுரை தனதுரையாக
வரியராவரைககசைத துழிதருமைநதன

3. இறைவன் பாலன், விருத்தன், பசுபதி, காலகாலன், அனலேந்தி எல்லாமவன், அவன் என் எழில் கொள்வதியல்பே என்கின்றது வழிபடும் அடியாாகள் பரிபக்குவத்திற்கு ஏற்ப இத்தகைய வடிவங்களைத் தான விரும்பியவாறு பெறுகின்றான் என்பதாம் வண்டுபாடக் குவளைகள மலர்ந்து ஏல முதலியன நாறும் பொழில்சூழ் கோட்டூா என்றது தலைவியின் பிரிவாற்றாமைமிகுக்கும் சாதனங்கள் நிரம்பியுளளமை குறித்தவாறு

4 தியானிப்பவர்களின் உச்சியிலுள்ள சகஸ்திரகமலத்தில் இருப்பவன் எனபது முதல் கங்கைதாஙகிய விமலன் என்பது வரை கூறப்பெற்ற சிறப்பியல்புடையவன் இவன் என்று கூறி, இத்தகையவன் என் எழில் கொள்ளலாமா என்கின்றாள உளங்கொள்வார் - தியானிப்பவர். கலை குளம்பு உறத் துள - கலைமான் குளம்பு பதியத் துள்ள, சிலம்ப - ஒலிக்க. கூவிளங்கொள்ள - வில்வமரத்தின்மேல் படிய.

கானமானவெருவுறக கருவிரலூகங
கடுவனேடுகளுமா கறகடுஞசாரல
ஏனமானுழிதரு மிலமபையஙகோடடு
ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொள்வதியலபே. 5

மனமுலாமடியவாக கருளபுரிகினற
வகையலாறபலிதிரிந துணபிலானமறறோ
தனமிலானெனதுரை தனதுரையாகத
தாழசடையிளமதி தாஙகியதலைவன
புனமெலாமருவிக ளிருவிசோமுததம
பொனனெடுமணிகொழித தீனடிவநதெஙகும
இனமெலாமடைகரை யிலமபையஙகோடடு
ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியலபே 6

5. தேன் முதலிய இனிய பொருள்களாய், ஐம்பூதமாய், அராப்பூண்டு அலையும் மைந்தன் என்அழகைக்கொள்வது இயல்பாகுமா என்கிருள். தேன், இதயத்திற்கு வலிவூட்டி உடல் வளர்க்கும் இனித்த மருந்தாவது. அமுதம், அழியாமை நல்கும் மருந்து. இவையிரண்டும் எடுத்த பிறவிக்குமட டுமே இன்பம் அளிப்பன தெய்வம் எடுத்த எடுக்கப்போகின்ற பிறவிகட்கும், பிறவியற்ற பேரின்ப நிலைக்கும் இன்பம் அளிப்பது ஆதலால் தேனுமாய், அமுதுமாய் என்றருளிய பிள்ளையார் அடுத்து தெய்வமுந்தானுய் என்கிருர்கள். தீயொடு . வானுமாம் என்றதால் பூமியொழிந்த ஏனைய நாற்பூதங்களைக் குறித்தார்கள். பாரிசேடத்தால் பூமியும்கொள்க. கானமான் வெருவுற - காட்டு மான் அஞ்ச. கருவிரல் ஊகம் - கரிய விரலையுடைய பெண் குரங்கு. கடுவன் - ஆண் குரங்கு. உகளும் - மாறுபடும் ஏனம் ஆன் உழிதரும் - பன்றியும் காட்டுப்பசுவும் திரியும்.

6. மனத்தின்கண் இறைவனை உலாவசெய்கின்ற அடியவற்கு அருளும் வகையன்றி, பிச்சையேற்றுத் தான் உண்ணுகவன், வேறு செல்வமில்லாதவன், என்னுரையைத் தன்னுரையாகக் கொண்டு, பிறைமதி தாங்கிய சடையன், இத்தகைய இறைவன் இந்தங்கரை இருக்கையாகக்கொண்டு என் எழில் கொள்ளுவது இயல்பா என்கின்ருள். மனம் உலாம் அடியவர் - இறைவனிடம் மனத்தை உலாவச்செய்கின்ற அடியார்கள்

நீருளானறீயுளா னநதரததுளளா
　　னிீனபபவாமனததுளா னிததமாவேததும
ஊருளானெனதுரை தனதுரையாக
　　வொறறைவெளளேறுகந தேறியவொருவன
பாருளாாபாடலோ டாடலருத
　　பணமுரனறஞ்சிறை வணடினமபாடும
ஏருளாாபைமபொழி லிலமையஙகோட்டு
　　ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியலபே

வேருலாமாழகடல வருதிரையிலஙகை
　　வேநதனதடககைக ளடாததவனுலகில
ஆருலாமெனதுரை தனதுரையாக
　　வாகமோரரவணிந துழிதருமணணல
வாருலாநலலன மாககளுஞசார
　　வாரணமுழிதரு மல்லலஙகானல
ஏருலாமபொழிலணி யிலமையஙகோட்டு
　　ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியலபே.

பலி-பிச்சை இறைவன் தான் பலி ஏற்பதும் தன்பொருட்டன்று அடியார்க்காகவே என்பதாம் இருவி - தினைகொயத தாள். இனம் எலாம் - இடமாகிய இடங்களில் எல்லாம்

7. நீர், தீ, ஆகாயம், நினைப்பவர் மனம், ஊர் இவை இறைவன் வசிக்கும் இடங்கள், இங்கெல்லாம் உள்ளவன் விடையேறி இவ்வூரை இருக்கையாக்கொண்டு என் எழில் கொள்வதியல்பா என்கின்ருள் அந்தரம் - ஆகாயம் நித்தமா ஏத்தும் - நித்தியவழிபாடு செய்யும் மண்ணவர் பாட்டும் ஆட்டும் இடையறுத பொழில். முரன்று வணடினம் பாடும் பொழில் எனக் கூட்டுக.

8. இராவணனை அடர்த்தவன், இந்த உலகில் எனதுரை தனதுரையாக, மார்பில் பாம்பணிந்து திரியும் அண்ணல் இவ் வூரை இடமாகக்கொண்டு என் நலங்கவர்தல் இயல்போ என் கிருள். வேர் உலாம்-பூமியின் அடிவரை உலாவுகின்ற, ஆருலாம்-நிறைதல் மலிந்த ஆகம் - மார்பு வாரணம் - யானை. மல்லல் - வளம். ஏர் உலாம் பொழில் - எழுச்சிமிக்க சோலை. நல்லன மாக்கள் - நல்ல விலங்குகள்.

கிளாமழைதாஙகினா னானமுகமுடையோன
    கிழடிமேனமுடி தோந்தளககிலரா
உளமழையெனதுரை தனதுரையாக
    வொளளழலஙகையி லேநதியவொருவன
வளமழையெனககழை வளாதுளிசோர
    மாசுணமுழிதரு மணியணிமாலை
இளமழைதவழபொழி லிலமபையஙகோட்டூ
    ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியல்பே. 9

உரிஞசனகூறைக ளுடமபினராகி
    யுழிதருசமணருஞ சாக்கியப்பேயகள
பெருஞசெலவனெனதுரை தனதுரையாகப
    பெயபலிககெனறுழல பெரியவாபெருமான
கருஞசுனைமுலலைநன பொனனடைவேஙகை
    களிமுகவணடொடு தேனினமுரலும
இருஞசுனைமலகிய விலமபையஙகோட்டூ
    ரிருககையாபபேணியென னெழிலகொளவதியலபே. 10

9. மாலும் அயனும் அடிமுடியறியப்பெறாத அனலேந்திய ஒருவன் இவ்வூரை இருக்கையாகக்கொண்டு இவ்வண்ணம் செய்வதா என்கின்றாள். கிளர்மழை தாங்கினான் - இந்திரனால் ஏவப்பட்ட மழையைக் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகத் தூக்கித் தடுத்தவனாகிய திருமால். உளம் அழை - மனத்தால் அழைக்கின்ற. மழையைப்போல மூங்கிலின்மேல் துளிவிழ மலைப்பாம்பு திரிகின்ற கோட்டூர் என்க. மாசுணம் - மலைப் பாம்பு.

10. புறச்சமயிகள் பெறுதற்கரிய பெருஞ்செல்வம் போன்றவன், பலிக்கென்று உழல் பெரியவர் பெருமான் இவ்வூரை இருக்கையாகப்பேணி என் எழில்கொள்வதியல்பா என்கிறாள். உரிஞ்சன கூறைகள் - உரிந்தாற்போன்ற ஆடைகள். உழிதரு - திரிகின்ற. கரும் சுனை - பெரிய அரும்போடுகூடிய. பொன் அடை வேங்கை - பொன்போன்ற பூக்களையுடைய வேஙகை. இரும் சுனை - பெரிய நீர்ச்சுனை.

கநதனைமலிகனை கடலொலியோதங
　　கானலஙகழிவளா கழுமலமெனனும
நநதியாருறைபதி நானமறைநாவ
　　னறறமிழககினறுணை ஞானசமபநதன
எநதையாாவளநக ரிலமபையஙகோடடூ
　　ரிசையொடுகூடிய பததுமவலலாாபோய
வெநதுயாகெடுகிட விணணவரோடும
　　வீடுபெறறிமமையின வீடெளிதாமே　　　　11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இலம்பையங்கோட்டூரைப்பற்றிய இப்பாடல் பத்தையும் இசையொடு ஓதவல்லவர், துன்பநீங்கித் தேவரோடும் உறைந்து, அதினின்றும் விடுதலைபெற்று வீட்டின்பத்தையும் எய்துவர் என்கின்றது. கந்தனை - மணம் நந்தியார் - கெடுகிட - கெட.

திருவச்சிறுபாக்கம்

பதிகவரலாறு :

திருக்கழுக்குன்றத்தை வணங்கி எழுந்தருளிய பிள்ளையார் என்பு அணியும் பரமன் இனிதே ஆட்சிசெய்யும் அச்சிறுபாக்கம் என்னும் தலத்தை அடைந்தார் அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஆதிமுதல்வரை வணங்கினார் 'அச்சிறுபாக்கமது ஆட்சிகொண்டாரே' என்னும் இறுதியான் முடியும் 'பொன் திரண்டன்ன' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

பண -

பதிகம் : **எண் 77**

திருச்சிற்றம்பலம்

பொனறிரணடனன புரிசடைபுரளப
    பொருகடறபவளமொ டழனிறம்புரையக
குனறிரணடனன தோளுடையகலங
    குலாயவெணணூலொடு கொழுமபொடியணிவா
மினறிரணடன்ன நுணணிடையரிவை
    மெலலியலாளையோா பாகமாபபேணி
அனறிரணடுருவ மாயவெமமடிக
    ளசசிறுபாக்கம தாடசிகொணடாரே

தேனினுமினியா பாலனநீறறா
    தீஙகருமபனையாதந திருவடிதொழுவா
ஊனயந்துருக வுவகைகடருவா
    ருசசிமேலுறைபவ ரொனறலாதூரா

***1.** அச்சிறுபாக்கத்தை ஆட்சிகொண்ட சிவன், சடை பவளக்கொடியும் தீவண்ணத்தையும் ஒததுப்புரள, மலை திரண்டால் ஒத்த மார்பில் பூணூலும் பொடியும் அணிந்து, உமாதேவியை ஒருபாகத்துக்கொண்டு, ஆணுருவும் பெண்ணுருவும் வேறாயுள்ள அடிகள் ஆவார் என்கின்றது. குன்று இரண்டு அன்ன தோள் எனவும், அன்று இரண்டுருவம் ஆய எனவும் பிரிக்க. கொழும் பொடி - வளப்பமான விபூதி.*

வானகமிறநது வையகமவணஙக
வயஙகொளநிறபதோா வடிவினையுடையாா
ஆனையினுரிவை போாததவெமமடிக
ளசசிறுபாககம தாடசிகொணடாரே. 2

காரிருளுருவ மாலவரைபுரையக
களிறறனதுருவுகொண டரிவைமேலோடி
நீருருமகளை நிமிாசடைததாஙகி
நீறணிநதேறுகந தேறியநிமலா
பேரருளாளா பிறவியிறசேராா
பிணியிலாகேடிலா பேயககணஞுசூழ
ஆரிருணமாலை யாடுமெமமடிக
ளசசிறுபாககம தாடசிகொணடாரே 3

---

2 அவா திருவடி தொழுவாாக்குத் தேனினும் இனியர், கரும்பனையர், உவகைகள தருவார், விண்ணுலகினைக் கடந்தும், வையகம் வணங்க நிற்பவா என்கின்றது. தேனினும் இனியர் - எக்காலத்தும் உள்ளூறிநின்று இனிக்கும் பொருளாக இருத்தலின் நாப்புலனோடு ஒன்றியகணதது இனிததுப் பின் புளிப்பதாய தேனினும் இனியராயினர் பால் அனன நீறு - பால் உண்டார்க்குப் பித்தநோய் தணிக்கும்போல நீறு கண்டார்க்கும், பூசினார்க்கும் மலமயக்கம் போக்கலின் இங்ஙனம் கூறினர். தீங்கரும்பனையர் - கரும்பு பருவததிற்கும் முயற்சிக்கும் ஏற்ப நுகரும் முறையில் இனிப்பைக் கொடுக்கும்; இவரும் ஆன்மாக்களின் பரிபக்குவநிலைக்கு ஏற்ப இனிப்பர். ஊன் நயந்து உருக உவகைகள் தருவார் - சடமாகிய மாயா காரியமாகிய உடல், உயிர் பெறும் இவ்வின்பததைப் பெற்றிலமே என்று விரும்பி உருக ஆன்மாவிற்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பவர். ஒன்று - இடபம். வானகம் இறந்து - போகபூமியாகிய வானகததுப் பொருந்தலாகாமையின் அவர்களும் போகிகளாயிருததலின் பொருந்தமாட்டாமையின் அதனைக்கடந்து.

3. அவா, உமை பெண்யானையின வடிவங்கொள்ள, ஆண் யானையாய்த் தொடர்து சென்றும், நீர்மகளைச் சடையில் தாங்கியும், விடையேறியும், நீறுபூசியும் விளஙகும் நிமலர், பேரருளார், பேய்க்கணம் புடைசூழ நள்ளிருளில் நடமாடுபவர் என்கின்றது. கார் இருள் உருவம் மால் வரை புரைய - கருத்த இருட்பிழம்பின் உருவத்தையும், கரியமலையையும்ஒதத. அரிவை-

மைமமலாகசோதை மாாபினரெனவு
மலேமகளவளோடு மருவினரெனவும
செமமலாபபிறையுஞ சிறையணிபுனலுஞ
செனனிமேலுடையரெஞ செனனிமேலுறைவாா
தமமலரடியொன றடியவாபரவத
தமிழசசொலுமவடசொலுந தாணிழறசேர
அமமலாகொனறை யணிநதவெமமடிக
ளசசிறுபாககம தாடசிகொணடாரே 4

விணணுலாமதியஞ சூடினரெனவும
விரிசடையுளளது வெளளநீரெனவும
பணணுலாமறைகள பாடினரெனவும
பலபுகழலலது பழியிலரெனவும
எணணலாகாத விமையவா நாளு
மேததரவஙளோ டெழிலபெறநினற
அணணலாணூாதி யேறுமெமமடிக
ளசசிறுபாககம தாடசிகொணடாரே 5

பெண்யானையாகிய உமாதேவி இது 'பிடியதன் உரு உமை கொள மிகு கரியது வடிகொடு' நடந்தமையைக் காட்டுவது. நீர் உருமகள் - கங்கையாகிய அழகிய மகள். பிறவியில் சேரார் - இங்ஙனம் நினைத்த வடிவத்தைத் தாமே மேற்கொள்ளுதலன்றி, வினைவயத்தான் வரும் பிறவியில் சேராதவர். ஆர் இருள் மாலை - நிறைந்த இருட் கூட்டம்

4. அவர், அடியவர்கள் மாலை மார்பர் எனவும், மலைமகளை மருவினர் எனவும், கங்கையும் பிறையும் சூடிய சென்னியர் எனவும், எம் சென்னிமேல் உறைவார எனவும் தோத்திரிக்க, தமிழ்ச்சொல்லும் வடசொல்லும் தம் திருவடியைச்சார இருக்கும் அடிகளாவர் என்கின்றது. மை மலர் - நீல மலர். கோதை - மாலை செம்மலர்ப்பிறை - சிவந்த மலர்போலும் பிறை தமிழ்ச் சொல்லும் வடசொல்லும் தாள்நிழல்சேர என்றது ஒலிவடிவாய சொற்கள் யாவும் இறைவனிடமிருந்தே தோன்றியனவாதலின் அடையுமிடமும் அவனடியேயாயிற்று என்பதாம்.

5. அவர் பிறைசூடினர் எனவும், கங்கை அவர் சடைக் கண்ணதெனவும், மறைபாடினர் எனவும், பழியிலர் எனவும்

நீடிருஞ்சடைமே லிளம்பிறைதுலங்க
 நிழறிகழ்மழுவொடு நீறுமெய்பூசித்
தோடொருகாதினிற் பெய்துவெய்தாய
 சுடலையிலாடுவர் தோலுடையாகக்
காடரங்காகக் கங்குலும்பகலுங்
 கழுதொடுபாரிடங் கைதொழுதேத்த
ஆடரவாட வாடுமெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கத் தாட்சிகொண்டாரே 6

ஏறுமொன்றேறி நீறுமெய்பூசி
 யிளங்கிளையரிவையொ டொருங்குடனுகிக்
கூறுமொன்றருளிக் கொன்றையந்தாருங்
 குளிரிளமதியமுங் கூவிளமலரும்
நாறுமலலிகையு மெருக்கொடுமுருக்கு
 மகிழிளவன்னியு மிவைநலம்பகர
ஆறுமோர்சடைமே லணிந்தவெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கத் தாட்சிகொண்டாரே. 7

*தேவர்கள் நாளும் ஏத்த இருப்பவர் என்கின்றது. **எண்ணலா** காத இமையவர் - தாம் நுகரும் போக உள்ளத்தில் மயங்கி இறைவனைத் தியானிக்காத தேவர்கள். கணக்கற்ற தேவர்கள் என்பாரும் உளர்.*

6. அவர் சடைமேல் பிறைவிளங்க, நீறுபூசி ஒருகாதில் தோடணிந்து, பேயும் பூதமும் கைதொழுதேத்த, சுடலையில் ஆடுவர் என்கின்றது. நீடு இரும் சடை - நீண்ட பெரிய சடை. அரங்கு - கூத்தாடுமிடம் கங்குல் - இரவு. கழுது - பேய். பாரிடம் - பூதம்

7. அவர் எருதேறி, நீறுபூசி, பசுங்கிளி ஏந்திய பாவை யோடு, கொன்றை மதியம் வில்வம் மல்லிகை முதலிய வற்றைப் புனைந்தவர் என்கின்றது. இளங் கிளை அரிவை - இளைய கிளியை யேந்திய உமாதேவி. கூவிள மலர் - வில்வப்பூ. பத்திரமேயன்றிப்பூவும் சூடப்பெறும் என்பதறிவிக்கப்பட்டது. மகிழ் - மகிழம்பூ.

சசசோளவாளுங கடிபவடையா
கதிர்முடிடாவிடக கவரியுந தூடையும
பிசசமுமபிறகை பெணணணஙகாப
பிறைநுதலவாதமைப பெரியவா போறப
பசசமுமவலியுங கருதியவரககன
பருவரையெடுதததின டோளகளாயடாவித
தசசமுமருளுங கொடுததவெமமடிக
ளசசிறுபாககம தாடசிகொணடாரே 8

நோறறலாரேனும வேடடலாரேனு
நுகாபுகாசாநதமொ டேநதியமாலைக
கூறறலாரேனு மினனவாறெனறு
மெயதலாகாததொ ரியலபினையுடையாா
தோறறலாாமாலு நானமுகமுடைய
தோனறலுமடியொடு முடியுறததஙகள
ஆறறலாறகாணா ராயவெமமடிக
ளசசிறுபாககம தாடசிகொணடாரே 9

வாதுசெயசமணுஞ சாககியபபேயக
ணலவினை நீககிய வலவினையாளா
ஓதியுஙகேடடு முணாவினையிலாதா
ருளகலாகாததோ ரியலபினையுடையாா

8. அவர், இராவணனுக்கு அச்சமும் அருளும் அளித்தவர் என்கின்றது இராவணனுக்கு வந்த ஏற்றமெல்லாம் கச்சையும் வாளையுங்கட்டி, கவரி குடை பிச்சம் முதலியவற்றைத் தாங்கிய பெண்கள் இவனைப் பெரியவன என்று பேணியதே யாகும். அதனால் இவனுக்கு அன்பும் வலிமையும் உண்டாயின என்ற கருத்து விளக்கப்படுதல் காண்க அதனாலேயே ஏமாந்து இறைவன் கையிலையை எடுக்கத் தொடங்கினன் என்பதாம்

9. அவர் தவஞ்செய்யாராயினும் சாந்தும் மாலையுங் கொண்டு தொழாராயினும், என்றைக்கும் இப்படி அடையலா மென்று முயன்றும் அடையமுடியாத தன்மையையுடையவர் என்கின்றது. நோற்றலார் - தவஞ்செயயாதவர். வேட்டலார் - யாகஞ்செய்யாதவர்கள். புகர் - உணவு. ஈண்டு நைவேத்தியம். தோற்றலார் மால் - பிறத்தலையுடைய திருமால்

வேதமும்மவேத நெறிகளுமாகி
விமலவேடத்தொடு கமலமாமதிபோல
ஆதியுமீறு மாயவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே 10

மைச்செறிகுவளை தவளைவாய்நிறைய
மதுமலர்ப்பொய்கையிற் புதுமலர்கிழியப்
பச்சிறவெறிவயல் வெறிகமழ்காழிப்
பதியவரதிபதி கவுணியர்பெருமான்
கைச்சிறுமறியவன் கழலலாற்பேணுக்
கருத்துடைஞானசம் பந்தன்தமிழ்கொண்
டச்சிறுபாக்கத் தடிகளையேத்து
மனமுடையடியவ ரருவினையிலரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. அவர் புறச்சமயிகளுடைய நல்வினையைப் போக்கியவர், படித்தும் கேட்டும் உணர்ச்சியற்றவர்களால் தியானிக்கப் படாதவர், வேதமும் அவைகூறும் நெறிகளுமாகி, மலரகிதரான வேடத்தோடு, ஆதியும் ஈறுமாய அடிகள் இவர் என்கின்றது. வாதுசெய் சமண - விதண்டாவாதமேசெய்து பொழுதுபோக்கும் சமணர். அவர்களுக்குத் துணை இருப்பது உலகபோகத்திற்குரிய நல்வினையாதலின் உண்மை உணராது வாதமே செய்து காலம் கழிக்கின்றனர் என்பதாம். ஆதலால் அவர்களுடைய நல வினையை நீக்கவேண்டியது இவர் அருளின் திறமாயிற்று.

11 இது, இறைவன் திருவடியன்றி வேறொன்றையும் பேணாத ஞானசம்பந்தர் தமிழைக்கொண்டு இத்தலத்து இறைவனை ஏத்தும் அடியார்கள் வினையிலர் என்கின்றது. குவளைப் பூக்கள் தவளையினுடைய வாய்நிரம்ப மதுவைப் பொழிகின்ற பொய்கை என்க. பச்சு இறவு புதுமலர் கிழிய ஏறி வயல் - பசிய இறால்மீன் புதுமலர் கிழியத் துள்ளும் வயல். மறி - மான்

திருவிடைச்சுரம்

பதிகவரலாறு :

திருவான்மியூரில் சிலநாள் தங்கியிருந்த புகலிப் பிள்ளையார் பல பதிகளை வணங்கத் திருவுளத்தெண்ணி விடையூரும் வித்தகரின் இடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார். அங்கே அடியார்கள் எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்றார்கள் கோபுரத்தை வணங்கினார் உட்புகுந்தார் நற்கோயிலை வலங்கொண்டார் இறைவன் திருமுன்பு அடைந்தார். கண்டார். கண்டபொழுதே அன்புமீதுரக் கை தலைமேற்குவிய, நிலத்திடை நீள்மரம்போல் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அளவற்ற மகிழ்ச்சியுடன் பெருமான் திருமேனி வண்ணங்கண்டு அதிசயித்தார். "இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே" என்று அருந்தமிழ்த திருப்பதிகமாகிய 'வரிவள ரவிரொளி' என்னும் இதனை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 78**

திருச்சிற்றம்பலம்

வரிவளரவிரொளி யரவரைதாழ
வாரசடைமுடிமிசை வளாமதிசூடிக
கரிவளர்தருகழல காலவலனேநதிக
கனவெரியாடுவா காடரங்காக
விரிவளாதருபொழி விளமயிலால
வெணணிறததருவிக டிணணெனவீழும
எரிவளரினமணி புனமணிசார
விடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே. 1

1. இப்பதிகம், இறைவனுடைய வீரம் முதலிய பல இயல்புகளை எடுத்துக்கூறி, இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வண்ணம் என்னே என்று வினவுவதாக அமைந்துள்ளது வரிவளர் அவிர் ஒளி அரவு - வரிகளோடுகூடி விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய பாம்பு. அரைதாழ - திருவரையில் தங்க. கரிவளர் தரு கழல் - அத்தியாளியின் உருவம் எழுதப்பெற்ற வீரக்கழல். இவர் இயல்புகளை எத்துணை அறியினும், அறிந்தவற்றிற்கும் அப்பால் பல இயல்புகள் இருத்தலின் இவர்வண்ணம் என்னே எனச் செயலறவு அருளினாராயிற்று

ஆறறையுமேறறதோ ரவிரசடையுடைய
ரழகினையருளுவா குழகலதறியா
கூறறுயிரசெகுபபதோர கொடுமையையுடையா
நடுவிருளாடுவா கொனறையநதாரா
சேறறயனமிளிரவன கயலிளவாளை
செருசசெயவோரபபன செமமுகமநதி
ஏறறையொடுழிதரு மெழிறிகழசார
லிடைசசுரமேவிய விவரவணமெனனே. 2

கானமுஞசுடலையுங கறபடுநிலனுங
காதலரதீதிலா கனனமழுவாளா
வானமுநிலமையு மிருமையுமானா
வணஙகவுமிணஙகவும வாழததவுமபடுவா
நானமுமபுகையொளி விரையொடுகமழ
நளிரபொழிலிளமஞஞை மனனியபாஙகா
ஏனமுமபிணையலு மெழிறிகழசார
லிடைசசுரமேவிய விவரவணமெனனே 3

கடமணிமாரபினர கடறனிலுறைவா
காதலரதீதிலா கனனமழுவாளா
விடமணிமிடறினா மிளிரவதோரரவா
வேறுமோரசரிதையா வேடமுமுடையா
வடமுலையயலன கருஙகுருநதேறி
வாழையினறீஙகனி வாரநதுதேனடடும
இடமுலையரிவைய ரெழிறிகழசார
லிடைசசுரமேவிய விவரவணமெனனே 4

2. ஆறு - கஙகை. குழகு - இளமை கயல்மீனும் இள வாளைமீனும் போரசெய்ய, அதனைப் பெண் குரங்குகள் கூர்ந்து நோக்குகின்றன. செம்முக மந்தி - பெண் குரஙகு. ஏற்றை - ஆண் குரங்கு.

3. கானம் - காடு கற்படுநிலன் - மலை காதலர் - இவற்றை இடமாகக்கொள்ளும் விருப்பினர் வானம் - மறுமை. நிலமை - இம்மை. இருமையும் - இவ்விரண்டின தன்மையும். நானம் - கஸ்தூரி. ஏனம் - பன்றி பிணையல் - பெணமான்.

4. கடமணி - மலைசசாரலில் விளைநத மணி. சரிதை - ஒழுக்கம். வடம் உலை அயலன - அசையும் ஆலுக்குப் பக்கத

காாகொணடகடிகமழ விரிமலாககொனறைக
கணணியாவளாமதி கதிாவிடககஙகை
நீாகொணடசடையினா விடையுயாகொடியா
நிழறிகழமழுவின ரழறிகழநிறததா
சீாகொணடமெனசிறை வணடுபணசெயயும
செழுமபுனலனையன செஙகுலைவாழை
ஏாகொணடபலவினொ டெழிறிகழசாரல
விடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே. 5

தோடணிகுழையினா சுணணவெணணீறறா
சுடலையினடுவா தோலுடையாகப
பீடுயாசெயததோா பெருமையையுடையா
பேயுடனடுவா பெரியவாபெருமான
கோடலகளொழுகுவ முழுகுவதுமபி
குரவமுமரவமு மனனியபாஙகா
ஏடவிழபுதுமலா கடிகமழசாரல
விடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே. 6

கழனமலகுகாவினா வேயினாநூலா
கவாதலையரவொடு கணடியுமபூணபா
அழனமலகுமெரியொடு மணிமுழவேநதி
யாடுவாபாடுவ ராரணஙகுடையா

தனவாகிய. கருங்குருந்து - பெரிய குருந்தமரத்தில் வார்ந்து - ஒழுகி. தேன் அட்டும் - தேனை எடுக்கின்ற. இட முலை அரிவையர் - இடங்கொண்டு வளர்ந்த முலையினையுடைய பெண்கள்.

5. கார்கொண்ட - கார்காலத்து உண்டான. கடி - மணம். வாழைகள் பலாவினோடு அழகைச்செய்கின்ற சாரல் எனக் கூட்டுக.

6. குழை - காது. பீடு - பெருமை கோடல்கள் ஒழுகுவ - செங்காந்தட்பூக்கள் தேனைச் சொரிவன, அதில, தும்பி முழுகுகின்றன. தும்பி - வண்டு.

பொழினமலகுநீடிய வரவமுமரவ
மனனியகவடடிடைப புணாகுயிலாலும
எழினமலகுசோலையில வணடிசைபாடு
மிடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே 7

தேஙகமழகொனறையந திருமலாபுனைவாா
திகழதருசடைமிசைத திஙகளுஞசூடி
வீநதவாசுடலைவெண ணீறுமெயபூசி
வேறுமோாசரிதையா வேடமுமுடையா
சாநதமுமகிலொடு முகிலபொதிநதலமபித
தவழகனமணியொடு மிகுபளிஙகிடறி
ஏநதுவெளளருவிக ளெழிறிகழசார
லிடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே 8

பலவிலமிடுபலி கையிலொனறேறபா
பலபுகழலலது பழியிலாதாமும
தலையிலஙகவிரொளி நெடுமுடியரககன
றடககைகளடாததோா தனமையையுடையா
மலையிலஙகருவிகண மணமுழவதிர
மழைதவழிளமஞஞை மலகியசாரல
இலையிலவஙகமு மேலமுஙகமழு
மிடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே. 9

பெருமைகடருககியோா பேதுறுகினற
பெருஙகடலவணணனும பிரமனுமோரா
அருமையரடிநிழல பரவிநினறேததது
மனபுடையடியவாக கணியருமாவா

7. கழல் - வீரக்கழல். வேல் - சூலம். கவர் தலை அரவு - ஐந்தலை நாகம். கண்டி - உருத்திராக்கம். அணங்கு - தெய்வத் தன்மை மரவம் - மராமரம். கவடு -

8. வீந்தவர் - இறந்தவர். சாந்தம் - சந்தனம். கனமணி - கூட்டமாகிய இரத்தினங்கள். ஏந்து - தாங்கிய.

9. பல இலம் இடு பலி - பல வீடுகளில் இட்ட பிச்சை. தலை இலங்கு நெடு முடி எனக் கூட்டுக. இலை இலவங்கம் - இலைகளோடு கூடிய லவங்கமரம்.

கருமைகொளவடிவொடு சுனைவளாகுவளைக
கயலினமவயலின வாளைகளிரிய
எருமைகளபடிதர விளவனமாலு
மிடைசசுரமேவிய விவாவணமெனனே 10

மடைசசுரமறிவன வாளையுஙகயலு
மருவியவயறனில வருபுனறகாழிச
சடைசசுரததுறைவதோா பிறையுடையணணல
சரிதைகளபரவிநின றருகுசமபந்தன
புடைசசுரததருவரைப பூககமழசாரற
புணாமடநடையவா புடையிடையாாநத
இடைசசுரமேததிய விசையொடுபாட
விவைசொலவல்லவா பிணியிலாதாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. பெருமைகள் தருக்கி - பெருமைகளால் செருக்குற்று பேதுறுகின்ற - மயங்கிய. ஓரா அருமையர் - அறியமுடியாத அருமைப்பாட்டினை உடையவர் எருமைகள் குவளை கயலினம் இளவாளைகள் இரிய படிதர இள அன்னம் ஆலும் இடைசுரம் எனக் கூட்டுக. இரிய - விலக. படிதர - தோய ஆலும் - ஒலிக்கும்.

11. ஞானசம்பந்தன், இடைச்சுரத்தைத் துதித்தபாடலை, இசையோடு சொல்ல வல்லவர் பிணியிலர் என்கினறது. மடைச் சுரம் - நீர்மடைகளின்வழி. மறிவன - மடங்கித் துள்ளுவன. சடைச் சுரத்து - சடைக்காட்டில்.

திருக்கழுமலம்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 79**

திருச்சிற்றம்பலம்

அயிலுறுபடையினா விடையினாமுடிமே
லரவமுமதியமும விரவியவழகா
மயிலுறுசாயல வனமுலையொருபான
மகிழுபவாவானிடை முகிலபுலகுமிடறா
பயிலவுறுசரிதைய ரெருதுகநதேறிப
பாடியுமாடியும பலிகொளவாவலிசோ
கயிலையுமபொதியிலு மிடமெனவுடையாா
கழுமலநினையநம விணகரிசறுமே 1

கொணடலுநீலமும புரைதிருமிடறா
கொடுமுடியுறைபவா படுதலைகையா
பணடலரயனசிர மரிநதவாபொருநதும
படாசடையடிகளாா பதியதனயலே
வணடலுமவஙகமுஞ சஙகமுஞ்சுறவு
மறிகடறறிரைகொணாந தெறறியகரைமேற
கணடலுஙகைதையு நெயதலுஙகுலவுங
கழுமலநினையநம விணகரிசறுமே 2

1 இப்பதிகம் இறைவனது கழுமலத்தை நினைய, நமது வினையின் தீமை அறும் என்கின்றது. அயில் - கூர்மை மயில் உரு சாயல - மயில் போன்ற சாயலை உடைய. வனமுலை - இளைய முலையினையுடையாளாகிய உமாதேவி. முகில் புல்கும் மிடறா் - மேகத்தையொத்த கண்டததையுடையவர் கரிசு - தீமை.

2. கொணடல் - மேகம். மேகம் மிடற்றிற்கு உவமை யானது தேவர்களைக் காத்தமையால். நீலம் ஒப்பானது கண்ணுக்கு இனிமையாய் இருத்தலின். படுதலை - கபாலம். வண்டல் - ஒதுக்கிய மண். வங்கம் - தோணி. கண்டல் - நீர்முள்ளி கைதை - தாழை. நெய்தல் - நெய்தற்பூ.

எண்ணிடையொன்றின ரிரண்டின ருருவ
மெரியிடைமூன்றினர் நான்மறையாளர்
மண்ணிடையைந்தின ராறின ரங்கம்
வகுத்தனரேழிசை யெட்டிருங்கலைசேர்
பண்ணிடையொன்பது முணர்ந்தவர் பத்தர்
பாடிநின்றடிதொழ மதனனை வெகுண்ட
கண்ணிடைக்கனலினர் கருதியகோயில்
கழுமல நினையநம் வினைகரிசறுமே 3

எரியொருகரத்தின ரிமையவர்க்கிறைவ
ரேறுகந்தேறுவர் நீறுமெய்பூசித்
திரிதருமியல்பின ரயலவர்புரங்க
டீயெழவிழித்தனர் வேய்புரைதோளி
வரிதருகண்ணிணை மடவரலஞ்ச
மஞ்சுறநிமிர்ந்ததோர் வடிவொடுமெவந்த
கரியுரிமருவிய வடிகளுக்கிடமாங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே 4

---

3. எண்ணிடை ஒன்றினர் - எண்ணத்தில் அருவாயிருக்கும்பொழுது ஒன்ருய் இருப்பவர் உருவம் இரண்டினர் - சிவமும் சத்தியுமாகி உருவத திருமேனி கொளளுங்காலத்து இரண்டாய இருப்பவர். எரியிடை மூன்றினா - நெருப்பில சத்தமும் ஸ்பரிசமும் உருவமுமாகிய மூன்று தன்மாத்திரைகளாய் இருப்பவர். ஆகவனீயம் முதலிய முத்தீயாய் இருப்பவர் என்றலுமாம். மண்ணிடை ஐந்தினர் - மண்ணில் சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் கந்தம் ஆகிய ஐந்து தன்மாத்திரைகளாய் இருப்பவர். முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்ற ஐந்திணையாய் இருப்பவர் எனலுமாம் ஏழிசை - குரல், கைக்கிளை, துத்தம், இழை, இளி, விளரி, தாரம் என்ற ஏழு எட்டிருங்கலை - அஷ்டவித்தை

4. எரி - மழு. அயலவர் - பகைவர். தீயெழ விழித்தனர் என முப்புரங்களை விழிதெரித்ததாகக் கூறப்படுகிறது வேய - மூங்கில். வரி - செவ்வரி. மடவரல் - உமாதேவி. மஞ்சு - ஆகாயம். கரியுரி - யானைத்தோல்.

ஊரெதிாநதிடுபலி தலைகலனுக
வுணபவாவிணபொலிந திலஙகியவுருவா
பாரெதிாநதடிதொழ விரைதருமாாபிற
படவரவாமையக கணிநதவாககிடமாம
நீரெதிாநதிழிமணி நிததிலமுதத
நிரைசுரிசஙகமொ டொணமணிவரனறிக
காரெதிாநதோதமவன றிரைகரைகெறறுங
கழுமலநினையநம வினைகரிசறுமே. 5

முனனுயிாததோறறமு மிறுதியுமாகி
முடியுடையமராக ளடிபணிநதேததப
பினனியசடைமிசைப பிறைநிறைவிதத
பேரருளாளனா பேணியகோயில
பொனனியனறுமலா புனலொடுதூபஞ
சாநதமுமேநதிய கையினராகிக
கனனியாநாடொறும வேடமேபரவுங
கழுமலநினையநம வினைகரிசறுமே 6

கொலைககணிததாவரு கூறறுதைசெயதாா
குரைகழலபணிநதவாக கருளியபொருளின
நிலைககணிததாவா நினையவலலாாதந
நெடுநதுயாதவிாததவெந நிமலருககிடமாம

5 ஊர் எதிரந்திடு பலி-ஊரவர் இடுகினற பிசசை கலன்-உண்ணும் பாத்திரம் படஅரவு, ஆமை, அக்கு, அணிந்தவாக்கு இடமாம் எனப்பிரிக்க அக்கு-உருத்திராக்கம் அக்குமணியுமாம் வன்திரை மணி நிததிலம் முததம் சுரிசங்கம் ஒண்மணி வரனறி கரைக்கு எற்றும் கழுமலம் எனக்கூட்டுக சுரிசங்கம் - மூக்குச சுரிந்திருக்கின்ற சஙகுகள்

6 முன்-சர்வசங்காரகாலதது உயிர்தோற்றமும் இறுதியும்ஆகி-உயிர்களை உடம்போடு புணர்ததுகின்ற பிறப்பும் அவற்றைப்பிரிக்கின்ற இறுதியும் ஆகிய இரண்டிற்கும் காரணமாகி, கன்னியர் மலர் தூபம் சாந்தம் ஏந்திய கையினராகிப் பரவும் கழுமலம் எனக் கூட்டுக.

மலைககணித்தாவர வனறிரைமுரல
மதுவிரிபுனனைகண முததெனவருமபக
கலைககணஙகானலி னீழலிலவாழுங
கழுமலநினையநம வினைகரிசறுமே. 7

புயமபலவுடையதென னிலஙகையாவேநதன
பொருவரையெடுததவன பொனமுடிதிணடோள
பயமபலபடவடாத தருளியபெருமான
பரிவொடுமினிதுறை கோயிலதாகும
வியனபலவிணணினு மணணினுமெஙகும
வேறுவேறுகஙகளிற பெயருளதெனனக
கயமபலபடககடற றிரைகரைககெறறுங
கழுமலநினையநம வினைகரிசறுமே 8

விலஙகலொனறேநதிவன மழைதடுததோனும
வெறிகமழதாமரை யோனுமெனறிவாதம
பலஙகளானேடியு மறிவரிதாய
பரிசினனமருவிநின றினிதுறைகோயில
மலஙகிவனறிரைவரை யெனபபரநதெஙகு
மறிகடலோஙகிவெள ளிபபியுஞசுமநது
கலஙகடனசரககொடு நிரககவநதேறுங
கழுமலநினையநம வினைகரிசறுமே 9

7. கொலைக்கு அணித்தாவரு கூற்று - கொலையை அணிய தாக்க வருகின்றயமன். குரைகழல் ஒலிக்குங்கழல் பணிந்தவர்க்கு அருளிய பொருளின் நிலைக்கு - வணங்கிய அடியார்களுக்கு அருளிச்செய்த வீட்டின்பமாகிய நிலைகது அணித்தாவர - அணுகிவர. மலைக்கு-தோணிமலைககு வன்திரை அணிததாவர முரல - வலிய அலைகள் அணுகி வரவும் ஒலிக்கவும் மது-தேன். கலைக்கணம் - மான் கூட்டம். கானல் - கடற்கரைச் சோலை.

8. புயம் பல உடைய - இருபது தோள்களை உடைய. பயம் பலபட - பலவகையில் அச்சப்பட. பரிவொடும் - விருப்பத்தோடும். வியன் பல விண்ணினும் - அகன்ற பலவாகிய ஆகாயத்தினும். வேறு வேறு உகங்களில் பெயர் உளது என்ன - ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவவொரு பெயரை உடையதென்று. கயம் - யானை.

9. விலங்கல் - கோவர்ததன கிரி தம் பலங்களால் - தமது உடற்பலத்தால். மலங்கி - கலங்கி. வரையென - மலையைப்

ஆமபலதவமுயன றறவுரைசொலலு
மறிவிலாசசமணருந தேரருஙகணிசோ
நோமபலதவமறி யாதவாநொடிநத
மூதுரைகொளகிலா முதலவாதமமேனிச
சாமபலுமபூசிவெண டலைகலனுகத
தையலாரிடுபலி வையகததேறறுக
காமபனதோளியொ டினிதுறைகோயில
கழுமலநினைய நம வினைகரிசறுமே 10

கலிகெழுபாரிடை யூரெனவுளதாங
கழுமலம்விருமபிய கோயிலகொணடவாமேல
வலிகெழுமனமிக வைததவனமறைசோ
வருஙகலைஞானசம பநதனதமிழின
ஒலிகெழுமாலையென றுரைசெயதபதது
முணமையினினைந தேததவலலாமேல
மெலிகெழுதுயரடை யாவினைசிநதும
விணணவராறறலின மிகபபெறுவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

போல கலஙகள் தன்சரககொடு நிரக்க - கப்பல்கள் தன்னிடதது ஏற்றப்பட்டுள்ள சரக்கோடு வரிசையாக.

10. ஆம்பலதவம் முயன்று - ஆகிய பலவிதமான தவங்களைச் செய்து தேரர் - புத்தர். கணிசேர் - எணணத்தக்க. நோம் பல தவம் - துன்பத்தைத் தரும் பல தவங்களை. அறியாதவர் - அறியாதவர்களாய். நொடிந்த - சொன்ன. தையலார் - பெண்கள். காம்பு அன தோளியொடு - மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய உமாதேவியொடு.

11. கலி கெழு பார் - ஒலிமிக்க உலகம். வலி கெழு மனம் - உறுதியான மனம் ஒலிகெழு மாலை - இசையோடு கூடிய மாலை. மெலி கெழு துயர் - மெலிவைச் சேர்க்கும் துன்பம்.

கோயில்

பதிகவரலாறு :

சீகாழியினின்றும் புகலிவேந்தர், அடியார்களும் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணரும் சிவபாத இருதயரும் உடன்வரத் தில்லைசெல்லத் திருவுளங்கொண்டார்கள். கொள்ளிடத்தைக் கடந்தார்கள் தில்லையின் தெற்குவீதி யணுகினார்கள் தில்லை வாழந்தணர்கள் சிரபுரப் பிள்ளையாரை, எதிர்கொண்டு அழைக்க நகரையலங்கரித்து மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க ஊர்ப்புறத்தே வந்து அழைத்துச்சென்றனர். பிள்ளையார் திருவீதியைத்தொழுதனர் எழுநிலைக்கோபுரத்தையும் வணங் கினர் திருமுன்றில் திருமாளிகையையும் வலம்வந்து வணங் கிக்கொண்டு உட்புகுந்து திருவணுக்கன்திருவாயிலை அடைந் தார்கள். சிந்தையில் ஆர்வம் பெருகிற்று கணகள் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்தன செங்கை சிரமேல் ஏறிக் குவிந்தது. இவ்வாறு உருகிய அன்பினராய் உட்புகுந்தார் இறைவன் தமக்களித்த சிவஞானமேயான திருவம்பலத்தையும், அந்த ஞானத்தால் விளைந்த ஆனந்தமாகிய கூத்தப்பெருமானையும் கண்ணாரக்கண்டு கும்பிட்டார். ஆனந்தக்கூத்தர்க்கு உரிமை யான தனிச்சிறப்பினையுடைய தில்லைவாழந்தணரை முன் வைத்து “கற்றாங் கெரியோம்பும்” என்னும் இப்பதிகத்தை ஏழிசையும் ஓங்க எடுத்தார் திருக்கடைக்காப்பும் முடித்து, ஊனையும் உயிரையும் உருக்கும் ஒப்பற்ற கூத்தை வெட்ட வெளியிற் கண்டு திளைத்து, சிவானந்தப் பேரமுதுண்ட பிள்ளையார் ஆனந்தமேலீட்டால் அழுதார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 80**

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கண் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே 1

1. இப் பாடல் சிற்றம்பலநாதன் திருவடியே பற்றுக் கோடாகக்கொண்டவர்களைப் பாவம் பற்றாது என்கின்றது.

பறபபைப படுததெங்கும பசுவேட டெரியோமபுஞ
சிறபபா வாழதிலலைச சிறறம பலமேய
பிறபபில பெருமானைப பினருழ சடையானை
மறபபி லாாகணடோ மைய றீாவாரே. 2

மையா ரொணகணணாா மாட நெடுவீதிக
கையாற பநதோசசுங கழிசூழ திலலையுட
பொயயா மறைபாடல புரிநதா னுலகேததச
செயயா னுறைகோயில சிறறம பலநதானே 3

நிறைவெண கொடிமாட நெறறி நோதீணடப
பிறைவந் திறைதாககும பேரம பலநதிலலைச
சிறைவண டறையோவாச சிறறம பலமேய
இறைவன கழலேதது மினப மினபமே 4

கற்று - வேதம் முதலியவற்றை ஓதி ஆங்கு எரி யோம்பி - அந் நெறியிலேயே நின்று வேளவியைச் செயது. கலி - பாவம். பற்று - பற்றுக்கோடாக.

2 சிற்றம்பலநாதரை மறவாதவாகளே மலமயக்கம் தீர் வாாகள் என்கினறது பறப்பை - வேள்விச்சாலை. பசு வேட்டு - ஆன்மபோதத்தைக் கொன்று எரி ஓம்பும் - சிவாக் கினியை வளாக்கும் சிறப்பர் - சிறப்பினை உடைய தில்லை வாழ் அந்தணாகள்.

3 வேதததை விரும்பிய சிவபெருமான் உலகேதத உறை யுங் கோயில் சிற்றம்பலம் என்கின்றது. மையார் ஒண் கண் ணார் - மைபூசிய ஒளிபொருந்திய கணணை உடைய பெண்கள். பொய்யா மறை - என்றும் பொய்யாத வேதம். புரிந்தான் - விரும்பியவன்.

4. சிற்றம்பலநாதன் சேவடியை ஏத்தும் இன்பமே இன் பம் என்கின்றது. கொடிவந்து பிறை இறைதாக்கும் பேரம்பலம் எனக் கூட்டுக. அறை - ஒலி.

செலவ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச
செலவ மதிதோயச செலவ முயாகினற
செலவா வாழதிலலைச சிறறம பலமேய
செலவன கழலேததுஞ செலவஞ செலவமே. 5

வருமாந தளிாமேனி மாதோா பாகமாந
திருமாந திலலையுட சிறறம பலமேய
கருமா னுரியாடைக கறைசோ கணடததெம
பெருமான கழலலலாற பேணா துளளமே 6

அலையாா புனலசூடி யாகத தொருபாகம
மலையான் மகளோடு மகிழநதா னுலகேததச
சிலையா லெயிலெயதான சிறறம பலநதனனைத
தலையால் வணஙகுவாா தலையா னாகளே. 7

கூாவா ளரககனறன வலியைக குறைவிததுச
சீரா லேமலகு சிறறம பலமேய
நீரா சடையானை நிதத லேததுவாா
தீரா நோயெலலாந தீாத றிணணமே 8

5 சிற்றம்பலத்தெழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வன் கழலை ஏத்தும் இன்பமே இன்பம் என்கின்றது. சேண் - ஆகாயம்.

6. சிற்றம்பலத்து எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் திருவடியல்லது என்னுள்ளம் வேறொன்றையும் பேணாது என்கின்றது திருமாந்தில்லை - திருமகளோடு கூடிய பெரிய தில்லை.

7. சிற்றம்பலத்தைத் தலையால் வணங்குபவர்களே தலையானவர்கள் என்கின்றது. சிலை - மேருமலையாகிய வில்.

8. சிற்றம்பலநாதனை நாள்தோறும் ஏத்துவார் தீராத நோயெல்லாம் தீர்வர் என்கின்றது. கூர் வாள அரக்கன் என்றது இராவணனை.

கோணு கணையானுங குளிாதா மரையானுங
காணு கழலேததக கனலா யோஙகினுன
சேணு வாழதிலலைச சிறறம பலமேதத
மாணு நோயெலலாம வாளா மாயுமே 9

படடைத துவராடைப படிமங கொணடாடும
முடடைக கடடுரை மொழிவ கேளாதே
சிடடா வாழதிலலைச சிறறம பலமேய
நடடப பெருமானை நாளுந தொழுவோமே 10

ஞாலத துயாகாழி ஞான சமபநதன
சீலத தாாகொளகைச சிறறம பலமேய
சூலப படையானைச சொனன தமிழமாலை
கோலத தாறபாட வலலாா நலலாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. சிற்றம்பலத்தைத் துதிக்க, பெரியநோயெல்லாம் மாயும் என்கின்றது. கோண நாகணையான் - வளைந்த நாகத்தை அணையாகக்கொண்ட திருமால். சேணுர் - தேவர்கள். மாணு நோய் - மாட்சிமைதராத நோய்கள்.

10 புறச்சமயிகள் புல்லுரையைக் கேளாது சிற்றம்பல நாதன் திருவடியைத் தினம் தொழுவோம் என்கினறது. பட்டைத் துவர் - மரப்பட்டையிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் காவி. படிமம் - நோன்பு. முட்டைக் கட்டுரை - அறியாமையோடு கூடிய சொல் சிட்டர் - ஆசாரசீலர். நட்டம் - நடம்.

11 திருஞானசம்பந்தர் திருச்சிற்றம்பலநாதனைப்பற்றிச் சொன்ன தமிழ் மாலையைப் பாடவல்லவர்கள் நல்லவர் ஆவர் என்கின்றது சீலத்தார் கொள்கை சிற்றம்பலம் - ஒழுக்கம் உடையவர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற சிற்றம்பலம். கோலத்தால் - அழகால்.

சீகாழி

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 81

திருச்சிற்றம்பலம்

நலலாா திமேவுந தொழிலாா நாலவேதஞ
சொலலாா கேணமையாா சுடாபொற கழலேதத
வில்லாற புரஞசெறறான மேவும பதிபோலுங
கலலாா மதிலசூழநத காழிந நகாதானே 1

துளிவண டேனபாயு மிதழி தூமததந
தெளிவெண டிஙகணமா சுணநீா திகழசெனனி
ஒளிவெண டலைமாலை யுகநதா னூாபோலுங
களிவண டியாழசெயயுங காழிந நகாதானே 2

ஆலக் கோலததி னஞசுண டமுததததைச
சாலத தேவாககீந தளிததான றனமையாற
பாலற காய்நன்றும பரிநது பாதததாற
காலற காயநதானூா காழிந நகாதானே 3

1. வேதம் ஓதி வேள்விசெய்யும் அந்தணர்கள் திருவடியைத் தொழ, வில்லால் புரிமெரித்த பெருமானிடம் காழி நகரம் என்கின்றது. தீ மேவும் தொழிலார் - யாகததீயை விரும்பும் தொழிலையுடைய அந்தணர். நால்வேதம் சொல்லார் - நான்கு வேதங்களாகிய சொல்லையுடையவர்கள். கல்லார் மதில் - மலையை யொத்த மதில்.

2. கொன்றை, பிறை, பாம்பு, ஊமததம் இவற்றை விரும்பிய இறைவனிடம் இது என்கின்றது. வண் தேன் துளி பாயும் இதழி என மாறுக. இதழி - கொன்றை மாசுணம் - பாம்பு

3. ஆலகால விஷததை உண்டு அமுததததைத தேவர்க்கு அளித்தவனும், காலனைக் காய்ந்தவனும் ஆகிய காவலன ஊா காழி எனகின்றது. ஆலக்கோலததின் நஞ்சு - ஆலகாலவிஷம். சால - மிக. பாலற்கு - மார்க்கணடேயற்கு. பரிந்து - கருணை கூாந்து.

* * * * * 4. 5, 6, 7

இரவிற் றிரிவோாகட கிறைதோ ளிணைபததும
நிரவிக கரவாளை நோநதா னிடமபோலும
பரவித திரிவோாககும பானீ றணிவோாககுங
கரவிற றடககையாா காழிந நகாதானே 8

மாலும பிரமனு மறியா மாடசியான
றேலும புரிநூலுந துதைநத வரைமாாபன
ஏலும பதிபோலு மிரநதோாக கெநநாளுங
காலம பகராதாா காழிந நகாதானே

தங்கை யிடவுணபாா தாழசீ வரததாாகள
பெங்கை யுணராதே பேணித தொழுமினகள
மங்கை யொருபாக மகிழநதான மலாசசென்னிக
கங்கை தரிததானூா காழிந தகாதானே 10

8. இராவணற்கு வாள் அருளிச் செய்தவன் இடம் காழி நகரம் என்கின்றது. இரவில் திரிவோர் - அசுரர்கள்; நிசாசரர் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. நிரவி - ஒழுங்குபடுத்தி. கரவாள் - கைவாள் கரவு இல் தடக்கையார் - மறவாமல் வழங்கும் கையை யுடையவர்.

9. அயனும் மாலும் அறியாதவனும், பூணூல் அணிந்தவனுமாகிய இறைவன் பதி காழிநகர் எனகின்றது இரந்தோர்க்கு எந்நாளும் காலம் பகராதார் - யாசிப்பவர்களுக்கு எப்பொழுதும் இதுகாலமல்ல இதுகாலமல்ல, என்று சொல்லாது எப்பொழுதும் கொடுப்பவர்கள்.

10. புத்தர் சமணர்களுடைய தீயொழுக்கத்தைச் சிந்தியாமல் காழிநகரைத் தொழுமின்கள் என்கின்றது. தன்கையிட உண்பார் - கையில் பிச்சையிட ஏற்று உண்பவர்கள் சீவரத்தார்கள் - காவியாடை உடுத்தியவர்கள். பெங்கை - தீயொழுக்கம்

வாசங கமழகாழி மதிசெஞ சடைவைதத
ஈசன நகாதனனை யிணையில சமபநதன
பேசுந தமிழவலலோா பெருநீ ருலகததுப்
பாசந தனையறறுப பழியில புகழாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. காழிநகரைப்பற்றிக் கவுணியன் சொன்ன இத் தமிழை வல்லவர்கள் கடல் புடைசூழ்ந்த உலகத்துப் பாசம் நீங்கிப் பழியற்றுப் புகழுடையராய் வாழ்வர் எனப் பயன் கூறுகிறது. பெருநீா - கடல்

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு : (11-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 82**

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்பொன மலைவில்லா வெரியம பாநாணில
திரிநத புரமூனறுஞ செறறு னுறைகோயில
தெரிநத வடியாாகள செனற திசைதோறும
விருமபி யெதிாகொளவாா வீழி மிழலையே. 1

வாதைப படுகினற வானோா துயாதீர
ஓதக கடனஞசை யுணடா னுறைகோயில்
கீதத திசையோடுங கேளவிக கிடையோடும
வேதத தொலியோவா வீழி மிழலையே 2

பயிலும மறையாளன றலையிற பலிகொணடு
துயிலும பொழுதாடுஞ சோதி யுறைகோயில
மயிலும மடமானும மதியும மிளவேயும
வெயிலும பொலிமாதா வீழி மிழலையே 3

1. மேருமலையை வில்லாகவும், அங்கியை அம்பாகவும் கொண்டு திரிபுரமெரித்த சிவன் உறையுங்கோயில் திருவீழி மிழலை என்கின்றது. தெரிநத அடியார்கள் சென்ற திசை தோறும் விரும்பி எதிாகொள்வார் என்றது, ஞானசம்பந்தப் பெருமான் எழுந்தருளியபோது எதிர்கொணடதைத் திருவுள் ளத்து எண்ணி எழுந்த உரைபோலும்.

2. துன்புறுகின்ற தேவர்கள் துயர் தீர நஞ்சுண்டநாதன் கோயில் வீழிமிழலை என்கின்றது. வாதை - துன்பம். கேளவிக் கிடை - வேதத்தை ஓதும் மாணவர் கூட்டம்.

3. பிரமகபாலத்தில் பிச்சை ஏற்று, எல்லாம் துயிலும் நள்ளிரவில் நட்டமாடும் பெருமான் கோயில் வீழிமிழலை என் கின்றது. இங்கரத்து மாதர் மயிலையும் மானையும் மதியையும்

இரவன பகலோனு மெச்சத திமையோரை
நிரவிட டருளசெயத நிமலன னுறைகோயில்
குரவஞ சுரபுனனை குளிரகோங கிளவேஙகை
விரவும பொழிலநதண வீழி மிழலையே 4

கணணிற கனலாலே காமன பொடியாகப்
பெணணுகக கருளசெயத பெருமா னுறைகோயில்
மணணிற் பெருவேளவி வளாதிப புகைநாளும்
விணணிற புயலகாட்டும வீழி மிழலையே. 5

மாலா யிரஙகொணடு மலாககண ணிடவாழி
ஏலா வலயத்தோ கநதா னுறைகோயில
சேலா கியபொயகைச செழுநீர்க கமலஙகள்
மேலா லெரிகாட்டும வீழி மிழலையே. 6

மூங்கிலையும் வெயிலையும்போல் விளங்குகின்றார்கள்; சாயலால் மயில், பார்வையால் மான், நுதலழகால் மதி, தோளால் மூங்கில், கற்பால் வெயில் எனக் கொள்க.

4. தக்கயாகத்தில் சூரியன் சந்திரன் முதலான தேவர் களைச் செப்பஞ்செய்து அருள்செய்த நிமலன் கோயில் இது என்கின்றது. இரவன் - சந்திரன். பகலோன் - சூரியன். எச்சத்து - யாகத்தில். நிரவிட்டு - செப்பஞ்செய்து

5. மன்மதன் எரிய விழித்து, இரதிக்கு அருள்செய்த பெருமான் கோயில் இது என்கின்றது. பெண் - இரதி உமை யெனப் பொருள்கொண்டு இடப்பாகத்தை அருளிய எனப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். பூமியில் செய்யப்படும் யாகப் புகை, வானத்தில் மேகத்தை வளர்க்கும் என்ற கருத்தைப் பின்னிரண்டடிகளில் காண்க.

6. திருமால் ஆயிரம் பூவோடு கண்கொண்டு வழிபாடு செய்யச் சக்கரம் ஈந்த பெருமான் கோயில் இது என்கின்றது. இவ்வரலாறு இத்தலத்தில் நிகழ்ந்தது. ஏலாவலயம் - சுமக்க லாற்றாத சக்கரம் கமலங்கள் எரிகாட்டும் - செந்தாமரை தீப்பிழம்பைப்போல விளங்கும்

மதியால வழிபடடான வாணாள கொடுபோவான
கொதியா வருகூறறைக குமைததா னுறைகோயில
நெதியான மிகுசெலவா நிதத நியமஙகள
விதியா னிறகினரூா வீழி மிழலையே 7

எடுததான றருககினை யிழிததான விரலூனறிக
கொடுததான வாளாளாக கொணடா னுறைகோயில
படிததாா மறைவேளவி பயினரூா பாவததை
விடுத்தார் மிகவாழும வீழி மிழலையே 8

கிடநதா னிருநதானுங கீழமேல காணாது
தொடர்நதாங கவரேததச சுடரா யவனகோயில
படநதாங கரவலகுற பவளத துவாவாயமேல
விடநதாங கியகணணா வீழி மிழலையே 9

7. காலகாலன்கோயில் இது என்கின்றது. மதியால் வழி பட்டான் - அறிவோடு வழிபட்ட மார்க்கண்டன். கொதியா - கோபித்து. குமைத்தான் - உரு அழியச செய்தவன் நெதியான் மிகு செல்வர் - தியானத்தால் மிக்க செல்வர் நியமங்கள் - யோக உறுப்புக்கள் எட்டனுள் ஒன்ருகிய நியமம்

8. இராவணனது தருக்கினை அழிதது வாள்கொடுதது ஆளாகக்கொண்ட இறைவன் கோயில் இது என்கின்றது மறை படித்தார், வேளவி பயின்ருர் என மாறிக் கூட்டுக. வேதம் ஓதி வேள்வி இடைவிடாது செய்து பாபத்தை விட்டவர்கள் வாழ்கின்ற மிழலை என்க.

9 மாலும் அயனும் அறியாவண்ணம் அழல் உருவானவனிடம் இது என்கின்றது. கிடந்தான் - பாம்பணையில் பள்ளி கொள்ளும் திருமால் இருந்தான் - பூமேல் இருந்த பிரமன். சுடராயவன் - தீ உருவானவன் அரவுபோன்ற அல்குலையும், வாயின்மேல் விஷத்தையும் தாங்கிய கண்ணர் என்றது பாம்பு ஓரிடமும், விஷம் ஓரிடமும் இருக்கின்றதென்னும் வியப்புத் தோன்றக் கூறியது

சிககா துவராடைச சிறுதட டுடையாரும
நக்காங கலாதூறறுந நமபா னுறைகோயில்
தககார மறைவேளவித தலையா யுலகுககு
மிககா ரவாவாழும வீழி மிழலையே 10

மேனின றிழிகோயில வீழி மிழலையுள
ஏனத தெயிறருனே யெழிலார பொழிறகாழி
ஞானத துயாகினற நலஙகொள சமபநதன
வாயமைத திவைசொலல வலலோர நலலோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10. புறச்சமயிகள் புறம்பழிக்கும் நமதிறைவன் கோயில் இது என்கின்றது. சிக்கு ஆர் துவர் ஆடை - சிக்கு நாறும் காவியுடை. தட்டு உடை - ஓலைத்தடுக்காகிய உடை. நக்கு - சிரித்து அலர்தூற்றும் - பழிதூற்றும். தக்காராய், வேதவேள்வி யில் தலையானவராய், உலகுக்கே மிக்கவர்கள் வாழுகின்ற வீழி என்க.

11. வீழிநாதனைக் காழி ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இப் பாடல் பாடவல்லார் நல்லார் என்கின்றது மேல்நின்று இழி கோயில் - விண்ணிழிகோயில். இது இத்தலத்துச் சிறப்புக்களுள் ஒன்று ஏனத்து எயிற்றானை - பன்றிக்கொம்பை அணிந்தானை. வாய்மைத்து இவை - உண்மையை உடையனவாகிய இவற்றை.

திருவம்பர்மாகாளம்

பதிகவரலாறு :

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளோடும் அடியார்கள் புடை சூழத் திருமாகாளத்தை வணங்கிப் பதிக இன்னிசை பாடிய பிள்ளையார் திருவம்பர்மாகாளத்தைச் சேர்ந்தார்கள் ' அடையார் புரம்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 83**

திருச்சிற்றம்பலம்

அடையார் புரமூன்று மனலவாய் விழவெய்து
மடையார் புனலம்பர் மாகா ளமமேய
விடையார் கொடியெந்தை வெள்ளைப் பிறைசூடும்
சடையான் கழலேத்தச் சாரா வினைதானே 1

தேனார் மதமத்தந் திங்கள் புனல்சூடி
வானார் பொழிலம்பர் மாகா ளமமேய
ஊனார் தலைதன்னிற் பலிகொண் டுழல்வாழ்க்கை
ஆனான் கழலேத்த வல்ல லடையாவே 2

திரையார் புனலோடு செல்வ மதிசூடி
விரையார் பொழிலம்பர் மாகா ளமமேய
நரையார் விடையூரு நம்பான் கழல்நாளும்
உரையா தவர்கண்மே லொழியா வூனம்மே 3

1. இப்பதிகத்தால் அம்பர்மாகாளத்தெழுந்தருளிய இறைவனுடைய திருவடியை ஏத்தவல்லவர்க்கு வினை சாரா, தவம் சாரும், இன்பம் எய்தும் என்பது அறிவிக்கப்படுகின்றது அடையார் - பகைவர், என்றது திரிபுராதிகள். மடை - வாய்க்கால் மடை.

2. ஊனார் தலை - பிரமகபாலம். ஆனான் - இடபத்தை யுடையவன். அல்லல் - துன்பம்

3. திரை - அலை. மேனி குறைதலாகிய வறுமையும் இறைவனைச் சார்ந்து கழிந்தமையின் செல்வமதியாயிற்று விரை - மணம் நரை - வெண்மை ஊனம் - பழி இப்பாடல் எதிர்மறைமுகத்தான் வற்புறுத்தியது

கொநதண பொழிறசே°லைக கோல வரிவணடு
மநதம மலியமபா மாகா ளமமேய
கநதங் கமழகொனறை கமழபுனசடை வைநத
எநதை கழலேதத விடாவந தடையாவே 4

அணியாா மலைமஙகை யாகம பாகமாய
மணியாா புனலமபா மாகா ளமமேய
துணியா ருடையினை றுதைபொற கழலுளும
பணியா தவாதமமேற பறையா பாவமமே 5

பணடாழ கடனஞசை யுணடு களிமாநதி
வணடாா பொழிலமபா மாகா ளமமேய
விணடாா புரமவேவ மேருச சிலையாகக
கொணடான கழலேததக குறுகா குறறமமே 6

மிளிரும மரவோடு வெளளைப பிறைசூடி
வளரும பொழிலம்பர் மாகா ளமமேய
கிளருஞ சடையணணல கேடில கழலேததத
தளரும முறுநோய்கள சாருந தவநதானே 7

4. கொந்து அண் பொழில் - கொததுக்கள நிறைந்த நந்த வனம். கோலம் - அழகு. மந்தம் - தென்றற்காற்று

5, அணி - அழகு. ஆகம் - உடல். மணியார் புனல் - முத்துக்களோடுகூடிய தண்ணீர் துணி ஆர் உடை - துணிக்கப் பெற்ற கோவண உடை பணியாதவர்மேல் பாவம் பறையா என இதுவும் எதிர்மறை முகததான் விளக்கியது.

6. பண்டு ஆழ் கடல் நஞ்சை எனப்பிரிக்க அமுதமுண்டு களிப்பது இயல்பாயினும் இவா நஞ்சையுண்டு களித்தார் என்றது மிக நயமான பகுதி. அமுதுண்டு களிப்பார் அறிவு மயங்குவாா. நஞ்சை உண்டு இவர் களிதத களிபபு இத்துணைத் தேவர்க்கும் இன்பம் செய்தோமே என்றதால் விளைந்தது களி மாந்தி - களிப்பையடைந்து. விண்டார் - பகைவா இது இத் தலவரலாறு. இத் தலத்திறைவன பெயர் காளகண்டேஸ்வரர் என்பதுங் காண்க.

7 மிளிரும் அரவு - விள்ங்குகின்ற பாம்பு. அரவுக்கு விளக்கம் அடியார்கள் அன்போடு அடைக்கலமாக நோக்கும் இறைவனுடைய திருவடி, கரம், கழுதது, முடி, செவி இவற்றி

கொலையார மழுவோடு கோலச சிலையேநதி
மலையார புனலமபா மாகா ளமமேய
இலையார திரிசூலப படையான கழனாளும
நிலையா நினைவாரமே னிலலா வினைதானே 8

சிறையார வரிவணடு தேனுண டிசைபாட
மறையார நிறையமபா மாகா ளமமேய
நறையார மலரானும மாலும காணபொணணா
இறையான கழலேதத வெயதும மினபமமே 9

மாசூர வடிவினனா மணடை யுணலகொளவார
கூசா துரைககுஞசொற கொளகை குணமலல
வாசார பொழிலமபா மாகா ளமமேய
ஈசா வெனபாரகட கிலலை யிடாதானே 10

வெரிநீர கொளவோஙகும வேணு புரநதனனுள
திருமார மறைஞான சமபநதன சேணார
பெருமான மலிடமபா மாகா ளமபேணி
உருகா வுரைசெயவா ருயாவா னடைவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

லெல்லாம் அணியாக இருந்து அடியார்கள் மனத்தைக் கவர்தல் கேடில்கழல் - அழிந்துபடாத் திருவடி உறுநோய்கள் தளரும், தவம் சாரும் என முடிக்க

8. கொலை ஆர்மழு என்றது படைக்கலம் என்றபொதுமை பற்றி வந்த அடை, இறைவன் மழு யாரையும் கொலைசெய்தல் இல்லையாதலின் கோலச் சிலை - அழகுக்காகத் தரிக்கப்பட்ட வில்

9. மறையார் - அந்தணர். நறை - தேன். இறையான் சிவபெருமான்

10 மாசூர்வடிவு - அழுக்கடைந்த மேனி. இன்னா - துன்பமுடையவர்கள். மண்டை - வாயகன்ற உண்ணும் பாத்திரம் கூசாது உரைக்கும் சொல் - பொய் என்றறிந்தும் மனமும் வாயும் கூசாமல் உரைக்குஞ்சொல் வாசு ஆர் பொழில் - வாசனை நிறைந்த பொழில், வெட்டிவேரும் ஆம்.

11. வெரி நீர் - தேங்கிய நீர் வேரி என்பது வெரி எனத் திரிந்து நின்றது. சேணார் பெருமான் - விண்ணவர் தலைவனாகிய சிவபெருமான்.

திருநாகைக்காரோணம்

பதிகவரலாறு :

திருச்சாத்தமங்கையில திருநீலநக்க நாயனூர் திருமாளிகை யில்தங்கி வழிபட்டுத் திருப்பதிகம்பாடி எழுந்தருளியிருந்த பிள்ளையார், பிற பதிகளையும் வழிபடத் திருவுளம்பற்றி, அடியார் கூட்டங்களோடு நாகபட்டினத்தை யடைந்தார்கள திரு நாகைக் காரோணத்துக் கைதொழுது கலநத ஓசைச சொற் றமிழ் மாலையாகிய 'புனையும் விரி கொன்றைற' என்னும் இப் பதிகத்தைப்பாடிச் சிலநாள் தங்கியிருந்தார்கள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம். **எண் 84**

திருச்சிற்றம்பலம்

புனையுமவிரிகொனறைகக கடவுள புனல்பாய
நனையுஞ சடைமேலோா நகுவெண டலைசூடி
வினையில் லடியாாகள விதியால வழிபடடுக
கனையுங கடலுைைகக காரோ ணத்தானே 1

பெணணு ணைனநின்ற பெமமான பிறைசசெனனி
அணணு மலைநாட ஞரு ருறையமமான
மணணூா முழவோவா மாடந நெடுவீதிக்
கணணூா கடலுைைகக காரோ ணததானே 2

---

1. வினைநீங்கிய அடியார்கள் விதிப்படி வழிபட்டுச செறியும் கடலுைைக்காரோணத்தானே சிரமாலையணிந்தவன் என்கின்றது, புனையும் - அழகுசெய்யும். கடவுள்புனல் - தேவகங்கை வினையில் அடியார்கள - வினை ஓயந்த அடியார்கள். கனையும் - செறியும்.

2. சிவமும் சத்தியுமாக நின்றவன், அண்ணுமலையான், ஆரூருறைவான் காரோணததானே என்கின்றது. திருமாலின் தருக்கொழிதத தலங்கள் மூன்றினையும் சேர்த்துக்கூறியருளினூர். திருவாரூரில் வில்நாணைச் செல்லாக அரித்து நிமிர்த்தித் திருமால் சிரத்தையிடறினூர், திருவண்ணுமலையில் தீமலையாய்

பாரோர் தொழவிண்ணோர் பணியமதின்மூன்றும்
ஆரா ரழலூட்டி யடியார்க் கருள்செய்தான்
தேரார் விழவோவாச் செல்வன் றிரைசூழ்ந்த
காரார் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே 3

மொழிசூழ் மறைபாடி முதிரு சடைதன்மேல்
அழிசூழ் புனலேற்ற வண்ண லணியாய
பழிசூழ் விலராய பத்தர் பணிந்தேத்தக்
கழிசூழ் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே 4

ஆணும் பெண்ணுமா யடியார்க் கருணல்கிச்
சேணின் றவர்க்கின்னஞ் சிந்தை செயவல்லான்
பேணி வழிபாடு பிரியா தெழுந்தொண்டர்
காணுங் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே • 5

நின்று செருக்கடக்கினுர், நாகையிலும் தியாகர் திருவுருவில் இருந்து திருமாலின் தியானவஸ்துவானுர் என்பதாம். மண் - மாாசசனே என்னும் மண. கண் - இடம்.

3 திரிபுரம் எரித்த செயல் விண்ணவர் மண்ணவர் அடியார் எல்லாரும் மகிழுஞ் செயலாயிற்று என்பது உணாததுகின்றது ஆரார் - பகைவா. காரார்கடல் - கரியகடல்.

4. பழியொடு பொருந்தாத பத்தர்தொழும் நாகை என்கின்றது மொழிசூழ்மறை - மந்திரமொழியாகச் சூழும் வேதம். அழிசூழ்புனல் - அழித்தலையெண்ணி மிடுக்கோடு வந்த கங்கை. பழிசூழ்வு இலராய - பழிசூழாத பழியும் சூழ்ச்சியும் இலராய என்றுமாம்.

5. அடியார்க்கு அருள்செய்து, விலகிநின்றவருக்கும் திருவுளம் பாலித்துத் தியானிக்கும் செம்மனச் செல்வர் தரிசிக்க நின்றவன் இவன் என்கின்றது. சிவம் சத்தியாக நின்றுலல்லது அருளல் நிகழாமையின் 'ஆணும் பெண்ணுமாய் அருள் நல்கி' என்ருர். சேண் நின்றவர் - தூரத்தே நின்றவர்; தேவருமாம். இன்னம் சிந்தைசெய வல்லான் - மேலும் திருவருள் உள்ளத்தைப் புரியவல்லவன். காணும் - அநவரததரிசனம் செய்யும்.

ஏனத தெயிறேடும் மரவ மெயபூணடு
வானத திளநதிஙகள வளருஞ சடையணணல
ஞானத துரைவலலாா நாளுமபணிநதேததக
கானற கடனாகைக காரோணததானே 6

அரையா ரழனாகஙமககோ டசைததிடடு
விரையாா வரைமாாபின வெணணீ றணியணணல
வரையாா வனபோல வளருமவஙகஙகள
கரையாா கடனாகைக காரோணததானே 7

வலஙகொள புகழபேணி வரையா லுயாதிணடோள
இலஙகைக கிறைவாட வடாததங கருளசெயதான
பலஙகொள புகழமணணிற பததா பணிநதேததக
கலஙகொள கடனாகைக காரோணததானே 8

6 ஞானிகள் பணிய இருப்பான இவன் என்கின்றது. ஏனத்து எயிறு - பன்றிக்கொம்பு. அரவம் - பாம்பு. ஞானத்து உரைவல்லார் - சிவஞானததோடு செறிந்து இறைவன் புகழையே பேசவல்லவர்கள். கானல் - கடற்கரைச் சோலை.

7. சங்குமணியைச் சர்ப்பததோடு அணிந்தவன் இவன் என்கின்றது. அரை ஆா அழல் நாகம் - இடுப்பில் பொருந்திய தீயைப்போல் கொடிய விடப்பாம்பு. அக்கோடு - சங்குமணி யோடு. அசைத்திட்டு - கட்டி. விரை - மணம். வரை ஆர்வன போல - மலைகள் நிறைந்திருப்பனபோல. வங்கங்கள் - தோணி கள். வங்கங்கள் வரையாாவனபோல வளரும் கரை எனக் கூட்டுக.

8. தன்புகழைநம்பி வளர்ந்த தோளையுடைய இராவணன் வாட அடாதது அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது வலங் கொள் புகழ் என்றது கொடை முதலியவற்றாலும் புகழ் வருமா தலின் அவற்றினின்றும் பிரிக்க. கலம் - மரக்கலம்.

திருமா வடிவீழத திசைநான முகனேததப
பெருமா னெனநினற பெமமான பிறைசசெனனிச
செருமால விடையூருஞ செலவன றிரைசூழநத
கருமால கடனாகைக காரோ ணததானே. 9

நல்லா ரறஞசொலலப பொலலா புறஙகூற
அலலா ரலாதூறற வடியாாக கருள்செயவான
பலலா தலைமாலை யணிவான பணிநதேததக
கலலா கடனாகைக காரோ ணததானே 10

கரையாா கடனாகைக காரோ ணமமேய
நரையாா விடையானை நவிலுஞ சமபநதன
உரையாா தமிழமாலை பாடும மவரெலலாம
கரையா வுருவாகிக கலிவா னடைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9. அயன் மால் இவர்கள் பெருமானே என ஏத்தநின்றவர், விடையூருஞ்செலவர் இவர் என்கின்றது. செரு மால் விடை - சண்டைசெய்யும் பெரிய இடபம். கரு மால் கடல் - கரிய பெரிய கடல்.

10. நல்லவர்கள் அறம் சொல்ல, தீயோர் புறங்கூற, அயலார் பழிசொல்ல அடியார்க்கு அருள்செய்பவன் காரோணத்தான் என்கின்றது. பல் ஆர் தலை - பல்லோடுகூடிய தலை. கல் ஆர் கடல் - கல் என்னும் ஒலியோடு கூடிய கடல்.

11. காரோணநாதனை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன தமிழ் மாலையாகிய இவற்றைப் பாடுவார் அழியாவடிவோடு வான் அடைவார்கள் என்கின்றது. கரையார் கடல் - ஒலிக்கின்ற கடல். நரை - வெண்மை. உரை - புகழ். கரையா உருவாகி - அழியாத வடிவத்தோடு. கலி - ஓசை.

திருநல்லம்

பதிகவரலாறு :

வைகல் மாடககோயிலை வணங்கிப்போந்த பிள்ளையார் திருநல்லத்தை நணுகினார்கள் அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நீடுமாமணியின் சேவடிகளை வணங்கி, இனிய தமிழாகிய 'கல்லால் நிழன்மேய' என்னும் பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 85**

திருச்சிற்றம்பலம்

கலலா னிழனமேய கறைசோ கணடாவென
றெலலா மொழியாலு மிமையோர் தொழுதேதத
விலலா லரணமூனறும வெநது விழவெயத
நலலா னமையாளவா னலல நகரானே 1

தககன பெருவேளவி தனனி லமரரைத
துககம பலசெயது சுடாபொற சடைதாழக
கொககின னிறகோடு குளிாவெண பிறைசூடும
நககன னமையாளவா னல்ல நகரானே 2

1. உபதேச குருமூர்த்தியாயிருந்த நீலகண்டா என்று தேவர்கள் தோத்திரிக்கத் திரிபுரம் எரித்த பெருமான் நம்மை யாட்கொள்ளுவதற்காகத் திருநல்லம் என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்கின்றது கறை - விஷம். எலலா மொழியாலும் - தமக்குத் தெரிந்த மொழிகள எல்லாவற்றாலும்.

2. தக்கயாகத்தில் தேவர்களை த துக்கப்படச்செய்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. நக்கன் - பெருமான். இது நிர்வாணி என்னும் பொருளது.

அநதி மதியோடு மரவச சடைதாழ
முநதி யனலேநதி முதுகாட டெரியாடி
சிநதித தெழுவலலா தீரா வினைதீாககும
நநதி நமையாளவா னலல நகரானே 3

குளிரும மதிசூடிக் கொனறைச சடைதாழ
மிளிரும மரவோடு வெணணூ றிகழுமாபில
தளிருந திருமேனித தையல பாகமாய
நளிரும வயலசூழநத நலல நகரானே. 4

மணியாா திகழகணடம முடையான மலாமலகு
பிணிவாா சடையெநதை பெருமான கழலபேணித
துணிவாா மலாகொணடு தொணடாா தொழுதேதத
நணியா னமையாளவா னலல நகரானே 5

வாசம மலாமலகு மலையான மகளோடும
பூசுஞ சுடுநீறு புனைநதான விரிகொனறை
ஈசன னெனவுளகி யெழுவாா வினைகடகு
நாசன னமையாளவா னலல நகரானே 6

3. தியானிப்பவர்களுடைய தீராவினை நீக்குவார் இவர் என்கின்றது. முந்தி - ஊழித் தொடக்கததில. தீராவினை - இறைவன் திருவருளால் அன்றி வேறொன்றாலும் தீராத வினை. நந்தி - சிவபெருமான்.

4. உமையொருபாகன் இவன் என்கின்றது. மிளிரும் - விளங்குகின்ற தளிரும்திகழ் மேனி - தளிரைபபோல் விளங்குகின்ற மேனி. நளிரும் வயல் குளிாநத வயல்

5. மலாகொண்டு கழல்பேணி தொணடாகள் தொழுது ஏத்த அவர்களுக்கு அண்மையில் இருப்பவன் இவன் என்கின்றது. மணி - நீலமணி பிணிவார் சடை - கட்டிய நீண்ட சடை. நணியான் - நணுகியவன். துணிவார் தொண்டர் - மனத் துணிவினை உடைய தொண்டர்

6. உமாதேவியோடு நீறணிந்து கொன்றை சூடிய ஈசன் எனத் தியானிப்பார்க்கு வினைநாசம் செய்பவன் இவன் என்கின்றது. உள்கி - நினைத்து.

அஙகோல வளைமஙகை காண வனபேயநதிக
கொஙகார நறுஙகொனறை சூடிக குழகாக
வெஙகா டிடமாக வெநதீ வி[illegible]யாடும
நஙகோ னமையாளவா னலல நகரானே 7

பெணணா திருமேனிப பெருமான பிறைமலகு
கணணா நுதலினான கயிலை கருததிலா
எணணா தெடுததானை யிறையே விரலூனறி
நணணா புரமெயதா னலல நகரானே 8

நாகத தணையானு நளிரமா மலரானும
போகத தியலபினால பொலிய வழகாகும
ஆகத தவளோடு மமாநதங கழகாரும
நாகம மரையாததா னலல நகரானே 9

குறியில சமணோடு குணடா வணடேரா
அறிவில லுரைகேடடங கவமே கழியாதே
பொறிகொள ளரவாததான பொலலா வினைதீரககும
நறைகொள பொழிலசூழநத நலல நகரானே 10

7. உமையம்மைகாணக் கொன்றைசூடி, ஊழிக்காலத்தில் நடனம் புரிபவர் இவர் என்கின்றது. அம் கோல் வளை - அழகிய திரண்ட வளையல். கொங்கு - மணம் நிறைந்த தேன். குழகாக - இளமையாக

8. இராவணனை விரலால் ஊன்றித் திரிபுரம் எரித்தவர் இவர் என்கின்றது. எண்ணாது - பின்வருகின்ற தீங்கை முன் ஆராயாது. இறையே - சிறிது. நண்ணார் - பகைவர்.

9. நாகத்தணையான் - திருமால். திருமாலை இச்சொல்லால் குறித்தது அணையிருந்தும் அணையிலேயே அருகில் அலர்மகள் இருந்தும் மாலுக்குப் போகம் கூடவேண்டுமாயின் இறைவன் போகியாய் இருந்தால் அல்லது பயனில்லை என்பதைக் காட்ட. மாமலரான் என்பதும் அங்ஙனமே

10. இது பொல்லா வினையைப் போக்குவார் இவர் என்கின்றது. குறி இல் சமண் - குறிக்கோளற்ற சமணர். குண்டர் - அறிவிலிகள். தேவர் - புத்தர். அவமே - வீணாக. பொறி - படப்பொறி. நறை - தேன்.

நலமார் மறையோர்வாழ் நல்ல நகர்மேய
கொலைசேர் மழுவானைக் கொச்சை யமர்ந்தோங்கு
தலமார் தமிழ்ஞான சம்பந் தன்சொன்ன
கலைக ளிவைவல்லார் கவலை கழிவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11 நல்ல நகரானை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன கலைகளாகிய இவைகளை வல்லவர்கள் கவலை கழிவார் என்கின்றது. கொச்சை - சீகாழி இப்பதிகத்தைக் கலைகள் எனச் சிறப்பித்தமை காண்க.

திருநல்லூர்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருபாலைத்துறையை வணங்கிக்கொண்டு திருநலலூரரை யடைந்தார்கள் அங்கிருந்த அந்தணர்கள் மங்கள வாத்தியங்களுடன் எதிர்கொண்டு அழைததனர். பிள்ளையார் சிவிகையில ஆரோகணித்த வண்ணமே சென்றூர். கோயிலை அணுகியதும் சிவிகையினின றும் கீழிறங்கி, அந்தணர் கூட்டம் முன்செல்ல, அடியார் கூட்டம் இருமருங்கும் வர, திருக்கோயிலையடைந்தார். கோபு ரத்தைக்கண்டு வணங்கினர் கோயிலை வலம்வந்தார் அப் போது ஆனந்தபாஷ்பம் அருவிபோற்பொழிய இறைவனைத் தொழுது பரவுசொறபதிகமாகிய "கொட்டும்பறை" என்னும் இதனை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 86**

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடடும பறைசீராற குழும வனலேநதி
நடடம பயினருடு நலலூாப பெருமானை
முடடின றிருபோது முனியா தெழுநதனபு
படட மனததாாக ளறியாா பாவமே

ஏறி லெருதேறு மெழிலா யிழையோடும
வேறும முடனுமாம விகிாத ரவரெனன
நாறும மலாபபொயகை நலலூாப பெருமானைக
கூறும் மடியாாகட கடையா குறறமே 2

1. பறை கொட்டுஞ் சீருக்கு ஏற்ப அனலேந்தியாடும் நல்லூர்ப் பெருமானை காலை மாலை யிருவேளைகளிலும் அன்பு செய்யு மனத்தவர்கள் பாவமேயறியார் என்கின்றது சீரால் - சதிக்கு ஏற்ப சீரால் ஆடும் எனக் கூட்டுக. முட்டின்று - இடையீடு இல்லாமல் அன்புபட்ட - அன்பொடு பொருந்திய.

2. அம்மையொடு உடனும் வேறும் இருக்கும் பெருமானுகிய நல்லூர் இறைவனைத் தோத்திரிப்பார்க்குக் குற்றம் அடையா என்கின்றது. ஏறில் எருது ஏறும் விகிர்தர் எனக் கூட்டிப் பொருளகொள்க. எருதன்றி வேறொன்றிலு

சூடு மிளநதிங்கட சுடாபொற சடைதாழ
ஓடுண கலனுக ஊரு ரிடுபிசசை
நாடுந நெறியானை நலலூாப பெருமானைப
பாடும மடியாாகட கடையா பாவமே

நீதத நெறியானை நீஙகாத தவததானை
நாதத நெறியானை நலலூாப பெருமானைக
காதத நெறியானைக கைகூப பிதொழு
தேதது மடியாாகட கிலலை யிடாதானே

ஆகத துமைகேளவ னரவச சடைதாழ
நாகம மசைததானை நலலூாப பெருமானைத
தாகம புகுநதணமித தாளக டொழுநதொணடா
போக மனததராயப புகழத திரிவாரே

அவர்க்கு விருப்பில்லை என்றவாறு. எழில் - அழகு. வேறுதல் - அம்மையை இடப்பாகததுக் கொணடிருத்தல். உடனுதல் - தன்மேனியில் ஒருபங்காயக் கொணடு அாததநாரீசசுரராக இருததல இதுவும் உருவில் வேறுபட்டுத தோன்றுதலின சததியைத் தனனுளடக்கியிருக்கும்நிலை கூறிற்றுமாம்.

3. ஊரிடு பிச்சையை நாடும் முறையையுடைய நல்லூாப் பெருமானைப் பாடுகினற அடியவர்களைப் பாவம் அடையா என்கின்றது. சுடர் பொன் சடை - ஒளிவிடுகின்ற பொன் போலும் திருச்சடை.

4. இவனைக் கைதொழுதேததுவார்கட்கு இடர் இல்லை என்கின்றது நீத்த நெறியானை - விடுபட்ட நெறிகளையுடையவனை. நெறி எனபன யாவும் மலமாயாபந்தங்களாற் கட்டப் பெற்ற எம்போலியாக்கே ஆதலின் அவையற்ற இறைவன விடுபட்ட ஆசார சீலங்களை உடையவனுயினன். நாத்த நெறியானை என்பதில் ஞாத்தநெறி நாத்த நெறியாயிற்று. ஞாத்த - கட்டப்பட்ட, எமக்கு ஒழுஙகுகளைக் கட்டிக்கொடுதத வனை என்பது பொருள்.

5 சிவனைச் சேரவேண்டும் என்ற தாகம் எடுதது அணுகுந் தொண்டர்கள் போகநிறைந்த மனததராக உலகம் புகழத் திரிவார்கள் என்கின்றது ஆகம் - மேனி. தாகம் புகுந்து - வேட்கைமிக்கு. அண்மி - அணுகி.

கொலலுங களியானை யுரிபோாத துமையஞ்ச
நலல நெறியானை நலலூாப பெருமானைச
செலலு நெறியானைச சோநதா ரிடாதீரச
சொலலு மடியாாக ளறியாா துககமே 6

எஙகள பெருமானை யிமையோா தொழுதேததும
நஙகள பெருமானை நலலூா பிரிவிலலாத
தஙகை தலைககேறறி யாளென றடிநீழல
தஙகு மனததாாக டடுமாற றறுபபாரே 7

காம னெழிலவாட்டிக கடலகு ழிலஙகைககோன
நாம மிறுததானை நலலூாப பெருமானை
ஏம மனததாரா யிகழா தெழுநதொண்டா
தீப மனததாாக ளறியாா தீயவே 8

வணண மலரானும வைய மளந்தானும
நணண லரியானை நலலூாப பெருமானைத
தணண மலாதூவித தாளக டொழுதேதத
எணணு மடியாாகட கிலலை யிடுககணே 9

6. மக்களடையும் நெறியாகவுள்ள நல்லூர்ப் பெருமானைச் சொல்லும் அடியார்கள் துக்கம் அறியார் என்கின்றது. உரி - தோல். செல்லுநெறி - அடையததகும் நெறியாகிய முத்தி. சேர்ந்தார் - தியானித்தவர்கள்.

7. சிரமேற் கைகுவித்து, திருமுன்னின்று 'அடியேனமீளா ஆளாவேன்' என்று திருவடி நீழலில் தங்கும் மனத்தார்கள் தடுமாற்றம் அறுப்பார்கள என்கின்றது.

8. இராவணனது புகழைக் கெடுத்த பெருமானாகிய நல்லூர்ப் பெருமானைப் புகழுந்தொண்டர் ஒளிமனததர்களாய் தீயன அறியார் எனகின்றது. காமன் - மனமதன் எழில் - எழுச்சி, தருக்கு நாமம் - புகழ். ஏமமனத்தார் - பாதுகாப்புற்ற மனத்தவர்கள். தீபமனததார் - எழுதிய தீபம்போல நிலைதத மனத்தடியாாகள்.

9 அயனும் மாலும் அணுகவும் அரிய பெருமான் திருவடியை மலர்தூவி வணங்கும் அடியார்கட்கு என்றும் துன்பமில்லை என்கிறது. வண்ணமலரான் - செந்தாமரையில்

பிச்சக் குடைநீழற் சமணர் சாக்கியர்
நிச்ச மலர்தூற்ற நின்ற பெருமானை
நச்சு மிடற்றானை நல்லூர்ப் பெருமானை
எச்சு மடியார்கட் கில்லை யிடர்தானே 10

தண்ணம் புனற்காழி ஞான சம்பந்தன்
நண்ணும் புனல்வேலி நல்லூர்ப் பெருமானை
வண்ணம் புனைமாலை வைக லேத்துவார்
விண்ணு நிலனுமாய் விளங்கும் புகழாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ள பிரமன் வையம் அளந்தான் - உலகளந்த பெருமாள். தொழுது ஏத்தவும் வேண்டாம், எண்ணிறுற்போதும் இடுக்கண் இல்லை என்று எளிமை கூறியவாறு.

10. அமணரும் புத்தரும் அலர்தூற்ற நின்ற பெருமானைப் புகழும் அடியார்கட்கு இடர் இல்லை என்கின்றது பிச்சக்குடை - மயிற்பீலியாலாகிய குடை. நிச்சம் - நாடோறும். அலர் - பழிச்சொல் நச்சுமிடற்றானை - விஷம் பொருந்திய கழுத்தை யுடையவனை.

11. ஞானசம்பந்தன், நல்லூர்ப்பெருமானைச் சொன்ன புகழ்மாலையை நாளும் ஏத்துவார் விண்ணும் நிலனுமாக விளங்கும் புகழார் என்கின்றது தண்ணம்புனல் அம் சாரியை. புனல் வேலி - நீரை வேலியாகவுடைய. வண்ணம்புனைமாலை - இறையியல்புகளை எடுத்துச் சேர்த்துச் சொன்ன மாலை. வைகல் - நாடோறும்.

திருவடுகூர்

பதிகவரலாறு :

சணபைவேந்தர் திருப்பாதிரிப்புலியூரை வணங்கிப் பதிகம்பாடித் திருவடுகூரையடைந்தார் இறைவனை வணங்கி, 'சுடுகூர் எரிமாலை' என்னும் இப்பதிகததை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 87**

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடுகூ ரெரிமாலை யணிவா சுடாவேலா
கொடுகூா மழுவாளொன றுடையாா விடையூாவா
கடுகூா பசிகாமங கவலை பிணியிலலாா
வடுகூா புனலசூழநத வடுகூ ரடிகளே 1

பாலுந் நறுநெயயுந தயிருமபயினருடி
ஏலுஞ சுடுநீறு மெனபு மொளிமலகக
கோலம பொழிறசோலைக கூடி மடவன்னம
ஆலும வடுகூரி லாடும மடிகளே 2

சூடு மிளநதிஙகட சுடாபொற சடைதனமேல
ஓடுங களியானை யுரிபோாத துமையஞச
ஏடு மலாமோநதங கெழிலாா வரிவணடு
பாடும வடுகூரி லாடும மடிகளே 3

---

1. தீயணிவர், சுடர்வேலர், மழுவுடையர், பசி காமம் கவலை பிணி முதலியன இல்லாதவர் வடுகூரடிகள் என்கின்றது கூர் எரி மாலை - மிக்க தீவரிசையை. வேல் - சூலம் கொடு கூர் - கொடுமைமிக்க. விடை - இடபம். கடு கூர் - கடுமைமிக்க.

2. பால் நெய் தயிர் இவற்றை ஆடி, நீறும் எலும்பும் ஒளி நிரம்பச்சூடி, நடஞ்செய்வர் இவர் என்கின்றது பயின்று - பலகாலும் விரும்பி. ஏலும் - பொருந்தும். கோலம் - அழகு ஆலும் - ஒலிக்கும்.

3. சடையின்மேல் இளம்பிறையைச் சூடுவர், உமையாள அஞ்ச யானையை உரித்துப போர்ததிக்கொண்டு ஆடுவா வடுகூர்நாதர் என்கின்றது. மலர் ஏடு - பூவிதழ மோந்து - முகர்ந்து. எழிலார் - அழகுமிக்க.

துவருமம புரிசையுந துதைநத மணிமாடம
கவர வெரியோட்டிக கடிய மதிலெயதாா
கவரு மணிகொலலைக கடிய முலைநலலாா
பவருமம வடுகூரி லாடும மடிகளே 4

துணியா ருடையாடை துனனி யரைதனமேல
தணியா வழலுகந தரியா வகைவைததாா
பணியா ரடியாாகள பலரும் பயினறேதத
அணியாா வடுகூரி லாடும மடிகளே 5

தளருங கொடியனனா டனனோ டுடனாகிக
கிளரு மரவாாததுக கிளரு முடிமேலோா
வளருமம பிறைசூடி வரிவண டிசைபாட
ஒளிருமம வடுகூரி லாடும மடிகளே 6

---

4 திரிபுரம் எரியச்செய்தார் வடுகூரிலாடும் அடிகள் என்கின்றது. துவரும் புரிசையும் துதைந்த மணிமாடம் - காவியூட்டி மதில்கள் செறிந்த அழகிய மாடங்கள். ஓட்டி - பரப்பி. கடிய மதில் - காவலோடுகூடிய முப்புரங்கள் மணி கவரும் கொல்லை கடிய முலைநல்லார் பவரும் - இரத்தினங்களைக் கவரும் முல்லைநிலததில உளள காவல்பொருந்திய முலையோடு கூடிய பெணகளாகிய கொடிகளோடு கூடிய.

5 கோவணமுடுத்து அதன்மேல் அழகாக நாகம்வைதத வர், அடியாரகள் பலரும் வணங்கும் வடுகூரில் ஆடும் அடிகள் என்கின்றது துணி - கிழிக்கப்பெற்ற கோவணம் துன்னி - பொருந்தி. தணியா அழல் நாகம் - தணியாத கோபத்தோடு கூடிய பாம்பு பணி ஆர அடியார்கள் - பணிதலைப்பொருந்திய அடியார்கள்.

6. உமாதேவியோடு உடனாகி, அரவு பிறை இவற்றை அணிந்து வடுகூர் அடிகள் ஆடும் என்கின்றது. தளரும் கொடியன்னாள் - சுமைபொறுக்காது தள்ளாடும் கொடியை ஒத்த உமாதேவி. அரவு - பாம்பு. கிளரும் - விளங்கும் ஒளிரும் - பிரகாசிக்கும்.

நெடியா சிறிதாய நிரமபா மதிசூடும
முடியா விடையூாவா கொடியா மொழிகொளளாா
கடிய தொழிறகாலன மடிய வுதைகொணட
அடியா வடுகூரி லாடும மடிகளே 7

பிறையு நெடுநீரும பிரியா முடியினா
மறையும பலபாடி மயானத துறைவாரும
பறையு மதிாகுழலும போலப பலவணடாங
கறையும வடுகூரி லாடும மடிகளே 8

சநதம மலாவேயநத சடையின னிடைவிமமு
கநதம மிகுதிஙகட சிநது கதிாமாலை
வநது நயநதெமமை நனறு மருளசெயவாா
அநதண வடுகூரி லாடும மடிகளே 9

திருமா லடிவீழத திசைநான முகனுய
பெருமா னுணாகிலலாப பெருமா னெடுமுடிசோ
செருமால விடையூருஞ செமமான றிசைவிலலா
அருமா வடுகூரி லாடும மடிகளே. 10

7. நெடியர், சிறுமதிசூடும் முடியர், விடையூர்வர், கொடியர் மொழிகொள்ளாதவர், காலனையுதைத்த அடியவர் வடுகூரில் ஆடும் அடிகள் என்கின்றது. நிரம்பா மதி - இளம்பிறை கடிய தொழில் - கொடுந்தொழில்.

8. கங்கையும் பிறையும் பிரியா முடியாரும், வேதம் பல பாடி மயானத்துறைவாரும் வடுகூரில் ஆடும் அடிகள் என்கின்றது. நெடுநீர் - கங்கை. பறையும் குழலும்போலப் பல வண்டு ஆங்கு அறையும் எனப் பிரிக்க.

9. மலர் புனைந்த சடைக்காட்டில் இருப்பதால் மணம் பெற்ற மதி சிந்துகின்ற கதிர்களோடு வந்து நயந்து எமக்கு நன்மையை அருளுவர் வடுகூரிலழகர் என்கின்றது. சந்தம் - அழகு. கதிர்மாலை - கிரணவரிசை. நயந்து - இனியன பலகூறி, நன்றும் அருள்செய்வார் - நன்றாக அருளுவர். நன்றும் மருள் செய்வார் - நன்றாக மயக்குவர் என்றுமாம்.

10. அயனும் மாலும் அறியவொண்ணாப்பெருமான் மாலாகிய இடபமூரும் செம்மான் வடுகூர் அடிகள் என்கின்றது.

படிநோன பவையாவா பழியில புகழான
கடி நா ணிகழசோலே கமழும வடுகூரைப
படியா னசிந்தை மொழியாா சமபந்தன
அடிஞா னமவலலா ரடிசோ வாாகளே

திருச்சிற்றம்பலம்

செருமால - பொருகின்ற பெரிய, திருமாலாகிய எனறுமாம். திரை வில்லா அரு மா வடுகூரில்-திரைகளில எல்லாம் ஒளியைச செயகின்ற அரிய பெரிய வடுகூரில்.

11. இவ்வுலகததுள்ள நோனபெல்லாம் ஆய இறைவன் எழுநதருளியுள்ள வடுகூரைப் பாடிய திருவடிஞானததால்வந்த இததிருப்பாடலகளைவல்லார் திருவடிசோமுததியை எயதுவாா கள் படி - பூமி படியான சிந்தை - படிதலான மனம். அடிஞானம் - சிவஞானம், அடிசோவார் - அடிசேரும் முததியாகிய சாயுச்சிய முததியை அடைவாாகள்.

திருவாப்பனூர்

பதிகவரலாறு :

திருப்பரங்குன்றை வணங்கியபின் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் ஆப்பனூரை அணைந்து வணங்கி 'முற்றுஞ் சடை முடி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 88**

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றுஞ் சடைமுடிமேன் முதிரா விளம்பிறையன்
ஒற்றைப் படவரவ மதுகொண் டரைக்கணிந்தான்
செற்றமில் சீரானைத் திருவாப்ப னூரானைப்
பற்று மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே 1

குரவங் கமழ்குழலாள் குடிகொண்டு நின்றுவிண்ணோர்
விரவுந் திருமேனி விளங்கும் வளையெயிற்றின்
அரவ மணிந்தானை யணியாப்ப னூரானைப்
பரவு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 2

முருகு விரிகுழலார் மனங்கொ ளநங்கனைமுன்
பெரிது முனிந்துகந்தான் பெருமான் பெருங்காட்டின்
அரவ மணிந்தானை யணியாப்ப னூரானைப்
பரவு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே 3

1. இப்பதிகம் ஆப்பனூரானைப் பணிவார், பரவுவார், புகழ்வார், வினைப்பற்றறுப்பார் என்கின்றது. 'முற்றும் சடை முதிரா இளம்பிறை' என்பதில் பொருள்முரண் உள்ளது. செற்றம் - கோபம்.

2. குரவம் கமழ்குழலாள் - குராமலர் மணக்கும் கூந்தலையுடைய உமாதேவி. விரவும் - கலந்து பணியும். வளை எயிறு - வளைந்த விஷப்பல். பரவுதல் - தோத்திரித்தல்.

3. முருகு விரி குழலார் - மணம் வீசும் கூந்தலையுடைய பெண்கள். அநங்கன் - மன்மதன்.

பிணியும பிறபபறுபபான பெருமான பெருஙகாட்டில்
துணியி னுடைதாழச சுடரேநதி யாடுவான
அணியும புனலானை யணியாபப னூரானைப
பணியு மனமுடையாா வினைபற றறுபபாரே 4

தகர மணியருவித தடமால வரைசிலையா
நகர மொருமூனறு நலஙகுனற வெனறுகநதான
அகர முதலானை யணியாபப னூரானைப
பகரு மனமுடையாா வினைபற றறுபபாரே 5

ஏடுந திரிபுரஙக ளுடனே யுலநதவியக
காட திடமாகக கனலகொணடு நினறிரவில
ஆடுந தொழிலானை யணியாபப னூரானைப
பாடு மனமுடையாா வினைபற றறுபபாரே 6

இயலும விடையேறி யெரிகொண மழுவீசிக
கயலி னிணைககணணு ளொருபாற கலநதாட
இயலு மிசையானை யெழிலாபப னூரானைப
பயிலு மனமுடையாா வினைபற றறுபபாரே 7

கருககு மணிமிடறன கதநாகக கசசையினன
உருககு மடியவரை யொளிவெண பிறைசூடி
அரககன றிறலழிததா னணியாபப னூரானைப
பருககு மனமுடையாா வினைபற றறுபபாரே 8

---

4. பிணியும் பிறப்பும் அறுப்பான் என உம்மை விரிக்க. துணியின் உடை - கீண்ட கோவண உடை.

5. தகரம் அணி யருவி - மயிர்ச்சாந்தணிந்த அருவி. நகரம் ஒரு மூன்று - முப்புரம். அகரமுதலானை எனபது 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்' என்ற குறட்கருத்து

6. உலந்து - வற்றி.

7. இயலும் விடை - மனம்போலியங்கும் இடபம்.

8. கருக்கும் மணி மிடறன் - மேலும் கருக்கும் நீலமணி போலும் கழுத்தினையுடையவன். கதநாகம் - சினத்தோடுகூடிய

கணணன கடிககமல மலாமே லினிதுறையும
அணணற களபபரிதாய நினறங கடியாரமேல
எணணில் வினைகளைவா னெழிலாபப னூரானைப
பணணின னிசைபகாவாா வினைபற றறுபபாரே. 9

செயய கலிஙகததாா சிறுதட டுடையாாகள
பொயயாா புறஙகூறப புரிநத வடியாரை
ஐய மகறறுவா னணியாபப னூரானைப
பைய நினைநதெழுவாா வினைபற றறுபபாரே 10

அநதண புனலவைகை யணியாபப னூாமேய
சநத மலாககொனறை சடைமே லுடையானை
நநதி யடிபரவு நலஞான சமபநதன
சநத மிவைவலலாா தடுமாற றறுபபாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பாம்பு அரக்கன் - இராவணன். திறல் - வலி. பருக்கும் - பருகும் என்பதன் விரித்தல் விகாரம். குடிக்கும் என்பது பொருள்.

9. கடிக்கமலம் - மணம் உள்ள தாமரை. அண்ணல் என்றது பிரமனை.

10. செய்ய கலிங்கத்தார் - சிவந்த காவியாடையார். சிறு தட்டு - சிறு தடுக்கு. புரிந்த - விரும்பிய. ஐயம் அகற்றுவான் - சந்தேக ஞானத்தை விளக்குபவன்.

11. நந்தி - சிவபெருமான். சந்தம் - சந்தத்தோடுகூடிய திருப்பாடல்.

திருவெருக்கத்தம்புலியூர்

பதிகவரலாறு.

பொன்னம்பலந் தொழுது போந்த புகலிப் பிள்ளையார் திருமுன்பு சென்று, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், 'அடியேன் பதி முதலியவற்றையும் வணங்கிப் போதல்வேண்டும்' என்று விண்ணப்பிக்க, பிள்ளையார் அங்ஙனமே தந்தையார் பரிசனங்கள் பாணர் மதங்கசூளாமணியார் இவர்களுடன் நிவாநதியின் கரைவழியே, மேற்றிசையிற்போய்த் திருஎருக்கத்தம்புலியூரை அடைந்தார். அப்போது பாணனார் இது 'அடியேன் பதி' என விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, புகலிவேந்தர் பெரிதும் விருப்புற்று எழுந்தருளினார். திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டுப் "படையார் தரு" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: எண் 89

திருச்சிற்றம்பலம்

படையார் தருபூதப் பகடா ருரிபோர்வை
உடையா னுமையோடு முடனா யிடுகங்கைச்
சடையா னெருக்கத்தம் புலியூர்தகு கோயில்
விடையா னடியேத்த மேவா வினைதானே 1

இலையார் தருசூலப் படையெம் பெருமானாய்
நிலையார் மதின்மூன்றும் நீறாய் விழவெய்த
சிலையா னெருக்கத்தம் புலியூர்திகழ் கோயிற்
கலையா னடியேத்தக் கருதா வினைதானே

---

1. பகடு ஆர் உரி - யானையின் தோல். மேவா - தம் வலிமையைக்காட்டா.

2. இலையார்தரு சூலப்படை - இலைவடிவாகச் செய்யப் பெற்ற சூலப்படை. நிலையார் - அழிந்துபடுந்தன்மையரான திரிபுராதிகள்.

விணணோர் பெருமானே விகிர்தா விடையூர்தீ
பெணணா ணலியாகும பித்தா பிறைசூடீ
எணணா ரெருககததம புலியூ ருறைகின்ற
அணணா வெனவலலார்க கடையா வினைதானே 3

அரையார் தருநாக மணிவா னலாமாலை
விரையார் தருகொனறை யுடையான விடையேறி
வரையா னெருககததம புலியூர மகிழகின்ற
திரையார் சடையானைச சேரத திருவாமே 4

வீறா முலையாளைப பாக மிகவைததுச
சீறா வருகாலன சினததை யழிவிததான
ஏறா னெருககததம புலியூ ரிறையானை
வேறா நினைவாரை விருமபா வினைதானே 5

நகுவெண டலையேநதி நாலுவிதம் பாடிப
புகுவா னயமபெயயப புலிததோல பியறகிட்டுத
தகுவா னெருககததம புலியூரத தகைநதஙகே
தொகுவான கழலேததத தொடரா வினைதானே 6

3. பெண் ஆண் அலியாகும் - பால் பாகுபாட்டையும் திணைப்பாகுபாட்டையும் கடநதவன் என்பது கருதது. 'பித்தா பிறைசூடீ' இததொடரே சுநதரர் வாக்கில் தோன்றுவது. எண் ஆர் - எண்ணுதல் பொருந்திய

4. விரை - மணம் வரையான் - கைலைமலையை யுடையவன். திரையார் சடையான் - கஙகையணிந்த சடையான். திரை ஆகுபெயராயக் கங்கையை உணர்த்திற்று.

5. வீறு - தனிப்பெருமை வேறொன்றற்கு இல்லாத அழகு என்பர் நச்சினார்க்கினியர் அழித்தான் என்னாது அழிவிததான் என்றது காலன் தாமேயுணர்ந்து அடஙகச்செய்த தன்மையால். வேறாநினைவாரை - தனியேயிருந்து தியானிப்பவர்களை.

6. நாலுவிதம் பாடி - பலவகையான பண்களைப பாடி. அயம்பெயயப் புகுவான் - பிச்சையை மகளிர்பெய்யப் புகுவான. ஐயம் அயம் எனப் போலியாயிற்று. பியற்கு - பிடரிக்கு.

* * * */ 7

ஆவா வெனவரகக னலற வடாததிடடுத
தேவா வெனவருளாா செலவங கொடுததிடட
கோவே யெருககததம புலியூா மிகுகோயில
தேவே யெனவலலல தீாதல திடமாமே 8

மறையா னெடுமாலகாண பரியான மழுவேநதி
நிறையா மதிசூடி நிகழமுத தினதொ ததே
இறையா னெருககததம புலியூ ரிடஙகொணட
கறையாா மிடறருணக கருதக கெடுமவினையே 9

புதத ரருகாதம பொயகள புறமபோககிச
சுததி தரிததுறையுஞ சோதி யுமையோடும
நிதத னெருக்கததம புலியூா நிகழவாய
அதத னறவனறன னடியே யடைவோமே 10

ஏரா ரெருககததம புலியூ ருறைவானைச
சீராா திகழகாழித திருவாா சமபநதன
ஆரா வருந்தமிழ மாலை யிவைவலலாா
பாரா ரவரேததப பதிவா னுறைவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8. ஆ ஆ - இரக்கக்குறிப்பு தேவா என - அவனே தேவா என்று வேண்ட.

9 மறையான் - பிரமன் நிறையாமதி - இளம்பிறை. முத்தின் தொததே - முததின் கொததே.

10. சுத்தி தரித்து - தூய்மையைப் பொருந்தி. அத்தன் - தலைவன்.

11. ஏர் - எழுச்சி. ஆரா அருந்தமிழ - உணர்நதது போதும் என்றமையாத மிக இனிய தமிழ்.

திருப்பிரமபுரம்

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம். எண் 90

திருச்சிற்றம்பலம்

அரனை யுளகுவீா, பிரம னூருளெம
பரனையே மனம, பரவி யுயமமினே 1

காண வுளகுவீா, வேணு நறபுரத
தாணு வினகழல, பேணி யுயமமினே 2

நாத னெனபிாகாள, காத லொணபுகல
ஆதி பாதமே, ஓதி யுயமமினே 3

அஙக மாதுசோ, பஙக மாயவன
வெஙகுரு மனனும, எஙக ளீசனே 4

வாணி லாசசடைத, தோணி வணபுரத
தாணி நறபொனைக், காணு மினகளே 5

---

1 சிவபெருமானைச சிந்திபபவாகளே பிரமபுரததில் உள்ள பரமனைப் பரவியுய்யுங்கள் என்கின்றது

2 காண உளகுவீர் - தரிசிக்க எண்ணுபவர்களே வேணு புரம் - சீகாழி தாணு - சிவபெருமான்

3 நாதன் எனபிர்காள் - என் தலைவன் எனபவர்களே. புகல் ஆதி - சீகாழியிலுள்ள முதல்வன

4 அங்கம் - மேனி பங்கம் - பாதி வெங்குரு - சீகாழி

5 வாள் நிலாச் சடை - ஒளிபொருந்திய நிலாவையணிந்த சடை ஆணி நற்பொனை - மாற்றுயர்நத பொனபோன்றவனை தோணிபுரம் - சீகாழி.

பாந்த ளார்சடைப், பூந்த ராயமன்னும்
ஏந்து கொங்கையாள், வேந்த னென்பரே 6

கரிய கண்டனைச், சிரபு ரத்துளெம்
அரசை நாடொறும், பரவி யுய்ம்மினே 7

நறவ மார்பொழிற், புறவ நற்பதி
இறைவ னம்மமே, மறவ னெஞ்சமே 8

தென்றி லரக்கனைக், குன்றிற் சண்பைமன்
அன்று நெரித்தவா, நின்று நினைமினே 9

அயனு மாலுமாய், முயலுங் காழியான்
பெயலவை யெய்தின், றியலு முள்ளமே 10

தேர ரமணரைச், சேர்வில் கொச்சைமன்
நேரில் கழனினைந், தோரு முள்ளமே 11

தொழும னத்தவர், கழும லத்துறை
பழுதில் சம்பந்தன், மொழிகள் பத்துமே 12

திருச்சிற்றம்பலம்

6. பாந்தள் - பாம்பு பூந்தராய் - சீகாழி.

7. சிரபுரம் - சீகாழி

8. நறவம் - தேன் புறவநற்பதி - சீகாழி மறவல் நெஞ் சமே எனப் பிரிக்க

9 தென்றில் அரக்கன - தென்திசையில் உள்ள அரக்கன். குன்றில் - கட்டுமலையில் சண்பை - சீகாழி அன்று - கயிலை யைத் தூக்கிய காலத்து நெரித்தவா - இராவணனை நெரித்த வாற்றை.

10 முயலும் - தேடமுயற்சிக்கும் காழி - சீகாழி

11. கொச்சை - சீகாழி நேரில் கழல் - ஒப்பற்ற திருவடி. ஓரும் - தியானிக்கும்.

12. பழுது - குற்றம். கழுமலம் - சீகாழி.

திருவாரூர்

பதிகவரலாறு :

செல்வத் தியாகேசர் சேவடி தொழவேண்டும் என்ற அன்புவெள்ளம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் உள்ளத்துப் பெருகி வழிகின்றது அப்பர் பெருமானும் ஆரூர்த தியாகேசப் பெருமானின் ஆதிரைநாளின் திருவோலக்கச் சிறப்பை எடுத்து விளக்கினர்கள் அதனால் அன்புவெள்ளம் உடைப்பெடுத்து ஓடுகின்றது ஆரூர்க்கு வழிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கனிந்த சிந்தை கவிதைகளாக வெளிப்படுகின்றது 'பாடலனின்மறை' என்ற பதிகமாகின்றது. விற்குடி முதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர் திருமதிற்புறத்து அணுகுகின்றபோது சிவிகையினின்றும் இறங்கித் தலத்தையும் சிவமாகக்கண்டு, செங்கை நிறைய மலர்களை யேந்தித் தூவுகின்றவர்கள் திருவிருக்குக்குறளாகிய இதனைத் தமிழ்நாடுய்ய அருளிச்செய்கின்றார்கள

திருவிருக்குக்குறள்

பண

பதிகம் : **எண் 91**

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தந் தெளிவீர்காள், அத்த னாரூரைப
பத்தி மலர்தூவ, முத்தி யாகுமே

1. திருவிருக்குக்குறள் என்பது வீடு காதலிப்பவரால் விரும்பப்பெறும், இரண்டு சீர்களான் யாக்கப்பெற்ற இருக்கு மந்திரம்போன்ற பாடல் என்பதாம். வேதங்களுள் இருக்கு மந்திர வடிவாக உள்ளது; அதுபோல இப்பதிகமும் மந்திர வடிவாக உள்ளது எனலுமாம். மந்திரம் சொற்சுருக்க முடையது, எண்ணுவார் எண்ணத்தை ஈடேற்றவல்லது. அது போல இதுவும் அமைந்திருப்பது காண்க. அநாதியே ஆன்மாவைப்பற்றி நிற்கும் பாசத்தால் இருவினைக் கீடாகக் கருவயிற் பிண்டமாய் வளர்ந்து பிறந்து, பரிபாகமுற்ற வினைகள் துன்ப

பிறவி யறுப்பீர்காள், அறவ னாரூரை
மறவா தேத்துமின், துறவி யாகுமே 2

இன்பங்களை யூட்டுகின்றகாலத்து வருந்தி மகிழ்ந்து, அலைகின்ற ஒழியாத் துன்பத்தினின்றும் உய்திவேண்டும் உத்தமர்களை யழைத்து, அன்போடு மலர் தூவுங்கள், கைகளாற் றொழுங்கள், எடுத்து வாழ்த்துங்கள், உங்களுடைய பற்றறும், வினைகள் விண்டுபோம், இன்பமுத்தி யெய்தலாம் எனப் பயனும், வழியும் வகுப்பன இப் பத்துப்பாடல்களும்.

இம் முதற்பாட்டு முத்தி யெய்தலாம் என்பதனைத் தெரிவித்து, அதற்கு உபாயம் உணர்த்துகின்றது.

சித்தம் தெளிவீர்காள் - மலமறைப்பாற் கலக்குண்ட சித்தந் தெளிய விரும்புபவர்களே. அத்தன் - அனைவர்க்குந் தலைவன். தியாகேசப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஆரூரைப் பத்தியோடு மலர்தூவி வழிபடுங்கள் முத்தியாகும் என்பது போந்த பொருள். தெளிவீர்காள் என்று எதிர்காலத்தாற் கூறியது மலர் தூவல் முதலிய கிரியைத்தொண்டுகள் சித்தந்தெளிதற்கு ஏதுவென்பது தெரிதற்கு, 'கிரியையென மருவும் யாவையும் ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்' என்பது ஞானசாத்திரமாகலின் மலர் தூவ என்றது இறைவனும், ஞானாசாரியனும் எழுந்தருளியுள்ள இடங்களை மலர் தூவி வழிபடல் மரபு என்பதை விளக்கி நிற்கின்றது முத்தியாகும் என முத்தியை வினை முதலாகக் கூறியருளியது திருவருட்பதிவு உற்றகாலத்துத் தாமே வந்தெய்துவதோர் சிவானந்த மாதலின்

2. முத்தியாதற்குப் பிறவி இடையூறுதலின் அப்பிறப்பு, பாவத்தைப்பற்றி வருவதொன்றாதலின், பாவமோ பற்றுள்ளங் காரணமாக எழுவதாகலின், காரியமாகிய பிறப்பினையறுக்க விரும்புவார்க்குத் துறவியாதலே சிறந்த உபாயம் என்பதை உணர்த்துகின்றது இப்பாட்டு.

அறவன் - தருமவடிவன். மறவாது ஏத்துமின் - நினைப்பினறி நினைத்து வழிபடுங்கள் நெஞ்சொடு படாத செயலும் உண்டன்றே! அங்ஙனன்றிக்கே புத்திபூர்வமாக வழிபடுங்கள்.

துனபந துடைபபீகாள, அனப னணியாரூா
நனபொன மலாதூவ, இனப மாகுமே 3

உயய லுறுவீகாள, ஐய ஞருரைக
கையி ஞறறெழு, நையும விணைதானே 4

பிணட மறுபபீகாள, அணட ஞருரைக
கணடு மலாதூவ, விணடு விணைபோமே 5

துறவியாகும் - பிறவிக்கு ஏதுவாகிய பற்றுள்ளங்கழியும் என்பதாம். மறஙகடிய அறவனுலன்றியாகாது எனபது உணரக் கிடக்கின்றது. துறவி - துறவு. வி தொழில் விகுதி

3. பிறந்தாா உறுவது பெருகிய துனபமாதலின அதனைத துடைக்கவேணடும் எனபதும், அதற்கு உபாயம் மலர் தூவலே எனபதும் உணர்ததுகின்றது இப் பாடல்

அன்பன் - சிவன். அன்பனணி யாரூர் - அனபனுல் அழகு பெறும் ஆரூர் பொனமலர் தூவ எனபது செம்பொனனும் வெண்பொன்னுமாகிய இரண்டாலும் பூக்கள செய்து அவற்றை முல்லை மலரோடு கலந்து தூவுதல் மரபு. இன்பம் ஆகும் - துன்பநீக்கத்திற்குத் தொழுத உஙகட்கு இனபமும் ஆகும் என்பதாம் இன்பம் என்றது இம்மையின்பத்தையும் நிரதிசயா நந்தப் பேரின்பததையும்.

4. இப்பாடல், துன்பந் துடைத்து உய்தியை விரும்புவீராயின் கைகளாற் றெழுங்கள் என்றருளிச் செய்கின்றது.

ஐயன் - தலைவன் விணை தானே நையும் என்றது தொழுவாரிடம் இருப்புக்கொள்ள இடமினமையால் வல்விணைகள் மெலிந்துபோம் என்பதாம். விணை உண்டாலன்றிக் கழியாதாகலின் நையும் என்றூர்.

5. இதைத்திருப்பாட்டு பிராரததவிணை நைந்துபோம் என்றது; இத் திருப்பாட்டு வரக்கடவ விணைகளும் விண்டுபோம் என்கினறது.

பாச மறுபபீராகாள, ஈச னணியாரூா
வாச மலாதூவ நேச மாகுமே 6

வெயய வினைதீர, ஐய னணியாரூா
செயய மலாதூவ, வைய முமதாமே 7

அரகக ணுணமையை, நெருககி னுரூா
கரததி றுறவெழுத, திருதத மாகுமே 8

பிண்டம் - கருவில் உறுபபு நிரம்பாதிருக்கும் தசைத்திரள் 'சிறப்பில் சிதடும் உறுப்பில் பிண்டமும்' எனபது புறநானூறு. பிண்டம் அறுப்பீராகாள - மீண்டும் விளையும் கருவிடைப் பிண்ட நிலையை அறுபபவாகளே! அணடன் ஆரூா எனறது தேவ லோகததில எழுந்தருளியிருநததை மனககொணடு கூறியது. அணடன் - தேவன வினை விண்டுபோம் - வினைகள மீண்டும் அங்குறியாதவாறு கெடும் நெல வாய்விண்டது எனபதுபோல.

6 இமைத்திருப்பாட்டு வினை நீக்கங் கூறியது அவ்வினை யோடு ஒருஙகு எணணப பெறுவதாய, அநாதியே பந்தித்துளள பாசமுங கெடும், இறைவன நேசமாகும் எனறு சொல்கிறது இப்பாடடு. பாசம் - ஆணவம் கட்டி நிற்பதாகலின் அதனை யறுக்கவேணடுமாயிற்று ஆனம அறிவைப் பந்திதது அடக்கி நிற்றலின பாசம் எனபபெற்றது. நேசமாகுமே எனபதை யுற்று நோக்குகினற எம்போலியாக்கு, பாசமறுத்த நம்பியாரூராக்குத் தோழரானதுபோல நமக்கும் நேசமாவர் என்ற நினைப்பு உண் டாகும் அனபு முதிரும் என்றுமாம்

7 இருவகை வினையும் தீரவேண்டும் என்றும், தீர்ந்தால் உலகமுழுதும் உடைமையாம் என்றும் உணர்ததுகிறது இப் பாடல். வெய்ய வினை - விரும்பததக்க நல்வினையும் கொடிய தீவினையும் இரண்டும் பொன் விலங்கும் இருப்பு விலங்கும் போலத் தளைதது நிற்பவாகலின் நல்வினையும் தீரவேண்டுவ தாயிற்று. செய்ய மலர் - சிவந்த மலா. வையம் உமதாம் - எலி மாவலியாகி வையமுழுதாண்டாற்போல உமதாம் என்பதாம். விளி முதற்பாட்டிவிருந்து கொள்ளப்பெறும்.

8. செய்யமலர் தூவி வையந்தமதாய காலத்து உண்டாகிய தருக்கையும் களைந்து திருத்தம் நல்குவர் தியாகேசராதலின

துளளு மிருவாகளும, வளள லாரூரை
உளளு மவாதமமேல, விளளும வினைதானே 9

கடுககொள சீவரை, அடககி னைரூா
எடுதது வாழததுவாா, விடுபபா வேடகையே 10

அவர்தலத்தைக் கையினுற்றெழுழவேண்டும் என்கின்றது இப் பாடல் அரக்கன் - சிவபூசையை விதிமுறையியற்றி ஆட்சியும் படையும் பெற்ற இராவணன ஆண்மை - திருவருட்பதிவு இன்மையால் தன்முனைப்பால் எழுந்த வன்மை நெருக்கினன் - அடர்த்தவன் திருத்தம் - தூய்மை திருத்தமாகும் - கோணல் நீங்கும் எனறுமாம் அரக்கன் தருக்கழிதத இறைவனது ஆரூர் தொழத் திருத்தமாம் என்க

9 அருள்பெற்றுச் சிறிது திருந்திப் பதவிகளின்நிற்பாரும், பதவிமோகத்தான் மயங்குவாராயினும் அவாகள் மிகைநோக் காதே அதுதான் ஆன்மவியல்பு என்று திருவுளங்கொண்டு அருள்செயயும் கருணையாளன் எழுந்தருளியுள்ள ஆரூரை நினைக்கவேண்டும் என்றும், நினைத்தால் ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள் அழியும் எனறும் அறிவிக்கின்றது இப்பாடல் துள் ளும் இருவர் - அதிகாரம்பெற்ற சகலான்மாக்களாதலின் மல முனைப்பால் தாம் பெரியர் எனத துள்ளுகின்ற பிரம விஷ்ணுக் கள் வள்ளல் - அவர்களுடைய மிகுதிகண்டும் நகையாது வழங்குபவா. உள்ளுதல் - தியானிததல் மேல்வினை விள்ளும் எனவும் கூட்டலாம்

10. அதிகாரமலத்தான் துள்ளுவாரையும் ஆட்கொள்ளும் இறைவன், ஏனைய விஷத்தன்மைபொருந்திய ஆன்மாக்களையும் அடக்கியாளுவர் என்ற கருணையின் மேன்மையைக் காட்டுகின் றது இச்செய்யுள். கடுக்கொள் சீவர் - விடததனமைபொருந்திய ஆன்மாக்கள். அடக்கினர் - அததன்மை கெடுமாறு அடக்கிய வர். எடுத்து வாழ்த்துவார் - உள்ளத்துட்கிடந்த உணர்ச்சி வெள்ளம் உரையிறந்து வருதலின் கேட்டாரும் தம்போலுய்ய உரக்க வாழ்த்துபவர்கள். வேட்கை விடுபபர் - உரையினைச் செவிகேட்க, கேட்டதனைச் சித்தம் தியானிக்க, அதனுல் மனம் ஒடுஙகுதலின் பற்றுள்ளததைவிடுவர் என்பதாம்.

சீரூா சமபநதன, ஆரு ரைசசொனன
பாரூா பாடலாா, பேரா ரினபமே

திருச்சிற்றம்பலம்

11 முத்தியாகுமே என முதற்பாட்டில் அருளியவர்கள் அதற்கிடையூறுன பிறவி வினை பாசம் இவைகளையும், இவை களை நீக்கும் உபாயங்களையும், நீங்கியாா எயதும் பயனையும் முறையே கூறினுர்கள இதததகைய பாடல்கள் பத்தையும் பயில் வாரும் அத்தகைய இன்பததை எயதுவர், பேரார், நிலையாவ ரெனத திருககடைக்காப்புச செயதருள்கின்ருர்கள் சீர் ஊா - சீகாழி. பாரூர் பாடல் - உலகமுழுதும் பரவிப் பண்படுததும் பாடல் இன்பம் பேரார் - பெற்ற இன்பததினின்றும் மீளார். பேராவின்பப பெருவாழ்வெயதுவர் என்பதாம். கீழ்ப்பாடல் களுள் ஆரூரை மலர்தூவ அடையும் பயனை ஐந்துபாடல்களும், தொழுவாா எய்தும் பயனை இரண்டுபாடல்களும், வாழ்த்துவார் எய்தும் பயனை இரணடுபாடல்களும், பாடற்பயனை ஒரு பாடலும் உணர்த்துகின்றன

திருவாரூர் பூங்கோயிலில்

நீலோத்பலாம்பாள்.

—பக்கம் - ாகஎ.

திருவீழிமிழலையில் :

திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும்,

படிககாசு பெறறது

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசுநாயனுரோடு திருவீழிமிழலையில வீற்றிருக்கின்றபோது பெரும்பஞ்சம் உண்டாக, அப்பசியால் உயிர்கள் வாடின. அடியார்களும் வருந்தினர். அதுகண்ட நாயன்மார்கள 'கண்ணுதலான் திரு நீற்றுச்சார்பிஞேர்க்கும் கவலை வருமோ' எனத் திருவுளத்து எண்ணித் துயின்றனர் அன்று இரவு இறைவன் கனவில் தோன்றி, 'காலமாறுதலினுல் நீங்கள் கவல்வீரல்வீர், எனினும் உங்கள் அடியார்களின் வாட்டத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டுப் பஞசம் நீங்கும்வரை பீடத்தின் கிழக்குப் பகுதியிலும் மேற்குப் பகுதியிலுமாகப் படிக்காசு ஒவ்வொன்று அளிக கின்ருேம்' என்று அருள் செய்தனர் விடியலில் இருவரும் சென்று அவ்வாறே இருக்கக்கண்டு எடுத்து வந்து அடியார் கட்கு அமுதளித்தனர். வாகீசர் திருமடத்தில் காலம் தாழ்க்காது அமுதூட்டப்பெறுதலையும் தமதுகாசு வட்டம் கொடுத்து மாற்றப்பெறுதலையும் அறிந்த சிவஞானப் பிள்ளையார் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று 'வாசி தீரவே' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிசசெய்து வாசியில்லாக் காசு பெற்று, சிவனடியார்களுக்கு நேரத்தோடு திருவமுதளித்து எழுந்தருளியிருந்தனர் சில நாட்களில் பஞ்சம் நீங்கிறறு.

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 92**

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசி தீரவே, காசு நலகுவீா
மாசின மிழலையீா, ஏச லிலலையே·

1 வாசி - வேறுபாடு மாசு - குற்றம் ஏசல் - நிந்தனை

இறைவ ராயினீர், மறைகொண மிழலையீர்
கறைகொள காசினை, முறைமை நலகுமே 2

செயய மேனியீர், மெயகொண மிழலையீர்
பைகொ ளரவினீர், உயய நலகுமே 3

நீறு பூசினீர், ஏற தேறினீர்
கூறு மிழலையீர், பேறு மருளுமே 4

காமன வேவவோா, தூமக கணணினீர்
நாம மிழலையீர், சேம நலகுமே 5

பிணிகொள சடையினீர், மணிகொண மிடறினீர்
அணிகொண மிழலையீர், பணிகொண டருளுமே 6

மஙகை பஙகினீர், துஙக மிழலையீர்
கஙகை முடியினீர், சஙகை தவிாமினே 7

2 இறைவர் ஆயினீர் என இயற்கையே இறைவரை ஆயினீா என ஆககல்கொடுத்துக் கூறினர் முறைப்படி வேற்றுமையறக் கொடுக்காமையால். கறைகொள காசு - அழுக்குப்படிந்த காசு; நாட்படச் சேமிததுவைத்த காசு என்பது கருதது.

3. மெய் - உண்மைததன்மை பை - படம்.

4. பேறும் அருளும் - காசுகொடுததலோடமையோம்; வீடு பேற்றையும் கொடும் என்பதாம்

5. தூமக்கண் - புகையோடுகூடிய தீக்கண். நாமம் - புகழ் சேமம் - பாதுகாவல் க்ஷேமம் என்பதன திரிவுமாம்

6. பிணிகொள்சடையினீர் - கட்டிய சடையையுடையரே. மணி - நீலமணி. பணி - ஏவல்.

7. பங்கு - ஒருபகுதி துங்கம் - உயர்வு சங்கை - சந்தேகம். தேவரீரிடம் வேற்றுமை சிறிதும் இல்லையாகவும் நாஙகள் சந்தேகிக்கிறோம்; வாசிதீர அளித்து அதனைப்போக்கியருளும்.

அரகக னெரிதர, இரகக மெயதினீா
பரககு மிழலையீா, கரககை தவிாமினே 8

அயனு மாலுமாய், முயலு முடியினீா
இயலு மிழலையீா, பயனு மருளுமே 9

பறிகொ டலையினா, அறிவ தறிகிலாா
வெறிகொண மிழலையீா, பிறிவ தரியதே 10

காழி மாநகா, வாழி சமபநதன
வீழி மிழலைமேல, தாழு மொழிகளே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8 அரக்கன - இராவணன பரக்கும் - எங்கும் புகழ் பரவிய கரக்கை - வஞ்சகத்தை

9 பயன் - வீட்டின்பம்.

10 பறிகொள்தலையினா - மயிர்பறிதத தலையையுடைய சமணர் அறிவது அறியவேணடிய உண்மை ஞானங்களை வெறி - மணம்

11. வீழிமிழலைமேல் தாழும் மொழிகளே வல்லார் எல்லா நன்மையும் எய்துவர் எனச செயப்படுபொருளும், வினையும் வருவித்து முடிக்க

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு : *(12-ம் பதிகம் பார்க்க)*

திருவிருக்குக்குறள

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 93**

திருச்சிற்றம்பலம்

நினறு மலாதூவி, இனறு முதுகுனறை
நனறு மேததுவீாக கெனறு மினபமே 1

அததன முதுகுனறைப, பததி யாகிநீா
நிதத மேததுவீாக, குயததல செலவமே. 2

ஐயன முதுகுனறைப, பொயகள கெடநினறு
கைகள கூபபுவீா, வைய முமதாமே. 3

ஈசன முதுகுன்றை, நேச மாகிநீா
வாச மலாதூவப, பாச வினைபோமே 4

மணியாா முதுகுனறைப, பணிவா ரவாகணடீா
பிணியா யினகெடடுத, தணிவா ருலகிலே 5

---

1. இன்றைக்கே முதுகுன்றை மலர்தூவி ஏத்தும் உங்களுக்கு என்றைக்கும் இன்பமாம் என்கின்றது. ஒருநாள் வழிபாட்டிற்கு நிலைத்த இன்பம் வரும் என்கின்றது.

2. உய்த்தல் செல்வமே - பொருந்துதல் செல்வமேயாகும். என்றது பொருள்பெருகும் என்பதாம்

3 ஐயன் - தலைவன் பொய்யில்லாதவருக்கு உலகமே உரிமையாம் என்பதை விளக்கியவாறு.

4. நேசமாகி. அன்பாகி. பாசவினை - பாசமும் வினையும்.

5. மணி - அழகு. முத்துமாம். தணிவார் - அமைதி உறுவார்கள்.

மொய்யார் முதுகுன்றில், ஐயா வெனவல்லார்
பொய்யா ரிரவோர்க்குச், செய்யா ளணியாளே 6

விடையான் முதுகுன்றை, இடையா தேத்துவார்
படையா யினசூழ, உடையா ருலகமே 7

பத்துத் தலையோனைக், கத்த விரலூன்றும்
அத்தன் முதுகுன்றை, மொய்த்துப் பணிமினே 8

இருவ ரறியாத, ஒருவன் முதுகுன்றை
உருகி நினைவார்கள், பெருகி நிகழ்வோரே 9

தேர ரமணரும், சேரும் வகையில்லான்
நேரில் முதுகுன்றை, நீர்நின் றுள்குமே 10

நின்று முதுகுன்றை, நன்று சம்பந்தன்
ஒன்று முரைவல்லார், என்று முயர்வோரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

6. மொய் - நெருக்கம். ஐயா! எனத் தோத்திரிக்க வல்லவ ராய் இரவலர்க்கு இல்லை என்று பொய்யும் சொல்லாதவர்களுக் குச் செய்யவள் அணியள் ஆவாள் என்றவாறு.

7. இடையாது - இடையீடு படாது. உலகம் உடையார் - சக்ரவர்த்தியாவர்.

8. மொய்த்து - நெருங்கி.

9. இருவர் - அயனும் மாலும்.

10. உள்கும் - தியானியுங்கள்.

11. ஒன்றும் உரை - அவன் தான் என வேறின்றி ஒன்றிய உரை.

திருவாலவாய்

பதிகவரலாறு :

குலசசிறையார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள "இதுதான் திருவாலவாய" என உடன வரும் அடியார்கள காட்டக்கணடு கரங்குவிததருளிப் பதிகம பாடித திருககோயிலை அடைநதார்கள ஆலவாயண்ணலை ஆராத அன்பினுடன் வழிபடடுப் புளகம மெய்யெலாம போர்ப்ப, கணணீர்வாரத் திருமுன்னின்று "நீலமாமிடற ருலவாயினுன்" என்னும மூலமாகிய திருவிருக்குக்குறளை மொழிந்தார்கள். அடியார்களோடும் சிவானந்த வாரிதியில திளைததார்கள

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம **எண் 94**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீல மாமிடற, ருல வாயினை
பால தாயினா, ஞால மாளவரே 1

ஞால மேழுமாம, ஆல வாயிலா
சீல மேசொலீா, காலன வீடவே 2

ஆல நீழலாா, ஆல வாயிலாா
கால காலனா, பால தாமினே 3

அநத மிலபுகழ, எநதை யாலவாய
பநதி யாாகழல, சிநதை செயமமினே 4

---

1. பாலது ஆயினா - சாமீப்யம் அடைந்தவர்கள்

2. ஞாலம் ஏழுமாம் ஆலவாயில் - உலகேழும் உளதா தற்குக் காரணமாகிய துவாதசாநதப் பெருவெளியாகிய ஆல வாயில் சீலம் - குணங்கள். வீட - அழிய

3. ஆலநீழலார் - வடவாலவிருட்சததின் நிழலில் இருப்பவா.

4 அந்தமில்புகழ - எல்லையற்ற புகழ பநதியார் - இட மாகக்கொண்டவா, பாசஙகளால் கட்டுண்ணுதவா என்றுமாம்

ஆட லேறறினன, கூட லாலவாய
பாடி யேமனம, நாடி வாழமினே 5

அணண லாலவாய், நணணி னானறனை
எணணி யேதொழத, திணண மினபமே 6

அமபொ னாலவாய, நமப னார்கழல
நமபி வாழபவா, துனபம வீடுமே 7

அரகக னாவலி, நெருகக னாலவாய
உரைககு முளளததாக, கிரகக முணமையே 8

அருவ னாலவாய, மருவி னானறனை
இருவ ரேததநின, றுருவ மோஙகுமே 9

ஆர நாகமாம, சீர னாலவாயத
தேர மணசெறற, வீர னெனபரே 10

அடிக ளாலவாயப, படிகொள சமபநதன
முடிவி லினறமிழ, செடிக ணீககுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

5. ஆடல் ஏறு - வெற்றியோடுகூடிய இடபம் நாடி - விரும்பி.

6 எண்ணி - தியானித்து. திண்ணம் - உறுதி

7 நம்பனார் கழல் நம்பி - இதுவே எமக்கு இம்மையும் மறுமையும் இனபமும் வீடும் என்று உறுதி கொணடு.

8 நெருக்கன் - நெருக்கியவன்.

9. அருவன் - அருவமானவன் இருவர் - அயனும் மாலும்.

10. ஆரம் - மாலை. சீரன - புகழுடையவன். தேர் - புததா. அமண - அமணர்.

11 செடிகள் - வினைகள்.

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு : (32-ம் பதிகம் பார்க்க)

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 95**

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடொர் காதினன், பாடு மறையினன்
காடு பேணிநின், றாடு மருதனே 1

கருதார் புரமெய்வர், எருதே யினிதூர்வர்
மருதே யிடமாகும், விருதாம் வினைதீர்ப்பே 2

எண்ணு மடியார்கள், அண்ணன் மருதரைப்
பண்ணின் மொழிசொல்ல, விண்ணுந் தமதாமே 3

விரியார் சடைமேனி, எரியார் மருதரைத்
தரியார் தேத்துவார்,பெரியா ருலகிலே 4

பந்த விடையேறும், எந்தை மருதரைச்
சிந்தை செய்பவர், புந்தி நல்லரே 5

1. பேணி - விரும்பி

2 கருதார் - பகைவர் விருது ஆம் - பெருமை உளதாம். வினை தீர்ப்பு ஆம் - வினைகள் தீர்தலை உடையனவாம்

3. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவர் பண்ணின மொழி - தோத்திரங்கள்.

4 எரி - மழு தரியாது - தாமதியாது

5 பந்தவிடை - கட்டோடுகூடிய இடபம்.

கழலுஞ சிலமபாாககும, எழிலாா மருதரைத
தொழலே பேணுவாாக, ழுழலும வினைபோமே 6

பிறையாா சடையணைல, மறையாா மருதரை
நிறையா னினைபவா, குறையா ரினபமே. 7

எடுததான புயநதனனை, அடுததாா மருதரைத
தொடுததாா மலாசூடட, விடுததாா வேடகையே 8

இருவாக கெரியாட, உருவ மருதரைப
பரவி யேததுவாா, மருவி வாழவரே. 9

நினறுண சமணடேரா, எனறு மருதரை
அனறி யுரைசொலல, நனறு மொழியாரே 10

கருது சமபநதன, மருத ரடிபாடிப
பெரிதுந தமிழசொலலப, பொருத வினைபோமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

6 கழலும் சிலம்பும் ஆர்க்கும் - ஒருகால் கழலும் ஒருகால் சிலம்பும் ஒலிக்கும் உழலும் வினை - வருத்தும் வினைகள்

7. நிறையால் - நிறைவோடு

8 எடுத்தான் - கைலையைத் தூக்கிய இராவணனை. வேட்கை - பொருள்கள்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம்

9 இருவர்க்கு - அயனுக்கும் மாலுக்கும் மருவி - எல்லா வற்றொடும் பொருந்தி

10 சமணரும் புத்தரும் என்றைக்கும் மருதப்பெருமானை அன்றிப் பிறவற்றைப் பேசுவதால் நல்லதைச் சொல்லமாட்டார்கள்

11 பொருதவினை - இதுவரையில் வருத்திவந்த வினைகள்.

திருஅன்னியூர்

பதிகவரலாறு:

வெங்குருவேந்தர் திருக் குறுக்கைப் பதியை வணங்கி, அன்னியூரை அடைந்தார்கள அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஆபத்சகாயநாதர் அடியிணைபோற்றி 'மன்னியூரிறை" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார்

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **96**

திருச்சிற்றம்பலம்

மனனி யூரிறை, செனனி யாபிறை
அனனி யூரமா, மனனு சோதியே 1

பழகுந தொணடாவம, அழக னனனியூாக
குழகன சேவடி, தொழுது வாழமினே 2

நீதி பேணுவீா, ஆதி யனனியூாச
சோதி நாமமே, ஓதி யுயமமினே 3

பதத ராயினீா, அதத ரனனியூாச
சிததா தாடொழ, முதத ராவரே 4

நிறைவு வேணடுவீா, அறவ னனனியூா
மறையு ளானகழற, குறவு செயமமினே 5

1. சென்னி - தலை சோதிமன்னி ஊர் இறை எனமுடிக்க.

2 வம் - வாருங்கள் குழகன் - இளையவன்.

5. நிறைவு வேண்டுவீர் - குறைவிலா நிறைவாக விரும்புகின்றவர்களே. அறவன் - அறவடிவானவன்,

இனபம் வேணடுவீா, அன்ப னன்னியூா
நனபொ னெனனுமின, உமப ராகவே 6

அந்த ணாதம, தநதை யனனியூா
எந்தை யேயெனப, பநத நீங்குமே. 7

தூாதத னைசசெறற, தீாதத னனனியூா
ஆதத மாவடைந், தேததி வாழமினே 8

இருவா நாடிய, அரவ னனனியூா
பரவு வாாவிணணுக, கொருவு ராவரே 9

குணடா தேரருக, கணட னனனியூாத
தொணடு ளாாவினை, விணடு போகுமே 10

பூநத ராயபபந்தன, ஆயந்த பாடலால
வேந்த னன்னியூா, சோநது வாழமினே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

6 உம்பராக - தேவர்களாக நன்பொன் என்னுமின் - நல்லபொன் என்று சொல்லுங்கள்.

7. பந்தம் - மலமாயையால் விளைந்த கட்டு.

8. தூர்த்தன் - காமியாகிய இராவணன் தீர்த்தன் - பரிசுத்தமானவன். ஆத்தமா - அன்போடு. ஆப்தமாக என் பதன் சிதைவு.

9. விண்ணுக்கு ஒருவராவர் - இந்திரனவர்.

10. அண்டன் - அண்டமுடியாதவன், வினை விண்டு போகும் - நெல் வாய்விண்டதுபோல வினை முளைக்குந் தன்மை யழியும்.

11. பந்தன் - ஞானசம்பந்தன் என்பதன் முதற்குறை. பூந்தராய் - சீகாழி.

திருப்புறவம்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 97**

திருச்சிற்றம்பலம்

எயயாவெனறித தானவராமுன றெரிசெயத
மையாாகணடன மாதுமைவைகுந திருமேனிச
செயயானவெணணீ றணிவானறிகழபொற பதிபோலும
பொயயா நாவி னநதணாவாழும புறவமமே 1

மாதொருபாலு மாலொருபாலும மகிழகினற
நாதனெனறேதது நமபரனவைகுந நகாபோலும
மாதவிமேய வணடிசைபாட மயிலாடப
போதலாசெமபொன புனனைகொடுககும புறவமமே 2

வறருநதியும மதியுமபொதியுரு சடைமேலே
புறருரரவின படமாடவுமிப புவனிககோா
பறருயிடுமின பலியெனறடைவாா பதிபோலும
பொறருமரையின பொயகைநிலாவும புறவமமே 3

1 புறவம் திரிபுரம் எரித்த நீலகண்டர்பதிபோலும் என்கின்றது எயயா வெனறி - அடையாத வெற்றியையுடைய. தானவர் - அசுரர்கள். மை - விடம். பொயயாநாவின் அந்தணா - பொயயே சொல்லாத நாவினை உடைய அந்தணர். அவர்கள் கூறும் உரை தவறாத நா என்றுமாம்

2 ஒருபாதி உமையும் ஒருபாதி மாலுமாக இருக்கும் நாதன் நகர் புறவம் என்கின்றது. மாதவி மேய வணடு - குருக்கத்தியில் மேவிய வண்டுகள். புன்னை போதலர் செம் பொன் கொடுக்கும் புறவம் - புன்னைமரஙகள் போதாய் இருந்து அலர்நது மகரந்தங்களாய செம்பொன்னைக் கொடுக்கும் புறவம்; இதனால் மரங்களும் வள்ளன்மை செய்யும் நகரம் என்றறிவித்தவாறு.

3. இவவுலகத்திற்கு ஒரு பற்றுக்கோடாக இருக்க எமக்குப் பலியிடுங்கள என்றுவரும் இறைவன்பதி புறவம் என்கின்றது வற்றுநதி - கங்கை பொற்றுமரையின் பொய்கை நிலாவும் - பொற்றுமரையைப்போல பிரமதீர்த்தம் விளங்குகின்ற

துனறாபுரமும பிரமனசிரமுந துணிசெயது
மினறாசடைமே லரவுமமதியும விளையாடப
பனறுளிடுமின பலியென்றடைவாா பதிபோலும
பொனறாபுரிநூ லநதணாவாழும புறவமமே 4

தேவாவரனே சரணெனறிமையோா திசைதோறுங
காவாயெனறு வந்தடையககாா விடமுணடு
பாவாாமறையும பயிலவோருறையும பதிபோலும
பூவாாகோலச சோலைசுலாவும புறவமமே 5

கறறறிவெயதிக காமனமுனறுகும முகவெலலாம
அறறரனேநின னடிசரணெனனு மடியோாககுப
பறறதுவாய பாசுபதனசோ பதியெனபா
பொறறிகழமாடத தொளிகணிலாவும புறவமமே 6

எணடிசையோரஞ சிடுவகைகாாசோ வரையெனனக
கொணடெழுகோல முகிலபோறபெரிய கரிதனைப
பணடுரிசெயதோன பாவனைசெயயும பதியெனபா
புணடரிகததோன போனமறையோாசோ புறவமமே 7

4 திரிபுரத்தையும் பிரமன் சிரத்தையும் அழித்து, சடை - மேல் பாம்பும் மதியும் விளையாட, பலியிடுங்கள என்று வருவார் பதி புறவம் என்கின்றது பொன் ஆர் புரிநூல் - பொனனு லாகிய பூணுநூல்.

5 தேவர்கள் ‘தேவதேவா! அடைக்கலம்’ என்று அரற்ற விடம் உண்டவா பதி இது என்கின்றது. சரண் - அடைக்கலம். கார்விடம் - கரிய விஷம். பா ஆர் மறை - பாக்களோடு கூடிய வேதம்.

6 கற்றறிந்து, காமனுக்கும் முன்னேயிருக்கும் முக ஒளியெல்லாம் கெட்டு, அரனே அடைக்கலமென்னும் அடியோருக்குப் பற்றாய பரன் சேர் பதி புறவம் என்கினறது முகவு - முகவொளி

7. திசையெல்லாம் நடுங்கவந்த யானையை உரித்துப் போாததவன் பதி புறவம் என்கின்றது காா சேர் வரை-கருமை சேர்ந்த மலை. கோலமுகில்போல் - அழகிய மேகத்தைப்போல. பாவனைசெய்யும் - விரும்பியிருக்கும். புண்டரிகததோன் - பிரமன்.

பரககுநதொலசீாத தேவாகளசேனைப பௌவததைத
துரககுஞசெநதீப போலமாசெயயுந தொழினமேவும
அரககனறிணடோ ளழிவிததானக காலததிற
புரககுமவேந்தன சோதருமூதூா புறவமமே. 8

மீததிகழணடந தநதயனேடு மிகுமாலும
மூாததியைநாடிக காணவொணுது முயலவிடடாங
கேததவெளிபபா டெயதியவனற னிடமெனபா
பூததிகழசோலைத தெனறலுலாவும புறவமமே 9

வையகநீாதீ வாயுவுமவிணணுமு முதலானை
மெயயலதேர ருணடிலையெனறே நினறேதங
கையினிலுணபோா காணவொணுதா னகரெனபா
பொயயகமிலலாப பூசுராவாழும புறவமமே 10

பொனனியனமாடப புரிசைநிலாவும புறவதது
மனனியவீசன சேவடிநாளுமு பணிகினற
தனனியலபிலலாச சணபையாகோனசீாச சமபநதன
இனனிசையீரைந தேததவலலோாகட கிடாபோமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. தேவர்களின் சேனைக்கடலை ஓட்டும் ஊழித் தீயைப் போல, சண்டைசெய்யும் இராவணனது தோள்வலியை வாட்டியவனது பதி புறவம் என்கிறது. பௌவம் - கடல். துரக்கும் - ஓட்டும்

9 அயனும் மாலும் அறியாத பெருமான் இடம் புறவம் என்கிறது மூாத்தியை - உருவங்கொண்ட இறைவனை

10. ஐம்பெரும் பூதமானவனும் புறச்சமயிகளால்பொருந்த ஒண்ணுதவனுமாகிய இறைவன் நகரம் புறவம் என்கின்றது. வையகம் - மண் உண்டு இலை என்று - அஸ்தி நாஸ்தி கூறி. பூசுரர் - அந்தணர்.

11. புறவத்து ஈசனை இப்பதிகம் சொல்ல எததவல்லாருக்கு இடர்போம் என்கின்றது தன்னியல்பில்லாச் சண்பையர் கோன் - சிவபோதமற்ற திருஞானசம்பந்தர்.

திருச்சிராப்பள்ளி

பதிகவரலாறு :

ஞானசம்பந்தர் மூக்கீச்சரம் பணிந்து, திருசசிராப்பள்ளிச் சிலம்பணைந்தார். அங்கே இறைவனை வணங்கி மெய்ம் மகிழ்ந்து மனங்குளிர "நன்றுடையானை" என்னுமசொற் றமிழ்மாலை வேய்ந்து ஆனைக்காவை வழிபட எழுந்தருளி னார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 98

திருச்சிற்றம்பலம்

நனறுடையானைத தீயதிலானை நரைவெளளே
றொனறுடையானை யுமையொருபாக முடையானைச
செனறடையாத திருவுடையானைச் சிராபபளளிக
குனறுடையானைக கூறவென்னுள்ளஙு குளிருமமே 1

கைம்மகவேந்திக் கடுவனொடூடிக கழைபாயவான
செம்முகமந்தி கருவரையேறுஞ் சிராபபளளி
வெம்முகவேழத் தீருரிபோர்தத விகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம மதியுடனவைததல் பழியனறே 2

1 சிராப்பள்ளி நாதரைச் சொல்ல என்னுள்ளம் குளிரும் என்கின்றார். நன்றுடையான், தீயதில்லான் இவையிரண்டும் இத்தலத்துத் தீர்த்தங்கள். நரைவெள்ளேறு - மிக வெள்ளிய இடபம். சென்றடையாத திரு - நல்வினைப்போகம் காரணமாக ஆன்மாக்களுக்கு வருவதுபோல வந்து அடையாத இயற்கையே யான திரு.

2. பெண்குரங்கு ஆண்குரங்கோடு ஊடி குட்டியையும் தூக்கிக்கொண்டு மூங்கிலில் பாய்வதற்காக மலைமிசையேறும் சிராப்பள்ளிநாதா! நாகததையும் மதியையும் உடனுகைவைத்தல் உனக்குப் பழியாகுமல்லவா?. கைமகவு - கைக்குழந்தை கடுவன் - ஆண்குரங்கு. கழை - மூங்கில். செம்முக மந்தி - சிவந்த முகத் தோடு கூடிய பெண்குரங்கு. கருவுற்ற - ஈன்றணிமையுடைய.

மநதமமுழவம மழலைததுமப வரைநீழல
செநதணபுனமுஞ சுனையுஞசூழநத சிராபபளளிச
சநதமமலர்கள சடைமேலுடையாா விடையூரும
எநதமமடிக ளடியாாககலல விலலையே 3

துறைமலகுசாரற சுனைமலகுநீலத திடைவைகிச
சிறைமலகுவணடுந துமபியுமபாடுஞ சிராபபளளிக
கறைமலகுகணடன கனலெரியாடுங கடவுளெம
பிறைமலகுசெனனி யுடையவனெஙகள பெருமானே 4

கொலைவரையாத கொளகையாதஙகண மதினமூனறும்
சிலைவரையாகச செறறனரேனுஞ சிராபபளளித
தலைவரைநாளுந தலைவரலலாமை யுரைபபீாகாள
நிலவரைநீல முணடதுமவெளளை நிறமாமே 5

பெண்குரங்கின முகம் சிவப்பாயிருக்குமென்ற குரங்கின் இயற்கையையும் ஈண்டு எண்ணுக. வெம்முக வேழம் - கொடுந்தன்மையுடைய யானை.

3. சிராப்பள்ளிநாதனின் அடியாாககு அல்லல் இல்லை என்கிறது. மந்தம் முழவம் - மந்தஸ்தாயியில் அடிக்கப்படும் முழவம். மழலை - பொருள் விளங்காத ஒலி.

4. நீலகண்டன், எரியாடுங்கடவுள், பிறைச்சென்னியன் எங்கள் கடவுள் என்கின்றது வணடும் தும்பியும் நீலப்பூவில் தங்கிப் பாடும் என்ற சுனையியற்கை முதல் இரண்டடிகளில் குறிக்கப்பெறுகிறது கறை - விடம்

5 சிவபெருமான் முழுமுதற் கடவுளல்லர் என்பார்க்கு உண்மை உணர்த்துவது இப்பாடல் கொலைவரையாத கொள்கையர் - கொலையை நீக்காத கொள்கையினை உடைய திரிபுராதிகள். நிலவரை நீலம் - பூமியிலுள்ள நீலப்பூக்கள். உண்டதும் வெள்ளைநிறமாமே - உண்டதும் வெள்ளைநிறமாகவா போய் விடும்; என்றது தலைவரை தலைவர் அல்லர் என்று சொல்வதால் அவர் தலைவர் அல்லர் ஆகார் என்று உவமைகாட்டி மறுத்தவாறு.

வெயயதணசாரல விரிநிறவேஙகைத தணபோது
செயயபொனசேருஞ சிராபபளளிமேய செலவனா
தையலொாபாக மசிழவா நஞசுணபா தலையோடடில
ஐயமுஙகொளவ ராரிவாசெயகை யறிவாரே 6

வேயுயாசாரற கருவிரலூகம விளையாடும
சேயுயாகோயிற சிராபபளளிமேய செலவனா
பேயுயாகொளளி கைவிளககாகப பெருமானா
தீயுகநதாட றிருககுறிபபாயிற றுசாதே 7

மலைமலகுதோளன வலிகெடவூனறி மலரோனறன
தலைகலனாகப பலிதிரிநதுணபா பழியோரார
சொலவலவேதஞ சொலவலகீதஞ சொலலுஙகால
சிலவலபோலுஞ சிராபபளளிசசேடா செயகையே 8

---

6. சிராப்பள்ளிமேவிய செல்வா பெணணொருபாகமாகுவர், ஆகாதநஞ்சை அருநதுவர், பிரமகபாலததில் பிச்சையும் எடுபபர், இவர் செயல்கள ஒன்றோடொனறு ஒததிருநதனவலல என்று படி. வெய்ய - கொடிய, விரும்பததக்க என்றுமாம் வேங்கைபபூ பொனசேரும் சிராப்பள்ளி என்றது, வேஙகை மலாகள பொன போன்ற நிறததனவாய் நிலததைச்சேரும் மலை என்க ஐயம - பிச்சை.

7. தாயுமானவர், பேயின் கையிலுளள கொள்ளியைக் கைவிளக்காகக்கொண்டு ஆடுதல் திருவுளக்குறிப்பாயின் அது ஆகாது என்கின்றது வேய - மூங்கில் கருவிரலூகம் - கருங் குரங்கு சேய் - தூரம் கைவிளககு - சிறியவிளக்கு

8 தலையே கலனாகப் பலி ஏற்றுணபாா, சொல்லவல்ல வேதததையும் பாடலையும் சொன்னால் சிராபபளளியார் செய்கை சில அல்லாதன போலும் எனகினறது. மல்கும் - நிறைந்த வேதஙகளையும் பாடல்களையும் சொன்னால் அவற்றில் சில அல்லாதன என்பதை அவர் செய்கைகளிலிருநது அறி கிறோம் என்பது கருதது

அரபபளளியானு மலருறைவானு மறியாமைக
கரபபுளளிநாடிக கணடிலரேனுங கலசூழநத
சிரபபளளிமேய வாசடைசசெலவா மனைதோறும
இரபபுளளீருமமை யேதிலாகணடா லிகழாரே. 9

நாணுதுடைநீத தோாகளுஙகஞசி நாடகாலே
ஊணுபபகலுண டோதுவோாக ளுரைககுஞசொல
பேணுதுறுசீா பெறுதுமெனபீரெம பெருமானா
சேணாகோயில சிராபபளளிசெனறு சோமினே 10

தேனயமபாடுஞ சிராபபளளியானைத திரைசூழநத
கானலசஙகேறுங கழுமலவூரிற கவுணியன
ஞானசமபநத னலமிகுபாட லிவைவலலாா
வானசமபநதத தவரொடுமனனி வாழவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 அயனும் மாலும் உம்மைக் காணவிட்டாலும் நீர் மனைதொறும் பிச்சைக்குப் புறப்படாதீர், உம்மை யாவரும் இகழார்கள் என்கின்றது அரப்பளளியான் - பாம்பைப் படுக்கையாகக்கொண்ட திருமால். கரப்பு உள்ளி - இறைவன் மறைந்திருப்பதை எண்ணி நாடி - தேடி. ஏதிலா - அயலார்

10. புத்தரும் சமணரும் உரைக்கும் சொல்லைப் பேணாது பெருஞ்சிறப்பெயத விரும்புபவர்களே! சிராப்பள்ளி சோமின் என்கின்றது. நாணாது - வெட்கப்படாமல் கஞ்சியை விடிய ஊணவாகவும், பகலிலும் உண்டு ஓதுபவர்கள் புத்தாகள பேணாது - போற்றாது உறு சீா - மிக்கபுகழ். சேணார் கோயில ஆகாயமளாவியகோயில்

11 சிராப்பள்ளியானைத் துதிதத ஞானசம்பந்தன் பாட லிவை வல்லார் தேவரொடு சேர்ந்து வாழ்வா என்கின்றது. தேன் - வண்டு. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. வானசம்பந்தத் தவர் - வானுலகிற் சம்பந்தமுடைய தேவர்கள்.

திருக்குற்றாலம்

பதிகவரலாறு :

சண்பைகாவலர் திருச்சுழியலை வணங்கி, பின்னர் குற்றாலத்தை அடைந்து குற்றாலநாதர் குரைகழல்போற்றி 'வம்பார் குன்றம்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 99**

திருச்சிற்றம்பலம்

வமபார்குன்றந நீடுயர்சாரல வளாவேஙகைக
கொமபார்சோலைக கோலவணடியாழசெய் குறருலம
அமபானெயயோ டாடலமாநதா னலாகொனறை
நமபான்மேய நன்னகாபோலுந நமரஙகாள 1

பொடிகளபூசித தொணடாபின்செலலப புகழவிமமக
கொடிகளோடுந நாளவிழமல்கு குறருலம
கடிகொளகொனறை கூவிளமாலை காதல்செய
அடிகணமேய நனனகாபோலும மடியீாகாள 2

1. திருக்குற்றாலம் பால்நெய்யாடிய பரமன் உறைகோயில் என்கின்றது. வம்பு - புதுமை. வம்பாகுன்றம் - பலமுறை கண்டார்க்கும் புதுமையையே பொருந்தும் மலை. நீடு உயர் சாரல் - காலத்தானும் இடத்தானும் நீடிக்கும் சாரல். கோல வண்டு - அழகிய வண்டு. பால் நெய்யோடு - பால் நெய் இவற்றோடு. அம் ஆடல் அமர்ந்தான் - நீராடலை விரும்பியவன். நமரங்காள் - நம்மவர்களே!

2. நீறணிந்து தொண்டர்கள் பின்செல்ல, நாள்விழா நிறைந்த குற்றாலம், கொன்றையையும் கூவிளத்தையும் விரும்பிய அடிகள் நகர் என்கின்றது. பொடி - விபூதி.

செலவமலகு செணபகமவேஙகை செனறேறிக
கொலலைமுலலை மெலலருமபீனுங குறறாலம
விலலினொலக முமமதிலெயது வினைபோக
நலகுநமபா னனகாபோலுந நமரஙகாள 3

பககமவாழைப பாயகனியோடு பலவினறேன
கொககினகோடடுப பைஙகனிதூஙகுங குறறாலம
அககுமபாமபு மாமையுமபூணடோ ரனலேநதும
நககனமேய நனனகாபோலுந நமரஙகாள 4

மலையாாசாரன மகவுடனவநத மடமநதி
குலையாாவாழைத தீஙகனிமாநதுங குறறாலம
இலையாாசூல மேநதியகையா னெயிலெயத
சிலையானமேய நனனகாபோலுஞ சிறுதொணடா 5

மைமமா நீலக கணணியாசாரன மணிவாரிக
கொயமமாவேன லுணகிளியோபபுங குறறாலம
கைமமாவேழத தீருரிபோாதத கடவுளெம
பெமமானமேய நனனகாபோலும பெரியீாகாள 6

3. முல்லை, செண்பகம், வேங்கை இவற்றின்மீதேறி அரும்பீனும் குற்றாலமே திரிபுரம் எய்து அவர்கள் பாவம் தொலைத்து அருளவழங்கும் இறைவன நகர் எனகின்றது கொல்லை - காடு.

4 பக்கங்களில் வாழைக்கனியோடு பலாப்பழததேனும், மாம்பழமும் தொஙகும் குற்றாலம், அக்குமணி முதலியவற்றை யணிநத நக்கன் நகா என்கின்றது பாயகனி - பரவிய பழம் கொக்கு - மா.

5. குட்டியுடன்வந்த தாய்க்குரங்கு வாழைப்பழத்தை உணணும் குற்றாலம், திரிபுரம் எரிதத சிவபெருமான் மேய நகர் என்கினறது மாந்தும் - தின்னும்

6 நீலமலர்போலுங் கணணையுடைய குறத்தியர் மாணிக்கத்தைக்கொண்டு கிளியோட்டுங் குற்றாலம், யானையுரிபோர்தத நாதன் நகா என்கினறது மை மா நீலம் - மிகக்கரிய நீலமலர். கொய் மா ஏனல் - கொயயும்பருவததிலுள்ள பெரிய தினை. ஓப்பும் - ஓட்டும். கைம்மாவேழம் - கையையுடைய விலங்காகிய யானை.

நீலநெயத றணசுனைசூழநத நீளசோலைக
கோலமஞஞை பேடையொடாடுங குறறாலம
காலனறனைக காலாறகாயந்த கடவுளளெம
சூலபாணி நனனகாபோலுந தொழுவீாகாள. 7

போதுமபொனனு முநதியருவி புடைசூழக
கூதனமாரி நுணடுளிதூஙகுங குறறாலம
மூதூரிலஙகை முடடியகோனை மிறைசெயத
நாதனமேய நனனகாபோலுந நமரஙகாள 8

அரவினவாயின முளளெயிறேயபப வருமபீனறு
குரவமபாவை முருகமாசோலைக குறறாலம
பிரமனனோடு மாலறியாத பெருமையெம
பரமனமேய நனனகாபோலும பணிவீாகாள 9

பெருநதணசாரல வாழசிறைவணடு பெடைபுலகிக
குருநதமமேறிச செவவழிபாடுங குறறாலம
இருநதுணடேரு நினறுணசமணு மெடுததாாபப
அருநதணமேய நனனகாபோலு மடியீாகாள 10

7. சுனைசூழ்ந்த சோலையிலே மயில் பெடையோடு விளையாடும் குற்றாலம், காலகாலனாகிய சூலபாணியின நகர் என்கின்றது. கோல மஞ்ஞை - அழகிய மயில்

8 பூக்களையும் பொன்னையும் உந்தி அருவி புடைசூழ நுண்துளிவீசுங் குற்றாலம், இலங்கைநாதனையடக்கிய இறைவன் நகர் என்கின்றது. கூதல் மாரி - குளிர்ந்த மழை.

9 குரவம்பாவை பாம்பின் பல்லைப்போல் அரும்பீன்று மணங்கமழும் சோலை சூழந்த குற்றாலம், அயனும் மாலும் அறியாத பரமன் நகர் என்கின்றது முள் எயிறு - முள்போன்ற பல்.

10. வணடு பெண்வண்டைப் புணர்ந்து செவ்வழிப் பண்ணைப் பாடும் குற்றாலம், தண்ணிய இறைவன் மேய நகர் என்கின்றது. எடுத்து ஆரப்ப அருந்தண்மேய - சமணர் புத்தர்கள் எடுத்து நுகர்தற்கரிய தண்மையான இறைவன் மேவிய.

மாடவீதி வருபுனறகாழி யாாமனனன
கோடலீனறு கொழுமுனேகூமபுங குறறுலம
நாடவலல நறறமிழஞான சமபநதன
பாடலபததும பாடநமபாவம பறையுமே

திருச்சிற்றம்பலம்

புறசசமயததாராகிய அவர்கள் இதன் குளிர்சசியை நுக
மாட்டாா என்று விளக்கியவாறு தண் - தண்மை; பண்ட
தணமையையுடைய இறைவனேக் காட்டி நின்றது.

11. குற்றுலத்தைப்பற்றி ஞானசம்பந்தன் சொன்
பாடல் பத்தும் வல்லார் பாவம் பறையும் என்கின்றது கோடல்
செங்காந்தள். கொழுமுனே கூம்பும் - கொழுமையான சிகரப்
கூம்பியுள்ள.

திருப்பரங்குன்றம்

பதிகவரலாறு :

மதுரையைவழிபட்டுப் பிற தலங்களையும் வழிபடத் திருவுளங் கொண்டருளியபோது நெடுமாறனும், மங்கையர்க் கரசியாரும், குலச்சிறையாரும் மனங்கவல, பிள்ளையார் 'நீங்கள் கவலாதொழிவீர்களாக; உங்களைப் பிரியாதவண்ணம் இந்நாட்டுப் பிறபதிகளையும் தரிசிக்க எண்ணினோம்' என்றார். அவர்கள் மகிழ்ந்து உடன்போத, திருப்பரங்குன்றையடைந்து ஆறணிந்தார் அடிகளைப்போற்றி "நீடலர் சோதி" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 100**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீடலர்சோதி வெணபிறையோடு நிரைகொனறை
சூடலனந்திச் சுடரெரியேந்திச சுடுகானில்
ஆடலனஞசொ லணியிழையாளை யொருபாகம
பாடலனமேய நனனகாபோலும பரஙகுனறே 1

அஙகமொராறும மருமறைநானகும மருளசெய்து
பொஙகுவெணணூலும பொடியணிமாாபிற பொலிவிததுத
திஙகளுமபாமபுந திகழசடைவைததோா தேனமொழி
பஙகினனமேய நனனகாபோலும பரஙகுனறே 2

---

1. பிறை, கொன்றை இவைகளைச சூடியவனும், எரியேந்தியும், இடுகாட்டில் நட்டமாடுபவனும், உமாதேவியாரை ஒருபாகம்வைத்து ஆடுபவனும் ஆகிய இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள நகரம் திருப்பரங்குன்றம் என்கின்றது. சூடலன் - சூடுதலையுடையவன். அம் சொல் அணியிழையாளை எனப் பிரிக்க.

2. வேதம் அங்கம் இவைகளை யருளிச்செய்து, பூணுநூல் நீறணிந்த மார்பில் விளங்க, பாம்பும் மதியும் சென்னியிற் சூடிய உமையொருபாகன் நகர் இது என்கின்றது. பொங்கும் வெண்ணூல் - அழகுமிகும் பூணுநூல்.

நீரிடங்கொண்ட நிமிர்சடைதன்மே னிரைகொன்றை
சீரிடங்கொண்ட வெம்மிறைபோலுஞ் சேய்தாய
ஓருடம்புள்ளே யுமையொருபாக முடனாகிய
பாரிடம்பாட வினிதுறைகோயில் பரங்குன்றே 3

வளர்பூங்கோங்க மாதவியோடு மல்லிகைக்
குளிர்பூஞ்சாரல் வண்டறைசோலைப் பரங்குன்றம்
தளிர்போன்மேனித் தையனல்லாளோ டொருபாகம்
நளிர்பூங்கொன்றை சூடினன்மேய நகர்தானே 4

பொன்னியல்கொன்றை பொறிகிளர்நாகம் புரிசடைத்
துன்னியசோதி யாகியவீச னொன்மறை
பன்னியபாட லாடலன்மேய பரங்குன்றை
உன்னியசிந்தை யுடையவர்க்கில்லை யுறுநோயே. 5

கடைநெடுமாடக் கடியரண்மூன்றுங் கனன்மூழ்கத்
தொடைநவில்கின்ற வில்லினனந்திச் சுடுகானில்
புடைநவில்பூதம் பாடநின்றாடும் பொருசூலப்
படைநவில்வான்ற னன்னகர்போலும் பரங்குன்றே 6

3 கங்கை சூடிய திருச்சடையில் கொன்றையையணிந்த எம்மிறைவன் உறைகோயில் பரங்குன்றுபோலும் என்கின்றது. நீர் - கங்கை நிரைகொன்றை - மாலையாகப்பூக்கும் கொன்றை. பாரிடம் - பூதம்.

4. கோங்கம் மாதவி மல்லிகை இவைகள் செறிந்த சாரலையுடைய பரங்குன்றம், பெண்ணொருபாகன் பேணிய நகராம் என்கின்றது இவன் போகியாதற்கேற்பக் குன்றமும் மல்லிகை முதலிய மணந்தரும் பூக்கள் மலிந்துள்ளமையும், புணர்ச்சி நல மிகும் சாரலோடு கூடியமையும் குறிக்கப்பெற்றன.

5. சோதிவடிவாகிய ஈசனும் வேதம் அருளிச்செய்தவனும் ஆகிய நட்டமாடியின் பரங்குன்றைத் தியானிப்பவர்கட்கு நோயில்லை என்கின்றது. பொறி - படப்பொறி. உன்னிய - தியானித்த. உறுநோய் - மிக்கநோய்.

6. திரிபுரம் எரிய அம்புதொடுத்த வில்லினனும், பூதம் பாட இடுகாட்டில் நடமாடும் சூலபாணியுமாகிய இறைவன்

அயிலுடைவேலோ ரனலபுலதகையி னமபொன ுல
எயிலபடவெயத வெமமிறைமேய விடமபோலும
மயிலபெடைபுலகி மாநடமாடும வளாசோலைப
பயிலபெடைவணடு பாடலருத பரஙகுனறே 7

மைசதகுமேனி லாளரககனறன மகுடஙகள
பததினதிணடோ ளிருபதுஞசெறறன பரஙகுனறைச
சிததமதொன றிச செயகழலுனனிச சிவனெனறு
நிததலுமேதத தொலவினை நமமே லிலலாவே 8

முநதியிவவையந தாவியமாலு மொயயொளி
உநதியிலவநதிங கருமறையீநத வுரவோனும
சிந்தையினலுந தெரிவரிதாகித திகழசோதி
பநதியலஙகை மஙகையொாபஙகன பரஙகுனறே 9

நகர் பரங்குன்று என்கின்றது கடி அரண் - காவலோடுகூடிய அரண் தொடை - அம்பு புடை - பக்கம் நவில்வான - விரும்பியவன்

7. எறி யம்பு ஒன்றால் எயில் எய்த இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடம் பரஙகுன்று என்கினறது. அயில - கூாமை. பட - அழிய ஆண் மயில் தனனுடைய பெடையைத்தழுவிக் கொணடு நடமாடும் சோலையிலே, பெடையோடு கூடிய வணடுகள் பாடுகினறன எனபதால் இனபமயமாதல் எடுததுக் காட்டப்பெற்றது

8 பரஙகுனறைச சிவபெருமானே என்றெணணி மனம் ஒன்றி நாளதோறும் வழிபட நமது வினைகள் அழியும் என்கின்றது மைததகுமேனி வாள் அரக்கன் - கரியமேனியை உடைய கொடிய அரககன், என்றது இராவணனை

9. அயனும் மாலும் மனத்தாலும் அறியமுடியாத சோதி வடிவாகிய இறைவனது பரங்குன்று இது என்கின்றது உந்தி - கொப்பூழ். உரவோன் - அறிஞன், என்றது பிரமனை

குணடாயமுறறுந திரிவாரகூறை மெயபோாதது
மிணடாயமிணடா பேசியபேசசு மெயயலல
பணடானீழன மேவியவீசன பரஙகுனறைத
தொணடாலேதகத தொலவினை நமமே னிலலாவே 10

தடமலிபொயகைச சணபைமனஞான சமபநதன
படமலிநாக மரைககசைததானறன பரஙகுனறைத
தொடைமலிபாடல பததுமவலலாாதந துயாபோகி
விடமலிகணட னருளபெறுநதனமை மிககோரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புத்தரும் சமணரும் கூறுவன மெய்யில்லாதன, ஆதலால் பரஙகுனறு ஈசன் பாதத்தைப் பணிசெயது தொழவே பழவினை பறக்கும் என்கின்றது. குண்டாய் - பருத்த உடல ராய். மிண்டா - வழககுரைப்பார். பண்டு ஆல் நீழல் மேவிய எனப்பிரிக்க.

11. ஞானசம்பந்தன் சொன்ன பரங்குன்றப் பாடல் பத்தும் வலலவர் தம்முடைய துன்பம் எல்லாம் தொலைந்து நீலகண்டனது அருளைப்பெறும் தகுதி உடையோராவா

திருக்கண்ணார்கோயில்

பதிகவரலாறு

சீகாழியைவிட்டுத் தாதையார் முதலியவர்கள் உடன் போத அடியார்கள் வாழ்த்தொலி எடுத்துவரத் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் திருக்கண்ணார்கோயிலை அடைந்தார். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள பிஞ்ஞகனை "தண்ணார் திங்கள்" என்னும் திருப்பதிகத்தால் தோத்திரித்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 101**

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணார்திங்கட் பொங்கரவந்தாழ் புனல்சூடிப்
பெண்ணாணாய பேரருளாளன் பிரியாத
கண்ணார்கோயில் கைதொழுவோர்கட் கிடர்பாவம்
நண்ணாவாகு நல்வினையாய நணுகும்மே 1

கந்தமர்சந்துங் காரகிலுந்தண் கதிர்முத்தும்
வந்தமர்தெண்ணீர் மண்ணிவளஞ்சேர் வயன்மண்டிக்
கொந்தலர்சோலைக் கோகிலமாடக் குளிர்வண்டு
செந்திசைபாடுஞ் சீர்திகழ்கண்ணார் கோயிலே 2

---

1. திங்களும் பாம்பும் கங்கையும் சிரத்தில் அணிந்து பெண்ணுமாய் ஆணுமாயிருக்கின்ற பேரருளாளனது கண்ணார் கோயிலைக் கைதொழுவார்களுக்கு இடரும் பாவமும் இல்லை; நல்வினை நல்கும் என்கின்றது. தண்ணார் திங்கள் - குளிர்ந்த மதி இடர் பாவம் - துன்பமும் அதற்குக் காரணமாகிய பாவங்களும்

2 மண்ணியாறு வளம்படுக்கின்ற வயல்கள நிறைந்து சோலையிலே குயில்ஆட வண்டுபாடுங் கண்ணார்கோயில் இது என்கின்றது. கந்து அமர் சந்து - மணம்பொருந்திய சந்தனம். கார்அகில் - வயிரமாய் இருக்கும் கருத்த அகில் கோகிலம் - குயில் செந்திசை - செவ்வழிப்பண்.

பலவியலபாணிப பாரிடமேதததப படுகானின
எலவிநடஞ்செய யீசனெமமானறன னிடமெனபா
கொலலையினமுலலை மலலிகைமௌவற கொடிபினனிக
கலவியலிஞசி மஞசமாகணணா கோயிலே 3

தருவளாகானந தஙகியதுஙகப பெருவேழம
மருவளாகோதை யஞசவுரிததது மறைநாலவாக
குருவளரால நீழலமாநதீங குரைசெயதாா
கருவளாகணணா கோயிலடைநதோா கறறோரே 4

மறுமாணுருவாய மறறிணையினறி வானோரைச
செறுமாவலிபாற சென்றுலகெலலா மளவிடட
குறுமாணுருவன றறகுறியாகக கொணடாடும
கறுமாகணடன மேயதுகணணா கோயிலே 5

---

3. பூதம் ஏத்த இரவில் நடஞ்செயயும் ஈசன் இடம் இது எனபா. பலவியல் பாணி - பலவாகிய இயல்பினையுடைய பாட்டு. எல்லி - இரவு. கொல்லை - முல்லைநிலம். மௌவல - காட்டுமல்லிகை. கலவியல் இஞ்சி - கல்லால இயனற மதில். மஞ்சு - மேகம்.

4. உமையாள் அஞ்ச காட்டானையை உரித்துப போர்ததியும் சனகாதியாக்கு உபதேசிததும் அமாநத பெருமானது கணணாகோயிலையடைந்தவாகள் கற்றவாகள எனகின்றது. துங்கம் - உயாசசி. வேழம் - யானை. மருவளாகோதை - மணம் மிக்க மாலைபோலவாளாகிய உமாதேவி. நாலவர்க்கு - சனகாதியாகளுக்கு. குருவளா ஆலம் - தெய்வததனமையாகிய அச்சம் வளாகினற ஆலமரம்.

5. மாவலியை வென்ற குறளாகிய திருமால் வழிபட்ட இறைவன் எழுநதருளியுள்ள இடம் கண்ணார்கோயில் என்கின்றது. மறு மாண் உருவாய - குற்றம்பொருநதிய பெரிய வடிவமாய். செறும் - வருததுகினற. குறுமாண் உருவன - குறுகிய பிரமசாரி வடிவததை எடுத்த திருமால். தற்குறியாக - சிவபெருமானின் அடையாளமாக. கறுமா கண்டன் - கருத்த

விணணவருககாய வேலையுணருசம விருபபாக
உணணவனை ததே வாககமுதீநதெவ வுலகிறகும
கணணவனைககண ணூாதிகழகோயிற கனிதனனை
நணணவலலோாகட கிலலைநமனபா னடலையே 6

முனனொருகாலத திநதிரனுறற முனிசாபம
பினனொருநாளவ விணணவரேததப பெயாவெயதித
தனனருளாறகண ணுயிரமீநதோன சாாபெனபா
கனனியாநாளுந துனனமாகணணூா கோயிலே 7

பெருககெணணுத பேதையரககன வரைககீழால
நெருககுணணுததன னீளகழனெஞசி னினைநதேதத
முருககுணணுதோா மொயகதிரவாடோ முனனீநத
திருககணணூரென பாாசிவலோகஞ சோவாரே 8

பெரிய கழுத்தினை உடையவன் இத்தலத்திற்குப் பக்கத்தில் குறுமாணகுடி என்ற கிராமமும் இருப்பது அறிஞர்கள் அறிந்து இன்புறுதற்குரியது.

6. தேவர்களுக்காக விஷத்தை விரும்பி உண்டவனை, அவர்களுக்கு அமுதம் அளித்து, எல்லா உலகிற்குங் கண்ணுனவனை, கணணூர்கோவில் கனியை அடையவல்லவர்க்கு எமன் பால் இன்னல் இல்லை என்கின்றது. வேலை - கடல். உண்ணவன் - உண்டவன். நடலை - துன்பம்.

7 கௌதம முனிவரால் இநதிரன் அடைந்த சாபததைத் தேவாகள் வேணடிக்கொள்ளப் போக்கி ஆயிரஙகண் அளிதத கடவுள் இடம் இது என்பா. இத்தலதது வரலாற்றைக் குறிப்பது இது சார்பு - இடம் துன அமா - நெருங்கியிருக்கின்ற.

8 இராவணன் கைலையின்கீழ் நெருக்குண்ணுதபடி திருவடியிலிருந்து தோத்திரிக்க, வாளும் தேருங கொடுத்த இறைவன் எழுநதருளியுள்ள இடததைப் பரவுவார் சிவலோகம் சேர்வார் என்கின்றது பெருக்கு - ஆக்கம். பேதை - அறிவிலி. வரை - கைலமலை

செங்கமலப்போ திறநிகழ்செல்வன் றிருமாலும்
அங்கமலக்கண் ணேக்கருமவண்ணத் தழலானை
தங்கமலக்கண் ணாதிகழ்கோயி றமதுள்ளம்
அங்கமலத்தோ டேத்திடவண்டத் தமர்வாரே. 9

தாறிடுபெண்ணைத் தட்டுடையாருந் தாமுண்ணும்
சோறுடையார்சொற் றேறன்மின்வெண்ணூல் சேர்மார்பன்
ஏறுடையன்பர னென்பணிவானீள் சடைமேலோர்
ஆறுடையண்ணல் சேர்வதுகண்ணார் கோயிலே 10

காமருகண்ணார் கோயிலுளானைக் கடல்சூழ்ந்த
பூமருசோலைப் பொன்னியன்மாடப் புகலிக்கோன்
நாமருதொன்மைத் தன்மையுண்ஞான சம்பந்தன்
பாமருபாடல் பத்தும்வல்லார்மேற் பழிபோமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 அயனும் மாலும் கண்ணால் நோக்க முடியாத்வண்ணம் தீயுருவான சிவன் திகழும் கண்ணார்கோயிலை வணங்குவார் அமரர் உலகத்து இருப்பார் என்கின்றது. அங்கு அம் மலக் கண் நோக்கரும் வண்ணத்து - அவ்விடத்து அழகிய ஊனக் கண்ணால் நோக்க முடியாதவண்ணம் அங்கு அமலத்தோடு ஏத்திட - அவ்விடத்து மலரகிதராய்த் துதிக்க

10. பனந்தடுக்கை உடுத்திய புத்தரும் சமணரும் சொல்லுகின்ற சொற்களைத் தெளியாதீர்கள, சிவன் சேர்வது கண்ணார் கோயிலே என்கின்றது. தாறு இடு பெண்ணை - குலை தள்ளும் பெண்பனை. தட்டு - தடுக்கு.

11 கண்ணார் கோயிலைப்பற்றி ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய பாடல் பத்தையும் வல்லார் மேல் பழி போம் என்கின்றது காமரு - அழகிய பாமரு பாடல் - பரந்துபட்டுச் செல்லும் ஓசை மருவிய பாடல்.

சீகாழி

பண் - கு

பதிகம்: எண் 102

திருச்சிற்றம்பலம்

உரவாரகலையின கவிதைபபுலவாக கொருநாளுங
கரவாவணகைக கறறவாசேருங கலிககாழி
அரவாரரையா வவுணாபுரமூன றெரிசெயத
சரவாவெனபாா தததுவஞானத தலையாரே 1

மொயசோவணடுண மும்மதநாலவாய முரணவேழக
கைபோலவாழை காயகுலையீனுங கலிககாழி
மைசோகணடத தெணடோணமுககண மறையோனே
ஐயாவெனபாாக கலலலகளான வடையாவே 2

இளககமலதத் தீனகளியங்குங கழிசூழக
களகபபுரிசைக கவினாசாருங கலிககாழி
அளகததிருநன னுதலிபங்கா வரனேயென
றுளகப்பாடு மடியாாக்குறுநோ யடையாவே. 3

1 கவிவாணர்க்கு ஒருநாளும் கரவாதபடி வழங்குங் கற்றவர்சேரும் காழியரசே! திரிபுரம் எரிதத செல்வா என்பவர்களே தத்துவஞானத்தில் தலையானவர்கள் என்கின்றது. உரவு - ஞானம். கரவா - மறைக்காத கலி - ஒலி. அரவு ஆர் அரையா எனப்பிரிக்க. சரவா - அம்பை உடையவனே.

2 காழிமறையோனே ஐயா என்பவர்களுக்கு அல்லல்கள் அடையா என்கின்றது, யானையின் கையைப்போல வாழைக் குலை ஈனும் காழி என வளம் உரைததவாறு. மும்மதம் - கபோலம், கரடம், கோசம் என்ற மூன்றிடததிலும் பொருந்திய மதம். நால் வாய் - தொங்குகின்ற வாய். மை - விடம்.

3. காழியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உமையொருபாகனை அரனே என்று மனம் இளகப் பாடுகின்ற அடியார்கட்குத் துன்பம்சேரா என்கிறது. இளகக் கமலத்து ஈன் கள இயங்கும் கழி - முறுக்கவிழ தாமரையிலிருந்து உண்டான கள ஓடுகின்ற கழி. களகப்புரிசை - சுண்ணும்புச்சாந்து பூசப்பெற்ற மதில்.

எண்ணார்முத்த மீன்றுமரகதம் போற்காய்த்துக்
கண்ணார்கமுகு பவளம்பழுக்குங் கலிக்காழிப்
பெண்ணோர்பாகா பித்தாபிரானே யென்பார்க்கு
நண்ணாவினைக ணாடொறுமின்பந் நணுகுமமே 4

மழையார்சாரற் செம்புனல்வந்தங் கடிவருடக்
கழையார்கரும்பு கண்வளர்சோலைக் கலிக்காழி
உழையார்கரவா வுமையாள்கணவா வொளிர்சங்கக்
குழையாவென்று கூறவல்லார்கள் குணவோரே 5

குறியார்திரைகள் வரைகணின்றுங் கோட்டாறு
கறியார்கழிசம் பிரசங்கொடுக்குங் கலிக்காழி
வெறியார்கொன்றைச் சடையாவிடையா வென்பாரை
அறியாவினைக ளருநோய்பாவம் மடையாவே 6

* * * * * 7

கவின் - அழகு அளகம் - கூந்தல் நலநுதலி - நல்ல நெற்றியை யுடையாளாகிய பார்வதி. உள அகப்பாடும் - மனம் பொருந்தப் பாடுகின்ற

4. காழியின்கணுள்ள பெண்ணொருபாகனே பித்தா என்பார்க்கு வினைகள் நண்ணா, இன்பம் நணுகும் என்கின்றது எண்ணா முத்தம் - எண்ணுதற்கரிய முத்தம் கமுகு முத்தம் போல அரும்பி, மரகதம்போல் காய்த்து, பவளம்போல கனியும் காழி என வளங்கூறியது

5. மான ஏந்தி, மங்கை கணவா, சங்கக் குழையா எனக் கூறவல்லவர்கள் குணமுடையராவர் என்கின்றது மலைச்சார லில மழைபெய்து, சென்னீர் வந்து அடிவருட கரும்பு தூங்கும் சோலைக் காழி என வளங்கூறிற்று கழையார் கரும்பு - கரும் பினுள் ஒருசாதி மூங்கிலை ஒத்த வள்மான கரும்பெனறும் ஆம் உழை - மான. கரவா - கையை உடையவனே.

6 கொன்றைச் சடையா, விடையா என்பாரை வினைகள் அறியவேமாட்டா, நோய்களும் பாவங்களும் அடையா என் கின்றது மலைகளிலிருந்து குறித்தலை உடைய அலைகளோடு

உலஙகொளசஙகத தாாகலியோதத துநதயுணடு
கலஙகளவநது சாாவயலேறுங கலிககாழி
இலஙகமனனன றனனையிடாகண டருளசெயத
சலஙகொளசெனனி மனனவெனனத தவமாமே 8

ஆவிககமலத தனனமியஙகுங கழிசூழக
கவிககணணா மஙகலமோவாக் கலிககாழிப
பூவிறறோனறும புததேளொடுமா லவனறானும
மேவிபபரவு மரசேயெனன வினைபோமே 9

மலையாாமாட நீடுயரிஞசி மஞசாருங
கலையாாமதியஞ சோதருமநதண கலிககாழித
தலைவாசமணா சாககியாககெனறு மறிவொணணா
நிலையாயெனனத தொலவினையாய நிலலாவே. 10

கூடிய கரையையுடைய ஆறுகள், மிளகில் இருந்து கழிக்கப் பட்ட சம்பிரசத்தைக் கொடுக்கும் என காழிச சிறப்பு தெரிவித் தது. வெறி - மணம்.

8. இலங்கை மன்னர்க்கு அருளசெய்த அரசே என்று சொல்லத தவம் உண்டாம் எனகின்றது ஓதத்தால் உந்தப் பட்டு மரக்கலங்கள் வயலைச சாரும் காழி என்க ஆர்கலி - கடல். கலங்கள - தோணிகள். சலம் - கங்கை

9. அயனும் மாலும் வணங்கும் அரசே என்று சொல்ல வினைபோம் என்கின்றது. பொயகைகளிலுளள தாமரைகளில் அன்னம் நடமாடுகின்ற உப்பங்கழிகளைச் சுற்றிலும் மகளிர் மங்கல ஒலி நீங்காத காழி என்க ஆவி - வாவி காவிக்கண்ணார் - நீல மலர்போலும் கண்ணையுடைய பெண்கள். பூவில்தோன்றும் புத்தேள் - பிரமன். மேவி - விரும்பி.

10. காழித்தலைவா, புறச்சமயிகளால் அறியப்படாதவனே என்றுசொல்ல, பழவினையில்லா என்கின்றது. மலையார் மாடம் - மலையையொத்த மாடங்கள். நீடு உயர் இஞசி - நீண்ட உயாந்த மதில் மஞ்சு - மேகம்.

வடிகொளவாவிச செஙகழுநீரிற கொஙகாடிக
கடிகொடெளறன முனறினிலவைகுங கலிககாழி
அடிகடமமை யநதமினஞான சமபநதன
படிகொளபாடல வலலவாதமமேற பழிபோமே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. ஞானசம்பந்தன் காழி அடிகளைப் பாடிய பாடல் வல்லவர் பழி நீங்கும் என்கின்றது. தென்றல் செஙகழுநீாப் பூவில் அளைந்து முன்றிலில் உலாவும் காழி எனக வடி - மா. கொங்கு - தேன் கடி கொள - மணதைக் கொள்ளுகின்ற படிகொள் பாடல் - ஒப்பினைக்கொணட பாடல்.

திருக்கழுக்குன்றம்

பதிகவரலாறு

திருவிடைச்சுரத்தை வணங்கியபின சண்பைகாவலர் திருத்தொண்டர்களுடன், வணடுகள் செந்துருத்திப்பணணைப் பாடும திருக்கழுக்குன்றத்தை யடைநதார். அவ்வூரடியார்கள சுவாமிகளை எதிர்கொளள, சிவிகையினின்றும் இறங்கி, திருமலையை வலஙகொண்டு செஞசடைப் பெருமானைச சிநதை களிகூர வணஙகினர் ஒருகாலைக்கொருகால் பெருகியெழுங் காதலினுல் வணங்கி 'காதல்செய் கோயில கழுக்குன்று' என்று பதிககருததை வைதது 'தோடுடையான்' என்னும இப்பதிகத்தை அருளிசசெயதார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் · **எண் 103**

திருசசிற்றம்பலம்

தோடுடையானொரு காதிறறாய குழைதாழ
ஏடுடையான றலைகலனக விரநதுணணும
நாடுடையா னளளிருளேம நடமாடும
காடுடையான காதலசெயகோயில கழுககுனறே 1

கேணவலலான கேழலவெணகொமபு குறளாமை
பூணவலலான புரிசடைமேலொா புனல்கொனறை
பேணவலலான பெணமகடனனை யொருபாகம
காணவலலான காதலசெயகோயில கழுககுனறே. 2

---

1 ஒருகாதில் தோடுடையான், ஒருகாதில் குழைதாழ மலரும் அணிந்தவன், கபாலத்தில் இரநதுண்ணும் நாட்டை யுடையவன், நள்ளிருளில் நடமாடுதற்குரிய காட்டையுடையவன், அத்தகைய இறைவன் காதலிக்கும் இடம் கழுக்குன்று என்கின்றது. ஏடு - மலர். நள்ளிருள் - நடு இராததிரி ஏமம் - இன்பம்.

2. பன்றிக்கொம்பைக் கேணவல்லவனும், ஆமையோட்டைப் பூணவல்லவனும், கொன்றைமாலையணிபவனும்,உமையை

தேனகததார வணடுணட திகழகொனறை
தானகததார தணமதிசூடித தலைமேலோர
வானகததார வையகததாரக டொழுதேததும
கானகததான காதலசெயகோயில கழுககுனறே 3

துணையலசெயதான றூயவணடியாழசெய சூடாககொனறை
பிணையலசெயதான பெணணினலலாளை யொருபாகம
இணையலசெயயா விலஙகெயினமூனறு மெரியுணணக
கணையலசெயதான காதலசெயகோயில கழுககுனறே 4

பையுடைய பாமபொடுநீறு பயிலகினற
மெயயுடையான வெணபிறைசூடி விரிகொனறை
மையுடைய மாமிடறறணணன மறிசோநத
கையுடையான காதலசெயகோயில கழுககுனறே 5

யொருபாகம் உடையவனும் ஆகிய இறைவன் கோயில் கழுக குன்று என்கின்றது. கேணை - சிதைக்க. கேழல் - பன்றி. குறள் ஆமை - சிறிய ஆமை. ஈண்டு அதன் ஓட்டினைக் குறிக்கின்றது.

3. கொனறையையும், மதியையும் அணிநது விண்ணவரும் மண்ணவரும் துதிக்கின்ற இறைவன் இடம் இது என்கின்றது. தேன் அகத்து ஆர வண்டு - தேனைப் பூவினகததில் இருந்து உணணும் வண்டு கொன்றை தான் நக தார தணமதிசூடி - கொன்றை மலர, அம்மாலையைத தண் பிறையோடு சூடி. கான கத்தான் - காட்டில் உறைபவன்.

4. கொன்றையணிந்து, உமையை ஒருபாகததுவைத்து, திரிபுரமெரிதத இறைவன இடம் இது எனகினறது துணையல் - இரண்டிரண்டாகச் சேர்ததுக் கட்டும் மாலை பிணையல் - புணா தல. இணையல் - நட்புக்கொள்ளல். கணையல் செயதான் - அம் பெய்தான். நானகு அடிகளிலும் அல் சாரியை.

5. அரவும் திருநீறும் பழகும் திருமேனியுடையவனும், பிறை கொன்றை இவற்றையணிந்த நீலகண்டனும், மானேந்திய கையையுடையவனும் ஆகிய சிவபெருமான் இடம் கழுக்குன்று என்கினறது. பை - படம். மை - விடம்

வெளளமெலலாம விரிசடைமேலோா விரிகொனறை
கொளளவலலான குரைகழலேததுஞ சிறுநதொணடா
உளளமெலலா முளகிநினருஙகே யுடனுடும
களளமவலலான காதலசெயகோயில கழுககுனறே 6

* * * * 7

ஆதலசெயதா னரககாதஙகோனை யருவரையின
நோதலசெயதா னொடிவரையினகண விரலூனறிப
போதலசெயதான பெணமகடனனோ டொருபாகம
காதலசெயதான காதலசெயகோயில கழுககுனறே 8

இடநதபெமமா னேனமதாயு மனமாயும
தொடாநதபெமமான றூமதிசூடி வரையாாதம
மடநதைபெமமான வாாகழலோசசிக காலனைக
கடநதபெமமான காதல்செயகோயில கழுககுனறே 9

---

6. விரிசடைமேல் கங்கையையும் கொன்றையையும் சூட வல்லவனும், அடிபணியும் அடியார் உள்ளஙகளில் எல்லாம் உடனுய்நினறு ஆடும் கள்ளனுமாகிய பெருமானை காதலிக்கும் கோயில் கழுக்குன்று எனகின்றது வெள்ளம் - கங்கை குரை கழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழல். உள்கி - எண்ணி.

8 கைலையைத் தூக்கிய இராவணனை அழியச்செய்த வனும், உமையை ஒருபாகததிருத்திக் காதல் செய்தவனும் ஆகிய இறைவன இடம் இது எனகினறது நொடிவரை - நொடிப்பொழுது

9. திருமால் பன்றியாய்த தோணடிக் காணவும், பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்து தொடரவும் நினற பெருமான், காலனைக் கடந்த பெருமான காதல்செய்த இடம் இது என்கின்றது. இடந்த - தோண்டிய. ஏனம் - பனறி கடந்த - வென்ற

தேயநினருன றிரிபுரஙகஙகை சடைமேலே
பாயநினருன பலாபுகழநதேதத வுலகெலலாம
சாயநினருன வனசமணகுணடா சாககியா
காயநினருன காதலசெயகோயில கழுககுனறே 10

கணணுதலான காதலசெயகோயில கழுககுனறை
நணணியசீா ஞானசமபநதன றமிழமாலை
பணணியலபாற பாடியபததுமிவைவலலாா
புணணியராய விணணவரோடும புகுவாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10 திரிபுரம் தேயவும், கஙகை சடைமேலே பாயவும் நின்ற பெருமான, புறசசமயிகள காயநின்றவன காதல் செய்யுமிடம் கழுக்குன்று என்கின்றது தேய - அறிய. சாய - கெட. சாக்கியா என்பது சந்தநோக்கி நீண்டது.

11 ஞானசம்பந்தன பாடிய கழுக்குன்றப் பதிகத்தைப் பணணியல்பால பாடிய பத்தும் வல்லவர் புண்ணியராய தேவரோடும உடன உறைவர் என்கின்றது

திருப்புகலி

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 104**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆட லரவசைததா னருமாமறை தானவிரிததான கொனறை
சூடிய செஞசடையான சுடுகா டமாநத பிரான
ஏடவிழ மாமலையா ளொருபாக மமாநதடியா ரேதத
ஆடிய வெமமிறையூா புகலிப பதியாமே 1

ஏல மலிகுழலா ரிசைபாடி யெழுநதருளாற செனறு
சோலை மலிசுனையிற குடைநதாடித துதிசெயய
ஆலை மலிபுகைபோ யணடாவானததை மூடிநினறு நலல
மாலை யதுசெயயும புகலிப பதியாமே 2

ஆறணி செஞசடையா னழகாாபுர மூனறுமனறு வேவ
நீறணி யாகவைதத நிமிாபுனசடை யெமமிறைவன
பாறணி வெணடலையிற பகலேபலி யெனறுவநது நினற
வேறணி கோலததினை விருமபும புகலியதே 3

---

1 அரவணிந்து, வேதம் விரிதது, கொனறை சூடி, சுடு காட்டில் அமாந்த பிரான் உமையொரு பாகததிருக்க ஆடிய இறைவன ஊா புகலிபபதியாம் என்கினறது அசைததான் - கட்டியவன் ஏடு - இதழ் புகலி - சீகாழி.

2 மகளிா விடியலில இசைபாடிக்கொணடே எழுந்து சுனையில் நீராடித தோததிரிக்க, ஆலைப்புகைபோய் ஆகாயததை மறைதது மாலைக்காலததைச செயயும் புகலி என்கின்றது. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. அணடா - தேவர்.

3 திரிபுரம்வேவ, திருநீற்றை அணியாகப்பூசிய இறைவன் விரும்பும் இடம் புகலி எனகினறது அணியாக - ஆபரணமாக பாறு - பருந்து.

வெளள மதுசடைமேற கரநதான விரவாாபுரஙகண மூனறுங
கொளள வெரிமடுததான குறைவினறி யுறைகோயில
அளளல விளைகழனி யழகாாவிரைத தாமரைமே லனனம
புளளினம வைகியெழும புகலிப பதிதானே 4

சூடு மதிசசடைமேற சுருமபாாமலாக கொனறைதுனற நடடம
ஆடு மமராபிரா னழகாருமை யோடுமுடன
வேடு படநடநத விகிாதன குணமபரவித தொணடா
பாட வினிதுறையும புகலிப பதியாமே 5

மைநதணி சோலையினவாய மதுபபாயவரி வணடினஙகள வநது
நநதிசை பாடநடம பயிலகினற நமபனிடம
அநதிசெய மநதிரததா லடியாாகள பரவியெழ விருமபும
புநதிசெய நானமறையோா புகலிப பதிதானே 6

மஙகையோா கூறுகநத மழுவாளன வாாசடைமேற றிஙகள
கஙகை தனைககரநத கறைககணடன கருதுமிடஞ
செஙகயல வாாகழனி திகழும புகலிதனைச செனறுதம
அஙகையி றறொழுவா ரவலம மறியாரே 7

4 கங்கையைச சடையிற்கரநதவன் திரிபுரம் தீமடுத்தவன் உறையும்கோயில் புகலிப்பதி என்கின்றது விரவாா - பகைவா அளளல் - சேறு. தாமரைமேல் அனனமும் பறவைக கூட்டஙகளும் தங்கி எழும் புகலி எனக

5 மதிசூடிய சடைமேல் கொன்றை நெருங்க நடனம் ஆடும் பெருமானும், உமையோடும் வேடனுகி நடந்த இறைவனும் ஆகிய இவர் புகழைத் தொண்டர்கள் புகழ்ந்துபாட இனிதுறையும் பதி புகலியாம் எனகின்றது

6. சோலையில வண்டினங்கள் இசைபாட நடம்புரியும் நம்பன இடம் புகலி என்கின்றது. மைந்து - இளமை நந்து இசை - வளரும் இசைகளை. அந்திசெய் மந்திரம் - சந்தியா மந்திரம். பரவி - வணங்கி

7 உமாதேவியை ஒருபால் விரும்பிய மழுவாளனும், கங்கையைச் சடைமேல் மறைத்து வைத்த நீலகண்டனுமாகிய

விலலிய நுணணிடையா ளுமையாள விருபபனவ னணணுும
நலலிட மெனறறியா னலியும விறலரககன
பலலொடு தோளணெரிய விரலானறிப பாடலுமே கைவாள
ஒலலை யருளபுரிநதா னுறையும புகலியதே 8

தாதலா தாமரைமே லயனுந திருமாலுந தேடி
ஓதியுங காணபரிய வுமைகோ னுறையுமிடம
மாதவி வானவகுள மலாநதெஙகும விரைதோய வாயநத
போதலா சோலைகளசூழ புகலிப பதிதானே 9

வெநதுவா மேனியினா விரிகோவண நீகதாா சொலலும
அநதர ஞானமெலலா மவையோா பொருளெனனேல
வநதெதி ருமபுரமூன றெரிததா னுறைகோயில வாயநத
புநதியி னாபயிலும புகலிப பதிதானே 10

இறைவன விரும்பிய புகலியைத தொழுவாாகள துனபம் அறியாாகள எனகினறது அவலம் - துனபம்

8 இறைவன உமாதேவியோடு எழுநதருளியிருககினற இடம் இது என்று அறியாதவனையத தூககிய இராவணனை அடாதது அருளபுரிநதான் உறையும் இடம் புகலி என்கின்றது வில்லிய - ஒளிபொருநதிய. பாடலும் - சாமவேதததைப் பாடலும். ஒல்லை - விரைவு.

9. அயனும் மாலும் தேடியும், ஓதியும் காணுதற்கரிய உமாபதி உறையும் இடம் புகலி எனகின்றது தாது - மகரந்தம். மாதவி - குருக்கததி. வகுளம் - மகிழ

10 புத்தரும் சமணரும் கூறும் ஞானததை ஒரு பொருளாகக்கொள்ளேல், திரிபுரம் எரிததான் உறையும் கோயில் புகலியாம் என்கின்றது வெம் துவா - கொடிய துவராடை. கோவணம் நீததாா - கோவணததையும் துறநதவர்கள் அநதர ஞானம் - இடையீடு உற்ற ஞானம்

வேதமோர் கீதமுணர் வாணர்தொழு தேத்தமிகுவாசப
போதனைப போனமறையோர பயிலும புகலிதன்னுள
நாதனை ஞானமிகு சமபநதன றமிழமாலை நாவில
ஓதவல லாருலகி லுறுநோய களைவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்

11 வேதகீதம் உணர்ந்தவர்களாயப் பிரமனைப்போன்ற பிராமணர்கள் வாழ்கின்ற புகலியில் இருக்கும் சிவபெருமானைக குறிதது, ஞானசமபநதன சொன்ன மாலை ஓதவல்லார் நோய நீஙகுவார்கள எனகின்றது உணர்வாணர் - உணர்தலால் வாழபவர் வாசப போதனை - வாசனை பொருந்திய தாமரைப் பூவில் இருககின்ற பிரமனை உறுநோய - மிக்க நோய்

திருவாரூர்

பதிகவரலாறு:

அப்பரடிகளால் ஆதிரைத் திருநாள் மகிமையைக் கேட்டுத் திருவாரூருக்கு எழுந்தருள்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், சலந்தரனை வென்ற தலமாகிய விற்குடியை வணங்கிக்கொண்டு, அடியார்கள் புடைசூழ வருகின்றவர்கள், இப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டே எழுந்தருளுகின்றார்கள்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம். **எண் 105**

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடலன் நான்மறையன் படிபட்ட கோலத்தன் திங்கள்
சூடலன் மூவிலைய சூலம் வலனேந்திக்
கூடலர் மூவெயிலும் எரியுண்ணக் கூரெரிகொண் டெல்லி
ஆடலன் ஆதிரையன் ஆரூ ரமர்ந்தானே 1

1. இப்பாட்டு, தியாகேசப்பெருமானது உரை, கோலம், அணி, வீரம் முதலியவற்றை விளக்கியருளுகிறது. பாடலன் நான்மறையன் - பாடப்பெறுகின்ற நான்கு வேதங்களையுடையவன். அன் தவிராவழிவந்த சாரியை. அன்றிப் பாடலன் நான்மறையன் எனப் பிரித்துத் தோத்திரத் தமிழ்ப் பாடல்களையும் நான்மறைகளையும் உடையன் எனலுமாம். படிபட்ட கோலத்தன் - எஞ்ஞான்றும் எவ்வகையினும் ஒப்பில்லையாம்படி உயர்ந்த திருமேனியழகினையுடையான். சூடலன் - சூடுதலையுடையவன். கூடலர் - பகைவர், திரிபுராரிகள். கூர் எரி - மிக்க எரி. எல்லி - இரவு. ஆதிரையன் என்பது அப்பர் அடிகள் தெரிவித்த சிறப்பு திருவுள்ளத்து நிற்றலால் எழுந்தது. ஆரூரமர்ந்தான், பாடலன் முதல் ஆதிரையன் என்பது இறுதியாகக் கூட்டி முடிவு காண்க.

சோலையில வணடினஙகள சுருமபோ டிசைமுரலச சூழநத
ஆலையின வெமபுகைபோய முகிலுறயு மாரூரில
பாலொடு நெயதயிருமு பயினறுடும பரமேடடி பாதம
காலையு மாலையுமபோயப பணிதல கருமமே 2

உளளமோரிசசையினு லுகநதேததித தொழுமினறொணடீர மெயயே
களள மொழிநதிடுமின கரவா திருபொழுதும
வெளளமோா வாாசடைமேற கரநதிடட வெளளேறறுன மேய
அளள லகனகழனி யாரூ ரடைவோமே 3

2. இபபாடடு இறைவனை இருபோதும் வணஙகல் கடமை யென றறிவிக்கின றது வண டினஙகள சுரும்போடிசைமுரல - வண்டினசாதி நான்கில வணடும் சுரும்பும் தம்மினதோடு மாறி யொலிகக வணடுஞ் சுரும்பும் இசை முரல ஆலையின வெம்புகை வானதது முகில்தோயும் ஆரூர் என றது பரமேட்டி பாதம் பணிவாா மஙகளவாத தியம் ஒலிகக இன்பவுலகடைவாா இது உறுதி என்ற உள்ளுறை தோன்றநிற்கின்றது கருமம் - கடமை. பயினறு - விரும்பி. பாலொடு நெய தயிரும் எனப் பஞசகவவியததுள மூன்றே கூறினாகள், இறைவன் ஆடுதற் குரியன இவையேயாதலின். கோசல கோமயம் நீக்கி மோரும் வெணணெயும் கொள்வார் இனம்பற்றி அவ்விரணடும் கொளக.

3 சென்ற திருப்பாட்டில் பணிதல் கருமமே எனப் படர்க்கையாக உணர்ததியவாகள இததிருப்பாட்டில் தன்மை யில் வைதது இருபொழுதும் அடைவோம் என்கினறூர்கள உளளமோா இசசையினுல் - மனததான் ஓர்ந்து இதுவே உறுதி யெனக் கடைபபிடிக்கப்பெற்ற இசசையால, அனறி மந்ததர பக்குவர்க்காயின, ஏதோ ஒரு விருபபததால் மகிழநது எனக் கொள்க. ஓர் அசையுமாம் வெள்ளம் ஓர் வாாசடைமேல் கரந் திட்ட - வானுலகனறிந தரணி தனக்கிடமாதல் தகாது எனத தருக்கிவநத கஙகையை ஒரு சடைக்கும் காணுது எனனும்படி தருக்கடக்கி, இருக்குமிடமும் தெரியாதபடி மறைத்த கரந் திட்ட என்றது - மறைத்தவன வேணடும்போது வெளிப்படுத தும் வன்மையும் உடையவன என்பதுதோன்ற நின்றது வெளளேற்றுன - அறவடிவான வெள்ளிய இடபமுடையவன்.

வெந்துறு வெண்மழுவாட் படையான் மணிமிடற்றா னரையின்
ஐந்தலை யாடரவ மசைத்தா னணியாரூரப்
பைந்தளிர்க் கொன்றையந்தாரப் பரமன் னடிபரவப் பாவம்
நைந்தறும் வந்தணையு நாடொறு நல்லனவே 4

வீடு பிறப்பெளிதா மதனை வினவுதிரேல் வெய்ய
காடிட மாகநின்று கனலேந்திக் கைவீசி
ஆடு மவிர்சடையா னவனமேய வாரூரைச் சென்று
பாடுதல் கைதொழுதல் பணிதல் கருமமே 5

தருக்கடக்கியதோடன்றித் தண்ணருளும் வழங்க இருக்கின்றான் என்பது சிந்தை கொள்ளக் கரந்திட்ட என்பதனை யடுத்து வெள்ளேற்றான் என்பதனைத் தெரித்தார்கள்.

4 கீழைத்திருப்பாட்டில் தொண்டர்க்கு உகந்தேத்தப் பணித்த பிள்ளையார், இத்திருப்பாட்டில் அடைந்தார் அல்லல் களைய ஆயுதந்தாங்கி இருக்கின்றார் என்பதையும், அடைந் தாரைப் பாதுகாத்த அடையாளமாகக் கண்டத்துக் கறை யுடையர் என்பதையும் விளக்குகின்றார்கள் வெந்துறு வெண் மழு - அடியார்கள் வினை வெந்துபோதற்குக் காரணமாகிய கறையற்ற மழு மழுவும், வாளும் அடைந்தாரைக் காக்க ஏந்திய ஆயுதங்கள் மணிமிடற்றான் - நீலகண்டன், இது கலங்கிய தேவரைக் காத்த அடையாளம். அடியார்களுடைய ஐம்பொறிகளையும் தத்தம் புலன்களில் செல்லவிடாது தடுத் தாட்கொள்ளும் தன்மையைப்போல, ஆடுந்தன்மை வாய்ந்த ஐந்தலைப் பாம்பைச் சேட்டியாதே திருவரையில் இறுகக் கட்டி ஞன் என்பது பாவம் நைந்தறும் - தீவினைகள் நைந்து இல்லை யாம். அடிபரவுவார் சிந்தை தீவினையை மிகுவிக்காமையின் நல்லனவே வரும் என்பதாம்.

5 முற்கூறியவாறு வினைகளும் நைந்து நல்லன வந்து அடைந்தவிடத்து வீடடைதல் எளிதாம் என்கின்றது இத் திருப்பாடல். வீடு பிறப்பு - வீட்டின்கண் பிறத்தல், என்றது வீடடைதல் என்னுமளவிற்று. அதனை - உபாயத்தை வெய்ய காட்டை இடமாகக் கொண்டு, வெய்ய கனலைக் கையேந்தி ஆடுவானாதலின், பாடுவார் தன்மை நோக்காது, கருமம் நோக்கிக் கருணை செய்வான் என்பதாம்.

கஙகையோா வாாசடைமேற கரநதான கிளிமழலைக கேடில
மஙகையோா கூறுடையான மறையான மழுவேநதும
அஙகையி னுனடியே பரவி யவனமேய வாரூா
தஙகையி னுறறொழுவாா தடுமாற றறுபபாரே 6

நீறணி மேனியனுய நிரமபா மதிசூடி நீணட
ஆறணி வாாசடையா னுரு ரினிதமாநதான
சேறணி மாமலாமேற பிரமன சிரமரிநத செஙகண
ஏறணி வெலகொடியா னவனெம பெருமானே 7

6. இவவண்ணம் கடமைகளை விடாது செய்தவா வீடு எயதுவாா ஆதலின, பிறவிக்கடலில வினைசசுழலில் தடுமாருா என இப்பாடல் தெரிவிக்கினறது. கிளி மழலை மஙகை - கிளி போன்ற மழலைச சொல்லினையுடைய உமாதேவி கங்கை கரந்தான, மஙகையோா கூறுடையான என்றது தருக்கிவநத தாழ்குழலை மறைததடக்கி, அநுக்கிரக சக்தியைத தன் இடப பாகமாகக்கொணடு இருக்கினற அருமைபபாடு அறிவிக்கின்றது. மறையான - விதிமுறையானும் விலக்குமுறையானும் அறிவுறுக்கும் ஆணை மொழியாகிய வேதஙகளையுடையவன். பரவித தொழுவார் தடுமாற்று - துணிவுபெருத தொலலை.

7 இங்ஙனம், ஆனமாக்களின் தடுமாற்றறுப்பவரே தலைவர், அவருடைய திருமேனியமைப்பும் இடமும் இத்தகைய என்பன முதலியவற்றை இப்பாடலில் அறிவிக்கின்ருர் நிரம்பா மதி - இறைவன் முடியிலிருந்தும் நிரம்பாத பிள்ளைமதி. நிரம்பா மதிசூடி, நீண்ட ஆறு அணிசடையன் என்றது குறைப் பொருளையும், நிறைப்பொருளையும் ஒபப நோக்குவான் எனபது விளக்கிற்று சேறணி மாமலா - சேற்றிற் பிறந்து அழகு செய்யும் தாமரை. சேறணி மாமலர்மேற் பிரமன என, பிரமன உந்தியந் தாமரையிலிருநதும் கூறியது, தாமரை என்ற பொதுமை நோககி ‘புற்றில்வாளரவன’ (திருக்கோவை) என று மணிவாசகா கூறியருளியதுபோல பிரமன் சிரமரிந்த செஙகண ஏறணி வெல்கொடியான் என்றது மகனறலையறுக்கவும் ஒரு கரததுக் கொடியாக இருந்த இடபவடிவினனுகிய திருமால், பார்ததுக்கொண்டே யிருபபதைத தவிரத தவிர்க்கமுடியாத வண்ணம் தலைமைபடைததவன், அவனே எம் தலைவன் எனத தலைவனின் தனிசசிறப்பினை விளக்கியவாறு

*   *   *   *   *   8

வல்லியந் தோலுடையான் வளர்திங்கட் கண்ணியினன் வாய்த்த
நல்லியல் நான்முகத்தோன் றலையினி னறவேற்றான்
அல்லியங் கோதைதன்னை யாகத் தமர்ந்தருளி யாரூர்ப்
புல்லிய புண்ணியனைத் தொழுவாரும் புண்ணியரே   9

செந்துவ ராடையினா ருடைவிட்டு நின்றுழல்வார் சொன்ன
இந்திர ஞாலமொழிந் தின்புற வேண்டுதிரேல்
அந்தர மூவெயிலும் மரணம் மெரியூட்டி யாரூர்த்
தந்திர மாவுடையா னவனெந் தலைமையனே   10

9 அத்தலைவன், அடைவார் எளிதில் அடைந்துய்ய அல்லியங் கோதையுடன் அருளமூர்த்தியாய ஆரூரில் அமர்ந்திருக்கின்றான் என இப்பாடலில் இடம் குறிக்கின்றார். வல்லியம் - புலி நல்லியல் வாய்த்த நான்முகத்தோன் - தான் பிரமம் என்ற தன்மை யொழிந்து தலைவனை யுணர்தலாகிய நல்லியல்பு வாய்க்கப்பெற்ற பிரமன் நல்லியல் வாய்க்கப்பெற்றமையாலேயே கபாலம் இறைவன் கரத்து ஏற்குங் கலமாக விளங்கிறது. நறவு - அமுதம் விஷ்ணு மார்பிலுள்ளது அல்லியங் கோதை - பூங்கோயில் பக்கத்துக் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் நீலோத்பலாம்பிகை ஆகம் - திருமேனி.

10 புண்ணியனைத் தொழும் புண்ணியம் பெற்றநீங்கள், புறச்சமயிகள் கூறும் இந்திரஞாலம் நீங்கி, இன்பம் பெற வேண்டின், ஆரூருடையானைத் தலைவனாக அறியுங்கள் என்று அறிவித்தருள்கின்றார். செந்துவர் ஆடை - காவியாடை சைன சந்நியாசிகளில் காவியாடையுடுத்தியவரும், திகம்பர சந்நியாசிகளும் என இருவகையார். இந்திரஞாலம் - இந்திரஞாலமான மாயப்பேச்சுக்கள். அந்தரம் - ஆகாயம் அரணம் - கோட்டை ஆரூர் தம் திரமாவுடையான - ஆரூரைத் தமது நிலைக்களனாகக் கொண்டவன் திரம் ஸ்திரம் என்பதன் திரிபு சிவபூஜா துரந்தரர்களாகிய திரிபுராதிகள் தம் நிலைகெட்டது புத்தாவதாரங்கொண்ட திருமாலின் இந்திர ஜாலப் பேச்சால். திருமால் உபதேசம் மனத்தைக் கெடுத்தமையும், அதனால் அசுரர்கள் அழிந்தமையும் ஆகிய வரலாற்றை நினைப்பூட்டுவது இப்பகுதி.

நலல புனறபுகலித தமிழஞான சமபநத னலல
அலலி மலாககழனி யாரூ ரமாநதானை
வலலதோ ரிசசையினலை வழிபாடிவை பததும வாயககச
சொலலுதல கேடடலவலலார துனபந துடைபபாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. அத்தகைய தலைவனாகிய ஆரூரமர்ந்தானை மனங்கொண்ட மகிழ்ச்சியால எழுந்த பாடல்கள் பத்தினையும் பாடுவாரும் கேட்பாரும் துனப நீககம் பெறுவர் என்றுணர்த்து கிறது திருக்கடைக்காப்பாகிய இறுதிப் பாடல். நல்லபுனல - கழுமலவள நதி வழிபாடு பத்தும் - இப்பததுப பாடல்களுமே வழிபாடு ஆகும் என்பதாம் வாய்ககச சொல்லுதல் கேட்டல் - சொல்லும் வாயும், கேடகும் செவியும், இவற்றை இயக்கும் உள்ளமும் பிறவழி போகாது பொருந்தச சொல்லுதலும், கேட்டலும். துன்பந் துடைப்பார - ஈரந துடைததார என்பது போலத் துன்பம் இருந்த சுவடுந் தெரியாதபடி துடைப்பார என்பதாம்

திருவூறல்

பதிகவரலாறு

தக்கோலத்தை வணங்கி, தமிழ்மாலை சாத்திய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவூறலை அடைந்தார் அங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவனைப் பலமுறை வணங்கி, "மாறிலவுணர் அரணம்" என்னும் பழுதில் செந்தமிழ்ப்பாமாலை பாடினார்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 106**

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறி லவுணரரணம மவைமாயவோா வெஙகணையா லனறு
நீறெழ வெயதவெஙக ணிமல னிடமவினவில
தேற விருமபொழிலுந திகழசெஙகயல பாயவயலூரு சூழந்த
ஊற லமாநதபிரா ளொலியாகழ லுளகுதுமே 1

மதத மதககரியை மலையானமக ளஞசவனறு கையால
மெதத வுரிததவெஙகள விமலன விருமபுமிடம
தொததல ருமபொழிலசூழ வயலசோநதொளிா நீலநாளுந நயனம
ஒததல ருஙகழனித திருவூறலை யுளகுதுமே

ஏன மருபபினொடு மெழிலாமையும பூணடழகாா நனறும
கானமா மானமறிககைக கடவுள கருதுமிடம
வான மதிதடவும வளாசோலைகள சூழநதழகாா நமமை
ஊன மறுததபிரான றிருவூறலை யுளகுதுமே 3

1 திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமான் இடம் யாதென்று வினவினால் அது திருஊறலாம்; அங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை கழலைத தியானிபபோம் என்கின்றது. அரணம் - கோட்டை. தேறல் - தேன்.

2 யானையை உரித்த இறைவன விரும்பும் இடம் ஊறல்; அதனை உள்குவோம் என்கின்றது. மெதத - மிக. தொதது - கொத்து. நயனம் - கண்.

3 பன்றிக் கொம்பு, ஆமையோடு இவற்றை அணிந்து மான் ஏந்திய கடவுள் இடம் ஊறல், அதனைத தியானிப்போம்

நெயயணி மூவிலைவே னிறைவெணமழு வுமமனலு மனறு
கையணி கொளகையினை கடவுள ளிடமவினவில
மையணி கணமடவாா பலாவந திறைஞசமனனி நமமை
உயயும வகைபுரிநதான றிருவூறலை யுளகுதுமே 4

எணடிசை யோாமகிழ வெழினமாலையும போனகமும பணடு
சணடி தொழவளிததா னவனருமு மிடமவினவில
கொணடலக டஙகுபொழிற குளிாபொயகைகள சூழநது நஞசை
உணடபி ரானமருந திருவூறலை யுளகுதுமே 5

* * * * 6, 7

கறுதத மனததினெடுங கடுஙகாலனவந தெயதலுங கலஙகி
மறுககுறு மாணிககருள மகிழநதா னிடமவினவில
செறுததெழு வாளரககன சிரநதோளு மெயயுநநெரிய வனறு
ஒறுததருள செயதபிரான றிருவூறலை யுளகுதுமே 8

என்கின்றது. ஏனம் - பன்றி. எழில் - அழகு. மான்மறி - மான்குட்டி ஊனம் - குறை.

4 திரிசூலம், மழு, அனல் இவற்றைக் கையில் ஏந்திய கடவுள இடம் திரு ஊறல் என்கின்றது நெயயணி - நெய் பூசப்பெற்ற ஆயுதங்கள் துருப்பிடிக்காவாறு நெய் பூசிவைததல் மரபு. உய்யும் வகை - துன்பததினினறு ஈடேறும்வகை.

5. தான் சாததிய மாலையும் உண்ட உணவும், சணடேசுரர்க்கு அருள செயதவனிடம் திரு ஊறல் என்கினறது போனகம் - உணவு. சணடி - சணடேசுவரர் கொணடல்கள - மேகங்கள.

8. மார்க்கண்டேயற்கு அருளசெய்த இறைவனிடம் திரு ஊறல என்கின்றது கறுத்த - கோபிதத. மறுக்குறும் - மயங்கிய மாணி - பிரமசாரியாகிய மார்க்கணடன. செறுதது - கோபித்து. அரக்கன் என்றது இராவணனை ஒறுத்து - தண்டித்து.

நீரின மிசைததுயினரே னிறைநான முகனுமறியா தனறு
தேருமவகை நிமிாநதா னவனசேரு மிடமவினவில
பாரின மிசையடியாா பலாவந திறைஞசமகிழந தாகம
ஊரு மரவசைததான றிருவூறலை யுளகுதுமே 9

பொனனியல சீவரததாா புளிததடடையா மோடடமணா குணடா
எனனு மிவாககருளா வீசனிடம வினவில
தெனனென வணடினஙகள செறியாாபொழில சூழநதழகாா தனனை
உனன விணைகெடுபபான றிருவூறலை யுளகுதுமே 10

கோட விருமபுறவிற கொடிமாடக கொசசையாமன மெசச
ஓடு புனலசடைமேற கரநதான றிருவூறல
நாட லருமபுகழான மிகுஞானசம பநதனசொனன
பாடலகள பததுமவலலாா பரலோகத திருபபாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 அயனும் மாலும் அறியாதவணணம் அககினி மலையாய நிமிாந்தவன இடம் திரு ஊறல் என்கின்றது. நீரின மிசைத துயினறேன் - திருமால். தேரும் வகை - ஆராயும் வகை

10. புததருக்கும் சமணருக்கும் அருளசெயத ஈசனிடம் திருஊறல என்கின்றது. பொனனியல் சீவரத்தாா - பொன் போனற நிறததினையுடைய காவியுடை அணிந்தவர்கள். புளித்தடடையாா - புளிதத நீரோடு கூடிய பழஞசோற்றைத் தட்டில இட்டு உணபவா தென் என . ஒலிககுறிப்பு, தனனை உனன விணைகெடுபபான - தன்னைத தியானிப்பவர்களின இரு விணையைக கெடுபபவன.

11 திரு ஊறலைப் பற்றிய பாடல பததையும வலலவா பரலோகதது இருபபாா என்கின்றது. கோடல் - செங்காந்தள். இரும் புறவில் - பெரிய சீகாழியில் நாடல் அரும் - பிறரால தேடறகரிய.

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்

பதிகவரலாறு :

திருவீங்கோய்மலையை வழிபடட சிவஞானப் பிள்ளையார் திருககொடிமாடச செங்குன்றூரை அடைந்தார் அங்ககரில, வாழ்கின்ற மக்களும் சிவனடியார்களும், மகரதோரணம முதலியவற்றால் நகரை அலஙகரிதது, வாத்தியமுழங்க, எதிர் கொண்டழைத்தனர் சினவிடையார் திருககோயிலுக்கு வர வேண்டினர் அங்ஙனமே ஆளுடைய பிள்ளையார எழுநதருளி, நம்பர் அவர் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞசிறகக மண்ண-வரும் விண்ணவரும் போற்ற இன்னிசை வண்டமிழாகிய "வெந்த வெண்ணீறு" என்னும் இப்பதிகததை அருளினார்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 107**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெநதவெணணீ றணிநது விரிநூ றிகழமாாபி னலல
பநதண வுமவிரலா ளொருபாக மமாநதருளிக
கொநதண வுமபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா நினற
அநதண னைதததொழுவா ரவல மறுபபாரே 1

அலைமலி தணபுனலோ டரவஞ சடைக்கணிந தாகம
மலைமகள கூறுடையான மலையா ரிளவாமைக
குலைமலி தணபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா நினற
தலைமக னைததொழுவாா தடுமாற றறுபபாரே 2

1. பூணுநூல் திகழ்கின்ற திருமார்பில் வெணணீறணிநது உமையொருபாகமாகக் கொடிமாடச செங்குன்றூரில் நின்ற அந்தணனைத் தொழுவார் அவலம் அறுப்பார என்கின்றது அணவும் - கலக்கும் கொந்து - கொதது.

2. கங்கை, பாம்பு இவற்றைச் சடைக்கணிந்து மலைமகள் கூறுடையனாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற செஙகுன்றூர்த தலைவனைத் தொழுவார தடுமாற்றம் தகாப்பா என்கின்றது அரவம் - பாம்பு.

பாலன நீறுபுனை திகழமாாபிற பலவளைகசை நல்ல
ஏல மலாககுழலா ளொருபாக மமாநதருளிக
கோல மலாபபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா மலகும
நீலநன மாமிடறருன கழலேதத னீதியே 3

வாருறு கொஙகைநலல மடவா டிகழமாாபி னணணும
காருறு கொனறையொடுங கதநாகம பூணடருளிச
சீருறு மநதணாவாழ கொடிமாடச செஙகுனறூா நினற
நீருறு செஞசடையான கழலேதத னீதியே 4

பொனறிக ழாமைபொடு புரிநூ றிகழமாாபி னலல
பனறியின கொமபணிநது பணைததோளியோா பாகமாகக
குனறன மாளிகைசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா வானில
மினறிகழ செஞசடையான கழலேததல மெயபபொருளே 5

ஓஙகிய மூவிலைநற சூல மொருகையன சென்னி
தாஙகிய கஙகையொடு மதியஞ சடைககணிநது
கோஙகண வுமபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா வாயநத
பாஙகன தாடொழுவாா வினையாய பறறறுமே 6

---

3 நீறுபூசிய திருமேனியோடு மலைமகள் ஒருபாகமாக எழுநதருளிய செஙகுன்றூர் நீலகண்டன் திருவடியைத தொழு தலே நீதி என்கின்றது ஏலம் - மயிர்சசாந்து. நீலநன் மாமிடற்றன் - நீலகண்டன் நன்மிடறு என்றது தேவாக்கு நன்மை செயதலின.

4 உமாதேவி விளங்குகின்ற, திருமார்பில் கொன்றை மாலையையும் பாம்பு அணியையும் பூண்டு வீற்றிருக்கும் செங்குனறூா நாதன் சேவடியைத் துதித்தல் நீதியாம் என்கின்றது. வார் - கசசு கதம் - கோபம் சீர் - புகழ்

5 ஆமையோடும் பூணூலும் விளஙகும் மார்பில், பன்றிக் கொம்பையும் அணிந்த மாதொருபாதியனை செங்குன்றூர் நாதன் கழலேததுதலே மெயப்பொருள என்கின்றது பொன் திகழ் ஆமை ஓடு - திருமகள விளங்குகின்ற திருமாலாகிய ஆமையின ஓடு பணை - மூங்கில்

6. சூலமேந்திய கையனும், கங்கையும் மதியமும் சூடிய வனும் ஆகிய செஙகுன்றூா நாதன் தாள தொழுவாரது

நீடலா கொனறையொடு நிமிாபுன சடைதாழ வெளளை
வாட லுடைதலையிற பலிகொளளுமவ வாழககையனுயக
கோடல வளமபுறவிற கொடிமாடச செஙகுனறூா நினற
சேடன தாடொழுவாா வினையாய தேயுமே

மததநன மாமலருமமதியுமவளா கொனறையுடன றுனறு
தொததலா செஞசடைமேற றுதைய வுடனசூடிக
கொததலா தணபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா மேய
தததுவ னைததொழுவாா தடுமாற றறுபபாரே,

செமபொனின மேனியனுமபிரமனறிரு மாலுநதேட நினற
அமபவ ளததிரளபோ லொளியாய வாதிபிரான
கொமபண வுமபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா மேய
நமபன தாடொழுவாா வினையாய நாசமே

வினைப்பூற்று நீங்கும் எனகின்றது ஓஙகிய - சிறநத. கோங்கு அணவும் - கோஙக மரங்கள கலந்த, பாஙகன தாள - தோழமை பூண்ட டைய தாளகள

7 கொனறை மாலையோடு சடைதாழ, உலர்ந்த தலையிற் பலிகொள்ளும் செஙகுன்றூாநாதன் தாள தொழுவாரது வினை தேயும் என்கின்றது. நீடு அலா கொனறை - மாலையாக நீண்டு மலர்கின்ற கொன்றை. வாடல் - உலர்தல். கோடல் - செஙகாந்தள் சேடன் - பெருமையுடையவன.

8 ஊமததம்பூவும், பிறையும், கொன்றையும் செஞ்சடைமேற் சூடிய தததுவனைத தொழுவாா தடுமாற்றம் அறுபபார் என்கின்றது துனறு - நெருஙகிய தொத்து - கொததுதுதைய - செறிய தததுவன் - மெய்ப்பொருளானவன

9. அயனும் மாலும் தேடச் செம்பவளததிரள்போல தீவடிவாய ஆதிப்பிரானது தாள் தொழுவாா வினைகள யாவும் நாசமாம் என்கின்றது. கொம்பு அணவும் பொழில - கொம்புகள் செறிநத சோலை நம்பன் - சிவன்

போதியா பிணடியரென றிவாகள புறஙகூறும பொயநநூல
ஓதிய கடடுரைகேட டுழலவீா வரிககுயிலகள
கோதிய தணபொழிலசூழ கொடிமாடச செஙகுனறூா நினற
வேதிய னைதசொழநும விணையான வீடுமே 10

அலைமலி தணபுனலசூழந தழகாா புகலிநநகா பேணும
தலைமக ளுகிநினற தமிழஞான சமபநதன
கொலைமலி மூவிலையான கொடிமாடச செஙகுனறூ ரேததும
நலமலி பாடலவலலாா விணையான நாசமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10 புத்தர் சமணர் இவர்களுடைய புறவுரை கேட்டு உழலுகின்றமக்களே! செங்குன்றூர் வேதியனைதொழ உங்கள் வினையாயின அழியும் என்கின்றது போதியர் - புத்தா. பிணடியா - சைனர் கடடுரை - கட்டிசசொன்ன பொயயுரை. கோதிய- மூக்காற்கோதியுண்ட. வேதியன் - வேதங்களை அருளிசசெய்த வன வீடும் - அழியும்

11. ஞானசம்பந்தப்பெருமான் செங்குன்றூர் நாதரை ஏததிய நலமிகுந்தபாடல் வல்லார் வினைகள நாசமாம் எனப் பயன கூறுகின்றது புகலி - சீகாழி கொலைமலிமூவிலையான் - கொலைபுரியும் முததலைச சூலம் ஏந்தியவன்.

திருப்பாதாளீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார் பொன்னி வளந்தரு நாடாகிய சோழநாட்டில் திருக்களரை வழிபட்டு, பாதாளீச்சரத்தை அடைந்து, கண்டங் கறையணிந்தார் கழலைப் போற்றினர் "மின்னியல செஞ்சடைமேல்" என்னும் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 108**

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னியல செஞ்சடைமேல விளங்குமமதி மததமொடு நலல
பொன்னியல கொன்றையினன புனலசூடிப பொறபமரும
அன்ன மனநடையா ளொருபாகத தமாநதருளி நாளும
பன்னிய பாடலின னுறைகோயில பாதாளே 1

நீடலா கொன்றையொடு நிரமபா மதிசூடி வெள்ளைத
தோடமா காதினலல குழையான சுடுநீறருன
ஆடர வமபெருக வனலேநதிக கைவீசி வேதம
பாடலி னலினியா னுறைகோயில பாதாளே 2

---

1. இப்பதிகம் முழுதும் செஞ்சடைமேல், பிறை ஊமத்தம் கொன்றை இவற்றையணிந்தவனும், கங்கையணிந்து உமையை யொருபாகத திருந்தருளச்செய்தவனும் ஆகிய இறைவன் உறை கோயில் திருப்பாதாளீசசரம் என்கின்றது ஒவவொரு பாடலி லும் தலத்தின திருப்பெயருக்கேற்பப் பாம்பணிந்தமை பேசப் படுதல் காணக விளங்கும்மதி - இறைவன் திருமுடிமேல் இருத்தலின் விளககம்பெற்ற பிறை 'அன்னம் அனநடையாள' அன்ன என்பது அன எனல் தொகுததல் விகாரம்

2. நிரம்பாமதி - குறைப்பிறை. வெள்ளைததோடு - முத்துத் தோடு. குழை - காதணியாகிய குண்டலம்.

நாகமும வானமதியுந நலமலகு செஞசடையான சாமம
போகநல விலவரையாற புரமூன றெரிததுகநதான
தோகைநன மாமயிலபோல வளாசாயற றாமொழியைக கூடடப
பாகமும வைததுகநதா னுறைகோயில பாதாளே 3

அஙகமு நானமறையும மருளசெய தழகாாநத வஞசொல
மஙகையோா கூறுடையான மறையோ னுறைகோயில
செஙகய னினறுகளுஞ செறுவிற றிகழகினற சோதிப
பஙகய நினறலரும வயலசூழநத பாதாளே 4

பேயபல வுநநிலவப பெருஙகாடரஙகாகவுனனி நினறு
தீயொடு மானமறியும மழுவுந திகழவிததுத
தேயபிறை யுமமரவும பொலிகொனறைச சடைதனமேற சோப
பாயபுன லுமமுடையா னுறைகோயில பாதாளே 5

கணணமா நெறறியினுன கமழகொனறைச சடைதனமே னனறு
விணணியன மாமதியும முடனவைத தவனவிருமபும
பெணணமா மேனியினுன பெருஙகா டரஙகாக வாடும
பணணியல பாடலினு னுறைகோயில பாதாளே 6

3 வான்மதி - வானிலுள்ள பிறை. சாமம் போக - உரிய காலங்கழிய தோகை மா மயில் - ஆண்மயில்.

4 செஙகயல்மீன்கள் புரளும் வயலில் தாமரை மலரும் பாதாளம் எனகின்றது. செறு - வயல்.

5 பேய்கள உடன்விளஙக, இடுகாட்டை நாடகமேடையாக எண்ணி, மான், மழு முதலியன தாங்கி ஆடும் பெருமான் உறைவிடம் பாதாளீச்சரம் என்கின்றது. உன்னிநின்று, திகழ விதது, சேர உடையான் உறைகோயில் பாதாள எனக்கூட்டுக

6. கண்ணமர்நெற்றி - கண்ணோடு விளங்குகின்ற நெற்றியை யுடையவன். நன்று விண் இயல் மாமதி - நன்றாக விண்ணில் இயங்குகின்ற பெரிய பிறைச்சந்திரன்.

விண்டலா மத்தமொடு மிளிருமமிள நாகமவன் னிதிகழ
வண்டலா கொன்றைநகு மதிபுலகு வார்சடையான
விண்டவா தம்புரமூன் றெரிசெய்ததுரை வேதநான குமமவை
பண்டிசை பாடலினு னுறைகோயில பாதாளே 7

மலசிய நுண்ணிடையா ளுமைநங்கை மறுகவன்று கையால
தொலலை மலையெடுதத வரககனறலை தோணெரிததான
கொலலை விடையுகநதான குளிர்திங்கள் சடைகக ணிநதோன
பலவிசை பாடலினு னுறைகோயில பாதாளே 8

தாமரை மேலயனும மரியுநதம தாளவினையாற றேடிக
காமனை வீடுவிததான கழலகாணபில ராயகனருா
பூமரு வுங்குழலா ளுமைநங்கை பொருநதியிடட நலல
பாமரு வுங்குணததா னுறைகோயில பாதாளே 9

7 விண்டு - முறுக்கவிழ்ந்து. வன்னி - வனனியிலை. நகும் - மலரும் விண்டவா - பகைவர்.

8 இராவணன் தோள் நெரித்தது, இறைவற்கு எழுநத சீற்றம் காரணம் அன்று, உமாதேவி நடுங்க, அந்நடுக்கநீரவே விரலூனறி மலையை நிலைக்கசசெயதார், அது இராவணற்கு இன்னலாயிற்று என்ற கருத்து ஓர்க. கொலலைவிடை - முல்லை நிலதது இடபம்

9 ஆள்வினையால் - முயற்சியால. செயலற்ற தன்மையில் சிந்திக்கவேண்டிய சிவததைச செயவினையாற் காணமுற்பட்ட அறிவீனத்தை விளக்கியவாறு. காமனை வீடுவிததான கழல - காமனை எரிதத பெருமான திருவடி காமனும் தருக்கி வருவா னுயினும் அவன் காண இருந்தமையும் அயனும் மாலும் காணு திருநதமைக்கும் ஏது ஒன்று உணடு இவர்கள் தாம் பெரியர் என்னுந் தருககால் முனைத்து வந்தவாகள; காமன தேவகாரியம் என்றும், இந்திரன சாபத்தால் இறப்பதைக் காட்டிலும், சிவன கோபததால் இறப்பதுமேல் என்றும் வந்தவன, ஆதலால் இவனுக்குக் கட்புலனுனா் என்பது சிந்தனைக்குரியது.

காலையி லுணபவருரு சமணகையருங கடடுரை விடடன
ரூல விடநுகாநதா னவனறனனடி யேபரவி
மாலையில வணடினஙகண மதுவுண டிசைமுரல வாயதத
பாலையாழப பாடடுகநதா னுறைகோயில பாதாளே 10

பனமலா வைகுபொழில புடைசூழநத பாதாளச சேரப
பொனனியன மாடமலகு புகலிநகா மனனன
தனனெளி மிககுயாநத தமிழஞான சமபநதன சொனன
இனனிசை பததுமவலலா ரெழிலவானத திருபபாரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. பாலை யாழப பாட்டு உகந்தான் - பாலைபபண்ணில் விருப்புடையான்.

11. இப்பதிகம் வல்லார் தேவராய் வானததிருப்பார எனகினறது.

திருச்சிரபுரம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 109**

திருச்சிற்றம்பலம்

வாருறு வனமுலை மஙகைபஙகன
நீருறு சடைமுடி நிமலனிடங
காருறு கடிபொழில சூழநதழகாா
சீருறு வளவயற சிரபுரமே 1

அஙகமொ டருமறை யருளபுரிநதான
திஙகளொ டரவணி திகழமுடியன
மஙகையொ டினிதுறை வளநகரஞ
செஙகயன மிளிாவயற சிரபுரமே 2

பரிநதவன பனமுடி யமராககாகித
திரிநதவா புரமவை தீயினவேவ
வரிநதவெஞ சிலைபிடித தடுசரததைத
தெரிநதவன வளநகா சிரபுரமே 3

நீறணி மேனிய னீணமதியோ
டாறணி சடையின னணியிழையோா
கூறணிந தினிதுறை குளிா நகரஞ
சேறணி வளவயற சிரபுரமே 4

1 இப்பதிகம் பெரியநாயகியுடன எழுநதருளியிருக்கும் பெருமான் நகரம் சிரபுரமாகிய சீகாழி எனகின்றது. வார்-கச்சு.

2. அருமறை-எக்கால்ததும் உணரும் அருமைப்பாட்டினை யுடைய வேதம்.

3. பரிந்தவன் - அன்புகூர்நதவன வரிந்த - கட்டிய. அடு சரத்தை - கொல்லும் பாணத்தை. தெரிந்தவன் - ஆராய்நதவன்.

4. அணியிழை - அணிந்த இழையினையுடையாளாகிய
உமை

அருநதிற லவுணாக ளரணழியச
சரநதுரந தெரிசெயத சஙகரனூா
குருநதொடு கொடிவிடு மாதவிகள
திருநதிய புறவணி சிரபுரமே 5

கலையவன மறையவன காறறெருடுதீ
மலையவன விணணொடு மணணுமவன
கொலையவன கொடிமதில கூடடழிதத
சிலையவன வளநகா சிரபுரமே, 6

வானவா மதியொடு மததஞசூடித
தானவா புரமெயத சைவனிடங
கானமா மடமயில பெடைபயிலுந
தேனமா புரமெரி சிரபுரமே 7

மறுததவா திரிபுர மாயநதழியக
கறுததவன காரரக கனமுடிதோள
இறுததவ னிருஞசினக காலனைமுன
செறுததவன வளநகா சிரபுரமே 8

வணணநன மலருறை மறையவனுங
கணணனுங கழறெழக கனலுருவாய
விணணுற வோஙகிய விமலனிடம
திணணநன மதிலணி சிரபுரமே 9

5 அருந்திறல் - பிறரால் வெல்லுதற்கு அரிய வலிமை. சரம் துரந்து - அம்பைச செலுததி. சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன் குருந்து - குருந்தமரம். மாதவி - குருக்கத்தி. புறவு - காடு.

6. கலையவன் - கல்வியினால் எய்தும் பயனாகிய ஞானம் ஆயவன், மதில் அழித்த கொலையவன் எனக்கூட்டுக.

7. தானவர் - அசுரர். கான் - காடு.

8 மறுத்தவர் - பகைவா. கறுததவன் - சினந்தவன.

9. வண்ணநன்மலா - தாமரைமலர் திண்ணநன்மதில் - உறுதியாகிய மதில்.

வெறறரை யுழலபவா விரிதுகிலாா
கறறில ரறவுரை புறனுரைககப
பறறலா திரிபுர மூனறுமவேவச
செறறவன வளநகா சிரபுரமே 10

அருமறை ஞானசம பநதனநதண
சிரபுர நகருறை சிவனடியைப
பரவிய செநதமிழ பததும வலலாா
திருவொடு புகழமலகு தேசினரே 11

திருசசிற்றம்பலம்

10. வெற்று அரை உழல்பவர் - ஆடையிலலாத இடையோடு திரிகின்றவாகள். அறவுரை கற்றிலா எனமாறுக புறன உரைக்க - பொருந்தாத புறம்பான உரைகளைச சொல்ல. பற்றலர் - பகைவர்

11. தேசினர் - ஒளியையுடையவாகள்

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு : (32-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 110**

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தவன் வானவர் தானவர்க்கும்
பெருந்தகை பிறவினொ டிறவுமானான்
அருந்தவ முனிவரொ டானீழற்கீழ்
இருந்தவன் வளநக ரிடைமருதே. 1

தோற்றவன் கேடவன் றுணைமுலையாள்
கூற்றவன் கொல்புலித் தோலசைத்த
நீற்றவ னிறைபுன லீள்சடைமேல்
ஏற்றவன் வளநக ரிடைமருதே 2

---

1. இப்பதிகம் முழுதும் இறைவன் திருநகர் இடைமருதே என்கின்றது. மருந்தவன் - மருந்துபோல்பவன். மருந்து, நோய் நீக்கவும், நோய் வாராமல் தடுக்கவும், உடலைவளர்க்கவும் உண்ணப்படுமாறு போல இறைவனும் அநாதியே பந்தித்த மலப்பிணியைநீக்கவும், வினை ஏறாமல் காக்கவும், கைவந்த சிவஞானங் கழன்றுபோம்வண்ணம் வாசனை தாக்காமல் வளர்க்கவும் உபகாரப்படுதலின் மருந்தவன் என்றருளினார். அமுதமாயினான் எனலுமாம் தானவர் - அசுரர் பிறவு இறவு - பிறப்பு இறப்பு 'வு' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர், மிக அருமையான பிரயோகம் முனிவரோடு ஆலநிழல் கீழ் இருந்தவன் எனப்பிரிக்க

2. தோற்றவன் - பிறப்பையருளியவன். கேடவன் அழித்தவன். கூற்றவன் - பாகமதுடையான்.

படையுடை மழுவினன் பால்வெண்ணீற்றன
நடைநவில் ஏற்றினன் ஞாலமெல்லாம்
உடைதலை யிடுபலி கொண்டுழல்வான்
இடைமரு தினிதுறை யெம்மிறையே 3

பணைமுலை யுமையொரு பங்கனொன்னார்
துணைமதி லொன்றையுஞ் சுடரின்மூழ்கக்
கணைதுரந் தடுதிறற் காலற்செற்ற
இணையிலி வளநக ரிடைமருதே 4

பொழிலவன் புயலவன் புயலியக்குந்
தொழிலவன் துயரவன் துயரகற்றுங்
கழலவன் கரியுரி போர்த்துகந்த
எழிலவன் வளநக ரிடைமருதே 5

நிறையவன் புனலொடு மதியும்வைத்த
பொறையவன் புகழவன் புகழநின்ற
மறையவன் மறிகட லஞ்சையுண்ட
இறையவன் வளநக ரிடைமருதே

3 நடைநவில் - நடைபழகுகின்ற. உடைதலை - உடைந்த கபாலம்.

4. பணைமுலை - பருத்தமுலை. ஒன்னார் - பகைவர். துணை மதில் - திரிபுராதிகள் செய்யும் தீமைக்கெல்லாம் அரணாயிருந்து துணைபுரிந்த மதில் கணை - அம்பு. அடுதிறல் - கொல்லும் வன்மை.

5 புயலவன் - மேகமாயுள்ளவன் 'புயலவனாய், அதனை யியக்கும் தொழிலவனாய், துயரவனாய், துயரை அகற்றும் கழலவனாய், என்பன பொருளாயும், அதனையியக்கும் கருத்தனாயும் இருப்பவன் இறைவனே என்பதை விளக்கிற்று 'கரியுரிபோர்த்துகந்த எழிலவன் என்றது' செய்ய திருமேனிமேல் கரிய தோலைப் போர்த்தியதும் அழகாயிற்று என்பதாம்

6. பொறையவன் - சுமையையுடையவன்.

நனிவளர் மதியொடு நாகம்வைத்த
பனிமலர்க் கொன்றையம் படர்சடையன்
முனிவரோ டமரர்கண் முறைவணங்க
இனிதுறை வளநக ரிடைமருதே. 7

தருக்கின வரக்கன்ற னீள்முடிதோளும்
நெரித்தவ னெடுங்கைமா மதகரியன்
றுரித்தவ னொன்னலர் புரங்கண்மூன்றும்
எரித்தவன் வளநக ரிடைமருதே 8

பெரியவன் பெண்ணினொ டாணுமானான்
வரியர வணைமறி கடற்றுயின்ற
கரியவ னலரவன் காண்பரிய
எரியவன் வளநக ரிடைமருதே 9

சிந்தையில் சமணொடு தேரர்சொன்ன
புந்தியி லுரையவை பொருள்கொளாதே
அந்தண ரோத்தினொ டரவமோவா
எந்தைதன் வளநக ரிடைமருதே 10

---

7. பனிமலர் - குளிர்ந்தமலர். முனிவர் முன்னும் தேவர் பின்னுமாக வணங்குதல் முறையாதலின் முறை வணங்க என்றார். முனிவர்கள் வணக்கம் உலகம் உய்யவந்த நிஷ்காமிய வணக்கம், தேவர்கள் வணக்கம் அசுரர் அழிய தாம் வாழ வேண்டும் என்னும் காமிய வணக்கம் ஆதலின் அவர்கள் முன்னும் தேவர்கள் பின்னும் முறையே வணங்க என்றது

8. அரக்கன் - இராவணன். ஒன்னலர் - பகைவர்

9. அரவணை - ஆதிசேடனாகிய படுக்கை. கரியவன் - திருமால். அலரவன் - பிரமன்.

10. சிந்தை இல் சமண் - சிந்தனை என்பதொன்றற்ற சமணர். தேரர் - புத்தர். புந்தி இல உரை - புத்தியற்ற வார்த்தை. ஓத்து - வேதம். அரவம் - ஒலி.

இலைமலி பொழிலிடை மருதிறையை
நலமிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பலமிகு தமிழிவை பத்தும்வல்லார்
உலகுறு புகழினொ டோங்குவரே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. இடைமருதூர்ப் பதிகமாகிய இப்பத்தையும் வல்லவர் உலகிற்புகழோடு ஓங்கி வாழ்வர் என்கின்றது. பலமிகுதமிழ் - பயன் மிகுந்த தமிழ் தெய்வபல மிகுந்த தமிழ் என்றுமாம் புகழ் இம்மைப் பயனே என்பார் உலகு உறு புகழ் என்று அருளினர் நலம் - திருவருட்டிறம்.

திருக்கடைமுடி

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 111**

திருச்சிற்றம்பலம்

அருததனை யறவனை யமுதனைநீா
விருததனைப பாலனை வினவுதிரேல
ஒருததனை யலலதிங குலகமேததும
கருததவன வளநகா கடைமுடியே 1

திரைபொரு திருமுடி திஙகளவிமமும
அரைபொரு புலியத ளடிகளிடம
திரையொடு நுரைபொரு தெணசுனைநீா
கரைபொரு வளநகா கடைமுடியே 2

ஆலிள மதியினொ டரவுகஙகை
கோலவெண ணீறறனைத தொழுதிறைஞசி
ஏலநன மலரொடு விரைகமழும
காலன வளநகா கடைமுடியே 3

---

1. நீர் பொருளாயுள்ளவனும், அறவடிவானவனும், அமுதனுமாகிய இறைவன் இடம் வினவுவீராயின், அது கடைமுடி என்கின்றது. அருத்தன் - பொருள்வடிவானவன விருததன - மூததவன. அருததனை . உலகம் ஏததும் ஒருத்தனை வினவுதிரேல் கருததவன் அல்லது வளநகா கடைமுடியே எனக் கூட்டுக இதன் கருத்து அததகைய ஒருவனை வினவுதிராயின் அவன் தியானிப்பார் கருத்தினை இடமாகக் கொண்டவன். அனறியும், கடைமுடியும் இடமாக்கியவன் என்பதாம்

2. கங்கையையும் பிறையையும் அணிந்த திருமுடியையும், புலிததோல் உடுத்த அரையையும் உடைய அடிகளிடம் கடைமுடி என்கினறது. திரை - அலை ஆகுபெயரால் கங்கையை உணாத்தியது. அதள - தோல்.

3. இளம்பிறை முதலியவற்றையுடைய இறைவனைத தொழ, மலர்மணங்கமழும் திருவடியையுடையவன் நகர் கடைமுடி (அடைவோம்) என்கின்றது. இறைஞ்சி என்ற செயது என் வினையெச்சத்தைச செயவென எசசமாக மாற்றுக. இறைஞ்சக் கமழும் காலன நகா எனமுடிக்க.

கொயயணி நறுமலாக கொனறையநதா
மையணி மிடறுடை மறையவனூா
பையணி யரவொடு மானமழுவாள
கையணி பவனிடங கடைமுடியே

மறையவ னுலகவன மாயமவன
பிறையவன புனலவ னனலுமவன
இறையவ னெனவுல கேததுஙகணடம
கறையவன வளநகா கடைமுடியே

படவர வேரலகுற பலவளைககை
மடவர லாளையொா பாகமவைததுக
குடதிசை மதியது சூடுசெனனிக
கடவுடன வளநகா கடைமுடியே

4 கொன்றையையணிந்த நீலகண்டனும், அரவையும், மானையும், மழுவையும் கையில அணிந்தவனும் ஆகிய இறைவன் இடம் கடைமுடி என்கின்றது கொய் - கொய்யப்பெற்ற மை - விடம். பை - படம்

5. 'எல்லாமாயிருப்பவன் இறையவன்' என உலகேத்துங் கணடங்கரியவன் இடம் கடைமுடி எனகினறது மறையவன் - ஒலிவடிவானவன். உலகவன் - பொருட்பிரபஞ்சவ்டிவானவன் மாயம் அவன் - இவை யிரண்டிற்கும் அடியாகிய சுத்தமும் அசுததமும் ஆன மாயையும்அவன் இறையவன் - எல்லா உயிர் களிலும் உள்ளும்புறம்புந் தங்குதலையுடையவன். கறை - விடம்.

6. உமாதேவியை யொருபாகம்வைத்து, பிறையைச்சூடும் முடியையுடைய கடவுள் நகர் இது என்கின்றது. படஅரவு ஏர்-அரவின் படததையொதத. மடவரலாள் - உமாதேவி. குட திசைமதி - இளம்பிறை பிறை மேற்கின்கண்ணே தோன்று மாதலின் இங்ஙனம் கூறினர்.

பொடிபுலகு மாாபினிற புரிபுலகுநூல
அடிபுலகு பைஙகழ லடிகளிடம
கொடிபுலகு மலரொடு குளிாசுனைநீா
கடிபுலகு வளநகா கடைமுடியே, 7

நோதலசெய தரககனை நோககழியச
சாதலசெய தவனடி சரணெனலும
ஆதர வருளசெயத வடிகளவா
காதலசெய வளநகா கடைமுடியே 8

அடிமுடி காணகில ரோரிருவா
புடைபுலகி யருளெனறு போறறிசைபபச
சடையிடைப புனலவைதத சதுரனிடம
கடைமுடி யதனயல காவிரியே 9

மணணுதல பறிததலு மாயமிவை
எணணிய காலவை யினபமலல
ஒணணுத லுமையையொா பாகமவைதத
கணணுதல வளநகா கடைமுடியே 10

---

7 மாாபிற்பூணூலையும், திருவடியிற்கழலையும் பூண்ட அடிகளிடம் இது எனகினறது பொடி - விபூதி கொடிபுல்கு மலா - முல்லைக்கொடியில் பொருந்தியுள்ள மலா கடி - காவல்.

8 இராவணன் வலியடக்கி யாட்கொணட இறைவன் இடம் இது எனகின்றது நோதல்செயது - வருததி நோக்கு அழிய - திருவருட்பாாவைகெட, சாதல்செயதவன் - அழிநது பட்டவனாகிய இராவணன்

9. அடிமுடியறியாத அயனும் மாலும் அருள் என்று போற்றிசைபப, கங்கைசூடிய பெருமானிடம் இது என்கின்றது. புடைபுல்கி - அணுகி.

10 முழுகுதலும், மயிர்பறித்தலும் ஆகிய இந்த விரத ஒழுக்கங்கள் யாவும் வெறும் மாயம், எணணும்பொழுது இவை இனபமாகா, உமாதேவியைப் பாகம்வைதத பெருமானது இடம் இது என்கின்றது. ஒளநுதல் - ஒளிபொருநதிய நெற்றி.

பொனறிகழ காவிரிய பொருபுனலசீா
சென்றடை கடைமுடிச சிவனடியை
நனறுணா ஞானசம பநதனசொனன
இனறமி ழிவைசொல வினபமாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. காவிரியின் நீர்வளம்மிகுந்த கடைமுடியிலகண் எழுந்தருளியுள்ள சிவனடியைப்பற்றித திருஞானசம்பநதன சொனன இனிய தமிழைசசொல்ல இன்பமாம் எனகினறது பொருபுனல் - கரையை மோதுகின்ற நீா பொனதிகழ காவிரி - பொன்னியெனப் பெயாதாஙகித திகழகினற காவிரி பொன - அழகுமாம். சீா சென்றடை சிவன் எனக் கூட்டுக உரைப்பாா உரைககும் புகழகளை உரியான இவனென உணராதே உரைப்பினும் சென்றடைவது சிவனையே எனபதாம் சீா சென்றடை கடைமுடி எனலுமாம்.

திருச்சிவபுரம்

பதிகவரலாறு : (21-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் · எண் 112

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்குர லிசைகெழு யாழ்முரல
தன்கர மருவிய சதுரன்நகர்
பொன்கரை பொருபழங் காவிரியின்
தென்கரை மருவிய சிவபுரமே 1

அன்றடற் காலனைப் பாலனுக்காய்ப்
பொன்றிட வுதைசெய்த புனிதன்நகர்
வென்றிகொ ளெயிற்றுவெண் பன்றிமுன்னாள்
சென்றடி வீழ்தரு சிவபுரமே 2

மலைமகள் மறுகிட மதகரியைக்
கொலைமல்க வுரிசெய்த குழகன்நகர்
அலைமல்கு மரிசிலி னதனயலே
சிலைமல்கு மதிளணி சிவபுரமே 3

---

1 யாழேந்திய கரத்தன் நகர் சிவபுரம் என்கின்றது. முரல - ஒலிக்க.

2. மார்க்கண்டற்காகக் காலனையுதைத்தவன நகர் இது என்கின்றது அடல் - வலிமை. பொன்றிட - அழிய எயிறு - கொம்பு வெண்பன்றி - திருமாலாகிய சுவேதவராகம். இது இத்தலவரலாற்றுக்குறிப்பை அருளியது

3. மலைமகள் அஞ்ச யானையையுரித்த இறைவன் நகர் இது என்கின்றது மறுகிட - கலங்க உரிசெய்த - உரித்த. குழகன் - இளமையையுடையவன் சிலை மல்கும் - மலைபோல விளங்கும்.

மண்புன லனலொடு மாருதமும
விண்புனை மருவிய விகிர்தனகர்
பண்புனை குரலவழி வண்டுகிண்டிச
செண்பக மலர்பொழிற சிவபுரமே 4

வீறுநன குடையவள மேனிபாகம
கூறுநன குடையவன குளிர்நகர்தான
நாறுநன குரவிரி வண்டுகிண்டித
தேறலுண டெழுதரு சிவபுரமே 5

மாறெதிர் வருதிரி புரமெரிதது
நீறது வாககிய நிமலனகர்
நாறுடை நடுபவ ருழவரொடும
சேறுடை வயலணி சிவபுரமே 6

ஆவிலைந தமர்நதவ னரிவையொடு
மேவிநன கிருநததொர் வியனகர்தான
பூவிலவண டமர்தரு பொயகையனனச
சேவறன பெடைபுலகு சிவபுரமே 7

---

4 ஐம்பூதமுமாகிய விகிர்தனகர் இதுவாம் என்கின்றது மாருதம் - காற்று பண்புனை குரல் - பண்ணைச்செய்கின்ற குரல்

5 உமாதேவியை ஒருபாகங்கொண்டவன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது வீறு - தனிப்பெருமை நாறு நலகுரவிரி - மணம் வீசுகின்ற நல்லகுராமலர், விரி - மலர், முதனிலைத தொழிலாகு பெயர் தேறல் - தேன்

6 திரிபுரங்களை நீறுக்கிய நிமலன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது. மாறு - பகையாக. நாறு - நாற்று

7 ஆனைந்தாடும் பரமன் அம்மையோடும் எழுந்தருளியிருந்த இடமாம் என்கின்றது. ஆவில் ஐந்து - பஞ்சகவ்யம் அரிவை - உமாதேவி பூவில் வண்டு கண்ணயர்ந்திருக்கும் பொய்கையிலே, அன்னச்சேவல் தன் பெடையைப்புல்லும் சிவபுரம் என்பதாம்.

எழில்மலை யெடுத்தவல் லிராவணன்றன்
முழுவலி யடக்கிய முதல்வன்நகர்
விழவினி லெடுத்தவெண் கொடிமிடைந்து
செழுமுகி லடுக்குமவண் சிவபுரமே.

சங்கள வியகையன் சதுர்முகனும்
அங்கள வறிவரி யவன்நகர்தான்
கங்குலும் பறவைகள் கமுகுதொறும்
செங்கனி நுகர்தரு சிவபுரமே.

மண்டையிற் குண்டிகை மாசுதரும்
மிண்டரை விலக்கிய விமலன்நகர்
பண்டமர் தருபழங் காவிரியின்
தெண்டிரை பொருதெழு சிவபுரமே. (10)

சிவனுறை தருசிவ புரநகரைக்
கவுணியர் குலபதி காழியர்கோன்
தவமல்கு தமிழிவை சொல்லவல்லார்
நவமொடு சிவகதி நணுகுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8 இராவணனின் வலியடக்கிய முதல்வன்நகர் இது என்கின்றது. எழில்மலை - அழகிய கைலை. உற்சவத்தில் உயர்த்திய கொடிகள் மேகத்தையணுகும் சிவபுரம் என விழாச் சிறப்பும், கொடியின் உயரமும் உரைத்தவாறு.

9 அயனும்மாலும் அறியப்பெறாதவன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது. சங்கு அளவியகையன் - பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்குகலந்த கையையுடையவன். அளவு - உயரமும் ஆழமும் ஆகிய புறஅளவு. இரவிலுங்கூடப் பறவைகள் கமுகுதோறும் பழநுகரும் நகர் என்று இருபோதும் பறவைக்கு உபகாரப் படுவது உரைக்கப்பெற்றது.

10. புறச்சமயிகளை விலக்கிய விமலன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது மண்டை - உண்கலம். மாசு - அழுக்கு. பண்டு அமர் தருபழங்காவிரி - முன்னமே வளர்ந்தரும் பழங்காவிரி என்பது பழமைக்கு எல்லை கூறியவாறு.

11 சிவபுரத்தைக் காழிநாதன் கூறிய பாடலைச் சொல்ல வல்லவர் சிவகதி சேர்வர் எனப் பயன் கூறியது. நவம் - புதுமை.

திருவல்லம்

பதிகவரலாறு:

திருமாற்பேறு உடையவர்தம் திருவருள பெற்றுத திரு வல்லத்தையடை ந்த சிவஞானச செம்மலார், அங்குளள பெரு மானுக்கு "எரிததவன் முப்புரம" என்னும் திருப்பதிகப் பெரும் பிணையலை அணிநதார்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 113**

திருச்சிற்றம்பலம்

எரிததவன முபபுர மெரியின மூழகத
தரிததவன கஙகையைத தாழச டைமேல
விரிததவன வேதஙகள வேறு வேறு
தெரிததவ னுறைவிடந திருவல லமே 1

தாயவ னுலகுககுத தனனொப பிலாத
தூயவன றூமதி சூடி யெலலாம
ஆயவ னமராககு முனிவா கடகும
சேயவ னுறைவிடந திருவல லமே 2

---

1 முப்புரம் எரிததவன். சடையிற் கங்கையைத் தரித்த வன் வேதஙகளை விரிததவன் பெயரும் தெரிததவன இடம் திருவல்லம் என்கின்றது. விரித்தவன் - பரப்பியவன தெரிதத வன் - பொருளுணாததியவன்.

2. உலகுக்குத தாயானவன், ஒப்பில்லாத தூயவன், தேவர் கட்கும் முனிவர்கட்கும் சேயவன் திருத்தலம் திருவலலம் எனகின்றது அமரர் முனிவா இருவரும் போகிகளாயும், மனன சீலர்களாயும் இருத்தலின் அவாகளுக்குச சேயவனானன் என்று அருளினர். இவர்களுக்குச சேயவன் எனவே ஞானிகட்கு மிக அண்ணியன் என்பதாம்.

பாாததவன காமனைப பணப ழியப
போாததவன போதகத தினனு ரிவை
ஆாததவ னைமுகன றலையை யனறு
சோததவ னுறைவிடந திருவல லமே 3

கொயதவம மலரடி கூடு வாாதம
மைதவழ திருமகள வணஙக வைததுப
பெயதவன பெருமழை யுலக முயயச
செயதவ னுறைவிடந திருவல லமே 4

சாாநதவாக கினபஙக டழைககும வணணம
நோநதவ னேரிழை யோடுங கூடித
தோநதவா தேடுவாா தேடசசெயதே
சோநதவ னுறைவிடந திருவல லமே 5

3 காமனை யெரிததவன், யானையையுரித்தவன, பிரமனை ச சிரஙகொய்தவன, இடம் இது எனகின்றது பணபு - அழகு. போதகம் - யானைக்கன்று உரிவை - தோல். ஆர்ததவன் - கட்டியவன

4 தம் அடியை வணங்குவாரைத் திருமகள் வணங்க வைதது, உலகம் உய்யப பெருமழை பெய்யச செய்தவன் உறைவிடம் வலலம் என்கின்றது. கொயத அம் மலரடி - கொயத அழகிய மலரையணிநத திருவடி கூடுவாாதம்மை - தியானிப பவாகளை தவழ திருமகள - நிலையாமல் தவழநதுகொண்டேயிருககினற இலட்சுமியை

5 சார்ந்தவர்க்கு இன்பநல்கி, பார்வதியோடும் இருப் பவனும், தெளிநதாரும் தேடுவாரும் தேடச்செயதே அவாகளிடம் சேர்நதிருப்பவனும் ஆகிய சிவனிடம் இது என்கின்றது சாாநத வர்க்கு - திருவடியே சரண் எனறு சாாநத ஞானிகட்கு நோநதவன் - திருவுளம் பற்றியவன்; தேர்ந்த ஞானியரையும் தேடசசெயது அவாகட்குப பாலினெயபோலவும் தேடுவாரைத தேடச்செய்து விறகின்தீப்போலவும் தோன்றி நிற்பவன.

பதைததெழு காலனைப பாதமொனறால
உதைததெழு மாமுனிக குணமை நினறு
விதிரததெழு தககனறன வேளவியனறு
சிதைததவ னுறைவிடந திருவல லமே 6

* * * * 7

இகழநதரு வரையினை யெடுகக லுறறாங
ககழநதவல லரககனை யடரதத பாதம
நிகழநதவர நேடுவார நேடச செயதே
திகழநதவ னுறைவிடந திருவல லமே 8

பெரியவன சிறியவர சிநதை செயய
அரியவ னருமறை யஙக மானான
கரியவ னானமுகன காண வொணணாத
தெரியவன வளநகர திருவல லமே 9

---

6. காலனை உதைததும், மார்க்கண்டர்க்கு உண்மைப் பொருளாய் எதிர்நின்றும், தக்கன் யாகத்தினைத் தகர்ததும் நின்ற இறைவனிடம் இது என்கின்றது. மாமுனி - மார்க் கண்டர். விதிர்தது - நடுங்கி.

8. இராவணன் வலியடக்கிய பாதத்தைத் தேடுவார் தேடச் செய்தே எமக்கு எளிமையாகத் திகழ்ந்தவன் நகர் இது என் கின்றது. இகழ்ந்து அருவரையினை - இது என் வலிக்கு எம் மாத்திரம் என்று இகழ்ந்து அரிய கைலையை. நிகழ்ந்தவர் - பாதத்தை நிகழ்பொருளாகக்கண்டவர்கள். நேடுவார் - தேடுப வர்கள்.

9. பெரியவன், சிறியவர்கள் தியானித்தற்கு அரியவன், வேதமும் அங்கமும் ஆனான், அயனும் மாலுங்காண ஒண்ணாத தெரியவன்நகர் இது என்கின்றது தெரியவன - தெரியநிற்பவன. முனைப்படங்கிய முத்தான்மாக்களுக்கு விளங்கி நிற்பவன் என்பதாம்.

அன்றிய வமணாகள சாககி யாகள
குனறிய வறவுரை கூரு வணணம
வெனறவன புலனைநதும விளஙக வெஙகும
செனறவ னுறைவிடந திருவல லமே 10

கறறவா திருவலலங கணடு செனறு
நறறமிழ ஞானசம பநதன சொனன
குறறமில செநதமிழ கூற வலலாா
பறறுவ ரீசனபொற பாதங களே

திருச்சிற்றம்பலம்

10. சமணரும், புததரும் அறமிலா உரை பேசாவண்ணம் ஐம்புலன்களையும் வென்றவன் நகர் வல்லம் என்கின்றது. அன்றிய - மாறுபட்ட. அறம் குன்றிய உரை என மாறுக

11 ஞானசம்பந்தப் பெருமான திருவலலததைககணடு சொனன குற்றம் இல் செந்தமிழ்ப் பாடலாகிய இவற்றைக் கூறவல்லவர் ஈசன் பாதங்களைப் பற்றுவர் என்கின்றது கணடு சென்று சொனன என்பதால் இப்பதிகம் திருவல்லத்தை வழிபட்டுபோன பின்பு சிவானந்தானுபவம் சிந்தையில் நிறைய ஆக்கப்பெற்றதாகும் என்பதறியப்பெறும்.

திருமாற்பேறு

பதிகவரலாறு. *(55-ம் பதிகம் பார்க்க)*

பண - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 114**

திருச்சிற்றம்பலம்

குருநதவன குருகவன கூாமையவன
பெருநதகை பெணணவ ஞுமவன
கருநதட மலாககணணி காதலசெயயும
மருநதவன வளநகா மாறபேறே 1

பாறணி வெணடலை கையிலேநதி
வேறணி பலிகொளுமவேடகையனய
நீறணிந துமையொரு பாகமவைதத
மாறிலி வளநகா மாறபேறே 2

கருவுடை யாருல கஙகளவேவச
செருவிடை யேறியுஞ் சென்றுநின்று
உருவிடை யாளுமை யாளுநதானும
மருவிய வளநகா மாறபேறே 3

1. இப்பதிகம், மருந்தாய், மாறிலியாய, உமாபதியாய, கயிலாயபதியாய், காலகாலனாய், முனிவரும் தேவரும் மக்களும் ஒருசேர வணங்கததகும் எளிமையனாய, மாதுடையனாய, பிறை முதலிய சூடியவனாய, எந்தையாய இருப்பவன் நகா மாற்பேறு என்கின்றது குருந்தவன் - குருந்தமரததடியிற குருவானவன இவ்வுரை மாணிக்கவாசகர் காலத்துக்கு ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பின்னவராயிற்கொள்ளலாம் குருகவன் - வயிரவகையில் ஒன்றானவன் மருந்து - அமுதம்

2 பாறு - பருந்து. மாறிலி - மாறுபாடில்லாதவன்.

3. கருவுடையாா உலகங்கள் வேவ பிறப்புடைய ஆனமாக்களின் போக நுகாச்சிக்காகப் படைக்கப்பெற்ற உலகஙகள் அழிய. உரு - அழகிய

தலையவன் றலையணி மாலைபூண்டு
கொலைநவில் கூற்றினைக் கொன்றுகந்தான்
கலைநவின் றானகயி லாயமென்னும்
மலையவன் வளநகர் மாற்பேறே 4

துறையவன் றொழிலவன் றொலலுயிர்க்கும்
பிறையணி சடைமுடிப் பெண்ணொர்பாகன்
கறையணி மிடற்றண்ணல் காலற்செற்ற
மறையவன் வளநகர் மாற்பேறே 5

பெண்ணினல் லாளையோர் பாகம்வைத்துக்
கண்ணினாற் காமனைக் காய்ந்தவன்றன்
விண்ணவர் தானவர் முனிவரொடு
மண்ணவர் வணங்குநன் மாற்பேறே 6

* * * * 7

தீதிலா மலையெடுத் தவ்வரக்கன்
நீதியால் வேதகீ தங்கள்பாட
ஆதியா னாகிய அண்ணலெங்கள்
மாதிதன் வளநகர் மாற்பேறே 8

செய்யதண் டாமரைக் கண்ணனொடும்
கொய்யணி நறுமலர் மேலயனும்
ஐயனன் சேவடி யதனையுள்க
மையல்செய் வளநகர் மாற்பேறே 9

---

4. தலையணிமாலை - கபாலமாலை நவில் - விரும்பும்.

5. துறையவன் - பலநெறிகளாயிருப்பவன் தொழிலவன் - ஐந்து தொழிலையுடையவன் கறை - விடம்.

6. உமையையொருபாகம் வைத்தும் மன்மதனைக் கண்ணாற் காய்ந்தவன் என்பதில் நயம்ஓாக விண்ணவர் முதலானோர் ஒப்ப வணங்கததகும் எளிமையில் இருப்பவன் என இறைவனுடைய ஒப்பநோக்கும் பேரருள் உரைக்கப்பட்டது.

8. மாதி - மாதினையுடையவன.

9. ஐயன் நன்சேவடி - தலைவனுடைய நல்ல சேவடியை மையல் - விருப்பம்.

குளிததுணு வமணாகுண டாககரெனறும
களிததுநன கழலடி காணலுறா
முளைததவெண மதியினொ டரவுசெனனி
வளைததவன வளநகா மாறபேறே ||0

அநதமின ஞானசம பநதனசொனன
செநதிசை பாடலசெய மாறபேறறைச
சநதமின றமிழகளகொண டேததவலலா
எநதைதன கழலடி யெயதுவரே ||

திருச்சிற்றம்பலம்

10. 'கூழாயினுங குளிததுக் குடி' என்பது உலக வாய் மொழியாகவும் குளிதது உணணாத அமணர்கள் என அவாகள இயல்பு கூறியது. குணடு ஆக்கர் - பரு உடலராகிய புததர்.

11. அந்தம் இல் - அழிவற்ற. சநதம் இன் தமிழ - இசை யோடு கூடிய இனிய தமிழ். இப்பதிகம் பாடினவாக்குப பயன் திருவடிப்பேறு எனச் சொல்லப்படுகினறது செநது இசை பாடல - செவ்விய இசையையுடைய பாடல் து - சாரியை.

திருவிராமனதீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

திருப்பனையூரை வணங்கிவருகின்ற சிரபுரசெல்வர் திருஇராமனதீச்சரத்தை அடைந்து "சஙகொளிர்" என்னும இப்பதிகத்தையருளிச்செய்தார்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 115**

திருச்சிற்றம்பலம்

சஙகொளிர முனகையா தமமிடையே
அஙகிடு பலிகொளு மவனகோபப
பொஙகர வாடலோன புவனியோஙக
எஙகுமனிராமன தீசசரமே 1

சந்தநன மலரணி தாழசடையன
தநதம தததவன ருதையோதான
அநதமில பாடலோ னழகனலல
எநதவ னிராமன தீசசரமே 2

தழைமயி லேறவன ருதையோதான
மழைபொழி சடையவன மனனுகாதில
குழையது விலஙகிய கோலமாாபின
இழையவ னிராமன தீசசரமே 3

---

1 முனிபன்னியர் இடும்பலியை ஏற்பவனும், அரவணிந்தவனும், உலகமெலாம் உயர எங்கும் மன்னியிருப்பவனும் ஆகிய சிவனிடம் இராமனதீசசரம் என்கின்றது. சங்கு - வளையல அங்கு - அசை. புவனி - பூமி

2. தாழசடையன், விநாயகப்பெருமான் தாதை, பாடலன, அழகன் நகர் இது என்கினறது. சந்தம் - அழகு தநத மதத்தவன் - தந்தத்தையும் மதத்தையும் உடைய விநாயகப் பெருமான் அந்தம் இல் - எல்லையில்லாத

3. முருகன் தாதை, மார்பில் பூணூலன் நகா இதுவே என்கின்றது. தழை மயில் - பீலியோடு கூடிய மயில். ஏறவன் -

சததியு ளாதியோா தையலபஙகன
முததிய தாகிய மூாததியோதான
அததிய கையினி லழகுசூலம
வைததவ னிராமன தீசசரமே 4

தாழநதகு ழறசடை முடியதனமேல
தோயநத விளமபிறை துலஙகுசெனனிப
பாயநதகங கையொடு படவரவம
ஏயநதவ னிராமன தீசசரமே 5

சரிகுழ லிலஙகிய தையலகாணும
பெரியவன காளிதன பெரியகூததை
அரியவ னடலோ னஙகையேநதும
எரியவ னிராமன தீசசரமே 6

மாறிலா மாதொரு பஙகனமேனி
நீறது வாடலோ னீளசடைமேல
ஆறது சூடுவா னழகனவிடை
ஏறவ னிராமன தீசசரமே 7

ஏறுதலையுடையவன் மழை - நீரததுளி. குழை - காதணி
கோலம் - அழகு ஆபரணமும் ஆம்.

4 ஆதி சததியின் தலைவன், முத்திதரு முதல்வன் நகர் இது எனகினறது அத்தியகையினில் அழகு சூலம் வைத்தவன-சஙகார கிருததியஞசெய்யும் தீயேந்திய திருக்கரத்தில் அழகுக் காகச் சூலத்தை ஏந்தியவன் இதன் நயம் ஓர்க.

5 பிறையணிந்த சென்னியோடு கங்கை பாம்பு அணிந்தவன் நகா இது என்கின்றது ஏய்ந்தவன் - பொருந்தியவன்

6. பராசக்தி காணும் பெரியவன், காளியின் கூததிற்கு அரியவன், ஆனந்தக் கூத்தன் நகர் இது என்கின்றது சரி குழல் - பிடரிமீது சரிந்த கூந்தல். இததலதது இறைவிநாமம் சரியார் குழலி.

7 மாதொருபங்கன், நீறுடி, ஆறுசூடி, அழகன் நகர் இது என்கின்றது மாறு இலா மாது - அபின்னையாகிய பராசக்தி நீறு அது ஆடலோன் - நீறுடியவன்.

தடவரை யரககனைத தலைநெரிததோன
படவர வாடடிய படாசடையன
நடமது வாடலா னுனமறைககும
இடமவ னிராமன தீசசரமே 8

தனமணி தையறன பாகனறனனை
அனமணி யயனணி முடியுங்காணுன
பனமணி வரவரி பாதங்காணுன
இனமணி யிராமன தீசசரமே 9

தறிபோலாரு சமணாசாக கியாசொறகொளேல
அறிவோரா னுமை மறிநதுரைமின
மறிகையோன றனமுடி மணியாகஙகை
எறிபவ னிராமன தீசசரமே 10

தேனமலாக கொனறையோன 11

திருசசிற்றம்பலம்

---

8 இராவணனை நெரித்தவன், அரவாட்டிய சடையன், நடனம் ஆடுதலையுடையவன் நகர் இது என்கின்றது நான் மறைக்கும் இடம் அவன் - வேதங்கள் நான்கிற்கும் இடம் ஆயவன்.

9 உமைபாகனை அயன் முடிகாணுன், அரி அடிகாணுன், அத்தகைய இறைவன் நகா இது என்கின்றது. அனம் அணி அயன - அன்னமாகத தன்னைப்புனைநதுகொண்ட பிரமன். பன மணி வரவு அரி - படங்களில் மணிகளையுடைய ஆதிசேடன மேல வருதலையுடைய மால் பண என்பது எதுகை நோக்கிப் பன என ஆயிற்று நான்கு தலையையுடைய பிரமன் ஒரு முடியைக் காணுமையும், ஏனமாய் நான்கு கால்களையுடைய திருமால் இணையடி காணுமையும் வியப்பு என நயந்தோன்ற நின்றது

10 அறிவால் அறியபபெருதவன, மான்கையன், கங கையன் நகர் இது என்கின்றது தறி - தடி. அறிவு - பசு, பாச ஞானம் பாசஞானததாலும் படர் பசுஞானததாலும் ஈசனை யறியவொண்ணுது ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினுா. மறி - மான் குட்டி.

பொது

பதிகவரலாறு:

கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் சிவஞானச் செம்மலார் அடியார்களுடன் தங்கியிருந்தகாலத்துப் பனிக்காலம் வந்து விட்டது. அதனால் அடியார்கள் நளிர்சுரத்தினால் வருந்தினார்கள். பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டனர். 'இந்த நளிர்சுரம் வருதல் இந்நாட்டிற்கு இயல்பாயினும் நமக்கு இந்தநோய் எய்தப்பெறா நீலகண்டமே எந்நாளும் அடியார் இடர்தீர்க்கும் அருந்துணை' என்று எண்ணி "அவ்வினைக்கு இவ்வினை" எனனும் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கி, ஒவ்வொரு திருப்பாடல் இறுதியிலும் "செய்வினை தீண்டா திருநீலகண்டம்" என ஆணைவைத்து அருளிச்செய்தார்கள். உடனே அடியார்களுக்குமட்டுமன்றி அந்நாட்டிலேயே சுரநோய் தொலைந்தது.

(திருநீலகண்டம்)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 116**

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 1

1 நாம் முன்முன் பிறவிகளில் ஈட்டிய தீவினைகட்கு ஏற்ப இப்பிறவியில் பிராரத்தம் வந்தூட்ட இத்துன்பம் அனுபவிக்கிறோம் என்று சொல்லும் அடியார்களைப் பார்த்து நீங்கள் உய்வைத் தேடாதிருப்பது ஊனமல்லவா? கைத்தொண்டு செய்து கழலைப்போற்றுவோம்; நாம் செய்தவினை நம்மைத் தீண்டா, திருநீலகண்டம் என்கின்றது. அவ்வினைக்கு - முன்னைய வினைக்கு. இவ்வினை - இப்போது சுரநோயால் வருந்தும் இவ்வினை. உய்வினை - தீரும் உபாயத்தை. கைவினை - கிரியைகளாகிய சிவபணி.

காவினை யிட்டுங் குளம்பல தொட்டுங் கனிமனத்தால்
ஏவினை யாலெயில் மூன்றெரித் தீரென் றிருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுது நாமடியோம்
தீவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 2

முலைத்தட மூழ்கிய போகங் களுமற் றெவையுமெல்லாம்
விலைத்தலை யாவணங் கொண்டெமை யாண்ட விரிசடையீர்
இலைத்தலைச் சூலமுந் தண்டு மழுவு மிவையுடையீர்
சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 3

விண்ணுல காள்கின்ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும்
புண்ணிய ரென்றிரு போதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்ணிமை யாதன மூன்றுடை யீருங் கழலடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 4

மற்றிணை யில்லா மலைதிரண் டன்னதிண் டோளுடையீர்
கிற்றெமை யாட்கொண்டு கேளா தொழிவதுந் தன்மைகொல்லோ
சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்துந் திருவடி யேயடைந்தோம்
செற்றெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 5

2. திரிபுரம் எரித்த பெருமானே! நந்தவனம் வைத்தும், குளந்தோண்டியும், பூவெடுத்துக்கட்டி அணிவித்தும் போற்று வோம், ஆதலால் தீவினை எம்மைவந்து தீண்டப்பெறு திருநீல கண்டம் என்கின்றது. கா - சோலை தொட்டும் - தோண்டியும். ஏ வினையால் - அம்பின் தொழிலால

3. போகங்கள் எம்மைப் பற்றுவண்ணம் தடுத்தாண்ட பெருந்தகையீர்! சூலம் மழு இவற்றையுடையீர்! எம்மை வினை தீண்டப்பெறு என்கின்றது விலைத்து அலையாவண்ணம் - அடியேனை விலக்கச்செய்து அலையாவண்ணம், விலையாகக் கொண்டு எனலுமாம் சிலைத்து - ஒலித்து.

4. வேதியரும் வித்தியாதரர்களும் புண்ணியர் என்று தொழும் புண்ணியரே! உம் கழல அடைந்தோம், திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெறு என்கின்றது. திண்ணிய தீவினை தீண்டப் பெறு என்றது இதுவரை நுகர்ந்த அளவிலேயே அமைவதாக, திருவருள்நோக்கத்தால் அவை மென்மையாயின ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினர்

5. ஒப்பற்ற மலைபோல் திரண்ட தோளுடையீர்! எம்மை யாட்கொண்டும் எம்குறையைக் கேளாதொழிவது பெருமையோ

மறககு மனததினை மாறறியெம மாவியை வறபுறுததிப
பிறபபில பெருமான றிருநதடிக கிழபபிழை யாதவணணம
பறிதத மலாகொடு வநதுமை யேததும பணியடியோம
சிறபபிலித தீவினை தீணடபபெ ருதிரு நீலகணடம

எலலாத துணையையும் விடடு உமது திருவடி யடைநதோம் ஆதலால் எம்மைத தீவினை தீணடபபெறு திருநீலகணடம் ஆணை எனகினறது மற்று - வேறு இணை - ஒபபு கிற்று - வலி படைதது சொலதுணைவாழக்கை - சொலலபபடுகிற துணைகள பலவற்றோடும் கூடிய வாழகக்கை செறறு - வநதது எமது வினைகளை வெருடடும் வலியுடையீர் எனறு குறிகக இணை யில்லா மலைதிரணடனன தோளுடையீா எனறு குறிப்பிததது. எமக்கும் தேவரீரக்கும் உள்ளதொடாபு ஆடகொளளப்பட்ட தால் உணடான ஆணடானும் அடிமையுமான தொடாபு அங்ஙனமிருந்தும் எமது குறையை நீரேயறிந்து நீககவேணடி யிருக்க, சொலலியும் கேளாது ஒழிவதும் தனமையோ என்றா துணையென்று சொலலப்படுகினற வாழகைகைகளைத துறநது உம் திருவடியடைநதோம் என்றது அகபபற்றும் புறப்பற்றும் விட்டு உம்மைபபற்றினோம் எனறது தீவினை செற்றுததீணடப்பெறு என்றது தீவினைகள தீணடுபவற்றைத தடுததலாகாது ஆயினும் அவைவலியிழந்தனவாகத தீணடா என்று விளக்கியவாறு.

6. எம்மோடு ஒன்றி வராமல் மறுக்கும் தன்மைவாயந்த மனததையும்மாற்றி, உயிரைவற்புறுததிததேவரீா திருவடிக்குப பிழை ஏற்படாதவண்ணம் மலாகொண்டேததும் அடியேங் களைச சிறபபில்லாத இததீவினைகள் தீணடபபெறு திருநீல கண்டம் என்கினறது மனத்திற்கு இயற்கை, பற்றியதை விட்டுப்பற்றி, அதன் மயமாய, பற்றியதையும் மறந்துவிடுதல் அந்த நிலையை மாற்றி எனறா திருவடியையே பற்றிவிடாது நிற்றலின் வினையின வழிநின்று மலமறைப்பால் தடுமாறும் ஆன்மாவை வற்புறுததி. சிறப்பில் இததீவினை - சிறப்பற்ற இந்தத்தீவினை.

கருவைக கழிததிட்டு வாழககை கடிநதுங கழலடிககே
உருகி மலாகொடு வநதுமை யேததுநு நாமடியோம
செருவி லரககனைச சீரி லடாததருள செயதவரே
திருவிலித தீவினை தீணடபபெ ருதிரு நீலகணடம 8

நாறற மலாமிசை நானமுக னரணன வாதுசெயது
தோறற முடைய வடியு முடியுந தொடாவரியீா
தோறறினுந தோறறுந தொழுதுவணஙகுது நாமடியோம
சீறறம தாமவினை தீணடபபெ ருதிரு நீலகணடம 9

சாககியப படடுஞ சமணுருவாகி யுடையொழிநதும
பாககிய மினறி யிருதலைப போகமும பறறுமவிடடாா
பூக்கமழ கொனறைப புரிசடை யீரடி போறறுகினறேம
தீககுழித தீவினை தீணடபபெ ருதிரு நீலகணடம 10

---

8 பிறவியை அறுத்து உலகவாழக்கையை வெறுதது உம் திருவடிக்கே உருகிவழிபடும் எமக்குத தீவினை தீண்டப்பெறு திருநீலகண்டம் என்கின்றது. கரு - பிறவிமுதல் செரு இல் அரக்கன் - போரில்லாத இராவணன். திக்குவிஜயம்பண்ணிப் போரில்லாமையால் தருக்கிக் கயிலை எடுததானுதலின இங்ஙனம் கூறினா திரு இல் - சிவனடி வழிபடும் செல்வததையில்லாத

9 மலாமேலயனும் திருமாலும் தங்களுக்குள வாதுசெய்து அடிமுடியும் அறியப்படாத தன்மையை யுடையவரே! காணப் பெறினும் பெறுவீா, உம்மைத தொழுது வணங்குவோம், சீற்றமாகிய வினை எம்மைத தீண்டபபெறு; திருநீலகண்டம் என்கின்றது நாற்றம் - மணம். தோற்றமுடைய - கட் புலனுகிய சீற்றம் - கோபம்

10 சாக்கியராயும் சமணராகியும் இருமையின்பமும் ஒழிந தார்கள், நாங்கள் நும் திருவடி போற்றுகின்றேம், எம்மை வினை தீண்டபபெறு என்கின்றது இருதலைப் போகம் - இம்மை மறுமை யின்பம். தீக்குழித தீவினை - தீக்குழியினைப போலக் கனலுவதாகிய தீவினை.

பிறந்த பிறவியிற் பேணியெஞ் செல்வன் கழலடைவான்
இறந்த பிறவியுண் டாகி லிமையவர் கோனடிக்கண்
திறம்பயின் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ் பத்தும்வல்லார்
நிறைந்த வுலகினில் வானவர் கோனொடுங் கூடுவரே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. எமது இறைவன் கழலடையப் பிறந்த இப்பிறவியில் சிவபெருமான் திருவடியைப்பேணி, மீட்டும் பிறவியுளதாயின, இம்மொழி பத்தும் வல்லார்கள் வானவர்கோனொடுங் கூடுவர் என்கின்றது அடைவான் பேணி, வல்லார், பிறவியுண்டாகில் கோனொடுங் கூடுவர் என முடிக்க

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு.

வாக்கின்மன்னரை வழியனுப்பியபின் காழித்திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் மீண்டும் சீகாழியிற புகுநது, வேதவடிவாகிய திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த விண்ணவர் பெருமானைப் பாடிப்பணிநது, அங்கு எழுநதருளியிருககின்ற நாளில், செந்தமிழப் பாமாலையின் விகற்பஙகளாகிய மொழிமாற்று, மாலைமாறறு, திருவியமகம், ஏகபாதம, இருக்குககுறள், எழுகூற்றிருக்கை முதலானவற்றை அருளிசசெய்து, திருப்பாணனும இசைவடிவான மதஙகசூளாமணியாரும் இப்பதிகங்களை ஏழிசைபற்றிப்பாடச சீகாழியில எழுநதருளியிருந்தார்கள்.

மொழிமாறறு

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 117**

திருச்சிற்றம்பலம்

காட தணிகலங காரர வமபதி காலதனில
தோட தணிகுவர சுநதரக காதினிற றூசசிலமபர
வேட தணிவர விசயற குருவம விலலுஙகொடுபபர
பீட தணிமணி மாடப பிரம புரததரரே 1

மொழிமாற்று என்பது பொருளகோள்வகையுள் ஒனறு. பொருளுக்கு ஏற்பச சொலலைப் பிரிதது முன்பின கூட்டிக் கொளவது

1 பிரம புரததரனர் காட்டைப் பதியாகக்கொள்ளுவர், அரவததை அணிவர், அழகிய காதில் தோடு அணிவர், காலில் சிலம்பணிவர், வேடுருவந்தாங்கி விசயற்குப் பாசுபதாஸ்திரம் அளிப்பர் என்கின்றது. காடது பதி, அணிகலம் காரரவம், காலதனில் தூசசிலம்பர், சுந்தரக்காதினில் தோடது அணிகுவர் எனப பிரித்துக்கூட்டுக. பீடம் - மேடை

கற்றைச் சடையது கங்கண முன்கையிற் றிங்கள்கங்கை
பற்றித்து முப்புரம் பார்படைத்த் தோன்றலை சுட்டதுபண்
டெற்றித்துப் பாம்பை யணிந்தது கூற்றை யெழில்விளங்கும்
வெற்றிச் சிலைமதில் வேணு புரத்தெங்கள் வேதியரே 2

கூவிளங் கையது பேரி சடைமுடிக் கூட்டத்தது
தூவிளங் கும்பொடிப் பூண்டது பூசிற்றுத் துத்திநாகம்
ஏவிளங் குநுதல் லாளையும் பாகம் முரித்தனரின்
பூவிளஞ் சோலைப் புகலியுண் மேவிய புண்ணியரே 3

உரித்தது பாம்பை யுடன்மிசை யிட்டதோ ரொண்களிற்றை
எரித்ததொ ராமையை யின்புறப் பூண்டது முப்புரத்தைச்
செருத்தது சூலத்தை யேந்திற்றுத் தக்கனை வேள்விபன்னூல்
விரித்தவர் வாழ்தரு வெங்குரு வில்வீற் றிருந்தவரே 4

---

2 வேணுபுரத்து வேதியரின் சடையது திங்களும் கங்கையும், முன்கையிற் கங்கணமாக யணிந்தது பாம்பு, கையில் பற்றியது பிரமன் தலை, சுட்டது முப்புரம் என்கின்றது. பண்டு கூற்றை எற்றித்து என மொழிமாற்றிக் காண்க பற்றித்து எற்றித்து என்பன பற்றிற்று எற்றிற்று எனபதன் மரூஉ எற்றித்து - உதைத்தது

3 கூவிளம் சடைமுடிக் கூட்டத்தது, பேரி கையது, தூவிளங்கும் பொடி பூசிற்று, துத்திநாகம் பூண்டது என மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்க கூவிளம் - வில்வம் பேரி - உடுக்கை தூ - தூயமை பொடி - விபூதி துத்தி - படப்பொறி ஏவிளங்குநுதலாள் - அம்புபோல் விளங்கும் நெற்றியையுடையாள என்றது உமாதேவியை. நெற்றி என்றது ஆகுபெயராகக் கண்ணை உணர்த்திற்று உரித்தனர் - உரிமையாகப்பூண்டனர். புகலி - சீகாழி

4 பாம்பை உடல்மிசையிட்டது, ஓர் ஒண் களிற்றை உரித்தது, ஆமையை இன்புறப் பூண்டது, முப்புரத்தை எரித்தது, சூலத்தை ஏந்திற்று; தக்கனை வேள்வி செருத்தது எனக்கூட்டுக களிறு - யானை. செருத்தது - வருத்தியது. பன்னூல்விரித்தவர் - பலநூல்களையும் விரித்துணர்ந்த அந்தணர்.

கொட்டுவ ரககரை யாாபபது தககை குறுநதாளன
விட்டுவா பூதங கலபபில ரினபுக ழெனபுலவின
மட்டுவ ருநதழல சூடுவா மததமு மேநதுவாவான
தொடடுவ ருஙகொடித தோணி புரததுறை சுநதரரே 5

சாததுவா பாசந தடககையி லேநதுவா கோவணநதங்
கூததவா கசசுக குலவிநின ருடுவா கொககிறகும
போரததவா பலபடை பேயவை சூடுவா பேரெழிலாா
பூததவா கைதொழு பூநதராய மேவிய புணணியரே 6

காலது கஙகை கறறைச சடையுளளாற கழலசிலமபு
மாலது வேநதன மழுவது பாகம வளாகொழுஙகோட
டாலது வூாவ ரடலேற றிருபப ரணிமணிநீாச
சேலது கணணியொா பஙகா சிரபுர மேயவரே 7

5. வான்தொட்டு வருங் கொடித தோணி புரததுறை சுந்தரர் மத்தம் சூடுவர்; அக்கு அரையார்பபது; தக்கை கொட்டுவர்; குறுந்தாளன பூதம் இன்புகழ் விட்டுவர்; என்பு கலப்பிலர், உலவின்மட்டு வருந்தழல் ஏந்துவர் எனக்கூட்டிப் பொருள்காண்க. அக்கு - சங்குமணி தக்கை - ஒரு வாத்தியம். விட்டுவர் - சொல்லுவர். உலவின் மட்டு வருந்தழல் - உலகததை யழிக்குமளவு வரும் காலாக்கினி

4. தவர் பூ கைதொழு பூந்தராய் மேவிய புண்ணியர் பாசம் தடக்கையில் ஏந்துவர், கோவணம் சாத்துவர்; தம்கூததவர்; கச்சு குலவிநின்று ஆடுவர், கொக்கிறகும் சூடுவர், பல்படைபேய் பேர்ததவா, பேர் எழிலார் எனக்கூட்டுக கச்சு குலவி நினறு ஆடுவர் - அரையில் கச்சு விளங்க நின்ருடுவர் குலவி குலவ எனத்திரிக்க. பேர்த்தவர் - அடிபெயர்த்தாடல் செய்தவர்.

7. அணிமணி நீர்ச் சேலது கண்ணி ஓர் பங்கர் சிரபுரம் மேயவர் காலது கழல் சிலம்பு, கற்றைச்சடை உள்ளால் கங்கை, மாலது பாகம், ஏந்தல் மழுவது, வளர் கொழுங் கோட்டு ஆலது இருப்பர், அடல் ஏறு ஊர்வர் என மொழிமாற்றுக. கோடு - மேருமலைத் தென்சிகரம் ஆலது, சேலது, என்பனவற்றுள் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி

நெருபபுரு வெளவிடை மேனிய ரேறுவா நெறறியினகண
மருபபுறு வனகணணா தாதையைக காடடுவா மாமுருகன
விருபபுறு பாமபுககு மெயதததநதை யாாவிறன மாதவாவாழ
பொருபபுறு மாளிகைத தெனபுற வததணி புணணியரே 8

இலஙகைத தலைவனை யேநதிற றிறுதத திரலையினனுள
கலஙகிய கூறறுயிா பெறறது மாணி குமைபெறறது
கலஙகிளா மொாநதைபி னுடுவா கொடடுவா காடடகததுச
சலஙகிளா வாழவயற சணபையுண மேவிய தததுவரே 9

அடியிணை கணடிலன ருமரை யோனமான முடிகணடிலன
கொடியணி யுமபுலி யேறுகந தேறுவா தோலுடுபபா
பிடியணி யுநநடை யாளவெற பிருபபதோா கூறுடையா
கடியணி யுமபொழிற காழியுண மேய கறைககணடரே 10

8 விறல் மாதவாவாழ பொருப்புறு மாளிகைத் தென்புற வதது அணி புண்ணியர், நெருப்புரு மேனியர், வெளவிடை ஏறுவா, நெற்றியின் கண்ணா, மருப்புருவன் தாதை, மா முருகன் விருபபுறு தந்தையார், பாம்புக்கு மெய(யைக்) காட்டுவா எனக்கூட்டுக மருப்பு உருவன் - கொம்பினையுடைய விநாயகப்பெருமான். தாதையை எனபதிலுள்ள ஐகாரத்தைப் பிரிதது மெய என்பதனோடு கூட்டி மெயயை எனப் பொருள கொள்க. இது உருபு பிரிததுக் கூட்டல்

9. சலம் கிளா வாழ் வயல் சண்பையில் மேவிய தததுவர் இலங்கைத தலைவனை இறுததது, இரலை ஏநதிற்று; கலங்கிய கூற்று குமை பெற்றது, இல் நாள் மாணி உயிாபெற்றது, கலங்கிளா மொாநதையின் கொட்டுவா, காட்டகதது ஆடுவா எனக்கூட்டுக. இரலை - மான் இல் நாள் மாணி - வாழ்நாள் உலந்த மார்க்கண்டன், குமை பெற்றது - அளிந்தழிந்தது

10. கடி அணியும் பொழில் காழியுள் மேய கறைக் கண்டர் அடியிணை மால் கண்டிலன், தாமரையோன் முடி கண்டிலன், கொடியணியும் ஏறு உகந்து ஏறுவர், புலித்தோல் உடுப்பர், பிடியணியும் நடையாள் கூறுடையர்; வெற்பு இருப்பது எனக் கூட்டுக. கடி - மணம். கொடியணியும் -

கையது வெணகுழை காதது சூல மமணா புததா
எயதுவா தமமை யடியவ ரெயதாரொ ரேனககொமபு
மெயதிகழ கோவணம பூணப துடுபபது மேதகைய
கொயதலா பூமபொழிற கொசசையுண மேவிய கொறறவரே 11

கலலுயா கழுமல விளுசியுண மேவிய கடவுடனனை
நலலுரை ஞானசம பநதன ஞா நத தமிழநனகுணரச
சொலலிடல கேடடல வலலோாதொலலை வானவா தஙகளொடும
செலகுவா சீரரு ளாறபெற வாளுசிவ லோகமதே 12

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடியை யலங்கரிக்கும், பிடி அணியும் நடையாள் - பெண யானையை யொத்த நடையினையுடைய பார்வதி வெற்பு -

11 கொயது அலர் பூம்பொழில் மேதகைய கொச்சையுள் மேவிய கொற்றவர் கையது சூலம், காதது வெண்குழை; அமணர் புததா தம்மை எய்தார, அடியவா எய்துவர்; ஓர் ஏனக்கொம்பு மெயதிகழ் பூண்பது, கோவணம் உடுப்பது எனக்கூட்டுக

12 கழுமலநகர்க் கடவுளை ஞானசம்பந்தன சொன்ன ஞானத்தமிழ நல்லுரைகளைச் சொல்லவும் கேட்கவும் வல்லார் தேவரோடு சிவலோகம் பெறுவர் என்கின்றது புண்ணியஞ் செய்து தேவராயப் பதவியில் நிற்பாரை விலக்கத தொல்லை வானவர் என்றருளினர்

திருப்பருப்பதம்

பதிகவரலாறு:

கூற்றுதைத்தார் வீற்றிருக்கும் திருக்கோகரணம் பாடி எழுந்தருளிய பிள்ளையார் திருப்பருப்பதத்தை அடைந்து 'சுடுமணி யுமிழ நாகம்' என்னும் இததிருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பர்வதநாயகரைப் பரவினர்

பண - வியாழக

பதிகம் **எண் 118**

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடுமணி யுமிழநாகஞ சூழதர வரைககசைததான
இடுமணி யெழிலானை யேறல னெருதேறி
விடமணி மிடறுடையான மேவிய நெடுஙகோட்டுப
படுமணி விடுசுடராா பருபபதம பரவுதுமே

நோயபுலகு தோறிரைய நரைவரு நுகருடமபில
நீபுலது தோறறமெலலா நினையுளகு மடநெஞசே
வாயபுலகு தோததிரததால வலஞசெயது தலைவணஙகிப
பாயபுலித தோலுடையான பருபபதம பரவுதுமே

1 திருவரையில் நாகததைக் கட்டியவர், யானையேறாது ஆனேறு ஏறியவர், நீலகண்டர் எழுநதருளிய சீபருப்பததைப் பரவுவோம் என்கின்றது சுடுமணி - ஒளிவிடுகின்ற மாணிக்கம். அசைத்தான் - கட்டியவன் இடுமணி எழில் ஆனை - இரு மருங்கும் இடப்பெற்ற மணிகளையுடைய யானையை.

2. நெஞ்சே தோல் திரங்கி, நரைத்துப்போகும் உனது தோற்றம் எல்லாவற்றையும் கொஞ்சம் நினைத்துப்பார், வாய் நிறைந்த தோததிரத்தால் வலஞ்செய்து வணங்கிச் சீபருப் பதத்தைப் பரவுவோம் வா என்கின்றது புல்கு - தழுவிய திரைய - சுருங்க. நினை உள்கு - நினைத்துப்பார் சிந்திததுப்பார். புல்கு - நிறைந்த.

துனியுறு துயாதீரத தோனறியோா நலவினையால
இனியுறு பயனுத விரணடுற மனமவையேல
கனியுறு மரமேறிக கருமுசுக கழையுகளும
பனியுறு கதிாமதியான பருபபதம பரவுதுமே 3

கொஙகணி நறுஙகொனறைத தொஙகலன குாிசடையான
எஙகணு யகலநினரு னெனவரு ளீசனிடம
ஐஙகணை வரிசிலையா னநஙகனை யழகழிதத
பைஙகணவெள ளேறுடையான பருபபதம பரவுதுமே 4

துறைபல சுனைமூழகித தூமலா சுமநதோடி
மறையொலி வாயமொழியால வானவா மகிழநதேததச
சிறையொலி கிளிபயிலுந தேனின மொலியோவாப
பறைபடு விளஙகருவிப பருபபதம பரவுதுமே 5

சீாகெழு சிறபபோவாச செயதவ நெறிவேணடில
ஏாகெழு மடநெஞசே யிரணடுற மனமவையேல
காாகெழு நறுஙகொனறைக கடவுள திடமவகையால
பாாகெழு புகழோவாப பருபபதம பரவுதுமே 6

3 பிறவித்துன்பம் நீங்கப்பிறந்த நீ, செய்த நல்வினையால் எய்தப்போகும் இன்பப் பிறவியை எண்ணி இரண்டுபட்டமனம் எய்தாதே, திருமலையைப் பரவுவோம் வா என்கின்றது துனி - வருத்தம் கோடிச்செல்வம் பெற முயன்றோர் பிடிச்செல்வம் பெற்றுமகிழார்கள் அதுபோல நீ பேரின்பம் பெறப் பிறந்து புண்ணிய வசத்தால்வரும் தேவலோக இன்பம் முதலியவற்றைச் சிந்தியாதே உறுதியாக இரு என்பதாம் முசு - குரங்கு

4 எங்கள் பிறவிநோய்போக்க அருள் செய்யும் ஈசனிடம் திருமலை என்கின்றது. கொங்கு - தேன் தொங்கலன் - மாலையையுடையவன் அநங்கன் - மன்மதன்

5 வானவர்கள் சுனைநீராடித்தொழும் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது சிறை - சிறகுகள் தேனினம் - வண்டுக்கூட்டம் பறைபடும் - முழவுபோல ஒலிக்கும்

6 நெஞ்சே! சிறப்பகலாத செய்தவம் வேண்டில் இரண்டுபட எண்ணாதே, புகழ் நீங்காப் பொருப்பைப் பரவுதும் என்கின்றது. ஏர் - எழுச்சி.

புடைபுல்கு படாகமல்ம புகையொடு விரைகமழ்ந்த
தொடைபுல்கு நறுமாலை திருமுடி மிசையேற
விடைபுல்கு கொடியேந்தி வெந்தவெண் ணீறணிவான்
படைபுல்கு மழுவாளன் பருப்பதம் பரவுதுமே 7

நினைப்பெனு நெடுங்கிணற்றை நின்றுநின் றயராதே
மனத்தினை வலித்தொழிந்தே னவலமவந் தடையாமைக்
கனைத்தெழு திரள்கங்கை கமழ்சடைக் கரந்தான்றன்
பனைத்திரள் பாயருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே 8

மருவிய வல்வினைநோ யவலமவந் தடையாமல்
திருவுரு வமர்ந்தானுந் திசைமுக முடையானும்
இருவரு மறியாமை யெழுந்ததோ ரெரிநடுவே
பருவரை யுறநிமிர்ந்தான் பருப்பதம் பரவுதுமே 9

---

7 விடைக்கொடியை ஏந்தி நீறணியும் நிமலன் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. புடை - பக்கம். புகை - யாகப்புகை. விரை - மணம். தொடை புல்கு - தொடுத்தலைப் பொருந்திய. விடை - இடபம்.

8. நினைப்பாகிய கிணற்றைப் பார்த்து நின்று நின்று மயங்காமல், மனத்தை வலிய அடிப்படுத்தினேன், ஆதலால அவலம் அடையாவண்ணம் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. அயராது - மயங்காமல். வலித்து - இழுத்து. நினைப்பை ஆழமான கிணருகவும், மனத்தைக் கயிருகவும் உருவகித்தார்; இது மனத்தினை வலித்து என்பதனுல் உணரப்பெறுகின்றது.

9. அயனும் மாலும் அறியாவண்ணம் எரிநடுவே மலையாய் எழுந்தானது பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. வல்வினை நோய்-பரிபாகமுற்ற வினையால் வரும் துன்பம். அவலம் - அதனுல் விளைந்த செயலறவு. திரு உரு அமர்ந்தான் - திருமகளைத் தன் மார்பில் வைத்த திருமால். பருவரை உற - பெரியமலையைப் போல.

சடஙகொணட சாததிரததா சாககியா சமணகுணடா
மடஙகொணட விருமபியராய மயஙகியோா பேயததோபபின
குடஙகொணடு நீரககுசசெலவாா போதுமின குஞசரததின
படஙகொணட போாவையினுன பருபபதம பரவுதுமே. 10

வெணசெநெல விளைகழனி விழவொலி கழுமலததான
பணசெலப பலபாட லிசைமுரல பருபபதததை
நனசொலி னுறபரவு ஞானசம பநதனலல
ஒணசொலி னிவைமாலை யுருவெணத தவமாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10 சமணர் புத்தர்கட்குப்பின் பேயததேர்முன் குடங்கொணடு தணணீர்க்குப் போவார்போல போவாாபோக, யானையுரிபோர்தத இறைவன் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. சடம் - அறியாமை. மடம் - அறியாமை. பேயததேர் - கானல்நீர். குஞ்சரததின் படம் - யானைத்தோலாகிய ஆடை.

11. சீபருப்பதத்தைத் திருஞானசம்பந்தர் சொன்ன இம் மாலையை உருவெண்ணததவமாம் என்கினறது. வெண் செந்நெல் உம்மைதொகை. எண்ண என்பது எண எனத் தொகுத்தல் விகாரம்பெற்றது.

திருக்கள்ளில்

பண - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் . எண் 119

திருச்சிற்றம்பலம்

முள்ளினமேன முதுகூகை முரலுஞ சோலே
வெள்ளினமேல விடுகூறைக கொடி விளே நத
கள்ளினமே யவணணல கழலக ளுளுமம
உள்ளுமே லுயாவெயத லொரு தலேயே 1

ஆடலான பாடலா னரவஙகள பூணடான
ஓடலாற கலனிலலா னுறை பதியால
காடலாற கருதாத கள்ளின மேயான
பாடெலாம பெரியாாகள பரசு வாரே 2

எணணாமும மதிலெயத விமையா முககண
பணணாநான மறைபாடும பரம யோகி
கணணாநீ றணிமாாபன கள்ளின மேயான
பெணணுணும பெருமானெம பிஞஞ கனே 3

---

1. கள்ளில் மேவிய கடவுளின் கழல்களேத தியானிக்க உயர்வெயதல் துணிவு எனகினறது முள்ளினமேல் - முள மரததினமேல். வெள்ளிலமேல - விளாவினமேல் கூறைகொடி - ஆடையாலாகிய கொடி. உளளுமேல - தியானிககுமாயின. ஒருதலே - துணிவு.

2. ஆடல்பாடல் உடையவன் உறைபதி கள்ளில், அதன் கண்மேயானுடைய பெருமைகளேப பெரியார்கள் பேசுவார்கள் என்கின்றது. அரவம் - பாம்பு கலன் - உணகலன். பாடு - பெருமை.

3 திரிபுரம் எரிதத பரமயோகி கள்ளில் மேயவன், அவனே பெண் ஆண் ஆனுன் எனகின்றது. எண்ணார் - பகைவர். கண் - அழகு. பிஞ்ஞகன் - மயிற்பீலியையணிந்தவன்.

பிறைபெறற சடையணணல பெடைவண டாலும
நறைபெறற விரிகொனறைத தாா நயநத
கறைபெறற மிடறறணணல களளின மேயான
நிறைபெறற வடியாாக ணெஞசு ளானே 4

விரையாலு மலராலும விழுமை குனறு
உரையாலு மெதிாகொளள வூரா ரமமாக
கரையாாபொன புனலவேலிக களளின மேயான
அரையாாவெண கோவணதத வணண றுனே. 5

நலனுய பலிகொளகை நமபா னலல
வலனுய மழுவாளும வேலும வலலான
கலனுய தலையோடடான களளின மேயான
மலனுய தீாததெயது மாதவத தோாககே 6

---

4. கள்ளில் மேயான் என்நெஞ்சுளான என்கின்றது. ஆலும் - ஒலிக்கும். நறை - தேன் கறை - விடம். நிறைபெற்ற அடியார்கள் - மனநிறைவுற்ற அடியாாகள்.

5, கள்ளில் மேயான் மணப்பொருள்களாலும், மலராலும் தோத்திரப் பாக்களாலும் ஊரார் எதிாகொள்ளும் அண்ணலாக இருக்கின்றுன் என்கின்றது விரை - மணம் எண்வகை விரைகள் சங்கஇலக்கியங்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. விழுமை - பெருமை உரை - புகழ

6. கள்ளில் மேயான் மாதவத்தோாக்கு மூலமலத்தைத் தீர்த்து அவரைப் பொருந்துவன் என்கினறது. நலன் ஆயபலி - இடுவார்க்கு நன்மையமைத்த பிசசை. வலன் ஆய மழுவாளும் வேலும் வல்லான் - வெற்றியைத தருவதாய மழுமுதலிய படைகளை வல்லவன் மலன் ஆய தீாத்து - மலஙகளைப்போக்கி, தீர்த்து என்பது உபசார வழக்கு. வலியை வாட்டி எனபது கருத்து.

பொடியாமெய பூசினும புறவி னறவம
குடியாவூா திரியினுங கூபபி டினும
கடியாபூம பொழிறசோலைக களளின மேயான
அடியாாபண பிகழவாாக ளாதா களே. 7

திருநீல மலரொணகண டேவி பாகம
புரிநூலுந திருநீறும புலகு மாாபில
கருநீல மலாவிமமு களளி லெனறும
பெருநீல மிடறறணணல பேணு வதே 8

வரியாய மலரானும வையந தனனை
உரிதாய வளநதானு முளளு தறகங
கரியானு மரிதாய களளின மேயான
பெரியானென றறிவாாகள பேசு வாரே 9

ஆசசியப பேயகளோா டமணா குணடா
பேசசிவை நெறியலல பேணு மினகள
மாசசெயத வளவயன மலகு களளில
தீசசெயத சடையணண றிருந தடியே. 10

7. கள்ளில் மேயான் அடியார்கள் நீறணியினும், தேனைக் குடித்து ஊர் திரியினும், கூப்பிடினும் அவர்களை இகழுவார்கள கீழ்மக்கள் என்கின்றது. 'எதுதொழிலைச செயதாலும், ஏதவத்தைப் பட்டாலும் முததர் மனம் மோனத்தே' இருக்கு மாதலின் அவர்களை யிகழ்வார் ஆதர் என்றவாறு.

8. கள்ளிலே இறைவன் என்றும் பேணுவது என் கின்றது. பேணுவது - விரும்புவது

9. 'கள்ளின் மேயான் பெரியான்' என்று அறிவார்கள் இவனைப்பற்றிப் புகழ்வார்கள் என்கின்றது அறியாத ஒன்று பேசவாரார்தாகலின் பெரியான் என்று அறிவார்களே பேசுவர் என்றூர்கள். வரி - செவ்வரி வையந்தன்னை உரிது ஆய அளந் தான் - உலகத்தை உரித்தாக்க அளந்த திருமால்.

10. புறச்சமயிகளை பேச்சு நெறியற்றன; கள்ளில் இறை வன் திருவடியைச சிந்தியுங்கள் என்கின்றது. ஆச்சியப்பேய் கள் - பரிகசிக்கததக்க பேய்கள். ஆச்சியம் ஹாஸ்யம் என்பதன் திரிபு. மா - பெருமை

திகைநானகும புகழகாழிச செலவ மலகு
பகலபோலும பேரொளியான பநத னலல
முகைமேவு முதிாசடையன களளி லேததப
புகழோடும பேரினபம புகுது மனரே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. நாற்றிசையும் புகழ்பெற்ற ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பதிகததைக்கொண்டு கள்ளில் ஏததப் புகழோடு பேரின்பமும் பொருந்தும் என்கின்றது. திகை - திசை. பகல் - சூரியன். பந்தன் - நாம ஏகதேசம்

திருவையாறு

திருவிராகம் பண் - வியாழகுறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 120**

திருச்சிற்றம்பலம்

பணிந்தவ ரருவினை பற்றறுத் தருள்செய்த
துணிந்தவன் றோலொடு நூலுதை மார்பினில்
பிணிந்தவ னரவொடு பேரெழி லாமைகொண்
டணிந்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே 1

கீர்த்திமிக் கவன்நகர் கிளரொளி யுடனடப்
பார்த்தவன் பனிமதி படர்சடை வைத்துப்
போர்த்தவன் கரியுரி புலியதள் அரவரை
ஆர்த்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே 2

வரிந்தவெஞ் சிலைபிடித் தவுணர்தம் வளநகர்
எரிந்தற வெய்தவ னெழில்திகழ் மலர்மேல்
இருந்தவன் சிரமது விமையவர் குறைகொள
அரிந்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே 3

---

1 அடியார்களுடைய அருவினைகளை யறுத்து அருள் செய்யத்துணிந்தவன், தோல் சேர்ந்த நூல் செறிந்த மார்பினை யுடையவன், அரவோடு ஆமை ஓட்டைப் பிணிந்தவன் வளநகர் ஐயாறு என்கின்றது. பணிந்தவர் - தாழ்வெனும் தன்மையோடு மலம் வாடி அடிபணிந்த அடியார்கள். அருவினை-திருவருளன்றி வேறொன்றாலும் நீக்குதற்கரியவினை. பிணித்தவன் என்பாலது எதுகைநோக்கி பிணிந்தவன் என மெலிந்தது.

2 திரிபுரம் எரித்தவன், யானையையுரித்துப் போர்த்திய வன், புலித்தோல் பாம்பு இவற்றை அரையிற் கட்டியவன் நகர் ஐயாறு என்கின்றது. கீர்த்தி மிக்கவன் நகர் - திரிபுரம். திரிபுராதிகளுக்கு உண்டான கீர்த்தி அவர்கள் அழிவிற்குக் காரணமாயிற்று எனக் குறித்தவாறு. அடப் பார்த்தவன் - அழிய விழித்தவன். திரிபுரத்தை விழித்தெரித்ததாக ஒரு வரலாறு தேவாரத்துப் பல இடங்களிலும் வருதல் காண்க. அதள் - தோல். ஆர்த்தவன் - கட்டியவன்.

3 வில்லேந்தி அவுணர் முப்புரங்களும் எரிய எய்தவனும், பிரமனுடைய சிரத்தைத் தேவர்கள் வேண்ட அரிந்தவனும்

வாயநதவல லவுணாதம வளநக ரெரியிடை
மாயநதற வெயதவன வளாபிறை விரிபுனல
தோயநதெழு சடையினன ரெனமறை யாறஙகம
ஆயநதவன வளநக ரநதணி யாறே 4

வானமா மதிபுலகு சடையிடை யரவொடு
தேனமா கொனறையன றிகழதரு மாாபினன
மானன மெனவிழி மஙகையொா பாகமும
ஆனவன வளநக ரநதணி யாறே 5

முனபனை முனிவரோ டமராக ளடிதொழும
இனபனை யிணையில விறைவனை யெழிறிகழ
எனபொனை யேதமில வேதியா தாநதொழும
அனபன வளநக ரநதணி யாறே 6

ஆகிய இறைவன் நகா இது என்கின்றது. வரிந்த - கணுக்கள் தோறும் கட்டபபெற்ற. பிரமன சிரங்கொயதது தம்மைப்போல ஐந்தலை படைததிருந்தமையால் அன்று, தேவர்கள வேண்டிக் கொளள அவாகளமீதுவைத்த கருணையினலேயே என்பது விளக்கியவாறு

4. திரிபுரம் எரித்தவன், பிறையும் நீரும் பொருந்திய சடையினன், வேதம் அஙகம் இவற்றை யாயந்தவன் நகா ஐயாறு என்கினறது வாயநத - வரங்களின் வன்மைவாயநத. ஆய்ந்தவன் - ஆராயப்பெற்றவன் வேதங்களை ஆயவேண்டிய இனறியமையாமை இறைவற்கினமையின் வேதங்களால் ஆராயப் பெற்றவன் என்பதே பொருந்துவதாம்

5 பிறையணிந்த சடையில் பாம்பையும் கொன்றையையும் சூடியவன், விளங்கும் மார்பினையுடையவன், உமையொரு பாதியன் வளநகர் ஐயாறு என்கின்றது வானமர் மதி என்றது மதியென்ற பொதுமைநோக்கி ஓர் பாகம் ஆனவன் என்பதற்கு இடப்பாகம் கொண்டவன என்றுரைப்பினும் அமையும்.

6 வலியுடையனை, முனிவரும் தேவரும் வணங்கும் இன்ப வடிவனை, என் பொன்போன்றவனை, அந்தணர் வணங்கும் அன்பனை உரிமையாக உடைய தலம் ஐயாறு என்கின்றது முன்பு - வலிமை இணையில இறைவனை - ஒப்பற்ற முதல்வனை. எழில் - அழகு. அன்பன - அன்பனுடையதான.

வனறிற லவுணாதம வளநக ரெரியிடை
வெநதற வெயதவன விளஙகிய மாரபினில
பநதமா மெலவிரல பாகம தாகிதன
அநதமில வளநக ரநதணை யாறே

விடைததவல லரககனல வெறபினை யெடுததலும
அடிததலத தாலிறை யூனறிமற றவனது
முடிததலை தோளவை நெரிதர முறைமுறை
அடாததவன வளநக ரநதணை யாறே

விணணவர தமமொடு வெஙகதி ரோனல
எணணிலி தேவரக ளிநதிரன வழிபடக
கணணனும பிரமனும காணபரி தாகிய
அணணறன வளநக ரநதணை யாறே

மருளுடை மனததுவன சமணரகண மாசரு
இருளுடை யிணைததுவர் போரவையி னரகளும
தெருளுடை மனததவர தேறுமின றிணணமா
அருளுடை யடிகட மநதணை யாறே 10

7 திரிபுரங்கள் தீயிடை வேவ எய்தவன், பந்தணை விரலியைப் பாகங்கொண்டவன் வளநகர் ஐயாறு என்கின்றது அந்தம் இல் - அழிவில்லாத

8. இராவணனை அடித்தலத்தால் அடர்த்தவன் நகர் ஐயாறு என்கின்றது. விடைத்த - செருக்கிய. நல்வெற்பு - கைலை. இறை - சிறிது இறையூன்றியது கருணையின் மிகுதியால்.

9. இந்திரன், எண்ணற்ற தேவர்கள், சூரியன் இவர்கள வழிபட, திருமாலும் பிரமனும் காண்டற்கரிய கடவுள் நகர் ஐயாறு என்கின்றது அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன்.

10 மருண்ட மனத்துச் சமணர்கள் முதலாயினோர்களிடம் பொருந்தாது, தெளிந்த மனத்தவர்களே! உறுதியாகத் தெளிவுறுங்கள், அருள் உடைய அடிகள் இடம் ஐயாறே என்கின்றது மருள், இருள் - அறியாமை. இணை துவர் போர்வையினா - இரண்டான காவிப் போர்வையுடையவர்கள்.

நலமலி ஞானசம் பந்தன தின்றமிழ்
அலைமலி புனல்மல்கு மந்தணை யாற்றினைக்
கலைமலி தமிழிவை கற்றுவல் லார்மிக
நலமலி புகழ்மிகு நன்மையா ராமே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. ஐயாற்றைப்பற்றித் திருஞானசம்பந்தர் சொல்லிய கலைமலிதமிழிவை வல்லார் புகழ்மிகுந்த நன்மையர் ஆவா எனப் பயன்கூறுகின்றது.

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு

திருநாகேச்சரத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடித் தொழுது, இடைமருதுக்கு எழுந்தருளிய பிள்ளையாரை, அடியார்கள் எதிர்கொண்டு அழைத்தனர். பிள்ளையார் முதலில் பரம பொருளானார் முற்றுகோயிலைச் சென்று வழிபட்டனர். தமது கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பமழை வழிய அவனிமீது விழுந்தெழுந்து, 'நடைமரு திரிபுரம்' முதலிய பல பதிகங்களை அருளிச் செய்தனர்

திருவிராகம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 121

திருச்சிற்றம்பலம்

நடைமரு திரிபுர மெரியுண நகைசெய்த
படைமரு தழலெழ மழுவல பகவன
புடைமரு திளமுகில் வளமமர் பொதுளிய
இடைமரு தடையநம் மிடர்கெட லெளிதே 1

மழைநுழை மதியமொ டழிதலை மடமஞ்ஞை
கழைநுழை புனல்பெய்த கமழ்சடை முடியன
குழைநுழை திகழ்செவி யழகொடு மிளிர்வதொர்
இழைநுழை புரியண லிடமிடை மருதே 2

---

1. *திரிபுரம் தீயெழச் சிரித்த மழுவேந்தியவனது இடை மருது அடைய நம் இடர் கெடல் எளிது என்கின்றது. நடை மரு திரிபுரம் - இயங்குதலை மருவிய முப்புரம். படை மரு தழல்எழ - படைக்கலமாகப் பொருந்தித் தீயெழ. புடைமருது - பக்கங்களி லுள்ள மருதமரங்கள். பொதுளிய - செறிந்த*

2. *மதியத்தையும் கபாலத்தையும் கங்கையையும் தாங்கிய சடையன, குழைக்காதோடு விளங்கும் பூணூலை யணிந்த அண்ணல் இடம் இது என்கின்றது. மழை நுழை மதியம் - மேகத்தினூடே நுழையும்பிறை. அழி தலை - தசைநார் அழிந்த பிரமகபாலம். மடமஞ்ஞை கழை நுழை புனல் - இளைய மயில்கள் மூங்கிலிடையே நுழைகின்ற தேவகங்கை*

அருமைய னெளிமைய னழலவிட மிடறினன்
கருமையி னொளிபெறு கமழசடை முடியன
பெருமையன சிறுமையன பிணைபெணொ டொருமையின
இருமையு முடையண லிடமிடை மருதே 3

பொரிபடு முதுகுற முளிகளி புடைபுலகு
நரிவளா சுடலையு ணடமென நவிலவோன
வரிவளா குளிரமதி யொளிபெற மிளிரவதொா
எரிவளா சடையண லிடமிடை மருதே 4

வருநல மயிலன மடநடை மலைமகள
பெருநல முலையிணை பிணைசெயத பெருமான
செருநல மதிலெயத சிவனுறை செழுநகா
இருநல புகழமலகு மிடமிடை மருதே 5

இழை நுழைபுரி அணல் - இழையாகத திரண்ட முப்புரிநூலை அணிந்த பெருமையிற் சிறந்தவன

3. அரியனுக, எளியனுக, நீலகண்டனுக, சடைமுடியனுக, ஓருருவிலேயே சிவமும் சகதியுமாகிய ஈருருவததையுடையவனுக இருக்கும் அண்ணல் இடம் இடைமருது என்கின்றது அருமையன் - அணுகியடிவணஙகாத புறசசமயிகட்கும், ஆணவ பரிபாகமுறுத பதவிமோகமுடையாாக்கும் அரியன எளிமை யன - அடியாாக்கு எளியன் பெருமையன் - பெரியவற்றிற்கு எல்லாம் பெரிய பெருமையுடையவன. சிறுமையன் - சிறியவற் றிற்கெல்லாம் சிறியவன. பிணை பெணணொடு - பிணைந்துள்ள உமாதேவியோடு. ஒருமையின் - ஒரு திருமேனியிலேயே இருமை யும் உடைய - சிவமும் சத்தியுமாகிய இரணடன் தனமையும் உடைய.

4. இடுகாட்டுள் நடமாடுவோன, மதி புனைந்த சடை யணணல் இடம் இது எனகினறது. பொரி படு முதுகு உற முளி களி புடை புல்கு நரி - பொரிந்த முதுகிற் பொருந்தக் காயந்த களிப்போடு கூடிய நரி வரி - கோட்டு அளவாக. அதாவது கீற்றுக

5. பெருநலமுலையம்மையோடு கூடிய பெருமான் நகர் இடைமருது என்கினறது. வருநல மயில் அன மட நடை மலைமகள் - வருகின்ற மயிலன்ன சாயலையும் அனனம்போனற மடநடையையும் உடைய மலைமகள. பெருநலமுலையாள்

கலையுடை விரிதுகில கமழகுழ லகிலபுகை
மலையுடை மடமக டுணையிட முடையோன
விலையுடை யணிகல னிலனென மழுவினே
டிலையுடை படையவ னிடமிடை மருதே 6

வளமென வளர்வன வரிமுரல பறவைகள
இளமண லணைகரை யிசைசெயு மிடைமரு
துளமென நினைபவ ரொலிகழ லிணையடி
குளமண லுறமூழகி வழிபடல குணமே. 7

மறையவ னுலகவன மதியவன மதிபுலகு
துறையவ னெனவல வடியவர் துயரிலா
கறையவன மிடறது கனலசெயத கமழசடை
இறையவ னுறைதரு மிடமிடை மருதே 8

இத்தலத்து இறைவியின் திருநாமம். செருநலமதில் - போர்நலம் வாய்ந்த முப்புரம்

6. உமாதேவியை இடப்பாகம் உடையோன், மழு சூலம் இவற்றையுடையவன் இடம் இது என்கின்றது. துகிலையும், அகில் புகை கமழ் குழலையும் உடைய மடமகள் எனக் கூட்டுக விலையுடை அணிகலன இலன என - விலைமதிப்புடைய உயர்ந்த ஆபரணங்கள் இல்லாதவன என. இலையுடை படையவன - இலைவடிவாகிய சூலப்படையை உடையவன.

7. வண்டுகள இசைமுரலும் இடைமருதுறைபவனிணை யடியைக் குளத்தில் மூழ்கி வழிபடல் குணமாம் எனகின்றது. வளம் என வளர்வன - இது வளமான இடம் என்று வளர்வன வாகிய வரி முரல் பறவைகள - வரிகளோடு ஒலிக்கின்ற வண்டு கள். மனம் நினைத்த பொருள் வடிவாக அமையும் இயல்பிற் றுதலின் 'இடைமருது உளமென நினைபவர்' என்றார். குளம் அணல் உற மூழ்கி - குளத்தில் கழுத்தளவிருந்து மூழ்கி. அணல் - தாடி.

8. வேதியன், உலகெலாமாயவன என்றெல்லாம் சொல்லவல்ல அடியவர்கள் துயரிலர் என்கின்றது. செந்தீக் கொழுந்துபோலச சுடர்விடும் சடையவன் என்க. மிடறது கறையவன் என மாறிக் கூட்டுக.

மருதிடை நடவிய மணிவணர் பிரமரும
இருதுடை யகலமொ டிகலின ரினதெனக
கருதிட லரியதொ ருருவொடு பெரியதொர
எருதுடை யடிகட மிடமிடை மருதே 9

துவருறு விரிதுகி லுடையரு மமணரும
அவருறு சிறுசொலை நயவனமி னிடுமணல
கவருறு புனலிடை மருதுகை தொழுதெழும
அவருறு வினைகெட லணுகுதல குணமே 10

தடமலி புகலியர் தமிழ்கெழு விரகினன
இடமலி பொழிலிடை மருதினை யிசைசெயத
படமலி தமிழிவை பரவவல லவர்வினை
கெடமலி புகழொடு கிளரொளி யினரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

9 திருமாலும் பிரமனும் மாறுபட இன்னதென அறிய முடியாத வடிவத்தோடு எழுந்த பெருமானிடம் இது என்கின்றது. மருதிடை நடவிய மணிவணர் - மருதமரங்களி னிடையே கட்டிய உரலோடு புகுந்த கண்ணன். இனது எனக் கருதிடல் அரியது - இன்னது என்னக் கருதமுடியாத எருது - இடபம்

10. புறச்சமயிகள் பேச்சை விரும்பாதீர்கள்; இடைமருதினைக் கைதொழும், அவர்களின வினை கேட்டையணுகுதல் குணம் என்கின்றது. துவர் உறு உடையர் - புத்தர்.

11. தமிழ் விரகினனாய ஞானசம்பந்தப்பெருமான், இடைமருதைப்பற்றி இயம்பிய தமிழை வல்லவர் வினைகெடப் புகழொடு ஒளியுமிக விளங்குவர் என்கின்றது. படம் மலி தமிழ் - படமெடுத்தாற்போலச் சிறந்த தமிழ். கிளர் - மிகுகின்ற.

திருவிடைமருதூர்

திருவிராகம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 122

திருச்சிற்றம்பலம்

விரிதரு புலியுரி விரவிய வரையினா
திரிதரு மெயிலவை புனைகணை யினிலெய்த
எரிதரு சடையின ரிடைமரு தடைவுனல
புரிதரு மனனவா புகழ்மிக வுளதே 1

மறிதிரை படுகடல விடமிடை மிடறினா
எறிதிரை கரைபொரு மிடைமரு தெனுமவா
செறிதிரை நரையொடு செலவில ருலகினில
பிறிதிரை பெறுமுடல பெறுகுவ தரிதே 2

சலசல சொரிபுனல சடையினா மலைமகள
நிலவிய வுடலினா நிறைமறை மொழியினா
இலரென விடுபலி யவரிடை மருதினை
வலமிட வுடனலி விலதுள வினையே 3

---

1 புலித்தோலரையினராகிய இறைவனது திரு இடைமருதினை அடைய விரும்பிய மனத்தவாக்குப் புகழ மிகவுளது என்கின்றது திரிதரும் எயில் - திரிபுரம்.

2. நீலகண்டா எழுந்தருளிய இடைமருது என்று கூறுவா நரைதிரை எய்தாா, மீட்டும் இவ்வுடலையும் எய்தாா என்கின்றது பிறிது இரை பெறும் உடல் பெறுகுவது அரிது வேறு உணவை உட்கொள்ளும் இந்த அன்னமயகோசத்தை அடைவது அரிது; பிறவியில்லை என்பதாம்

3. இடைமருதை வலம்வர வினைகளால் உடல் நலிவு இல்லையாம் எனகின்றது. புனல் - கங்கை. நிலவிய - விளங்கிய உளவினையால் உடல் நலிவு இலது என இயைக்க.

விடையினா வெளியதொா தலைகல னெனநனி
கடைகடை தொறுபலி யிடுகென முடுகுவா
இடைவிட லரியவ ரிடைமரு தெனுநகா
உடையவ ரடியிணை தொழுவதெம முயாவே 4

உரையரு முருவின ருணாவரு வகையினா
அரைபொரு புலியத ளுடையின ரதனமிசை
இரைமரு மரவின ரிடைமரு தெனவுளம
உரைகள துடையவா புகழமிக வுளதே 5

ஒழுகிய புனமதி யரவமொ டுறைதரும
அழகிய முடியுடை யடிகள தறைகழல
எழிலின ருறையிட மருதினை மலாகொடு
தொழுதலசெய தெழுமவா துயருற விலரே 6

கலைமலி விரலினா கடியதொா மழுவொடும
நிலையினா சலமக ளுலவிய சடையினா
மலைமகண முலையிணை மருவிய வடிவினா
இலைமலி படையவ ரிடமிடை மருதே 7

---

4 இடைமருதினை உடையவா அடியிணை தொழுவது எம்முயர்வுக்கு வழியாம் எனகினறது. வெளியது ஓா தலை - பிரம கபாலம் கலன - உண்கலன். முடுகுவர் - விரைவர். இடைவிடல் அரியவா - ஆனமாக்களால இடைவிடாமல் எண்ணுதற்குரியவர் என்பது கருதது

5 சொல்லுதற்கரிய உருவினரும், உணர்தற்கரிய தன்மைகளை உடையவரும், புலிததோலாடையினரும் ஆன இறைவனது இடைமருதென நினைக்கவும் பேசவும் வல்லவர்கட்குப் புகழ் மிக உளதாம் என்கினறது இரை மரும் அரவினர் - உணவை உட்கொள்ளும் பாம்பினையுடையவர் உளம் உடையவா, உரைகளது உடையவர்(க்கு) புகழ உளது என முடிக்க

6. இடைமருதை மலர்கொண்டு தொழுவார் துயருறுதல் இலர் என்கினறது அடிகளது இடைமருது, அறைகழல் எழிலினர் உறை யிடைமருது எனத் தனித்தனி இயைக்க

7. கங்கையுலாவிய சடையையும், உமாதேவியார் முலைத் தழும்பு சேர்ந்த வடிவினையும் உடையவர் இடம் இடைமருது

செருவடை யிலவல செயலசெயத திறலொடும
அருவரை யினிலொரு பதுமுடி நெரிதர
இருவகை விரனிறி யவரிடை மருதது
பரவுவ ருவினை யொருவுதல பெரிதே 8

அரியொடு மலரவ னெனவிவ ரடிமுடி
தெரிவகை யரியவா திருவடி தொழுதெழ
எரிதரு முருவாத மிடைமரு தடைவுறல
புரிதரு மனனவா புகழமிக வுளதே 9

குடைமயி லினதழை மருவிய வுருவினா
உடைமரு துவரினா பலசொல வுறவிலை
அடைமரு திருவினா தொழுதெழு கழலவா
இடைமரு தெனமன நினைவது மெழிலே 10

என்கின்றது. வீணைவாயிலாக இசைக்கலையை வெளிப்படுத்து தலின் கலைமலி விரலினர் எனக் கூறப்பெற்றுா.

8 இடைமருதைப் பரவுவாாவினை நீங்குதல் பெரிதாமோ என்கின்றது செருவு அடையில வல செயல் செய் அததிற லொடும் - போரில் முறையற்ற வலிய செயல்களைச் செய்யும் அததகைய வலிமையோடும். இருவகை விரல் நிறியவர் - அவன் வலிமையும் முடியும் ஆகிய இரணடும் நெரியும்படியான இருவகைத திருவுள்ளக்குறிப்போடு விரலை ஊன்றியவர். அதாவது அவன அழியப்படாது அடங்கவேண்டும் என்ற திருவுள்ளக்குறிப்புடன என்பது கருதது

9. இடைமருதை எய்தவேண்டும் எனற சிததம் உடை யார்க்குப் புகழ் உண்டாம் என்கின்றது. தெரிவகை - ஆராயந்து அறிவதற்கு

10. புறசசமயிகள் பலபேச அவற்றோடு நமக்கு உறவே யில்லை என்று அடைகின்ற சில புண்ணியசீலர்கள் வணங்கு கின்ற திருவடியையுடையார் இடைமருது என எண்ணுவதே அழகு என்கின்றது குடை மயிலினதழை மருவிய உருவினர் - குடையையும் மயிற்பீலியையும் தழுவிய வடிவத்தையுடையவர் களாகிய சமணர்கள். துவர் - காவி பல சொல என்றது அவற்றின் பொருளற்ற தன்மையையும் பொருந்தாக்கோளையும் புலப்படுக்க.

பொருகட லடைதரு புகலியா தமிழொடு
விரகினன விரிதரு பொழிலிடை மருதினை
பரவிய வொருபது பயிலவல லவரிடா
விரவிலா வினையொடு வியனுல குறவே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருஞானசம்பந்தப்பெருமான இடைமருதைப் பரவிய இப்பாடல் பத்தும் பயிலவல்லார் வினையும் இலா, அவற்றால் வரும் துன்பமும் இலா எனப பயன விளககிற்று வியன் உலகு - அகன்ற சுவர்க்க பூமி.

திருவலிவலம்

பதிகவரலாறு.

திருவாரூரை யடைந்த பிள்ளையார் புறநிடங்கொண்ட புனிதரை வழிபட்டு, பற்றும் அன்பொடு பணிந்து இசைப பதிகங்களபாடி, அடியார் கூட்டத்தோடும அங்கிருந்தும புறப பட்டு, வளமநிறைந்த வலிவலத்தை யடைந்து, மனத்துணை நாதரை வழிபட்டனர் 'பூவியல புரிகுழல' என்னும இப் பதிகத்தை யருளிச்செய்தனர்.

திருவிராகம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 123**

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவியல புரிகுழல வரிசிலை நிகர்நுதல
ஏவியல கணைபிணை யெதிர்விழி யுமையவள
மேவிய திருவுரு வுடையவன விரைமலர
மாவியல பொழிலவலி வலமுறை யிறையே

இட்டம தமர்பொடி யிசைதலி னசைபெறு
பட்டவிர் பவளநன மணியென வணிபெறு
விடடொளிர் திருவுரு வுடையவன விரைமலர
மட்டமர் பொழிலவலி வலமுறை யிறையே

1 உமாதேவி விரும்பி எழுந்தருளிய திருமேனியுடைய வன, வலிவலம் உறை இறைவன் ஆவான என்கின்றது பூ இயல் புரிகுழல் - பூக்களையணிந்த பின்னப்பெற்ற கூந்தலையும், வரி சிலை நிகர் நுதல் - கட்டுக்களோடு கூடிய வில்லை யொத்த நெற்றியையும் உடைய உமையவள் எனத் தனித்தனிகொண்டு இயைக்க ஏவு இயல் கணை - செலுத்தப்பெற்ற பாணம் இதனைக்கணணுக்கு ஒப்பாக்கியது சென்று தைத்திடும் இயல்பு பற்றி பிணை - பெணமானநோக்கு ஆகுபெயர், இதனைக் கூறியது மருட்சிபற்றி மா இயல் பொழில் - மாமரங்கள செறிந்த சோலை வணடு நிறைந்த சோலையுமாம்

2 செம்மேனியில் திருநீறு அணியப் பெற்றமையால் பட்டோடு விளங்குகின்ற பவளமணிபோல 'ஒளிவிடுகின்ற

உருமலி கடலகடை வுழியுல கமருயிா
வெருவுறு வகையெழு விடமவெளி மலையணி
கருமணி நிகாகள முடையவன மிடைதரு
மருமலி பொழிலவலி வலமுறை யிறையே 3

அனனிகா சடையழ லவியுற வெனவரு
புனனிகழ வதுமதி நனைபொறி யரவமும
எனநினை வொடுவரு மிதுமெல முடிமிசை
மனமுடை யவாவலி வலமுறை யிறையே 4

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடா
சடிகண பதிவர வருளினன மிகுகொடை
வடிவினா பயிலவலி வலமுறை யிறையே - 5

திருவுருவுடையவா இஙகா இறை என்கின்றது இட்டம் - விருப்பம் நசை - விருப்பம் பட்டு அவிா பவள நனமணி என - பட்டோடு விளஙகுகினற பவழமணி யென்றுசொல்ல

3 பாற்கடலைக் கடைந்தகாலததது, உலகதது உயிாகள் யாவும் அஞ்சும்படித தோனறிய விடததை அமுதுசெய்தமை யால் வெள்ளிமலையணிந்த நீலமணியை ஒதத கழுததையுடைய வன இஙகர் இறை எனகின்றது வெளளிமலை நீறுதோயநத இறைவன் திருமேனிக்கும், நீலமணி அவன் கழுததில் விளஙகும் கறைக்கும் உவமை. மிடைதரு - நெருங்கிய மரு - மணம்

4 முடிமீது மனமுடையவா வலிவலமுறை இறைவர் என் கினறது அதற்குரிய ஏது கங்கையோ செநதழல்போன்ற சடையின தீயை அவிக்க வருவதுபோலப பெருகிக்கொண்டிருக கிறது அக்கஙகையில நனைந்த அரவமும் நம்மால விழுஙகததக்க மதி என நினைவொடும் வருகின்றது ஆதலால இவை தருக்கும் பகையுமாறித தததம் எல்லையில் ஒடுங்க இறைவன் எப்போதும் தலைமேற் சிநதையராக இருக்கினறாா எனற நயந்தோன்றக் கூறியது, அனல் நிகா சடை அழல அவியுற - நெருப்பை ஒத்த சடையின தீயானது தணிய நனை பொறி அரவம் - நனைநத படபபுளளிகளோடு கூடிய பாம்பு நனை - கூரிய என்றுமாம்

, 5 உமாதேவி பெண்யானையின் வடிவுகொள்ள, ஆண் யானையின் வடிவததைதத தாம்கொண்டு விநாயகப்பெருமான

தரைமுத லுலகினி லுயிர்புணா தகைமிக
விரைமலி குழலுமை யொடுவிர வதுசெயது
நரைதிரை கெடுதகை யதுவரு ளினனெழில
வரைதிகழ மதிலவலி வலமுறை யிறையே 6

நலிதரு தரைவர நடைவரு மிடையவா
பொலிதரு மடவர லியாமனை யதுபுகு
பலிகொள வருபவ னெழினமிகு தொழிலவளா
வலிவரு மதிலவலி வலமுறை யிறையே 7

இரவண னிருபது கரமெழின மலைதனின
இரவண நினைதர வவனமுடி பொடிசெயது
இரவண மமாபெய ரருளின னகநெதி
இரவண நிகாவலி வலமுறை யிறையே 8

அவதரிக்கத திருவுளளம்பற்றிய இறைவன வலிவலநகரான் என்கினறது பிடி - பெண்யானை. கரி - ஆண்யானை வடி கொடு - வடிவதனைக்கொணடு. கடி கணபதி - தெய்வத்தனமை யுடைய விநாயகப்பெருமான கொடைவடிவினர் - வளளற் பெருமக்கள்.

6 பிருதிவியணடம் முதலான பல்வேறு அண்டங்களில் வாழும் உயிர்கள் யாவும் போகம் நுகரத தாம் போகியாயிருநது உமாதேவியோடு பொருந்துகினற இறைவன் இவர் என கின்றது எனறது செனற திருப்பாடலில் உமை பெண்யானை யாக இவா ஆணயானையானா எனற வரலாற்றுக்கு ஏது கூறி ஐயம் அகற்றியது புணாதகை - புணர்சசியை எயதுவதற்காக. விரை - மணம் விரவது - கலததலை தனனை வழிபடுகினற அடியாாகளுககு நரை திரை முதலியனகெட, என்றும் இளமை யோடிருக்க அருளினன என்பதாம்.

7. பூமியை மிதிபபதற்கு அஞ்சும் மெலலிய பாதமுடைய முனிபனனியர் வீடுகள்தோறும் சென்று பலியேற்க வருபவன வலவலம் உறை இறை எனகின்றது. தரை வர நலிதரும் நடை வரும் இடையவா எனக்கொண்டு கூட்டுக. மடவரலியா - பெணகள

8 இராவணன செருக்கடங்க, விரல நுதியை யூன்றி அவன் இரக்க, மீட்டும அருள செய்தவன் இவன் என்கின்றது.

தேனமா தருமல ரணைபவன வலிமிகும
ஏனம தாயநில மகழரி யடிமுடி
தானணை யாவுரு வுடையவன மிடைகொடி
வானணை மதிலவலி வலமுறை யிறையே 9

இலைமலி தரமிகு துவருடை யவாகளும
நிலைமையி லுணலுடை யவாகளு நினைவது
தொலைவலி நெடுமறை தொடாவகை யுருவினன
மலைமலி மதிலவலி வலமுறை யிறையே. 10

மனனிய வலிவல நகருறை யிறைவனை
இனனியல கழுமல நகரிறை யெழினமறை
தனனியல கலைவல தமிழவிர கனதுரை
உனனிய வொருபது முயாபொரு டருமே

திருசசிற்றம்பலம்

இரவணன - இராவணன், எதுகை நோக்கி இடைகுறுகிற்று. இராவணணம் - இருக்காத வணணம். இரவணம் அமர் - அவன் அழுதலைப் பொருந்த. இரவு அணண நிகா . . இறை - அடியார்கள ததம் குறைகளைச சொல்லியாசிக்க அருளும்

9. அயனும் மாலும் அறியாத வடிவுடையான் வலிவல நாதன எனகின்றது ஏனம் - பன்றி மிடை - நெருங்கிய.

10. சமணர் புததர்களுடைய நினைப்புததொலைய, வேதம் தேடும் வடிவினன் வலிவலநாதன் என்கின்றது. இலை மலிதர மிகு துவர் உடையவர்கள் - வாயில் வெற்றிலை மிக, காவியுடுத்த புத்தர்கள் நிலைமையில் உணலுடையவாகள் - நின்றபடியே விழுங்கும் தேரர்கள்

11 வலிவல நாதனைக் கழுமலநாதனாகிய ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இநதப் பதது உரைகளும் உயாந்த பொருளைத்தரும் என்கின்றது. எழில்மறை தன்னியல் கலைவல தமிழ்விரகன் - அழகிய வேதததையும், கலைகளையும் ஓதாதே தன்னியலாலேயே திருவருள் துணைகொண்டு உணர்ந்த தமிழ விரகன் உன்னிய - எண்ணிச்சொன்ன. உயர்பொருள் - வீடு.

திருவீழிமிழலை

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 124

திருச்சிற்றம்பலம்

அலர்மகண மலிதர வவனியி னிகழ்பவர்
மலர்மலி குழலுமை தனையிட மகிழ்பவர்
நலமலி யுருவுடை யவர்நகர் மிகுபுகழ்
நிலமலி மிழலையை நினையவ லவரே 1

இருநில மிதனமிசை யெழில்பெறு முருவினர்
கருமலி தருமிகு புவிமுத லுலகினில்
இருளறு மதியின ரிமையவர் தொழுதெழு
நிருபமன் மிழலையை நினையவ லவரே 2

கலைமக டலைமக னிவனென வருபவர்
அலைமலி தருபுன லரவொடு நகுதலை
இலைமலி யிதழியு மிசைதரு சடையினர்
நிலைமலி மிழலையை நினையவ லவரே 3

1 திருவீழிமிழலையை நினையவல்லவரே சீதேவி சிறக்க இப்பூமியில் வாழ்பவராவர் என்கின்றது. அலர்மகள் - லக்ஷுமி. அவனி - பூமி. இடம் - இடப்பாகம். நலம் - அழகு. உமைதனை இடம் மகிழ்பவர் உருவுடையவர் நகராகிய வீழிமிழலையை நினைபவர் அலர்மகள் மலிதர அவனியில் நிகழ்பவர் எனக்கூட்டிப பொருள் காண்க.

2 மண்முதலாகிய அண்டத்தில் மயக்கமலமற்ற உண்மை ஞானிகளும் தேவர்களும் தொழும் உவமனிலியாகிய இறைவன் மிழலையை நினைய வல்லவர்களே இவ்வுலகத்து அழகான உருவுடையவர்கள் என்கின்றது. எழில் - அழகு. கரு மலிதரு மிகு புவி - பிறவிமிக்க இப்பூமி. இருள் - ஆணவம். நிருபமன் - உவமும் இல்லாதவர் ஒப்பிலி என்பதாம்.

3. மிழலையை நினைவார் கலைமகள் கணவனுவார் என்கின்றது. நகுதலை - கபாலம். இலைமலி இதழி - இலைகளோடு நிறைந்த கொன்றை. இலை - இதழுமாம். நிலை - நிலைபேறு; அழியாமை

மாடமா சனமகிழ தருமன முடையவா
காடமா கழுதுக ளவைமுழு வொடுமிசை
பாடலி னவிலபவா மிகுதரு முலகினில
நீடமா மிழலையை நினையவ லவரே 4

புகழமக டுணையினா புரிகுழ லுமைதனை
இகழவுசெ ப தவனுடை டெழின மறை வழிவளா
முகமது சிதைதர முனிவுசெய தவனமிகு
நிகழருந மிழலையை நினையவ ல வரே 5

அனறின ரரியென வருபவ ரரிதினில
ஒனறிய திரிபுர மொருநொடி யினிலெரி
செனறுகொள வகைசிறு முறுவலகொ டொளிபெற
நினறவன மிழலையை நினையவ லவரே 6

கரமபயில கொடையினா கடிமல ரயனதொா
சிரமபயில வறவெறி சிவனுறை செழுநகா
வரமபயில கலைபல மறைமுறை யறநெறி
நிரமபினா மிழலையை நினையவ லவரே 7

4 பேயோடாடும் பெம்மான், இவ்வுலகில் இனிதமரும் மிழலையை நினைபவர் சுறறம மகிழ இருப்பா என்கினறது மாடு - பக்கம் மாடமானம் - சுற்றம் காடு - சுடுகாடு கழுது - பேய

5. உமாதேவியை இகழந்த பிரமனது சிரத்தைக கொயத சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இததலததை நினையவல்லவர் கீர்ததிமாதைப் பொருந்துவா எனகின்றது இகழவு செய்தவன் உடை எழில் மறைவழி வளா முகம் - இகழந்த பிரமனது அழகிய வேதநெறி வளரும் முகத்தை, எனறது வேதஞ் சொலலும் வாயையுடைய தலையை என்பதாம்

6 திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமானுடைய இந்நகரை நினையவல்லவா பகைவாகளாகிய யானைகட்குச சிங்கம் போல் பவர் என்கின்றது அன்றினர் - பகைவா அரி சிங்கம் சிறு முறுவல் - புன்னகை

7 மிழலை நினைவார் வளளலாவார் எனகிறது கரம்பயில் கொடையினர் - கை பலகாலும் பயின்ற வள்ளன்மையை

ஒருக்கிய வுணர்வினொ டொளிநெறி செலும்வா
அரக்கனன் மணிமுடி யொருபது மிருபது
கரக்கன நெரிதர மலரடி விரல்கொடு
நெருக்கினன் மிழலையை நினையவ லவரே

அடியவர் குழுமிட வவனியி னிகழ்பவர்
கடிமல ரயனரி கருதரு வகைதழல்
வடிவுரு வியல்பினொ டுலகுக ணிறைதரு
நெடியவன் மிழலையை நினையவ லவரே 9

மனமத னனவொளி பெறுமவர் மருதமர்
வனமலர் துவருடை யவர்களு மதியிலர்
துனமதி யமணர்க டொடர்வரு மிகுபுகழ்
நினமலன் மிழலையை நினையவ லவரே 10

யுடையவராவர். கடிமலர் - மணமுள்ளமலர். பயில்வு அற எறி சிவன் எனப்பிரிக்க. வரம் - மேன்மை

8. மிழலையை நினைவார் ஒன்றுபட்ட உணர்வோடு ஞான மார்க்கத்தை நாடுவர் என்கின்றது. ஒருக்கிய - ஒன்றுபட்ட ஒளிநெறி - சிவஞானமார்க்கம். கரக்கனம் - கைகளாகிய கூட்டம்

9. இங்ஙகரை நினைவார் அடியார் கூட்டத்தோடு அவனி யில் நிகழ்பவர் என்கின்றது. குழுமிட - கூட. கருதருவகை - தியானிக்கமுடியாதவண்ணம். உலகுகள் நிறைதரு நெடியவன் என்றது திருமாலும் நெடியவனேயினும் அவன் நின்ற இடமும் காலமும் நீங்க ஏனைய இடத்தும் எக்காலத்தும் நிறைந்தான் அல்லன், சிவன் என்றும் எங்கும் பேரொளியாய் நிறைந்தான் என்பது விளக்க வந்தது

10. புத்தர்கள் மதியிலிகள், சமணர்களோ துன்மதிகள், இந்த இருவகையாராலும் தொடர்பரிய புகழுடைய இறைவன் மிழலையை நினையவல்லவர் மன்மதன்போல அழகு பெறுவர் என்கின்றது. மருது அமர் வன்மலர் துவர் உடையவர் மருத மலரால் ஊட்டிய காவியாடையை யுடையவர்கள்.

நித்திலன மிழலையை நிகரிலி புகலியுள
வித்தக மறைமலி தமிழ்விர கனமொழி
பத்தியில வருவன பத்திவை பயிலவொடு
கற்றுவல லவருல கினிலடி யவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. அன்பால் விளைந்த இப்பாடல்கள் பத்தையும் வல்லவர் உலகில் சிறந்த அடியாராவர் என்கின்றது. நித்திலன் - முத்துப் போன்றவன். பத்தியில் வருவன என்பது பிறப்பால் விளைந்தன அன்று, அன்பால் வருவன என்றதாம். அடியவராதலைக்காட்டிலும் சிறந்தபேறு இல்லாமையால் ஒவ்வொரு பாடல்தோறும் ஒவ்வொரு பயன் கூறிவந்த சுவாமிகள் இப்பதிகப் பயனை அடியராவார் என்றார்கள், இதனைக் காட்டிலும் சிறந்தபேறு இல்லை என்பதனைத் தெரிவிக்க.

திருச்சிவபுரம்

பதிகவரலாறு : *(21-ம் பதிகம் பார்க்க)*

திருவிராகம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 125**

திருச்சிற்றம்பலம்

கலைமலி யகலலகு லரிவைத னுருவினன
முலைமலி தருதிரு வுருவம துடையவன
சிலைமலி மதிலபொதி சிவபுர நகாதொழ
இலைநலி வினையிரு மையுமிடா கெடுமே 1

படரொளி சடையினன விடையினன மதிலவை
சுடரெரி கொளுவிய சிவனவ னுறைபதி
திடலிடு புனலவயல சிவபுர மடையநம
இடாகெடு முயாகதி பெறுவது திடனே 2

வரைதிரி தரவர வகடழ லெழவரு
நுரைதரு கடலவிட நுகாபவ னெழிறிகழ
திரைபொரு புனலரி சிலதடை சிவபுரம
உரைதரு மடியவ ருயாகதி யினரே 3

---

1. தனது திருமேனியிலேயே உமையையும் உடையவன், அதனால் ஒருபாகதது முலைவிளங்கும் உருவமுடையவன்; அவனது சிவபுரநகரைத் தொழ வருத்தும்வினை இல்லை, இருமையும் இடாகெடும் எனகின்றது கலை - ஆடை, அரிவை - உமாதேவி. நலி வினை இலை இடர் இருமையும் கெடும் எனக் கூட்டுக.

2. ஒளிபொருந்திய சடையினன், இடபததையுடையவன்; திரிபுரமெரிதத வீரன் உறைபதி சிவபுரம், அதனையடைய நம் துனபம் தொலையும், உயர்கதி பெறுவது உறுதி என்கினறது. திடல் - மேடு

3 மந்தர மலை சுற்ற, வாசுகியின் உடல் அழலெழ வநத நுரையோடு கூடிய விடத்தை நுகாந்தவனது சிவபுரத்தைப் புகழபவர் உயாகதியினர் எனகினறது. வரை - மந்தரமலை வரை திரிதர அரவு அகடு அழல் எழ வரு நுரை தரு கடல் விடம் நுகாபவன் எனவும், எழில் திகழ் திரைபொரு புனல் அரிசிலது அடை சிவபுரம் எனவும் பிரிததுப பொருள் கொள்க.

துணிவுடை யவாசுடு பொடியின ருடலடு
பிணியடை விலாபிற வியுமற விசிறுவா
தணிவுடை யவாபயில சிவபுர மருவிய
மணிமிட றனதடி யிணைதொழு மவரே. 4

மறையவன மதியவன மலையவ னிலையவன
நிறையவ னுமையவண மகிழநட நவிலபவன
இறையவ னிமையவா பணிகொடு சிவபுரம
உறைவென வுடையவ னெமையுடை யவனே 5

முதிாசடை யிளமதி நதிபுனல பதிவுசெய
ததிாகழ லொலிசெய வருநட நவிலபவன
எதிாபவா புரமெயத விணையிலி யணைபதி
சதிாபெறு முளமுடை யவர்சிவ புரமே 6

வடிவுடை மலைமகள சலமக ளுடனமா
பொடிபடு முழையதள பொலிதிரு வுருவினன
செடிபடு பலிதிரி சிவனுறை சிவபுரம
அடைதரு மடியவ ரருவினை யிலரே

4 அடங்கிய மனதது அடியவர்கள் பயில்கின்ற சிவபுரஞ் சோந்த நீலகண்டப் பெருமானது திருவடியைத் தொழுபவர்கள் துணிவுடையா, நீற்றினர்; பிணியிலா, பிறவியும் அறப்பெறுவா என்கின்றது. உடல் அடு பிணி - உடலில வருத்துகின்ற நோய விசிறுவர் - வீசுவா தணிவு - பணிவு. மணி - நீலம்.

5 சிவபுரம் உறைபவன் எம்மையும் ஆளாக உடையவன் என்கினறது நிலை - அழியாமை. உறைவு - உறையும் இடம்

6 முதிா சடையிலே மதியையும் கங்கையையும் பதியச செய்து நடம் செய்பவன்; திரிபுரம் எரித்த சிவன, அவன் உறைபதி சிவபுரம் எனகின்றது. எதிாபவர் - பகைவர் இணை யிலி - ஒபபற்றவன் சதிர் - சாமர்தநியம்

7 மலைமகளும் அலைமகளும் உடனுறையும் உருவுடையன், பலிக்குத்திரிபவன் உறைபதி சிவபுரம், அதனையடைபவர் வினை யிலராவர் என்கின்றது. சலமகள் - கங்கை. உழை அதள் - மான்தோல். செடி படு பலி - முடைநாற்றம் கமழும் பிசசை.

கரமிரு பதுமுடி யொருபது முடையவன
உரநெரி தரவரை யடாவுசெய தவனுறை
பரனென வடியவா பணிதரு சிவபுர
நகரது புகுதனம முயாகதி யதுவே 8

அனறிய லுருவுகொ ளரியய னெனுமவா
செனறள விடலரி யவனுறை சிவபுரம
எனறிரு பொழுதுமுன வழிபடு மவாதுயா
ஒனறிலா புகழொடு முடையரிவ வுலகே 9

புததரொ டமணாக ளறவுரை புறவுரை
விததக மொழிகில விடையுடை யடிகடம
இததவ முயலவுறி விறைவன சிவபுரம
மெயததக வழிபடல விழுமிய குணமே 10

புநதியா மறைநவில புகலிமன ஞானசம
பநதன தமிழகொடு சிவபுர நகருறை
எநதையை யுரைசெயத விசைமொழி பவாவினை
சிநதிமு னுறவுயா கதிபெறு வாகளே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8 சிவபுரம் புகுதலே நமக்கு உயர்கதியாம் என்கினறது. உரம் - மாாபு அடாவு - நெருககுதல் சிவபுரநகர் அது புகுதல் நம் உயர்கதியதுவே எனப்பிரிக்க.

9 சிவபுரததை இருவேளையிலும் வழிபடுவார் துனபஞ சேரார; இவவுலகிற் புகழொடும் பொருந்துவர் என்கினறது அனறு இயல் உருவு - கோபித்த இயல்பினையுடைய வடிவம், சென்று அளவிடல் அரியவன் உறை சிவபுரம் எனப்பிரிக்க

10. புறச சமயிகளுடைய புறவுரைகள விததகம் ஒழியா, ஆதலால் சிவபுரததைத் தொழுதல் உங்கட்குச் சிறநத குணமாம் என்கினறது அவாகளது அறவுரையாகத தோனறுவன யாவும் புறம்பான உரைகளாம், அதுவேயும் அன்றிச் சதுரப்பாடு உடையனவும் அல்ல மெயததக - உண்மையாக.

11 திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிவபுர நகருறை எந்தையைச சொன்ன இப்பதிகததை இசையோடு மொழி பவர்கள் வினையைக் கெடுத்து உயர்கதி அடைவார்கள என்கின்றது. புநதியா - புத்தியை யுடையவர்கள். சிநதி - கெடுதது.

திருக்கழுமலம்

பதிகவரலாறு : *(117-ம் பதிகம் பார்க்க)*

திருத்தாளச்சதி பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 126**

திருச்சிற்றம்பலம்

பந்தத்தால் வந்தெப்பால் பயின்றுநின்ற வும்பரப்
பாலேசேர்வா யேனோர்கான் பயில்கணமுனிவர்களுஞ்
சிந்தித்தே வந்திப்பச் சிலம்பின்மங்கை தன்னொடுஞ்
சேர்வார்நாளு ணீள்கயிலைத் திகழ்தரு பரிசதெலாஞ்
சந்தித்தே யிந்தப்பார் சனங்கணின்று தங்கணா
றுமேகாணு வாழ்வாரத் தகவுசெய்த வன்திடங்
கந்தத்தா லெண்டிக்குங் கமழ்ந்திலங்கு சந்தனக்
காடார்பூவார் சீர்மேவுங் கழுமல வளநகரே

பிச்சைக்கே யிச்சித்துப் பிசைந்தணிந்த வெண்பொடிப்
பீடார்நீடார் மாடாரும் பிறைநுத லரிவையொடும்
உச்சத்தா னச்சிப்போ ருடார்ந்தடர்ந்த வெங்கணே
றூராவூரா நீள்வீதிப் பயில்வொடு மொலிசெயிசை

1 தேவர்களும் முனிவர்களும் தியானிக்க உமையோடு பொருந்தி, கைலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காட்சியை இந்த மண்ணுலகத்தவர்களும் தம் கண்ணாலே கண்டு வாழ அருளிய வனது இடம் கழுமலவளநகர் என்கின்றது. பந்தத்தால் வந்து எப்பால் பயின்று நின்ற உம்பர் என்றது ஆணவமலக் கட்டினால் வந்து எவ்விடத்தும் உறைகின்ற தேவர்கள் வினையால் பந்திக்கப்பெற்ற இந்திரன் பிரமன் முதலியோர் கழுமலம் வந்து பூசித்ததைப்போலவன் அப்பாலே சேர்வாய ஏனோர் - அப்பாலும் அடிசேர்ந்தார்களாய சிவஞானிகள் புறம்பான நெறிகளிற் சேர்ந்த பிறர் என்றுமாம் கான் பயில் கண முனிவர்கள் - காட்டுறை வாழ்க்கையையுடைய கூட்டமான முனிவர்கள் சிலம்பு - மலை. ஈண்டு இமயம் நாள்நாள் நீள் கயிலைத்திகழ்தரு பரிசது எலாம் - நாள்தோறும் திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் திருவோலக்கச் சிறப்பெல்லாவற்றையும். பார் - பூமி தாமே காணு - தாங்களே கண்டு, என்றது அவ்வளவு எளிமை காட்டி' நின்றது கந்தம் - மணம்.

வசசததா னசசுசசோ வடஙகொளகொஙகை மஙகைமாா
வாராநேரே மாலாகும் வசிவல வவனதிடங
கசசததான மெசசிபபூக கலநதிலஙகு வணடினங
காராாகாராா நீளசோலைக கழுமல வளநகரே 2

திஙகடகே துமபைககே திகழநதிலஙகு மததையின
சேரேசேரே நீராகச செறிதரு சுரநதியோ
டஙகைசசோ வினறிககே யடைநதுடைநத வெணடலைப
பாலேமேலே மாலேயப படாவுறு மவனிறகும
பொஙகபபோ நஞசைசசோ புயஙகமஙகள கொனறையின
போதாாதாரே தாமேவிப புரிதரு சடையனிடங
கஙகைக்கே யுமபொறபாா கலநதுவநத பொனனியின
காலேவாரா மேலேபாய் கழுமல வளநகரே 3

---

2 பிச்சையை விரும்பி, நீரிற்குழைத்த நீற்றையணிநது உமாதேவியோடும் உச்சிப்போதில் விடையேறி, வீதியில் பாடிச செல்லும் தமது இசையைக் கேட்ட மகளிர் மால் கொளளச செய்பவனது இடம் கழுமலம் என்கினறது பீடு - பெருமை நீடு ஆர் - புகழான நீடுதலைப் பொருந்தும். மாடு ஆரும் - இடப் பககதது இருக்கும் உச்சத்தான் நச்சி - உசசிப்போதினனுக விரும்பி. போல் அசை. ஊரா - ஊாந்து ஊா ஆம் நீள் வீதி - ஊரினகண்ணதாகிய நீணட திருவீதியில் ஒலிசெய இசை வசசத்தால் - பாடலை வைத்ததால், மஙகைமார் - முனிபன்னியா. வாரா - வந்து. மாலாகும் - மயக்கமுறும்வண்ணம் வசிவலவன் - வசீகரிக்கும் வன்மையுடையவன. கார் ஆ கார் ஆர் - கருமை நிறம் பொருந்திய மேகங்கள் படிந்த.

3 பிறை, தும்பை, ஊமததை இவைகள் சேர்ந்து சேர்ந்து, தேவகங்கையோடு, திருக்கரத்திற்சேராதே திருமுடியிற் சூடப் பெற்ற உடைந்த கபாலத்தின்பக்கல், அன்னததின் இறகையும், பாம்பையும், கொன்றை மாலையையும் அணிந்த புரிசடைப் பெருமானிடம் கழுமலம் என்கின்றது. திங்கட்கு தும்பைக்கு என்ற நான்கன் உருபுகள் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தன. திங்களிலும் தும்பையிலும் ஊமதததிலும் சோநது சேர்ந்து புனலாகப் பொருந்திய சுரநதி எனப் பொருள் முடிபு காண்க மேலே மால் ஏயப் படர்வுறும் அவன் இறகும் - மேலே மயக்கம் பொருந்தப் பறந்து செல்லும் பிரமனுகிய

அண்டத்தா லெண்டிக்கு மமைந்தடங்கு மண்டலத்
தாறேவேறே வானுள்வா ரவரவ ரிடமதெலாம்
மண்டிப்போய் வென்றிப்போர் மலைந்தலைந்த வும்பரு
மாறேலாதார் தாமேவும் வலிமிகு புரமெரிய
முண்டத்தே வெந்திட்டே முடிந்திடிந்த விஞ்சிசூழ்
மூவாமூதூர் மூதூரா முனிவுசெய்த வனதிடங்
கண்டிட்டே செஞ்சொற்சேர் கவினசிறந்த மந்திரக்
காலேயோவா தாமேவுங் கழுமல வளநகரே

திக்கிற்றே வற்றற்றே திகழ்ந்திலங்கு மண்டலச்
சீருரவீரூ போராதா ரகனுட லவனெதிரே
புக்கிட்டே வெட்டிட்டே புகைந்தெழுந்த சண்டதீப
போலேபூநீ தீகானம்ப புணர்தரு முயிர்கடிறஞ்

அன்னத்தின் இறகும் புயங்கமங்கள் - பாம்புகள். தார் - மாலை. கங்கைக்கு ஏயும் பொற்பு ஆர் கலந்து வந்த பொன்னி - கங்கைக்குப் பொருந்திய புனிதமாகிய அழகைப் பொருந்திக் கலந்து ஒழுகும் காவிரி கால் - வாய்க்கால்.

4 இம்மண்ணுலகிலிருந்து, வானுள்வார் இடம் எல்லாம் போய்ச் சண்டைசெய்த தேவர்களும் மாறு ஏற்றுப் பொருத லாகாத திரிபுராதிகள் மேவிய முப்புரம் எரிய நெற்றிக் கண்ணால் எரித்து, மூதூர் மூதூராகா வண்ணம் முடிவு செய்தவன் இடம் கழுமலம் என்கின்றது அண்டத்தால் எண் திக்கும் அமைந்து அடங்கும் மண் தலத்து ஆறே - இவ்வண்டத்தில் எட்டுத் திக்கும் பொருந்தி அடங்கிய பூமியின் வழியாக வேறேவான் ஆள்வாரது இடம் எலாம் - தனித்த தேவர்களிடம் எல்லாவற்றையும். மண்டிப்போய் - நெருங்கிச்சென்று. உம்பரும் மாறு ஏலாதார் - தேவர்களாலும் எதிர்க்க இயலாத அசுரர்கள் வலிமிகுபுரம் - வரபலமிக்க முப்புரம். முண்டத்தே வெந்திட்டே முடிந்து இடிந்த - நெற்றியால் வெந்து அழிந்து இடிந்த முண்டம் ஆகுபெயராக நெற்றிக்கண்ணையுணர்த்தியது. இஞ்சி - மதிள் மூவா மூதூர் மூதூரா முனிவு செய்தவனது இடம் - மூப்பையடையாத தொன்மையான நகர் இன்றும் தொன்மையானதாகாவண்ணம் கோபித்தவனது இடம். செஞ்சொல் - நேரே பொருள் பயக்கும் சொல்.

சொககததே நிாததததே தொடாநதமஙகை செஙகதத
தோடேயாமே மாலோகத துயாகளா பவனதிடங
கைககபபோ யுககததே கனனறுமிணடு தணடலைக
காடேயோடா வூரேசோ கழுமல வளநகரே 5

செறறிடடே வெறறிசசோ திகழநததுமபி மொயமபுறுஞ
சேரேவாரா நீளகோதைதத தெரியிழை பிடியதுவாய
ஒறறைசசோ முறறறகொம புடைததடககை முககணமிக
கோவாதேபாய மாதானத துறுபுகா முகவிறையைப
பெறறிடடே மறறிபபாா பெருததுமிகக துககமும
பேராநோயதா மேயாமைப பிரிவுசெயத வனதிடங
கறறிடடே யெடடெடடுக கலைத்துறைக கரைசசெலக
காணுதாரே சேராமெயக கழுமல வளநகரே 6

---

5. திக்குப்பாலகாகள் அஙகஙகே விளங்க, இவவுலகததுச சீறி வந்த தாரகன உடலை அவனெதிரிலேயே வெட்டி, விளைநத ஊழித தீயைப்போன்ற காளியின கோபமானது ஐம்பூதச சோக கையாலான உலகததுற்ற உயிாகளுக்குப் பொருந்ாதபடி உலகத்துயரைக் களைபவனது இடம் கழுமலநகர் என்கினறது

திக்கில் தேவு அற்று அற்றே திகழநதிலங்கு மணடலம் - திககுப் பாலகாகள் அங்கஙகே அததனமையோடு விளஙகு கின்ற உலகம் சீறு ஆா - கோபிததலைப் பொருநதிய. சீறு ஆா முதலியவற்றைத தனித்தனி தாரகனேடு ஒட்டுக வீறு - தனித் திருததல் சணடததீப்போலத தொடாந்த மஙகையினது எனக கூட்டுக. உயிாகள் திறம் ஏயாமே துயா களைபவன் என இயைக்க. சொககம் சொக்கம் என்பதன் திரிபு நிாததததே தொடர்ந்த மஙகை - ஊர்த்துவதாணடவததில் தோற்றுத தொடங்த காளி செம்கததோடு ஏயாமே - சிவநதகோபததோடு பொருந்ாதபடி கைக்க - வெறுக்க போயுககததே கனன்றும் - பெரிய ஊழிததீயில கனன்றும். மிணடு தண்டலைக காடே ஓடா - அழியாது மிண்டிய குளிாநத காடுகள் அகலாத இது நெருப்பூழியிலும் நிலைததநகரம் என்பதறிவிததது

6. உமாதேவி பெண் யானையின வடிவாய, அசுரர்களைக் கொன்று வெற்றி சேர்ந்த ஆண் யானையினது தோள்களைச சோநது ஒற்றைககொம்புடைய யானைமுகக் கடவுளைப் பெறறு இவவுலகம் துன்பம் எய்தாவகை பிரிவு செயதவனது இடம் கழுமலவளநகர் எனகின்றது

பததிபபோ விததிடடே பரநதவைம புலனகளவாயப
பாலேபோகா மேகாவாப பகையறும வகைநினையா
முததிககே விககததே முடிககுமுக குணஙகளவாய
மூடாவூடா நாலநதக கரணமு மொருநெறியாயச
சிததிககே யுயததிடடுத திகழநதமெயப பரமபொருள
சேரவாராதாமே தானுகச செயுமவ னுறையுமிடங
கததிடடோரா சடடஙகங கலநதிலஙகு நறபொருள
காலேயோவா தாரமேவுங கழுமல வளநகரே 7

செற்றிட்டே வெற்றிசேர் திகழ்ந்த தும்பி - சலந்தரன், திரிபுராதிகள் முதலிய அசுரர்களைக் கொன்று வெற்றியடைந்து விளங்கிய ஆண்யானையினது மெய்யம்புறும் சேரே வாரா - தோலைப் பொருந்தும் புணர்ச்சியில் வந்து, நீள் கோதைத தெரியிழை - நீணட மாலையணிநத உமாதேவியாா பிடியது வாய் - பெணயானையின் வடிவாய். ஒற்றைசசோ முறறல் கொம்புடைத தடக்கை - ஒற்றையாகச சோந்த முற்றிய கொம்பினையுடைய துதிக்கையையும், மிக்கு ஓவாதேபாய் மாதானதது உறு புகா முக இறைவைப் பெற்றிட்டு - மிகுந்து இடைவிடாது பாய்கின்ற பெரிய மதநீரோடு கூடிய யானைமுகக்கடவுளைப் பெற்று. இப்பார் பெருதது மிக்க துக்கமும் - இவ்வுலகம் மிகப் பெரிய துக்கத்தையும் பேரா நோய தாம் ஏயாமை - நீங்காத நோயையும் பொருந்தாதபடி எட்டெட்டுக் கலைததுறை கரை செலக் கற்றிட்டு - அறுபததுநான்கு கலைகளையும் முடிவுபோகக் கற்று காணுதார் - கற்றபடி நினறு ஒழுகாதார் சேரா - அடையாத.

7. அன்பாகிற விதையை இட்டு, புலனவழி பொருந்தாது, பகையாறையும் கடிந்து, முததிக்கு இடையூறுகிய சாதவீக இராஜஸ தாமஸங்களாகிய மூன்று குணங்கள மூடாதபடி அந்தக்கரணம் ஒரு நெறிப்பட சிந்திக்க, மெய்ப்பொருளையே தியானிக்கின்ற சிவஞானிகளைச் சிவமாகவே செய்யும் சிவன் உறையும் இடம் கழுமலவளநகர் என்கினறது

பரந்த ஐம்புலன்கள்வாயப்பாலே போகாமேகாவா - எஙகும் பரவியுளள சுவை முதலாகிய ஐம்புலன்களிடம் சென்று பற்றுத படி காத்து, பகை அறும்வகை நினையா - காமமாதிய உட்பகை ஆறையும் நீங்கும்வகை நினைத்து. முததிக்கே இக்கத்தே முடிக் கும் முக்குணங்கள் வாய்மூடா ஊடா - முததிக்கு இடையூறுக

செமபைசசே ரிஞசிசசூழ செறிநதிலங்கு பைமபொழிற
சேரேவாரா வாரீசத திரையெறி நகரிறைவன
இமபாககே தஞசெயதிட டிருநதரன பயினறவெற
பேராாபூநே ரோாபாத நெகழிலவிர லவணிறுவிட
டமபொறபூண வெனறிததோ ளழிநதுவநத னஞசெயதாற
காரராாகூாவாள வாழனாள றருளபுரி பவனஇடங
கமபததாா துமபிததிணா கவுடசொரிநத முமமதக
காரராாசேறுா மாவீதிக கழுமல வளநகரே

முடிக்கும முக்குணஙகளின் வழியை மூடிப பிணஙகி நால் அந்தக்கரணமும் ஒரு நெறியாயச சிததிககே உயததிட்டு - மனம் புததி சிததம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்கள நான்கையும் ஒருநெறிபபடுததிச சிந்தனையில்செலுததி திகழுநத மெய்ப்பொருள சோவாா - விளஙகிய சிவபரம்பொருளைத தியா னிப்பவர்கள தாமே தாஞகசசெயுமவன் - அவாகளனைவரையும் சிவமாகச செயயும் இறைவன் சடஙகம் கததிட்டோா கலந் திலஙகும் காலே ஓவாதாா - ஆறு வேதங்களையும் ஓதியுணாந தோாகள ஒன்றி விளஙகும் சிவமாய நற்பொருளின் திருவடியை இடைவிடாது தியானிபபவர்கள்

8 செம்பினல் இயன்ற மதில் சூழநத, மிகச் செறிவாக விளங்கும் பசிய பொழில் சோந்து வரும் கடற்றிரைவந்து மோதும் நகருக்குத தலைவனுகிய இராவணன், இவ்வுலக மக்க ளுககுத துனபம் விளைத்ததோடுமட்டுமன்றி சிவனுறையும் கைலையையும் எடுததலைசசெய்ய, மலாபோன்ற திருவடியின் விரல் ஒன்றால் ஊன்றி, பொனனணிகள்பூண்ட தோளை நெரியச செய்து, அவன வணஙக வாளும் வாழநாளும் அருளசெய்தவனது இடம் கழுமலம் எனகினறது செம்பைச் சோ இஞ்சி - செப்புத் தகடு வேயந்த முகட்டினையுடைய மதில் வாரிசம் - கடல். இம்பர் - இவ்வுலகவா ஏா ஆா - எழுசசியை அடையசசெய்து, அதாவது எடுக்க என்பதாம் வநதனம் செயதாற்கு ஆர் ஆா கூர்வாள் வாழ்நாள அனறு அருள்புரிபவன் எனப் பிரிக்க கம்பத்து ஆா தும்பி திண கவுள் சொரிந்த மும்மதக் கார் ஆர் சேறு ஆர் மாவீதி - கம்பத்திற்கட்டிய யானையினது திண்ணிய கன்னத்தினின்று சொரிந்த மும்மதத்தாலாகிய கரிய சேறு பொருந்திய பெரிய வீதி.

பன்றிககோ லஙகொணடிப படிததடம பயினறிடப
பானுமாரு ளுமேயப பறவையி னுருவுகொள
ஒனறிடடே யமபுசசே ருயாநதபங கயததவ
னோதானோதா னஃதுணரா துருவின தடிமுடியுரு
செனறிடடே வநதிபபத திருககளஙகொள பைஙகணின
றேசாலவேறோ ராகாரந தெரிவுசெய தவனதிடங
கனறுககே முனறிறகே கலநதிலந நிறைககவுங
காலேவாரா மேலேபாய கழுமல வளநகரே 9

தடடிடடே முடடிகளைத தடுககிடுககி நினறுணுத
தாமேபேணு தேநாளுஞ சமணொடு முழலபவரும
இடடததா லததநதா னிதனறதெனறு நினறவாக
கேயாமேவா யேதுசசொல விலேமலி மருதமபூப
புடடததே யடடிடடுப புதைககுமெயககொள புததரும
போலவாாதாமோ ராமேபோயப புணாவுசெய தவனதிடங
கடடிககால வெடடிததீங கருமபுதநத பைமபுனற
காலேவாரா மேலேபாய கழுமல வளநகரே 10

9. திருமால் பன்றியுருவெடுததுப் பூமியைத தோணடியும், பங்கயததவன் அன்னமாய்ப் பறந்தும் அடிமுடி தேடியும் அறியாதே வணங்க, அக்கினிபபிழம்பாகிய வேறோர்வடிவம் காட்டிய இறைவனிடம் கழுமலம் என்கின்றது மால் தான் பன்றிக்கோலம் கொண்டு, இப் படிததடம் பயின்று இடப்பான் ஆம் அம்புசோ உயர்ந்த பங்கயததவனோ தான் மேய பறவையின் உருவுகொள ஒன்றிட்டு உருவினது அடிமுடியும் அஃது உணராது சென்றிட்டே வந்திப்ப, திருக்களம்கொள் பைஙகண் நினறு ஏசால், வேறு ஓர் ஆகாரம் தெரிவு செயதவனிடம் எனப் பிரிததுக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க படிததடம் - பூமி. இடப்பானும் - தோணடுவானும். மால் - திருமால தான்மேய பறவை - தான் ஊர்தியாக விரும்பிய பறவை அம்பு - நீர தான் ஓதான - தான் வேதங்களை ஓதியவனுக இருந்தும் அடிமுடியும் உணராது எனக் கூட்டுக ஏசால் - வலலமையால். ஆகாரம் - வடிவம். முனறிற்கே கன்றுக்கே கலந்து இலலம் நிறைக்கவும் - முன்றிலில் கன்று கலந்து வீட்டை வளததால் நிறைக்கவும், காலே வாரா மேலே பாய் - வாயக்கால் வந்து மேலேறிப் பாயும் கழுமலம் என்க.

10. சமணரும் புத்தரும் போல்வார் தம்மை அறியா வண்ணம் மறைப்பிதத இறைவனிடம் இது என்கினறது.

கஞ்சத்தே னுண்டிட்டே களித்துவண்டு சண்பகக்
 கானேதேனே போராருங் கழுமல நகரிறையைத்
தஞ்சைச்சார் சண்பைக்கோன் சமைத்தநற் கலைத்துறை
 தாமேபோல்வார் தேனேரார் தமிழ்விர கன்மொழிகள்
எஞ்சத்தேய் வின்றிக்கே யிமைத்திசைத்த மைத்துக்கொண்
 டேழேயேழே நாலேமூன் றியலிசை யிசையியல்பா
வஞ்சத்தேய் வின்றிக்கே மனங்கொள்ப் பயிற்றுவோர்
 மார்பேசேர்வாள் வானோர்சீர் மதிநுதல் மடவரலே

திருச்சிற்றம்பலம்

தட்டு இட்டே, முட்டிக்கை தடுக்கு இடுக்கி நின்று உணு தாமே பேணுதே நாளும் சமணொடும் உழல்பவரும் - மண்டையை ஏந்தி கைமுட்டியில் தடுக்கை இடுக்கிக்கொண்டு, நின்றுகொண்டு உண்டு, தாம் ஒன்றையும் பேணாதவர்களைப்போல நாளும் சமண் கொள்கையொடு சுற்றுபவர்களும் இட்டத்தால் அத்தம் தான் இது அன்று அது என்று நின்றவர்க்கு ஏயாமே வாய் ஏது சொல - விருப்பப்படி பொருள் இது அன்று அதுதான் என்று கேட்பவர்க்குப் பொருந்தாமல் வாயில்வந்தபடி காரணம் சொல் லும் (புத்தர்). இலை மலி மருதம்பூப் புட்டத்தே அட்டு இட்டு புதைக்கும் மெய் கொள் புத்தர் - மருதோன்றி இலையை அரைத்துப் பின்பக்கத்துப் பூசி உடலை மறைக்கும் புத்தர்கள் ஓராமே - ஆராயாமல் புணர்வு - சூழ்ச்சி. கால் வெட்டி கட்டித் தீங்கரும்பு தந்த பைம்புனல் காலேவாரா மேலேபாய - அடியை வெட்டிக் கட்டி இனிய கரும்புகள் தந்த சுவைநீர் கால்வழி வந்து மேலேறிப்பாயும் நகர் என்க

11. கழுமல நகரிறையைத் திருஞானசம்பந்தன் சொன்ன மொழிகளை இசையோடு குறையின்றி மனங்கொள்ப் பயிற்று வோர் மார்பைத் திருமகள் சேர்வாள் எனப் பயன்கூறியது. கஞ்சத் தேன் உண்டிட்டு - தாமரையிலுள்ள தேனைக் குடித்து. சண்பகக் கானே தேனே போராரும் - சண்பகக் காட்டிலுள்ள வண்டோடு பொரும் தஞ்சை சார் - அடைக்கலமாகச் சாரு கின்ற தேன் நேர் ஆர் தமிழ் விரகன் மொழிகள் - தேனுக்கு ஒப்பான தமிழ் விரகருடைய சொற்கள். எஞ்ச தேய்வு இன்றி- குறைவின்றி ஏழே ஏழே நாலே மூன்று இயல் இசை இசை இயல்பா - இருபத்தொரு பண் முறையால் வானோர் சீர் மதி நுதல் மடவரல் - தேவர்களது சிறப்போடுகூடிய மதிபோன்ற நெற்றியினையுடைய ⁀ ₅மகள்.

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு (*117-ம் பதிகம் பார்க்க*)

பண் - வியாழக்(

ஏகபாதம்

பதிகம் : **எண் 127**

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான

விண்டலா பொழிலணி வேணு புரத்தரன
விண்டலா பொழிலணி வேணு புரத்தரன
விண்டலா பொழிலணி வேணு புரத்தரன
விண்டலா பொழிலணி வேணு புரத்தரன 2

1. ஞானகாசமாகிய பராசத்தியான பரிபூரணத்தை மிகுதியாக விய்நது அந்தப் பராசத்திக்கு அதீதமாகிய சுகமே வடிவாய முதல் நடு இறுதி காணப்படாத வஸது எந்தப் பெரியோன். மேல்நிலமாகிய ஆகாசத்தின்கண்ணே யோடா நின்ற கங்காதேவியை விரும்பித திருமுடியிலே வைததவன், எம்மை நீங்காத நிலைமையையுடைய எமது உயிா பிரமரூபத் திலே எண்ணப்பட்ட என்னை முத்தியிலேவிடுகைக்கு அமையாத விருப்பமுள்ளவனுய் என்னை ஒக்கவந்தவன். பிரமபுரம் என் கின்ற சீகாழிபபதியிலே வீற்றிராநின்ற கர்த்தாவானவன் என்னுடைய சுவாமி பெரியோனும் எனக்கு உயிரானவனும் என்னை யொக்கவந்தவனும் சீகாழிப்பதியில் வீற்றிருக்கும் கடவுள எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

2 அஷ்டகுல பாவதங்களும், ஒலிசிறந்த தரிசுமணியாக வும், அகிலலோகஙகளையும் உள்ளேயகப்படுத்தும் தன்மையவா யும், பெரிதாயும் உள்ள திருச்சிலம்பினைத் தரித்துள்ளவன். நூபுரம் எனற்பாலது நுபுரம் எனக் குறுகிநின்றது விஷ்ணு வின் புறனுரையாகிய சிவதூஷணததை அரசமரததினீழலில் அவனுடன் இருந்து விரும்பியுள்ள முப்புரங்களைச் சங்கரித் துளளவன் அண்ணி எனற்பாலது அணி என இடைக்

புண்ட ரிகத்தவன மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன மேவிய புகலியே

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன

குறையாய நின்றது தேவர்கள் கற்பகப் பூஞ்சோலை மலர்களால் அர்சசிக்கப்படுகின்ற தேவேந்திரனுடைய ஏனு எனற்பாலது ஏனு என நீணடது. புரந்தரன எனற்பாலது புரததரன என வலிததுநின்றது இதழ்கள் விண்டு மலாகின்ற சோலை சூழந்த சீகாழிப்பதிககுக் கர்ததாவாயுள்ளவன். தேவேந்திரன மூங்கிலவழியாகவந்து பூசிததால் வேணுபுரம் என்னும் பெயர்பெற்றது சிலம்பினைத தரிததுளளவரும், முப்புரததை எரிததவரும், தேவேநதிரனுடைய சோலைசூழ்ந்த வேணுபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவா எனக் கூட்டி உரைததுக்கொளக

3. இதயகமலததிலிருந்து இடையறுத ஆனந்தம் பொழியப்பட்டு என்னை மலபோததில் தளளாமல் எனக்கு அடைக்கலப் பொருளாயுள்ளவன். ஆனமாக்களுக்கு இரக்ஷையாக முண்டம்போலிருநத திருநீற்றை அணியப்பட்ட மிக்க கருணையானவனே யானபாடும் பாடலை உவந்துள்ளவன் புலிக்காலும் புலிக்கையும் பெற்றுள்ள வியாக்கிரபாத முனிவருக்கு ஞானானந்தமாகிய நாடகததைக் கனகசபையிலே ஆடல்செயயும் பரதவிததையைக் கற்றுளளான் வியம் எனற்பாலது விய எனக் கடைகுறைந்து நின்றது கீழசொன்ன லீலைகளெல்லாம் செய்கின்ற சிவன் தனது இசையால பொருந்தியிருக்கும் ஊர் பிரமா பூசிதத புகலி என்னும் திருப்பதி

4. கனறு குணிலாக எறிந்து விளவினகனியைக்கொணட நாரணனைப பிரகாசஞ்செயயப்பட்டு நின்மலமாயிருந்துள்ள தனது பெரிய திருமேனியிலே ஒனறு பாதியாக வைததுளளான் என்க தீ எனற்பாலது தி எனக் குறுகிநின்றது கழுதரு எனற்பாலது கழ்தரு என நின்றது மாறுபாடாய்க் கதறப்பட்ட பௌததனது தலையிலே அக்கினியைச் சொரிந்து மிக்க பயத்தோடும் விழுகின்ற இடியை விழும்படி ஏவிப் பௌத்தரை

சுடாமணி மாளிகைத தோணி புரததவன
சுடாமணி மாளிகைத தோணி புரததவன
சுடாமணி மாளிகைத தோணி புரததவன
சுடாமணி மாளிகைத தோணி புரததவன

வேராறுததானும் தானேயன்றி யானன்றுக்கும் தீ எனற்பாலது தி எனவும், காழதரு எனற்பாலது கழ்தரு எனவும், ஏங்கு எனற்பாலது எங்கு எனவும் குறுகின்றன. தனது பரிபூர ணததிலே தனனையிழந்து இரண்டாய் விசுவமுருகித தான் விஷமாகத தூஷணப்பட்டுநிற்கின்ற எனக்கும் குருமூர்த்தியாய் வந்து என பிறவியை ஒழிததுத தனது பேரின்பமாகிய பரிபூர ணததிலே எனது அடிமை குலையாமல் இரணடறவைத்தவன் கீழ்சசொலலிபபோநத செயதிகளெல்லாமுடையன எத்தன்மை யனோ எனனில் எங்கும் பிரகாசியாநின்ற கீர்ததியினால் சிறக் கப்பட்டுள்ள இயமனால் பூசிக்கப்பட்ட வெங்குரு என்னும் திருபபதியை விரும்பியுளளான் வெங்குரு எனபதும் சீகாழி.

5 சுடுநிலமாகிய மயானததை நடமாடும் இடமாகக் கொண்டும், முப்புரங்களையும் நகைசெயது சுடப்படட வெற்றிப் போரையுடைய தும்பைமாலைக் கடவுள் சூடார் எனற்பாலது சுடா எனவும், ஈமம் எனற்பாலது இம் எனவும் குறுகி நின்றன துரோணம் எனற்பாலது தோணி என மருவிற்று என் உச்சிக்குச சூடாமணியுமாய் என்மேல்வைதத மாலினை யுடையனுமாய யாகததின்கண்வநத யானையை வடிவொழித்துப் போக்கும் தன்மையை உடையவன சூடாமணி எனற்பாலது சுடர்மணி எனவும், மாலி எனற்பாலது மாளி எனவும், தோல் எனற்பாலது தோள் எனவும் நின்றன. மாலையுடையவன் - மாலி தோல் - யானை சூரியனுடைய களஙகததைக் கழுவப பட்ட சமுததிரம்போன்ற செனனக் கடலிலே கீழ்ப்பட்டழுந்திக் கெடாநினற ஆன்மாககளுக்குக் கைப்பற்றிக் கரையேறும் தெப்பமாகப் பிரணவம் எனகிற மந்திரததை அவரது செவியின் கண்ணே உண்டாக்கா நின்றவன் மண்ணி என்பது மணி என இடை குறைந்து நினறது. புரந்தவன் எனற்பாலது புரத்தவன் என வலித்தல் விகாரமாயிற்று. விளக்கத்தை யுடைய நவரத்தினங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகை சூழ்ந்த திருத்தோணிபுரத்திலே வீற்றிருக்கும் சிவன் இத தன்மையன்.

பூசுரா சோபூநத ராயவன பொனனடி
பூசுரா சோபூநத ராயவன பொனனடி
பூசுரா சோபூநத ராயவன பொனனடி
பூசுரா சோபூநத ராயவன பொனனடி

செருககுவாயப புடையான சிரபுர மெனனில
செருககுவாயப புடையான சிரபுர மெனனில
செருககுவாயப புடையான சிரபுர மெனனில
செருககுவாயப புடையான சிரபுர மெனனில

6. பூமியிலுள்ளாரையும் தேவகணங்களாய் உள்ளாரையும் தனது நாபிக் கமலததிலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிர்மா விஷ்ணுவினது போததிலே கண்ணாடியும் நிழலும் போலப் பிரதிவிம்பியாநின்றவன். ஆடி எனபது அடி எனக் குறுகிநின்றது. மலத்திரயங்களைக் கழுவப்பட்ட சிவஞானிகள் கூட்டம் பொலிவுபெறத்தக்க வனப்பையுடைய ஆனந்தநிருத்தம் செய்தருள்பவன். சர்வாங்கமும் உதத்ூளம்பண்ணின மாயை உடைய சிவஞானிகளும், புண்ணியபாவக்கட்டையரிநது விசுவததைத் தள்ளப்பட்ட சிறப்பையுடையருமாயிராநின்றவாகளுக்கு மிகுதியான மூலமாயுளளவன் உந்தராய என்பது, ஊந்தராயென நீண்டது மறுவிலா மறையோா வாழகின்ற திருப்பூந்தராய் என்னும் திருப்பதியின்கண் வீற்றிராநின்ற சிவனது அழகிய திருவடித்தாமரை என்னை ஆண்டிடுவதாக பூந்தராய் என்பதும் சீகாழி.

7. தனது திருவடிப்பிரசாதமில்லாதாாக்கு மலமயக்கத்தினை மேலீடடைக்கெடாத சிவனுக்கு விசுவாதீதமான இருப்பிடம் எனது சைதனனியமே சததாதிகளஞ்சும் சேரப்பட்ட உலகததைத் தனவாயினிடமாகவுடைய விஷ்ணுவின களேபரத்தைத திருமேனியிலே தரிததுளளான சேர் எனற்பாலது சொ எனவும், சீர் எனற்பாலது சிா எனவும் குறுகிநின்றன. ஆததும விகாரமாகிய கர்மததினாலே இந்திரியங்களுக்கு விடயமாகிய சுவர்க்கத்திலிச்சையுடையானுக்கு அந்தச் சுவர்க்கம் மெய்யாக விசேடித்திருக்குமனறே இந்திரியவன்மையாகிய யுததததுக்கு இளையாமல் அந்த இந்திரியமாகிய பாணங்கள் தனது அறிவுக்குள் தைக்கப்படான. ஒருகால் சிரபுரம் என்று சொன்ன விடததுப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அவியப்பொருது சிவனுடைய திருவடியிலே அடையாநிற்பன் என்பதாம்.

பொனனடி மாதவா சோபுற வததவன
பொனனடி மாதவா சோபுற வத்தவன
பொனனடி மாதவா சோபுற வததவன
பொனனடி மாதவா சோபுற வததவன 8

தசமுக னெரிதர வூனறு சணபையான
தசமுக னெரிதர வூனறு சணபையான
தசமுக னெரிதர வூனறு சணபையான
தசமுக னெரிதர வூனறு சணபையான 9

---

8 பொலிவினையுடைய மாயாநிருத்தம் புரிகின்ற பத்திர காளியும் பூதபசாசும் பொருநதிய மயானமே திருக்கோயிலாக உள்ளவன். சுததமான வழியைத தரப்பட்ட மகாரிஷிகள திரண்டு தவம்பண்ணுநிற்கும் ஆரணியததில தனித்துத தவம் புரியாநிறகும் தபோதனன. அழகிய ஆபரணஙகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள இலக்குமியையொதத இருடிபத்தினிகள பிசசையிடவந்து அணையுமிடததுத தனககுளள நிருவாணததை அவாகளுக்குக் கொடுததவன பொன்னாற்செய்யபபட்ட பாடக நூபுராதிகளைப் பாதஙகளிலேயணிநதுள்ள கன்னியர் திரண்டு விளையாடும் புறவம் எனனும் திருபபதியில் வாழகினற சிவன் புறவம் என்பதும் சீகாழி

9 ஆததுமாக்களிடததுக் கருணைபிறக்கும் இடமாயுள்ளவன். அக்கினி வீசப்பட்டுத் திருவரையிலே அழுந்தச் சாததியுள்ள விரிந்த படத்தினையுடைய பாம்பை அரைஞாணாகவுடையான் எல்லாம் இறந்து அந்தமாயுளள சிவஞானிகள குழாததுக்கு நேரிதாகிய சூனியமாயுள்ள பொருளைத் தோற்றுவிததுள்ளானுமாயப் புலியினது ஊன்பொருந்திய தோலாடையைத திருவரையிலே விரிகதுடுததவன் நேரி எனற்பாலது நெரி எனக் குறுகினின்றது. தரக்கு எனற்பாலது தர எனக் குறைந்தது. தூசு எனற்பாலது துசு எனக் குறுகினின்றது பாயான் எனற்பாலது பையானெனக்குறுகிப் போலியாயிற்று. ஆததுமவிகாரமான அகங்காரம் போம்படி என்னறிவில் எதிரப்பட்டவன் கயிலாயமலையைத் திருவுள்ளததடைதது எழுந்தருளியிருநது ஆத்துமாக்களை இரக்ஷியாநினற விசேஷத்தையுடையவனெனறேததும் சட்சமயங்களுக்கும் அவரவர்கொண்ட பயனுயுள்ளவன் நேரி எனற்பாலது நெரி எனக் குறுகினின்றது.

காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே 10

கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே 11

பத்துத்தலையுள்ள இராவணனை முறியும்படி திருவிரலாலடர்த்தவன் யாரெனனில், சண்பை என்னும் திருப்பதியிலே வீற்றிருக்கும் கடவுள்

10 நிலைபெற்றுநின்ற நின்மலமாகிய சித்தத்தையுடைய பத்தரிடத்துச் சத்தியப்பொருள் விளையும்பொருட்டு ஞான நாட்டத்திலே அவர்களைக் கடாக்ஷிக்கின்றவன் திருமிடற்றில் களங்கமுடையானது கருணையை நினைந்து ஞானநாட்டத்தையுடைய சிவஞானிகள் சிவனுக்கிசைந் தன்னடியார்க்கே ஆங்காரத்தைத் தடுக்குமதே பணியெனத் தாந்தறிவிலே கருதாநிற்பா விஷ்ணுவும் பிரமாவும், திருமுடியும் திருவடியும் காணும் பொருட்டு வராகமும் அன்னமுமாகக் கருதி வடிவுகொண்டார் ஐயோ! உள்ளபடி கருதிச் சிவனைப்பெருமல அவர் கருதியதேது எனில், அன்னியமே கண்டனர் கண் என்றபாலது காண என நீண்டது என்பொருட்டால் காழி என்னும் திருப்பதியைப் படைத்தானை, என் ஐயனை, எனது ஆசையை, கீழ்ச் சொன்ன இருவர்களும் தாங்கள் தேடும் தேட்டபறிவில் மயக்கத்திலே தேடமழிந்துத் தோன்று நிற்பவனைத் தேடி மறந்தொழிந்து எவ்வாறு காண்பர்

11 ஆணவமலத்தோடு கூடியுள்ள மயக்கத்துடன் மாறுபட்டோர்கள் மாயாதனுவாலும் மந்திரதனுவாலும் மறைக்கப் படாகள் மூடார் என்றபாலது மூடர் எனக் குறுகிநின்றது புலால் நாற்றத்தைப் பொருந்திய அழுக்குமெய்யைப் பொய்யென்று மனங்கொள்ளமாட்டாமல் அதுவே தமது நிலைபெற்ற வுருவாக நினைத்துத் துவராடையாலே உடம்பைச் சூழப்பட்ட பௌத்தரும், பேதைத்தன்மையையுடைய மச்சியகந்தியினுடைய நலத்தைக் கொள்ளும்பொருட்டு அவளது சரீரம் எல்லாம் சுகந்தமொய்க்கும்படி அவளுடனே பொருந்திய பராசரனாகிய

கழுமல முதுபதிக கவுணியன கடடுரை
கழுமல முதுபதிக கவுணியன கடடுரை
கழுமல முதுபதிக கவுணியன கடடுரை
கழுமல முதுபதிக கவுணியன கடடுரை 12

திருச்சிற்றம்பலம்

மகாவிருடிவந்து சிவனைப் பொருநதி அருசசிக்கப்படுதலால். பராசரமுனிவரால் பூசிக்கபபட்டு அவன்பெயரால் பெயர்பெற் றுள்ள கொசசை நகரம் என்னும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி யிராநினற தலைமையோனை உளளபடி தரிசனம்பணணி வழிபட மாட்டார்களது நினைவு எவ்வாறிருக்கும் எனனில், மழைக்கா லிருளும் வெளிதெனை இருண்ட மயக்கததையுடைய ஆணவ போதமாயிருக்கும்.

12 மிகுதிபபட்ட தோஷமாயுள்ள சுக்கில சுரோணித மாகிய இருவகை நீரின்கண்ணே சிரமுதலாகிய அவயவமாகத தோன்றிப் பூமியின்கண செனிததுப் பரிணமிததுப் பினபு தேய்ந்து மரிக்கின்ற சென்மததையும் பரிணமித்தல் - வேறு படுதல் கீழச்சொல்லிப்போநத சென்மத்தையும் கழுவி மலத திரயங்களையும் கழுவாநிற்கும் தனது பாதியாகிய திரு வருளினாலே என்னை அகப்படுததிக் கவுளிகரிததுக்கொண்டு அந்த அருள்வழியாக எனதிடததில் இடையறாமல் வாழும் தன்னை எனக்குததந்த அடிமை குலையாமல் எக்கண்ணும் விட்டு விளங்கும் கர்த்தர் பாதி எனறபாலது பதி எனக் குறுகி நினறது. மாயா மயக்கததின்கண்ணே மயஙகி பெததமுததி இரண்டும் தெரியாமல் திணடாடப்பட்ட மலபோதர்க்கு அமுதம்போன்று அரிதாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்கப்படா நின்ற பொன்னுருவையுடையவனுச சிருஷடிக்குக காததாவாகிய பிரமனது சிரக்கபாலததிலே பிசசைகொண்டு நுகரும் கருணை யாளனே! திருக்கழுமலம் என்னும் மூவாப் பழங்கிழமைப் பனனிரு பெயர்பெற்ற அனாதிமூலமாகிய பதியிடததுக் கவுணிய கோததிரத்திலே தோன்றப்பட்ட யான நிவேதிக்கப்படும் காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழசசொன்னவற்றிலும் மலததிரயங் களிலும் அழுந்தாநினற ஒருததராகிலும் பலராகிலும் உரை செய்வார உயர்ந்தாரேயாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமல் உரைசெயவீராக காட்டு என்பது கட்டு எனக் குறுகிநின்றது.

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு : *(117-ம் பதிகம் பார்க்க)*

திருவெழுகூற்றிருக்கை

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 128**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓருரு வாயினை மானாங் காரத
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம்
ஒன்றிய விருசுடர் ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை

~~~~~~~~~~~~

ஓருருவாயினை - என்றது எல்லாத்தத்துவங்களையுங்கடந்து வாக்குமனாதிகளுக்கு எட்டாமலிருந்துள்ள தற்சுருபந்தான பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் நிகழ்த்தவேண்டி நினது இச்சையால் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திருமேனியை என்றவாறு

மானாங்காரத்தீரியல்பாய - என்றது மானென்பது - சத்தி - ஆங்காரத்தீரியல்பாய் - தற்சத்தியைக் கொண்டு சர்வானுக்கிரகமான பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடத்தவேண்டிச் சத்தி சிவமாகிய இரண்டு உருவாயினை எ - று.

ஒரு - என்றது. அந்தச சத்தியுடனே கூடி யொன்றாகி நின்றனை எ - று

விண்முதல் பூதலம் ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும் படைத்தளித்தழிப்ப மும்மூர்த்திகளாயினை - என்றது. ஆகாச முதலாகப் பூமியீறாகவுள்ள பஞ்சபூதங்களையும் சந்திராதித்தர்களையும் தேவர்களையும் மற்றுமுள்ள ஆத்மாக்களையும் படைக்கைக்கும், காக்கைக்கும், அழிக்கைக்கும், பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் என்கின்ற திரிமூர்த்திகளுமாயினை எ - று

இருவரோடு ஒருவனாகி நின்றனை - என்றது. பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் இடத்திலும் வலத்திலும் அடக்கிக்கொண்டு ஏகமாய்த் திரிமூர்த்தியாகி நின்றனை எ - று
~~~~~~~~~~~~

ஓரா னீழ லொணகழ லிரணடும
முபபொழு தேததிய நாலவாக கொளிநெறி
காடடினை நாடட மூனருகக கோடடினை
இருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
ஒருதா ளீரயின மூவிலைச சூலம

ஓரால்நீழ லொண்கழல் இரணடும் முப்பொழுது ஏத்திய நாலவாககு ஒளி நெறிகாட்டினை-எனறது விருக்ஷங்களுக்கு எல்லாந்தலைமையாய இருபபதொரு வடவிருக்ஷததின் நீழலிலே எழுந்தருளியிருநது மின்னழகிய ஸ்ரீபாதஙகளை உதயம் மததியானம் அததமனம் என்கின்ற மூன்றுகாலமும் தோததிரம் செயயா நினற அகஸ்தியன் புலததியன ஜனகன் சனற்குமாரன எனனும் நால்வகை இருடிகளுக்கும் தற்சுருபமான திருமேனியைக் காட்டி அருளினை எ - று.

நாட்டம் மூன்ருகக் கோடடினை - என்றது. பிர்மா முதலாயிருந்துளள ஆதமாக்கள ரூபமெனனும் புலனாலே சர்வ பதார்ததஙகளையும் காணுதபடியாலே சந்திராதிததாகளையும் அக்கினியையும் மூனறு கணணுகக கொண்டருளி அந்தகாரமான இருளை ஓடடினை எ - று

இருநதி அரவமோடு ஒரு மதி சூடினை - என்றது. பெரிதாகிய கங்கையையும் ஒப்பில்லாத பாம்பினையும் ஒருகாலததினும் முதிராத பிறைக்கண்ணியையும் சூடியருளினை எ - று.

ஒருதாள் ஈரயின் மூவிலைச்சூலம் நாற்கான மான்மறி ஐந்தலை அரவம் ஏந்தினை - எனறது. பிரணவமாயிருந்துள்ள ஒரு காம்பினையும், ஈருகின்ற கூர்மையினையும், பிரமா விஷ்ணு ருததிரனென்கின்ற மூன்று இலையினையும் உடையதொரு சூலத்தினையும், இருக்கு - யசுா - சாமம் - அதர்வணம் என்கின்ற நாலுவேதங்களையும் நாலுகாலாயிருந்துள்ள ஒரு மான் கன்றினையும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரங்களையும், அஞ்சு தலையாகவுடையதொரு மகாநாகததினையும் அஸ்தஙகளிலே தரித்தருளினை எ - று.

நாறகான மானமறி யைநதலை யரவம
ஏநதினை காயநத நாலவாய மும்மதத
திருகோட டொருகரி யீடழித துரிததனை
ஒருதனு விருகால வளைய வாங்கி
முபபுரத தோடு நானில மஞசக
கொனறு தலததுற வவுணரை யறுததனை
ஐமபுல ஞலா மநதக கரணம
முககுண மிருவளி யொருங்கிய வானோ
ஏதத நினறனை யொருங்கிய மனததோ
டிருபிறப போாநது முபபொழுது குறைமுடித்து

காயநத நால்வாய் மும்மதத்து இருகோட்டு ஒருகரி ஈடு அழிதது உரிததனை - எனறது தனனிழலைக் காயததக்க கோபத தினையும் தொங்கும் வாயினையும் இரண்டு கொம்பினையும் உடையதொரு ஒப்பிலலாத ஆனையினுடைய பெலஙகளையெல் லாம் கெடுதது உரிததுப போாததனை எ - று.

ஒரு தனு இருகால் வளைய வாங்கி முப்புரததோடு நால்நிலம் அஞ்சக் கொனறு தலததுறு அவுணரை அறுததனை - எனறது ஒப்பிலலாத பொனமலையாகிய வில்லை இருதலையும் வளைய வாஙகி அஸதிரததைத தொடுதது, மூன்றுபுராதிகளாகிய அவுணரை அறுததனை எ - று

ஐம்புலம் நாலாம் அந்தக்கரணம் முக்குணம் இருவளி ஒருங்கிய வானோர் ஏதத நின்றனை-எனறது. சதத-பரிச-ரூப-ரச கந்தம் எனப்பட்ட ஐம்புலஙகளையும், மனம்-புததி-யாங்கார-சித்தம் எனகின்ற அநதக்கரணஙகள் நான்கினையும், ராசத-தாமத-சாததுவிதம் எனகினற மூனறு குணஙகளையும், பிராணன்-அபானன எனகின்ற இரணடு வாயுவையும், மூலதாரத திலே ஒடுக்கிக்கொண்டு ஏகாக்ரசிததராயிருந்துளள தேவாகள் ஏதத நினறனை எ - று.

ஒருங்கிய மனததோடு இருபிறப்பு ஓர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடிதது நான்மறைஓதி ஐவகை வேள்வியமைதது ஆறஙக முதலெழுததோதி வரன்முறை பயினறெழு வான்றனைவளர்க் கும் பிரமபுரம் பேணினை - எனறது, ஆகாரம் - நிததிரை - பயம் - மைதுனம் இவற்றில் செல்லும் மனததைப் பரமேசுவர

நானமறை யோதி யைவகை வேளவி
அமைததா றஙக முதலெழுத தோதி
வரனமுறை பயினறெழு வானறனை வளாககும
பிரமபுரம பேணினை
அறுபத முரலும வேணுபுரம விருமபினை

னுடைய ஸ்ரீபாதஙகளிலே யொருககி முன்பு தாம் மாதாவின் உதரததிலே பிறநத பிறப்பும், உபநயாநததின் பினபு உணடான பிறப்புமாகிய இரண்டையும் விசாரிதது மூன்று சந்தியும், செப தாப்பண - அனுட்டான - ஓமஙகளையுமுடிதது, இருக்கு யசுர் சாமம் அதாவணம் எனகின்ற நாலு வேதங்களையும் ஓதி, சிவ பூசை - குருபூசை - மகேசுரபூசை - பிராமண போசனம் - அதிதி புசிப்பு என்கினற ஐந்து வேள்வியும் முடிதது ஓதல் - ஓது விதகல் - வேட்டல் வேட்பிததல் - ஈதல - ஏற்றல் - எனனும் ஆறஙகஙகளையும் நடததி இவைகளுககு முதலாயிருந்துள்ள பிரணவத்தையும் உசசரித்துத தேவலோகததிலுளள தேவர் களுக்கும் அவிகொடுதது மழையைப் பெய்விக்கும் பிராமண ராலே பூசிககப்பட்ட பிரபுரமே திருப்பதியாக எழுநதருளியிருந் தனை என்றவாறு — ஆறங்கமாவன மநதிரம் - வியாகரணம் - நிகணடு - சந்தோபிசிதம் - நிருததம் - சோதிடம் என இவவாறு வழங்கப்படுகின்ற முறையொன்று

அறுபதமுரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை - என்றது. அறு காலுடைய வணடுகளிசைபாடும் பொழில்சூழ்ந்த வேணுபுரம் என்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளினை என்றவாறு—வேணு புரம் என்பதற்குக காரணம் வேணு என்பாெனாரு இந்திர னுடன் கெசமுகன் எனபாெனாரு அசுரன்வந்து யுததம்பண்ண அவனுடனே பொருது அபசெயப்பட்டுப் பிரமபுரமென்னு முன சொன்ன பதியிலேவநது பரமேசுவரன் திருவடிகளிலே 'தம்பி ரானே! அடியேனுக்கு அமைத்தருளின சுவாக்கலோகத்தைக் கசமுகன் சங்கரிக்க, அவனுடன் யுததம்பணணி அபசெயப்பட் டுப் போநதேன' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து பூசிக்கையாலே தம்பிரானும் கணேசுரனைத் திருவுளததடைதது 'வாராய கணே சுரனே! கசமுகன வரப்பிரசாதமுடையவன், ஒருவராலு மவனைச் செயிக்கப்போகாது; நீயும் அவன வடிவாகசசென்று உன் வலக் கொம்பை முறித்தெறிந்து அவனைக்கொன்றுவேணு என்கின்ற

இகலிய மைந்துணா புகலி யமாந்தனே
பொங்குநாற கடலசூழ வெங்குரு விளங்கினே

இந்திரனை சுவாக்கலோகததிலே குடிபுகவிட்டுவா' என்று திருவுளம்பற்றக் கணேசுரனும் அவன்வடிவாகசசென்று தன் வலக கொம்பை முறிததெறிந்து அவனையுஙகொனறு வேணு என கின்ற இந்திரனையும் சுவாக்கலோகததிலே குடிபுகவிட உண்டானது என்க

இகலியமைந்துணா புகலி அமாந்தனே - என்றது. தேவர்கள முன்பு புகலிடமெனறு புகுதலால் திருப்புகலி என்பதே திருப்பதியாக எழுநதருளி இருநதனே என்றவாறு —தேவலோகமான அமராபதியைச் சூரபதுமா எனபாெனாரு அசுரன்வந்து சஙகாரம் பணண அவனுடனே தேவேநதிரன் முதலாயுளளார் பொருது அபசெயப்பட்டு யுததததையொழிந்து இனி நமக்குப் பரமேசுவரன் ஸ்ரீபாதமொழிய புகலிடமில்லை என்று வேணுபுரததிலே வந்து பரமேசுவரனைத தெணடம்பணணி அவனாலுணடான நலிகையை விண்ணப்பஞ்செயது எஙகளை ரக்ஷிததருளவேண்டும் எனனப் பரமேசுவரனும சுப்பிரமணியரைத திருவுளத்து அடைதது 'வாராய சுபபிரமணியனே! நீ ஆறுமுகமும் பன்னிரணடு கையுமாகப்போயச சூரபதுமாவையும் செயிததுத தேவலோகததிலே தேவாகளையும் குடிபுகுத விடடுவா' என வருகை காரணம்.

பொங்கு நாற்கடல் சூழ வெஙகுரு விளஙகினே - என்றது மிகவும் கோபிக்கப்படட கடல்சூழநத வெஙகுரு என்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருநதனே என்றவாறு —லோகங்களுக்கெல்லாம் தேவகுருவாகிய பிரகஸபதிபகவான் என்னையொழிந்து காததாவுணடோ என்று மனோகெர்வஞ் சொல்லுகையாலே பரமேசுவரனும் இவன் மகா கெர்வியாயிருந்தான் இவனுடைய கெர்வததை அடக்கவேண்டுமெனறு திருவுளததடைததருளித தேவாக்குக் குருவாகிய அதிகாரததை மாற்றியருளப் பயப்படடுப் புகலி எனகின்ற திருப்பதியிலே போய்ப் பரமேசுவரனைத் தெண்டம்பண்ணி அடியேனசெயத அபராதஙகளைப் பொறுததருளி அடியேனை ரக்ஷிததருளவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்யத, தம்பிரானும் நீ மகா வேகியாயிருந்தாய

பாணிமூ வுலகும புதையமேன மிதநத
தோணிபுரத துறைநதனை தொலையா விருநிதி
வாயநத பூநதரா யேயநதனை
வரபுர மெனறுணா சிரபுரத துறைந்தனை

என்று திருவுளளமாய் முன்புபோல் தேவர்களுக்குக் குருவாகிய அதிகாரததையும் கொடுதத காரணததால வெங்குரு என்கின்ற பெயருண்டாயது

பாணி மூவுலகும் புதைய மேல்மிதநத தோணிபுரத்து உறைந்தனை - என்றது பாணி எனகினற சலம் பிரளயமாய்ப் பூமி அந்தரம் சுவாக்கம் மூன்று லோகஙகளையும் புதைப்ப அதைச் சங்காரம்பண்ணியருளி அதின்மேலே தோணிபோல மிதநத வெஙகுருவாகிய தோணிபுரம் என்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று.

தொலையா இருநிதிவாயந்த பூந்தராயேய்ந்தனை - என்றது வேண்டினூா வேண்டியது கொடுததுத தொலைவறச் சங்கநிதி பதமநிதி என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு நிதிகளும் பூவும் தராயும் பூசிக்கையாலே திருப்பூந்தரா யென்னப்பட்ட திருப்பதியிலே எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று ஒருகாலததுத் தொலையாத வரத்தைப்பெறுவது காரணமாகத திருததோணிபுரத்திலே வந்து தம்பிரானைப் பூசிததளவில் 'உங்களுக்கு வேண்டுவதென்' என்று கேட்டருள, 'தம்பிரானே! அடியோங்களுக்கு எல்லாக் காலஙகளுநதொலையாமல கொடுக்கததக்க வரததைப் பிரசாதித் தருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செயய, அவவாறே தொலையாதவரத்தையும் கொடுததருளி மகாசங்காரததினுந தம்முடைய ஸ்ரீ அஸதங்களிலே தரிததருளும் வரப்பிரசாதமுங் கொடுத்தருளினதால் பூநதராய எனப பெயருண்டாயது

வரபுரமென்றுணர் சிரபுரத்துறைந்தனை - என்றது. வரத்தைத் தருவதான புரமெனறுணரததக்க சிரபுரமெனபதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருநதனை எ - று தேவாகளும் பிர்ம விஷ்ணுக்களுமாகக்கூடி அமிர்ததததை யுண்டாக்கித் தேவர்களை இருததி விஷ்ணுபகவான் அமிர்தம் படைததுக்கொண்டு வருகிற வேளையில் ராகு கேது என்கிற இரண்டு பாம்புங்கூடிக் கரங்

ஒருமலை யெடுத்த விருதிற லரக்கன
விறலகெடுத் தருளினை புறவம புரிந்தனை

திருந்து அமிர்தபானம் பண்ணுவதாக இருப்பதுகண்டு விஷ்ணு பகவான அமிர்தம் படைத்துவருகின்ற சட்டுவததைக்கொண்டு தலையற வெட்டுகையால உடலிழந்து நாகமிரண்டும் நம்முடைய தரக்கடவான பரமேசுவரனொழிய வேறேயிலலை என்று திருப பூந்தராயிலேவந்து பரமேசுவரனைநோக்கி இரணடு சிரங்களும் பூசித்ததால் சிரபுரம் என்று பெயருணடாயது

ஒருமலை எடுதத இருதிறலரக்கன விறல்கெடுததருளினை - என்றது பெருமையுள்ள கயிலாயம் என்னும் பேரையுடைத்தாய் உனக்கே ஆலயமாயிருப்பதொரு வெள்ளிமலையை எடுதத பெரிய புசபலங்கொணட ராவணனுடைய காவததைக் கெடுத்தருளினை எ - று

புறவம் புரிந்தனை - என்றது பிரசாபதி என்கின்ற பிரம ரிஷி கௌதமரிஷியைநோக்கி நீ ஸதிரீபோகத்தைக் கைவிடாம லிருக்கிறவனல்லவோ என்று தூஷணிக்கையாலே கவுதமரிஷியும் பிரசாபதி பகவானைப்பார்த்து நீ புரு என்னும் ஒரு பக்ஷியாய நரமாமிசம் புசிப்பாயாக என்று சபிக்கப் பிரசாபதியும் ஒரு புருவாய்ப்போயப பலவிடத்தினும் நரமாமிசம் புசிக்கையிலே, ஒரு நாள் மாமிசந்தேடிச சோழவம்சத்திலே ஒரு ராசா தினசரிதனையிருக்கிறவிடத்திலே இந்தப் புருவாகிய ரிஷியும்போய ராசாவைப்பார்த்து எனக்கு அதிக தாகமாயிருக்கின்றது சற்று நரமாமிசம் இடவல்லையோ என்ன ராசாவும் உனக்கு எவவளவு மாமிசம் வேணடும் எனப் புருவும் உன்சரீரத்திலே ஒன்று பாதி தரவேணடும் என்ன ராசாவும் தன்சரீரத்திலே யொன்று பாதி அரிந்திடப் புருவுக்கு நிறையப போதாமல் சாவ மாமிசததையும் அரிந்திட்டு ராசாவும் சோர்ந்துவிழ இந்தப் புருவாகிய பக்ஷியும் தமக்குத தன சரீரத்தை அரிந்திட்டுப் பிழைப்பித்த ராசா சரீரம்பெறும்படி எங்ஙனே என்று விசாரிக்குமளவில் பரமேசுவரனொழிய வேறில்லை என்று சிரபுரததிலேவந்து பரமேசுவரனை நோக்கி அர்ச்சிக்கப் பரமேசுவரனும் திருவுளத் தடைத்தருளத் 'தம்பிரானே அடியேன் தாகந்தீரத் தன சரீரததை அரிந்திட்ட ராசாவுக்கு முன்போல உடலும் பிரசாதித்து அடியே

முநநீாத துயினரே னைமுக னறியாப
பணபொடு நினறனை சணடை யமாநதனை 35

னுக்கும் இந்தச் சாபதோஷம் நீக்கவேண்டும்' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, ராசாவுக்குச் சரீரமும் கொடுததுப் புருவுக்கு வேணடும் வரப்பிரசாதஙகளையும் பிரசாதிததுச சாபதோஷமும் மாற்றியருளிப் புருவும் பூசிக்கையாலே புறவம் என்கின்றதே திருப்பதியாக எழுநதருளி இருநதனை எ - று.

முந்நீர்த துயின்றோன் நானமுகன அறியாப் பண்பொடு நினறனை - என்றது ஆற்றுநீா வேற்றுநீா ஊற்றுநீா என்று சொல்லபட்ட முந்நீராகிய சமுததிரததிலே துயிலாநின்ற நாராயணனும் நானமுகத்தினையுடைய பிரமாவும அடியும் முடியும் தேடற்கு அரிதாய நினற பணபினையுடையையாய எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று.

சண்டை அமாநதனை - எனறது தூர்வாச மகரிஷியாசிரமததே கிருஷ்ணுவதாரததிலுளள கோபாலப பிளளைகளெல்லா மிநத ரிஷியை அசங்கதிததுத தஙகளிலே ஒருவனைக் கொபபிணி யாகப் பாவிததுசசென்று இவள் பெறுவது ஆணோ பெணணோ என்று அந்த ரிஷியைக் கேட்கையாலே அவர் கோபிதது இவள் பெறுவது ஆணுமல்ல பெணணுமல்ல உஙகள் வமிசத் தாரையெல்லாஞ் சங்கரிக்கைக்கு ஒரு இருப்புலக்கை பிறககக் கடவதென்று சபிக்கையாலே அவன் வயிற்றிலிருந்து ஒரு இருப் புலக்கைவிழ அநதச சேதியைக் கிருஷ்ணன்கேடடுத் தூர்வாச மகாரிஷி சாபங் கேவலமல்ல எனறு அந்த இருப்புலக்கையைப் பொடியாக அராவி அநதப் பொடியைசசமுததிரததிலே போட, அராவுதலுக்குப் பிடிபடாத ஒரு வேப்பம்விதைப் பிரமாண முள்ள இரும்பை ஒரு மீன் விழுங்கி ஒரு வலைக்காரன்கையிலே அகப்பட்டது அதன வயிற்றில்கிடந்த இரும்பைத தன அம்புத தலையிலேவைததான். மற்றுஞ் சமுததிரததிற்போட்ட இரும்புப் பொடிகளெல்லாம் அலையுடனே வந்து கரைசேர்நது சண்டை யாக முளைததுக் கதிராய நின்றவிடத்திலே கோபாலகுமாரர்கள் விளையாடி வருவோமெனறு இரண்டுவகையாகப் பிரிந்துசென்று அந்தச் சண்டைக்கதிரைப் பிடுங்கி எறிந்துகொண்டு அதனாலே பட்டுவிழுந்தார்கள். இதைக் கிருஷ்ணன கேட்டு இதனாலே

ஐயுறு மமணரு மறுவகைத தேரருமு
ஊழியு முணராக காழி யமாநதனை
எசசனே ழிசையோன கொசசையை மெசசினை

நமககு மரணமாயிருக்குமென்று விசாரிதது ஆலின்மேலே ஒரு இலையிலே யோகாசனமாக ஒரு பாதத்தை மடித்து ஒரு பாதத தைதத தூக்கி அமாந்திருக்கிற சமயத்திலே அந்த மீன்வேடன பக்ஷி சாலஙகளைததேடி வருகிறபோது தூக்கிய பாததகதை ஒரு செம்பருநது இருககிறதாகப்பாவிதது அம்பைத தொடுததெயயக் கிருஷ்ணனுமபட்டுப் பரமபதததை அடைந்தான இநதச சாப தோஷம் தூர்வாச மகாரிஷியைசசென்று நலிகையாலே இந்தச தோஷததை நீககப பரமேசுவரனை நோக்கி ஆசசிககப் பரமேசு வரனும் திருவுளததடைத்தருள ரிஷியும் தெணடம்பண்ணித 'தம்பிரானே! அடியேனுடைய சாபததாலே கிருஷ்ணனுடைய வமிசததிலுள்ள கோபாலரெல்லாருஞ் சணைபைக் கதிர்களால் சஙகாரப்படுகையாலே அந்ததோஷம் அடியேனைவந்து நலியாத படி திருவுளததடைததருளி ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று விண ணப்பஞ்செய்யத தூர்வாச மகாரிஷிககுச் சணபை சாபத்தினு லுள்ள தோஷததை நீக்கிச சணபைமுனி என்கின்ற நாமத்தை யும் தரிததருளிச சணபை எனகினறதே திருப்பதியாக எழுந தருளி யிருந்தனை எ - று

ஐயுறும் அமணரும் அறுவகைததேரரும் ஊழியும் உணராக் காழியமர்ந்தனை - என்றது. வேதாகம புராண சாததிரஙகளி லுள்ள பலததை இல்லை என்று ஐயமுற்றிருக்கின்ற அமணரும் கைப்புப் - புளிப்புக் - கார்ப்புத - துவாப்பு - கூர்ப்புத - தித திப்பு என்கின்ற அறுவகை ரசஙகளையும் உசசிக்குமுன்னே புசிக்கின்றதே பொருளெனறிருக்கின்ற புததரும் ஊழிக்காலத தும் அறியாமல் மிகவும் காளிதமான விஷததையுடைய காளி என்கின்றநாகம் பூசிக்கையாலே சீகாழி என்கின்றதே திருப்பதி யாக எழுந்தருளியிருந்தனை எ - று

எசசன் ஏழிசையோன் கொசசையை மெச்சினை - என்றது. குரல் - துத்தம் - கைக்கிளை - உழை - இளி - விளரி - தாரம் என்பது ஏழிசை.—குரலாவது - சங்கததொனி, துததமாவது - ஆண்மீன்பிளிறு, கைக்கிளையாவது - குதிரையின்குரல். உழை

ஆறு பதமு மைநதமா கலவியும
மறைமுத ஞனகும
மூனறு காலமுந தோனற நினறனை
இருமையி னொருமையு மொருமையின பெருமையும

யாவது-மானினகுரல, இளியாவது - மயிலின்குரல், விளரியாவது-கடலோசை, தாரமாவது - காடையின்குரல் என்னும் நாதங்களையும் மெசசினே, மகததான இருடிகள் எல்லாரினும் விருத்தராயுள்ள பராசரப பிரமரிஷியானவர் மற்ற ரிஷிகளெல்லாரையும்நோககி நீங்கள சமுசாரிகளொழிய விரததததை அனுஷ்டிப்பாரில்லையெனறு அவாகளைத தூஷிக்க அவர்களும் நீ மச்சகந்தியைப் புணாந்து மசசகநதமும் உனனைப்பற்றிவிடாமல் அனுபவிபபாயெனறு சபிக்கையாலே அநதச சாபததின்படி போய மசசகநதியைப புணாநது அநதத தூககநதம் இவரைப் பற்றி ஒரு யோசனை தூரம் தூக்கநதிததபடியாலே இது போக்க வல்லாா பரமேசுவரனையொழிய இலலை என்று சீகாழியிலே வந்து பரமேசுவரனை ஆாசிக்க! பரமேசுவரன் உனக்கு வேண்டியது எனன என்று கேடக 'தம்பிரானே! அடியேனைப்பற்றின தூக்கநததைவிடுவிக்கவேணடும்' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, தம்பிரானும் 'இவனென்ன கொசசை முனியோ' எனறு திருவுளமாய் இவன்மேற்பற்றின தூர்க்கந்தத்தையும்போககிச் சுகந்ததைதயும் பிரசாதிததருளிக் கொசசை என்கின்ற சந்தான நாமததையுந் தரிததருளிக் கொசசை என்கின்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று.

ஆறு பதமும் ஐந்தமா கல்வியும் மறைமுதல் நான்கும் மூன்றுகாலமும் தோன்ற நின்றனை - என்றது பிரததி - பிரத்தியாகாரம் - துல்லியம் - துல்லியாதீதம் - வித்தை - அவிததை என்கின்ற ஆறுபதங்களும், ஆசு - மதுரம் - சித்திரம் - வித்தாரம் - விரையம் என்கின்ற ஐந்தும், இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதாவணம் என்கினற நாலுவேதங்களும், செல்காலம் - வருங்காலம் - நிகழகாலம் என்கின்ற மூனறுகாலமும் தோனருநின்ற திரிமூர்ததியாயினை எ - று

இருமையின ஒருமையும் - என்றது. சததிசிவங்களாயிருந்துள்ள இரண்டும்ஒன்ருய அர்ததநாரீசுவரவடிவமாய் இருந்துள்ளதை எ - று

மறுவிலா மறையோர்
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியும்
அனைய தன்மையை யாதலி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீ ணிலத்தே

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருமையின் பெருமை - என்றது தானே ஒரு எல்லையில்லாத சிவமாயிருந்துள்ளதை எ - று

மறுவிலாமறையோர் கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனகட்டுரை கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன அறியும் - என்றது மறுவற்ற பிரமவமிசத்தில் தோன்றித் தீக்கைகளாலே மலத்தைக் கழுவப்பட்ட கவுணியா கோத்திரத்திலே வந்த சீகாழிப்பிள்ளை கட்டுரையை விரும்பிக் கழுமலம் என்கின்ற முதுபதியிலே எழுந்தருளினை. கம் என்கின்ற பிரமசிரசிலே உண்கின்றவனே அறியும் எ - று

அனைய தன்மையை யாதலின-என்றது. அத்தன்மையாகிய இயல்பினையுடையையாதலின் எ - று

நின்னை நினைய வல்லவா இல்லை நீணிலத்தே - என்றது நின்னை நினைக்க வல்லார்களுக்குப் பிறப்பு இல்லை என்றவாறு.

திருக்கழுமலம்

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் ' என் 129

திருச்சிற்றம்பலம்

சேவுயருந் திணகொடியான் றிருவடியே
சரணென்று சிறந்தவன்பால்
நாவியலு மங்கையொடு நான்முகன்றன்
வழிபட்ட நலங்கொள்கோயில்
வாவிதொறும் வண்கமல முகங்காட்டச்
செங்குமுதம் வாய்கள்காட்டக்
காவியிருங் கருங்குவளை கருநெய்தல்
கண்காட்டுங் கழுமலமே 1

பெருந்தடங்கண் செந்துவர்வாய்ப் பீடுடைய
மலைச்செல்வி பிரியாமேனி
அருந்தகைய சுண்ணவெண்ணீ றலங்கரித்தா
னமரர்தொழ வமருங்கோயில்
தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகடொறு
மிறைவனது தன்மைபாடிக்
கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பந் தம்மானைப்
பாட்டயருங் கழுமலமே 2

---

1 'விடையுயர்த்த பெருமான் திருவடியே சரண்' என்று பிரமன் வழிபட்டகோயில், நீர்ப்பூக்கள் நேரிழையார் அவயவங்களைக் காட்டும் கழுமலம் என்கின்றது சே - இடபம் நா இயலும் மங்கை - சரஸ்வதி

2 பெரியநாயகி பிரியாத மேனியில் திருநீற்றால் அலங்கரித்தான் கோயில் இது என்கின்றது துவர் - பவழம். பீடு - பெருமை தரும் தடக்கை - வழங்கும் விசாலமான கை முத்தழலோர் - முத்தழல் ஓம்பும் அந்தணர் அந்தணர் வீட்டில் மகளிர் இறைவன் புகழைப்பாடி அம்மானை பந்து கழங்கு ஆடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

அலஙகனமலி வானவருந தானவரு
மலைகடலைக கடையபபூதங
கலஙகவெழு கடுவிடமுண டிருணடமணி
கணடததோன கருதுஙகோயில
விலஙகலமா புயனமறநது மீனசனிபுக
கூனசலிககுங காலநதானுங
கலஙகலிலா மனபபெருவண கையுடைய
மெயயாவாழ கழுமலமே 3

பாரிதனை நலிநதமரா பயமெயதச
சயமெயதும பரிசுவெமமைப
போரிசையும புரமூனறும பொனறவொரு
சிலைவளைததோன பொருநதுஙகோயில
வாரிசைமென முலைமடவார மாளிகையின
சூளிகைமேன மகபபாராடடக
காரிசையும விசுமபியஙகுங கணஙகேடடு
மகிழவெயதுங கழுமலமே 4

ஊாகினற வரவமொளி விடுதிஙக
ளொடுவனனி மததமனனும
நீாநினற கஙகைநகு வெணடலைசோ
செஞசடையா னிகழுஙகோயில

3 தேவரும் அசுரரும் பாற்கடலைக் கடைய எழுந்த விடததை உண்டு கறுததகண்டன் உறைகோயில் இது என கின்றது அலஙகல - மாலை விலஙகல் - மலை புயல - மேகம். மீன் சனி புக்கு - மகர ராசியில சனி புகுநது ஊன் சலிக்கும் காலம்தானும் - உடல வாடிய காலததிலும். பஞசகாலததும் கலஙகாத வள்ளல்கள வாழும் நகா எனக

4. உலகை வருத்தி, தேவா அஞச, வெல்லும் வகை வில்லை வளைத்து புரம்எரித்த இறைவன் கோயில் இது என்கின்றது பார் - பூமி நலிந்து - வருத்தி. வார - கசசு. சூளிகை - உசசி. மகளிர் மாளிகையினமேல் குழந்தைகளைத தாலாட்ட அதனைத தேவர் கேட்டு மகிழும் கழுமலம் எனக.

ஏாதஙகி மலாநிலவி யிசைவெளளி
மலையெனன நிலவிநினற
காாவணடின கணஙகளாற கவினபெருகு
சுதைமாடக கழுமலமே 5

தருஞசரதந தநதருளென றடிநினைநது
திழலணைநது தவஙகளசெயத
பெருஞசதுரா பெயலாககும பீடாாதோ
ழமையளிதத பெருமானகோயில
அரிநதவய லரவிநத மதுவுகுபப
வதுகுடிததுக களிததுவாளை
கருஞசகட மிளகவளா கருமபிரிய
வகமபாயுங கழுமலமே 6

புவிமுதலைம பூதமாயப புலனைநதாய
நிலனைநதாயக கரண நானகாய
அவையவைசோ பயனுருவா யலலவுரு
வாயநினறு னமருஙகோயில
தவமுயலவோா மலாபறிபபத தாழவிடு
கொமபுதைபபக கொககினகாயகள
கவணெறிகற போறசுனையிற கரைசேரப
புளளிரியுங கழுமலமே 7

---

5. அரவம், மதி, வன்னி, ஊமததம், கங்கை, கபாலம் இவைபொருந்திய செஞ்சடையான் கோயில் கழுமலம் என்கின்றது ஏர் - அழகு.

6. அருளுக என்று அடிநினைந்து, தீநடுவில தவஞ் செயயும் சதுராககும், தோழமை தந்த பெருமான கோயில் இது என்கின்றது. சரதம் - துணிவு பீடு - பெருமை. அரிந்தவயல் - அறுததவயலிலே அரவிந்தம் - தாமரை வாளைமீன தாமரைத தேனைக்குடிததுப் பெரிய வண்டி இளக, கருபபங்காடு விலகப் பாயும் கழுமலம் என்க

7 ஐம்பூதமாய, ஐம்புலனாய், ஐநிலமாய், நாற்கரண மாய, அவற்றினபயனாய், உருவாய, அருவாய் நின்றான் அமரும் கோயில் இது என்கின்றது. நிலன ஐந்து - குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய்தல் என்பன கரணம் நான்கு - மனம் புததி சிததம் அகங்காரம் எனபன. அவை அவை சோபயன் உரு வாய் - பூத முதலியவற்றைச் சேர்ந்தபயனே வடிவாய்; எனறது பூதப்பயனாய சுவை முதலியதன்மாத்திரை ஐநதும், புலனைந்தின்

அடலவநத வானவரை யழிததுலகு
தெழிததுழலு மரககாகோமான
மிடலவநத விருபதுதோ ணெரியவிரற
பணிகொணடோன மேவுஙகோயில
நடவநத வுழவரிது நடவொணா
வகைபரலாயத தெனறுதுனறு
கடலவநத சஙகினற முததுவயற
கரைகுவிககுங கழுமலமே 8

பூமகடன கோனயனும புளளினொடு
கேழலுரு வாகிபபுககிட
டாமளவுஞ் செனறுமுடி யடிகாணா
வகைநினரு னமருஙகோயில
பாமருவுங கலைபபுலவோா பனமலாகள
கொணடணிநது பரிசினாலே
காமனைகள பூரிததுக களிகூாநது
நினறேததுங கழுமலமே 9

பயனாய பொறியின்பம் ஐந்தும், நிலைந்தின் பயனாய புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்ற ஒழுக்கம் ஐந்தும், கரணம் நான்கின பயனாய நினைததலும் புததி பண்ணலும் சிந்தித்தலும் இது செயவேன் என அகங்கரித்து எழுதலுமாகிய நான்கும் கொளளப்பெறும். அல்ல வுருவாய - இவையல்லாத அருவாய ஞானமாய் பூப்பறிப்போர் விட்ட பூங்கொம்புகள் சென்று தாக்க மாங்காய்கள் கவண்கல்லைப் போலச் சுனைக் கரையில் விழப் பறவைகள அஞ்சியகலும் நகர் என்க.

8 தேவாகளை யழித்து உலகை வருததி உழலும் இராவணனது இருபது தோள்களும் நெரிய விரலூன்றிய சிவபெருமான் உறையுங் கோயில் நாற்று நடவநத உழவர்கள் பருக்கைக் கல்லாக இருக்கிறதென்று எண்ணி முததுக்களை வரப்பில் குவிக்கும் கழுமலம் என்கின்றது. அடல் - வலிமையோடு. ஒழிதது - கொன்று. மிடல் - வலிமை பரல் ஆயதது - பருக்கைக் கல்லாயிற்று. துன்று - நெருங்கிய. இது நெய்தலொடு தழீஇய மருதம் எனபதை விளக்கிற்று.

9. பிரமனும் திருமாலும் அன்னமாயும், பன்றியாயும் அடிமுடிகாணப் பெறுதான் அமருங கோயில் புலவர்கள பூக் கொண்டு அணிந்து இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற வழிபாடு

குணமினறிப புததாகளுமப பொய்ததவததை
மெயததவமாய நினறுகையில
உணனமருவுஞ சமணாகளு முணராத
வகைநினறு னுறையுங்கோயில
மணமருவும வதுவையொலி விழவினொலி
யிவையிசைய மணமேறறேவர்
கணமருவு மறையினொலி கீழபபடுகக
மேறபடுககுங கழுமலமே 10

கறறவாகள பணிநதேததுங கழுமலதது
னீசனறன கழனமேனலலோா
நறறுணையாம பெருநதனமை ஞானசம
பநதனறு னயநதுசொனன
சொறறுணையோ ரைந்தினொடைந திவைவல்லாா
தூமலரா டுணைவராகி
முறறுலக மதுவாணடு முககணு
னடிசேர முயலகினறுரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யும் கழுமலம் என்கின்றது பூமகள் தன் கோன் - இலக்குமி நாயகனாகிய திருமால் புள் - பறவை யாகிய அன்னம். கேழல் - பன்றி. ஆம் அளவும் - ஆணவததால்விளைந்த தற்போதம் கெடுமளவும். காமனை - விருப்பம்.

10. குணமில்லாமல் புததர்களும், பொய்த் தவத்தை மெய்த்தவமாக்காட்டி யொழுகும் சமணர்களும் உணராதவகை நின்றான் கோயில் திருமணவொலியும், விழவொலியும், தம்முட் கலக்க, பூவுலகில் தேவர்கள் கூட்டம் சேருங்கால் உளதாகும் வேதவொலி அடங்க அவை மேற்பட ஒலிக்கும் கழுமலம் என்கின்றது வதுவை - தாலிகட்டுங் கல்யாணம்

11. கழுமலத்தீசன் திருவடிமேல், கற்றவர் நற்றுணை யாகிய ஞானசம்பந்தன் சொனன திருப்பாடல் பத்தும் வல்லார் திருமகள் கணவராகி உலகமுழுதாண்டு சிவபெருமான் திருவடி சேர முயல்கின்றார் என்கின்றது. சொல்துணை - ஓதுவார்க்குத் துணையான சொல்.

திருவையாறு

பதிகவரலாறு :

திருப்பழனத்தில் எழுந்தருளியிருககின்ற முக்கட் பரமேட்டியைத் தொழுது, அங்கிருந்து, பிள்ளையார் ஐயாறு சென்றடைநதார்கள் ஐயாற்று அடியார்கள் அனைவரும 'சிவஞானத் தெள்ளமுது உணட திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுநதருளினா' என்று ஊரை அலங்கரிததனர் மனக்களிப்போடு எதிர்கொணடு அழைததனர் நந்தி அருள பெற்ற நன்னகராகிய ஐயாறறை முதற்கண் வணஙகிப் 'புலனைந்தும் நிலைகலங்குமிடத்து அஞ்சல் என்பார்தம் ஐயாறு என்று' சிறப்பிக்கும் இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர். இதனைச் சேககிழாா பெருமான் 'புந்திநிறை செந்தமிழின் சந்த இசை' என வாயாரப் போற்றுவார்கள

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 130**

திருச்சிற்றம்பலம்

புலனைநதும பொறிகலஙகி நெறிமயஙகி
யறிவழிநதிட டைமமேலுநதி
அலமநத போதாக வஞ்சேலென
றருளசெயவா னமருஙகோயில
வலமவநத மடவாாக ணடமாட
முழவதிர மழையெனறஞ்சிச
சிலமநதி யலமநது மரமேறி
முகிலபாாககுந திருவையாறே 1

---

1. *ஐம்புலன்களும் தததம் பொறிகளை விட்டு வழிமாறி அறிவழிந்து கபம் மேலிட்டுவருநதுங்காலதது அபயப் பிரதானம் 'செய்பவன் கோயில், வலம்வரும் பெணகள நடனம் செயய, அதற்குப் பக்கவாத்தியமாக முழவு அதிர, அவவொலியை மேகத திடியோசை யெனமயஙகி மந்திகள் மரம் ஏறி முகில் பாாக்கும் ஐயாறு என்கின்றது. ஐ - கபம். அலமந்து - சுழன்று. முகில் - மேகம்.*

விடலேறு படநாக மரைக்கசைத்து
வெறபரையன பாவையோடும
அடலேருன றதுவேறி யஞ்சொலீா
பலியெனனு மடிகளகோயில
கடலேறித திரைமோதிக காவிரியி
னுடனவநது கஙகுலவைகித
திடலேறிச் சுரிசஙகளு செழுமுததங
கீனறலைககுந திருவையாறே 2

கஙகாளா கயிலாய மலையாளா
கானபபே ராளாமஙகை
பஙகாளா திரிசூலப படையாளா
விடையாளா பயிலுஙகோயில
கொஙகாளப பொழினுழைநது கூாவாயா
விறகுலாததிக கூதனீஙகிச
செஙகானல வெணகுருகு பைஙகான
லிரைதேருந திருவையாறே 3

ஊனபாயு முடைதலைகொண டுருரின
பலிககுழலவா ருமையாளபஙகா
தானபாயும விடையேறுஞ சஙகரனூ
தழலுருவா தஙகுஙகோயில

2 பாம்பைத திருவரையிற்கட்டி, மலையரசன் மகளோடும் விடையேறி, அம்மா பிச்சை யிடுங்கள் என்னும் அடிகள் கோயில், கடற்சங்கம் காவிரியோடு மேல் ஏறி வநது முததம் ஈனறலைக்கும் ஐயாறு என்கினறது. விடல் - வலிமை. அஞ்சொலீா - அழகிய சொற்களை யுடையவர்களே. கங்குல் - இரவு திடல் - மேடு சுரி சஙகம் - சுரிந்த மூக்கினை யுடைய சங்குகள்.

3 கங்காளா மங்கைபஙகாளர் பயிலுங் கோயில் வெண் குருகு பொழிலில் நுழைநது அலகால் சிறகைக் கோதி, உலாததி, குளிர்நீங்கி இரைதேடும் ஐயாறு என்கின்றது. கொங்கு ஆள் அபபொழில் - தேன் நிறைந்த அசசோலை. கூதல் - குளிர். செஙகால் நல் வெண குருகு எனப்பிரிக்க கானல் - கடற்கரைச் சோலை இது திணைமயக்கம் கூறியது

மானபாய வயலருகே மரமேறி
மநதிபாய மடுககடோறும
தேனபாய மீனபாயச செழுங்கமல
மொட்டலருந திருவையாறே 4

நீரோடு கூவிளமு நிலாமதியும
வெளளெருககு நிறைநதகொனறைத
தாரோடு தணகரநதை சடைககணிநத
தததுவனூ தஙகுஙகோயில
காரோடி விசுமபளநது கடிநாறும
பொழிலணைநத கமழுதாவீதித
தேரோடு மரஙகேறிச சேயிழையாா
நடமபயிலுந திருவையாறே. 5

வேநதாகி விணணவாககு மணணவாககு
நெறிகாடடும விகிாதனூகிப
பூநதாம நறுஙகொனறை சடைககணிநத
புணணியனூ நணணுஙகோயில
காநதார மிசையமைததுக காரிகையாா
பணபாடக கவினூவீதித
தேநதாமென றரஙகேறிச சேயிழையாா
நடமாடுந திருவையாறே 6

4 பிரமகபாலத்தை ஏந்தி ஊர்தோறும் பலிக்கு உழல் வாராகிய தழல் உருவர் தங்கும் கோயில், மான்பாய, வயலருகே யுள்ள மரததில் ஏறி மந்திகள மடுக்கள் தோறும் பாய்வதால் தேன் பாய, மீனபாய, தாமரைகள்மலரும் ஐயாறு என்கினறது. மான். முலலைக்கருப்பொருள்

5 கஙகையோடு வில்வம் எருக்கம்பூ முதலியவற்றைச சடையிலணிநத தததுவனூ தங்குங் கோயில் மேகமண்டலத்தை யளாவி விண்ணையளந்த பொழில்கள் சேர்ந்துள்ள தேரோடும் வீதியிலே உள்ள அரங்குகளில் மகளிர் நடமாடும் ஐயாறு என்கின்றது கூவிளம் - வில்வம். கார் ஓடி - மேகம் பரந்து.

6. அரசாகி, வழிகாட்டும் வள்ளலாகிய பூங்கொன்றை சடைக்கணிந்த புண்ணியர் கோயில் காந்தாரப்பண்ணமைதது மகளிர் இசைபாட, சேயிழையார் சிலர் அரங்கேறி நடமாடும் ஐயாறு என்கின்றது தாமம் - மாலை

நின்றுலா நெடுவிசும்பி னெருக்கிவரு
　　புரமூன்று நீள்வாயம்பு
சென்றுலாம் படிதொட்ட சிலையாளி
　　மலையாளி சேருங்கோயில்
குன்றெலாங் குயில்கூவக் கொழும்பிரச
　　மலர்பாய்ந்து வாசமல்கு
தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
　　கண்வளருந் திருவையாறே 7

அஞ்சாதே கயிலாய மலையெடுத்த
　　வரக்கர்கோன் றலைகள்பத்தும்
மஞ்சாடு தோள்நெரிய வடர்த்தவனுக்
　　கருள்புரிந்த மைந்தர்கோயில்
இஞ்சாய விளந்தெங்கின் பழம்வீழ
　　விளமேதி யிரிந்தங்கோடிச்
செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
　　வயல்படியுந் திருவையாறே 8

மேலோடி விசும்பணவி வியனிலத்தை
　　மிகவகழ்ந்து மிக்குநாடும்
மாலோடு நான்முகனு மறியாத
　　வகைநின்றா னனலுங்கோயில்

7 வானவீதியில் நெருங்கிவரும் முப்புரங்களையும் அம்பு தைக்கும் வண்ணம் வளைத்த வில்லாளி, மலையில் குயில் கூவத் தேன்பாய்ந்து மணம் நிறைந்த தென்றற்காற்று அடிவருடக் கரும்புதூங்கும் ஐயாறு என்கின்றது. பிரசம் - தேன். இதனால் தென்றற்காற்றின் சௌரப்யம், மாந்தியம் என்ற இருகுணங்களும் கூறப்பட்டன.

8. சிறிதும் அஞ்சாது கயிலையைத் தூக்கிய இராவணன் தலைகள் பத்தையும் நெரித்து அவனுக்கு அருள்செய்த மைந்தர் கோயில், தேங்காய் நெற்று வீழ, எருமை பயந்தோடி நெல் வயலை மிதித்துத் தாமரை முளைத்திருக்கின்ற வயலிலே படியும் ஐயாறு என்கின்றது. மஞ்சு - வலிமை. மைந்து என்பதன் திரிபு. இன் சாயல் - இனிய நிழல் இஞ்சாயல் என ஆயிற்று எதுகைநோக்கி. இளமேதி - ஈனுக்கன்றாகிய எருமை. செஞ்சாலி - செந்நெல்.

கோலோடக கோலவளையாா கூததாடக
குவிமுலையாா முகததினினறு
சேலோடச சிலையாடச சேயிழையாா
நடமாடுந திருவையாறே 9

குணடாடு குறறுடுககைச சமணரொடு
சாககியருங குணமொனறிலலா
மிணடாடு மிணடருரை கேளாதே
யாளாமின மேவிததொணடீா
எணடோளா முககணணா ரெமபீச
ரிறைவரினி தமருஙகோயில
செணடாடு புனறபொனனிச செழுமணிகள
வநதலைககுந திருவையாறே 10

அனனமலி பொழிலபுடைசூ ழையாறறெம
பெருமானை யநதணகாழி
மனனியசீா மறைநாவன வளாஞான
சமபநதன மருவுபாடல
இனனிசையா லிவைபததுமிசையுஙகா
லீசனடி யேததுவாாகள
தனனிசையோ டமருலகிற றவநெறிசென
றெயதுவாா தாழாதனறே 11

திருசசிற்றம்பலம்

9. மேலே பறந்தும் நிலததைத் தோணடியும் தேடிய அயனும் மாலும் அறியாதவண்ணம் அழலுருவானன் அமருங கோயில், ஐயாறு என்கினறது அணவி - கலந்து கோல் - கூத்தர் கையிற் கொள்ளும் அவிநயக்கோல் கோல் வளை - திரண்டவளை.

10 தொண்டாகளே! புறச சமயிகளின மொழிகளைக் கேளாதே ஆட்படுங்கள, எம் இறைவா் அமருங்கோயில் காவிரி மணிகளைக் கொணாநது எற்றும் திருவையாறு என்கின்றது. குற்றுடுககை - சிற்றுடை. மிணடு - குறும்பான உரை. மேவி - விரும்பி. செண்டு - பூஉருண்டை

11. ஐயாற்றெம்பெருமானைச சம்பந்த சுவாமிகள பாடல்களால் தோத்திரிப்பவாகள் புகழோடு தேவருலகிற் செல்வார்கள எனகின்றது இசையோடு அமா உலகு - தேவருலகு. தாழாது - தாமதியாது

ிருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு : (12-ம் பதிகம் பார்கக)

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 131**

திருச்சிற்றம்பலம்

மெயததாறு சுவையு மேழிசையு
மெணகுணஙகளுமம விருமபு நால்வே
தததாலு மறிவொணணு நடைதெளியப
பளிஙகேபோ லரிவைபாகம
ஒததாறு சமயஙகட கொருதலைவன
கருதுமூ ருலவுதெணணீா
முததாறு வெதிருதிர நிததிலமவா
ரிககொழிககு முதுகுனறமே 1

வேரிமிகு குழலியொடு வேடுவனய
வெஙகானில விசயனமேவு
போரினமிகு பொறையளநது பாசுபதம
புரிநதளிதத புராணாகோயில

1 சுவைகளும், இசையும், எண்குணங்களும், வேதமும் அறியவொண்ணாத தலைவன அகசசமயமாறுககும் ஒரேதலைவன் திருவுளங்கொண்ட ஊா மணிமுததாறு மூங்கில் உதிர்தத முததுக்களைக் கொழிக்கும் திருமுதுகுனறமே எனகின்றது மெயதது ஆறு சுவை - உடற்கண்ணதாகிய உப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு என்னும் ஆறுசுவைகள். சுவை, இசை, வேதம் முதலியன மாயா காரியஙகள் ஆதலின் அவற்ருல் அறியப்பெருதவன ஆயினன் இறைவன. பளிங்கே போல் - வெணபளிஙகு போல் "சுத்த ஸ்படிக சங்காசம்" எனறு இறைவனுக்கு நிறம் கூறுகிறது சிவாகமம் வெதிர் - மூங்கில்.

காரினமலி கடிபொழிலகள கனிகளபல
மலருதிா ததுக கயமுயஙகி
மூரிவளங கிளாதெனற றிருமுனறிற
புகுநதுலவு முதுகுனறமே

தககனது பெருவேளவிச சநதிரனிந
திரனெசச னருககனஙகி
மிககவிதா தாவினொடும விதிவழியே
தணடிதத விமலாகோயில
கொககினிய கொழுமவருககை கதலிகமு
குயாதெஙகின குலைகொளசோலை
முககனியின சாறொழுகிச சேறுலரா
நீளவயலசூழ முதுகுனறமே

வெமமைமிகு புரவாணா மிகைசெயய
விறலழிநது விணணுளோாகள
செமமலரோ னிநதிரனமால செனறிரபபத
தேவாகளே தோதாக
மைமமருவு மேருவிலு மாசுணநா
ணரியெரிகால வாளியாக
முமமதிலு நொடியளவிற பொடிசெயத
முதலவனிட முதுகுனறமே

2. விசயனது பொறுமையளநது பாசுபதம் அருளிய பரமன் கோயில், தென்றற்காற்று பொழிலில் கனியுதிாதது, மலாசிநதி, முனறிலில் உலாவும் முதுகுன்றம் எனகின்றது. வேரி - தேன் மலா உதிாதது எனறது தென்றலின் மண முடைமையையும், கயம் முயங்கி எனபது குளிர்மையையும உணாததின கயம் - குளம் மூரி - வலிமை

3. சிவததுரோகியான தக்கன யாகததிற்குச் சென்ற குற்றததிற்காகச சநதிரன் முதலியோரை முறைப்படி தண டித்த இறைவன கோயில் முக்கனியின் சாறொழுகிச சேறுலரா வயல்சூழ்நத முதுகுன்றம் எனகினறது எச்சன் - யாகபுருஷன அருக்கன் - சூரியன் அஙகி - அக்கினி. விதாதா - பிரமன. கொக்கு - மாமரம் வருக்கை - பலா கதலி - வாழை.

4 முப்புராதிகள தீங்கு செயய, தேவர்கள் வேண்டு கோளின் வண்ணம், அவர்களைத தேர் முதலிய சாதனங்களாகக் கொண்டு எரித்த முதல்வனிடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது

இழைமேவு கலையல்கு லேந்திழையா
 ளொருபாலா யொருபாவௌகா
துழைமேவு முரியுடுத்த வொருவனிருப்
 பிடமென்ப ருமபரோங்கு
கழைமேவு மடமந்தி மழைகண்டு
 மகவினொடும் புகவொண்கலலின
முழைமேவு மாலயானை யிரைதேரும
 வளர்சாரன முதுகுன்றமே 5

நகையார்வெண டலைமாலை முடிக்கணிந்த
 நாதனிட நன்முத்தாறு
வகையாரும வரைப்பண்டங் கொண்டிரண்டு
 கரையருகு மறியமோதித்
தகையாரும வரம்பிடறிச் சாலிகழு
 நீர்குவளை சாயப்பாய்ந்து
முகையார்செந தாமரைகண முகமலர
 வயறழுவு முதுகுன்றமே 6

விறல் - வலிமை மாசுணம் - வாசுகியென்னும் பாம்பு அரி, எரி, கால் வாளியாக - திருமாலும், அங்கியும், காற்றுமாகிய முததேவர்களும் அம்பாக

5 ஒருபால் உமை விளங்க, ஒருபால் மான்தோலை யுடுத்திய ஒருவன் இருப்பிடம் மந்தி மழையைக் கண்டு குட்டி யோடு குகையையடைய, யானை இரைதேடும் முதுகுன்றம் என்கின்றது இழை - அணி எளகாது - இகழாது. உழை மேவும் உரி - மானினது தோல் கழை - மூங்கில் மந்தி - பெண் குரங்கு. முழை - குகை.

6. தலைமாலையணிந்த தலைவனிடம், மணிமுத்தாறு மலைப் பண்டங்களைக் கொண்டு இருகரையிலும் எடுத்து எறிந்து, கரையை யுடைத்துக்கொண்டு, நெலலும் கழுநீரும் குவளையும் சாயப்பாய்ந்து, தாமரை மலர வயலைத தழுவும் முதுகுனறம் என்கிறது நகை - பல். வரைப்பண்டம் - மலைபடுதிரவியம்.

அறங்கிளரு நாலவேத மாலின்கீ
ழிருந்தருளி யமரர்வேண்ட
நிறங்கிளர்செந் தாமரையோன் சிரமைந்தி
னொன்றறுத்த நிமலர்கோயில்
திறங்கொண்மணித் தரளங்கள் வரத்திரண்டங்
கெழிற்குறவர் சிறுமிமார்கள்
முறங்களினாற் கொழித்துமணி செலவிலக்கி
முத்துலைப்பெய் முதுகுன்றமே

கதிரொளிய நெடுமுடிபத் துடையகட
லிலங்கையர்கோன் கண்ணுமவாயும்
பிதிரொளிய கனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலை
மலையைநிலை பெயர்த்தஞான்று
மதிலளகைக் கிறைமுரல மலரடியொன்
றூன்றிமறை பாடவாங்கே
முதிரொளிய சுடர்நெடுவா ளுனனீந்தா
னாயந்தப்பதி முதுகுன்றமே

பூவார்பொற் றவிசின்மிசை யிருந்தவனும்
பூந்துழாய் புனைந்தமாலும்
ஓவாது கழுகேன மாயுயர்ந்தாழ்ந்
துறநாடி யுண்மைகாணாத்
தேவாருந் திருவுருவன் சேருமலை
செழுநிலத்தை மூடவந்த
மூவாத முழங்கொலிநீர் கீழ்தாழ
மேலுயர்ந்த முதுகுன்றமே

7 ஆலின் கீழிருந்து சனகாதியர்க்கு வேதப்பொருளை அருளிச்செய்து, தேவர் வேண்டுகோட்கிரங்கிப் பிரமன் சிரங் கொய்த நிமலர் கோயில், குறச்சிறுமியர் முறத்தால் முத்தைக் கொழித்துச் சிற்றுலையிற் கொட்டும் முதுகுன்றம் என்கின்றது. தரளம் - முத்து மணி - மாணிக்கங்கள்

8. இராவணனுக்கு மறக்கருணையும் அறக்கருணையும் காட்டி யாட்கொண்டவனிடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது அளகைக்கு இறை முரல - குபேரன் தன் பகைவனுகிப் புஷ்பக விமானத்தைக் கவர்ந்த இராவணன் ஒழிந்தான் என்று மகிழ்ச்சிக்க.

9. அயனும் மாலும் ஆழ்ந்தும் உயர்ந்தும் தேடியும் அறியமுடியாத இறைவனிடம், ஊழியில் உயர்ந்த முதுகுன்றம்

மேனியிறசீ வரததாரும விரிதருதட
டுடையாரும விரவலாகா
ஊனிகளா யுளளாாசொற கொளளாது
முளளுணாநதங குயமினறொணடீா
ஞானிகளா யுளளாாக ஞனமறையை
முழுதுணாநதைம புலனகளசெறறு
மோனிகளாய முனிசசெலவா தனிததிருநது
தவமபுரியு முதுகுனறமே 10

முழஙகொலிநீா முததாறு வலஞசெயயு
முதுகுனறத திறையையூவாப
பழஙகிழமைப பனனிருபோ படைததுடைய
கழுமலமே பதியாககொணடு
தழஙகெரிமூன றோமபுதொழிற றமிழஞான
சமபநதன சமைததபாடல
வழஙகுமிசை கூடுமவகை பாடுமவா
நீடுலக மாளவாதாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

என்கின்றது தவிசு - ஆசனம் துழாய் - துளசி ஓவாது - இடைவிடாது. கழுகு - பறவையின் பொதுப் பெயராய் அன்னததை யுணர்த்தியது. ஏனம் - பன்றி.

10 தொணடாகளே! புத்தரும் சமணருமாகிய ஊனிகளின் சொற்கொள்ளாது உள்ளுணர்ந்து உய்யுங்கள்! ஞானிகள்வேதததை யுணர்ந்து ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, மோனிகளாய்த் தனிததிருந்து தவம் புரியும் இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது ஞானி - அறிவை வளாப்பவன். ஊனி - உடம்பை வளர்ப்பவன்.

11. முதுகுனறநாதனைப் பன்னிருநாமம் படைதத பழம் பதியாகிய காழியை யிடமாகக்கொணட, தழலோம்பு தொழிலுடைய தமிழ ஞானசம்பந்தன் அமைத்த பாடல்களை இசை கூடும் வகை பாடுபவர்கள் உலகததை நெடுங்காலம் ஆள்வர் என்கின்றது தழங்கு - ஒலிக்கின்ற. எரிமூன்று - ஆகவனீயம், காருகபதயம், தக்ஷிணுக்கினி என்பன.

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு. (11-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 132**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரிசையும் வடவாலின் கீழிருந்தங்
கீரிருவர்க் கிரங்கிநின்று
நேரியநான் மறைப்பொருளை யுரைத்தொளிசேர்
நெறியளித்தோ னின்றகோயில்
பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும்
பயின்றோது மோசைகேட்டு
வேரிமலி பொழிற்கிளிகள் வேதங்கள்
பொருட்சொல்லு மிழலையாமே 1

பொறியரவ மதுசுற்றிப் பொருப்பேமத்
தாகப்புத் தேளிர்கூடி
மறிகடலைக் கடைந்திட்ட விடமுண்ட
கண்டத்தோன் மன்னுங்கோயில்
செறியிதழ்த்தா மரைத்தவிசிற் றிகழ்ந்தோங்கு
மிலைக்குடைக்கீழ்ச் செய்யாள் செந்நெல்
வெறிகதிர்ச்சா மரையிரட்ட விளவன்னம்
வீற்றிருக்கு மிழலையாமே 2

1. வடவாலமரத்தின்கீழ் நால்வர்க்கு அறம் உரைத்து ஒளிநெறியளித்த இறைவன்கோயில், பண்டிதர்கள் பலகாற் பயிலும் ஓசையைக்கேட்டு, கிளிகள் வேதப்பொருள் சொல்லும் திருவீழிமிழலையாம் என்கின்றது. ஏர் - அழகு எழுச்சியுமாம். ஈரிருவர் - சனகர் முதலிய தேவமுனிவர் நால்வர். ''நேரிய நான் மறைப்பொருள்'' எனவே இங்ஙனம் இறைவன்முன் உணராத பரம்பரையினர் தற்போத முனைப்பால் நேர்மையற்ற பொருளுங் கொள்வர் என்பது அமைந்து கிடந்தது ஒளிசேர் நெறி - சிவ ஞான நெறி வேரி - தேன்

2. வாசுகியை கடைகயிறுகச் சுற்றி, மந்தரமே மத்தாக, தேவர்கள்கூடி பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத்து எழுந்த விடத்தை

எழுந்துலகை நலிந்துழலு மவுணர்கடம்
புரமூன்று மெரிந்தகன்றடி
உழுந்துருளு மளவையினொள் ளெரிகொளவெரு
சிலைவளைத்தோ னுறையுங்கோயில்
கொழுந்தரள நகைகாட்டக் கோகந்த
முகங்காட்டக் குதித்துநீர்மேல்
விழுந்தகயல் விழிகாட்ட விற்பவளம்
வாய்காட்டு மிழலையாமே 3

உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ
றாயிரமாம் யோனிபேத
நிரைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா
யங்கங்கே நின்றான்கோயில்
வரைசேரு முகின்முழவ மயில்கள்பல
நடமாட வண்டுபாட
விரைசேர்பொன் னிதழிதர மென்காந்தள்
கையேற்கு மிழலையாமே 4

உண்ட கண்டன மன்னுங்கோயில், தாமரையாசனத்தில் இலை குடையாக, செந்நெற்கற்றை சாமரையாக, இள அன்னம் வீற்றிருக்கும் மிழலையாம் என்கின்றது பொறியரவம் - படப்பொறிகளோடு கூடிய வாசுகியென்னும் பாம்பு மறி கடல் - அலைகள் மறிகின்ற கடல செய் - வயல். வெறி - மணம்

3. உலகை வருத்தும் அவுணர்தம் புரத்தை உழுந்துருளும் காலத்தில எரித்த இறைவன்கோயில், முத்து மகளிர பல்காட்ட, தாமரை முகங்காட்ட, துள்ளுங்கயல் விழிகாட்ட, பவளம் வாய்காட்டும் வீழிமிழலையாம் என்கின்றது. நலிந்து - வருத்தி. உழுந்து உருளும் அளவை - ஓர் உளுந்து உருளக்கூடிய காலச் சிறுமையில் தரளம் - முத்து கோகநதம் - தாமரை. வில் - ஒளி

4 எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் யோனிபேதங்களையும் படைத்து, அவற்றின் உயிர்க்குயிராக நிற்கும் இறைவன் கோயில், முகிலாகிய முழவம் ஒலிக்க, மயில் நடமாட, வண்டு பாட, கொன்றைமரம் பொற்பரிசில் வழங்க, காந்தள் கையேற்று வாங்கும் மிழலையாம் என்கினறது உரைசேரும் - நூல்களில் உரைக்கப்பெறுகின்ற. முகில் - மேகம் விரை - மணம். இதழி- கொன்றை.

காணுமா றரியபெரு மானாகிக
காலமாயக குணஙகணமூனருயப
பேணுமூன றுருவாகிப பேருலகம
படைததளிககும பெருமானகோயில
தாணுவாய நினறபர தததுவனை
யுததமனை யிறைஞசீரெனறு
வேணுவார கொடிவிணணோ தமைவிளிபப
போலோஙகு மிழலையாமே 5

அகனமாநத வனபினரா யறுபகைசெற
றைமபுலனு மடககிஞானம
புகலுடையோா தமமுளளப புணடரிகத
துளளிருககும புராணாகோயில
தகவுடைநீா மணிததலததுச சஙகுளவாக
கநதிகழச சலசததீயுள
மிகவுடைய புனகுமலாப பொரியடட
மணஞசெயயு மிழலையாமே 6

5 காணுதற்கரிய கடவுளாகி, காலம் குணம் இவையுமாகி, எல்லாராலும் போற்றப்பெறும் பிரம விஷ்ணு ருதரனுகி, பெரிய உலகத்தைப் படைததும் அளிக்கும் பெருமானகோயில், இறைவனை வணங்குஙகள் என்று கொடிகள தேவரை யழைக்கும் வீழிமிழலை எனகின்றது காலமாய - இறபபு நிகழவு எதிாவு எனற மூன்றுகாலமாய், என்றது எல்லாவற்றையும் அடக்கித தம் எல்லைக்குள் இனபததுனபங்களை எயதி நடககசசெய்தலின் குணங்கள் மூனருய - சாத்துவிகம் முதலிய குணங்கள மூனருய பேணும-போற்றபபெறுகின்ற. படைதது அளிதது எனவே அழிததலாகிய இவர்தொழில் சொல்லாமலே பெறபபட்டது தாணு - நிலைத்தபொருள தூண் வடிவு என்றுமாம் வேணுவார்கொடி - மூங்கிற் றண்டில் கோக்கப்பெற்ற நீளமான கொடிகள. விணணோாகள போகததால் மோகிதது மறந்திருததலின் கொடிகள நினைவூட்டி அழைக்க வேணடியதாயிற்று.

6. உள்ளனபுடையாராக அரிஷட் வர்க்கங்களை அழிதது, ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய சிவஞானச சேர்க்கையுடையோாகளின் இதயத தாமரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் கோயில், அழகிய இடத்தில் சங்குகளாகிற சுற்றம்விளங்க

ஆருடு சடைமுடிய னனலாடு
மலாகையை னிமயபபாவை
கூருடு திருவுருவன கூததாடுங
குணமுடையோன குளிருஙகோயில
சேருடு செஙகழுநீாத தாதாடி
மதுவுணடு சிவநதவணடு
வேருய வுருவாகிச செவவழிநற
பணபாடு மிழலையாமே 7

கருபபமிகு முடலடாததுக காலூனறிக
கைமறிததுக கயிலையெனனும
பொருபபெடுகக லுறுமரககன பொனமுடிதோள
நெரிததவிரற புனிதாகோயில
தருபபமிகு சலநதரனற னுடறடிநத
சககரததை வேணடியீணடு
விருபபொடுமால வழிபாடு செயயவிழி
விமானஞ்சோ மிழலையாமே 8

தாமரையாகிய தீயில் புன்கம் பொரிதூவி மணங்களைச்செய்யும் மிழலைஎன்கின்றது உளளப்புண்டரிகம்-இதயததாமரை தகவு-தகுதி நீா மணிததலததது - நீரோட்டததோடு கூடிய இரத தினஙகள் அழுததபபெற்ற இடதது சஙகு உளவர்க்கம் திகழ - சஙகுகளாகிய உளளசுற்றம் விளஙக சலசததீயில் - தாமரைப் பூவாகிய தீயில் மலர்ந்த தாமரையைத தீக்கு ஒபபிடுவது மரபு. அட்ட மணம்செயும் - எண்வகை மணஞ்செய்யும் என்பாரும் உளர். காந்தருவம், இராக்கதம், பைசாசம், ஆசுரம் முதலியவற்றிற்குப் பொரிதூவலின்மை உணர்க.

7 ஆறுசோ முடியன், அனல்சோ கையன், உமையொருகூறன, கூததனகோயில், செங்கழுநீாப்பூவின மகரந்ததில் ஆடி, தேன்குடித்துச சிவந்த வண்டு வேற்றுவடிவுகொண்டு செவ்வழிப் பணணைப்பாடும் மிழலையாம் என்கின்றது. தாது - மகரந்தம்.

8 கைலையை எடுக்கலுற்ற இராவணனை நெரித்த விரலையுடைய பெருமான்கோயில், சலந்தரன் உடலையழித்த சக்கரத்தைத திருமால் வழிபட்டுப்பெற்ற திருவீழிமிழலை என்கின்றது.

செநதளிாமா மலரோனுந திருமாலும
ஏனமோ டனனமாகி
அநத'மடி காணுதே யவரே,நத
வெளிபபடடோ னமருஙகோயில
புநதியினை மறைவழியே புறபரபபி
நெயசமிதை கையிறகொணடு
வெநதழலின வேடடுலகின ாிகவளிபபோா
சேருமூா மிழலையாமே 9

எணணிறநத வமணாகளு மிழிதொழிலசோ
சாககியரு மெனறுநதனனை
நணணரிய வகைமயககித தனனடியாாக
கருளபுரியு நாதனகோயில
பணணமரு மெனமொழியாா பாலகரைப
பாராடடு மோசைகேடடு
விணணவாகளா வியபபெயதி விமானததோ
டுமிழியு மிழலையாமே 10

கருப்பமிகும் உடல் - கருப்பையில் இருந்து வளர்ந்துவநத உடல் எனறது அப்பிராகிருதமான கைலையைததீண்டும் உரிமையுங கூட பிராகிருதமேனிதாங்கிய இவற்கில்லை என்பது உணர்ததிய வாறு தருபபம் - கொழுப்பு, செருக்குமாம், மால் வழிபாடு செயத வரலாறு இததலததது நிகழ்சசி இழிவிமானம் - விண்ணிழி விமானம் இது இததலததது விமானம்

9 அயனும் மாலும், அனனமும் ஏனமுமாகித தேடியறிய முடியாது வணங்க வெளிபட்ட இறைவன்கோயில், வேதவிதிப் படி தருப்பையைபபரப்பி, நெய் சமிதது இவைகளைக்கொணடு வேள்விசெய்து, உலகைக்காக்கும் அந்தணா வாழும் மிழலையாம் எனகின்றது அந்தம் - முடி புநதியினால - அறிவால் வேட்டு - வேள்விசெய்து

10 புத்தரும் சமணரும் தம்மை அறியாவகையாக அவர்களை மயக்கித தன் அடியார்க்கு அருள்புரியும் நாதன்கோயில், பண்மொழிப் பாவைமார்கள் பாலகரைப் பாராட்டும் ஓசை கேட்டு விண்ணவர்கள் விமானத்தோடு வந்திறங்கும் வீழிமிழலை என்கின்றது

மினனியலு மணிமாட மிடைவீழி
மிழலையான விரையாாபாதம
செனனிமிசைக கொணடொழுகுஞ சிரபுரககோன
செழுமறைகள பயிலுநாவன
பனனியசீா மிகுஞான சமபநதன
பரிநதுரைதத பததுமேததி
இனனிசையாற பாடவலலா ரிருநிலததி
லீசனெனு மியலபிஞேரே

திருச்சிற்றம்பலம்

11. வீழிநாதன் திருவடியைச சிரமேற்கொணடு ஒழுகும் திருஞானசம்பந்தா பரிநதுரைதத பாடல் வல்லாா பெரியபூமியில் ஈசன எனும் இயல்புடையோர் ஆவர் எனகின்றது. பரிந்து - அன்புகொண்டு

திருக்கச்சியேகம்பம்

பதிகவரலாறு. *(சந்தர்ப்பம் தெரியவில்லை.)*

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 133**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பினில்விரி நூலொருபால் பொருந்தக்
கந்தமல்கு குழலியோடுங் கடிபொழிற் கச்சி தன்னுள்
அந்தமில் குணத்தா ரவர்போற்ற வணங்கினொ டாடல்புரி
எந்தை மேவிய வேகம்பந் தொழுதேத்த விடர்கெடுமே

வரந்திகழு மவுணர் மாநகர்மூன் றுடன்மாய்ந் தவியச்
சரந்துரந் தெரிசெய்த தாழ்சடைச் சங்கரன் மேயவிடம்
குருந்த மல்லிகை கோங்குமா தவிநல்ல குராமரவம்
திருந்துபைம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே 2

வண்ணவெண் பொடிப்பூசு மார்பின் வரியர வம்புனைந்து
பெண்ணமர்ந் தெரியாடல் பேணிய பிஞ்ஞகன் மேயவிடம்
விண்ணமர் நெடுமாட மோங்கி விளங்கிய கச்சிதன்னுள்
திண்ணமாம் பொழில்சூழ்ந்த வேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே 3

---

1. திருநீறு பூசிய திருமார்பிற் பூணூல் கிடந்திலங்க உமாதேவியோடு எழுந்தருளிய கச்சியுள் எல்லையற்ற குணங்களையுடைய அடியார்கள் போற்ற எந்தை மேவிய ஏகம்பம் தொழுதேத்த இடர்கெடும் என்கின்றது. அந்தம் - முடிவு. அணங்கினொடு - பார்வதியோடு.

2. திரிபுரம் எரியச் சரம்விட்ட சங்கரன்மேவிய இடமாகிய பொழில் சூழ்ந்த ஏகம்பம்சேர இடர்கெடும் என்கின்றது. துரந்து - செலுத்தி. மாதவி - குருக்கத்தி. மரவம் - வெண்கடம்பு.

3. திருநீறணிந்த மார்பில் அரவம் அணிந்து, பெண்ணை ஒருபால் விரும்பி, எரிக்கண் திருநடனத்தை விரும்பிய பிஞ்ஞகன் இடம், விண்ணளாவிய மாடமோங்கிய கச்சியுள் ஏகம்பம் ஆம், அதனைச்சேர இடர்கெடும் என்கின்றது. பிஞ்ஞகன் - மயிற்பீலியை யுடையான்.

தோலுநூ லுநதுதைநத வரைமாாபிற சுடலைவெண ணீறணிநது
காலனமாள வுறககாலாற காயநத கடவுள கருதுமிடம
மாலைவெண மதிதோயு மாமதிற கசசி மாநகருள
ஏலநாறிய சோலைசூ ழேகமப மேதத விடாகெடுமே 4

தோடணிம மலாககொனறை சோசடைத தூமதி யமபுனைநது
பாடனுன மறையாகப பலகணப பேயக ளவைசூழ
வாடலவெண டலையோ டனலேநதி மகிழநதுட னுடலபுரி
சேடாசோ கலிககசசி யேகமபனு சேர விடாகெடுமே. 5

சாகமபொன வரையாகத தானவா முமமதில சாயவெயது
ஆகமபெண ணொருபாக மாக வரவொடு நூலணிநது
மாகநதோய மணிமாட மாமதிற கசசி மாநகருள
ஏகமபத துறையீசன சேவடி யேதத விடாகெடுமே 6

* * * * 7

வாணிலா மதிபுலகு செஞசடை வாளர வமமணிநது
நாணிடத தினிலவாழககை பேணி நகுதலையிற பலிதோந
தேணிலா வரககனற னீணமுடி பதது மிறுததவனூா
சேணுலாம பொழிறகசசி யேகமபனு சேர விடாகெடுமே 8

4 கரு மான்தோலும் பூணூலும் நெருங்கிய மார்பில் நீறணிநது காலனைக காயந்த கடவுள கருதுமிடம், கச்சியுள் ஏகம்பம், அதனை ஏதத இடாகெடும் என்கின்றது

5 இதழோடு கூடிய அழகிய கொன்றைமலரை அணிந்த சடையிலே பிறைமதியைச சூடி, நான்மறை பாடலாக, பேய்க்கணம் புடைசூழ, அனலேந்தி ஆடும் பெரியோன சேரும் இடம் கசசியுள ஏகம்பம் என்கின்றது. சேடர் - உலகம் அழியத் தான் எஞ்சி நிற்பவர் சேர - தியானிக்க

6. மேருமலை வில்லாக முப்புரம் எரிதது, உடலில் ஒரு பாகம் பெணணைக ஏற்று, அரவையும் நூலையும் அணிந்து கசசி யேகம்பத்துள அமாநத ஈசன திருவடி ஏதத இடர்கெடும் எனகின்றது. சாகம் - வில் சாபம் எதுகை நோக்கிச் சாகம் ஆயிற்று. தானவர் - அசுரர். ஆகம் - உடல் மாகம் - ஆகாயம்.

8 பிறையணிநத செஞ்சடையில் அரவததையும் அணிந்து, இடபபாகதது நாணோடு கூடிய இல்வாழககைக்குரிய உமா தேவியை வைத்து, மண்டையோட்டில் பிச்சை யேற்று,

பிரமனுந திருமாலுங கைதொழப பேரழ லாயபெம்மான
அரவஞ் சோசடை யநதண னணங்கினொ டமருமிடம
கரவிலவண கையினாகள வாழகலிக கசசி மாநகருள
மரவஞசூழ பொழிலேகம பநதொழ வலவினை மாயநதறுமே 9

குணடுபட டமணு யவரொடுங கூறைதம மெயபோாககும
மிணடா கடடிய கடடுரை யவைகொணடு விருமபேனமின
விணடவா புரமூனறும வெஙகணை யொனறினு லவியக
கணடவன கலிககசசி யேகமபங காண விடாகெடுமே. 10

ஏரினா பொழிலசூழநத கசசி யேகமப மேயவனைக
காரினா மணிமாட மோங்கு கழுமல நனனகருள
பாரினா தமிழஞான சமபநதன பரவிய பததுமவலலாா
சீரினா புகழோஙகி விணணவ ரோடுஞ சோபவரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

இராவணன் சிரம் பததும் இறுததவனூா கச்சி ஏகம்பம் என்கினறது. வாள் நிலா - ஒளிபொருநதிய நிலா. புல்கு - தழுவிய. இல்வாழ்க்கை - மனையில் வாழதலையுடையாளாகிய உமாதேவி, தொழிலாகுபெயர். ஏண - உறுதி சேண் - ஆகாயம்.

9. அயனும் மாலும் அடிவணங்க அழல்வண்ணமாகிய பெருமான் உமாதேவியோடு உறையுமிடம், வள்ளல்கள வாழ் கின்ற கசசியில் ஏகம்பமாம்; அதனை தொழ வல்வினையறும் என்கினறது கரவு - உள்ளதை மறைக்கும் வஞ்சம். மரவம் - மல்லிகை,

10. புறசசமயிகள் கூறும் கட்டுரைகளை நம்பாதீகள; அவை அவாகள் கட்டிய கட்டுக்கள், பகைவரது முப்புரங்களும் ஓரம்பினுல் உடையசசெய்தவனூா கசசி ஏகம்பம் என்கின்றது. குண்டுபட்டு - உடல்பருத்து. கூறை - ஆடை. விண்டவா - பகைவர்.

11. இப்பதிகம் வல்லவர்கள் புகழ் ஓங்கித் தேவர்களோடும் சேர்வர் என்கின்றது. ஏரின் ஆர பொழில் - அழகு நிறைநத சோலை. காரின் ஆா - மேகங்கள் கவிந்த.

திருப்பறியலூர்வீரட்டம்

பதிகவரலாறு :

திருச்செம்பொன்பள்ளி திருவிளநகர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, பிள்ளையார் பரமாதம் திருப்பறியலூரரைப் பரவி, இப்பதிகததை அருளிசசெய்தார்கள்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் · **எண் 134**

திருச்சிற்றம்பலம்

கருததன கடவுள கனலேந தியாடும
நிருததன சடைமே னிரமபா மதியன
திருதத முடையாா திருபபறி யலூரில
விருததனெ னததகும வீரடடத தானே 1

மருநத னமுதன மயானததுண மைநதன
பெருநதண புனறசெனனி வைதத பெருமான
திருநது மறையோா திருபபறி யலூரில
விரிநத மலாசசோலை வீரடடத தானே 2

குளிாநதாா சடையன கொடுஞசிலை விறகாமன
விளிநதா னடஙக வீநதெயதச செறறுன
தெளிநதாா மறையோா திருபபறி யலூரில
மிளிாநதாா மலாசசோலை வீரடடத தானே 3

1 இப்பதிகம் முழுதும் எல்லாவுயிாகட்குங கருத்தனுய், கடவுளாய, விருத்தனுய் இருப்பவன் திருப்பறியலூர் வீரட்டத் தான் என இறைவனியலபு அறிவிக்கினறது. திருத்தம் உடையார் - பிழையொடு பொருந்தாதே திருந்திய மனமுடைய அடியார். விருததன் - தொனமையானவன.

2 மருந்தன் - பிணிதீர்க்கும் மருந்தானவன்.

3. கொடுஞ்சிலை - வளைந்த வில். விளிந்தான் - இறந்தான் வீந்து எய்த - இறந்து பின்னரும் வர. செற்றுன் - கொன்றவன்.

பிறபபாதி யிலலான பிறபபார பிறபபுச
செறபபாதி யநதஞ செலசசெயயுந தேசன
சிறபபா டுடையார திருபபறி யலூரில
விறறபா ரிடஞசூழ வீரடடத தானே 4

கரிநதா ரிடுகாடடி லாடுஙக பாலி
புரிநதார படுதம புறஙகாட டிலாடும
தெரிநதார மறையோர திருபபறி யலூரில
விரிநதார மலாசசோலை வீரடடத தானே 5

அரவுறற நாணு வனலமப தாகச
செருவுற றவாபுரந தீயெழச செறறுன
தெருவிற கொடிசூழ திருபபறி யலூரில
வெருவுற றவாதொழும வீரடடத தானே 6

நரையார விடையா னலஙகொள பெருமான
அரையா ரரவம மழகா வசைததான
திரையார புனலசூழ திருபபறி யலூரில
விரையார மலாசசோலை வீரடடத தானே 7

4. பிறப்பாதி எனவே இறபபுமில்லான என்பதுணாத்தியவாறு பிறப்பார பிறப்பு செறப்பு ஆதி அநதம் செலச்செய்யுந் தேசன் - பிறவியெடுக்கும் உயிர்கள் எய்தும் பிறப்பிற்கும் சிறபபிற்கும் முதலும் முடிவும் அடையசசெய்யும் ஒளிவடிவானவன் சிறப்பாடு - சிறப்பு பாடு தொழிற்பெயர் விகுதி. விறல் பாரிடம் - வலிய பூதகணம்

5 கரிந்தார - இறந்தவா புரிந்தார - வினைகளைப் புரிந்தவர். படும் - இறந்த. புறங்காடு - சுடுகாடு தெரிந்து ஆா மறையோர் - ஆராய்ந்தறிந்த அநதணர்

6. அரவு உற்ற நாணு(க) அனல் அம்பு அது ஆக செரு உற்றவர் புரம் தீ எழச செற்ருன் எனப்பிரிக்க. செரு - போர் வெருவுற்றவர் - அஞ்சியவர்.

7. நரை - வெண்மை.

வளைககும மெயிறறின னரககன வரைககீழ,
இளைககும படிதா னிருநதேன ழ யனனம
திளைககும படுகாத திருபபறி யலூரில
விளைககும வயலசூழநத வீரடடத தானே 8

விளஙகொண மலாமே லயனோத வணணன
துளஙகும மனததாா தொழததழ லாயநினருன
இளமகொம பனுளோ டிணைநதும பிணைநதும
விளஙகுந திருபபறியல வீரடடத தானே 9

சடையன பிறையன சமணசாக கியரோ
டடையன பிலாதா னடியாா பெருமான
உடையன புலியி னுரிதோ லரைமேல
விடையன றிருபபறியல வீரடடத தானே 10

நறுநீ ருகுஙகாழி ஞானசம பநதன
வெறிநீாத திருபபறியல வீரடடத தானைப
பொறிநீ டரவன புனைபாடல வல்லாாக
கறுநீ டவல மறுமபிறப புததானே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

8 வளைக்கும் எயிறு - கோரப்பல் அரக்கன் என்றது இராவணனை. ஏழை அன்னம் திளைக்கும் படுகர் - பெண்ணன்னம் புணரும் ஆற்றுப்படுகர்

9 விளங்கு ஒண்மலர் - விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய தாமரைமலர் ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணனுகிய திருமால். துளங்கும் - நடுங்கும் மனத்தார் என்றது அயனையும் மாலையும். இணைந்து - ஒரு திருமேனிக்கண்ணே ஒன்ருய், பிணைந்து - இடப் பாகதது உடனுயக்கூடி.

11 நறுநீர் - நல்லநீர் வெறிநீர் - மணம்பொருந்திய தேன். நீடவல மறும்பிறப்பு அறும் எனக்கூட்டுக. மறும் பிறப்பு - மறுபிறப்பு. சந்தநோக்கி விரிந்தது.

திருப்பராய்த்துறை

பதிகவரலாறு:

திருக்கருவூர் ஆனிலையைப்போற்றி, திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் திருப்பராய்த்துறையை யடைந்தார்கள் அங்கே நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயிலை நண்ணிக் கும்பிட்டுக் கோதில் தமிழ்ச்சொல் மாலையாகிய 'நீறு சேர்வதொர்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள்

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 135**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுசேர்வதொர் மேனியர்நேரிழை
கூறுசேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
ஆறுசேர்சடை யண்ணலே 1

கந்தமாமலர்க் கொன்றைகமழ்சடை
வந்தபூம்புனல் வைத்தவர்
பைந்தண்மாதவி சூழ்ந்தபராய்த்துறை
அந்தமில்ல வடிகளே 2

வேதர்வேதமெல் லாமுறையால்விரித்
தோதநின்ற வொருவனார்
பாதிபெண்ணுரு வாவர்பராய்த்துறை
ஆதியாய வடிகளே 3

---

1. இப்பதிகம், திருப்பராய்த்துறைசேர் அண்ணல் நீறணிந்தவர், நேரிழைவைத்தவர், கொன்றையணிந்தவர், வேதர், வேதம் விரித்தவர் என அவரது பல இயல்புகளை எடுத்து விளக்குவது கூறு - மேனியில் ஒருபாதி. பாறு - பருந்து.

2 அந்தமில்ல அடிகள் - தாம் எல்லாவற்றிற்கும் அந்த மாதலேயன்றித் தமக்கு அந்தம் இல்லாத அடிகள்.

3. முறையால் விரித்து - இன்ன வேதத்தின்பின் இன்னது என முறைப்படி.

தோலுநதமமரை யாடைசுடாவிடு
நூலுநதாமணி மாாபினா
பாலுநெயபயின ருடுபராயததுறை
ஆலநீழ லடிகளே 4

விரவிநீறுமெய பூசுவாமேனிமேல
இரவினினறெரி யாடுவா
பரவினுரவா வேதமபராயததுறை
அரவமாாதத வடிகளே 5

மறையுமோதுவா மானமறிககையினா
கறைகொளகணட முடையவா
பறையுஞசஙகு மொலிசெயபராயததுறை
அறையநினற வடிகளே 6

விடையுமேறுவா வெணபொடிபபூசுவா
சடையிறகஙகை தரிததவா
படைகொளவெணமழு வாளாபராயததுறை
அடையநினற வடிகளே 7

தருககினமிகக தசககிரிவனறனை
நெருககினாவிர லொனறினுல
பருககினுரவா போலுமபராயததுறை
அருககனறனனை யடிகளே 8

***4.** தோல் - புலித்தோல்.*

***5.** அவர் வேதம் பரவினுர் - அவர் வேதங்களாற் பரவப் பெற்றவர்.*

***6.** மறி - குட்டி. கறை - விடம்.*

***7.** அடைய - எங்குமாய, பொருந்த என்றும் ஆம்.*

***8.** தசக்கிரிவன் - இராவணன்*

நாறறமாமல ராளெடுமாலுமாயத
தோறறமுமமறி யாதவா
பாறறினாவினை யானபராயததுறை
ஆறறனமிகக வடிகளே 9

திருவிலிசசில தேரமணாதாகள
உருவிலாவுரை கொளளேலுமு
பருவிலாலெயி லெயதுபராயததுறை
மருவினனறனை வாழததுமே 10

செலவமலகிய செலவாபராயததுறைச
செலவாமேறசிதை யாதன
செலவனஞானசம பநதனசெநதமிழ
செலவமாமிவை செபபவே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9 நாற்றம் - மணம். பாற்றினர் - சிதற அடிததாா

10 திரு - சிவஞானம். ஆதர் - கீழ்மக்கள். பரு வில் - மலையாகிய பெருதத வில்

11. சிதையாதன செநதமிழ இவை செப்பச செல்வமாம் எனக்கூட்டுக

திருத்தருமபுரம்

பதிகவரலாறு :

திருவேட்டக்குடியை வணங்கிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தருமபுரத்தை அடைந்தபோது, திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணரது தாயவழிச்சுற்றத்தார் அனைவரும அவரை எதிர் கொணடு வணஙகினார்கள் பாணர் 'சுவாமிகள் திருப்பாடல் களை யாழிலிட்டு வாசிக்கும புண்ணியப்பேறு பொருந்தினேன்' என்று புகனறா அவர்கள் நீர் யாழில் இட்டு வாசிப்பதால் தான் அப்பாடலின் சிறப்பு உலகத்தில் பரவுவதாயிற்றென்றார் கள் இதனைககேட்ட பாணர் மனம் நடுநடுங்கி அவர்கள் உண்மை உணர்ந்து உயயவேணடும என்ற திருவுளளத்தால் சம்பந்த சுவாமிகளின் திருவடியைவணங்கி 'யாழில அடங்காத திருப்பதிகம ஒன்று அருளிச செய்யவேணடும்' என்று கேட்டுக் கொணடாா பிளளையார் மக்களது கண்டததிலும் யாழிலும் இசைநூலில சொலலப்படட எல்லாமுயற்சியிலும அடங்காத "மாதா மடப்பிடி" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிசசெய்தார் பாணர் இதனை யாழிலிட்டு வாசிக்கததொடஙகி முடியாமை கணடு, மனம் உளைந்து, "இககருவியனறோ இவர்களுக்கு இததகைய எணணததை அளித்து என்னையும ஈடழித்தது" என அதனை உடைககப்புக்கார் பிள்ளையார் அதனைத் தடுதது 'ஐயரே! சிவசகதியின திருவிளையாட்டெலலாம் இக்கருவியில் அமையுமோ? முடிந்த அளவு முயற்சிததலே முறை' என்று அமைதிகூறி, யாழை அவர்கையில தந்தார் அதனால் இப் பதிகம் யாழ்மூரியாயிறறு (மூரி - வலிமை. யாழ்மூரி யாழைக் காட்டிலும் இசைவன்மை வாய்ந்தது என்பது பொருள்)

பண் - யாழ்மூரி

பதிகம் : **எண் 136**

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதாம டபபிடியும மட வனனமு மனனதோா
நடை யுடைம மலை மக டுணையென மகிழவா
பூதவி னபபடைநின றிசைபாடவு மாடுவ
ரவா படா சடைநவெடு முடியதொா புனவா

வேதமோ டேழிசைபா டுவ ராழகடல வெணடிரை
யிரைந நுரை கரை பொரு துவிமமிநின றயலே
தா தவிழ புனனை தயங கும வாசசிறை வணடறை
யெழில பொழில குயில பயி றருமபு ரமபதியே 1

பொஙகுந டைபபுகலில விடை யாமவ ரூாதிவெண
பொடி யணி தடங கொணமாா புபூணநூல புரள
மஙகுலி டைததவழும மதி சூடுவ ராடுவா
வளங ஙிளா புன லர வமவைகிய சடையா
சஙகுக டறறிரையா லுதை யுணடுச ரிநதிரிந
தொசிந தசைந திசைந துசே ருமவெணமணற குவைமேல
தஙகுக திரமமணிநித தில மெலலிரு ளொாலகநின
றிலங கொளிந நலங கெழிற றருமபு ரமபதியே 2

விணணுறு மாலவரைபோல விடை யேறுவ ராறுசூ
டுவா விரி சுரி யொளி கொடோடுநின றிலஙகக
கணணுற நினறொளிருங கதிா வெணமதிக கணணியா
கழிந தவ ரிழிந திடும முடைதலை கலனுப

1 மலைமகளைத துணையாகக்கொணடு மகிழ்ந்தவரும், பூதப்படை இசைபாட ஆடுபவரும், கங்கைச சடையரும், வேதத தையும் இசையையும் பாடுபவரும் ஆகிய இறைவா இடம் தரும புரம் என்கின்றது பிடி - பெண யானை உமாதேவியின் பெரு மித நடைக்குப் பெண்யானையும், நடையின் மென்மைக்கு அன்னமும் உவமமாயிற்று. தருமபுரம் நெய்தனிலச் சார்புடைய தாதலின் புனனை கூறபபட்டது.

2. ஊாதி விடையாம். நீறணிந்தமார்பில் பூணுநூல் புரள மதிசூடுவா, ஆடுவர், கங்கையும் அரவும் தஙகிய சடையர் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. பொஙகிய நடையோடு, வேறு அடைக் கலத தானமில்லாத விடையாம் அவர் வாகனம் எனபதாம். மங்குல் - ஆகாயம் சங்கு கடல் அலையால் மோதப்பெற்று மணற் குவியல்மேல் தங்கியதால் ஈனப்பெற்ற முத்துக்கள இருளோட்டி விளங்கும் நலங்கெழுமும் தருமபுரம் என்க. சஙகு சரிந்து இரிந்து ஒசிந்து அசைந்து இசைந்துசேரும் மணல் எனக் கூட்டுக. இது மணல்மேட்டின்மேல் சஙகு ஏறிய அருமைப் பாட்டை அறிவிக்கின்றது.

பெண்ணுற நின்றவர் தம் முரு வம்மயன் மாறெழுவ
வரி வையைப் பிணைந் திணைந் தணைந்ததும் பிரியார்
தண்ணிதழ் முல்லையொடெண் ணிதழ் மௌவனம் ருங்கலர்
கருங் கழிந் நெருங் குநற் றருமபு ரம்பதியே 3

வாருறு மென்முலைநன் னுத லேழையொ டாடுவர்
வளங் கிளர் விளங் குதிங் களவைகிய சடையர்
காருற நின்றலரும் மலர்க் கொன்றையங் கண்ணியர்
கடுவ விடை கொடி வெடி கொள்காடுறை பதியர்
பாருற விண் ணுலகம் பர வப்படு வோரவர்
படு தலைப் பலி கொளல் பரிபவந் நினையார்
தாருறு நல்லரவம் மலர் துன்னிய தாதுதிர்
தழை பொழின் மழைந் நுழை தருமபு ரம்பதியே 4

நேரும் வாகக்குணரப் புகி விலலைநெ டுஞ்சடைக்
கடும் புனல் படர்ந் திடம் படுவவதொர் நிலையர்
பேரும் வாகக்கொனையர் யிர முனைப்பி றப்பிறப்
பிலர் தவ ருடற் றடர்த் தபெற்றியர் ரறிவார்

3 விண்ணளாவிய மலைபோன்ற விடையை ஊர்தியாக ஏறுவர், கங்கையைச் சூடுவர், தோடு விளங்க, பிறைக்கண்ணி சூடுவர், பிரமகபாலத்தை உண்கலனாகக் கொண்டு, பெண் பாதியாக நின்றவர், தம் வடிவத்தை அயனும் மாலும் தொழ நின்றவர், இவர் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. மால் வரை - பெரிய மலை. கண்ணியர் - தலைமாலையை யுடையவர். கழிந்தவர் - இறந்தவர். மௌவல் - மல்லிகை. மல்லிகைக்கு எட்டிதழ் உண்மை உணர்த்தப் பெறுகின்றது.

4 பெண்ணொடு ஆடுவர், பிறை விளங்கு சடையர், கொன்றைமாலை அணிந்தவர். விடைக்கொடி யேந்தி இடுகாட்டைப் பதியாக்கொண்டவர். விண்ணும் மண்ணும் துதிக்கப் படுவர். மண்டையோட்டில் பிச்சையேற்றலை அவமானமாகக் கருதாதவர். இவர் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. வார் - கச்சு. பதி - இடம். பரிபவம் - அவமானம்.

ஆரம வாககழலவா யதொா நாகம ழகுறல
வெழுஃ கொழுமமலா கொளபொன ளிதழிநல லலங்கல
தாரம வாககிமவான மக ளூாவது போாவிடை
கடி படு செடி பொழிற றருமபு ரமபதியே

கூழையங கோதைகுலா யவ டமபிணை புலகமல
குமென முலைப பொறறி கொளபொற கொடியிடைத துவாவாய
மாழையொண கணமடவா ளையொா பாகம கிழநதவா
வலம மலி படை விடை கொடிகொடும மழுவவாள
யாழையும மெளகிட வே ழிசை வணடுமு ரனறினந
துவன றிமென சிறஃ கறை யுறநநறவவி ரியுநநல
தாழையு ஞாழலுநநீ டிய கானலி னளளலி
சைபுளளினந துயில பயி றருமபு ரமபதியே 6

தேமரு வாாகுழலள ளந டைபபெடை மானவிழித
திருந திழை பொருந துமே னிசெஙகதிா விரியத
தூமரு செஞசடையிற றுதை வெணமதி துனறுகொன
றைதொலபுனல சிரங கரந துரிததோ லுடையா

5 அவர்க்கு ஒப்பு ஆராயப்புகில் யாரும் இல்லை கங்கை புகுந்தும் இடம்படும் சடையை யுடையவர் அவருக்குப் பேரும் ஆயிரம் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவர் இவரது மாறுபட்ட பகைவரைக் கொல்லும் வெற்றியை அறிவார் யார்? அவர்க்கு ஆரம் பாம்பு அழகுற எழுந்த கொழுமலராகிய கொன்றையே மாலை. மனைவி மலைமகள் வாகனம் இடபம் தருமபுரம் பதி என்கின்றது நோ - ஒப்பு இதழி - கொன்றை அலங்கல் - மாலை தாரம் - மனைவி கடி - மணம்

6. உமையாளை ஓர் பாகம் மகிழ்ந்தவர், அவர்க்குப் படை மழுவும் வாளும், கொடி விடை, பதி தருமபுரம் என்கின்றது, கூழை - கூந்தல் துவர் வாய் - சிவந்தவாய. மாழை - மாவடு, படை கொடு மழு வாள எனவும் விடை கொடி எனவும் இயைக்க. எள்கிட - இகழ நற - மணம். ஞாழல் - புலிநகக் கொன்றை. அள்ளல் - சேறு.

ஸ்ரீ யாழ்மூரிநாதர்.

திருப்புகலூரில் :

அப்பரும் — சம்பந்தரும். —பக்கம் 12.

காமரு தணகழிநீ டிய கானல கணடகங
கடல லடை கழி யிழி யமுணடகத தயலே
தாமரை சோகுவளைப படு கிறகழு நீரமலா
வெறி கமழ செறிவ வயற றருமபு ரமபதியே 7

தூவண நீறகலம பொலி யவவிரை புலகமல
குமென மலா வரை புரை திரளபுயம மணிவா
கோவண முமழுழையின னத ளுமமுடை யாடையா
கொலைம மலி படை யொாகூ லமேநதிய குழகா
பாவண மாவலறத தலை பததுடை யவவரக
கனவ வலி யொாகவ வைசெய தருளபுரி தலைவா
தாவண வேறுடையெம மடி கடகிடம வனறடங
கடல விடுந தடங கரைத தருமபு ரமபதியே 8

வாமலி மெனமுலைமா தொரு பாகம தாகுவா
வளங கிளா மதி யர வமவைகிய சடையா
கூாமலி சூலமுமவெண மழு வுமமவா வெலபடை
குனி சிலைதனிம் மலை யதேநதிய குழகா

7 உமையுடன்கூடிய மேனி ஒளி விரிய, செஞ்சடையில் மதி கொன்றை கங்கை சிரம் இவற்றை மறைதது, தோலையுடுததவரான இறைவன் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. தேமரு - மணம் பொருநதிய, குழலையும், நடையையும், விழியையும் உடைய திருந்திழை எனக துதை - செறிந்த. கரந்து - மறைய அணிநது கானல கணடகம் - கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள தாழை. முண்டகம் - கடல் முளளி படுகு - மடு.

8 வெண்ணிறத திருநீறு மார்பில் விளங்க, மணம் பொருந்திய மலரைப புயதது அணிவா, கோவணமும், மான் தோலும் உடுப்பவர், சூலமேந்திய இளையா, இராவணற்குத் துன்பஞ் செய்து, பின் அருளும்செய் தலைவர்; தாவும் நிறம் பொருந்திய இடபததையுடைய எம்மடிகட்கு இடம் தருமபுரம் எனகின்றது. அகலம் - மார்பு, உழை - மான். அதள - தோல். அரக்கன் வலி ஓா கவவை செயது (அவன்) பாவண்ணமா அலற அருள்புரி தலைவர் எனக்கூட்டுக. பாவணணமா - சாம கீதமாக. கவ்வை - துன்பம். தா வண்ண ஏறு - தாவிச்செல்லும் நிறம் பொருந்திய இடபம்.

ஆரமலி யாழிகொளசெல வனு மலலிகொ டாமரைம
மிசை யவன னடிம முடி யளவுதா மறியாா
தாரமலி கொனறையலங கலு கநதவா தங்கிடந
தடங கடல விடுந திரைத தருமபு ரமபதியே. 9

புததாக டததுவாமொயத துறி புலகிய கையாபொயம
மொழிந தழி விலபெற றியுற றநறறவா புலவோா
பததாக ளததவமெயப பய னுக வுகநதவா
நிகழந தவா சிவந தவா சுடலைபபொடி யணிவா
முததன வெணணகையொண மலை மாதுமை பொனனணி
புணாம முலை யிணை துணை யணைவதும பிரியாா
தததரு விததிரளுந திய மாலகட லோதமவந
தடாந திடுந தடமபொழிற றருமபு ரமபதியே. 10

பொனனெடு நனமணிமா ளிகை சூழவிழ வமமலி
பொருஙம புன றிருஙம வமா புகலலியென றுலகில
தனனொடு நோபிறவில பதி ஞானசம பநதனஃ
துசெந தமிழத தடங கடற றருமபுரம பதியைப

9. மென்முலை மாதை ஓர் பாகங்கொண்டவா, மதியும் அரவும் வைகிய சடையா, மழுவும் சூலமும் அவா படை, அவர் வில் மலை; அயனுலும் மாலாலும் அறியமுடியாதவர்; கொன்றை மாலையை விரும்பியவா, இவர் தங்குமிடம் தருமபுரம் என்கின்றது. தனிமலை - ஒப்பற்ற மேருமலை. ஆர மலி ஆழி - ஆரக்கால் நிறைந்த சக்கரம். ஆழிகொள செல்வன் - திருமால் அல்லி - அகவிதழ் தார்மலி கொன்றை - மாலையாகப் பூக்கும் கொன்றை - அலங்கல் - மாலை.

10. புத்தரும் சமணரும் கூறும் பொய்யி னின்றும் நீங்கி, அழிவில்லாத் தன்மைபெற்ற புலவர்கள பத்தர்கள் தவத்தை மெய்ப்பயனுக உகந்தவரும், சுடலைப்பொடி யணிபவரும், உமையைக் கூடி, பிரிவதும் செய்யாதவரும் ஆகிய இறைவன பதி தருமபுரம் என்கின்றது. கட துவர் மொய்த்து - கடுவிதை யால் உண்டாக்கப் பெற்ற துவர் நெருங்கி. உறி புல்கிய கையர் - உறிதூக்கிய கையை யுடைய சமணா. உகந்தவர் - மகிழ்ந்தவர். தத்து அருவி - தாவிக் குதிக்கின்ற அருவி, மால்கடல் - பெரிய கடல். கருங்கடலுமாம்.

பினனெடு வாாசடையிற பிறை யுமமர வுமமுடை
யவன பிணை துணை கழல களபேணுத லுரியாா
இனனெடு நனனுலகெய துவ ரெயதிய போகமும
முறு வாகள ளிடா பிணி துயரணைவ விலரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. ஞானசம்பந்தப் பெருமான் செந்தமிழால் திருத் தருமபுரப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் கழல்களைப் பேணுதல உரியார் நல்லுலகம் எய்துவர், போகம் பெறுவர், இடரும் பிணியும் எய்தப்பெறுர் என்கின்றது. விழவம் மலி - விழாக்கள் நிறைந்த, பொளூஉ புனல் - கரையை மோதுகினற நீா. திரு திரூஉ ஆயிற்றுச் சந்தம் நோக்கி, புகல்லி - புகலி, விரித்தல் விகாரம் தன்ஞெடு நோபிற இல்பதி - தனக்குச் சமம் வேறில்லாத நகரம், என்றது சீகாழியை, பேணுதல் - தியானிததல். இப்பதிகததைச சொல்லி இறைவனைத தியானிப் பவாகள் நல்லுலகம் எய்துவர், போகம் பெறுவர், அவாகளைப் பிணியும் துயரும் பொருந்தா; என்றும் இனபம் பெறுவர்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

ஆதீன வெளியீடுகள்

எண		வருஷம்.
1.	குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தாலாட்டு சமூகமாலை முதலியன	1924
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1944
2.	நித்திய கன்மநெறி (மூலம்)	1927
3	திருமுல்லைவாயிற்புராணம்	,,
4.	திரிபதார்த்தரூபாதி தசகாரிய அகவல்	,,
5	சித்தாந்தநிச்சயம்	1928
6.	சம்பிரதாயதீபம்	,,
7.	வருணாச்சிரம சந்திரிகை (வடமொழி)	1930
8.	சிகாரத்தினமாலை	,,
9.	திருப்பதிகமும் பஞ்சரத்தினமும்	,,
10.	தசமணிமாலை	,,
11.	ஞானசம்பந்த குருராயவட்டகமும் சந்திரகலாமாலையும்	,,
12.	திருவையாற்றுப் புராணம்	,,
13.	சிவானந்தபோதசாரம்	1931
14.	சோடசகலாப் பிராசாத சட்கம்	,,
15.	சைவசன்யாச பத்ததி (வடமொழி)	1932
16.	சிவபோகசாரமும், சொக்கநாத வெண்பாவும் ஆங்கிலத்துடன்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1936
	,, (மூன்றும் பதிப்பு)	1950
17.	சிவப்பிரகாசக்கட்டளை ஆங்கிலத்துடன்	1932
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1939
18.	23-வது மகாசந்நிதானத்தின்மீது பலர் பாடிய தோத்திரப் பாடல்கள்	1933
19.	திருத்துருத்திப் புராணம் மூலமும் வசனமும்	1933
20.	ஞானசரிதை	1934
21.	முத்திநிச்சயம் சிற்றுரையுடன்	,,
22	அறிவானந்த சமுத்திரம்	,,
23.	பண்டாரமும்மணிக்கோவை குறிப்புரையுடன்	1937
24	இந்துமத பாலபாடம்	,,
25.	சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை உரையுடன்	,,
26.	திருவையாற்றுத் தலமகிமைச் சுருக்கம்	

எண்		வருஷம்.
27.	கிளிவிடுதூது	1937
28.	திருமூலப்பால் சிறப்பு	1939
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1941
29.	பதி பசு பாசத்தொகை	1940
30.	ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிகர் நான்மணிமாலை	,,
31.	திருபுவனத் தலமகிமைச் சுருக்கம்	,,
32	கீர்த்தித் திருவகவல்	1941
33.	ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வரலாறும் பாசுரங்களும்	,,
34.	வைத்தீசுவரன்கோயில் தேவாரம் திருப்புகழ்	,,
35.	திருத்தொண்டத் தொகையும் அசபாநடன பதிகமும்	,,
36.	குங்குலியக்கலய நாயனார் அன்பின் திறம்	,,
37.	திருக்கடவூர்த் தேவாரம் திருப்புகழ்	,,
38.	திருவையாற்றுத் தேவாரம் திருப்புகழ்	,,
39.	புள்ளிருக்குவேளூர்ப் புராணம்	,,
40.	சித்தாந்த சைவ வினாவிடை	,,
	(இரண்டாம் பதிப்பு)	1953
41.	நால்வர் சரித்திரமும் அற்புதத் தேவாரத் திரட்டும்	1941
42.	ஆச்சாள்புரத் தலவரலாறு	1941
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1943
43	திருவையாற்றுத் தலவரலாறு	1941
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1943
	,, (மூன்றாம் பதிப்பு)	1950
44.	சுப்பிரமணியர் திருவவதாரமும் கந்தர்கலி வெண்பாவும்	1941
45.	தருமபுர ஆதீனம் மெய்கண்டான் சித்தாந்த மகாநாடு	,,
46.	சிவபூஜாவிதி	,,
47.	சைவானுட்டானவிதி	,,
48.	திருக்கடவூர் உலா குறிப்புரையுடன்	,,
49.	திருப்பாடல்கள்	1942
50.	விநாயகர் அகவல்கள்	,,
51.	சீகாழித் தலவரலாறு	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1950

எண்.		வருஷம்.
52.	மெய்கண்டசாத்திரம் மூலம்	1942
53.	திருக்கற்குடித் தலவரலாறு	1943
54.	நீதிநெறிவிளக்கம் உரைவளத்துடன்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1949
55.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை மூலமும் வசனமும்	1943
56.	சகலகலாவல்லிமாலை உரையுடன்	,,
57.	கந்தரனுபூதி	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1945
58.	குத்தாலத் தலவரலாறு	1943
59,	குறுக்கைத் தலவரலாறு	,,
60	திருபுவனத் தலவரலாறு	,,
61.	திருக்கடவூர்த் தலவரலாறு	,,
62.	புள்ளிருக்குவேளூர்த் தலவரலாறு	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1949
63,	திருப்பனந்தாள் தலவரலாறு	1943
64.	24 வது மகாசந்நிதானம் பத்தாண்டு ஆட்சிமலர்	,,
65.	அப்பர் சுவாமிகள் புராணம் C. K S. விரிவுரையுடன்	1944
66.	மெய்கண்டான் சித்தாந்த மகாநாடு திருமுறைத் திருநாள் நிகழ்ச்சிகள்	,,
67.	சிவஞானபோதச் சூத்திரக் கட்டுரை	,,
68.	ஞானசம்பந்தா வழங்கிய ஞானவுரை	1945
69.	சிவப்பிரகாசம் ஆங்கில மொழிபெயாப்புடன்	,,
70.	தருமபுர ஆதீன நூல்நிலையப் புத்தகப்பட்டி	,,
71.	புள்ளிருக்குவேளூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1946
72.	பஞ்சாவரணத் தோத்திரங்கள்	1945
73.	சிதம்பரத்துத் திருப்பதிகங்கள்	,,
74.	தக்ஷிணாமூர்த்தி திருவருட்பா	,,
75.	திருவேட்களத் திருப்பதிகங்கள்	,,
76.	திருநெல்வாயில் திருப்பதிகம்	,,
77.	திருக்கழிப்பாலைத் திருப்பதிகங்கள்	,,
78	திருநாரையூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
79	தருமபுரஆதீன ஆவணிமூலத் திருநாள்	,,
80.	ஆச்சாள்புரத் திருப்பதிகம்	,,

எண்.		வருஷம்.
81	திருமயேந்திரப்பள்ளித் திருப்பதிகம்	1945
82.	திருத்துருத்தித் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1946
83.	திருமங்கலக்குடித் திருப்பதிகங்கள்	1945
84.	திருக்கோளிலித் திருப்பதிகங்கள்	,,
85.	திருக்கடவூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம்பதிப்பு)	1946
86.	சிவஞானபோதம் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்புடன்	1945
87.	சோமவார விரதம் } முதற்பதிப்பு	1945
88.	திருநீறு } இரண்டாம்பதிப்பு	1949
89	உருத்திராக்கம் } மூன்றாம்பதிப்பு	1953
90.	ஐந்தெழுத்து }	
91.	கந்தர்சட்டி விரதசிறப்பு திருமுருகாற்றுப்படையுடன்	1946
	,, (இரண்டாம்பதிப்பு)	1949
92	திருவருட்பயன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	1946
93	தென்திருமுல்லைவாயில் திருப்பதிகம்	,,
94	ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவை	,,
95.	திருக்கலிக்காமூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
96.	தருமபுர ஆதீனப்பாடசாலைகளின் நிர்ணயவிதிகள்	,,
97.	திருநெல்வேலித் திருப்பதிகம்	,,
98	திலகவதியார் (உரைநடை)	,,
99	சீகாழித் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம்பதிப்பு)	1948
100.	திருக்கோலக்கா திருப்பதிகம்	1946
101	திருக்குருகாவூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
102	திருச்சாய்க்காட்டுத் திருப்பதிகம்	,,
103	திரும்பல்லவனீச்சரத் திருப்பதிகம்	,,
104.	திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகங்கள்	,,
105.	கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளித் திருப்பதிகம்	,,
106.	சித்தாந்தத்திரயம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
107.	ஸ்ரீகண்டன் ஓர் சிறு நாடகம்	,,
108.	திருமுலைப்பால் திருவிழாச் சிறப்பு	,,
109	முத்தி நிச்சயப்பேருரை என்னும் வெள்ளியம்பலவாணமாபாடியம்	1947

எண்.		வருஷம
110.	திருகேந்திரம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்	1946
111.	நடராஜ சதகம்	,,
112	உண்மைவிளக்கம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
113	திருக்கண்ணார்கோயில் திருப்பதிகம்	,,
114.	சுவாமிநாதசுவாமி தோத்திரங்கள்	,,
115.	திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகங்கள்	,
116.	திருக்கடைமுடித் திருப்பதிகம்	,
117.	திருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகம்	,,
118	திருவிளநகர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
119.	திருமின்றியூர்த் திருப்பதிகம்	,,
120	திருஆக்கூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
121.	திருக்கடவூர்மயானத திருப்பதிகங்கள்	,,
122	மாயூரத் திருப்பதிகங்கள்	,,
123.	திருநீடூர்த் திருப்பதிகங்கள	,,
124.	திருப்புன்கூர்த் திருப்பதிகங்கள்	1947
125.	திருஅன்னியூர்த திருப்பதிகஙகள்	,,
126.	திருத்தருமபுரத் திருப்பதிகம்	,,
127.	ஆலயவழிபாடு தோத்திரங்களுடன்	,,
128.	திருவேள்விக்குடித திருப்பதிகங்கள்	,,
129.	திருஎதிர்கொள்பாடித் திருப்பதிகம்	,,
130.	திருமயிலாப்பூர்த திருப்பதிகம்	,,
131.	திருஒற்றியூர்த திருப்பதிகங்கள்	,,
132.	திருஞானசம்பந்தா புராணம் முதல் நூறுபாடல்கள் C. K. S. விரிவுரையுடன்	,,
133	திருமணஞ்சேரித் திருப்பதிகங்கள்	,,
134.	இருபா இருபஃது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
135	திருக்குறுக்கைத் திருப்பதிகம்	,,
136.	தருமபுர ஆதீனப் பாடசாலை ஆறாவது ஆண்டு அறிக்கை	,,
137.	திருக்கருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
138.	25-வது மகாசந்நிதானம் முதலாண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,
139.	திருக்குரக்குக்காத் திருப்பதிகம்	,,
140.	திருஅஞ்சைக்களத் திருப்பதிகம்	,,
141.	திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரைத் திருப்பதிகம்	,,

எண்		வருஷம்
142	திருவாழ்கொளிப்புத்தூர்த் திருப்பதிகங்கள்	1947
143	திருஓமாம்புலியூர்த் திருப்பதிகம்	,,
144.	சிவபோகசாரம் விரிவுரையுடனும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடனும்	,,
145.	திருக்கானாட்டுமுள்ளூர்த் திருப்பதிகம்	,,
146.	துள்ளி வருகுதுவேல்	,,
147.	திருக்கடம்பூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
148.	திருஅவிநாசித் திருப்பதிகம்	,,
149.	திருமுருகன்பூண்டித் திருப்பதிகம்	,,
150.	திருவெம்பாவைத் திருப்பதிகம் விளக்கத்துடன்	,,
151.	திருவலஞ்சுழித் திருப்பதிகங்கள்	,,
152.	25-வது மகாசந்நிதானம் இரண்டாவதாண்டு ஆட்சி அறிக்கை	1948
153.	திருப்பந்தணைநல்லூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
154.	திருக்கஞ்சனூர்த் திருப்பதிகம்	,,
155.	திருக்கோடிகாத் திருப்பதிகங்கள்	,,
156.	திருவாப்பாடித் திருப்பதிகம்	,,
157.	சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
158.	அபிராமி அந்தாதி விரிவுரையுடன்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1953
159.	திருச்சேஞ்ஞலூர்த் திருப்பதிகம்	1948
160.	தருமபுர ஆதீனப் பண்டாரசாத்திரம் முதல் தொகுதி	,,
161	நல்வழி	,,
162	சுவாமிநாதன் பிரபாவம்	,,
163.	திருந்துதேவன்குடித் திருப்பதிகம்	,,
164.	இன்பம்	,,
165.	அறுபத்துமூவர்	,,
166.	திருவியலூர்த் திருப்பதிகம்	,,
167.	மெய்கண்ட நூற்பொருட் சிறப்பு	,,
168.	திருக்கொட்டையூர்த் திருப்பதிகம்	,,
169.	திருஇன்னம்பர் திருப்பதிகம்	,,
170.	பழநி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணித் தோத்திரங்கள்	,,
171.	25-வது மகாசந்நிதானம் மூன்றாவதாண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,

எண்		வருஷம்
172.	திருப்பாதிரிப்புலியூர்த் திருப்பதிகம்	1948
173.	திருப்புறம்பயத் திருப்பதிகம்	,,
174.	திருவிசயமங்கைத திருப்பதிகம்	,,
175.	சைவத திருமுறைகள் வசனநூல்	,,
176.	அமைதி	,,
177.	திருவைகாவூர்த் திருப்பதிகம்	,,
178.	திருச்சிவபுரத் திருப்பதிகம்	,,
179.	மதுரைத் திருப்பதிகம் தலவரலாற்றுடன்	,,
180.	திருப்பரங்குன்றத் திருப்பதிகம்	,,
181	திருவடகுரங்காடுதுறைத் திருப்பதிகம்	,,
182	திருப்பழனத் திருப்பதிகம்	1949
183,	திருக்குறள் கதைகள் எண்பது	,,
184	சிதம்பரம் பதிகங்களுடன்	,,
185.	திருப்பெரும்புலியூர்த் திருப்பதிகம்	,,
186	24-வது மகாசந்நிதானம் பத்தாண்டு விழா நிகழ்ச்சி	,,
187	திருநெய்த்தானத திருப்பதிகம்	,,
188	திருக்கண்டியூர்த் திருப்பதிகம்	,,
189.	திருவாரூர் பதிகங்களுடன் ஆராய்ச்சிநூல்	,,
190.	திருவாலம்பொழில் திருப்பதிகம்	,,
191.	தாயுமானவர் மடல் குறிப்புரையுடன்	,,
192.	ஆதீனக்கோயில்கள் கல்வெட்டுக்களுடன்	,,
193.	திருத்தொண்டர் கீதம்	,,
194.	திருமழபாடித் திருப்பதிகங்கள்	,,
195.	திருமுருகாற்றுப்படையும் கோளறு திருப்பதிகமும்	,,
196.	ஆபத்துத்தாரணர் மாலை அஷ்டோத்திர சதநாமங்களுடன்	,,
197.	திருப்பழுவூர்த் திருப்பதிகம்	,,
198.	அபிராமி அந்தாதி மூலம்	,,
199.	திருக்கானூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
200.	திருஅன்பிலாலந்துறைத திருப்பதிகம்	,,
201.	திருத்தினைநகர்த் திருப்பதிகம்	,,
202.	திருவாசகம் நூலாராய்ச்சி குறிப்புரைகளுடன்	,,
203.	தருமபுர ஆதீனப் பல்கலைக்கல்லூரி 3-வது ஆண்டு அறிக்கை	,,

எண்		வருஷம்
204.	சிவாலய தத்துவமும் கும்பாபிஷேக மகத்துவமும்	1949
205	திருமாந்துறைத் திருப்பதிகம்	,,
206.	தருமபுர ஆதீனப் பிரசார அறிக்கை	,,
207	வாரவழிபாடு	,,
208	திருவானைக்காத் திருப்பதிகங்கள்	,,
209.	சைவம். ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்	,,
210.	திருவிடைமருதூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
211.	தமிழ் இசை	,,
212.	திருவாவடுதுறைத் திருப்பதிகங்கள்	,,
213	திருவீழிமிழலைத் திருப்பதிகங்கள்	1950
214	சிவராஜ்யா: ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்	,,
215.	திருசசெம்பொன்பள்ளித் திருப்பதிகம்	,,
216.	கும்பகோணம் திருப்பதிகங்களுடன்	,,
217	திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை C. K. C. விரிவுரையுடன்	,,
218.	திருக்கருகாவூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
219	திருப்பாற்றுறைத் திருப்பதிகம்	,,
220.	முத்தமிழ் முழக்கம். தமிழ்க்கட்டுரைகள்	,,
221.	திருப்பைஞ்ஞீலித் திருப்பதிகங்கள்	,,
222.	திருப்பாச்சிலாச்சிராமத் திருப்பதிகங்கள்	,,
223	காசியாத்திரை	,,
224.	திருச்சிராப்பள்ளித் திருப்பதிகங்கள்	,,
225.	திருமூக்கீச்சரத் திருப்பதிகம்	,,
226.	திருஈங்கோய்மலைத் திருப்பதிகம்	,,
227.	திருவாட்போக்கித் திருப்பதிகம்	,,
228.	சைவத்தின் மறுமலர்ச்சி	,,
229.	திருக்கடம்பந்துறைத் திருப்பதிகம்	,,
230.	செந்தமிழ் முருகன்	,,
231.	திருப்பராய்த்துறைத் திருப்பதிகம்	,,
232.	25-வது மகாசந்நிதானம் 4-வது ஆண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,
233.	திருக்கற்குடித் திருப்பதிகங்கள்	,,
234.	திருக்குறள்—அறத்துப்பால் உரைவளம்	,,
235.	திருஎறும்பியூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,

எண்.		வருஷம்.
236.	25-வது மகா சந்நிதானம் 5-வது ஆண்டு ஆட்சி அறிக்கை	1950
237.	திருவெம்பாவையும் திருப்பள்ளியெழுச்சியும்	,,
238.	திருநெடுங்களத் திருப்பதிகம்	,,
239.	மேலைத் திருக்காட்டுப்பள்ளித் திருப்பதிகம்	1951
240	திருஇரும்பூளைத் திருப்பதிகம்	,,
241.	திருவேதிகுடித் திருப்பதிகங்கள்	,,
242.	திருத்தென்குடித்திட்டைத் திருப்பதிகம்	,,
243.	திருப்புள்ளமங்கைத் திருப்பதிகம்	,,
244.	திருக்கேதீச்சரம்: திருக்கோணமாமலைத் திருப்பதிகங்கள்	,,
245.	சச்சபுடவெண்பா (தாளசாத்திரம்)	,,
246.	திருச்சக்கரப்பள்ளித் திருப்பதிகம்	,,
247.	திருக்கோட்டூர்த் திருப்பதிகம்	,,
248	திருப்பாலைத்துறைத் திருப்பதிகம்	,,
249.	தருமபுர ஆதீனம் 24-வது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முக தேசிக சுவாமிகள் மருத்துவ நிலயத் திறப்புவிழா நிகழ்ச்சி	,,
250	அசபாநடனப் பதிகம்	,,
251	திருச்சத்திமுற்றத் திருப்பதிகம்	,,
252.	திருப்பட்டீச்சரத் திருப்பதிகம்	,,
253.	திருச்சோற்றுத்துறைத் திருப்பதிகங்கள்	,,
254	திருக்குறள் - பொருட்பால், உரைவளம்	,,
255	திருஇராமேச்சரத் திருப்பதிகங்கள்	,,
256.	திருப்பூந்துருத்தித் திருப்பதிகள்	,,
257.	திருநாகேச்சரத் திருப்பதிகங்கள்	,,
258	25-வது மகா சந்நிதானம் 6-வது ஆண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,
259.	திருநல்லூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
260.	நித்தியபூசாலக்ஷண சங்கிரகம்	,,
261.	திருஆவூர்ப் பசுபதீச்சரத் திருப்பதிகம்	,,
262.	திருபழையாறைவடதளித் திருப்பதிகம்	1952
263.	திருத்தென்குரங்காடுதுறைத் திருப்பதிகங்கள்	,,
264.	திருநீலக்குடித் திருப்பதிகம்	,,
265.	திருஞானசம்பந்தர் அற்புதங்கள் [illegible]	,,

எண்.		வருஷம்
266.	திருவைகன்மாடக்கோயில் திருப்பதிகம்	1952
267.	திருநல்லம் திருப்பதிகம்	,,
268.	திருக்குறள் – காமத்துப்பால் உரைவளம்	,,
269.	திருவழுந்தூர்த் திருப்பதிகம்	,,
270	திருக்கோழம்பத் திருப்பதிகம்	,,
271.	இராமேசுவர யாத்திரை	,,
272.	திருநனிபள்ளித் திருப்பதிகம்	,,
273.	தேவிமான்மியம்	,,
274.	ஆதீனப் பிரசார அறிக்கை	,,
275	திருவலம்புரத் திருப்பதிகம்	,,
276.	சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் (மூலம்)	,,
277.	திருத்தலைச்செங்காட்டுத் திருப்பதிகம்	,,
278.	திருவேட்டக்குடித் திருப்பதிகம்	,,
279	திருக்கோட்டாற்றுத் திருப்பதிகம்	,,
280.	திருஅம்பாபெருந்திருக்கோயில் திருப்பதிகம்	,,
281	திருஅம்பாமாகாளத் திருப்பதிகம்	,,
282.	திருமீயச்சூரத் திருப்பதிகம்	,,
283.	திருமீயச்சூர்இளங்கோயில் திருப்பதிகங்கள்	,,
284.	25-வது மகாசந்நிதானம் 7-வது ஆண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,
285.	திருத்திலதைப்பதித் திருப்பதிகம்	,,
286	திருக்கருப்பறியலூர்த் தலபுராணச் சுருக்கம்	,,
287	திருத்தெளிச்சேரித் திருப்பதிகம்	,,
288.	வேளூர் தேவஸ்தான அறிக்கை	,,
289.	திருப்பாம்புரத் திருப்பதிகம்	,,
290.	திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் (முதல் திருமுறை) குறிப்புரையுடன்	1953
291.	திருச்சிறுகுடித் திருப்பதிகம்	,,

தருமபுர ஆதீனம்

இயற்றிவரும் பணிகள்

1. தேவார பாடசாலை நிறுவித் தெய்வத் தமிழ் வளர்ப்பது.
2. சிவாகம பாடசாலை வைத்துத் திருக்கோயில் பூசை முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பது.
3. சிவஞான நூல்களைத் தெளிவுற அச்சிட்டு வழங்குவது.
4. சமய நுணுக்கங்களை நூல்களாக வெளியிடுவது.
5. தலங்கள்தோறும் திருப்பதிகங்கள் உரையுடன் வெளியிடுவது.
6. அறிஞரைக்கொண்டு ஆலயம்தோறும் அறவுரை வழங்குவது.
7. பிரசார வாகனத்தின் மூலம் தமிழ்நாடெங்கும் சமயம் வளர்ப்பது.
8. ஆங்கிலக் கலாசாலையில் தமிழ்ப்பரிசு அமைப்பது.
9. ஆதீனக் கோயில்தோறும் பண்ணிசைத் தமிழ் வளர்ப்பது.
10. தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவி வித்துவான் தேர்விற்கு அனுப்புவது.
11. வடமொழிக்கல்லூரிநிறுவி சிரோமணித்தேர்விற்கு அனுப்புவது.
12. ஏழிசையும் இனிதோங்க இசைப்பிரிவு அமைப்பது.

13. நூல் ஆராய்ச்சிகள் எழுதுவித்து வழங்குவது.

14. விஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞான நூல்களை வெளியிட்டு வழங்குவது,

15. சமய நூல்களைத தக்கமுறையில் வெளியிடுவது.

16. "ஞானசம்பந்தம்" என்னும் மாதப் பத்திரிகை வாயிலாகச் சமய உண்மைகளை அறிவுறுத்துவது.

17. சமயக் கூட்டங்களுக்குத் தக்கன செய்வது.

18. தமிழ்ப்பணி சமயப்பணி செய்பவர்க்கு உதவுவது.

19. தமிழ்நாட்டுத் தல வரலாறுகளை எழுதுவித்து வழங்குவது

20. புத்தகசாலை அமைத்துப் பழந்தமிழ் நூல்களைப் பாதுகாப்பது.

21. நாடோறும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு அன்னம் அளிப்பது.

22. பொருளும் புத்தகமும் அளித்து ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவுவது,

23. மாயூரத்தில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரி கட்டி உதவியது.

24. குடிமக்கட்கு அடிக்கடி எண்ணெய் முழுக்கும் அன்னமும் அளித்துவருவது.

25. காந்தி நிதி, ஹரிஜன பண்டு, அகதிகள் நிவாரண நிதி, காசநோய் ஆஸ்பத்திரி உதவிநிதி முதலிய பற்பல பொது ஸ்தாபனங்கட்குப் பெருந்தொகை அளிப்பது முதலியன.

26 கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை அமைத்தது.

27. ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளி அமைத்து அறிவுப்பணி செய்தல்.

28 அரசாங்கத்தாரின் புதிய கல்வித் திட்டத்தின்படி ஓரியண்டல் ஹைஸ்கூல் அமைத்தது.

29 இலவச இசைக் கல்லூரி அமைத்து, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நடத்தும் (Diplomo) தேர்விற்கு அனுப்புவது

30. இடங்கள்தோறும் திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்திவருவது.

31 ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவிழாவில் எல்லாச் சமயதத்துவங்களையும் எல்லோரும் எளிதில் உணர (Religious Congress) சமய மாநாடு நடத்துவது.

32. சேரிகளிலும், கிராமங்களிலும் சமயப்பிரசாரம் செய்வது. (Intensive Programme).

33. அநாதைச் சிறுவர்களுக்கு விடுதி அமைத்துப் பாதுகாத்துவருதல்.